

6TH INTERNATIONAL ACADEMIC SPORTS STUDIES CONGRESS

Book of Abstracts

7 – 9 October 2022

AYDIN

www.akademiksporarastirmalarikongresi.com

BÖLÜM EDITÖRLERI
SECTION EDITORS

Alan	Editör
Antrenman ve Hareket Bilimi	Dr. Selami YÜKSEK
Beden Eğitimi ve Spor Bilimi	Dr. Ayşe TÜRKSOY IŞIM
Yönetim ve Organizasyon	Dr. Orcan MIZRAK
Spor Sosyolojisi	Dr. Sermin AĞRALI ERMİŞ
Sporda Beslenme	Dr. Tamer CİVİL
Motor Davranış	Dr. Cengiz AKARÇEŞME
Genetik ve Metabolizma	Dr. Ümit ZEYBEK
Rekreasyon ve Turizm	Dr. Samet ZENGİN
Spor Psikolojisi	Dr. Mustafa BAŞ
Spor Fizyolojisi	Dr. Murat AKYÜZ
Spor Tarihi ve Olimpizm	Dr. Mustafa Yaşar ŞAHİN
Spor ve Sağlık	Dr. Orkun GÜL Dr. Mehmet ÖZDEMİR

KONGRE KURULLARI
CONGRESS COMMITTEES

KONGRE ONUR KURULU
CONGRESS HONORARY BOARD

Ad Soyad	Kurum Bilgisi
Mehmet Muharrem KASAPOĞLU	Gençlik ve Spor Bakanı
Prof. Dr. Uğur ERDENER	Türkiye Milli Olimpiyat Komitesi Başkanı
Mehmet BAYKAN	Spor Genel Müdürü
Hüseyin AKSOY	Aydın Valisi
Prof. Dr. Osman Selçuk ALDEMİR	Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Rektörü
Prof. Dr. Hamdullah ÇUVALCI	Karadeniz Teknik Üniversitesi Rektörü
Prof. Dr. Saffet KÖSE	İzmir Kâtip Çelebi Üniversitesi Rektörü
Prof. Dr. Mutlu TÜRKMEN	Bayburt Üniversitesi Rektörü
Can Kazım KURUCA	Didim Kaymakamı
Ahmet Deniz ATABAY	Didim Belediye Başkanı
Cenap FİLLİKÇİOĞLU	Aydın Gençlik ve Spor İl Müdürü
Prof. Dr. Hürmüz KOÇ	Spor Bilimleri Fakülteleri Dekanlar Konseyi Başkanı
Prof. Dr. A. Azmi YETİM	ASAD Onursal Başkanı

KONGRE ORGANIZSAYON VE DÜZENLEME KURULU
CONGRESS ORGANIZATION COMMITTEE

Ad Sayad	Kurum Bilgisi
Dr. Akın ÇELİK **(Kongre Başkanı)**	Trabzon Üniversitesi
Dr. Burçin ÖLÇÜCÜ **(Düzenleme Kurulu Ortak Eş Başkanı)**	Aydın Adnan Menderes Üniversitesi
Nurettin MEMUR	İzmir Kâtip Çelebi Üniversitesi
Dr. Cemil Tuğrulhan ŞAM	Atatürk Üniversitesi
Dr. Mustafa Yaşar ŞAHİN	Gazi Üniversitesi
Dr. Orcan MIZRAK	Atatürk Üniversitesi
Dr. Hacı Murat ŞAHİN	Aydın Adnan Menderes Üniversitesi
Dr. Nurcan DEMİREL	Atatürk Üniversitesi
Dr. Erkut TUTKUN	Uludağ Üniversitesi
Dr. Özkan IŞIK	Balıkesir Üniversitesi
Dr. Abdullah Bora ÖZKARA	Karadeniz Teknik Üniversitesi
Dr. Reşat KARTAL	Kilis Üniversitesi
Dr. Nedim MALKOÇ	Sağlık Bilimleri Üniversitesi
Dr. Selçuk NAS	Dokuz Eylül Üniversitesi
Dr. Görkem KÖKKÜLÜNK	Yıldız Teknik Üniversitesi
Dr. Stoica Leonard	Universitatea Dunarea de Jos Galati

ASAD Yönetim Kurulu
Association Board of Directors

Dr. Akın ÇELİK (Başkan)

Dr. Erkut TUTKUN (Başkan Yardımcısı)

Dr. Orcan MIZRAK (Başkan Yardımcısı)

Dr. Samet ZENGİN (Genel Sekreter)

Dr. Emre BELLİ (Muhasip Üye)

Dr. Taner ALTUN (Yönetim Kurulu Üyesi)

Dr. Orkun GÜL (Yönetim Kurulu Üyesi)

Dr. Abdullah Bora ÖZKARA (Yönetim Kurulu Üyesi)

Dr. Nurcan DEMİREL (Yönetim Kurulu Üyesi)

Dr. Ayça GENÇ (Yönetim Kurulu Üyesi)

Dr. Fatih KIRKBİR (Yönetim Kurulu Üyesi)

Arş. Gör. Ünsal ALTINIŞIK (Yönetim Kurulu Üyesi)

Öğr. Gör. Zafer GAYRETLİ (Yönetim Kurulu Üyesi)

Arş. Gör. Serkan KABAK (Yönetim Kurulu Üyesi)

ASAD Denetim Kurulu
Association Auditing Committee

Dr. Cemil Tuğrulhan ŞAM (Başkan)

Dr. Mustafa BAŞ (Üye)

Dr. Gürhan BEBEK (Üye)

Öğr. Gör. Burakhan AYDEMİR (Üye)

Kongre Sekreteri
Congress Secretary

Dr. Emre BELLİ

Kongre Sekreter Yardımcıları
Assistant Secretary of Congress

Dr. Samet ZENGİN

Dr. Hasan GÜLER

Dr. Özgün PARASIZ

Sekreterya
Secretariat

Dr. Murat ÖZMADEN (Başkan)

Dr. Gürhan BEBEK

Dr. Burak KURAL

Öğr. Gör. Göksel ÇELENK

Öğr. Gör. Burakhan AYDEMİR

Öğr. Gör. Zafer GAYRETLİ

Arş. Gör. Ebru Güzel KUYUCU

Arş. Gör. Emrah SEÇER

Arş. Gör. Serkan KABAK

Arş. Gör. Ünsal ALTINIŞIK

Bilim Kurulu
Scientific Committee

Dr. A. Azmi YETİM (TUR)
Dr. A. Gökhan YAZICI (TUR)
Dr. Ahmet ŞİRİNKAN (TUR)
Dr. Aina CHALABAEV (FR)
Dr. Akın ÇELİK (TUR)
Dr. Ali Ahmet DOĞAN (TUR)
Dr. Ali KASHI (IRN)
Dr. Ali KIZILET (TUR)
Dr. Alparslan İNCE (TUR)
Dr. A. Hamdi GÜNGÖRMÜŞ (TUR)
Dr. Amir SHAMS (IRN)
Dr. Andriy VOVKANYCH (UKR)
Dr. Arslan KALKAVAN (TUR)
Dr. Axel KNICKER (GER)
Dr. Aysel PEHLİVAN (TUR)
Dr. Ayşe TÜRKSOY IŞIM (TUR)
Dr. Bahtiyar ÖZÇALDIRAN (TUR)
Dr. Baki YILMAZ (TUR)
Dr. Bilge DONUK (TUR)
Dr. Birol ERTUĞRAL (TUR)
Dr. Brett SMITH (UK)
Dr. Burçin ÖLÇÜCÜ (TUR)
Dr. Bülent GÜRBÜZ (TUR)
Dr. Cengiz AKARÇEŞME
Dr. Christian WACKER (GER)
Dr. Christopher BELL (USA)
Dr. Çetin YAMAN (TUR)
Dr. Dana BADAU (ROM)
Dr. David TOD (UK)
Dr. Dusko BJELİCA (MNE)
Dr. Elif AKKUŞ (TUR)
Dr. Ekrem Levent İLHAN (TUR)
Dr. Emanuele ISIDORI (ITA)
Dr. Emre BELLİ (TUR)
Dr. Engin GEZER (TUR)
Dr. Erdal ZORBA (TUR)
Dr. Erdinç ŞIKTAR (TUR)
Dr. Eric MUELLER (AUT)
Dr. Erkal ARSLANOĞLU (TUR)
Dr. Erkut TUTKUN (TUR)
Dr. F. Filiz ÇOLAKOĞLU (TUR)
Dr. F. Hülya AŞÇI (TUR)
Dr. Fadıl MAMUTI (MKD)
Dr. Faruk YAMANER (TUR)
Dr. Fatih ÇATIKKAŞ (TUR)
Dr. Fereidoon TONDNEVİS (IRN)
Dr. Gökay GÖRMELİ (TUR)
Dr. Gökhan BAYRAKTAR (TUR)

Dr. Gül Eda BURMAOĞLU (TUR)
Dr. Gülfem ERSÖZ (TUR)
Dr. Hacı Murat ŞAHİN (TUR)
Dr. Hans Georg PREDEL (GER)
Dr. Hasan Fehmi MAVİ (USA)
Dr. Hasan GÜLER (TUR)
Dr. Hasan ŞAHAN (TUR)
Dr. Hayri ERTAN (TUR)
Dr. Herbert WAGNER (AU)
Dr. Hürmüz KOÇ (TUR)
Dr. Hüseyin KIRIMOĞLU (TUR)
Dr. Hüseyin ÜNLÜ (TUR)
Dr. Ian JONES (UK)
Dr. İbrahim YILDIRAN (TUR)
Dr. İlhan ADİLOĞULLARI (TUR)
Dr. İlhan TOKSÖZ (TUR)
Dr. İlker ÖZMUTLU (TUR)
Dr. James HARDY (UK)
Dr. Jan GAJEWSKI (POL)
Dr. Jonathan CASPER (USA)
Dr. Jorn Wulf HELGE (DK)
Dr. Kadir PEPE (TUR)
Dr. Kadir YILDIZ (TUR)
Dr. Kairat ZAKİRYANOV (KAZ)
Dr. Kanat CANUZAKOV (KRG)
Dr. Kenan ŞEBİN (TUR)

Dr. Kirk WAKEFIELD (USA)
Dr. Li Chun YEN (TW)
Dr. Manis KUMAR (IND)
Dr. Margot NIESSEN (GER)
Dr. Martin RODERİCK (UK)
Dr. Mehmet ACET (TUR)
Dr. Mehmet BAYANSALDUZ (TUR)
Dr. Mehmet GÜÇLÜ (TUR)
Dr. Mehmet GÜNAY (TUR)
Dr. Mehmet TÜRKMEN (TUR)
Dr. Metin YAMAN (TUR)
Dr. Mireala DAMİAN (ROM)
Dr. Mitat KOZ (TUR)
Dr. Murat AKYÜZ (TUR)
Dr. Murat ELİÖZ (TUR)
Dr. Murat KALDIRIMCI (TUR)
Dr. Murat TAŞ (TUR)
Dr. Musa SELİMİ (KOS)
Dr. Mustafa Yaşar ŞAHİN (TUR)
Dr. Mürsel BİÇER (TUR)
Dr. Naito HİSASHİ (JAP)
Dr. Necip Fazıl KİSHALI (TUR)
Dr. Nikolaos DİGELİDİS (GRE)
Dr. Nimet HAŞIL KORKMAZ (TUR)
Dr. Nurettin KONAR (TUR)
Dr. Osman İMAMOĞLU (TUR)

Dr. Oya Esra BEKTAŞ (TUR)
Dr. Ömer ŞENEL (TUR)
Dr. Önder DAĞLIOĞLU (TUR)
Dr. Özcan SAYGIN (TUR)
Dr. Peter ISERBYT (BEL)
Dr. Renato MANNO (ITA)
Dr. Roger ENOKA (USA)
Dr. Robert K. Barney (USA)
Dr. Rüçhan İRİ (TUR)
Dr. Sami MENGÜTAY (TUR)
Dr. Savaş DUMAN (TUR)
Dr. Sebahattin DEVECİOĞLU (TUR)
Dr. Selahattin AKPINAR (TUR)
Dr. Selami YÜKSEK (TUR)
Dr. Selda BEREKET YÜCEL (TUR)
Dr. Sema ALAY ÖZGÜL (TUR)
Dr. Sertaç ERCİŞ (TUR)
Dr. Settar KOÇAK (TUR)
Dr. Shams MUSTAFAYEVA (AZE)
Dr. Süleyman PATLAR (TUR)
Dr. Süleyman ŞAHİN (TUR)
Dr. Şahin ÖZEN (TUR)
Dr. Şebnem ŞARVAN CENGİZ (TUR)
Dr. Şevki KOLUKISA (TUR)
Dr. Taner ALTUN (TUR)
Dr. Taner BOZKUŞ (TUR)
Dr. Tekin ÇOLAKOĞLU (TUR)
Dr. Timuçin GENCER (TUR)
Dr. Turan TOROS (TUR)
Dr. Turgay BİÇER (TUR)
Dr. Ümit ZEYBEK (TUR)
Dr. Vedat ÇINAR (TUR)
Dr. Yavuz TAŞKIRAN (TUR)
Dr. Yunus YILDIRIM (TUR)
Dr. Yunus ÖZTAŞYONAR (TUR)
Dr. Yüksel SAVUCU (TUR)
Dr. Zafer ÇİMEN (TUR)

Hakem Kurulu
Referee Committee

Dr. Ahmet Haktan SİVRİKAYA
Dr. Ahmet Yılmaz ALBAYRAK
Dr. Ali Dursun AYDIN
Dr. Alpay BÜLBÜL
Dr. Alper KARTAL
Dr. Atakan ÇAĞLAYAN
Dr. Aylin UĞURLU
Dr. Aynur YILMAZ

Dr. Aytekin Hamdi BAŞKAN	Dr. Erkan GÜNAY
Dr. Beyza Merve AKGÜL	Dr. Eser AĞGÖN
Dr. Birol ERTUĞRAL	Dr. Fatih KIRKBİR
Dr. Bora ÖZKARA	Dr. Fatih YENEL
Dr. Burak KURAL	Dr. Fehmi ÇALIK
Dr. Bülent GÜRBÜZ	Dr. Filiz ÇAMLIGÜNEY
Dr. Bülent KİLİT	Dr. Funda KOÇAK
Dr. Cansel ARSLANOĞLU	Dr. Gökmen ÖZEN
Dr. Cem KAHYA	Dr. Gül Eda BURMAOĞLU
Dr. Cem ŞİRİNKAN	Dr. Gürhan BEBEK
Dr. Cengiz AKARÇEŞME	Dr. H. Alper GÜNGÖRMÜŞ
Dr. Cengiz BAYRAKTAR	Dr. H. Yurdakul ÖZDEN
Dr. Cengiz ÖLMEZ	Dr. Hacı Murat ŞAHİN
Dr. Çağatay DERECELİ	Dr. Hakan ACAR
Dr. Çağrı ÇELENK	Dr. Hakan SUNAY
Dr. Çağrı ÇETİN	Dr. Hakkı ULUCAN
Dr. Ekrem Levent İLHAN	Dr. Hale KULA
Dr. Elif AYDIN	Dr. Hamid NEJAT
Dr. Elif ÖZ	Dr. Hamit CİHAN
Dr. Emre BAĞCI	Dr. Hanife Banu Ataman YANCI
Dr. Emre BELLİ	Dr. Hasan ŞAHAN
Dr. Engin GEZER	Dr. Hayri AYDOĞAN
Dr. Erdil DURUKAN	Dr. Heidar SAJEDİ
Dr. Eril DURUKAN	Dr. Hikmet TÜRKAY
Dr. Erkal ARSLANOĞLU	Dr. Hüseyin EROĞLU
Dr. Erkan Faruk ŞİRİN	Dr. Itır Tarı ÇÖMERT

Dr. İbrahim CAN	Dr. Murat TAŞ
Dr. İlhan ADİLOĞULLARI	Dr. Mustafa AKIL
Dr. İlker ÖZMUTLU	Dr. Mustafa ATLI
Dr. İlyas GÖRGÜT	Dr. Mustafa EROL
Dr. İrfan KURUDİREK	Dr. Mustafa GÜMÜŞ
Dr. Kadir YILDIZ	Dr. Mustafa KARAKUŞ
Dr. Kürşat ACAR	Dr. Mustafa YAŞAR ŞAHİN
Dr. Levent VAR	Dr. Müjde ATICI
Dr. M. Alpaslan KURUDİREK	Dr. Mürsel BİÇER
Dr. Manolya AKIN	Dr. Nahit ÖZDAYI
Dr. Mehmet ÇEBİ	Dr. Necati GÜRSES
Dr. Mehmet DEMİREL	Dr. Nedim MALKOÇ
Dr. Mehmet GÖKTEPE	Dr. Nihal AKOĞUZ YAZICI
Dr. Mehmet GÜL	Dr. Nuri Berk GÜNGÖR
Dr. Mehmet Haluk SİVRİKAYA	Dr. Oğuzhan YONCALIK
Dr. Mehmet KILIÇ	Dr. Olcay MÜLAZIMOĞLU
Dr. Mehmet Şirin GÜLER	Dr. Orcan MIZRAK
Dr. Mehmet YANIK	Dr. Özcan SAYGIN
Dr. Meltem IŞIK AFACAN	Dr. Özkan IŞIK
Dr. Mete ŞİRİNKAN	Dr. Özlem KESKİN
Dr. Metin BAYRAM	Dr. Özlem KESKİN
Dr. Murat AKYÜZ	Dr. Öznur AKYÜZ
Dr. Murat ATASOY	Dr. Öztürk AĞIRBAŞ
Dr. Murat KALFA	Dr. Pelin AKYOL
Dr. Murat KUL	Dr. Pınar KARACAN DOĞAN
Dr. Murat ÖZMADEN	Dr. Recep CENGİZ

Dr. Resul ÇEKİN
Dr. Rıdvan ÇOLAK
Dr. Rüchan İRİ
Dr. Samet ZENGİN
Dr. Selahattin AKPINAR
Dr. Serdar BAYRAKDAROĞLU
Dr. Serdar CEYHUN
Dr. Serdar ELER
Dr. Serdar GERİ
Dr. Serhat ÖZDENK
Dr. Serkan HACICAFEROĞLU
Dr. Serkan KURTİPEK
Dr. Seydi Ahmet AĞAOĞLU
Dr. Sinan BOZKURT
Dr. Süleyman Erim ERHAN
Dr. Sümeyra AKKAYA
Dr. Sümmani EKİCİ
Dr. Şahin ÖZEN
Dr. Şebnem Ş. CENGİZ
Dr. Şerife VATANSEVER
Dr. Tamer CİVİL
Dr. Taner BOZKUŞ
Dr. Tolga BAHADIR
Dr. Türker BIYIKLI
Dr. Uğur ABAKAY
Dr. Utku IŞIK
Dr. Ümit YETİŞ
Dr. Ümit ZEYBEK
Dr. Ünal TÜRKÇAPAR
Dr. Yağmur AKKOYUNLU
Dr. Yasemin ARI
Dr. Yasin YILDIZ
Dr. Yavuz ÖNTÜRK
Dr. Yeşim BAYRAKDAROĞLU
Dr. Yeşim KARAÇ
Dr. Yunus ÖZTAŞYONAR
Dr. Yüksel SAVUCU
Dr. Zafer ÇİMEN
Dr. Zekai PEHLİVAN
Dr. Zülbiye KAÇAY

Destekleyen Kurum ve Kuruluşlar
Supporting Institutions and Organizations

6. ULUSLARARASI AKADEMİK SPOR ARAŞTIRMALARI KONGRESİ BİLİMSEL PROGRAMI

OTURUM BAŞKANI	TARİH	SAAT	A SALONU
Dr. Esra EMİR	07/10/2022	08.00 – 09.00	
Authors **Presenter** **Title**	Burçin ÖLÇÜCÜ, Ünsal ALTINIŞIK, Hasan GÜLER, Gülşen ÖZMADEN Ünsal ALTINIŞIK **Üniversite Öğrencilerinin Girişimcilik Düzeylerinin Farklı Değişkenlere Göre İncelenmesi**		
Authors **Presenter** **Title**	Kardelen GÜNAY, Duygu ÇELİK, Ebru DERECELİ Kardelen GÜNAY **Futbolcuların Koronavirüse Yakalanma Kaygı Düzeylerinin Belirlenmesi**		
Authors **Presenter** **Title**	Ekrem Ali ALTUNTAŞ, Özgür ÖZDEMİR Özgür ÖZDEMİR **Üniversite Öğrencilerinin Cinsiyet ve Bölümlerine Göre Öz Liderlik Düzeylerinin Belirlenmesi**		
Authors **Presenter** **Title**	Samet ZENGİN, Ümit YETİŞ, Zafer GAYRETLİ Zafer GAYRETLİ **Spor Tesislerini Kullanan Bireylerin Algıladıkları Hizmet Kalite Düzeyleri: Ankara İli Örneği**		
Authors **Presenter** **Title**	Ebru GÜZEL KUYUCU, Melda BOZ, Gülşen ÖZMADEN Ebru GÜZEL KUYUCU **Spor Yöneticiliği Bölümü Öğrencilerinin Spora Yönelik Tutumlarının Belirlenmesi**		
Authors **Presenter** **Title**	Samet ZENGİN, Akın ÇELİK Samet ZENGİN **Farklı Düzeyde Liglerde Oynayan Futbolcuların Örgütsel Bağlılık Düzeylerinin İncelenmesi**		
OTURUM BAŞKANI	**TARİH**	**SAAT**	**B SALONU**
Dr. Ozkan IŞIK	**07/10/2022**	**08.00 – 09.00**	
Authors **Presenter** **Title**	Samet ZENGİN, Özgür ÖZDEMİR Samet ZENGİN **Trabzonspor Taraftarlarının Kulüplerine Psikolojik Bağlılık Düzeylerinin Belirlenmesi**		
Authors **Presenter** **Title**	Azmi YETİM, Mustafa Yaşar ŞAHİN, Ünsal ALTINIŞIK Ünsal ALTINIŞIK **Üniversite Öğrencilerinin Liderlik Davranışlarını Algılama Düzeyleri: Spor Bilimleri Fakültesi Örneği**		
Authors **Presenter** **Title**	Nurettin MEMUR, Akın ÇELİK Akın ÇELİK **Spor Eğitimi Alan Üniversite Öğrencilerinin Etik Değerlere Yatkınlık Düzeylerinin Belirlenmesi**		
Authors **Presenter** **Title**	Reşat KARTAL Reşat KARTAL **Futbol Taraftarlarının Fanatiklik Düzeylerinin Belirlenmesi**		
Authors **Presenter** **Title**	Birol GÜNER Birol GÜNER **Spor Bilimleri Fakültesindeki Öğrencilerin Girişimcilik Düzeylerinin Belirlenmesi**		
Authors **Presenter** **Title**	Ali GÜREŞ, Yeşim SEVGİ, Serkan KABAK, Çağatay DERECELİ Serkan KABAK **Farklı Spor Branşlarıyla İlgilenen Bireylerin Sportmenlik Yönelim Düzeylerinin İncelenmesi**		

OTURUM BAŞKANI	TARİH	SAAT	A SALONU
Dr. Emre BELLİ	**07/10/2022**	**09.00 – 10.00**	
Authors **Presenter** **Title**	Muhsin DURAN, Ender ÖZBEK Ender ÖZBEK **Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulunda Öğrenim Gören Öğrencilerin Benlik Saygısı, Akademik Özyeterlilik ve Yaşam Doyum Düzeyleri Arasındaki İlişki**		
Authors **Presenter** **Title**	Kardelen GÜNAY, Tamer CİVİL Kardelen GÜNAY **Okul Spor Faaliyetlerine Katılan Ortaöğretim Öğrencilerinin Zihinsel Dayanıklılıklarının İncelenmesi**		
Authors **Presenter** **Title**	Samet ZENGİN, Duygu ÇELİK Duygu ÇELİK **Sporda Çevresel Sürdürülebilirlik**		
Authors **Presenter** **Title**	Davut BUDAK, Neslihan KANDİL Neslihan KANDİL **Futbol ve Tenis Sporcularının Karanlık Üçlü Kişilik Özelliklerinin (Narsisizm, Makyavelizm, Psikopati) Karar Verme Stilleri Üzerine Etkisi**		
OTURUM BAŞKANI	**TARİH**	**SAAT**	**B SALONU**
Dr. Mustafa BAŞ	**07/10/2022**	**09.00 – 10.00**	
Authors **Presenter** **Title**	Ahmet ŞİRİNKAN Ahmet ŞİRİNKAN **Terapotik Rekreasyon Amaçlı Yapılan Özel Hareket Eğitiminin Özel Gereksinimli Çocukların Temel Becerilerine Katkısının Araştırılması**		
Authors **Presenter** **Title**	Yunus Sinan BİRİCİK, Burak KARABABA, Mehmet Haluk SİVRİKAYA Burak KARABABA **Spor Bilimleri Fakültesi Öğrencilerinin Bireysel Yenilikçilik Düzeyleri ve Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimlerinin İncelenmesi**		
Authors **Presenter** **Title**	Özgür Kemal HACIÖMEROĞLU, Duygu ÇELİK, Akın ÇELİK Özgür Kemal HACIÖMEROĞLU **Avni Aker Stadyumu ile Medical Park Stadyumu'nda Maçları İzleyen Trabzonspor Taraftarlarının Kullanıcı Memnuniyetinin İncelenmesi**		
Authors **Presenter** **Title**	Muhammed KARAL, Samet ZENGİN Muhammed KARAL **E-Spor ve Türkiye'deki Gelişimi**		
Authors **Presenter** **Title**	Muhammed KARAL, İnci Selin DOĞAN İnci Selin DOĞAN **"CAPOEİRA" Sporunun Türkiye'deki Gelişimi**		
OTURUM BAŞKANI	**TARİH**	**SAAT**	**A SALONU**
Dr. Burak KURAL	**07/10/2022**	**10.10 – 11.10**	
Authors **Presenter** **Title**	Gökhan AYDIN, Hasan Hüseyin YILMAZ Gökhan AYDIN **Modern Yaz Olimpiyat Oyunlarında Türkiye: Sidney'den Tokyo'ya**		
Authors **Presenter** **Title**	Emre BELLİ, Ceren Solmaz ÇAKMAK Ceren Solmaz ÇAKMAK **Düzenli Spor Yapan Bireylerin Nomofobi Düzeyleri İle Sürekli Kaygı Düzeyleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi**		
Authors **Presenter** **Title**	Burak KARABABA, Eda YILMAZ, Muharrem Alparslan KURUDİREK, Muhammet İrfan KURUDİREK Burak KARABABA **Beden Eğitimi Öğretmen Adaylarının Proaktiflik ve Problem Çözme Becerileri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi**		

Authors **Presenter** **Title**	Muhammet İrfan KURUDİREK, Muharrem Alparslan KURUDİREK, Burak KARABABA, Murat Ali BİNDESEN, Eda YILMAZ Muhammet İrfan KURUDİREK **Buz Hokeyi Oyuncularının Sporda Zihinsel Dayanıklılık Düzeylerinin İncelenmesi**		
Authors **Presenter** **Title**	Duygu SEVİNÇ YILMAZ, Ferhat GÜDER, Burakhan AYDEMİR Burakhan AYDEMİR **Voleybol Branşında Denge Çalışmalarının Performansa Etkisi**		
OTURUM BAŞKANI	**TARİH**	**SAAT**	**B SALONU**
Dr. İrfan KURUDİREK	**07/10/2022**	**10.10 – 11.10**	
Authors **Presenter** **Title**	Ersin AFACAN Ersin AFACAN **Sporda Öfkenin Kaynağı Problemi: İsmail Müfid İstanbuli Merkezli Bir Çözümleme**		
Authors **Presenter** **Title**	Ersin AFACAN Ersin AFACAN **Profesyonel Futbolcuların Psikososyal (Mental) Destek Gereksinimlerinin Araştırılması**		
Authors **Presenter** **Title**	Meltem IŞIK AFACAN Meltem IŞIK AFACAN **Zihinsel Hazır Oluş ile Skor Arasındaki İlişkinin Değerlendirilmesi: Gümüş Ligi Oturarak Voleybol Milli Takım Örneği**		
Authors **Presenter** **Title**	Gökhan AYDIN, Emre BELLİ Gökhan AYDIN **Spor Pazarlamasında Rebranding ve Debranding Uygulamaları**		
OTURUM BAŞKANI	**TARİH**	**SAAT**	**A SALONU**
Dr. Orcan MIZRAK	**07/10/2022**	**11.20-12.20**	
Authors **Presenter** **Title**	Turan GÖKARSLAN, Savaş DUMAN Turan GÖKARSLAN **Pandemi Sürecinde Zihinsel Engelli Olan Lisanslı Yüzme Sporcu Ailelerinin Kaygı Düzeylerinin İncelenmesi**		
Authors **Presenter** **Title**	Murat ÖZMADEN, Batuhan ORDU Batuhan ORDU **Üniversite Öğrencilerinin Sosyo-Ekonomik Özelliklerine Göre Rekreasyonel Etkinliklere Yönelik Flow Yaşantılarının İncelenmesi**		
Authors **Presenter** **Title**	Savaş DUMAN, Çilem BULUT, Bihter ATAK Çilem BULUT **Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesinde Öğrenim Gören Öğrencilerin Dijital Oyun Bağımlılığı Düzeyleri İle Problem Çözme Becerilerinin İncelenmesi**		
OTURUM BAŞKANI	**TARİH**	**SAAT**	**B SALONU**
Dr. Nurcan DEMİREL	**07/10/2022**	**11:20-12:20**	
Authors **Presenter** **Title**	Alpay BÜLBÜL, Gökhan İPEKOĞLU, Fatih YILMAZ Alpay BÜLBÜL **Liderlik Yönelimi: Üniversite Öğrencileri Üzerine Bir Araştırma**		
Authors **Presenter** **Title**	İlknur ATA AYDEMIR, Şengül YALÇINKAYA İlknur ATA AYDEMIR **Yapay Hareket Alanlarında Psiko-Motor Gelişime Yönelik Tasarım Yaklaşımı**		

Authors **Presenter** **Title**	Doğukan Batur Alp GÜLŞEN, Aydıner Birsin YILDIZ, Hasan ŞAHAN Doğukan Batur Alp GÜLŞEN **İşveren Marka Yönetimi Algısının Çalışan Mutluluğuyla İlişkisi: Ankara'da Hizmet Sektöründe Bir Araştırma**		
Authors **Presenter** **Title**	Savaş DUMAN, Şenay Şule YURTDAŞ, Batuhan ORDU Şenay Şule YURTDAŞ **Sosyal Yeterlik ve Rekreasyonel Katılım, Akış Deneyiminin Belirleyicileri Midir?**		
OTURUM BAŞKANI **Dr. Davut BUDAK**	**TARİH** **07/10/2022**	**SAAT** **12:30-13:30**	**A SALONU**
Authors **Presenter** **Title**	Savaş DUMAN, Çilem BULUT Çilem BULUT **Fitness Antrenörlerinin Duygusal Emek Düzeyleri ve İşten Ayrılma Niyetlerinin İncelenmesi**		
Authors **Presenter** **Title**	Işıl İrem KELEŞ, Gün PAKYÜREK Gün PAKYÜREK **Elektronik Sporların Bilişsel Görev Performansı Üzerindeki Etkileri**		
Authors **Presenter** **Title**	Burçin ÖLÇÜCÜ, Nida Nur AKSÜT, Çilem BULUT Nida Nur AKSÜT **Kruvaziyer Gemilerinde Turizm Rekreasyonu**		
Authors **Presenter** **Title**	Fatma TOKAT, Emre Can IĞDIR Fatma TOKAT **Spor Bilimleri Fakültesi Öğrencilerinin Anaerobik Dayanıklılık ve Zihinsel Dayanıklılık Düzeyleri Arasında İlişki Var mıdır?**		
Authors **Presenter** **Title**	Fatma TOKAT Fatma TOKAT **Spor Bilimlerinde Sanal Gerçeklik ve Metaverse Uygulamaları**		
SAAT **12.30 – 13.30**	**PANEL**		**7 EKİM 2022** **B SALONU**
SPORCU SAĞLIĞI			
Dr. Orkun GÜL	**Sporcularda Biceps Sorunları ve Görülme Sıklığı**		
Dr. Laurentiu-Gabriel TALAGHİR	**İlkokul Beden Eğitimi Dersinde Psikometrist Yaklaşım**		
MODERATÖR	**Dr. Taner ALTUN**		
OTURUM BAŞKANI **Dr. Şebnem SARVAN CENGİZ**	**TARİH** **07/10/2022**	**SAAT** **13:40-14:40**	**A SALONU**
Authors **Presenter** **Title**	Murat SARAÇOĞLU, Savaş DUMAN Murat SARAÇOĞLU **Antrenörlerin Liderlik Yönelimleri İle Sportmenlik Davranışlarının İncelenmesi**		
Authors **Presenter** **Title**	Çağatay DERECELİ, Necmettin PARLAK, Bereket KÖSE Necmettin PARLAK **Üniversite Öğrencilerinin Serbest Zamanda Temel Psikolojik İhtiyaçlarının ve Boş Zaman Stratejilerinin Bazı Değişkenler Açısından İncelenmesi**		
Authors **Presenter** **Title**	Reşat KARTAL, Erim PLANA, Alper KARTAL Erim PLANA **Denge ve Üst Ekstremite Kuvvet Antrenmanlarının Basketbolcuların Şut İsabet Oranına Etkisi**		

Authors **Presenter** **Title**	Mehmet İNAN, Evren İNAN, Sevda AKBULUT İNAN, Gencay YOYLU, Mehmet YILDIRIM Mehmet İNAN **Okul Yöneticilerinin Spor Farkındalıklarının ve Spor Etkinliklerine Yönelimlerinin İncelenmesi**		
OTURUM BAŞKANI **Dr. Esra EMIR**	**TARİH** **07/10/2022**	**SAAT** **13:40-14:40**	**B SALONU**
Authors **Presenter** **Title**	Emine İNER, Sevinç SERİN YAMAN Sevinç SERİN YAMAN **Geriatrik Bireylerde Zeybek Çalışmalarının Bazı Motorik Özellikler Üzerine Etkisi**		
Authors **Presenter** **Title**	Cengiz KAYA, Süleyman M. YILDIZ, Sümmani EKİCİ Cengiz KAYA **Rekreasyonel Aktivitelere Katılımın Akademisyenlerin Yaşam Doyumuna Etkisinin İncelenmesi**		
Authors **Presenter** **Title**	Kudret ARABACI, Recep CENGİZ Kudret ARABACI **Sınıf Öğretmenlerinin Serbest Zaman Doyumlarının Öğretmenliğe İlişkin Tutumları Üzerindeki Etkisinde Psikolojik İyi Oluşun Aracılık Rolü**		
Authors **Presenter** **Title**	Büşra KURTBAĞ, Sümeyra AKKAYA Sümeyra AKKAYA **İlkokul Oyun Alanlarına İlişkin Sınıf Öğretmenlerinin Görüşlerinin İncelenmesi**		
Authors **Presenter** **Title**	Sümeyra AKKAYA, Anıl ERKAN Sümeyra AKKAYA **Beden Eğitimi ve Oyun Dersinde Kullanılan Fiziksel Etkinlik Kartlarına İlişkin Sınıf Öğretmenlerinin Görüşlerinin İncelenmesi**		
S+AAT **14.50 – 15.50**	**KONFERANS**		**7 EKİM 2022** **A SALONU**
Teknik Direktör **Ersun YANAL**	**1 ve O'lardan 10 Numara Yaratmak**		
MODERATÖR	**Dr. Mustafa ŞAHİN**		
OTURUM BAŞKANI **Dr. Yasin YILDIZ**	**TARİH** **07/10/2022**	**SAAT** **16.00-17:00**	**B SALONU**
Authors **Presenter** **Title**	Pero Duygu DUMANGÖZ Pero Duygu DUMANGÖZ **Tenis Sporu ve Duygular: PRISMA Bildirimi Kriterlerini Kullanan Sistematik Bir İnceleme**		
Authors **Presenter** **Title**	Sermin AĞRALI ERMİŞ Sermin AĞRALI ERMİŞ **Sporcuların Karanlık Kişilik Özelliklerinin Demografik Değişkenler Açısından İncelenmesi**		
Authors **Presenter** **Title**	Recep CENGİZ, Büşra YARDIMCI Büşra YARDIMCI **Fitness Üyelerinin Sosyal Görünüş Kaygısı ve Egzersiz Bağımlılık Düzeyleri Arasındaki İlişkilerin İncelenmesi**		
Authors **Presenter** **Title**	Kardelen GÜNAY, İdris YILMAZ Kardelen GÜNAY **Fiziksel Aktivite: Sağlıktan Akademik Başarıya**		

SAAT 16.40 – 17.40	PANEL		7 EKİM 2022 A SALONU
GEMİ MAKİNALARI İŞLETME MÜHENDİSLERİ			
Dr. Ersan BAŞAR	**Impacts of the Sport Habits on Ship Accidents**		
Dr. Erkan GÜNAY	**Evaluation of the Physical Conditions of the Maritime Pilots in Respect of Occupational Qualification and Safety**		
Dr. Remzi FIŞKIN	**Denizcilerin İş Emniyetine Etki Eden Faktörler**		
MODERATÖR	**Ahmet Yaşar CANCA**		
OTURUM BAŞKANI	**TARİH**	**SAAT**	**B SALONU**
Dr. Pero Duygu DUMANGÖZ	**07/10/2022**	**17.00-17:40**	
Authors Presenter Title	Ezgi SAMAR, Umut CANLI Ezgi SAMAR **Sedanter Bireylerde Fiziksel Aktivite Düzeylerinin Denge, Aerobik Performans ve Bilişsel İşlevler Üzerine Etkisi**		
Authors Presenter Title	Dilek EROL, Ahmet TAŞDERE Dilek EROL **Okulöncesi Öğretmenlerinin Erken Çocukluk Eğitiminde Hareket Eğitimi Üzerine Görüşleri**		
Authors Presenter Title	Burakhan AYDEMİR, Murat KUL, Fatih KIRKBİR Burakhan AYDEMİR **Taekwondocuların Psikolojik Sağlamlık Düzeyleri ile Durumluk ve Sürekli Kaygı Düzeyleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi**		
Authors Presenter Title	Burakhan AYDEMİR, Duygu Sevinç YILMAZ Burakhan AYDEMİR **Voleybolcuların Somatotip Yapıları İle Dikey Sıçrama Becerileri Arasındaki İlişinin İncelenmesi**		
Authors Presenter Title	Bilal ÇOLAK, Metehan ÇOLAK, Ece Selen TERZİOĞLU Metehan ÇOLAK **Oryantiring Sporcularının Öz-Saygı ve Karar Verme Stratejilerinin İncelenmesi**		

7 EKİM 2022	AÇILIŞ TÖRENİ
SAAT 18.00 19.00	**İSTİKLAL MARŞI**
	AÇILIŞ KONUŞMASI
	Akademik Spor Araştırmaları Derneği ve Kongre Başkanı Prof. Dr. Akın ÇELİK'in Konuşmaları
	Sporda Çocuk Koruma Derneği Başkanı Prof. Dr. Mustafa Yaşar ŞAHİN'in Konuşmaları
	Türkiye TMMOB GEMİMO YK Başkanı Sn. Ahmet Yaşar CANCA'nın Konuşmaları
	Dağcılık Federasyon Başkanı Prof. Dr. Ersan BAŞAR'ın Konuşmaları
	Türkiye Oryantiring Federasyonu Başkanı Prof. Dr. Tekin ÇOLAKOĞLU'nun Konuşmaları

	Didim Kaymakamı Sn. Can Kazım KURUCA'nın Konuşmaları
	Didim Belediye Başkanı Sn. Deniz ATABAY'ın Konuşmaları
	Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Rektör Yardımcısı Prof. Dr. Mehmet AYDIN'ın Konuşmaları
	İzmir Kâtip Çelebi Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Saffet KÖSE'nin Konuşmaları
	Plaket Töreni
	KAPANIŞ

8 EKİM 2022

OTURUM BAŞKANI	**TARİH**	**SAAT**	**A SALONU**
Dr. Gürhan BEBEK	**08/10/2022**	**09.00 – 10.00**	
Authors **Presenter** **Title**	Handan DİNÇER ASLANER, Savaş DUMAN Handan DİNÇER ASLANER **Gönüllülüğün Yeni Hali "e-Gönüllülük" ve Aydın Gençlik Merkezi Gönüllülerinin e-Gönüllülük Farkındalığı**		
Authors **Presenter** **Title**	Burak KURAL Burak KURAL **Kaya Tırmanıcıların Kişilik Özellikleri, Öz yeterlilikleri ve Heyecan Arama Davranışları**		
Authors **Presenter** **Title**	Ümran SARIKAN Ümran SARIKAN **Beden Felsefesi: Antik Yunan'dan Günümüze Bedene Tarihsel Bir Bakış Açısı ve Spor**		
Authors **Presenter** **Titl**	Şengül YALÇINKAYA, İlknur ATA AYDEMIR İlknur ATA AYDEMIR **Eğitim Yapılarında Çocukların Motor Gelişimini Desteleyen Tasarım Yaklaşımı**		
OTURUM BAŞKANI	**TARİH**	**SAAT**	**B SALONU**
Dr. Alper KARTAL	**08/10/2022**	**09.00 – 10.00**	
Authors **Presenter** **Title**	Fatma TOKAT, Mehmet GÜNAY Fatma TOKAT **Temaslı ve Temassız Ergen Sporcularda Dinamik Denge, Görsel Reaksiyon Zamanı ve Kinestetik Zekâ Parametrelerinin Karşılaştırılması**		
Authors **Presenter** **Title**	Anıl TÜRKELİ Anıl TÜRKELİ **Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenlerinin Teknopedagojik Eğitim Yeterlikleri İle Öz Yeterlikleri Arasındaki İlişki**		

Authors Presenter Title	Murat ÖZMADEN, Şakir BEZCİ, Meriç ERASLAN, Gökhan DOKUZOĞLU Gökhan DOKUZOĞLU **Üniversite Öğrencilerinin Serbest Zamanda Temel Psikolojik İhtiyaçlarının Boş Zaman Stratejilerine Etkisi**		
Authors Presenter Title	Kadir YILDIZ, Ercan Polat, Hakan GÜLER Hakan GÜLER **The Effect of Fanaticism Levels of Fans on Aggression and Violence in Sports**		
OTURUM BAŞKANI	**TARİH**	**SAAT**	**A SALONU**
Dr. Yunus ÖZTAŞYONAR	**08/10/2022**	**10.10-11.10**	
Authors Presenter Title	Burakhan AYDEMİR, Duygu SEVİNÇ YILMAZ Burakhan AYDEMİR **Yeni Taekwondo Sisteminin Sporcu Antrenör ve Hakemler Açısından Değerlendirilmesi**		
Authors Presenter Title	Songül DEMİR, Hasan ULUKAN Songül DEMİR **Spor Seyircilerinin İletişim Becerileri ile Zorbalık Davranışları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi**		
Authors Presenter Title	Serkan KURTİPEK, Oğuz Kaan ESENTÜRK, Emrah SEÇER, Nuri Berk GÜNGÖR, Ekrem Levent İLHAN Emrah SEÇER **Üniversite Spor Ortamının Yaşam Doyumuna Etkisi: Bir Durumsal Aracı Modeli**		
Authors Presenter Title	Şebnem ŞARVAN CENGİZ, Hüseyin KARESİ, Hayal ÖRCÜTAŞ Hüseyin KARESİ **15-17 Yaş Alt Yapı Futbolcularında Q Açısının Anaerobik Zirve Gücü ve Dengeye Etkisi**		
Authors Presenter Title	Ender ÖZBEK, Mehmet ARI, Serdar ADIGÜZEL Ender ÖZBEK **Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Mesleki Gelişimi**		
OTURUM BAŞKANI	**TARİH**	**SAAT**	**B SALONU**
Dr. Hasan GÜLER	**08/10/2022**	**10.10-11.10**	
Authors Presenter Title	Duygu SEVİNÇ YILMAZ, Burakhan AYDEMİR Burakhan AYDEMİR **Taekwondo Branşında Yetenek Seçimi**		
Authors Presenter Title	Burakhan AYDEMİR Burakhan AYDEMİR **Taekwondocularda Tekme Performansı İle Bazı Fiziksel ve Fizyolojik Değerler Arasındaki İlişkinin İncelenmesi**		
Authors Presenter Title	Büşra YÜKSEL, Ünsal ALTINIŞIK, Murat ÖZMADEN Büşra YÜKSEL **Spor Bilimleri Fakültesi Öğrencilerinin Sağlıklı Beslenmeye İlişkin Tutumlarının İncelenmesi**		

Authors **Presenter** **Title**	Ebru GÜZEL KUYUCU, Akın ÇELİK Ebru GÜZEL KUYUCU **Üniversite Öğrencilerinin Zaman Yönetimi Becerilerinin Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi**	
Authors **Presenter** **Title**	Ebru GÜZEL KUYUCU, Akın ÇELİK Ebru GÜZEL KUYUCU **Spor Bilimleri Fakültesinde Öğrenim Gören Öğrencilerin Spor ve Sosyalleşme Düzeylerinin İncelenmesi**	
Authors **Presenter** **Title**	Orkun GÜL Orkun GÜL **Sporcularda Biceps Sorunları ve Görülme Sıklığı**	
SAAT **11.20 – 12.20**	**KONFERANS**	**8 EKİM 2022** **A SALONU**
SPORDA GÜNCEL SORUNLAR		
Dr. Emre BAĞCI	**Cimnastik ve Spora Odaklanma**	
Dr. Burak KURAL	**Türkiye'de Dağcılık**	
Dr. Mustafa Yaşar ŞAHİN	**Sporda Çocuk Koruma**	
Dr. Timuçin GENCER	**Basketbol'da Yeni Yüzyıl**	
Mehmet ALEMDAĞ	**Basketbol'da Menajerlik**	
MODERATÖR	**Dr. Tekin ÇOLAKOĞLU**	
OTURUM BAŞKANI	**TARİH** / **SAAT**	**B SALONU**
Dr. Meltem IŞIK AFACAN	**08/10/2022** / **11.20– 12.20**	**B SALONU**
Authors **Presenter** **Title**	Elif AYDIN, Mustafa BAŞ, Bilal ÇOLAK Bilal ÇOLAK **Öğretmen Adaylarının Beden Eğitimi ve Spor Öğretiminde Eğitim Kalitesi Algılarının İncelenmesi**	
Authors **Presenter** **Title**	Erdi TOKUL, Olcay MÜLAZIMOĞLU Erdi TOKUL **2021-2022 Sezonu Avrupa Futbol Liglerindeki Gollerin Analizi**	
Authors **Presenter** **Title**	Olcay MÜLAZIMOĞLU, Erdi TOKUL, Ahmet EYÜBOĞLU Erdi TOKUL **Profesyonel Futbol Maçlarında Başarı İle Gol Beklentisi (Xg) İlişkisinin İncelenmesi**	
Authors **Presenter** **Title**	Esra EMİR, Kadir YILDIZ Esra EMİR **Merak ve Keşfetme ile Durumsal İçsel Motivasyonun Rekreasyonel Akış Deneyimini Yordayıcı Etkisi: Doğa Sporcuları Üzerine Bir Araştırma**	
Authors **Presenter** **Title**	Çiğdem BEDİZ, Erkan GÜNAY Çiğdem BEDİZ **Evaluation of Physical Activity Levels, Sleep Quality and Nutritional Habits of Paraathletes During the Pandemic Process**	

OTURUM BAŞKANI	TARİH	SAAT	A SALONU
Dr. Kadir YILDIZ	**08/10/2022**	**13.00-14.00**	
Authors **Presenter** **Title**	Sümeyra AKKAYA, Anıl ERKAN Sümeyra AKKAYA **Ebeveynlerin Dijital Oyun Bağımlılığına İlişkin Farkındalık Düzeyleri ve Oyun Bağımlılığın Çocuklara Etkisine İlişkin Görüşlerinin İncelenmesi**		
Authors **Presenter** **Title**	Sümeyra AKKAYA, Anıl ERKAN Sümeyra AKKAYA **Beden Eğitimi ve Oyun Dersinde Dijital Oyunun Kullanılabilirliğine İlişkin Sınıf Öğretmenlerinin Görüşlerinin İncelenmesi**		
Authors **Presenter** **Title**	Erdoğan TOZOĞLU, Emrah SEÇER, Zübeyr CİNİSLİ Emrah SEÇER **Öğretmen Adaylarının Öz yeterlik İnancı, Bilişsel Esneklik ve Üst Bilişsel Okuma Stratejileri Arasındaki İlişki**		
Authors **Presenter** **Title**	Emrah SEÇER, Erdoğan TOZOĞLU, Fatih AĞDUMAN Emrah SEÇER **Öğretmen Adaylarının Akademik Özyeterlilik, Psikolojik Sağlamlık ve Öğretmenlik Mesleğine Yönelik Tutumları Arasındaki İlişki**		
Authors **Presenter** **Title**	Emine KÖSE YİĞİT, Utku IŞIK Emine KÖSE YİĞİT **Üniversite Öğrencilerinin Boş Zaman Tutum Düzeylerinin Araştırılması**		
ARA / BREAK			
OTURUM BAŞKANI	**TARİH**	**SAAT**	**A SALONU**
Dr. Sermin AĞRALI ERMİŞ	**08/10/2022**	**14.10 – 15.10**	
Authors **Presenter** **Title**	Kübra ÖZSANDIKÇI, Mustafa BAŞ Kübra ÖZSANDIKÇI **Özel Spor Salonlarına Düzenli Olarak Devam Eden Kadınların Egzersiz Bağımlılıklarının İncelenmesi**		
Authors **Presenter** **Title**	Mustafa BAŞ, Kübra ÖZSANDIKÇI, Bilal ÇOLAK, Metehan ÇOLAK Metehan ÇOLAK **Spor Eğitimi Alan ve Almayan Öğretmen Adaylarının Bireysel Değerlerinin İncelenmesi**		
Authors **Presenter** **Title**	Kadir SEVİNÇ, Süleyman Erim ERHAN Kadir SEVİNÇ **Sporcuların Psikolojik Beceri ile Zihinsel Antrenman Düzeyleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi**		
Authors **Presenter** **Title**	Mine TURĞUT, Yusuf SOYLU, Emel GÖKMEN Mine TURĞUT **Rekreasyonel Badminton Sporcularında Simule Edilmiş Badminton Maç Performansına Verilen Psikofizyolojik Cevaplar**		
Authors **Presenter** **Title**	Ahmet ŞİRİNKAN Ahmet ŞİRİNKAN **Terapotik Rekreasyon Amaçlı Yapılan Su İçi Egzersizlerinin Çocuklara Etkisinin Araştırılması**		
OTURUM BAŞKANI	**TARİH**	**SAAT**	

Dr. Çağatay DERECELİ	**08/10/2022**	**14.40 – 16.00**	**B SALONU**
Authors **Presenter** **Title**	Murat Ali BİNDESEN, Ahmet ŞİRİNKAN, Sertaç ERCİŞ Murat Ali BİNDESEN **2-7 Yaş Grubu Özel Gereksinimli ve Partner Çocuklara Uygulanan Minik Sporcular Projesinin Çocuklarda Oluşturduğu Sosyal Davranış Yaşantılarının İncelenmesi**		
Authors **Presenter** **Title**	Nazım SARAÇOĞLU, Sertaç ERCİŞ, Murat Ali BİNDESEN Nazım SARAÇOĞLU **2022 Yaz Okulunda Kaynaştırma Amaçlı Yapılan Okulöncesi Çocuklardaki İletişim Becerileri Hakkında Ailelerin Görüş ve Düşünceleri**		
Authors **Presenter** **Title**	Sertaç ERCİŞ, Ahmet ŞİRİNKAN Sertaç ERCİŞ **2022 Yılı Yaz Okulunda Engellilerde Beden Eğitimi ve Spor Dersi Alan (Alan dışı) Öğrencilerin Özel Gereksinimli Bireyler Hakkındaki Görüşleri**		
Authors **Presenter** **Title**	Şebnem ŞARVAN CENGİZ, Buse DELEN, Hayal ÖRCÜTAŞ Buse DELEN **Altyapı Voleybolcularına Uygulanan Foam Roller Egzersizlerinin FMS Skorları Üzerine Etkisi**		
Authors **Presenter** **Title**	Nilgün VURGUN, Hayal ÖRCÜTAŞ, Şebnem ŞARVAN CENGİZ Nilgün VURGUN **Takım Sporcularında Üst Ekstremite Propriosepsiyon Algılarının Karşılaştırılması**		
OTURUM BAŞKANI	**TARİH**	**SAAT**	**A SALONU**
Dr. Özkan IŞIK	**08/10/2022**	**15.20 – 16.20**	
Authors **Presenter** **Title**	Pınar TATLIBAL Pınar TATLIBAL **Türk Kadın Elit Artistik Cimnastikçilerin Yeme Tutumları, Menstruasyon Döngüleri ve Fiziksel Profilleri**		
Authors **Presenter** **Title**	Volkan KAPÇAK, İlker ÖZMUTLU Volkan KAPÇAK **Yerel Yönetimlerin Sağladığı Spor Hizmetlerinden Yararlanan Bireylerin Algıladıkları Hizmet Kalitesinin İncelenmesi (Tekirdağ İli Örneği)**		
Authors **Presenter** **Title**	Serkan KABAK, Mustafa BAŞ Serkan KABAK **Sporcuların Spor Branşlarına Göre Edilgenlik, Girişkenlik ve Saldırganlık Düzeylerinin İncelenmesi**		
Authors **Presenter** **Title**	Serkan KABAK, Akın ÇELİK Serkan KABAK **Spor Alanı İle İlgili Özel Yetenek Sınavına Girecek Olan Bireylerin Branşlarına Göre Spor Yaralanma Kaygı Durumlarının İncelenmesi**		
Authors **Presenter** **Title**	Zafer GAYRETLİ, Fatih KIRKBİR, Akın ÇELİK Zafer GAYRETLİ **Investigation of Career Planning Levels of Students Studying in the Field of Sport Sciences**		
SAAT **16.00 – 16.45**	**PANEL**		**8 EKİM 2022** **B SALONU**
SPOR GELİŞİMİNDE UMUT VE PSİKOTERAPİ			
KONUŞMACI	**Dr. Mustafa ŞAHİN**		

	ONLINE PROGRAM		
OTURUM BAŞKANI	**TARİH**	**SAAT**	**(ONLINE)**
Dr. Samet ZENGİN	**07/10/2022**	**10.30 – 12.30**	
Authors **Presenter** **Title**	Seyhan ÇAĞLAR ERDOĞAN Seyhan ÇAĞLAR ERDOĞAN **Determination of English Self-Efficacy Beliefs of Sports Science Students**		
Authors **Presenter** **Title**	Nazan ÖZTÜRK, Esin ERGİN Nazan ÖZTÜRK **Üst Ekstremite Kullanılan Sporlarda Core Kuvveti, Denge ve Skapular Diskinezinin Değerlendirilmesi**		
Authors **Presenter** **Title**	Aydın PEKEL, Ali KAYA, Sinan DEMİRCİ Aydın PEKEL **Öğrencilerin Yaşam Doyumları İle Boş Zaman Tutumları Arasındaki İlişki (BESYO Öğrencilerine Yönelik Araştırma)**		
Authors **Presenter** **Title**	Ramazan KÜÇÜKAHMETOĞLU, Atilla PULUR Ramazan KÜÇÜKAHMETOĞLU **Spor ve Fiziki Etkinlikler Dersi Öğretim Programı Kazanımlarının Farklı Taksonomilere Göre İncelenmesi**		
Authors **Presenter** **Title**	Fatma GÜR, Meltem IŞIK AFACAN Fatma GÜR **Spor Yapan ve Yapmayan Bedensel Engelli Bireylerin Psikolojik Dayanıklılık Düzeylerinin İncelenmesi**		
Authors **Presenter** **Title**	Hilal MOLA, Hüseyin DAŞTAN Hüseyin DAŞTAN **Sağlık Ekonomisi Kapsamında Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışı ve Gelir İlişkisi**		
Authors **Presenter** **Title**	Mehmet Emirhan KULA Mehmet Emirhan KULA **Mental İyi Oluş, Öz Liderlik, İş Özerkliği ve Kişi İş Uyumu Arasındaki İlişkinin İncelenmesi**		
Authors **Presenter** **Title**	Halit ŞAR, Cengiz ÖLMEZ, Soner AKGÜN Halit ŞAR **Tenisçilerde El Kavrama Kuvveti ile Top Hızı Arasındaki İlişkilerin İncelenmesi**		
Authors **Presenter** **Title**	Cengiz ÖLMEZ, Halit ŞAR, Soner AKGÜN Halit ŞAR **Tenisçilerin İzokinetik Kalça Kuvvetleri ile İlişkili Güç ve Dayanıklılık Profillerinin İncelenmesi**		
Authors **Presenter** **Title**	Celal BULĞAY, Hasan Hüseyin KAZAN Celal BULĞAY **AGT Gen Polimorfizmi (rs699) ile Elit Atletlerin Atletik Performansları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi**		
Authors **Presenter** **Title**	Ozan ÇİÇEK, Ekrem Levent İLHAN, Gamze DURMUŞ Ozan ÇİÇEK **Özel Eğitim ve Rehabilitasyon Merkezlerinde Hareket Eğitimi Veren Eğitmenlerin İş Tatmin Düzeylerinin Belirlenmesi**		

Authors **Presenter** **Title**	Mücahit SARIKAYA Mücahit SARIKAYA **Basketbol Antrenmanlarının Sporcuların Tiroid Hormonları ve Lipid Metabolizması Üzerine Etkisinin İncelenmesi**
Authors **Presenter** **Title**	Ümran SARIKAN, Yusuf Burak YAMANER Ümran SARIKAN **Kripto Para ile İlgilenen Bireylerin Egzersize Katılım Durumları İle Sağlıklı Beslenmeye Yönelik Tutumlarının İncelenmesi**
Authors **Presenter** **Title**	Erhan BUYRUKOĞLU, Mehmet ÖZDEMIR, İdris KAYANTAŞ, Erkan ÇETINKAYA İdris KAYANTAŞ **Beden Eğitimi ve Spor Dersinde Ortaokul Öğrencilerinin Sergiledikleri Sportmenlik Davranışlarının Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi**
Authors **Presenter** **Title**	Özlem FEYZİOĞLU, Selim MUĞRABİ Özlem FEYZİOĞLU **Farklı Taban Yüksekliklerine Sahip Ayakkabıların Koşu Kinematiğine ve Taban Basınç Dağılımına Etkisi- Olgu sunumu**
Authors **Presenter** **Title**	Nuh Osman YILDIZ Nuh Osman YILDIZ **Spor Yönetiminde Macera Temelli Eğitim Uygulamaları**
Authors **Presenter** **Title**	Nuh Osman YILDIZ, Tayfun Gürkan BOSTANCI, Zülbiye KAÇAY Nuh Osman YILDIZ **Bir Günlük İç Mekan Macera Eğitim Uygulamalarının Yaratıcı Kişilik Özellikleri Üzerine Etkisi**
Authors **Presenter** **Title**	Alpar Aser SABUNCU, İbrahim Fatih YENEL Alpar Aser SABUNCU **Espor Öğrenci Kulüplerine Üye Üniversite Öğrencilerinin Espor İzleyici Taleplerinin İncelenmesi**

OTURUM BAŞKANI	**TARİH**	**SAAT**	**(ONLINE)**
Dr. Gürhan BEBEK	**07/10/2022**	**19.30 – 21.30**	

Authors **Presenter** **Title**	Ahmet Yavuz MALLI, Nurcan DEMİREL Ahmet Yavuz MALLI **12-14 Yaş Grubunda Eğitsel Oyunların Çoklu, Zekâ Dikkat Ve Motor Beceri Üzerine Etkisinin İncelenmesi**
Authors **Presenter** **Title**	Hasan Buğra EKİNCİ, Ahmet Yavuz MALLI, Cemil Tuğrulhan ŞAM, Nurcan DEMİREL Hasan Buğra EKİNCİ **Sporla İlgili Metaforik Algıların Kuşaklara Göre İncelenmesi**
Authors **Presenter** **Title**	Ali Selman ÖZDEMİR, Aygül ÇAĞLAYAN TUNÇ, Aydın KARAÇAM, Abdurrahman DÜZDEMİR Abdurrahman DÜZDEMİR **Ortaöğretim Öğrencilerinde Algılanan Serbest Zaman Engelleri ve Mutluluk Üzerine Bir Araştırma**
Authors **Presenter** **Title**	Ali Selman ÖZDEMİR, Bekir Erhan ORHAN, Aydın KARAÇAM, Aygül ÇAĞLAYAN TUNÇ Ali Selman ÖZDEMİR **Ortaöğretim Öğrencilerinde Serbest Zaman Okuryazarlığı ve Sosyal Uyumun İncelenmesi**
Authors **Presenter** **Title**	Samet ZENGİN, Mustafa Barış SOMOĞLU Mustafa Barış SOMOĞLU **Spor Bilimlerinde Öğrenim Gören Öğrencilerin Liderlik Yönelimlerinin İncelenmesi**

Authors **Presenter** **Title**	Mustafa Barış SOMOĞLU, Samet ZENGİN Mustafa Barış SOMOĞLU **Spor Bilimleri Fakültesi Öğrencilerinin Duygusal Zekâ Düzeyleri**
Authors **Presenter** **Title**	Emre BELLİ, Burcu SARIKAYA Burcu SARIKAYA **Spor Örgütlerinde Kadın Yöneticilerin Statüsü**
Authors **Presenter** **Title**	İkram Yusuf YARBAŞI, Nagehan ÖNER, Seda KAYAPALI YILDIRIM, Oğuzhan EKİNCİ, Fatih YILDIRIM İkram Yusuf YARBAŞI **Üniversite Öğrencilerinde Siber Mobbingin Çok Değişkenli Sıralı Tercih Modelleriyle İncelenmesi**
Authors **Presenter** **Title**	Fatih SARIKAYA, Bülent ARSLANTAŞ, Murat BİLGİN Fatih SARIKAYA **Üniversiteye Yeni Kayıt Yaptıran Öğrencilerin Sportif Altyapıları, Çeşitli Spor Dallarına Olan Eğilimleri ve Üniversitelerinden Sportif Beklentileri**
Authors **Presenter** **Title**	Ramazan ÇEVİK, Bahar ÜNSAL YILMAZ, Mehmet ŞAHİN Ramazan ÇEVİK **Voleybolda Görüntülü Değerlendirme Sisteminin Seyirci Bakış Açısına Göre İncelenmesi**
Authors **Presenter** **Title**	Murat BİLGİN, Fatih SARIKAYA, Bülent ARSLANTAŞ Murat BİLGİN **Seçmeli Beden Eğitimi Dersi Alan Üniversite Öğrencilerinin Sportif Rekreasyonel Etkinliklere Katılımlarını Etkileyen Faktörlerin İncelenmesi (İstanbul Teknik Üniversitesi Örneği)**
Authors **Presenter** **Title**	Asım TUNÇEL, Yasemin ARI, Bülent KİLİT, Ilker ÖZMUTLU Asım TUNÇEL **Genç Futbolcuların Antropometrik ve Fiziksel Performans Parametrelerinin İncelenmesi**
Authors **Presenter** **Title**	Asım TUNÇEL, Yasemin ARI, Bülent KİLİT, Ilker ÖZMUTLU Asım TUNÇEL **Genç Futbolcularda 30m İvmelenme ve Sıçrama Performansı Arasındaki İlişkinin İncelenmesi**
Authors **Presenter** **Title**	Ömer AKYÜZ, Bülent TURNA, Güner ÇİÇEK, Sibel YILDIRIM, Burcu BAYAZIT, Murat AKYÜZ Ömer AKYÜZ **Examination of Pre-Match Dehydration Levels of Elite Football Players**
Authors **Presenter** **Title**	Sibel YILDIRIM, Murat AKYÜZ, Bülent TURNA, Burcu BAYAZIT Murat AKYÜZ **Forward, Medial Rotational And Crossover Single-Leg Hop Tests: Elite Soccer Players At Different Competitive Levels**

OTURUM BAŞKANI	**TARİH**	**SAAT**	**(ONLINE)**
Dr. Fatih KIRKBİR	**08/10/2022**	**10.00 – 12.00**	

Authors **Presenter** **Title**	Murat TURAN, Muhammet MAVİBAŞ, Buğra Çağatay SAVAŞ Murat TURAN **Kış Sporları Yapan Sporcuların Spor Ortamında Empati Durumlarının İncelenmesi**
Authors **Presenter** **Title**	Yavuz GÜNAŞDI, Uğur KARCIOĞLU Yavuz GÜNAŞDI **Çıldır Başköy Kaya Resimlerindeki Geleneksel Sporların Kökenine Ait İzler**
Authors **Presenter** **Title**	Soner AKGÜN, Cengiz ÖLMEZ, Halit ŞAR Soner AKGÜN

	Ortaokul Öğrencilerinin Siber Zorbalık Düzeyleri ile Spora Katılım Durumları Arasındaki İlişki (Pilot Çalışma)
Authors **Presenter** **Title**	Eren KÖSEN, Bahar ÜNSAL YILMAZ, Mehmet ŞAHİN Eren KÖSEN **E-Sporda Hile Mümkün Mü?**
Authors **Presenter** **Title**	Nurcan DEMİREL, Miraç Tunahan BİRSEN Miraç Tunahan BİRSEN **Ortaokul Öğrencilerinin Covid-19 Salgın Sürecinde Beden Eğitimi Dersine İlişkin Tutumlarının İncelenmesi**
Authors **Presenter** **Title**	Murat Bahri ALARSLAN, Ayşe Oya ERKUT Murat Bahri ALARSLAN **Oyun ve Fiziki Etkinlikler Dersinin İlkokul Öğrencilerinin Okula Bağlanma Düzeylerine Etkisinin Değerlendirilmesi**
Authors **Presenter** **Title**	Yiğit ÇAM, Mustafa BAŞ Yiğit ÇAM **Ortaöğretim Öğrencilerinin Öznel İyi Oluş Düzeylerinin Bazı Özellikleri Açısından İncelenmesi (Trabzon Örneği)**
Authors **Presenter** **Title**	Erkan ÇETİNKAYA, Mehmet ÖZDEMİR, Melisa Cansu UZUN Melisa Cansu UZUN **Spor Bilimleri Fakültesi Öğrencilerinde Bedensel/Kinestetik Zekâ ve İletişim Becerileri Arasındaki İlişki: Aydın İli Örneği**
Authors **Presenter** **Title**	Mina EKİN, Mehmet M. YORULMAZLAR Mina EKİN **Türkiye'de Binicilik ve Koronavirüs (Covid-19): Koronavirüs Salgınının Binicilik Kulüpleri ve Paydaşlarına Etkileri**
Authors **Presenter** **Title**	Fatma GÖZLÜKAYA GİRGİNER Fatma GÖZLÜKAYA GİRGİNER **Yüksek Yoğunluklu Aralıklı Antrenmanların Yağ Metabolizması Üzerinde İyileştirici Etkisi Var mıdır?**
Authors **Presenter** **Title**	Emre BELLİ, Şükran DERTLİ Şükran DERTLİ **Erzurum'da Kış Turizminin Yöresel Ürünler Üzerindeki Etkisi: Metaverse Yönelik Kavramsal Bir İnceleme**
Authors **Presenter** **Title**	Yusuf AKBULUT, Tuncay ÖKTEM Yusuf AKBULUT **Sekiz Haftalık Temel Cimnastik Antrenmanının Üniversite Öğrencilerinin Sıçrama, Denge ve Yılmazlık Düzeylerine Etkisi**
Authors **Presenter** **Title**	İsa ÇİFTÇİ İsa ÇİFTÇİ **Farklı Kulüplerde Oynayan Sporcuların Duygusal Zekâ Durumlarının Araştırılması**
Authors **Presenter** **Title**	Zafer BİLGİN, Atilla Orkun DİLBER, Murat TAŞ Zafer BİLGİN **Sedanter Kişilerde Crossfit Antrenmanlarının Bazı Fiziksel Parametrelere Etkisi**
Authors **Presenter** **Title**	Eda ADATEPE, Hüsniye ÇELİK Hüsniye ÇELİK **Amatör Futbolcuların Sağlıklı Beslenmeye İlişkin Tutumlarının İncelenmesi: Sakarya Amatör Spor Kulüpleri Federasyonu Örneği**
Authors **Presenter** **Title**	Begüm ÖZDEMIR, Berfin BERŞAN ÇALIKOĞLU, İmge NAS İmge NAS **Binicilerde Bantlama Uygulamasının El Bileği Eklem Pozisyon Hissi ve Kavrama Kuvveti Üzerine Etkisi**

Authors **Presenter** **Title**	Muhammet POLAT, Fatmanur ER Muhammet POLAT **Bakım Merkezinde Yaşayan Yaşlılarda Sağlık Amaçlı Egzersiz Uygulamasının Depresyon Düzeyi ve Bazı Hormon Durumları Üzerine Etkisi**		
OTURUM BAŞKANI	**TARİH**	**SAAT**	**(ONLINE)**
Dr. Murat ÖZMADEN	**08/10/2022**	**15.00– 17.00**	
Authors **Presenter** **Title**	Sevim BEBEK, Yasemin ÇAKMAK YILDIZHAN Yasemin ÇAKMAK YILDIZHAN **Kadınların Bedeni Beğenme Tutumları, Rekreasyon Farkındalık Düzeyleri ve Arasındaki İlişkinin İncelenmesi**		
Authors **Presenter** **Title**	İnci SEÇKİN AĞIRBAŞ, Emre BELLİ İnci SEÇKİN AĞIRBAŞ **Antrenörlerin İş Limitasyonlarının İş Değerleri ve İşe Angaje Olma Durumları Üzerine Etkilerinin İncelenmesi**		
Authors **Presenter** **Title**	Erdal BAL, Nedim MALKOÇ, Nagehan MALKOÇ Erdal BAL **Gebelerde Fiziksel Aktivite, Beslenme ve Sağlık Anksiyetesi Arasındaki İlişkinin İncelenmesi**		
Authors **Presenter** **Title**	Nedim MALKOÇ, Erdal BAL Nedim MALKOÇ **10-12 Yaş Futbol Okulu Sporcularının 6 Haftalık Antrenmanlar Sonrası El Reaksiyon Sürelerinin Karşılaştırılması**		
Authors **Presenter** **Title**	Bekir Erhan ORHAN, Aydın KARAÇAM, Ali Selman ÖZDEMİR, Aygül ÇAĞLAYAN TUNÇ Aydın KARAÇAM **Hakemlerin Duygu Düzenleme Durumları ile Öz Yeterlikleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi**		
Authors **Presenter** **Title**	Abdulsamed AKYÜZ, Aydın KARAÇAM, Aygül ÇAĞLAYAN TUNÇ, Ali Selman ÖZDEMİR Abdulsamed AKYÜZ **Oryantring Sporcularının Duygu Düzenleme ve Karar Verme Becerilerinin İncelenmesi**		
Authors **Presenter** **Title**	Bekir Erhan ORHAN, Aygül ÇAĞLAYAN TUNÇ, Ali Selman ÖZDEMİR, Aydın KARAÇAM Bekir Erhan ORHAN **Özel Yetenek Sınavına Katılan Bireylerin Sınav Kaygısı ve Özgüven Düzeylerinin İncelenmesi**		
Authors **Presenter** **Title**	Ömer Kadir ÖNDER, Ülviye BİLGİN Ömer Kadir ÖNDER **Serbest Zaman Doyumunun Mutluluk ve Umutsuzlukla İlişkisinin İncelenmesi**		
Authors **Presenter** **Title**	Mustafa Ertan TABUK Mustafa Ertan TABUK **Spor Dalı İl Temsilcisi Seçimi**		
Authors **Presenter** **Title**	Muhammed Ali KURT, Mergül ÇOLAK Muhammed Ali KURT **Badmintoncularda Life Kinetik Antrenmanlarının Bazı Koordinatif Yetenekler Üzerine Etkisi**		
Authors **Presenter** **Title**	Ayşegül YAPICI Ayşegül YAPICI **Yüzücülerde Eşik Dayanıklılık Antrenmanının T-3000 Test Performansı ve Solunum Fonksiyon Test Parametreleri Üzerine Etkisi**		

Authors **Presenter** **Title**	Buket KARADAĞ, Tamer CİVİL Buket KARADAĞ **Sirkadiyen Ritim Açısından Sportif Aktivite ve Ezgersiz Zamanlaması**
Authors **Presenter** **Title**	Çiğdem BULGAN ERCİN, Mustafa BAŞ Çiğdem BULGAN ERCİN **Yetişkin Kadınlarda 8 Haftalık Pilates Egzersizleri Sonrası Depresyon Durumlarının İncelenmesi**
Authors **Presenter** **Title**	Mina EKİN, Ekrem Ali ALTUNTAŞ, Mehmet Mustafa YORULMAZLAR Mina EKİN **Amatör Lig Futbolcularının Antrenörlerine İlişkin Karizmatik Liderlik Algılarının İncelenmesi**
Authors **Presenter** **Title**	Bülent TURNA, Sibel YILDIRIM, Burcu BAYAZIT, Ömer AKYÜZ, Mehmet KÖSE Ömer AKYÜZ **The Aerobic and Anaerobic Performance of Elite Soccer Players: Evaluation Of Pre-Season**
Authors **Presenter** **Title**	İdris KAYANTAŞ, Mehmet ÖZDEMIR, Erhan BUYRUKOĞLU İdris KAYANTAŞ **Fiziksel Aktivite Düzeyinin Cinsiyet Özelliği Açısından İncelenmesi (Bir Meta-Analiz Çalışması)**
Authors **Presenter** **Title**	Fatih BEDİR, Levent ÖNAL Fatih BEDİR **Profesyonel Futbolda Mevkiye Göre Kişilik Özeliklerinin Oyun Performans Göstergeleri Açısından Önemi**
Authors **Presenter** **Title**	İkram Yusuf YARBAŞI, Ensar BALKAYA, Muhammed Şamil ŞIK Muhammed Şamil ŞIK **Bireylerin Çalışma Hayatına İlişkin Faktörlerin Genel Sağlık Durumları Üzerindeki Etkisi**

OTURUM BAŞKANI	**TARİH**	**SAAT**	**(ONLINE)**
Dr. Hasan GÜLER	**08/10/2022**	**18.00 – 20.00**	

Authors **Presenter** **Title**	Üstün TÜRKER Üstün TÜRKER **Beden Eğitimi Öğretmen Adaylarının SARS-CoV-2 Pandemisinde Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimleri**
Authors **Presenter** **Title**	Üstün TÜRKER Üstün TÜRKER **Beden Eğitimi Öğretmeni Adaylarının SARS-CoV-2 Pandemisinde ve Sonrasında Akademik Motivasyonlarının Karşılaştırılması**
Authors **Presenter** **Title**	Burak YÜCEL, Necip Fazıl KİSHALI Burak YÜCEL **Milli Krosçularda Ön Hazırlık Döneminde Uygulanan 6 Haftalık Kuvvet ve İzometrik Kuvvet Antrenmanlarının Denge, Anaerobik Güç, Çeviklik ve Sprint Performans**
Authors **Presenter** **Title**	Burak YÜCEL, Cemal Berkan ALPAY Burak YÜCEL **Yüksek İrtifa Kamp Merkezli Buz Hokeyi Kadın-Erkek Milli Takım Oyuncularına Uygulanan 8 Haftalık Yoğun İnterval Antrenmanların Cinsiyet Bakımından Bazı Performans Parametreleri Üzerine Etkisi**
Authors **Presenter** **Title**	Mehmet KUMARTAŞLI, Süleyman YILDIRIM, Abdullah Yavuz AKINCI Mehmet KUMARTAŞLI **Spor Bilimleri Fakültesi Okuyan Öğrencilerin Dijital Oyunlara Karşı Tutumlarının İncelenmesi MAKÜ-SDÜ Örneği**

Authors **Presenter** **Title**	Mehmet KUMARTAŞLI, Olcay SALİCİ, Özgür GÜLEN Mehmet KUMARTAŞLI **Tekvandodaki Kural Değişikliklerinin 2012 ile 2018 Yılları Arası Yapılan Uluslararası Düzeydeki Turnuvaların Müsabaka Performansı Üzerine Etkisinin İncelenmesi**
Authors **Presenter** **Title**	Yıldız ERZİNCANLI, Gönül AKBULUT, Esra BAYRAKÇEKEN, Halil Gökhan TAŞ, Kadir AYDIN Yıldız ERZİNCANLI **Öğretmenlerin Bilinçli Farkındalık Düzeyi İle Koronafobi Düzeyleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi**
Authors **Presenter** **Title**	Yunus Emre ÇİNGÖZ Yunus Emre ÇİNGÖZ **Rekreasyonel Spor Merkezlerine Katılan Bireylerin Hizmet Kalitesinin İncelenmesi (Erzurum İli Örneği)**
Authors **Presenter** **Title**	Hamit CİHAN, Abdullah ÇETİNDEMİR, Mehmet YAVUZ Mehmet YAVUZ **2022-2023 Sezonu Avrupa Futbol Liglerinin İlk Yedi Haftalık Sakatlık Prevelansı: Kesitsel Araştırma**
Authors **Presenter** **Title**	Bahar ZEZE, Bülent TATLISU, Öztürk AĞIRBAŞ Bahar ZEZE **Spor ve Farklı Değişkenlere Göre Üniversite Öğrencilerinin Egzersiz Sağlık İnanç ve Fiziksel Aktivite Durumlarının Karşılaştırılması**
Authors **Presenter** **Title**	Yalçın DİZDAR, Ayşe Oya ERKUT Yalçın DİZDAR **Ortaokul Öğrencilerinde Dikkat ve Ritim Becerisinin Teniste Oyun Beceri Seviyesi Üzerine Etkisinin İncelenmesi**
Authors **Presenter** **Title**	Hikmet TÜRKAY, Hatice Nur YILDIRIM Hatice Nur YILDIRIM **Sporda Irkçılık Üzerine Bir Örnek Olay Analizi: Rusya'nın Ukrayna'yı İşgalinde Sembol Haline Gelen "Z" Harfi**
Authors **Presenter** **Title**	Özlem EKİZOĞLU, Mahmut Sami AKYÜZ Mahmut Sami AKYÜZ **Türk Futbolunda Seyircilerin Video Yardımcı Hakem (Var) Uygulamasına Bakış Açılarının İncelenmesi**
Authors **Presenter** **Title**	Özlem EKİZOĞLU, Eren YETİM Eren YETİM **Uygulamalı Bilimler Alanındaki Öğretmenlerinin Mesleki Alanlarına ve Serbest Zamanlarını Değerlendirmesine Göre Covid-19 ile İlişkili Psikolojik Sıkıntı Düzeylerinin İncelenmesi**
Authors **Presenter** **Title**	Özge ÖZYAPICI, Elif AKKUŞ Özge ÖZYAPICI **Farklı Yerleşim Merkezlerinde Yaşayan İlköğretim Çağı Çocukların Beslenme Bilgi Düzeyi ve Beslenme Alışkanlıklarının İncelenmesi**
Authors **Presenter** **Title**	Aygül ÇAĞLAYAN TUNÇ, Aydın KARAÇAM, Ali Selman ÖZDEMİR Aygül ÇAĞLAYAN TUNÇ **Özel Yetenek Sınavına Katılan Bireylerin Gelecek Zaman Algısı ve Kariyer Kaygısı Düzeylerinin İncelenmesi**
Authors **Presenter** **Title**	Onur AKTÜRK, Samet ZENGİN Onur AKTÜRK **Gençlik ve Spor İl Müdürlüğü Çalışanlarının Örgütsel Sinizm Tutumlarının İncelenmesi (Karabük İli Örneği)**
Authors **Presenter** **Title**	Çağla TOPAL, Ayşe Oya ERKUT Çağla TOPAL

	Ortaokul ve Lisede Öğrenim Gören Öğrencilerin Ebeveynlerinin Beden Eğitimi ve Spor Dersine Yönelik Tutumlarının Fiziksel Aktivite Düzeylerine Göre İncelenmesi
Authors **Presenter** **Title**	Cihan AYHAN, Özkan IŞIK Cihan AYHAN **Rekreasyonel Akış Deneyimi, Serbest Zaman Tutumu ve Mutluluk Arasındaki İlişki: Doğa Sporları Örneği**
Authors **Presenter** **Title**	Abdullah Bora ÖZKARA Abdullah Bora ÖZKARA **Examining the Performance Values of the National Teams participating in the 2021 UEFA U-21 Tournament**
Authors **Presenter** **Title**	Abdullah Bora ÖZKARA Abdullah Bora ÖZKARA **Investigation of Performance Values of U19 Teams of Clubs Participating in the 2021-2022 Season Champions League**

ORAL PRESENTATION
(WITH-FULL TEXT)

Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulunda Öğrenim Gören Öğrencilerin Benlik Saygisi, Akademik Özyeterlilik ve Yaşam Doyum Düzeyleri Arasindaki İlişki

Muhsin DURAN[1], Ender ÖZBEK[2]

[1]Dicle Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu / Diyarbakır
[2] Dicle Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu / Diyarbakır

ÖZET

Giriş ve Amaç: Bu çalışmanın amacı Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulunda öğrenim gören öğrencilerin benlik saygısı, akademik özyeterlilik ve yaşam doyum düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesidir.

Yöntem: Bu kapsamda Türkiye'nin farklı üniversitelerinde Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulunda öğrenim gören 166 öğrenciden anket tekniği kullanılarak veriler toplanmıştır. Verilerin analizinde IBM SPSS Statistics 24.00 programı kullanılmış olup, sürekli değişkenler arasındaki ilişkinin değerlendirilmesinde Pearson ve Spearman korelasyon analizi kullanılmıştır. SPSS Process ile akademik öz yeterlilik ve alt boyutlarının biçimlendirici etkisine ilişkin düzenleyici değişken analizi yapılmıştır Yaşam doyumu ile benlik saygısı, akademik öz yeterlilik ve alt boyut puanları arasında ise korelasyon analiz yapılmıştır. Ayrıca yaşam doyumu ile benlik saygısı arasındaki ilişkide akademik öz yeterlilik ve alt boyutlarının düzenleyici (35aliforni) rolünü test etmek için SPSS Process Macro Model 1 seçilerek test edilmiştir.

Bulgular: Yapılan analizler sonrasında ulaşılan bulgulara göre; yaşam doyumu ile akademik öz yeterlilik, bilişsel uygulamalar arasında pozitif yönde zayıf düzeyde; sosyal statü, 35alifo beceriler arasında pozitif yönde çok zayıf düzeyde anlamlı bir ilişki olduğu gözlenmiştir.

Sonuçlar: Öğrencilerin akademik öz yeterlilik, sosyal statü, bilişsel beceri ve 35alifo becerileri arttıkça yaşam doyumlarının arttığı söylenebilir. Yaşam doyumu ile benlik saygısı arasındaki ilişkide akademik öz yeterliliğin 35aliforni etkisinin test sonuçlarına göre; benlik saygısının yaşam doyumu üzerinde 35aliforn yönde anlamlı bir etkisi olduğu, akademik öz yeterliliğin yaşam doyumu üzerinde pozitif yönde anlamlı bir etkisi olduğu gözlenmiş olup; akademik öz yeterliliğin, benlik saygısı ile yaşam doyumu arasındaki ilişkide düzenleyici etkisinin anlamlı olmadığı gözlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Beden Eğitimi, Benlik Saygısı, Akademik Özyeterlilik, Yaşam Doyumu.

The Relationship Between the Self-Respect, Academic Self-Efficiency, and Life Satisfaction of Students at Physical Education and Sports School

Muhsin DURAN[1], Ender ÖZBEK[2]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: The aim of this study is to examine the relationship between self-esteem, academic self-efficacy and life satisfaction levels of students studying at the School of Physical Education and Sports.

Materials and Methods: In this context, data were collected from 166 students studying at the School of Physical Education and Sports in different universities in Turkey using the survey technique. IBM SPSS Statistics 24.00 program was used in the analysis of the data, and Pearson and Spearman correlation analysis was used to evaluate the relationship between continuous variables. Regulatory variable analysis regarding the formative effect of academic self-efficacy and its sub-dimensions was performed with the SPSS Process. Correlation analysis was performed between life satisfaction and self-esteem, academic self-efficacy and sub-dimension scores. In addition, SPSS Process Macro Model 1 was chosen to test the moderator role of academic self-efficacy and its sub-dimensions in the relationship between life satisfaction and self-esteem.

Findings: According to the findings obtained after the analysis; positive weak level between life satisfaction and academic self-efficacy, cognitive practices; It has been observed that there is a very weak positive correlation between social status and technical skills.

Results: Therefore, it can be said that as students' academic self-efficacy, social status, cognitive skills and technical skills increase, their life satisfaction increases. According to the test results of the moderator effect of academic self-efficacy on the relationship between life satisfaction and self-esteem; It has been observed that self-esteem has a negative and significant effect on life satisfaction, and academic self-efficacy has a positive and significant effect on life satisfaction; It was observed that academic self-efficacy did not have a significant moderating effect on the relationship between self-esteem and life satisfaction.

Keywords: Keywords: Physical Education, Self-Esteem, Academic Self-Efficacy, Life Satisfaction.

1. INTRODUCTION

Individuals' socialization is greatly aided by sports. Because sports involve an active social environment, participation is unavoidable (Kızıltaş, 2012). Physical activities and sports have been shown to reduce anxiety, stress, and depression while increasing self-esteem, self-perception, academic self-efficacy, and life satisfaction (Berger & Owen, 1983). People in today's society may face difficulties in their family, work, and social lives, and they may be at odds with their lives. These coercions in one's life affect his mental state, causing him to become weak, helpless, and defenseless while gathering all of his strength to continue living (Yılmaz Boylu, 2012). As a feature of life, a person enters education life. Education life takes place in an important and large part of a person's life, and it has the feature of affecting the rest of his life. It is necessary to establish self-esteem, self-efficacy, and self-perception in the education that begins in the first stage of a person's life. Because these characteristics are not formed in the student during the educational process, the student's life may be made even more difficult (Tansel, 2018).

One of these characteristics is self-esteem, which is important in one's life. The self is made up of one's own ideas and opinions. The self is a person's private side that develops on an individual basis. As a result, the self is viewed as an active formation of one's perspectives on one's abilities, traits, value judgments, ideals, and ambitions. Self is a concept that is formed consciously, contains physical and spiritual characteristics, and is aware of one's own identity (Avşaroğlu & Üre, 2007). In self-esteem, people are aware of their own characteristics and respect themselves with these characteristics and abilities. Self-esteem is related to the extent to which a person accepts, values, loves and receives approval from the environment. If an individual's self-esteem is high, he or she is valued by other people. Students with high self-esteem focus on success and can therefore choose competitive pursuits (Kaygusuz 2002).

The level of self-efficacy, which is another characteristic that makes a person strong against life, plays an important role in educational life. The student's level of academic self-efficacy influences their academic success. Academic self-efficacy is said to be governed by four major psychological stages. Muretta (2004) identified the following stages: motivational processes, cognitive processes, selection processes, and emotional processes. A person's academic self-efficacy level determines a person's motivational level by showing how they will react to obstacles, how long they can last, and how much effort they will exert. The more a person believes in his capacity, the greater his effort. As a result of this effort, the quality of the product, the efficiency and effectiveness of its work are positively affected. This situation can increase the life satisfaction of the students by giving them a sense of belonging. Features such as emotional disturbances, anxiety, social environment, and obsessive thoughts observed in students affect the academic success processes of the students. When we look at the literature, it is seen that academic success is associated with ineffective learning ways, understanding of communication, low self-esteem, student anxiety, and economic and social characteristics (Muretta, 2004). The purpose of this study is to investigate the relationship between students' self-esteem, academic self-efficacy, and life satisfaction levels at the School of Physical Education and Sports. In this context, data were collected using the questionnaire technique from students studying at the School of Physical Education and Sports at various universities in Turkey. Certain conclusions were reached after analyzing the collected data. First and foremost, the conceptual component of this study was evaluated within the context of the relevant literature. Following that, the data from the study sample was analyzed, and the findings were interpreted and evaluated within the context of the literature.

2. CONCEPTUAL FRAME

2.1. Self Esteem

Self-concept refers to an individual's perceptions of himself (Kulaksızoğlu, 2000). It is distinguished by positive feelings about oneself and self-confidence (Özbey & Köyceğiz Gözeler, 2020). It is a subjective phenomenon that occurs according to one's state of self-contentment when considering oneself, and it consists of all of the understanding, feelings, and ideas that are necessary for the person, despite playing an important role in personality development (Güneri Yöyen, 2017). Rosenberg (1965) describes self-esteem as positive or negative attitudes that an individual feels towards himself. Self-esteem is an evaluation tool that a person uses during the self-evaluation phase (Baumeister et al., 1998). Self-esteem is the level of self-esteem and it directly affects the individual's feelings, thoughts, goals and values (Harris, 2009). In this sense, in the "pyramid of the hierarchy of needs" stated by Maslow (1954) regarding self-esteem, the highest need is the self-actualization thesis (Maxwell & Bachkirova, 2010).

2.2. Academic Self Efficacy

Individuals' beliefs about their abilities regarding their performance against various life events that they encounter and affect their lives are referred to as self-efficacy beliefs (Bandura, 1994). Self-efficacy beliefs are influenced by four major sources: information obtained directly or indirectly, indirect experiences, verbal persuasion, and psychological state (Senemoğlu, 2011).

In this regard, physical education and sports teachers, as well as teacher candidates, have responsibilities and duties that they are expected to fulfill in academic life during their higher education. Because the level and quality of education are constantly changing in an environment of increasing competition due to technological developments and economic changes, the responsibilities and duties of students in this sense increase by changing (Yıldırım, 2015). Academic self-efficacy allows students to succeed in the responsibilities and duties that are expected of them. The preparation of students with high academic self-efficacy for teaching enables the development of the field of physical education and the realization of the purpose of higher education (Alemdağ et al., 2014). Increasing the quality of education in the field of physical education and sports, the importance of which is not understood in our country, is possible with teachers who have developed academic self-efficacy. Therefore, it is important to determine the academic self-efficacy levels of physical education and sports teacher candidates (Küçük Kılıç, 2014).

2.3. Life Satisfaction Levels

Today, the positive psychology approach has begun to emphasize the positive side of individuals and has given importance to the term life satisfaction. Life satisfaction is a multidimensional concept that includes psychological, sociological, cultural, and economic dimensions (Çevik & Korkmaz, 2014). The fact that life is not a stage and that each individual has different needs, expectations, and priorities narrows the definition of life satisfaction. From this, the event is explained as life satisfaction, or an individual's general attitude toward his life (Özdevecioğlu, 2003). In general, life satisfaction refers to an individual's positive attitude toward his or her life as determined by subjective criteria (Avşaroğlu & Koç, 2019). Life satisfaction is the subjective perception formed by the perspective of the person on his life and shows the degree of satisfaction with his life. Since satisfaction is the situation of meeting the needs of the individual, life satisfaction also shows the difference between their needs and what they have (Dilmaç & Ekşi, 2008). There are a number of factors that affect people's life satisfaction. These are the formation of a positive self-perception, positive and good interaction and relationship with the environment, having control over the person's life and having political, social and economic stability in his life, engaging in sports activities, being married, living in a safe environment, and any interference with his personal

freedom. It can be explained as living without life (Özdevecioğlu & Aktaş, 2007). Life satisfaction is evaluated as the degree to which people's critical needs, expectations and goals are met. This evaluation of one's own life assists him or her in realizing his or her efforts in the social environment, family, and work life, and in living a meaningful life. Because life satisfaction demonstrates how well the external life conditions match the inner life abilities, it is a narrower but better criterion than happiness (Sirgy, 2012). Life satisfaction ensures that a person's life is happy, healthy, and productive, which increases a person's sense of success. Life satisfaction is defined according to societal standards of living and is defined as the situation of comparing the life one wants to live to the life one has (Yildiz & Baytemir, 2016).

3. METHOD

In this part of the research, the research model, hypotheses, study group and data collection tools will be included.

3.1. Research Model

In the study, the model of the research to examine the relationship between the self-esteem, academic self-efficacy and life satisfaction levels of the students studying at the physical education and sports school is given below.

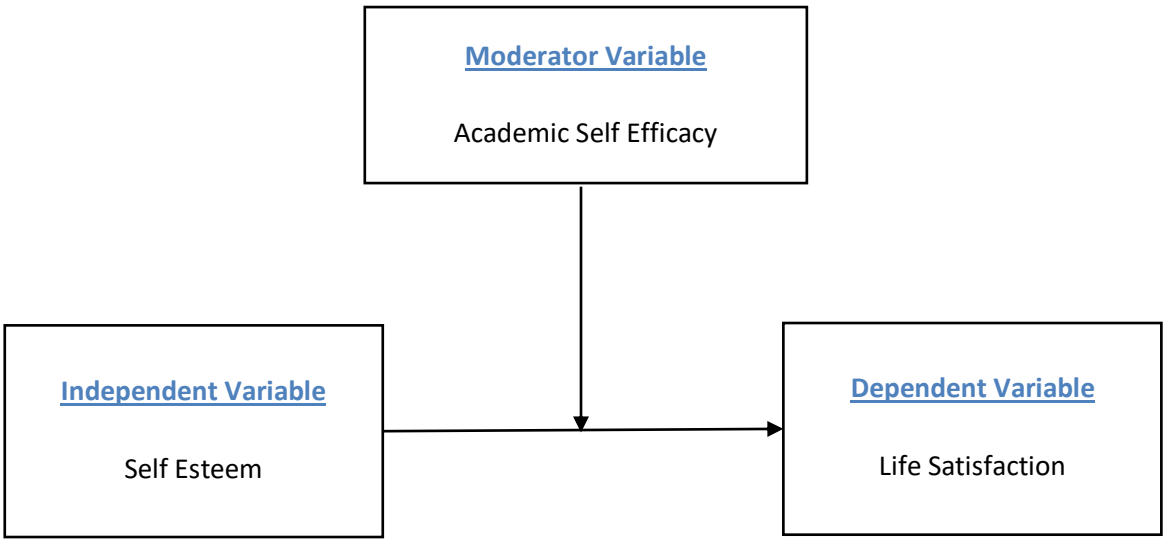

Figure 1. Research Model

3.2. Research Hypotheses

The research hypotheses for examining the relationship between self-esteem, academic self-efficacy and life satisfaction levels of students studying at physical education and sports school are as follows.

H_1: Students with high self-esteem have high life satisfaction.

H_2: There is a positive and significant relationship between life satisfaction and academic self-efficacy.

$H_{2.1}$: There is a positive and significant relationship between life satisfaction and social status.

$H_{2.2}$: There is a positive and significant relationship between life satisfaction and cognitive practices.

$H_{2.3}$: There is a positive and significant relationship between life satisfaction and technical skills.

H_3: Academic self-efficacy level has a moderator role in the relationship between life satisfaction and self-esteem.

$H_{3.1}$: Social status level has a moderator role in the relationship between life satisfaction and self-esteem.
$H_{3.2}$: The level of cognitive practices has a moderator role in the relationship between life satisfaction and self-esteem.
$H_{3.3}$: The level of technical skills has a moderator role in the relationship between life satisfaction and self-esteem.

3.3. Study Group

The demographic characteristics of the students studying at the physical education and sports school are given in Table 1.

Table 1. Demographical Characteristics

N=166		n	%
Gender	Female	55	33.1
	Male	111	66.9
Age	Between the ages of 17-19	5	3.0
	Between the ages of 20-22	90	54.2
	23 Years old and above	71	42.8
Name of the University of Study	Ankara University	1	.6
	Dicle University	161	97.0
	İnönü University	1	.6
	Munzur University	3	1.8
Department	Physical Education and Sports	17	1.2
	Teaching	17	1.2
	Coaching Training	22	13.3
	Sports Management	109	65.7
	Recreation	1	.6
Class Level	1st Grade	38	22.9
	2nd Grade	76	45.8
	3rd Grade	30	18.1
	4th Grade	22	13.3
Lesson Success Average	0-25	1	.6
	26-50	5	3.0
	51-75	33	19.9
	76-100ı	127	76.5

166 students participated in the research, 33.1% of them were female and 66.9% of them were male; 3.0% of them were 17-19 years old, 54.2% were 20-22 years old, 42.8% were 23 years old and over; .6% of them studied at Ankara University, 97.0% at Dicle University, .6% at İnönü University, 1.8% at Munzur University; 1.2% studied in physical education and sports, 1.2% in teaching, 13.3% in coaching training, 65.7% in sports management, .6% in recreation; 22.9% of them were in the 1st grade, 45.8% in the 2nd grade, 18.1% in the 3rd grade, 13.3% in the 4th grade; It has been observed that .6% of the success average of the courses is between 0-25, 3.0% is between 26-50, 19.9% is between 51-75 and 76.5% is between 76-100.

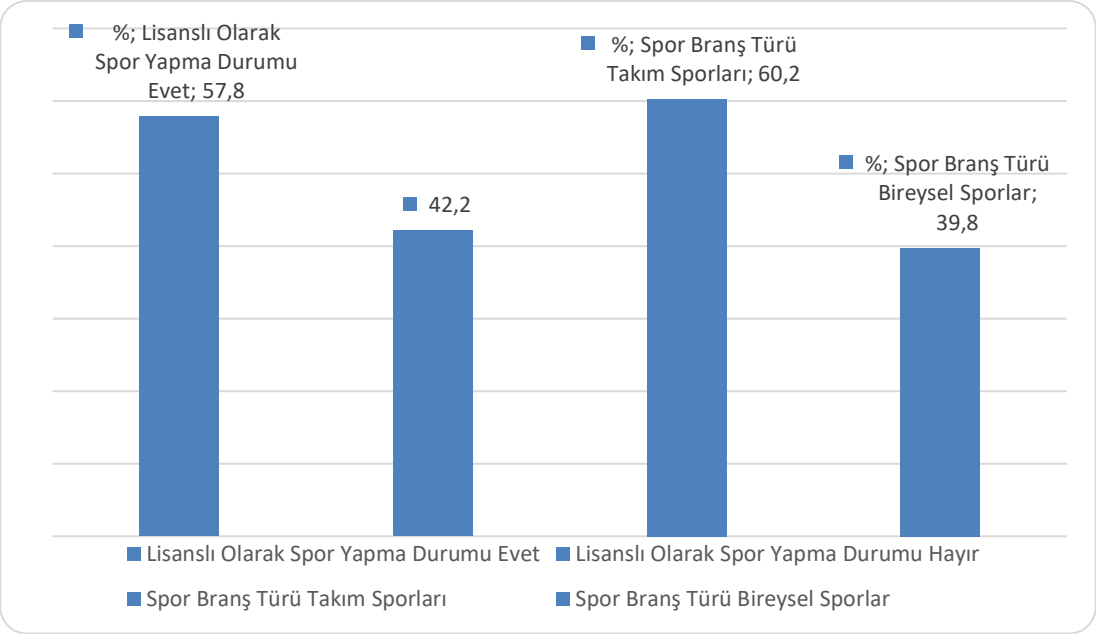

Graphic 1. Licensed Sports Status and Sports Branch Types

It has been observed that 57.8% of the students do sports under license, 60.2% do team sports and 39.8% do individual sports.

3.4. Data Collection Tools

3.4.1. *Life Satisfaction Scale*

The life satisfaction scale was developed by Diener, Emmons, Larsen, and Griffin (1985, 72). Scoring; I strongly disagree "1", I slightly agree "2", I agree moderately "3", I strongly agree "4", I completely agree "5" and life satisfaction score is formed by taking the sum of 5 items. Cronbach's alpha value was found to be .86.

3.4.2. Rosenberg Self Esteem Scale Short Form

The Rosenberg self-esteem scale was developed by Morris Rosenberg in 1963. In order to measure self-esteem, one of the sub-dimensions of the Rosenberg self-esteem scale, there are 10 statements in total, 5 positive and 5 negative, which were arranged according to the Guttman scaling technique. Scoring was coded as very correct "A", correct "B", incorrect "C", very incorrect "D" and scoring was done as follows. In the "Self-Esteem" subtest, the answers are evaluated with 0-6 points. Those who scored 0-1 on the "Self-Esteem" subtest were considered "high"; those who score 2–4 are considered to have "medium" and those who score 5-6 have "low" self-esteem. Cronbach's alpha value was found to be .73.

D –1 (SELF ESTEEM)

1. (C)=0,17 (D)=0,34
2. (C)=0,16 (D)=0,33
3. (A)=0,17 (B)=0,33
4. (C)=0,25 (D)=0,50
5. (C)=0,25 (D)=0,50
6. (C)=0,50 (D)=1
7. (C)=0,50 (D)=1
8. (A)=1 (B)=0,50
9. (A)=0,50 (B)=0,25
10. (A)=0,50 (B)=0,25

3.4.3. Academic Self Efficacy Scale

Academic self-efficacy scale; It is a measurement tool that can be used to measure a student's self-confidence in activities such as answering questions, taking notes, adapting to the basic order in the classroom, and using a computer (Trevathan, 2002). In the original, the academic self-efficacy scale, consisting of 33 items, was created in a five-point Likert format. Quite a lot (5 points), A lot (4 points), Partially More (3 points), A little (2 points), and Quite a few (1 points). The total scores that can be obtained from the scale or its dimensions are calculated using the arithmetic mean value between 1 and 5 calculated from the sum of the scores given to the items.

The scale, which consists of three dimensions In total, can also be used as a single dimension. These dimensions consist of three dimensions: cognitive practices dimension, social status dimension and technical skills dimension. Items in the cognitive practices dimension: 1, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 13, 18, 19, 20, 21, 22, 24, 30, 31, 32, 33 (19 items in total), Items in the social status dimension: 2, 3, 4, 11, 14, 15, 16, 17, 25, 27 (10 items in total) and in the technical skills dimension: 23, 26, 28, 29 (4 items in total)).

When we monitor the Cronbach alpha values; It was found that .95 for academic self-efficacy, .85 for social status, .93 for cognitive practices, and .74 for technical skills.

3.5. Analysis of Data

In the analysis of the data, analyzes were made using the IBM SPSS Statistics 24.00 program. Pearson and Spearman correlation analysis were used to evaluate the relationship between continuous variables. Regulatory variable analysis (Moderation, Model 1) regarding the formative effect of academic self-efficacy and its sub-dimensions was performed with the SPSS Process.

4. FINDINGS

In this section, descriptive statistical information about the scales, correlation analysis and regulatory impact analysis results will be given.

4.1. Descriptive Statistics of Scales

Descriptive statistics results of the data obtained from the scales are given in Table 2.

Table 2. Descriptive Statistic Results

N=166	Mean	S. Deviation	Min	Max	Skew	Kurtosis
Life Satisfaction	12.72	3.89	5.00	2.00	-.10	-.76
Self Esteem	1.22	.74	.00	4.50	1.21	2.29
Academic Self Efficacy	3.32	.68	1.09	5.00	-.02	.67
Social Status	3.21	.73	1.20	5.00	.13	.51
Cognitive Applications	3.42	.70	1.00	5.00	-.15	.67
Technical Skills	3.15	.87	1.00	5.00	.00	.20

It was observed that the mean score of life satisfaction was 12.72, mean score of self-esteem was 1.22, mean score of academic self-efficacy was 3.32, mean score of social status was 3.21, mean score of cognitive applications was 3.42, mean score of technical skills was 3.15. It was concluded that self-efficacy and its sub-dimensions were normally distributed, and since it was not in the range of ±1.5, self-esteem did not show normal distribution (Tabachnick & Fidell, 2013).

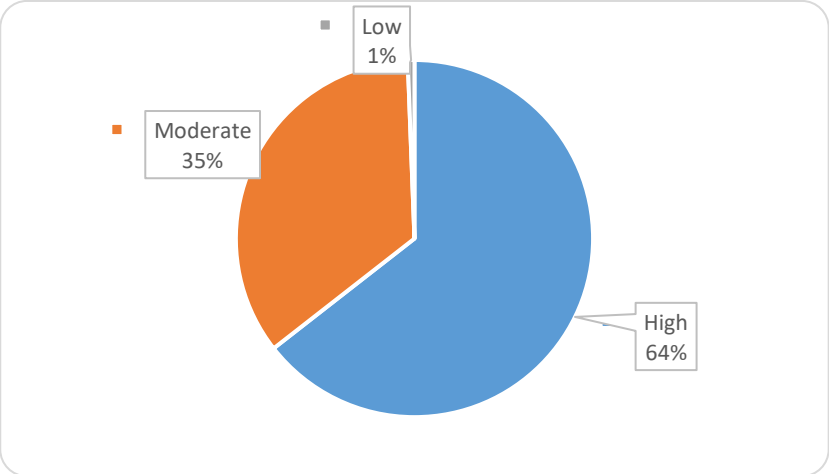

Graphic 2. Self Esteem Level

According to Graph 2, it was observed that 1% of the students had low self-esteem, 35% had medium and 64% had high self-esteem. If the self-esteem score is between 0-1, it is high, if it is between 2-4, it is medium, if it is between 5-6, it is high self-esteem, so the classification is made accordingly.

4.2. Correlation Analysis

The correlation analysis results between life satisfaction and self-esteem, academic self-efficacy and sub-dimension scores are given in Table 3.

Table 3. Correlation Analysis

N=166		Life Satisfaction
Self Esteem	R	-.17**
Academic Self Efficacy	R	.28*
Social Status	R	.23*
Cognitive Applications	R	.28*
Technical Skills	R	.25*

r: Pearson Correlation, Spearman Correlation, *p≤.01,** at p≤.05 Level and meaningful

There is a very weak and significant inverse relationship between life satisfaction and self-esteem (r=-.17, p≤.05). Therefore, it can be said that as students' self-esteem increases, their life satisfaction increases.

There was a weak positive correlation between life satisfaction and academic self-efficacy (r=.28, p≤.01), cognitive practices (r=.28, p≤.01); It was observed that there was a very weak and positive positive correlation between social status (r=.23, p≤.01), and technical skills (r=.25, p≤.01). Therefore, it can be said that as students' academic self-efficacy, social status, cognitive skills and technical skills increase, their life satisfaction increases.

4.3. Moderator Effect of Academic Self Efficacy and Its Sub dimensions

SPSS Process Macro Model 1 was selected and tested to test the moderator role of academic self-efficacy and its sub-dimensions in the relationship between life satisfaction and self-esteem (Hayes, 2022).

The test results of the moderator effect of academic self-efficacy on the relationship between life satisfaction and self-esteem are given in Table 4.

Table 4. The Regulatory Role of Academic Self-Efficacy in the Relationship between Life Satisfaction and Self-Esteem

Y: Life Satisfaction	β	t	p	LLCI	ULCI	F	P
Fixed Value	12.72	44.85	.00*	12.159	13.279	8.37	.00*
X. Self Esteem	-1.29	-3.29	.00*	-2.060	-.514		
W. Academic Self Efficacy	.05	3.88	.00*	.026	.079		
X*W	-.01	-.86	.39	-.041	.016		
R=.37, R^2=.13, Regulated R^2=.00							

X: Independent Variable, W: Regulatory/Moderator Variable, X*W: Interactive Effect, at *p≤.05 level and meaningful

It was observed that self-esteem had a negative and significant effect on life satisfaction (β=-1.29, p≤.05), and academic self-efficacy had a positive and significant effect on life satisfaction (β=.05, p≤.05); it was observed that the moderator effect of efficacy on the relationship between self-esteem and life satisfaction was not significant (β=-.01, p>.05). The test results of the moderator effect of social status on the relationship between life satisfaction and self-esteem are given in Table 5.

Table 5. The Regulatory Role of Social Status Level in the Relationship Between Life Satisfaction and Self-Esteem

Y: Life Satisfaction	β	t	p	LLCI	ULCI	F	P
Fixed Value	12.73	44.38	.00*	12.165	13.298	7.10	.00*
X. Self Esteem	-1.37	-3.42	.00*	-2.154	-.577		
W. Social Status	.14	3.41	.00*	.061	.227		
X*W	-.05	-1.04	.30	-.151	.047		
R=.34, R^2=.12, Regulated R^2=.01							

X: Independent Variable, W: Regulatory/Moderator Variable, X*W: Interactive Effect, at *p≤.05 Level and meaningful

It has been observed that self-esteem has a negative and significant effect on life satisfaction (β=-1.37, p≤.05), and social status has a positive and significant effect on life satisfaction (β=.14, p≤.05). It was observed that there was no significant moderator effect on the relationship between self-esteem and life satisfaction (β=-.05, p>.05). The test results of the moderator effect of cognitive practices on the relationship between life satisfaction and self-esteem are given in Table 6.

Table 6. The Regulatory Role of Cognitive Practice Level in the Relationship Between Life Satisfaction and Self-Esteem

Y: Life Satisfaction	β	t	p	LLCI	ULCI	F	P
Fixed Value	12.71	44.66	.00*	12.153	13.277	7.92	.00*
X. Self Respect	-1.19	-3.04	.00*	-1.955	-.416		
W. Cognitive Applications	.08	3.66	.00*	.038	.128		
X*W	-.01	-.35	.72	-.054	.038		
R=.36, R^2=.13, Regulated R^2=.00							

It has been monitored that self-esteem has a negative and significant effect on life satisfaction (β=-1.19, p≤.05), and cognitive practices have a positive and significant effect on life satisfaction (β=.08, p≤.05); It was observed that cognitive practices did not have a significant moderating effect on the relationship between self-esteem and life satisfaction (β=-.01, p>.05). The test results of the moderator effect of technical skills on the relationship between life satisfaction and self-esteem are given in Table 7.

Table 7. The Regulatory Role of Technical Skill Level in the Relationship Between Life Satisfaction and Self-Esteem

Y: Life Satisfaction	β	T	p	LLCI	ULCI	F	P
Fixed Value	12.74	44.82	.00*	12.180	13.303	8.33	.00*
X. Self Esteem	-1.43	-3.60	.00*	-2.212	-.644		
W. Technical Skills	.33	3.88	.00*	.163	.500		
X*W	-.14	-1.32	.19	-.354	.070		
R=.37, R^2=.13, Regulated R^2=.01							

X: Independent Variable, W: Regulated/Moderator Variable, X*W: Interactive Effect, at *p≤.05: Level and meaningful

It was observed that self-esteem had a negative and significant effect on life satisfaction (β=-1.43, p≤.05), and technical skills had a positive and significant effect on life satisfaction (β=.33, p≤.05); it was observed that technical skills did not have a significant moderator effect on the relationship between self-esteem and life satisfaction (β=-.14, p>.05).

4.4. Hypothesis Results of the Research

Table 8. Hypothesis Results of the Research

Hyptheses of Research	Result
H1: Students with high self-esteem have high life satisfaction.	Approved
H2: There is a positive and significant relationship between life satisfaction and academic self-efficacy.	Approved
H2.1: There is a positive and significant relationship between life satisfaction and social status.	Approved
H2.2: There is a positive and significant relationship between life satisfaction and cognitive practices.	Approved
H2.3: There is a positive and significant relationship between life satisfaction and technical skills.	Approved
H3: Academic self-efficacy level has a moderator role in the relationship between life satisfaction and self-esteem.	Rejected
H3.1: Social status level has a moderator role in the relationship between life satisfaction and self-esteem.	Rejected
H3.2: The level of cognitive practices has a moderator role in the relationship between life satisfaction and self-esteem.	Rejected
H3.3: The level of technical skills has a moderator role in the relationship between life satisfaction and self-esteem.	Rejected

5. RESULT

The purpose of this study was to look into the relationship between self-esteem, academic self-efficacy, and life satisfaction levels among students at the School of Physical Education and Sports. In this context, data were collected using the questionnaire technique from 166 students studying at the School of Physical Education and Sports at various universities in Turkey, and these data were statistically analyzed. According to the findings of the analysis, there is a very weak and significant inverse relationship between life satisfaction and self-esteem, and thus as students' self-esteem increases, so does their life satisfaction. There was a weak positive correlation between life satisfaction and academic self-efficacy, cognitive practices; It has been observed that there is a very weak positive correlation between social status and technical skills. It has been observed that self-esteem has a negative and significant effect on life satisfaction, and academic self-efficacy has a positive and significant effect on life satisfaction; It was observed that academic self-efficacy did not have a significant moderating effect on the relationship between self-esteem and life satisfaction. It was observed that social status, cognitive practices and technical skills did not have a significant moderator effect on the relationship between self-esteem and life satisfaction. Within the scope of this subject, it is seen that the studies on physical education and sports teacher candidates are limited and insufficient (Alemdağ et al., 2014; Tabancalı and Çelik, 2013; Cihan, 2014; Özsüer et al., 2011; Biricik, 2015; Tekeli, 2017; Yıldırım and Şahan, 2017; Ünlü and Kalemoğlu, 2011). However, in a study examining the predictive levels of academic self-efficacy for self-esteem, it was concluded that the strongest predictor was academic self-efficacy (Altun & Yazıcı, 2013). It is considered that high academic self-efficacy levels of students can increase their academic success, as well as positively affect their problem-solving and decision-making skills and increase their self-esteem (Sevilmis & Şirin, 2016; Öneren & Çiftçi, 2013). Studies show that self-esteem is related to academic self-efficacy (Schnell et al., 2015; Bong, 2001; Lane et al., 2004). When this situation is evaluated, it may be important to give students responsibilities that they can overcome in schools for the positive development of academic self-efficacy (Telef & Karaca, 2011). Studies show that self-esteem has important effects on the academic success of individuals (Schunk, 2009; Rosli et al., 2012;). This shows that there may be a relationship between individuals' professional self-esteem and academic self-efficacy. In addition, in the study conducted by Sönmez and Göç (2018), it was concluded that there is a positive relationship between students' academic self-efficacy levels and their self-esteem. In a different study, Ergür (2016) reached similar results. In addition to this study, participants' self-efficacy and self-esteem (Güler, 2020), self-efficacy and self-esteem (Consultant et al., 2016; Yıldırım, 2018; Şahin, 2017;), academic self-efficacy and self-esteem (Pekdemir, 2015; Dadandı) , 2017; Yılmaz, 2018) there are also different studies that have concluded that there are positive and significant relationships between It is said that students with high self-esteem make more effort in the face of difficult situations, are more social, lead a happy life, and are more successful academically (Wiggins & Schatz, 1994). Although self-esteem and life satisfaction are seen as the same terms in general terms, although these two concepts are related in terms of meaning, they take place in the literature in different ways. In the literature, self-esteem appears as a critical determinant of life satisfaction (Diener & Diener, 1995). In the study conducted by Yavuz (2006), it was stated that the relationship between life satisfaction and self-esteem is in the same direction. Yiğit (2012) discovered a same-sided relationship between life satisfaction and self-esteem when he examined self-esteem and life satisfaction with various variables in his study on police officers working actively in the field. According to Ullman and Moshe (2001), the relationship between life satisfaction and self-esteem is significant and in the same direction. People with independent relational self-structures have higher life satisfaction than addicted people, but there is no significant difference between other self-structures, according to research (Karatekin, 2013).

The results of this study support the results of other studies in the literature. Conducting future studies on a larger sample group will provide generalizable results.

6. REFERENCE

Alemdag, C. (2015). *Epistemological Beliefs, Academic Self-Efficacy and Learning Approaches of Physical Education Teacher Candidates*. (Unpublished PhD Thesis). Karadeniz Technical University, Institute of Educational Sciences, Trabzon.

Alemdag, C. (2015). *Epistemological Beliefs, Academic Self-Efficacy and Learning Approaches of Physical Education Teacher Candidates*. (Unpublished PhD Thesis). Karadeniz Technical University, Institute of Educational Sciences, Trabzon.

Altun, F., & Yazıcı, H. (2013). As predictors of adolescents' self-perceptions: Academic self-efficacy beliefs and academic achievement. *Kastamonu Education Journal*. 21 (1), pp.145-156.

Avşaroğlu, S. Üre, Ö. (2007). Investigation of Self-Esteem Decision-Making and Stress Coping Styles of University Students in Decision Making in Terms of Self-Esteem and Some Variables. *Selcuk University Journal of Social Sciences Institute*, (18), p. 85-100.

Avşaroğlu, S., & Koç, H. (2019). The mediating effect of optimism on the relationship between life satisfaction and distress tolerance. *Turkish Journal of Psychological Counseling and Guidance*, 9(53), 565-588.

Bandura, A. (1994). *Self-Efficacy*. In V. S. Ramachaudran (ed.). Encyclopedia of Human Behavior. 4, 71-81.

Baumeister, R. E., Bratslavsky, E., Muraven, M. and Tice, M. (1998). Ego depletion: Is the active self a limited resource. Journal of Personality and Social Psychology, 74(5), 1252-1265.

Berger, B. G., & Owen, D. R. (1983). Mood alteration with swimming—swimmers really do "feel better." Psychosomatic Medicine, 45(5), 425–433.

Bircik, Y. (2015). Investigation of Academic Self-Efficacy of Students Studying in Physical Education and Sports Departments. (Master's Thesis). Ataturk University, Institute of Social Sciences, Erzurum.

Bong, M. (2001). Between and within-domain relations of academic motivation among middle and high school students: Self-efficacy, task-value and achievement goals. *Journal of Educational Psychology*. 93 (1), 23-34. https://doi.org/10.1037/0022-0663.93.1.23

Çevik, N. K., & Korkmaz, O. (2014). Bivariate sequential probit model analysis of the relationship between life satisfaction and job satisfaction in *Turkey. Niğde Ömer Halisdemir University Journal of the Faculty of Economics and Administrative Sciences*, 7(1), 126-145.

Dadandi, I. (2017). *Relationships between general ability, academic self-concept, academic self-efficacy, self-esteem, student engagement and academic achievement* (Unpublished Master's Thesis). Karadeniz Technical University, Trabzon.

Danışman, S., Çiftçi, S. K., Tosuntas, S. B., & Karadağ, E. (2016). The effect of self-esteem on teachers' professional motivation: testing self-efficacy mediation with structural equation model. *Studies in Psychology*, 36(1), 21-40.

Diener, E., & Diener, M. (1995). Cross-cultural correlates of life-satisfaction and self-esteem. *Journal of Personality and Social Psychology*, 68(4), 653-663

Diener, E., Emmons, R. A., Larsen, R. J., & Griffin, S. (1985). The satisfaction with life scale. *Journal of Personality Assessment*, 49 (1), 71-75.

Dilmaç, B., & Ekşi, H. (2008). Examination of life satisfaction and self-esteem of students studying at vocational schools. *Selcuk University Faculty of Arts and Sciences Journal of Literature*, 20, 279-291

Ergur, D. O. (2016). Examination of English students' self-esteem and academic self-efficacy perceptions in terms of some variables. *Ağrı İbrahim Çeçen University Journal of Social Sciences Institute*, 2(2), 125-14.

Fidell, S., Tabachnick, B., Mestre, V., & Fidell, L. (2013). Aircraft noise-induced awakenings are more reasonably predicted from relative than from absolute sound exposure levels. *The Journal of the Acoustical Society of America*, 134(5), 3645-3653.

Guler, A. (2020). *The relationship between preschool teachers' perceived organizational support and self-efficacy levels and their professional self-esteem* (Unpublished Master's Thesis). Anadolu University, Eskisehir.

Güneri Yöyen, E. (2017). *Childhood trauma and self-respect. International Journal of Social Sciences and Education Research*, 3(1), 267-282.

Harris, S. L. (2009). The *relationship between self-esteem and academic success among African American students in the Minority Engineering Program at a research extensive university in the Southern*

portion of the United States. (Doctoral Dissertation). Louisiana State University and Agricultural and Mechanical College.
Karatekin, H. (2013). *Examining coping strategies and life satisfaction according to self-structures* [Master's Thesis]. Gazi University
Kaygusuz, C. (2002). Problem Areas of University Students and Their Relationships with Some Variables. *Journal of Educational Research*, 6. p. 76-86
Kiziltas, M. (2012). *360 Degree Communication with Disabled People*. Ankara: Elma Publishing House.
Kulaksizoglu, A. (2000). *Adolescent psychology*. Ankara: Remzi Bookstore.
Kucuk Kilic, S. (2014). *Physical Education Teacher Candidates' Metacognitive Learning Strategies, Academic Self-Efficacy and Attitudes towards Teaching Profession*. (Master's Thesis). Karadeniz Technical University, Institute of Educational Sciences, Trabzon.
Lane, J., Lane, A. M., & Kyprianou, A. (2004). Self-efficacy, self-esteem and their impact on academic performance. *Social Behavior and Personality*. 32 (3), 247-256.
Maxwell, A., & Bachkirova, T. (2010). Applying psychological theories of self-esteem in coaching practice. *International Coaching Psychology Review*, 5(1), 16–26
Muretta, R. J. (2004). *Exploring the Four Sources of Self-Efficacy. Unpublished Doctoral Dissertation*. Tore University International. california.
Öneren, M., & Çiftçi, G. E. (2013). A study of managers' self-efficacy and decision-making styles in private banks. *Atatürk University Journal of Economics and Administrative Sciences*, 27(3), 305-321.
Özbey, S., & Köyceğiz Gözeler, M. (2020). A study on the effect of the social skill education on the academic self respect and problem solving skills of the pre-school children. *International e-Journal of Educational Studies*, 4(8), 176-189.
Ozdevecioglu, M. (2003). A research to determine the relationship between job satisfaction and life satisfaction, *11th National Management and Organization Congress*, Afyon.
Özdevecioğlu, M., & Aktaş, A. (2007). The effect of career commitment, professional commitment and organizational commitment on life satisfaction: the role of work-family conflict. *Journal of Erciyes University Faculty of Economics and Administrative Sciences*, (28), 1-20.
Özsüer, S., Inal, G., Uyanik, Ö., & Ergun, M. (2011). Investigation of Academic Self-Efficacy Belief Levels of Students Studying at Afyon Kocatepe University. *Journal of Social Sciences*, 13(2), 112-125.
Pekdemir, U. (2015). *The relationships between ninth and tenth grade students' mathematics achievement and their mathematics anxiety, self-esteem, academic self-efficacy beliefs and automatic thoughts* (Unpublished Master's Thesis). Karadeniz Technical University, Trabzon.
Rosenberg, M. (1965). *Society and the adolescent self-image*. Princeton, NJ: Princeton University Press.
Rosenberg, M., (1979). *Conceiving the Self*, New York, Basic Books.
Rosli, Y., Othman, H., Ishak, I., Lubis, S. H., Saat, N. Z. M. & Omar, B. (2012). Self-esteem and academic performance relationship amongst the second year undergraduate students of Universiti Kebangsaan Malaysia, Kuala Lumpur Campus. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 60, 582-589.
Schnell, K., Ringeisen, T., Raufelder, D., & Rohrmann, S. (2015). The impact of adolescents' self efficacy and self-regulated goal attainment processes on school performance: Do gender and test anxiety matter? *Learning and Individual Differences.* 38, 90-98. Doi: http://dx.doi.org/10.1016/j.lindif.2014.12.008
Schunk, D. H. (2009). *Learning theories: From an educational perspective* (Trans. Ed. Muzaffer Şahin), (Translation from 5th Edition). Ankara: Nobel Publication Distribution.
Senemoglu, N. (2011). *Development learning and teaching theory to practice* (20th Edition). Ankara: Pegem Academy.
Sevilmis, A., & Şirin, E. F. (2016). Academic achievement in Faculty of Sport Sciences students: The role of university life quality, academic motivation and academic self-efficacy. *Journal of Physical Education and Sport Sciences*, 14(1), 31-44.
Sirgy, M. J. (2012). *The psychology of quality of life: Hedonic well-being, life satisfaction, and eudaimonia*. Social indicators research series, Springer
Sönmez, D. Z., & Göç, E. (2018). Evaluation of academic self-efficacy and professional self-esteem levels of a group of vocational school students. *Pre-Hospital Journal*, 3(1), 43-54.
Şahin, H. (2017). Emotional intelligence and self-esteem as predictors of teacher self-efficacy. *Educational Research and Reviews*, 12(22), 1107-1111.

Tabancali, E., & Celik, K. (2013). The Relationship Between Pre-Service Teachers' Academic Self-Efficacy and Teacher Self-Efficacy. *Journal of Human Sciences*, 10(1), 1167-1184.

Tansel, B. (2018). Examination of the relationships between burnout, job satisfaction and life satisfaction experienced by the personnel working in the institutions affiliated to the Ministry of Justice in terms of some variables. *Toros University FEAS Journal of Social Sciences*, 5(8), 50-77.

Tekeli, S. C. (2017). *Comparison of Social Appearance Anxiety and Academic Self-Efficacy Levels of Physical Education and Sports Teacher Candidates and Other Teacher Candidates*. (Master's Thesis). Bartın University, Institute of Educational Sciences, Bartın.

Telef, B. B., & Karaca, R. (2011). Examination of Adolescents' Self-Efficacy and their psychological symptoms. *Journal of Mustafa Kemal University Institute of Social Sciences*, 8 (16), 499-518.

Trevathan. V. L. (2002). *A profile of psychosocial, learning style, family, and academic self-efficacy characteristics of the transition program students at North Carolina State University*. Unpublished doctoral thesis. North Carolina State University. Raleigh

Ullman, C., & Moshe, T. (2001). Psychological adjustment among Israeli adolescent immigrants: A report on life satisfaction, self-concept, and self-esteem. *Journal of Youth and Adolescence*, 30(4), 449-463.

Ünlü, H., & Kalemoğlu, Y. (2011). Academic self-efficacy of Turkish physical education and sport school students. *Journal of Human Kinetics*, 27, 190-203.

Wiggins, J.D. & Schatz, E. L. (1994). The relationship of self-esteem to grades, achievement scores and other factors critical to school counselor. *School Counselor*, 41(4), 239-245.

Yavuz, C. (2006*). Subjective well-being, psychiatric symptoms and some personality traits in guidance and psychological counseling students: a comparative study* [Master's Thesis]. Istanbul University.

Yildirim, I. (2015). The Correlation Between Organizational Commitment and Occupational Burnout Among the Physical Education Teachers: The Mediating Role of Self-Efficacy. *International Journal of Progressive Education*, 11(3).

Yıldırım, S. (2018). *Evaluation of self-efficacy perceptions and self-esteem of psychology graduate students (*Unpublished Master's Thesis). Uskudar University, Istanbul.

Yıldız, M. A., & Baytemir, K. (2016). Mediation of self-esteem in the relationship between marital satisfaction and life satisfaction in married individuals. *Journal of İnönü University Faculty of Education*, 17(1), 67-80

Yilmaz Boylu, A. (2012). Investigation of life satisfaction, job satisfaction and professional burnout levels of personnel working in institutions affiliated to the Ministry of Justice according to gender and length of service. *Journal of Justice*, 44, 123-141.

Yilmaz, S. (2018). *Examination of the relationship between school achievement attitudes and academic self-efficacy beliefs, perceived family authority styles and self-esteem of gifted students who showed unexpected failure* (Unpublished Master's Thesis). Istanbul Aydin University, Istanbul.

Yigit, R. (2012). Investigation of the relationship between self-esteem, life satisfaction and stress coping attitudes of riot police officers. *Ahi Evran University Journal of Kirsehir Education Faculty* (KEFAD), 13(1), 61-7

Beden Eğitimi Öğretmen Adaylarının Proaktiflik ve Problem Çözme Becerileri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Burak Karababa[1],Eda Yılmaz[1], Muharrem Alparslan Kurudirek[2],Muhammet İrfan Kurudirek[3]

[1] Erzurum Teknik Üniversitesi, Erzurum
[2] Atatürk Üniversitesi, Erzurum
[3] Artvin Çoruh Üniversitesi, Artvin

ÖZET

Giriş ve Amaç: Bu çalışmada, beden eğitimi ve spor öğretmenliği bölümünde eğitim alan öğretmen adaylarının proaktif kişilik ve problem çözme becerilerinin çeşitli değişkenlere göre nasıl değiştiğini belirlemek amaçlanmıştır.

Yöntem: Araştırmada nicel araştırma yöntemlerinden korelasyonel araştırma deseni kullanılmıştır. Araştırma örneklemin de farklı sınıf düzeylerinde öğrenim gören 119 beden eğitimi ve spor öğretmenliği bölümü öğrencisi bulunmaktadır. Veriler üç bölüm şeklinde oluşturulan anket formu ile toplanmıştır, birinci bölümünde demografik özellikler, ikinci bölümünde 1982 yılında Heppner ve Petersen tarafından geliştirilen ve uyarlama çalışmaları ise Taylan (1990) ve Şahin, Şahin ve Heppner (1993) aracılığıyla yapılmış problem çözme becerisi ölçeği ve üçüncü bölümünde ise Akın ve Arıcı (2015) tarafından Türkçeye uyarlanan Kısaltılmış Proaktif Kişilik Ölçeğinden (KPÖ) yararlanılmıştır. Verilerin analizinde parametrik (T-Testi ve One Way ANOVA) testlerden yararlanılmıştır.

Bulgular: Araştırma neticesinde; cinsiyet değişkenine göre kişisel kontrol alt boyutunda erkek katılımcıların kadın katılımcılara oranla daha yüksek kişisel kontrol düzeyine sahip oldukları; proaktif kişilik alt boyutunda kadın katılımcıların, erkek katılımcılara oranla daha yüksek proaktif kişilik düzeyine sahip oldukları; spor branşı değişkenine göre kişisel kontrol at boyutunda takım sporlarıyla ilgilenen katılımcıların, bireysel sporlarla ilgilenen katılımcılara oranla daha yüksek kişisel kontrol düzeyine sahip oldukları görülmektedir.

Sonuçlar: Yapılan korelasyon analizi sonucunda katılımcıların problem çözme becerileri ile proaktif kişilik düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki olmadığı görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Beden Eğitimi, Kişilik, Proaktif Kişilik, Problem Çözme Becerisi, Spor Branşı

Without Examining the Relationship Between Proactivity and Problem-Solving Skills of Physical Education Teacher Candidates

Burak Karababa[1],Eda Yılmaz[2], Muharrem Alparslan Kurudirek[3],Muhammet İrfan Kurudirek[3]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: The aim of this study is to investigate how the proactive personality and problem-solving skills of teacher candidates studying in the physical education and sports teaching department change according to various variables.

Materials and Methods: Correlational research design, one of the quantitative research methods, was used in the research. The sample of the research consists of 119 physical education and sports teaching department students studying at different grade levels. The data were collected with a questionnaire consisting of three parts. In the first part of the questionnaire, demographic characteristics, in the second part, the problem solving skills scale developed by Heppner and Petersen in 1982 and adaptation to the lifestyle of our society was made by Taylan (1990) and Şahin, Şahin, and Heppner (1993), and in the third part Akın and Arıcı (The Abbreviated Proactive Personality Scale (KPÖ), which was adapted into Turkish by 2015) was used. T-Test and One Way ANOVA, which are parametric tests, were used in the analysis of the data.

Findings: As a result of the research; According to the gender variable, male participants in the sub-dimension of personal control have a higher level of personal control than female participants; In the proactive personality sub-dimension, female participants had a higher proactive personality level than male participants; According to the sports branch variable, it is seen that the participants who are interested in team sports in the personal control horse dimension have a higher level of personal control than the participants who are interested in individual sports.

Results: As a result of the correlation analysis, it is seen that there is no statistically significant relationship between the problem-solving skills of the participants and their proactive personality levels.

Keywords: Physical Education, Personality, Proactive Personality, Problem Solving Skill, Sports Branch

1. GİRİŞ

Kişilik, bireyleri birbirinden farklı kılan, doğuştan getirdiği ve daha sonra elde edilen, tutarlı bir biçimde sergilenen özelliklerin tümünü kapsamaktadır (Taymur ve Türkçapar, 2012). Bir insanı nesnel ve öznel yönleriyle diğer bireylerden farklı kılan özelliklerinin bütünüdür (Onur, 1997). Proaktiflik ise, "mevcut koşulları iyileştirmek için inisiyatif almak; mevcut koşullara pasif bir şekilde uyum sağlamak yerine statükoya meydan okumayı içerir" (Crant, 2000). Proaktif kişilik, kişinin çevresini etkilemek için kişisel inisiyatif alma eğilimini ifade eder. Kendi kendine başlatılan eylemi gerçekleştirme ve mevcut durumu olumlu bir duruma dönüştürme eğilimi şeklinde tanımlanmaktadır (Bateman ve Crant, 1993). Proaktif kişilik, çalışanların inisiyatif kullandığı, sebat ettiği ve çevreyi şekillendirmeye çalıştığı kişisel özelliktir (Zhang, 2009).

Proaktif bireyler, içinde bulundukları durumlarını iyileştirerek ya da yenilerini oluşturarak çevrelerinde değişiklik meydana getiren fırsatları belirleyen ve yakalayan dinamik ajanlardır. Ayrıca proaktif bireyler, geleceğe yönelik ve amaçlarına ulaşana kadar faaliyetlerde ısrar eden, kendi kendine başlayan kişiler olma eğilimindedir (Greguras ve Diefendorff, 2010). Proaktif kişiliğe sahip bireyler, çevrelerini etkilemek için harekete geçerler veya "fırsatları belirlerler, harekete geçerler ve anlamlı bir değişim gerçekleşene kadar beklerler "(Bertolino, Truxillo, ve Fraccaroli, 2011).

Proaktif kişilikleri olan insanlar, uzun vadeli bakış açılarına sahiptir, belirlenmiş hedeflere ulaşmak için görev dağılımında daha ileri gitmeye isteklidirler (Parker, Williams, ve Turner, 2006), proaktif bireyler zorlu hedefler üretir ve bu hedeflere ulaşana kadar devam eder (Crant, 1996). Proaktif kişiliğe sahip olan bireyler kendi kendini başlatma, değişim odaklı ve geleceğe odaklı olma eğilimi içerisindedirler (Griffin, Parker, ve Mason, 2010; Parker, Bindl, ve Strauss, 2010). Bununla tutarlı olarak, araştırmacılar proaktif kişiliğin "kariyer başarısı" (Seibert, Crant, ve Kraimer, 1999), "yenilikçilik" (Seibert, Kraimer, ve Crant, 2001), "girişimcilik" (Becherer ve Maurer, 1999) "iş performansı" (Chan, 2006) ve "takım etkinliği" (Becherer ve Maurer, 1999) gibi bireyler ve kuruluşlar için faydalı sonuçlarla ilişkili olduğunu bulmuşlardır.

Proaktif kişiliğe sahip bireyler beklenmedik bir zamanda meydana gelen olaylar karşısında insiyatif alma özelliğine sahip oldukları için (Bertolino, Truxillo, ve Fraccaroli, 2011) herhangi bir problem durumunda, meydana gelen probleme çözüm üretebilmek için harekete geçerler.

Problem çözme kavramı, bireyin bilgiyi almasını, işlemesini ve bu bilgiyi uygulamaya koymasını gerektiren bir terimdir (Kantek ve Yeşilbaş, 2019). Mayer ve Wittrock'un (2006) tanımına göre, problem çözme dört temel özelliği içerir: problem çözücünün bilişsel sisteminde içsel olarak gerçekleşir, bilgiyi kavramsallaştırmayı ve manipüle etmeyi içeren bir süreçtir, hedefe yöneliktir ve son olarak bir çözüme ulaşmak için hangi engellerin aşılması gerektiğinin belirlenmesi adına problem çözücünün bilgi ve becerilerine bağlıdır. Sporcuların müsabaka ortamlarında karşılaştıkları iyi yapılandırılmış problemlerin aksine, iyi tasarlanmış, etkileşimli, zorlu durumlarda yeni bilgiler üretmelerini gerektirerek, sporcuların problem çözme becerilerini geliştiren zorlu durumlar sağlar (Mayer ve Wittrock, 2006; Van Eck, Shute, ve Rieber, 2017; Emihovich, Roque, ve Mason, 2020).

Ayrıca bir problemi belirleme, hedefleri tanımlama, çoklu çözümler keşfetme, sonuçları tahmin etme ve harekete geçme, etkilere bakma ve deneyimlerden öğrenme adımları, problem çözme sürecinde varsayımları veya tahminleri ortadan kaldırmak için yararlanabilecek adımlar arasındadır (Stein, 1993; Medina, Plaza Stowe, Robinson, DeLander, Beck, ve Gleason, 2013; Persky, Medina, ve Castleberry, 2019). Sporcuların sportif etkinliklerde başarılı olması sadece sportif performansa bağlı değildir. Sporcuların problem anında hızlı ve doğru kararlar alabiliyor olması onu birçok sporcudan ayıran özelliği meydana getirmektedir. Sporcular bir problemi nasıl tamamlayacaklarını bilemediklerinde sorun ortaya çıkmaktadır. Problem çözme, istenen amaca ulaşmak, uygun bir çözüm veya yol bulmak için sistematik gözlem ve eleştirel düşünmeyi içeren bir süreçtir. Problem

çözme çerçevesi iki ana beceriden oluşmaktadır; gözlem ve eleştirel düşünme becerisi. Gözlem becerisi, tüm duyuları kullanılarak veri toplama, bilginin anlamını anlama ve yorumlama anlamına gelir (Rahman, 2019; Siagan, Saragih, ve Sinaga, 2019; Tambunan, 2019). Eleştirel düşünme becerisi ise; öz yönelimli, kendi kendini düzelten ve öz-disiplinli bir düşünme şeklidir. Eleştirel düşünmenin asıl amacı bir bireyin düşünmeyi öğrenmesi, süreçleri ve düşünce işlem konusunda kontrol sağlaması ve bu süreci olumsuz etkileyecek davranışları bırakmasıdır (Paul ve Elder, 2013). Sporcuların düzenli fiziksel aktivitede bulunuyor olmaları fiziksel, psikolojik, sosyal ve bilişsel gelişimine etkisinin varlığı bilimsel olarak kanıtlanmıştır.

Bu nedenle beden eğitimi ve spor öğretmen adaylarının sporsal aktivitelere ağırlık veriyor olmalarından dolayı bu adayların problem çözme becerilerinin yüksek olması beklenmektedir (Avena, McIntosh, Whitney, Wiens, ve Knight, 2021; Morawietz ve Muehlbauer, 2021).

Alanyazın incelendiğinde; proaktif kişilik ve problem çözme becerisi üzerine çok sayıda çalışma yapıldığı, ancak proaktif kişiliğin problem çözme becerisi ile ilişkisi üzerine Özkurt (2015) 'un beden eğitimi ve spor yüksek okulu öğrencileri üzerine yaptığı bir çalışmanın olduğu görülmektedir. Bu çalışmada spor bilimleri fakültelerinde eğitim gören öğrencilerin proaktif kişilik ve problem çözme beceri düzeyleri arasındaki ilişkiyi ortaya koymak amaçlanmakta, proaktif kişilik ve problem çözme becerisi alanında gelecekte yapılacak olan çalışmalar için gereksinim duyulan kavramları belirlemede yardımcı olmaktır. Bu çalışma alanyazında ki bu eksikliğin giderilmesi noktasında katkı sağlayacağı düşünülmektedir. Bu kapsamda araştırma soruları aşağıdaki gibi belirlenmiştir. Beden eğitimi ve spor öğretmen adaylarının (BSÖA);

1. Proaktif kişilik ve problem çözme beceri düzeyleri "cinsiyete" göre farklılık göstermekte midir?
2. Proaktif kişilik ve problem çözme beceri düzeyleri "sınıf düzeyine" göre farklılık göstermekte midir?
3. Proaktif kişilik ve problem çözme beceri düzeyleri "spor branşına" göre farklılık göstermekte midir?

2. MATERYAL VE YÖNTEM

2.1. Araştırmanın Modeli

Bu araştırmada "nicel araştırma yöntemlerinden korelasyonel araştırma" yönteminden yararlanılmıştır. Korelasyonel araştırma, iki ya da ikiden fazla değişken arasında bulunan ilişkiyi bu değişkenlere karışmadan inceleyen araştırmaları ifade etmektedir (Fraenkel ve Wallen, 2006).
Yayın etiğine uygun olarak etik kurul onayı "Atatürk Üniversitesi Rektörlüğü Spor Bilimleri Fakültesi Dekanlığının" Fakültemiz Etik Kurulunun 23.06.2022 tarihli oturumunda alınan E-70400699-050.02.04-2200183831 sayılı kararı ile alınmıştır.

2.2. Araştırma Grubu

Araştırmada çalışma grubunu Erzurum ilinde bulunan Erzurum Teknik Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümünde farklı sınıf düzeylerinde öğrenim gören 119 öğrenci (%67.2 erkek, %32.8 kadın) oluşturmaktadır. Toplanan veriler neticesinde çalışmaya 1.sınıf=28; 2.sınıf=23; 3.sınıf=37 ve 4.sınıf=31 öğrenci katılmıştır.

2.3. Çalışmada Kullanılan Veri Toplama Araçları

Anket çalışması, özellikle sosyolojik çalışmalarda en çok kullanılan veri toplama tekniğidir (Gökçe, 2018; Gürbüz ve Şahin, 2016). Anketler, çok sayıda insana inançları, görüşleri, algıları, tutumları, özellikleri ve davranışları hakkında sorular yönelterek doğası gereği istatistiki bilgi üretmeyi sağlamaktadır (Gökçe, 2018; Gürbüz ve Şahin, 2016). Bu nedenle, bu çalışmada olduğu gibi

katılımcıların inançları, algıları, tutum veya davranışları hakkında bilgi edinmek istendiğinde anketler son derece uygun bir veri toplama aracı olarak gösterilmektedir (Gökçe, 2018; Gürbüz ve Şahin, 2016). Çalışmada veri toplamak için üç bölüm şeklinde oluşturulan anket formu oluşturulmuştur. Oluşturulan anket formuna ait birinci bölümde demografik özellikler için hazırlanmış demografik bilgi formu, ikinci bölümünde 1982 yılında Heppner ve Petersen tarafından geliştirilen ve uyarlama çalışmaları ise Taylan (1990) ve Şahin, Şahin ve Heppner (1993) aracılığıyla yapılmış problem çözme becerisi ölçeği kullanılmıştır. Olumlu ve olumsuz bir biçimde oluşturulan toplam 35 maddenin bulunduğu ölçekte yalnızca 32 madde hesaplamaya eklenmektedir. "9,22,29" numaralı maddeler gerekli koşulları yerine getiremediğinden dolayı puanlama dışında tutulmaktadır. Ölçekte yer alan; "5, 10, 11, 12, 19, 23, 24, 27, 33, 34 ve 35. maddeler problem çözme yeteneğine güveni", "1, 2, 4, 6, 7, 8, 13, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 28, 30 ve 31. maddeler yaklaşma-kaçınmayı", "3, 14, 25, 26, 30. maddeler ise kişisel kontrol" alt boyutunu ölçmek amacıyla tasarlanmıştır. Puanlama içerisinde "1, 2, 3, 4, 11, 13, 14, 15, 17, 21, 25, 26, 30, 34" bulunan 14 madde tersine çevrilmelidir. Bu maddelerin problem çözme becerisini yeterli oranda gösterdiği düşünülmektedir (Çam ve Tümkaya, 2008). Belirtilen ölçeğin yurt dışında yapılan geçerlik ve güvenilirlik çalışmalarında; "problem çözme yeteneğine güven", "yaklaşma-kaçınma" ve "kişisel kontrol" olmak üzere üç faktör, yurt içinde bulunan çalışmalar da ise; "aceleci yaklaşım", "düşünen yaklaşım", "kaçıngan yaklaşım", "değerlendirici yaklaşım", "kendine güvenli yaklaşım" ve "planlı yaklaşım olmak üzere" 6 faktör olarak hazırlanmıştır (Dönmez ve Kaçar, 2015). Ölçekten en düşük puan "32", en yüksek puan "192" puan alınabilir. Ölçekten elde edilecek olan en yüksek puan durumunda; bireylerin problem çözme beceri algılarının düşük olduğu anlamına gelirken, elde edilecek en düşük puan problem çözme beceri algısının yüksek olduğu anlamına gelmektedir. Uygulanan analiz neticesinde cronbach alfa katsayısı "0.90", ölçeğin alt ölçeklerden elde edilen katsayılar "0.72" ile "0.85" arasında olduğu görülmektedir (Türkçapar, 2009). Üçüncü bölümünde ise Akın ve Arıcı (2015) tarafından Türkçeye uyarlanan Kısaltılmış Proaktif Kişilik Ölçeğinden (KPÖ) faydalanılmıştır. Bateman ve Crant (1993) tarafından geliştirilen KPÖ, Akın ve Arıcı (2015) aracılığıyla Türkçeye uyarlama çalışmaları yapılarak güvenirlik ve geçerlik analizleri uygulanmıştır. KPÖ 10 madde ve tek boyuttan oluşmakta, ters madde içermemektedir. 7'li Likert tipi olarak belirlenmiş "1=Kesinlikle katılmıyorum- 7=Kesinlikle katılıyorum" ölçekten alınabilecek en düşük puan "10"; maksimum puan ise "70" olarak ifade edilmektedir. Puanlarda artış görülmesi proaktif kişiliğin yüksek düzeyde olması ve proaktif davranışların mevcut olduğunu ifade etmektedir. KPÖ'nün Türkçe ve İngilizce biçimlerinin ".74" ile ".90" arasında değişmekte olan korelasyon değerlerine sahiptir. Ölçeğin orijinal halinin Cronbach α güvenirlik katsayısı ".86"dır; iç tutarlılık güvenirlik katsayıları ise ".76" ile ".86" aralığında olduğu ifade edilmiştir. Bu bulgular neticesinde KPÖ ölçeğinin proaktif kişilik ve proaktif davranış seviyelerini ölçmek için güvenilir olduğunu söylemek mümkündür. Bu çalışmadan elde edilen sonuçlara göre ise örneklem grubundan alınan veriler ışığında KPÖ Cronbach α iç tutarlılık katsayısının .939 olarak görülmektedir.

2.4. Veri Toplama Süreci

Ölçekler 2021-2022 yılında "Erzurum Teknik Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümünde" öğrenim gören 119 öğrenciye yüz yüze ve Google Form üzerinden uygulanmıştır. Ölçekleri uygulamak için gerekli izinler araştırmacı tarafından alınmış, anketler gönüllük katılım esasına göre dağıtılarak gerekli açıklamalar yapılmıştır, araştırmada yer almak istemeyen katılımcılar uygulama dışında tutulmuştur.

2.5. Verilerin Analizi

Problem çözme becerisi ölçeği "1= tamamen katılıyorum, 2=kısmen katılıyorum, 3=çok az katılıyorum, 4=çok az katılmıyorum, 5=kısmen katılmıyorum ve 6=tamamen katılmıyorum" şeklinde puanlanmıştır. Proaktif kişilik ölçeği "1=kesinlikle katılmıyorum, 2=katılmıyorum,

3=bazen katılmıyorum, 4=kararsızım, 5=bazen katılıyorum, 6=katılıyorum ve 7=kesinlikle katılıyorum" şeklinde puanlanmıştır. Veriler "SPSS 25" istatistik programında analiz edilmiştir.
İlk olarak frekans analizinin ardından toplanan verinin dağılımının hangi yönde olduğunu belirlemek için skewness ve kurtosis değerlerine bakılmıştır. Yapılan testler bulgularına bakıldığında verinin normal dağılım göstermesinden dolayı parametrik test istatistik analizleri kullanılmıştır. Cinsiyet ve aktif olarak spor yapma durumu şeklinde oluşturulan ikili değişken şeklinde oluşturulan demografik değişkenlere göre problem çözme becerisi ve proaktif kişilik ölçeklerinden elde edilen puanların karşılaştırılmasında T-testi, ikiden fazla oluşan demografik değişkenlere göre problem çözme becerisi ve proaktif kişilik ölçeklerinden ulaşılan puanların karşılaştırma analizinde ise One-Way ANOVA Testi kullanılmıştır. Problem Çözme Becerisi ve Proaktif Kişilik Ölçekleri arasındaki ilişkinin tespiti amacıyla Pearson Korelasyon Analizi uygulanmıştır. Çalışmada uygulanan analizler %95 güven aralığında uygulanmıştır.

3. BULGULAR

Tablo 1. *Demografik Özelliklere İlişkin Bilgiler*

Cinsiyet	N	%
Erkek	80	67.2
Kadın	39	32.8
Sınıf	N	%
1.Sınıf	28	23.5
2.Sınıf	23	19.3
3.Sınıf	37	31.1
4.Sınıf	31	26.1
Spor Branşı	N	%
Takım Sporları	64	53.8
Bireysel Sporlar	55	46.2
Aktif olarak spor yapıyor musunuz?	N	%
Hayır	51	42.9
Evet	68	57.1
Toplam	119	100

Katılımcıların cinsiyet değişkenine göre dağılımlarına bakıldığında 80 bireyin %67.2'sinin erkek; 39 bireyin %32.8'inin kadın oldukları; katılımcıların sınıf değişkenine göre dağılımlarına bakıldığında 28 bireyin %23.5 1.sınıf; 23 bireyin %19.3 2.sınıf; 37 bireyin %31.1 3.sınıf; 31 bireyin %26.1 4.sınıf oldukları; katılımcıların spor branşı değişkenine göre dağılımlarına bakıldığında 64 bireyin %53.8 takım sporları ile ve 55 bireyin %46.2 bireysel sporlar ile ilgilendikleri görülmektedir; katılımcıların aktif olarak spor yapma değişkenine göre dağılımlarına bakıldığında 51 bireyin %42.9 hayır ve 68 bireyin %57.1 ise evet cevabını verdikleri görülmektedir.

Tablo 2. *Ölçeklere İlişkin Normallik Dağılımı*

Ölçek	N	Min.	Mak.	Mean	SD	Skewness	Curtosis
Problem Çözme Yeteneğine Güven	119	1.00	5.18	2.69	.964	.529	-.262
Yaklaşma-Kaçınma	119	1.31	4.31	2.98	.712	-.671	-.563
Kişisel Kontrol	119	1.00	6.00	3.73	1.26	-.223	-.606
Problem Çözme Becerisi Toplam	119	1.26	4.52	2.98	.664	-.555	-.287
Proaktif Kişilik	119	1	7	4.66	1.66	-.562	-.612

Tablo 2'de görüldüğü üzere yapılan normallik dağılımı analizinde, problem çözme yeteneğine güven (Skewness=.529, Curtosis=-.262), yaklaşma-kaçınma (Skewness=-.671, Curtosis=-.563), kişisel kontrol (Skewness=-.223, Curtosis=-.606), problem çözme becerisi toplam (Skewness=-.555, Curtosis=-.287) ve proaktif kişilik için değerler (Skewness=-.562, Curtosis=-.612) olduğu tespit edilmiştir. Tabachnik ve Fidell (2007) açıkladığı sınırlar dahilinde (-1.5 ile +1.5) bulunan verinin normal bir dağılım gösterdiği söylenmektedir. Çalışmamızda yapılan normallik dağılım sonucu parametrik testlerin uygulanacağını göstermiştir.

Tablo 3. *Katılımcıların Cinsiyetlerine Göre Problem Çözme Becerisi ve Proaktif Kişilik Düzeylerinin Karşılaştırılması*

Alt Boyutlar	Cinsiyet	N	X	Ss.	t	P(sig.)
Problem Çözme Yeteneğine Güven	Erkek	80	2.69	.902	-.051	.959
	Kadın	39	2.70	1.093		
Yaklaşma-Kaçınma	Erkek	80	3.06	.642	1.670	.098
	Kadın	39	2.83	.826		
Kişisel Kontrol	Erkek	80	3.95	1.231	2.830	**.005***
	Kadın	39	3.27	1.216		
Problem Çözme Becerisi Toplam	Erkek	80	3.04	.577	1.334	.185
	Kadın	39	2.86	.812		
Proaktif Kişilik	Erkek	80	4.45	1.661	-2.058	**.042***
	Kadın	39	5.11	1.593		

*p <.05

Tablo 3'de görüldüğü gibi çalışmaya katılanların cinsiyetlerine dair problem çözme becerisi düzeylerinin alt boyutları ve proaktif kişilik düzeylerinin karşılaştırılmasında; problem çözme yeteneğine güven (p=.959), yaklaşma-kaçınma (p=.098), ve problem çözme becerisi toplam (p=.185) alt boyutlarında anlamlı farklılık görülmemiştir. Kişisel kontrol (p=.005) ve proaktif kişilik (p=0.42) alt boyutlarında anlamlı farklılık görülmüştür.

Buna nazaran; kişisel kontrol alt boyutunda erkek katılımcıların ($\bar{x}$=3.95±1.231), kadın katılımcılara ($\bar{x}$=3.27±1.216) oranla daha yüksek kişisel kontrol düzeyine sahip oldukları; proaktif kişilik alt boyutunda kadın katılımcıların ($\bar{x}$=5.11±1.593), erkek katılımcılara ($\bar{x}$=4.45±1.661) oranla daha yüksek proaktif kişilik düzeyine sahip oldukları görülmektedir.

Tablo 4. *Katılımcıların Spor Branşına Göre Problem Çözme Becerisi ve Proaktif Kişilik Düzeylerinin Karşılaştırılması*

Alt Boyutlar	Spor Branşı	N	X	Ss.	t	P(sig.)
Problem Çözme Yeteneğine Güven	Takım Sp.	64	2.62	.945	-.918	.360
	Bireysel Sp.	55	2.78	.987		
Yaklaşma-Kaçınma	Takım Sp.	64	3.03	.642	.812	.418
	Bireysel Sp.	55	2.92	.789		
Kişisel Kontrol	Takım Sp.	64	3.95	1.402	2.144	**.034***
	Bireysel Sp.	55	3.46	1.028		
Problem Çözme Becerisi Toplam	Takım Sp.	64	2.99	.634	.260	.795
	Bireysel Sp.	55	2.96	.704		
Proaktif Kişilik	Takım Sp.	64	4.54	1.830	-.902	.369
	Bireysel Sp.	55	4.81	1.443		

*p <.05

Tablo 4'de görüldüğü gibi çalışmaya katılanların spor branşına dair problem çözme becerisi düzeylerinin alt boyutları ve proaktif kişilik düzeylerinin karşılaştırılmasında; problem çözme yeteneğine güven (p=.360), yaklaşma-kaçınma (p=.418), problem çözme becerisi toplam (p=.795) ve proaktif kişilik (p=.369) alt boyutlarında anlamlı farklılığa rastlanmamıştır. Proaktif kişilik (p=0.34) alt boyutlarında anlamlı farklılık görülmüştür.

Buna nazaran; kişisel kontrol alt boyutunda takım sporlarıyla ilgilenen katılımcıların ($\bar{x}$=3.95±1.402), bireysel sporlarla ilgilenen katılımcılara ($\bar{x}$=3.46±1.028) oranla daha yüksek kişisel kontrol düzeyine sahip oldukları görülmektedir.

Tablo 5. *Katılımcıların Sınıf Düzeyine Göre Problem Çözme Becerisi ve Proaktif Kişilik Düzeylerinin Karşılaştırılması*

Alt Boyutlar	Sınıf	N	X	Ss.	F	P(sig.)	Post hoc (Tukey)
Problem Çözme Yeteneğine Güven	1.Sınıf[1]	28	2.80	1.07	1.294	.280	-
	2.Sınıf[2]	23	2.83	.543			
	3.Sınıf[3]	37	2.43	.747			
	4.Sınıf[4]	31	2.80	1.26			
Yaklaşma-Kaçınma	1.Sınıf[1]	28	2.81	.897	.872	.458	-
	2.Sınıf[2]	23	3.03	.510			
	3.Sınıf[3]	37	3.09	.685			
	4.Sınıf[4]	31	2.96	.688			
Kişisel Kontrol	1.Sınıf[1]	28	3.43	1.10	5.708	**.001***	1<3 4<2 4<3
	2.Sınıf[2]	23	4.05	.924			
	3.Sınıf[3]	37	4.23	1.23			
	4.Sınıf[4]	31	3.16	1.38			
Problem Çözme Becerisi Toplam	1.Sınıf[1]	28	2.91	.802	.293	.831	-
	2.Sınıf[2]	23	3.08	.379			
	3.Sınıf[3]	37	2.99	.582			
	4.Sınıf[4]	31	2.95	.795			
Proaktif Kişilik	1.Sınıf[1]	28	5.02	1.34	1.191	.316	-
	2.Sınıf[2]	23	4.32	1.53			
	3.Sınıf[3]	37	4.43	1.87			
	4.Sınıf[4]	31	4.88	1.72			

*p <.05

Tablo 5'de görüldüğü üzere çalışmaya katılanların sınıf değişkenine göre dair problem çözme becerisi ve proaktif kişilik düzeylerinin karşılaştırılmalı analizinde; problem çözme yeteneğine güven (p=.280), yaklaşma-kaçınma (p=.458), problem çözme becerisi toplam (p=.831) ve proaktif kişilik (p=.316) alt boyutlarında anlamlı farklılık görülmemiştir. Kişisel kontrol (p=.001) alt boyutunda istatistiksel olarak anlamlı düzeyde farklılık görülmektedir. Yapılan çoklu karşılaştırma sonucunda kişisel kontrol alt boyutunda 3.sınıfta eğitim gören katılımcıların 1. ve 4. sınıfta eğitim gören katılımcılara göre, 2.sınıfta eğitim gören katılımcıların ise 4.sınıfta eğitim gören katılımcılara oranla istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek ortalamalara sahip oldukları görülmektedir.

Tablo 6. *Katılımcıların Problem Çözme Becerisi ve Proaktif Kişilik Düzeyleri arasındaki İlişkinin Belirlenmesine Yönelik Korelasyon Tablosu*

		1	2
1- Problem Çözme Becerisi Toplam	r	1	-.158
	p	-	.086
	n	119	119
2- Proaktif Kişilik Toplam	r	-.158	1
	p	.086	-
	n	119	119

Tablo 6 incelendiğinde problem çözme becerisi ve proaktif kişilik toplam puanı arasındaki ilişkiyi tespit etmek için yapılan analiz sonucunda; katılımcıların problem çözme becerileri ile proaktif kişilik düzeyleri arasında bir ilinti görülmemektedir.

4. TARTIŞMA VE SONUÇ

Araştırma bulguları, Erzurum Teknik Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği bölümündeki öğretmen adaylarının problem çözme becerileri ile proaktif kişilik düzeyleri arasında bulunan ilişkiyi göstermektedir. Araştırmaya katılan katılımcıların proaktif kişilik ve problem çözme becerileri "problem çözme yeteneğine güven, yaklaşma-kaçınma, kişisel kontrol)", cinsiyet, spor branşı ve sınıf demografik değişkenlerine göre incelenerek daha sonra proaktif kişilik ve problem çözme becerisi arasındaki korelasyon ortaya konulmaya çalışmıştır.

Katılımcıların cinsiyet değişkenine göre, problem çözme becerisi ve proaktif kişilik düzeylerinin karşılaştırılmasında; "problem çözme yeteneğine güven", "yaklaşma-kaçınma" ve "problem çözme" becerisi toplam alt boyutlarında anlamlı farklılık görülmemiştir. Kişisel kontrol ve proaktif kişilik alt boyutlarında anlamlı farklılık görülmüştür. Kişisel kontrol alt boyutunda erkek katılımcıların, kadın katılımcılara oranla daha yüksek kişisel kontrol düzeyine sahip oldukları; proaktif kişilikte kadın katılımcıların, erkek katılımcılara oranla daha yüksek proaktif kişilik seviyesine sahip oldukları görülmektedir.

Alan yazın incelendiğinde cinsiyet değişkenine göre problem çözme becerisi alt boyutunda istatistiksel olarak anlamlı bir farkın olmadığını gösteren çalışmalar bulunmaktadır (Afacan ve Kaya, 2022; Haeruddin, Kamaluddin, Kade, ve Pabianan, 2022; Enver, 2021; Sardoğan, Karahan, ve Kaygusuz, 2006). Bu çalışmaların bulguları yapılan çalışma ile paralellik göstermektedir. Cinsiyet değişkeninin problem çözme becerisi noktasında önemli derecede bir belirleyiciliğinin olmadığı düşünülmektedir. Cinsiyet değişkenine göre, proaktif kişilik alt boyutunda istatistiksel olarak anlamlı bir farkın olmadığını gösteren çalışmalar bulunmaktadır (Karabatak, 2018; Çini, 2014; Özkurt, 2015; Osman, Uçan, ve Avcı). Bu çalışmaların bulguları yapılan çalışma ile ters düşmektedir. Sporun sosyal ve psikolojik yararları arasında bulunan, " öz kontrol, öz güven, bağımsızlık ve liderlik becerileri" (Çelik ve Yenilmez, 2019) herhangi bir olay veya kriz esnasında proaktif kişilik göstermek için yeterli donanımı kazandırdığı düşünülmektedir.

Katılımcıların spor branşı değişkenine göre, problem çözme becerisi ve proaktif kişilik düzeylerinin karşılaştırılmasında; "problem çözme yeteneğine güven", "yaklaşma-kaçınma", "problem çözme becerisi toplam" ve "proaktif kişilikte" anlamlı farklılık görülmemiştir. Kişisel kontrol alt boyutunda anlamlı farklılık görülmüştür. Kişisel kontrol alt boyutunda takım sporlarıyla ilgilenen katılımcıların, bireysel sporlarla ilgilenen katılımcılara oranla daha yüksek kişisel kontrol düzeyine sahip oldukları görülmektedir. Alan yazın incelendiğinde Atan, Göçer, ve Ünver, (2018)'in sporcular üzerine yaptığı bir araştırmada spor branşı değişkeni belirleyicisine göre problem çözme becerisi alt boyutunda istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmamıştır. Bu yapılan çalışma

ile paralellik göstermektedir. Sporla ilgilenen her birey herhangi bir olay veya kriz durumunda sporun bilişsel, zihinsel ve ruhsal yönden katkılarından dolayı (Özer, 2006), takım sporları ve bireysel sporlar ile ilgilenen bireyleri problemli durumlara karşı belirli bir derecede hazır hale getirdiği düşünülmektedir. Spor branşı değişkenine göre proaktif kişilik alt boyutunda Özkurt (2015) 'un beden eğitimi spor yüksek okulu öğrencileri üzerine yaptığı bir çalışmada, takım sporları ile bireysel sporlar ile ilgilenen katılımcılar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark görülmemektedir. Bu çalışma bulguları yapılan çalışma paralellik göstermektedir. Sporun bireylerin daha sağlıklı ve mantıklı kararlar vermesi noktasında etkisi büyüktür (Rue ve Byers, 2003). Bundan dolayı karar verme ve sorun çözme kavramları birbirleriyle bir bütünü oluşturmaktadır (Koçel, 2003).

Katılımcıların sınıf değişkenine göre, problem çözme becerisi ve proaktif kişilik düzeylerinin karşılaştırılmasında; "problem çözme yeteneğine güven", "yaklaşma-kaçınma", "problem çözme becerisi toplam" ve "proaktif kişilik alt boyutlarında" anlamlı farklılık görülmemiştir. Kişisel kontrol alt boyutunda istatistiksel olarak anlamlı farklılık görülmektedir. Yapılan çoklu karşılaştırma sonucunda kişisel kontrol alt boyutunda 3.sınıfta eğitim gören katılımcıların 1. ve 4. sınıfta eğitim gören katılımcılara göre, 2.sınıfta eğitim gören katılımcıların ise 4.sınıfta eğitim gören katılımcılara oranla istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek ortalamalara sahip oldukları görülmektedir. Alanyazın incelendiğinde Afacan ve Kaya (2022)'nın müzik eğitimi alan öğrenciler üzerine yaptığı bir çalışmada, sınıf değişkenine göre yaklaşma kaçınma alt boyutunda 4.sınıfta öğrenim gören katılımcıların 1.sınıfta öğrenim gören katılımcılara göre istatistiksel olarak anlamlı seviyede daha yüksek ortalamaya sahip oldukları görülmektedir. Polat ve Tümkaya (2010)'nın sınıf öğretmen adayları üzerine yaptığı bir çalışmada, problem çözme becerisi alt boyutunda 4. sınıf öğrenim gören katılımcıların 1. ve 2. Sınıfta öğrenim gören katılımcılara göre istatistiksel olarak anlamlı seviyede daha yüksek ortalamaya sahip oldukları görülmektedir. Sınıf değişkenin problem çözme becerisi ve proaktif kişilik üzerinde önemli derecede bir belirleyiciliğinin olmadığının düşünülmekle birlikte, sınıf düzeyi arttıkça problem çözme becerisinin arttığı düşünülmektedir. Alanyazın incelendiğinde sınıf değişkenine göre problem çözme becerisi alt boyutunda istatiksel olarak anlamlı bir farkın olmadığını gösteren çalışmalar bulunmaktadır (Erdemli ve Yaşartürk, 2020; Kutluca, 2018).

Problem çözme becerisi ve proaktif kişilik toplam puanı arasındaki ilişkiyi tespit etmek için yapılan analiz sonucunda; katılımcıların problem çözme becerileri ile proaktif kişilik düzeyleri arasında bir ilişki olmadığı görülmektedir. Bunun nedeni olarak, katılımcılarda kriz ve sosyal durumlarda inisiyatif almalarına katkı sağlayacak birikim, deneyim ve bilgi düzeylerinin eksik olması, katılımcıların çalışmanın verilerinin toplandığı güne kadar sosyal yaşamlarında herhangi bir proaktif kişilik gösterebilecekleri ortamın oluşmadığı veya oluşan durumlarda bilgi, tecrübe ve deneyim olarak yetersiz kalmalarının neden olduğu düşünülmektedir. Bütün demografik değişkenlere göre kişisel kontrol alt boyutunda anlamlı farklılıklar görülmektedir. Bu bulgulara spor ve spor eğitiminin, kişisel kontrol, öz güven ve öz disiplin noktalarında bireylere sağladığı katkılarından dolayı olduğu düşünülmektedir. Cinsiyet değişkenine göre proaktif kişilik alt boyutunda kadınların daha yüksek ortalamalara sahip olmasının nedeni, hayatın her alanında erkeklere oranla daha çok inisiyatif alma özelliğinde bulunmaları, erkeklere oranla daha çok liderlik özelliğinde bulunmalarından dolayı olduğu düşünülmektedir. Öğrencilere stres, kriz yönetimi, öz güven, öz disiplin, inisiyatif alabilme noktalarına yönelik ağırlıklı olarak dersler verilebilir. Başka bölge, şehir ve üniversitelerde proaktif kişilik ile problem çözme becerisi arasındaki ilişki ortaya koyacak çalışmalar yapılabilir. Kadınların proaktif kişilik özelliklerinin yüksek olmasının nedenleri araştırılabilir. Örneklem grubunun daha geniş olduğu çalışmalar yapılabilir. Proaktif kişilik ve problem çözme becerisinin dahil edildiği araştırmalar incelenerek meta-analiz çalışması yapılabilir ve farklı değişkenler çalışmaya dahil edilebilir.

5. KAYNAKLAR

Afacan, S., & Kaya, E.E. (2022). Mesleki müzik eğitimi alan öğrencilerin problem çözme becerilerinin çoklu değişkenler açısından incelenmesi. *Uluslararası Eğitim Metodolojisi Dergisi, 8 (1)*, 117-127.

Akın, A., & Özcan, N. A. (2015). Short Turkish version of Proactive Scale: A study of validity and reliability. *Mevlana International Journal of Education, 5*(1), 165-172.

Anwar, M. (2021). Analysis of problem-solving skills of vocational teacher candidates in terms of several variables. *Journal of Education Technology, 5*(1), 132-136.

Atan, T., Göçer, S., & Ünver, Ş. (2018). Farklı branşlardaki erkek ve kadın sporcuların atılganlık ile problem çözme becerileri arasındaki ilişki. *Journal of International Social Research, 11*(60).

Avena, J. S., McIntosh, B. B., Whitney, O. N., Wiens, A., & Knight, J. K. (2021). Successful problem solving in genetics varies based on question content. *CBE—Life Sciences Education, 20*(4).

Bateman, T. S., & Crant, J. M. (1993). The proactive component of organizational behavior: A measure and correlates. *Journal of organizational behavior, 14*(2), 103-118.

Becherer, R. C., & Maurer, J. G. (1999). The proactive personality disposition and entrepreneurial behavior among small company presidents. *Journal of small business management, 37*(1), 28.

Bertolino, M., Truxillo, D. M., & Fraccaroli, F. (2011). Age as moderator of the relationship of proactive personality with training motivation, perceived career development from training, and training behavioral intentions. *Journal of organizational behavior, 32*(2), 248-263.

Chan, D. (2006). Interactive effects of situational judgment effectiveness and proactive personality on work perceptions and work outcomes. *Journal of Applied Psychology, 91*(2), 475.

Crant, J. M. (1996). The proactive personality scale as a predictor of entrepreneurial intentions. *Management, 29*(3), 62-74.

Crant, J. M. (2000). Proactive behavior in organizations. *Journal of management, 26*(3), 435-462.

Creswell, J. W., & Clark, V. L. P. (2014). *Karma yöntem araştırmaları: Tasarımı ve yürütülmesi*: Ankara: Anı Yayıncılık.

Çelik, O. B., & Yenilmez, M. İ. (2019). Oyunu Değiştirmek: Neden Daha Fazla Kadın Spora Katılım Sağlayamıyor? *Anemon Muş Alparslan Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, 7*, 9-17.

Çini, P. E. (2014). *Yönetici ve çalışanların proaktif kişilik özellikleri ve ilişkisel bağımlı benlik düzeylerinin karşılaştırılması.* Maltepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.

Dönmez, K. H., & Kaçar, F. (2015). Giresun Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bölümü öğrencilerinin sosyal öz-yeterlik ve problem çözme becerilerinin incelenmesi. *International Journal of Social Sciences and Education Research, 1*(2), 537-546.

Emihovich, B., Roque, N., & Mason, J. (2020). Can video gameplay improve undergraduates' problem-solving skills? *International Journal of Game-Based Learning (IJGBL), 10*(2), 21-38.

Erdemli, E., & Yaşartürk, F. (2020). Beden eğitimi ve spor öğretmenliği bölümü öğrencilerinin serbest zaman doyum düzeyi ve problem çözme becerileri arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Manas Sosyal Araştırmalar Dergisi, 9*(3), 1871-1882.

Fraenkel, J. R., Wallen, N. E., & Hyun, H. (2006). *How to design and evaluate research in education* . New York: Mac Graw Hill.

Gökçe, B. (2018). *Toplumsal bilimlerde araştırma*. Ankara: Savaş Yayınevi.

Greguras, G. J., & Diefendorff, J. M. (2010). Why does proactive personality predict employee life satisfaction and work behaviors? A field investigation of the mediating role of the self-concordance model. *Personnel Psychology, 63*(3), 539-560.

Griffin, M. A., Parker, S. K., & Mason, C. M. (2010). Leader vision and the development of adaptive and proactive performance: a longitudinal study. *Journal of Applied Psychology, 95*(1), 174.

Gürbüz, S., & Şahin, F. (2016). *Sosyal bilimlerde araştırma yöntemleri felsefe-yöntem-analiz [research methods in social sciences philosophy-method-analysis]*. Ankara: Seçkin Yayıncılık, *260*, 271.

Haeruddin, H., Kamaluddin, K., Kade, A., & Pabianan, A. R. (2022). Analysis of attitudes and approaches to problem solving: gender differences and education levels. *Radiasi: Jurnal Berkala Pendidikan Fisika, 15*(1), 12-21.

Heppner, P. P., & Petersen, C. H. (1982). The development and implications of a personal problem-solving inventory. *Journal of counseling psychology, 29*(1), 66.

Johnson, R. B., Onwuegbuzie, A. J., & Turner, L. A. (2007). Toward a definition of mixed methods research. *Journal of mixed methods research, 1*(2), 112-133.
Kantek, F., & Yeşilbaş, H. (2019). The effects of gender on problem solving skills of nursing students in Turkey: a meta-analysis study Türkiye'deki hemşirelik öğrencilerinin problem çözme düzeylerine cinsiyetin etkisi: Bir meta analiz çalışması. *Journal of Human Sciences, 16*(1), 134-142.
Karabatak, S. H. (2018). Öğretmenlerin proaktif davranış düzeyleri ile beş faktör kişilik özellikleri arasindaki ilişkinin incelenmesi. *Mecmua*(5), 48-64.
Koçel, T. (2003). *İşletme Yöneticiliği*. İstanbul: Beta Yayınları.
Kutluca, A. Y. (2018). Öğretmen adaylarının problem çözme becerilerini yordayan değişkenlerin incelenmesi. *Asya Öğretim Dergisi, 6*(1), 1-20.
M., M. R. W. (2006). Problem solving. In Alexanderp.Winnep. (Eds.), Handbook of educational psychology. *Mahwah, NJ: Erlbaum Publishers, 2nd ed., pp.* 287–303.
Medina, M. S., Plaza, C. M., Stowe, C. D., Robinson, E. T., DeLander, G., Beck, D. E., Gleason, B. L. (2013). Center for the advancement of pharmacy education 2013 educational outcomes. *American Journal of Pharmaceutical Education, 77*(8).
Morawietz, C., & Muehlbauer, T. (2021). Effects of physical exercise ınterventions on spatial orientation in children and adolescents: a systematic scoping review. *Frontiers in sports and active living, 3*, 156.
Onur, B. (1997). *Gelişim Psikolojisi*. Ankara: İmge Kitabevi Yayınları.
Osman, A., Uçan, A. G. F., & Avcı, S. B.(2019). *Politik becerinin iş tatmini üzerine etkisinde proaktif kişiliğin aracı rolü.* Hoca Ahmet Yesevi 2. Uluslararası bilimsel araştırmalar kongresi 6-8 Aralık 2019 Erzurum.
Özer, K. (2006). *Fiziksel uygunluk*. 2. baskı. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım, 125.
Özkurt, B. (2015). *Beden eğitimi spor yüksek okulunda okuyan öğrencilerin proaktif kişilik özellikleri ile çeşitli değişkenler arasındaki ilişkilerin incelenmesi.* Niğde Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü,Niğde.
Parker, S. K., Bindl, U. K., & Strauss, K. (2010). Making things happen: A model of proactive motivation. *Journal of management, 36*(4), 827-856.
Parker, S. K., Williams, H. M., & Turner, N. (2006). Modeling the antecedents of proactive behavior at work. *Journal of Applied Psychology, 91*(3), 636.
Paul, R., & Elder, L. . (2013). *Kritik Düşünce (Çev. Esra Aslan ve Gamze Sart).* Ankara: Nobel Yayınları.
Persky, A. M., Medina, M. S., & Castleberry, A. N. (2019). Developing critical thinking skills in pharmacy students. *American Journal of Pharmaceutical Education, 83*(2).

Polat, R. H., & Tümkaya, S. . (2010). Sınıf öğretmenliği öğrencilerinin düşünme ihtiyacına göre problem çözme becerilerinin incelenmesi. . *İlköğretim Online, 9(1)*, 346-360.
Rahman, M. (2019). 21st century skill'problem solving': Defining the concept. *Asian Journal of Interdisciplinary Research, 2*(1), 64-74.
Rue, L. W., & Byars, L. L. (2000). *Management: Skills and application.* New York: WH Freeman and Company.
Sabahattin, Ç., & Tümkaya, S. (2008). Kişilerarası problem çözme envanteri lise öğrencileri formu'nun geçerlik ve güvenirlik çalışması. *Uluslararası İnsan Bilimleri Dergisi, 5*(2).
Sardoğan, M. E., Karahan, T. F., & Kaygusuz, C. (2006). Üniversite öğrencilerinin kullandıkları kararsızlık stratejilerinin problem çözme becerisi, cinsiyet, sınıf düzeyi ve fakülte türüne göre incelenmesi. *Mersin Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 2*(1), 78-97.
Seibert, S. E., Crant, J. M., & Kraimer, M. L. (1999). Proactive personality and career success. *Journal of Applied Psychology, 84*(3), 416.
Seibert, S. E., Kraimer, M. L., & Crant, J. M. (2001). What do proactive people do? A longitudinal model linking proactive personality and career success. *Personnel Psychology, 54*(4), 845-874.
Siagan, M. V., Saragih, S., & Sinaga, B. (2019). Development of Learning Materials Oriented on Problem-Based Learning model to ımprove students' mathematical problem solving ability and metacognition ability. *International electronic journal of mathematics education, 14*(2), 331-340.
Stein, B. S. (1993). *The ideal problem solver: A guide for improving thinking, learning, and creativity*. New York: WH Freeman and Company.

Tambunan, H. (2019). The effectiveness of the problem solving strategy and the scientific approach to students' mathematical capabilities in high order thinking skills. *International electronic journal of mathematics education, 14*(2), 293-302.

Taymur, İ., & Türkçapar, M. H. (2012). Kişilik: tanımı, sınıflaması ve değerlendirmesi. *Psikiyatride Güncel Yaklaşımlar, 4*(2), 154-177.

Türkçapar, Ü. (2009). Beden eğitimi spor yüksek okulu öğrencilerinin farklı değişkenler açısından problem çözme becerileri. *Ahi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi, 10*(1), 129-139.

Van Eck, R. N., Shute, V. J., & Rieber, L. P. (2017). Leveling up: Game design research and practice for instructional designers. *Trends and issues in instructional design and technology*, 227-285.

Zhang, Y. (2009). *The relationship between organizational authority-control and employees' proactive behavior: the moderating role of individual proactive personality.* City University of Hong Kong.

Buz Hokeyi Oyuncularının Sporda Zihinsel Dayanıklılık Düzeylerinin İncelenmesi

Muhammet İrfan Kurudirek[1], Muharrem Alparslan Kurudirek[2], Burak Karababa[3], Murat Ali BİNDESEN[2], Eda Yılmaz[3]

[1] **Artvin Çoruh Üniversitesi, Artvin**
[2] **Atatürk Üniversitesi, Erzurum**
[3] **Erzurum Teknik Üniversitesi, Erzurum**
[3] **Artvin Çoruh Üniversitesi, Artvin**

ÖZET

Giriş ve Amaç: Bu çalışmanın amacı Buz Hokeyi oyuncularında sporda zihinsel dayanıklılık düzeylerinin tespit edilmesi, cinsiyet, yaş, spor yaşı, eğitim düzeyi ve oyun mevkii açısından incelenmesidir.

Yöntem: Araştırma evrenini Türkiye Buz Hokeyi Federasyonu liglerinde bulunan lisanslı 1240 sporcu oluşturmaktadır. Örneklem grubu ise evren içerisinden rastgele seçilen ve araştırmaya katılım noktasında gönüllü olan lisanslı 129 sporcudur. Araştırmada veri toplama aracı olarak iki bölümden oluşan anket formu kullanılmıştır. Anket formunun ilk bölümü araştırmacı tarafından hazırlanmış olan, cinsiyet, yaş, spor yaşı, eğitim düzeyi ve oyun mevkii durumlarını öğrenmeye yönelik kişisel bilgi formudur. Anket formunun ikinci bölümünde katılımcıların sporda zihinsel dayanıklılık düzeylerinin ölçülmesi amacıyla Sheard vd. tarafından 2009 yılında geliştirilen, Türkçeye uyarlaması ise Altıntaş ve Bayar Koruç tarafından 2016 yılında yapılan Sporda Zihinsel Dayanıklılık Envanteri kullanılmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde SPSS 20 paket programı kullanılmıştır. Veri toplama aracı ile toplanan veriler elektronik ortama aktarıldıktan sonra ilk olarak normallik sınaması yapılmış, verilerin normal dağılım göstermediğinin tespit edilmesi üzerine non-parametrik analizler yapılmıştır.

Sonuçlar: Sporda Zihinsel Dayanıklılık Envanteri toplam puan ortalamalarının 2,86±,092 olduğu görülmektedir. Bunun yanında Güven alt boyutunda ortalamanın 2,66±,289 Kontrol alt boyutunda 3,6±,191 ve Devamlılık alt boyutunda ise 2,43±,108 düzeyinde olduğu görülmektedir. Diğer taraftan katılımcıların cinsiyet, yaş, eğitim düzeyi, mevki ve spor yaşlarına göre sporda zihinsel dayanıklılık envanterinden aldıkları puanların karşılaştırılmasının sonucunda gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı düzeyde farklılıklara rastlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Buz Hokeyi, Zihinsel Dayanıklılık, Takım Sporu

1. GİRİŞ

Sporcuların psikolojik özellikleri ve performansı arasındaki ilişkiyi gösteren araştırmaların sayısı arttıkça sportif eylemler daha farklı bir boyut kazandı ve tüm sportif eylemlerde, zihinsel etkinlikler başlığı altında yeralan zeka, dikkat, bellek, irade, yargılama, kıyaslama, yorumlama, kaygı, gibi psikolojik işlevlerin bulunduğu ve rol oynadığı belirlenmiştir (Erbaş, 2005). Günümüzde spor ortamında yüksek performans elde etmek için sporcunun fiziksel yeterliğinin yanı sıra psikolojik yeterliğinin de önemli olduğu kabul edilmiş bir gerçektir (Jackson ve diğ., 2001).

Zihinsel dayanıklılık, her insanın yaptığı, her şeyde benimsediği zihin setini tanımlar ve iki seviyedeki herkes için kritik öneme sahiptir ve değerlidir. İlk olarak, insanların ve kuruluşların neden yaptıkları gibi davrandıklarını açıklar. Kişilik, bireyin karakteristik düşünme, hissetme ve hareket etme özelliği olarak tanımlanabilir ve bireyin kişiliği, bireysel farklılıkları ve bireylerin belirli durumlarda nasıl davrandığını açıklayabilir (Crust 2008).

Sporculara etki eden psikolojik faktörlere ilişkin araştırmalar incelendiğinde, son yıllarda yoğun olarak araştırma yapılan konuların bir tanesinin de zihinsel dayanıklılık olduğu görülmektedir (Erdoğan, 2016; Güvendi ve ark., 2018; Yarayan ve ark., 2018). Zihinsel dayanıklılık, sportif performansı en iyi düzeye getirmek için sporcu ve antrenörler tarafından kabul edilen en önemli psikolojik özelliklerden birisidir (Erdoğan, 2016). Zihinsel dayanıklılık kavramı, sporcuların performansını zihinsel olarak etkileyecek engellere rağmen iyi performans gösterme becerisi olarak tanımlanmaktadır (Bayköse ve Keskin, 2018). Zihinsel dayanıklılığı yüksek olan bireyler bu özelliği nispeten daha zayıf olan bireylere göre odaklanma, olayları kontrol edebilme ve olumsuz olaylara karşı sakin kalıp bir avantaj elde edebilme konularında daha etkili olabilmektedirler (Yıldız, 2017). Ayrıca, bu konuda yapılan bir araştırmada zihinsel dayanıklılığın elit düzeydeki sporcuların sahip olması gereken önemli bir unsur olduğu belirtilmiştir (Erdoğan ve Kocaekşi, 2015).

Zihinsel dayanıklılık genel olarak, yarışma ve antrenman gibi koşullarda, sporcuların zihinsel gereksinimlerinde rakiplerinden daha iyi başaçıkmalarını sağlayan doğal veya gelişmiş psikolojik bir güç olarak tanımlanmıştır (Jones ve diğ., 2007) Üstün bir performans için sporcunun hem fizyolojik hem de psikolojik yetilerinin geliştirilmesi ve amaca uygun biçimde belirli bir düzeye yükseltilmesi gerekmektedir (Konter, 2003).

Zihinsel dayanıklılık, optimum performans için merkezi olan psikolojik bir karakteristik koleksiyonunu ifade eder. Sporcular, antrenörler ve spor psikologları, zihinsel dayanıklılığı sürekli olarak spordaki başarı ile ilgili en önemli psikolojik özelliklerden biri olarak göstermiştir. Son yıllarda, zihinsel dayanıklılığın spor başarısındaki rolünü incelemek için sayısız araştırma yapılmıştır. Günümüzde en iyi sporcular, kazanmanın sadece tekniğin ötesine geçtiğini ve ayrıca, özel zihinsel dayanıklılık programlarında bulunan bağlama özgü zihinsel beceriler gibi farklı zihinsel bileşenleri içeren "kazanmanın psikolojisi" olarak bilinen yeni bir boyut içerdiğini fark etmektedir (Gucciardi ve ark 2008).

Buz hokeyi, oyun hızı ve içerisinde kuralların izin verdiği oranda barındırdığı sertlik nedeniyle zihinsel hazırlık kavramlarının önem arz ettiği spor dallarından birisi olarak değerlendirilebilir. Son yıllarda sporda rekabetin değer kazanması ve bu durumun gittikçe artması ile sporcular, psikolojik ve fiziksel olarak kendilerini güçlendirmek için çaba harcamaktadırlar. Böyle bir durumda başarıya ulaşmada sadece fiziksel gücün yeterli olmadığı bunun yanı sıra psikolojik faktörlerde etken olduğu görülmektedir (Moralı & Tiryaki, 1990) Örneğin penaltı atışlarının yapıldığı bir buz hokeyi maçında yalnızca fiziksel gücün ağırlığından söz edemeyiz. Burada önemli olan başka bir nokta hem penaltıyı kullanan oyuncunun hem de penaltıyı kurtaracak kalecinin zihinsel olarak kendini hazır hissetmesidir.

Stresli durumlarla karşılaştığımızda ya da herhangi bir sıkıntıyla karşılaştığımızda, olumlu ya da olumsuz duygusal tepkiler ve bu tepkilerin performansımız üzerindeki etkileri, sonuçta iç ve dış

talepleri başarıyla yönetebilmemizden etkilenecektir. Bu, saf fiziksel yeteneğin, becerinin ve kabiliyetin ötesine geçme ve performans geliştirme ve optimizasyonun zihinsel yönüne dokunma yeteneğini ifade eder. Çok fazla insan performansta zorluklarla karşılaştığında ve gelişmiş bir performans seviyesi gerektiren durumlarla karşı karşıya kaldığında zihinsel unsurları görmezden gelir. (Crust 2008).

Oysa buz hokeyi gibi üst düzey fiziksel hazırbulunuşluk gerektiren spor dallarında zihinsel unsurlar en az fiziksel unsurlar kadar önemlidir. Zihinsel unsurların önemi; motivasyonun korunması gibi buz hokeyinin içerisinde bulunan altın gol, eksik oyuncu, güçlü oyun, vb. spesifik durumlarda ortaya çıkar.

Her sportif müsabaka kontrol, hassas akıl ve beden bağlantısının kontrolü müsabakasıdır. Sporcular sürekli olarak zihinsel dayanıklılıklarını artırarak fiziksel olarak daha sert müsabakalara hazırlanmaktadır. Fiziksel yetenek ve beceriye sahip bir sporcunun daha başarılı olabilmesi, zihinsel olarak antrenman yapmasına bağlıdır. (Crust 2008).

Belirli kurallar çerçevesinde fiziksel müdahalenin serbest olduğu, hızı itibariyle doğru pas, zamanında şut ve yerinde müdahale gibi ani kararların verilmesini gerektiren buz hokeyi sporunda oyuncuların zihinsel dayanıklılık düzeylerinin bazı değişkenler açısından incelenmesi bu araştırmanın temelini oluşturmuştur.

2. MATERYAL VE METOT

Bu çalışmanın amacı Buz Hokeyi oyuncularında sporda zihinsel dayanıklılık düzeylerinin tespit edilmesi, cinsiyet, yaş, spor yaşı, eğitim düzeyi ve oyun mevkii açısından incelenmesidir.

2.1. Araştırma Evreni ve Örneklem

Araştırma evrenini Türkiye Buz Hokeyi Federasyonu liglerinde bulunan lisanslı 1240 sporcu oluşturmaktadır. Örneklem grubu ise evren içerisinden rastgele seçilen ve araştırmaya katılım noktasında gönüllü olan lisanslı 129 sporcudur.

2.2. Veri Toplama Araçları

Araştırmada veri toplama aracı olarak iki bölümden oluşan anket formu kullanılmıştır. Anket formunun ilk bölümü araştırmacı tarafından hazırlanmış olan, cinsiyet, yaş, spor yaşı, eğitim düzeyi ve oyun mevkii durumlarını öğrenmeye yönelik kişisel bilgi formudur. Anket formunun ikinci bölümünde katılımcıların sporda zihinsel dayanıklılık düzeylerinin ölçülmesi amacıyla Sheard vd. tarafından 2009 yılında geliştirilen, Türkçeye uyarlaması ise Altıntaş ve Bayar Koruç tarafından 2016 yılında yapılan Sporda Zihinsel Dayanıklılık Envanteri kullanılmıştır. Söz konusu ölçek Güven, Kontrol ve Devamlılık olmak üzere 3 alt boyut ve toplam 14 maddeden oluşmaktadır. 4'lü likert tipte olan Envanterin Cronbach alfa katsayısının ,74 olduğu belirlenmiştir.

2.3. İstatistiksel Analiz

Verilerin değerlendirilmesinde SPSS 20 paket programı kullanılmıştır. Veri toplama aracı ile toplanan veriler elektronik ortama aktarıldıktan sonra ilk olarak normallik sınaması yapılmış, verilerin normal dağılım göstermediğinin tespit edilmesi üzerine non-parametrik analizler yapılmıştır. Buna göre, katılımcıların demografik özelliklerinin tespiti için betimleyici istatistik, cinsiyet gibi iki gruplu değişkenlerde karşılaştırma yapmak için Mann-Whitney U testi, yaş, spor yaşı, eğitim düzeyi ve oyun mevkii durumu gibi ikiden fazla gruba sahip değişkenlerde karşılaştırma yapmak için Kruskal Wallis H testi uygulanmıştır.

3. BULGULAR

Tablo 1. Katılımcıların Demografik Değişkenlerine Yönelik Bilgiler

		n	%
Cinsiyet	Erkek	90	69,8
	Kadın	39	30,2
Yaş	18-22	69	53,5
	23-27	32	24,8
	28+	28	21,7
Eğitim	Lise	20	15,5
	Ön Lisans-Lisans	100	77,5
	Lisansüstü	9	7
Mevki	Kaleci	8	6,2
	Defans	30	23,3
	Forvet	91	70,5
Spor Yaşı	6	32	24,8
	7	11	8,5
	8	37	28,7
	9	21	16,3
	10	28	21,7
Toplam		129	100

Tablo incelendiğinde, katılımcıların çoğunun erkek, 18-22 yaş aralığında ve ön lisans ya da lisans düzeyinde eğitime sahip olduğu görülmektedir. Diğer yandan katılımcıların çoğunun 8 yıldır spor yaptığı ve forvet mevkiinde olduğu görülmektedir.

Tablo 2. Katılımcıların Sporda Zihinsel Dayanıklılık Envanteri Puan Ortalamaları

	N	Min	Maks	4.	X±SS
Güven	129	2,5	3,17	5.	2,66±,289
Kontrol	129	3,25	3,75	6.	3,6±,191
Devamlılık	129	2,25	2,5	7.	2,43±,108
Sporda Zihinsel Dayanıklılık Envanteri	129	2,71	3	8.	2,86±,092

Tablo incelendiğinde, katılımcıların Sporda Zihinsel Dayanıklılık Envanteri toplam puan ortalamalarının 2,86±,092 olduğu görülmektedir. Bunun yanında Güven alt boyutunda ortalamanın 2,66±,289 Kontrol alt boyutunda 3,6±,191 ve Devamlılık alt boyutunda ise 2,43±,108 düzeyinde olduğu görülmektedir.

Tablo 3. Katılımcıların Cinsiyetlerine Göre Sporda Zihinsel Dayanıklılık Envanteri Puan Ortalamalarının Karşılaştırılması

Faktör	Değişken	N	Sıra Ortalaması	Sıralar Toplamı	U	Z	P
Güven	Erkek	90	56,17	5055	960	-5,450	,000**
	Kadın	39	85,38	3330			

Kontrol	Erkek Kadın	90 39	81,58 26,73	7342,5 1042,5	262,5	-8,648	,000**
Devamlılık	Erkek Kadın	90 39	73,83 44,62	6645 1740	960	-5,450	,000**
Sporda Zihinsel Dayanıklılık Envanteri	Erkek Kadın	90 39	63,25 69,04	5692,5 2692,5	1597,5	-,913	,361

Tablo incelendiğinde katılımcıların cinsiyet durumlarına göre Sporda Zihinsel Dayanıklılık Envanteri alt boyut sıra ortalamalarında gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı düzeyde farklılığa rastlanmıştır. Buna göre Güven ve Devamlılık alt boyutlarında erkek katılımcılar kadın katılımcılardan, Kontrol alt boyutunda ise kadın katılımcılar erkek katılımcılardan istatistiksel olarak anlamlı biçimde daha yüksek sıra ortalamasına sahiptir.

Tablo 4. Katılımcıların Yaşlarına Göre Sporda Zihinsel Dayanıklılık Envanteri Puan Ortalamalarının Karşılaştırılması

Faktör	Değişken (Yaş)	N	Sıra Ortalaması	sd	X^2	p	Fark
Güven	18-22 23-27 28+	69 32 28	78,91 49 49	2	36,719	,000**	1>2,3
Kontrol	18-22 23-27 28+	69 32 28	67,19 64,33 60,38	2	,862	,650	-
Devamlılık	18-22 23-27 28+	69 32 28	51,09 81 81	2	36,719	,000**	1<2,3
Sporda Zihinsel Dayanıklılık Envanteri	18-22 23-27 28+	69 32 28	84,81 43,33 40,95	2	53,269	,000*	1>2,3

Tablo incelendiğinde katılımcıların yaşlarına göre Sporda Zihinsel Dayanıklılık Envanteri, Güven ve Devamlılık alt boyut sıra ortalamalarında gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı düzeyde farklılıklara rastlanmıştır. Buna göre, Güven alt boyutunda ve Sporda Zihinsel Dayanıklılık Envanterinde 18-22 yaş aralığındaki katılımcılar, 23-27 yaş aralığındaki ve 28 yaş ve üzeri katılımcılardan istatistiksel olarak anlamlı biçimde daha yüksek sıra ortalamasına sahipken, Devamlılık alt boyutunda 18-22 yaş aralığındaki katılımcılar, 23-27 yaş aralığındaki ve 28 yaş ve üzeri katılımcılardan istatistiksel olarak anlamlı biçimde daha düşük sıra ortalamasına sahiptir.

Tablo 5. Katılımcıların Eğitim Düzeylerine Göre Sporda Zihinsel Dayanıklılık Envanteri Puan Ortalamalarının Karşılaştırılması

Faktör	Değişken (Eğitim Düzeyi)	N	Sıra Ortalaması	sd	X^2	p	Fark
Güven	Lise ve altı Ön lisans ve Lisans Lisansüstü	20 100 9	113,5 56,74 49	2	71,825	,000**	3<1,2 1>2
Kontrol	Lise ve altı Ön lisans ve Lisans Lisansüstü	20 100 9	38,5 75,12 11,5	2	45,710	,000**	1<2,3

Devamlılık	Lise ve altı Ön lisans ve Lisans Lisansüstü	20 100 9	16,5 73,26 81	2	71,825	,000**	1<2,3
Sporda Zihinsel Dayanıklılık Envanteri	Lise ve altı Ön lisans ve Lisans Lisansüstü	20 100 9	113,5 60,12 11,5	2	68,689	,000**	3<1,2 1>2

Tablo incelendiğinde katılımcıların eğitim düzeylerine göre Sporda Zihinsel Dayanıklılık Envanteri ve alt boyutlara ait sıra ortalamalarında gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı düzeyde farklılıklara rastlanmıştır. Buna göre Sporda Zihinsel Dayanıklılık Envanteri ve Güven alt boyutunda lisansüstü eğitime sahip katılımcılar, lise ve altı ile ön lisans ve lisans düzeyinde eğitime sahip katılımcılardan istatistiksel olarak anlamlı biçimde daha düşük, lise ve altı eğitime sahip katılımcılar ise ön lisans ve lisans düzeyinde eğitime sahip katılımcılardan istatistiksel olarak anlamlı biçimde daha yüksek sıra ortalamasına sahiptir. Kontrol ve Devamlılık alt boyutlarında lise ve altı eğitime sahip katılımcılar, ön lisans ve lisans ile lisansüstü eğitime sahip katılımcılardan istatistiksel olarak anlamlı biçimde daha düşük sıra ortalamasına sahiptir.

Tablo 6. Katılımcıların Oyun Mevkiilerine Göre Sporda Zihinsel Dayanıklılık Envanteri Puan Ortalamalarının Karşılaştırılması

Faktör	Değişken (Oyun Mevkii)	N	Sıra Ortalaması	sd	X^2	p	Fark
Güven	Kaleci Defans Forvet	8 30 91	113,5 49 66,01	2	34,001	,000**	2<1,3 1>3
Kontrol	Kaleci Defans Forvet	8 30 91	38,5 92 58,43	2	28,701	,000**	2>1,3
Devamlılık	Kaleci Defans Forvet	8 30 91	16,5 81 63,99	2	34,001	,000**	2<1,3 1>3
Sporda Zihinsel Dayanıklılık Envanteri	Kaleci Defans Forvet	8 30 91	113,5 60 62,38	2	18,445	,000**	1>2,3

Tablo incelendiğinde katılımcıların oyun mevkiilerine göre Sporda Zihinsel Dayanıklılık Envanteri ve alt boyutlara ait sıra ortalamalarında gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı düzeyde farklılıklara rastlanmıştır. Buna göre Güven ve Devamlılık alt boyutlarında defans mevkiinde oynayan katılımcılar, kaleci ve forvet mevkiinde oynayan oyunculardan istatistiksel olarak anlamlı biçimde daha düşük, kaleci mevkiinde oynayan katılımcılar ise forvet mevkiinde oynayan katılımcılardan istatistiksel olarak anlamlı biçimde daha yüksek sıra ortalamasına sahiptir. Kontrol alt boyutunda, defans mevkiinde oynayan katılımcılar, kaleci ve forvet mevkiinde oynayan katılımcılardan istatistiksel olarak anlamlı biçimde daha yüksek sıra ortalamasına sahiptir. Sporda Zihinsel Dayanıklılık Envanterinde kaleci mevkiinde oynayan katılımcılar, defans ve forvet mevkiinde oynayan katılımcılardan istatistiksel olarak anlamlı biçimde daha yüksek sıra ortalamasında sahiptir.

Tablo 7. Katılımcıların Spor Yaşlarına Göre Sporda Zihinsel Dayanıklılık Envanteri Puan Ortalamalarının Karşılaştırılması

Faktör	Değişken (Spor Yaşı)	N	Sıra Ortalaması	sd	X^2	p	Fark

Güven	6	32	111,5	4	128,114	,000**	6>7,8,9,10
	7	11	49,5				
	8	37	43,5				
	9	21	48				
	10	28	51,5				
Kontrol	6	32	38,5	4	88,464	,000**	7<8,9,10 6<8,9 10<8,9
	7	11	11,5				
	8	37	92				
	9	21	91,5				
	10	28	60,38				
Devamlılık	6	32	16,5	4	128,541	,000**	6<7,8,9,10
	7	11	79,5				
	8	37	81				
	9	21	84,5				
	10	28	78,5				
Sporda Zihinsel Dayanıklılık Envanteri	6	32	113,5	4	113,649	,000**	7<6,8,9 6>8,9,10
	7	11	11,5				
	8	37	60				
	9	21	58,5				
	10	28	40,95				

Tablo incelendiğinde katılımcıların spor yaşlarına göre Sporda Zihinsel Dayanıklılık Envanteri ve alt boyutlara ait sıra ortalamalarında gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı düzeyde farklılıklara rastlanmıştır. Buna göre Güven alt boyutunda 6 yıldır buz hokeyi sporuyla uğraşan katılımcılar, 7,8,9 ve 10 yıldır buz hokeyi sporuyla uğraşan katılımcılardan istatistiksel olarak anlamlı biçimde daha yüksek sıra ortalamasına sahiptir. Kontrol alt boyutunda, 7 yıldır buz hokeyi sporuyla uğraşan katılımcılar, 8,9 ve 10 yıldır buz hokeyi sporuyla uğraşan katılımcılardan istatistiksel olarak anlamlı biçimde daha düşük, 6 ve 10 yıldır buz hokeyi sporuyla uğraşan katılımcılar, 8 ve 9 yıldır buz hokeyi sporuyla uğraşan katılımcılardan istatistiksel olarak anlamlı biçimde daha düşük sıra ortalamasına sahiptir. Devamlılık alt boyutunda 6 yıldır buz hokeyi sporuyla uğraşan katılımcılar, 7,8,9 ve 10 yıldır buz hokeyi sporuyla uğraşan katılımcılardan istatistiksel olarak anlamlı biçimde daha düşük sıra ortalamasına sahiptir. Sporda Zihinsel Dayanıklılık Envanterinde 7 yıldır buz hokeyi sporuyla uğraşan katılımcılar, 6,8 ve 9 yıldır buz hokeyi sporuyla uğraşan katılımcılardan istatistiksel olarak anlamlı biçimde daha düşük, 6 yıldır buz hokeyi sporuyla uğraşan katılımcılar ise 8,9 ve 10 yıldır buz hokeyi sporuyla uğraşan katılımcılardan istatistiksel olarak anlamlı biçimde daha yüksek sıra ortalamasına sahiptir.

4. TARTIŞMA VE SONUÇ

Zihinsel dayanıklılık, psikolojik sağlamlık veya mental sağlamlık çok küçük nüanslar ile birbirinden ayrışan, ama sporcu psikolojisinde bir bütün olarak ele alınan kavramlardır. Daha kapsayıcı bir rolde olan zihinsel dayanıklılık kavramı ve unsurları ile sporcunun müsabaka öncesi, sırası ve sonrası için ihtiyaç duyduğu destekleri belirlemede önemli bir yol gösterici olduğu düşünülmektedir.

Zihinsel dayanıklılığın sporcuların psikolojik özellikleriyle ilişkisine yönelik literatürdeki araştırmaları özetlemek gerekirse; yüksek zihinsel dayanıklılığın bir sonucu olarak sporcuların belirsizlik karşısında tahammül seviyelerinin daha iyi olacağı söylenebilir. Ayrıca yüksek zihinsel dayanıklılığın sporcularda kaygı, stres ve tükenmişliği engelleyebileceği ve sporcuların stresle daha iyi başa çıkmalarını sağlayacağı ifade edilebilir. Son olarak, yüksek zihinsel dayanıklılığa sahip sporcuların daha olumlu öz güven, öz yeterlilik, cesaret ve kendinle konuşma özelliklerine sahip olabilecekleri de ifade edilebilir.

Araştırmamızda elde ettiğimiz bulgulara göre Sporda Zihinsel Dayanıklılık Envanteri Güven ve Devamlılık alt boyutlarında erkek katılımcılar kadın katılımcılardan, Kontrol alt boyutunda ise kadın katılımcılar erkek katılımcılardan istatistiksel olarak anlamlı biçimde daha yüksek sıra ortalamasına sahiptir. Yarayan ve ark. 2018 tarafından yapılan bir araştırmada takım sporu yapan erkeklerin zihinsel dayanıklılığa ait devamlılık puanının kadın sporculardan daha yüksek olduğu belirtilmiştir (Yarayan ve ark. 2018). Ayrıca, Newland ve ark. (2013) ve Nicholls ve ark. (2009) tarafından yapılan araştırmalarda da belirtildiği üzere zihinsel dayanıklılık puanları cinsiyete göre anlamlı olarak farklılaşmaktadır. Sonuç olarak, cinsiyet ve zihinsel dayanıklılık üzerine yapılan araştırmaların farklı sonuçlar ortaya koyduğunu söyleyebiliriz. Bu çalışmada elde edilen sonuçlar ise Güven ve Devamlılık alt boyutlarında erkek katılımcılar kadın katılımcılardan, Kontrol alt boyutunda ise kadın katılımcılar erkek katılımcılardan istatistiksel olarak anlamlı biçimde daha yüksek sıra ortalamasına sahiptir.

Bireyin yaşının ilerlemesi ile birlikte olgunlaşma düzeyinin de artması ve bununla birlikte zihinsel dayanıklılık düzeyinin de artacağı öngörülebilir. Fakat araştırmamızda elde edilen bulgular bunun tam aksi yönündedir. Buz hokeyinin gerektirdiği sertlik ve genel algı olarak buz hokeyi branşıyla uğraşan sporcuların saldırgan, şiddete meyilli sporcular olarak algılanması yaşı düşük olan sporculardaki zihinsel dayanıklılığı açıklayabilir. Yine yaşı yüksek olan sporculardaki zihinsel dayanıklılık düzeylerinin düşük olması sporcuların belirli bir döngüde hareket etme durumuna alışmalarıyla açıklanabilir. Bu döngüyü lig maçları, milli takım müsabakaları, (varsa) uluslararası kulüp faaliyetleri ile açıklamak mümkündür. Bulgularımızın aksine Nicholls ve ark. (2009) tarafından yapılmış bir çalışmada, spora yeni başlayan sporcuların, zihinsel dayanıklılığının yaşa göre anlamlı bir farklılık gösterdiği belirlenmiştir. Yıldız (2017) ile Marchant ve arkadaşları (2009) da sporcuların yaş değişkenine göre zihinsel dayanıklılık düzeylerinde anlamlı bir farklılık tespit etmiştir. Bahsi geçen araştırmalardaki bulgulara göre yaş düzeyi arttıkça zihinsel dayanıklılık düzeyinde artış olduğu ifade edilmektedir.

Takım sporlarında başarı veya başarısızlık tüm takıma dağıldığı için sporcuların zihinsel durumları önem kazanmaktadır. Takım sporlarında; takım arkadaşını tanıma, takım içi yardımlaşma, arkadaşının müsabakada neler yapabileceğini kestirebilme, işbirliği, kendine ve takım arkadaşına güven ve benzeri özellikler önem arz etmektedir. Ayrıca takım sporlarında sorumluluklarda paylaşıldığı için sporcular antrenman ve müsabakalarda duygusal yönden bireysel branşlara göre fazla yıpranmamaktadır.

Sporcuların eğitim durumlarına göre elde ettiğimiz bulgular doğrultusunda Türkiye'de buz hokeyi gibi bilinirliği az olan spor dallarıyla uğraşan sporcuların eğitim kariyerlerinde ilerledikçe spora olan ilgilerinin azaldığını söyleyebiliriz. Sporcuların eğitim durumlarına göre elde ettiğimiz bulguların aksine Başer (2019) takım sporcuları üzerine yaptığı çalışmada eğitim durumunun zihinsel dayanıklılık parametrelerini düzenlemede önemli bir değişken olduğunu ve eğitim düzeyi arttıkça zihinsel dayanıklılık düzeyininde anlamlı şekilde artış gösterdiğini ortaya koymaktadır. Yine elde ettiğimiz bulgular doğrultusunda kaleci ve forvet oyuncularının defans oyuncularından daha yüksek sıra ortalamalarına sahip olduğunu görüyoruz. Elde ettiğimiz bu sonuçları forvet oyuncularının defans oyuncularından daha fazla gol atma sorumluluğu barındırdığına, kalecilerin ise diğer oyuncuların aksine sürekli oyun içerisinde oldukları için zihinsel olarak daha dayanıklı olmaları gerekliliğiyle açıklayabiliriz.

Araştırmamızda elde ettiğimiz bulguların aksine Petlichkoff (1993) müsabakada geçen süre arttıkça zihinsel dayanıklılık düzeylerinin artabileceğini aktarmıştır. Daha fazla süre alan sporcunun, az süre alan sporcuya göre daha fazla zorluğun üstesinden gelmesiyle orantılı olarak zorluklara karşı koyabilme yetisinin artabileceğini dile getirmiştir. Yine Crust (2009) zihinsel dayanıklılık ile spor deneyimi arasında anlamlı bir ilişki olmadığını belirtmiştir. Öte yandan, Nicholls ve ark. (2009) ile Connaughton ve ark. (2008) tarafından yapılan çalışmalarda, zihinsel dayanıklılığın spor deneyimi bakımından anlamlı bir şekilde farklılık gösterdiği tespit edilmiştir. Birbirinden farklı olan bu

sonuçlar doğrultusunda, bazı sporcuların zihinsel dayanıklılığı için spor deneyimi önemliyken diğer sporcular için tam tersi bir durum olabileceği söylenebilir. Çalışmamız sonuçlarının literatür ile çelişmesi tüm branşlarda genelleme yapabilmemiz için derinlemesine çalışmaların yapılmasını gerektirmektedir.

Sonuçlar ve ilgili literatür ışığında aşağıdaki önerilerde bulunulabilir:

- Antrenör ve takım sorumluları sporcuyu ve duygu durumlarını gözlemleyebilmeli ve gerekli durumlarda müdahale edecek yeterliliğe sahip olmalıdır,
- Sporcuların belirli aralıklar ile zihinsel dayanıklılık düzeyleri bazı psikolojik parametreler ile ilişkilendirerek ölçülmelidir,
- Bu düzeylere göre önleyici çalışmalar planlanmalıdır,
- Sporcuların zihinsel dayanıklılıklarının gelişmesinde temelden en büyük etken antrenör desteğidir. Antrenör eğitimlerinde veya gelişim seminerlerinde zihinsel dayanıklılıklarının gelişmesi için spor psikolojisi başlığına yönelim artmalıdır.

5. KAYNAKÇA

Altıntaş, A., Bayar Koruç, P. (2016), Sporda Zihinsel Dayanıklılık Envanteri'nin Psikometrik Özelliklerinin İncelenmesi (SZDE), Hacettepe Journal of Sport Sciences, 27 (4), 162–171.

Başer, B. (2019). Voleybolcularda zihinsel dayanıklılık ve sportif kendine güven. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Hacettepe Üniversitesi, Ankara, Türkiye.

Bayköse, N., & Keskin, P. (2018). Boşluğa dokunmak filminin içerik açısından sporda psikolojik beceri faktörleri bağlamında incelenmesi Ulusal Spor Bilimleri Dergisi, 2(1), 31-41.

Connaughton, D., Wadey, R., Hanton, S., & Jones, G. (2008). The development and maintenance of mental toughness: Perceptions of elite performers. Journal of Sports Sciences, 26(1), 83-95.

Crust L. (2008). A review and conceptual re- examination of mental toughness: Implications for future researchers. Personality and Individual Differences, 45, 576-583.

Crust, L. (2009), The relationship between mental toughness and affect intensity. Personality and Individual Differences, 47(8), 959-963

Erbaş, M. K. (2005). Üst düzey basketbolcularda durumluk kaygı düzeyi ve performans ilişkisi. Dumlupınar Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, Kütahya.

Erdoğan N, 2016. Zihinsel Dayanıklılık Ölçeği (ZDÖ): Türkçeye uyarlama, geçerlik ve güvenirlik çalışması. İnternational Journal of Science Culture and Sport. 4 (Özel sayı:2), 652-664.

Erdoğan, N., & Kocaekşi, S. (2015). Elit sporcuların sahip olması gereken psikolojik özellikler. Türkiye Klinikleri Spor Bilimleri Dergisi, 7(2), 57-64.

Gucciardi D, Gordon S, Dimmock J A, 2008. Towards an understanding of mental toughness in Australian football. Journal of Applied Sport Psychology.20, s.261–81.

Güvendi, B., Türksoy, A., Güçlü, M., & Konter, E. (2018). Profesyonel güreşçilerin cesaret düzeyleri ve zihinsel dayanıklılıklarının incelenmesi. Uluslararası Spor Egzersiz ve Antrenman Bilimi Dergisi, 4(2), 70-78.

Jackson S, Thomas P, Marsh H, Smethurst C. (2001). Relationships between flow, self-concept psychological skills, and performance. Journal of Applied Sport Psychology, 13, 129-153.

Jones G, Hanton S, Connaughton D, 2007. A framework of mental toughness in the world's best performers. The Sport Psychologist. 21, s.234-265.

Konter, E. (2003). Spor psikolojisi uygulamalarında yanılgılar ve gerçekler. İzmir: Dokuz eylül yayınları.

Marchant, D. C., Polman, R. C., Clough, P. J., Jackson, J. G., Levy, A. R., & Nicholls, A. R. (2009). Mental toughness: managerial and age differences. Journal of Managerial Psychology, 24(5), 428-437.

Moralı, S., & Tiryaki, Ş. (1990). Genç sporcularda yarışma performas kaygısı ve bu kaygı ile başa çıkma davranışlarının araştırılması, Hacettepe Üniversitesi Spor Bilimleri 1. Ulusal Sempozyumu, Ankara.

Newland, A., Newton, M., Finch, L., Harbke, C. R., & Podlog, L. (2013). Moderating variables in the relationship between mental toughness and performance in basketball. Journal of Sport and Health Science, 2(3), 184-192.

Nicholls, A. R., Polman, R. C., Levy, A. R., & Backhouse, S. H. (2009). Mental toughness in sport: achievement level, gender, age, experience, and sport type differences. Personality and İndividual Differences, 47(1), 73-75.

Petlichkoff, L. M. (1993). Relationship of player status and time of season to achievement goals and perceived ability in interscholastic athletes. Pediatric exercise science, 5(3), 242-252.

Sheard M, Golby J, Van Wersch A. (2009). Progress towards construct validation of the Sports Mental Toughness Questionnaire (SMTQ). European Journal of Psychological Assessment, 25, 186-193.

Yarayan, Y. E., Yıldız, A. B., & Gülşen, D. B. A. (2018). Elit düzeyde bireysel ve takım sporu yapan sporcuların zihinsel dayanıklılık düzeylerinin çeşitli değişkenlere göre incelenmesi. Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi, 11(57), 1307-9581.

Yıldız, A.B. (2017). Sporcularda zihinsel dayanıklılık ve öz yeterlik düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi, sağlık bilimleri enstitüsü, beden eğitimi ve spor bilim dalı, Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, İstanbul, Yüksek Lisans Tezi.

Spor Bilimleri Fakültesi Öğrencilerinin Bireysel Yenilikçilik Düzeyleri ve Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimlerinin İncelenmesi

Yunus Sinan Biricik[1], Burak Karababa[2], Mehmet Haluk Sivrikaya[3]

[1] Atatürk Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Erzurum
[2] Erzurum Teknik Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Erzurum
[3] Atatürk Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Erzurum

ÖZET

Giriş ve Amaç: Bu çalışmanın amacı spor bilimleri fakültelerinde öğrenim gören öğrencilerin bireysel yenilik ve yaşam boyu öğrenme eğilimi düzeylerini incelemek ve aralarındaki ilişkiyi belirlemektir.

Yöntem: Araştırmanın çalışma grubunu 2021-2022 eğitim öğretim yılında Türkiye'nin doğu bölgesinde bulunan bir kamu üniversitenin spor bilimleri fakültesinde öğrenim görmekte olan 336 öğrenci oluşturmuştur. Veri toplama aracı olarak; "Bireysel Yenilikçilik Düzeyi Ölçeği" ve "Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimleri Ölçeği" kullanılmıştır. Verilerin analizinde betimsel istatistikler (standart sapma, aritmetik ortalama), parametrik testlerden t-testi ve ANOVA ve LSD testinden yararlanılmıştır. İki ölçek arasındaki ilişkiyi belirlemede ise Spearman's rho korelasyon analizi yapılmıştır.

Bulgular: Bireysel yenilikçilik ölçeğinin risk alma alt boyutunda erkek katılımcıların kadın katılımcılara oranla daha yüksek ortalamalara sahip oldukları tespit edilmiştir.

Sonuçlar: Öğrencilerin bireysel yenilikçilik düzeyleri ile yaşam boyu öğrenme eğilimleri arasında pozitif yönde, yüksek düzeyde ($r=.72$; $p<.01$) manidar bir ilişkinin olduğu tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Yaşam Boyu Öğrenme, Bireysel Yenilikçilik, Spor Bilimleri

Examination of Individual Innovation Levels and Lifelong Learning Tendencies of Students of The Faculty of Sports Sciences

Yunus Sinan Biricik[1], Burak Karababa[2], Mehmet Haluk Sivrikaya[3]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: The aim of this study is to examine the individual innovation and lifelong learning tendency levels of students studying in sports science faculties and to determine the relationship between them.

Materials and Methods: The study group of the study consisted of 336 students studying at the Faculty of Sports Sciences of a public university in the eastern region of Turkey in the 2021-2022 academic year. As a means of data collection; "Individual Innovation Level Scale" and "Lifelong Learning Tendencies Scale" were used. In the analysis of the data, descriptive statistics (standard deviation, arithmetic mean), t-test from parametric tests and ANOVA and LSD test were used. In order to determine the relationship between the two scales, Spearman's rho correlation analysis was performed.

Findings: In the risk-taking sub-dimension of the individual innovation scale, it was found that male participants had higher averages than female participants.

Results: It was determined that there was a significant relationship between the individual innovation levels of the students and their lifelong learning tendencies in a positive way ($r=.72$; $p<.01$).

Keywords: Lifelong Learning, Individual Innovation, Sport Sciences

1. GİRİŞ

Bilim, teknoloji ve sosyal yaşamda gün geçtikçe değişen koşullar nedeniyle insanların yenilikçiliğe ve yaşam boyu öğrenme eğilim yeterliliklerine sahip olmaları önem arz etmektedir. Çünkü insanlar bilim, teknoloji ve sosyal yaşam koşullarına uyum sağlayabilmeleri için sürekli kendilerini yenilemek ve gelişmeleri takip etmek durumundadırlar. Bu da bireysel yenilikçiliği ve yaşam boyu öğrenmeyi gerektirmektedir. Bireysel yenilikçilik değişimlere karşı isteklilik, bu değişimlere karşı ayak uydurabilme derecesi, yaşam boyu öğrenme eğilimi ise bireyin hayatı boyunca sürekli öğrenme eğilimleri içerisinde olması olarak ifade edilebilir. Değişen ve gelişen dünya düzeninde sürdürülebilir rekabet avantajı sağlamak için kurumlarda yenilikçilik ikliminin oluşturulmaya başlandığı görülmektedir (Christiansen, 2000). Bilginin baş döndürücü bir hızla değişmesi ve yayılması, tarım toplumundan sanayi toplumuna, ardından bilgi toplumuna geçişi ve bunun sonucunda yenilikleri de beraberinde getirmiştir (Demir ve Keleş, 2015).

Yenilikçilik, bir işlem ile ilgili bireyin, toplumun ve kurumun yararına tasarlanmış olan ve yaratıcılığı içeren yeni fikirler, yeni süreçler ve yeni ürünlerdir (Hediye ve Doğru, 2018). Yenilikçilik, yeniliklerin yayılması kuramının zaman bağlamındaki bir öğesidir ve bir yeniliğin diğer bireylere göre benimsenme önceliğini ifade etmek için kullanılır (Kılıçer, 2011). Bundan hareketle denilebilir ki, yenilikler toplumlara farklı hızlarda yayılmakta ve bu da bireysel farklılıklara göre belirgin hale gelmektedir (Rogers, 2003). Yaşam Boyu öğrenme kavramı ilk olarak İngiltere'de 1919 yılında Eğitim Yasası'nda yer alır ancak daha açık ve kapsamlı olarak 1972 yılında UNESCO'nun "Eğitimin gelişimi ile ilgili Uluslararası Komisyon Raporunda" yer almıştır (Şahin ve ark., 2020). Yaşam boyu öğrenme bireyin kişilik, sosyal ve mesleki alanda gelişimini amaçlayan ve temel ilkesi yaşam boyunca bilinçli ve amaçlı olarak öğrenmeye devam etmek olan geniş bir kavramdır (Koç, 2005). Aspin ve Chapman'a (2000) göre yaşam boyu öğrenme; bireylerin yaşamları süresince edindikleri bilgi, beceri, değer ve anlayışları geliştiren ve gerçek hayatta uygulayabilmelerini sağlayan destekleyici bir süreçtir. Dinevski ve Dinevski (2004), yaşam boyu öğrenme kavramını, yer, zaman, yaş, sosyo-ekonomik düzey gibi kısıtlamalar olmaksızın örgün eğitim, yaygın eğitim, mesleki eğitim, hizmet içi eğitim gibi yaşam boyunca gerçekleşen eğitim-öğretim süreci olarak tanımlamaktadır.

1.1. Bireysel Yenilikçilik

Yenilik olgusu, ürün ve hizmetlerin karşılayabileceği insanların ihtiyaçları nedeniyle ortaya çıkmaktadır (Rogers, 2003). Araştırma çalışmalarında yıllar boyunca çeşitli yenilikçilik tanımları ortaya çıkmıştır (West ve Farr, 1990). Yenilikçilik, yeni bir şeye kişisel aşinalık veya bir alana özgü yeniliğe kişisel tepki olarak tanımlanabilir (Van Braak, 2001). Rogers (2005) yenilikçiliği, "bireyin diğer bireylerden göreceli olarak daha önce yeniliğe ayak uydurabilme derecesi" olarak tanımlamıştır. Handa ve Gupta'ya (2009) göre yenilikçilik; değişime karşı tepkileri ifade eden bir bireysel fark değişkeni olarak ifade edilmektedir. Yenilikçilik, birisi tarafından yeni olarak algılanan herhangi bir nesne, uygulama veya fikir olarak tanımlanmaktadır (Rogers, 2002). Yeniliğin gerçekleşmesi için tipik olarak gerekli görülen iki faaliyet vardır: fikir oluşturma, yeni fikirlerin geliştirilmesi ve bunların dile getirilmesiyle ilgilidir. Uygulama ise fikirlerin iş bağlamında fiili pratik girişini kapsar (Axtell ve ark, 2000).

Yeniliğin merkezinde yer alan bireylerin yenilik düzeyleri ve benimseme koşulları bireysel yenilik olarak tanımlanmaktadır (Rogers, 2003). Bireysel yenilikçilik davranışı, "fırsatların araştırılması ve yeni fikirlerin üretilmesi (yaratıcılıkla ilgili davranış) olarak tanımlanır, ancak aynı zamanda kişisel ve/veya iş performansını artırmak için değişimi uygulamaya, yeni bilgileri uygulamaya veya süreçleri iyileştirmeye yönelik davranışları (uygulamaya yönelik davranış) içerebilir (De Jong ve Hartog, 2008). Bireysel yenilikçilik, bir yeniliği geliştirmek, benimsemek ya da uygulamak olarak tanımlanabilmektedir (Yuan ve Woodman, 2010). Bireysel yenilikçilik, değişime karşı isteklilik

(Braak, 2001), değişime veya yeni şeyleri denemeye isteklilik şeklinde tanımlanmıştır (Hurt, Joseph & Cook, 1977). Başka bir ifadeye göre, bireysel yenilikçilik, mevcut teknolojiyi kullanarak problem çözme için yeni yaklaşımlar arama ve bulma arzusudur (Hirschman, 1980). Agarwal ve Parasad (1998) ise bireysel yenilikçiliği, "bireyin yenilikçiliğe karşı adapte olma isteği" olarak tanımlamıştır. Bireysel yenilikçilik bireysel olarak toplumdaki bireylerden daha fazla düzeyde risk alma eğilimi olarak da tanımlanabilir (Lu vd., 2005). Bireysel yenilikçilik sorunların tanınması, fikir ya da çözümlerin üretilmesi, geliştirilmesi veya benimsenmesi olarak ta ifade edilmektedir (Scott ve Bruce, 1994). Flynn ve Goldsmith (1993) ise farklı bir bakış açısı ile bireysel yenilikçiliği; bir yeniliği bireylerin çevresinde yer alan diğer kişiler ile karşılaştırıldığında daha önce kabullenilmesi olarak tanımlamışlardır.

Bireysel yenilikçilik "herhangi bir ürünün, hizmetin veya sürecin birey tarafından yeni olarak algılanması ve tanımlanması olarak ifade edilebilir" (Işık, 2016). Parlar ve Cansoy (2017)'a göre bireysel yenilikçilik, bir yeniliğin değişmesi, geliştirilmesi, benimsenmesi ve uygulanması için birey tarafından gösterilen isteklilik olarak ifade edilmiştir. Aynı zamanda bireysel yenilikçilik risk alma, uyum sağlama, kabullenme, tolerans gösterme ve açık olma gibi durumları da ifade etmektedir (Korucu ve Olpak, 2015).

1.2. Yaşam Boyu Öğrenme

Öğrenme "davranışta ya da davranış repertuarında deneyime bağlı olarak meydana gelen, görece uzun süreli davranış değişikliği" olarak tanımlanmaktadır (Terry, 2018). Ormrod (2013) ise öğrenmeyi bir yaşantı sonucunda zihinsel simge veya bağlantılarımızdaki uzun süreli değişiklik olarak tanımlamaktadır. Öğrenme; birey-çevre anlaşmasının neticesidir (Kolb, 2005). Yaşam boyu öğrenme, öğrenmenin yaşam döngüsünün tüm aşamalarında gerçekleşmesi gerektiği anlamına gelir ve yaşam boyu olmalıdır; okuldan işyerine, eve ve topluluğa kadar tüm yaşam alanlarında bulunur (Green, A., 2002). Antikainen (2001) yaşam boyu öğrenmeyi tüm hayat boyunca süregelen bir öğrenme durumu olmasının yanında, Lengrand (1979) yaşamın bütünüyle özdeşleşmiş (Aspın ve Chapman,2000), Holmes (2002) bir yaklaşım ve disiplin olarak tanımlamıştır. Yaşam boyu öğrenme ister okulda ister günlük hayatta örgün öğrenme olsun, yaşamın tüm aşamalarındaki öğrenmeyi içerir (Maruyama, 2009). Bu nedenle, yaşam boyunca devam eden ve hem bireysel hem de ilgili topluluğun ihtiyaçlarını karşılamaya yönelik bilinçli bir sürekli öğrenme sürecidir (Abukari, 2004). Jarvis'e (2004) göre ise yaşam boyu öğrenme bireysel ve kurumsal öğrenmenin bir bütünüdür. Candy'nin (1991) tanımına göre; yaşam boyu öğrenme, ana amaçlarından da biri olarak, örgün eğitimin son bulmasından sonra öz-öğrenmelerini devam ettirmeleri için insanları gerekli yetenek ve becerilerle donatmaktır. Chitiba (2012), resmi ve gayri resmi öğrenme fırsatları yoluyla istihdam ve kişisel tatmin için ihtiyaç duyulan bilgi ve becerilerin sürekli gelişimi ve iyileştirilmesi olarak tanımlar. Hojat et al. (2003), öğrenmeye yönelik sürekli motivasyon ve kişisel öğrenme ihtiyaçlarını kendi kendine tanımlama yeteneği ile başlatılan bilgi arama becerileri ile birleştirilmiş bir dizi kendi kendine yönlendirilen faaliyetler olarak tanımlamıştır.

Bireyleri yaşamları boyunca ihtiyaç duyacakları tüm bilgi, değer, beceri ve anlayışı kazanmaları ve bunları tüm roller, koşullar ve çevrede güvenle, yaratıcılık ve keyifle uygulamaları için teşvik eden ve güçlendiren sürekli destekleyici bir süreç (Longworth ve Davies,1996), özel veya profesyonel amaçlar için sürekli, gönüllü ve kendi kendini motive eden bir bilgi edinimidir (Cliath ve diğerleri, 2000). Bilgiye kolay ve büyük erişim, hızlı değişimler, teknik gelişmeler, artan evrensel iletişim ve etkileşimler, endüstrideki değişimler ve ayrıca beceri gereksinimleri, 21. yüzyılda yaşam boyu öğrenme gerekliliğini artırmaktadır (Gaymer, 2006). Clark (2005) yaşam boyunca edinilen bilgi, beceri ve tutumların değişen yaşam alanlarında yeniden uyarlanarak uyum sergileyebilmektir. Dave (1976) yaşam boyu öğrenme kavramını hem bireylerin hem de toplumların yaşam süreleri boyunca kişisel, sosyal ve mesleki anlamda gelişimine sağlamak ve yaşam standartlarını yükseltmek için gerçekleştirme süreci olarak tanımlamıştır. Hayat boyu öğrenmenin amacı, kişisel, sivil, sosyal veya istihdamla ilgili bir bakış açısıyla bilgi, beceri ve yetkinliği geliştirmektir (Yamat ve diğerleri,

2007). Bu çalışmanın amacı spor bilimleri fakültelerinde öğrenim gören öğrencilerin bireysel yenilikçilik ve yaşam boyu öğrenme eğilimi düzeylerini belirlemek ve aralarındaki ilişkiyi incelemektir. Bu çalışma alan yazındaki bu eksikliğin giderilmesine katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

2. MATERYAL VE YÖNTEM

2.1. Araştırma Modeli

Araştırmada nicel tarama modeli içinde yer alan betimsel ve ilişkisel tarama modeli kullanılmıştır. Bu sayede araştırmaya konu olan durum olduğu gibi betimlenmiş ve farklı değişkenler açısından ilişkinin varlığı sınanmıştır. Bu bağlamda araştırmada ilişkisel tarama modelinden yararlanılmıştır. İlişkisel tarama modeli, iki ve daha çok sayıdaki değişken arasında birlikte değişim olup olmadığını, eğer varsa derecesini belirlemeyi amaçlayan araştırma modelidir (Büyüköztürk, 2017).

2.2. Çalışma Grubu

Çalışmanın evrenini 2021-2022 eğitim-öğretim yılında bir kamu üniversitesinin Spor Bilimleri Fakültesi'nde öğrenim gören ve basit rastgele (seçkisiz) örneklem seçimi yöntemi ile seçilen 232 erkek, 104 kadın olmak üzere toplamda 336 öğrenci oluşturmaktadır. Çepni'ye (2010) göre, basit rastgele örneklem seçiminde araştırılan grupta bulunan elemanların her birinin seçilme ihtimali eşittir. Araştırmanın yapılması düşünülen örneklem bir listeden rastgele seçilir. Araştırmanın yapıldığı 2021-2022 eğitim-öğretim yılında öğrencilere ölçekler uygulanmıştır. Elde edilen verilerden 11 ölçek, çeşitli nedenlerle değerlendirilmeye alınmamıştır. Araştırmaya katılan öğretmenlerin cinsiyet, sınıf, bölüm, aktif spor yapma ve lisansüstü eğitim alma düşüncelerine göre dağılımları Tablo 1'de verilmiştir.

Tablo 1. Demografik Özelliklere İlişkin Bilgiler

Cinsiyet	**N**	**%**
Kadın	104	31,0
Erkek	232	69,0
Sınıf	**N**	**%**
1.Sınıf	42	12,5
2.Sınıf	176	52,4
3.Sınıf	94	28,0
4.Sınıf	24	7,1
Bölüm	**N**	**%**
Bed. Eğ. Öğretmenliği	112	33,3
Spor Yöneticiliği	72	21,4
Antrenörlük Eğitimi	82	24,4
Rekreasyon	70	20,8
Aktif Spor Yapma Durumu	**N**	**%**
Evet	184	54,8
Hayır	152	45,2
Lisansüstü Eğitim Düşüncesi	**N**	**%**
Evet	186	55,4
Hayır	150	44,6
Toplam	336	100

Tablo 1 de görüldüğü gibi katılımcıların cinsiyet değişkenine göre dağılımlarına bakıldığında %31,0'unun kadın; %69,0'unun erkek oldukları; katılımcıların sınıf değişkenine göre dağılımlarına bakıldığında %12,5 1.sınıf; %52,4 2.sınıf; %28,0 3.sınıf; %7,1 4.sınıf oldukları görülmektedir. Katılımcıların bölüm değişkenine göre dağılımlarına bakıldığında %33,3 Beden Eğitimi ve Öğretmenliği; %21,4 Spor Yöneticiliği; %24,4 Antrenörlük Eğitimi; %20,8 Rekreasyon bölümü öğrencisidir. Katılımcıların aktif spor yapma durumu değişkenine göre dağılımlarına bakıldığında %54,8 evet; %45,2 hayır cevabını verdikleri; katılımcıların lisansüstü eğitim alma düşünceniz var mı değişkenine göre dağılımlarına bakıldığında ise %55,4 evet; %44,6 hayır cevabını verdikleri görülmektedir.

2.3. Veri Toplama Araçları

2.3.1. *Bireysel Yenilikçilik Ölçeği*

Spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin bireysel yenilikçilik düzeylerini belirlemek amacıyla 1977 yılında Hurt, Joseph ve Cook'un geliştirdiği, Kılıçer ve Odabaşı (2010) tarafından Türkçeye uyarlamasını gerçekleştirdiği "Bireysel Yenilikçilik Ölçeği" (BYÖ) kullanılmıştır. Ölçekte 20 madde yer almakta olup 5'li likert maddesi şeklinde puanlanmıştır. Ölçek maddelerinin 12'si pozitif (1, 2, 3, 5, 8, 9, 11, 12, 14, 16, 18. ve 19. maddeler), 8'i negatif maddelerden (4, 6, 7, 10, 13, 15, 17. ve 20. maddeler) oluşmaktadır. Ölçek yardımıyla yenilikçilik puanı; pozitif maddelerden alınan toplam puandan negatif maddelerden alınan toplam puanın çıkarılmasıyla elde edilen puana 42 puan eklenmesiyle hesaplanmaktadır. Ölçek yardımıyla en düşük 14, en yüksek ise 94 puan alınabilmektedir. Ayrıca ölçek yardımıyla hesaplanan puana göre genel olarak bireylerin yenilikçilik düzeyleri hakkında da değerlendirmede bulunulabilmektedir. Buna göre; 68 üstü puan alan bireyler oldukça yenilikçi olarak değerlendirilirken, 64 altı puan alan bireyler yenilikçilikte düşük olarak yorumlanmaktadır. Ölçeğin geneline ilişkin iç tutarlık katsayısı α=0.82 olarak hesaplanmıştır (Kılıçer ve Odabaşı, 2010). Araştırmadan elde edilen verilerin iç tutarlılık katsayısı ise α=0.78'dir.

2.3.2. *Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimi Ölçeği*

Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimi Ölçeği Gür-Erdoğan ve Arsal (2016) tarafından bireylerin yaşam boyu öğrenme eğilimlerini saptamak amacıyla geliştirilmiştir. Ölçek 17 madde ve "öğrenmeye isteklilik" ve "gelişime açıklık" olmak üzere iki alt boyuttan oluşmaktadır. Ölçeğin Cronbach alfa iç tutarlılık katsayısı. 86 olarak hesaplanmış, bu çalışmada ise .82 olarak bulunmuştur. Bu değer, ölçeğin güvenilir bir ölçme aracı olduğunu göstermektedir.

2.4. Prosedür ve Veri Analizi

Araştırmaya başlamadan önce ilgili kamu üniversitesinin Spor Bilimleri Fakültesi Etik Kurulu'ndan araştırmanın yapılabilmesi için E-70400699- 050.02.04-2200022228 sayılı, 2022/1 Fakülte Etik Kurulu onayı alınmıştır. Araştırma kapsamında uygulanan ölçeklerin ilk bölümünü oluşturan bilgi formundaki katılımcılara ait demografik özelliklerin analizinde betimsel istatistikler kullanılmıştır. Yine yaşam boyu öğrenme eğilimleri ile bireysel yenilikçilik ölçeği ve bu ölçeklerin alt boyutlarının ortalamalarını ve standart sapmalarını belirlemek için betimsel istatistikler kullanılmıştır. Elde edilen verilerin normallik varsayımı testinde Kolmogorov-Smirnov normallik testi uygulanmıştır. Kolmogorov-Smirnov normallik testi sonucunda her iki ölçek için verilerinin normal dağıldığı tespit edilmiştir. İki ölçeğin birbirleriyle ilişkisini saptamak amacıyla ise korelasyon analizinden yararlanılmıştır.

3. BULGULAR

Tablo 1. Ölçeklere İlişkin Normallik Dağılımı

Ölçek	N	Min.	Mak.	Mean	SD	Skewness	Curtosis
Bireysel Yenilikçilik Ölçeği	336	1.88	4.90	3.68	.576	-.580	.641
Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimi Ölçeği	336	2.05	5.00	4.06	.646	-.844	.635

Tablo 2'de görüldüğü üzere yapılan normallik dağılımı analizinde, Bireysel Yenilikçilik Ölçeği için değerler; Skewness -.580 ve Kurtosis .641 ve Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimi Ölçeği için değerler; Skewness -.844 ve Kurtosis .635 olduğu tespit edilmiştir. Tabachnik ve Fidell (2015) açıkladığı sınırlar içerisinde (-1.5 ile +1.5) yer alan veri setinin normal bir dağılıma sahip olduğu görülmüştür. Çalışmamızda yapılan normallik dağılım sonucu parametrik testlerin uygulanacağını göstermiştir.

Tablo 3. Katılımcıların Cinsiyetlerine Göre Bireysel Yenilikçilik ve Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimi Düzeylerinin Karşılaştırılması

Alt Boyutlar	Cinsiyet	N	X	Ss.	t	P(sig.)
BY_ Değişime Direnç	Kadın	104	3.05	.717	-.455	.649
	Erkek	232	3.09	.758		
BY_ Fikir Önderliği	Kadın	104	3.92	.750	-.011	.991
	Erkek	232	3.92	.817		
BY_ Deneyime Açıklık	Kadın	104	4.08	.714	.119	.905
	Erkek	232	4.07	.761		
BY_ Risk Alma	Kadın	104	3.50	1.009	-1.991	**.047***
	Erkek	232	3.70	.816		
YBÖ_ Öğrenmeye İsteklilik	Kadın	104	4.04	.697	.976	.330
	Erkek	232	3.97	.634		
YBÖ_ Gelişime Açıklık	Kadın	104	4.16	.710	.609	.543
	Erkek	232	4.11	.681		
BY-Toplam	Kadın	104	3.63	.556	-.872	.384
	Erkek	232	3.69	.585		
YBÖ_ Toplam	Kadın	104	4.10	.671	.819	.413
	Erkek	232	4.04	.635		

*: p<0,05

Tablo 3'de görüldüğü üzere çalışmaya katılanların cinsiyetlerine dair bireysel yenilikçilik ve yaşam boyu öğrenme eğilimleri alt boyutlarının karşılaştırılmasında; bireysel yenilikçilik ölçeğinin risk alma (p=0.47) alt boyutunda anlamlı farklılık görünürken, değişime açıklık (p=.649), fikir önderliği

(p=.991), deneyime açıklık (p=.905) ve bireysel yenilikçilik toplam (p=.384) alt boyutlarında anlamlı farklılık görülmemiştir. Yaşam boyu öğrenme eğilimi ölçeğinin öğrenmeye isteklilik (p=.330), gelişime açıklık (p=.543) ve yaşam boyu öğrenme eğilimi toplam (p=.413) alt boyutlarında anlamlı farklılık görülmemiştir.

Buna göre; bireysel yenilikçilik ölçeğinin risk alma alt boyutunda erkek katılımcıların ($\bar{x}$ =3.70±.816), kadın katılımcılara ($\bar{x}$ =3.50±1.009) oranla; daha yüksek bireysel yenilikçilik düzeyine sahip oldukları görülmektedir.

Tablo 4. Katılımcıların Aktif Spor Yapma Durumu Değişkenine Göre Bireysel Yenilikçilik ve Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimi Düzeylerinin Karşılaştırılması

Alt Boyutlar	ASYD	N	X	Ss.	t	P(sig.)
BY_ Değişime Direnç	Evet	184	3.04	.760	-.901	.368
	Hayır	152	3.11	.726		
BY_ Fikir Önderliği	Evet	184	3.95	.774	.663	.508
	Hayır	152	3.89	.823		
BY_ Deneyime Açıklık	Evet	184	4.09	.748	.552	.581
	Hayır	152	4.05	.744		
BY_ Risk Alma	Evet	184	3.60	.903	-.902	.367
	Hayır	152	3.69	.861		
YBÖ_ Öğrenmeye İsteklilik	Evet	184	4.06	.672	2.016	**.045***
	Hayır	152	3.91	.625		
YBÖ_ Gelişime Açıklık	Evet	184	4.20	.690	2.370	**.018***
	Hayır	152	4.02	.679		
BY-Toplam	Evet	184	3.67	.574	-.229	.819
	Hayır	152	3.68	.580		
YBÖ_ Toplam	Evet	184	4.13	.652	2.287	**.023***
	Hayır	152	3.97	.630		

*: p<0,05

Tablo 4'te görüldüğü üzere çalışmaya katılanların aktif spor yapma durumlarına göre bireysel yenilikçilik ve yaşam boyu öğrenme eğilimleri alt boyutlarının karşılaştırılmasında; yaşam boyu öğrenme eğilimi ölçeğinin öğrenmeye isteklilik (p=0.45), gelişime açıklık (p=.018) ve toplam ölçek puanında (p=.023) anlamlı farklılıklar tespit edilmiştir.

Buna göre; yaşam boyu öğrenme eğilimi ölçeğinin öğrenmeye isteklilik alt boyutunda evet cevabını veren katılımcıların ($\bar{x}$ =4.06±.672), hayır cevabı veren katılımcılara ($\bar{x}$ =3.91±.625) göre, gelişime açıklık alt boyutunda evet cevabını veren katılımcıların ($\bar{x}$ =4.20±.690), hayır cevabı veren katılımcılara ($\bar{x}$ =4.02±.679) göre ve yaşam boyu öğrenme eğilimi ölçeği toplam puanında evet cevabını veren katılımcıların ($\bar{x}$ =4.13±.652), hayır cevabı veren katılımcılara ($\bar{x}$ =3.97±.630) oranla daha yüksek yaşam boyu öğrenme eğilimine sahip oldukları görülmektedir.

Tablo 5. Katılımcıların Lisansüstü Eğitim Alma Düşüncesine Yönelik Bireysel Yenilikçilik ve Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimi Düzeylerinin Karşılaştırılması

Alt Boyutlar	LEAD	N	X	Ss.	t	P(sig.)
BY_ Değişime Direnç	Evet	186	3.07	.774	-.188	.851
	Hayır	150	3.08	.708		
BY_ Fikir Önderliği	Evet	186	4.03	.708	2.751	**.006***
	Hayır	150	3.79	.877		
BY_ Deneyime Açıklık	Evet	186	4.19	.586	3.346	**.001***
	Hayır	150	3.92	.885		
BY_ Risk Alma	Evet	186	3.63	.913	-.071	.944
	Hayır	150	3.64	.850		
YBÖ_ Öğrenmeye İsteklilik	Evet	186	4.04	.611	1.619	.106
	Hayır	150	3.93	.701		
YBÖ_ Gelişime Açıklık	Evet	186	4.22	.589	2.877	**.004***
	Hayır	150	4.00	.783		
BY-Toplam	Evet	186	3.73	.520	1.926	.055
	Hayır	150	3.61	.634		
YBÖ_ Toplam	Evet	186	4.13	.573	2.353	**.019***
	Hayır	150	3.96	.718		

*: p<0,05

Tablo 5'te görüldüğü üzere çalışmaya katılanların lisansüstü eğitim alma düşüncelerine yönelik bireysel yenilikçilik ve yaşam boyu öğrenme eğilim düzeylerinin karşılaştırılmasında; bireysel yenilikçilik ölçeğinin fikir önderliği (p=.006) ve deneyime açıklık (p=.001) alt boyutlarında, yaşam boyu öğrenme eğilim ölçeğinin ise gelişime açıklık (p=.004) ve YBÖ toplam ölçek puanında (p=.019) anlamlı farklılıklar tespit edilmiştir. Buna göre; fikir önderliği alt boyutunda evet cevabını veren katılımcıların ($\bar{x}$ =4.03±.708), hayır cevabı veren katılımcılara ($\bar{x}$ =3.79±.877) oranla, deneyime açıklık alt boyutunda evet cevabını veren katılımcıların ($\bar{x}$ =4.19±.586), hayır cevabı veren katılımcılara ($\bar{x}$ =3.92±.885) oranla daha yüksek bireysel yenilikçilik düzeyine sahip oldukları görülmektedir. Diğer taraftan gelişime açıklık alt boyutunda evet cevabını veren katılımcıların ($\bar{x}$ =4.22±.589) hayır cevabı veren katılımcılara ($\bar{x}$ =4.00±.783) oranla ve yaşam boyu öğrenme eğilimi toplam puanında evet cevabını veren katılımcıların ($\bar{x}$ =4.13±.573), hayır cevabı veren katılımcılara ($\bar{x}$ =3.96±.718) oranla daha yüksek yaşam boyu öğrenme eğilimine sahip oldukları görülmektedir.

Tablo 6. Katılımcıların Sınıflarına Göre Bireysel Yenilikçilik ve Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimi Düzeylerinin Karşılaştırılması

Alt Boyutlar	Sınıf	N	X	Ss.	F	P(sig.)	Post hoc (LSD)
BY_ Değişime Direnç	1.Sınıf[1]	42	3.15	.533	2.174	.091	-
	2.Sınıf[2]	176	3.15	.769			
	3.Sınıf[3]	94	2.92	.789			
	4.Sınıf[4]	24	3.01	.628			

BY_ Fikir Önderliği	1.Sınıf[1]	42	3.66	.996	4.671	**.003***	**2>1,4**
	2.Sınıf[2]	176	4.04	.676			
	3.Sınıf[3]	94	3.89	.827			
	4.Sınıf[4]	24	3.56	.920			
BY_ Deneyime Açıklık	1.Sınıf[1]	42	3.80	.853	5.168	**.002***	**2>1,4**
	2.Sınıf[2]	176	4.22	.590			
	3.Sınıf[3]	94	3.97	.903			
	4.Sınıf[4]	24	3.91	.700			
BY_ Risk Alma	1.Sınıf[1]	42	3.26	.945	3.475	**.016***	**1<2,3**
	2.Sınıf[2]	176	3.73	.878			
	3.Sınıf[3]	94	3.65	.862			
	4.Sınıf[4]	24	3.54	.764			
YBÖ_ Öğrenmeye İsteklilik	1.Sınıf[1]	42	3.83	.716	1.980	.117	-
	2.Sınıf[2]	176	4.03	.583			
	3.Sınıf[3]	94	4.04	.679			
	4.Sınıf[4]	24	3.79	.871			
YBÖ_ Gelişime Açıklık	1.Sınıf[1]	42	3.80	.877	4.596	**.004***	**1<2,3**
	2.Sınıf[2]	176	4.18	.607			
	3.Sınıf[3]	94	4.20	.637			
	4.Sınıf[4]	24	3.93	.912			
BY-Toplam	1.Sınıf[1]	42	3.47	.607	5.248	**.002***	**2>1,3,4**
	2.Sınıf[2]	176	3.78	.537			
	3.Sınıf[3]	94	3.61	.574			
	4.Sınıf[4]	24	3.50	.655			
YBÖ_ Toplam	1.Sınıf[1]	42	3.82	.788	3.375	**.019***	**1<2,3**
	2.Sınıf[2]	176	4.10	.564			
	3.Sınıf[3]	94	4.12	.632			
	4.Sınıf[4]	24	3.86	.867			

*: p<0,05

Tablo 6'da görüldüğü üzere çalışmaya katılanların sınıflarına göre bireysel yenilikçilik ve yaşam boyu öğrenme eğilimi düzeylerinin alt boyutlarının karşılaştırılmasında; bireysel yenilikçilik ölçeğinin fikir önderliği (p=.003), deneyime açıklık (p=.002), risk alma (p=0.16) ve toplam (p=.002) alt boyutlarında ve yaşam boyu öğrenme eğilimi ölçeğinin gelişime açıklık (p=.004) ve toplam (p=.019) alt boyutlarında anlamlı farklılık tespit edilmiştir. Yapılan çoklu karşılaştırma sonucunda fikir önderliği ve deneyime açıklık alt boyutunda 2. sınıf öğrencilerinin 1. ve 4. sınıf öğrencilerine göre, risk alma, gelişime açıklık ve yaşam boyu öğrenme toplam boyutunda 2. ve 3. sınıf öğrencilerinin 1. sınıf öğrencilerine göre bireysel yenilikçilik toplam puanında ise 2. sınıf öğrencilerinin 1. 3. ve 4. sınıf öğrencilerine oranla anlamlı düzeyde yüksek puanlara sahip oldukları görülmektedir.

Tablo 7. Katılımcıların Bölümlerine Göre Bireysel Yenilikçilik ve Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimi Düzeylerinin Karşılaştırılması

Alt Boyutlar	Bölüm	N	X	Ss.	F	P(sig.)	Posthoc (LSD)
BY_ Değişime Direnç	Bed. Eğit. Ö.[1]	112	3.11	.644	.694	.556	-
	S.Yöneticiliği[2]	72	3.01	.934			
	Antrenörlük[3]	82	3.14	.719			
	Rekreasyon[4]	70	3.00	.710			

BY_ Fikir Önderliği	Bed. Eğit. Ö.[1]	112	3.98	.834	7.814	**.000***	**4<1,2,3**
	S.Yöneticiliği[2]	72	4.13	.491			
	Antrenörlük[3]	82	3.98	.775			
	Rekreasyon[4]	70	3.54	.895			
BY_ Deneyime Açıklık	Bed. Eğit. Ö.[1]	112	4.09	.736	15.517	**.000***	**4<1,2,3**
	S.Yöneticiliği[2]	72	4.38	.468			
	Antrenörlük[3]	82	4.18	.636			
	Rekreasyon[4]	70	3.61	.891			
BY_ Risk Alma	Bed. Eğit. Ö.[1]	112	3.53	.832	5.645	**.001***	**4<1,2,3**
	S.Yöneticiliği[2]	72	3.86	.727			
	Antrenörlük[3]	82	3.42	.900			
	Rekreasyon[4]	70	3.37	1.002			
YBÖ_ Öğrenmeye İsteklilik	Bed. Eğit. Ö.[1]	112	3.99	.663	7.107	**.000***	**4<1,2,3**
	S.Yöneticiliği[2]	72	4.18	.426			
	Antrenörlük[3]	82	4.06	.752			
	Rekreasyon[4]	70	3.71	.627			
YBÖ_ Gelişime Açıklık	Bed. Eğit. Ö.[1]	112	4.09	.690	11.247	**.000***	**4<1,2,3**
	S.Yöneticiliği[2]	72	4.41	.443			
	Antrenörlük[3]	82	4.19	.710			
	Rekreasyon[4]	70	3.78	.731			
BY-Toplam	Bed. Eğit. Ö.[1]	112	3.68	.538	9.862	**.000***	**4<1,2,3**
	S.Yöneticiliği[2]	72	3.84	.446			
	Antrenörlük[3]	82	3.78	.569			
	Rekreasyon[4]	70	3.38	.655			
YBÖ_ Toplam	Bed. Eğit. Ö.[1]	112	4.04	.657	9.844	**.000***	**4<1,2,3**
	S.Yöneticiliği[2]	72	4.30	.395			
	Antrenörlük[3]	82	4.13	.701			
	Rekreasyon[4]	70	3.74	.654			

*: p<0,05

Tablo 7'de görüldüğü üzere çalışmaya katılanların bölümlerine göre bireysel yenilikçilik ve yaşam boyu öğrenme eğilimi düzeylerinin karşılaştırılmasında; bireysel yenilikçilik ölçeğinin fikir önderliği (p=.000), deneyime açıklık (p=.000), risk alma (p=0.01) ve toplam puanında (p=.000) ve yaşam boyu öğrenme eğilimi ölçeğinin öğrenmeye isteklilik (p=.000), gelişime açıklık (p=.000) ve toplam puanında (p=.000) anlamlı farklılık tespit edilmiştir.

Yapılan çoklu karşılaştırma sonucunda fikir önderliği, deneyime açıklık, öğrenmeye isteklilik, gelişime açıklık, bireysel yenilikçilik ve yaşam boyu öğrenme ölçeği toplam puanında rekreasyon bölümü öğrencilerinin beden eğitimi öğretmenliği, spor yöneticiliği ve antrenörlük bölümü öğrencilerine oranla anlamlı düzeyde daha düşük puanlara sahip olduğu tespit edilmiştir.

Tablo 8. Öğrencilerin Bireysel Yenilikçilik Düzeyleri ile Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimleri Arasındaki İlişki

		Değişime Direnç	Fikir Önderliği	Deneyime Açıklık	Risk Alma	Bireysel Yenilikçilik Ölçeği Toplam
Öğrenmeye İsteklilik	r	.115*	.740**	.762**	.489**	.726**
	p	.036	.000	.000	.000	.000
	n	336	336	336	336	336

Gelişime Açıklık	r	.030	.695**	.757**	.448**	.666**
	p	.585	.000	.000	.000	.000
	n	336	336	336	336	336
Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimi Ölçeği Toplam	r	.074	.746**	.790**	.487**	.724**
	p	.176	.000	.000	.000	.000
	n	336	336	336	336	336

* p<.05; ** p<.01

Tablo 8 incelendiğinde, bireysel yenilikçilik düzeyleri ile yaşam boyu öğrenme eğilimleri arasında pozitif yönde, yüksek düzeyde (r=.72; p<.01) manidar bir ilişkinin olduğu görülmektedir. Ölçeklerin alt boyutları arasındaki ilişkilerden ise; öğrenmeye isteklilik ile fikir önderliği (r=.74; p<.01), deneyime açıklık (r=.76; p<.01), risk alma (r=.49; p<.01) ve bireysel yenilikçilik ölçeği toplamı (r=.72; p<.01) arasında yüksek düzeyde bir ilişkinin varlığından söz edilebilir. Gelişime açıklık alt boyutu ile fikir önderliği (r=.69; p<.01), deneyime açıklık (r=.75; p<.01), risk alma (r=.44; p<.01) ve bireysel yenilikçilik ölçeği toplamı (r=.66; p<.01) arasında yüksek düzeyde bir ilişkinin varlığından söz edilebilir. Yine yaşam boyu öğrenme eğilimi ölçeği ile fikir önderliği (r=.74; p<.01), deneyime açıklık (r=.79; p<.01), risk alma (r=.48; p<.01) arasında yüksek düzeyde bir ilişkinin varlığından söz edilebilir (Büyüköztürk, 2004).

4. TARTIŞMA VE SONUÇ

Spor bilimleri fakültesinde eğitim gören öğrencilerin bireysel yenilikçilik ve yaşam boyu öğrenme eğilim düzeylerini belirlemek ve arasındaki ilişkilerinin incelenmesi amacıyla yapılan bu çalışmada aşağıdaki sonuçlara ulaşılmıştır. Katılımcıların cinsiyet değişkenine göre bireysel yenilikçilik ve yaşam boyu öğrenme eğilimleri alt boyutlarının karşılaştırılmasında; bireysel yenilikçilik ölçeğinin risk alma (p=0.47) alt boyutunda anlamlı farklılık tespit edilmiş ve erkek katılımcıların ($\bar{x}$ =3.70±.816), kadın katılımcılara ($\bar{x}$ =3.50±1.009) oranla daha yüksek bireysel yenilikçilik düzeyine sahip oldukları tespit edilmiştir. Yılmaz ve Beşkaya (2018) yöneticiler üzerine yaptığı bir araştırmada, bireysel yenilikçilik özellikleri cinsiyete göre anlamlı bir farklılık göstermemektedir. Diğer taraftan cinsiyete göre yaşam boyu öğrenme eğilim ortalamaları arasında kadın eğitim yöneticilerinin erkek eğitim yöneticilerine göre yaşam boyu öğrenme eğilimlerinin yüksek olduğu görülmüştür. Yeğin (2017) üniversite öğrencileri üzerine yaptığı bir araştırmada, öğrencilerin bireysel yenilikçilik özellikleri cinsiyete göre anlamlı bir farklılık göstermemektedir. Kılıç (2015) öğretmenler üzerine yaptığı bir araştırmada, katılımcıların yaşam boyu öğrenme eğilimi puan ortalamaları arasında anlamlı bir farklılık görülmemiştir. Solmaz (2019) öğretmenler üzerine yaptığı bir araştırmada, cinsiyet değişkenine göre bireysel yenilikçilik özellikleri fikir önderliği ve risk alma alt boyutlarında erkek öğretmenlerin kadın öğretmenlerden istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek ortalamalara sahip oldukları görülmüştür. Yapılan çalışmalarda ortaya çıkan farklılığın nedeni olarak örneklem farklılıkları olduğu düşünülmektedir. Çalışmamızın risk alma alt boyutunda erkek katılımcıların kadın katılımcılara göre anlamlı düzeyde yüksek puanlamalara sahip olmasının nedeni olarak erkek bireylerin karşılaşılan her olumsuz veya beklenmeyen olaylarda daha çok inisiyatif aldıkları düşünülebilir.

Katılımcıların aktif spor yapma değişkenine göre bireysel yenilikçilik ve yaşam boyu öğrenme eğilimlerinin karşılaştırılmasında; yaşam boyu öğrenme eğilimi ölçeğinin öğrenmeye isteklilik (p=0.45), gelişime açıklık (p=.018) ve toplam puanında (p=.023) farklılık tespit edilmiş ve aktif spor yapan öğrencilerin spor yapmayan öğrencilere oranla anlamlı düzeyde daha yüksek ortalamalara sahip oldukları tespit edilmiştir. Mülhim (2018) beden eğitimi ve spor yüksekokulu öğrencileri üzerine yaptığı bir araştırmada, yaşam boyu öğrenme ölçeği puan ortalamalarında aktif spor yapma değişkenine göre puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olmadığını sonucuna ulaşmıştır. Aktif spor yapan bireylerin gelişime açık oldukları ve gelişim için

gereken tüm eğitim noktalarında sporun sağlayacağı katkılar nedeniyle daha fazla isteklilik gösterecekleri düşünülmektedir. Katılımcıların lisansüstü eğitim alma düşüncelerine yönelik bireysel yenilikçilik ve yaşam boyu öğrenme eğilimlerinin karşılaştırılmasında; bireysel yenilikçilik ölçeğinin fikir önderliği (p=.006) ve deneyime açıklık (p=.001) alt boyutlarında yaşam boyu öğrenme eğilim ölçeğinin ise gelişime açıklık (p=.004) ve toplam puanında (p=.019) anlamlı farklılık tespit edilmiş ve evet cevabını veren öğrencilerin hayır cevabı veren öğrencilere oranla daha yüksek ortalamalara sahip oldukları tespit edilmiştir. Ayaz (2016) öğretmenler üzerine yaptığı bir araştırmada, öğretmenlerin yaşam boyu öğrenme eğilimlerinde lisansüstü eğitim yapma isteğine göre, lisansüstü eğitim yapmak isteyen öğretmenlerin sıra ortalaması, lisansüstü eğitim yapmak istemeyen öğretmenlerin sıra ortalamasından daha yüksek olduğu sonucuna ulaşmıştır. Coşkun (2009) üniversite öğrencileri üzerine yaptığı bir araştırmada, yaşam boyu öğrenme eğilimleri ortalamalarının lisansüstü çalışma yapmak isteyen öğrencilerin lehine daha yüksek bulunmuştur. Mülhim (2018) beden eğitimi ve spor yüksekokulu öğrencileri üzerine yaptığı bir araştırmada, yaşam boyu öğrenme ölçeği puan ortalamalarında lisansüstü eğitim alma düşüncesine sahip öğrencilerin ortalamalarının hayır cevabı veren öğrencilere göre anlamlı düzeyde yüksek bulmuştur. İnsanların eğitim seviyeleri arttıkça olaylara, hayata karşı bakış açıları değişebilmektedir. Bu değişim ile hayat denilen olguya daha geniş bir perspektiften bakabilmelerine imkân sağlamaktadır. Hayata daha geniş perspektiften bakabilme ayrıcalığı bireylere gelişim ve deneyimlere karşı açık olma imkânı sağlayacağı düşünülmektedir.

Katılımcıların sınıf değişkenine göre bireysel yenilikçilik ve yaşam boyu öğrenme eğilimi düzeylerinin karşılaştırılmasında; bireysel yenilikçilik ölçeğinin fikir önderliği (p=.003), deneyime açıklık (p=.002), risk alma (p=0.16) ve toplam (p=.002) puanı ile yaşam boyu öğrenme eğilimi ölçeğinin gelişime açıklık (p=.004) ve toplam puanında (p=.019) anlamlı farklılık tespit edilmiştir. Yapılan çoklu karşılaştırma sonucunda bireysel yenilikçilik ölçeğinin fikir önderliği ve deneyime açıklık alt boyutunda 2. sınıfta eğitim gören öğrencilerin 1. ve 4. sınıfta eğitim gören öğrencilere göre; risk alma, gelişime açıklık ve YBÖ toplam puanında 1. sınıfta eğitim gören öğrencilerin 2. ve 3. sınıfta eğitim gören öğrencilere göre yine bireysel yenilikçilik toplam puanında 2. sınıf öğrencilerinin 1.3. ve 4. sınıf öğrencilerine göre istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek ortalamalara sahip oldukları görülmüştür. Bitkin (2012) öğretmen adayları üzerine yaptığı bir araştırmada, bireysel yenilikçilik düzeylerinin sınıflara göre anlamlı bir şekilde farklılaştığı, sınıf düzeyi arttıkça yenilikçilik düzeyinin de arttığına yönelik sonuç tespit etmiştir. Dilek ve Mansur (2017) yönetici adayları üzerine yaptığı bir araştırmada, bireysel yenilikçilik boyutlarından yalnızca fikir önderliği boyutunda istatistiksel olarak anlamlı farklılık olduğu ve farklılığın birinci ve üçüncü sınıf öğrencilerinden kaynaklandığı sonucuna ulaşmıştır. Yenice ve Yavaşoğlu (2018) öğretmen adayları üzerine yaptığı bir araştırmada, bireysel yenilikçiliğin sınıf düzeyine göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olmadığını tespit etmiştir. Yeğin (2017) üniversite öğrencileri üzerine yaptığı bir araştırmada, bireysel yenilikçilik düzeylerinin öğrencilerin bulundukları sınıf düzeyine göre anlamlı bir farkın olmadığı sonucuna ulaşmıştır. Coşkun (2009) üniversite öğrencileri üzerine yaptığı bir araştırmada, sınıf düzeyine göre öğrencilerin yaşam boyu öğrenme ölçeğinden aldıkları puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olmadığı görülmüştür. Oran ve ark. (2020) öğretmen adayları üzerine yaptığı bir araştırmada, sınıf düzeyine göre öğrencilerin yaşam boyu öğrenme ölçeğinden aldıkları puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olmadığını sonucuna ulaşmıştır. Karahan ve Gedik (2021) üniversite öğrencileri üzerine yaptığı bir araştırmada, sınıf düzeyine göre öğrencilerin bireysel yenilikçilik ölçeğinden aldıkları puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olmadığını sonucuna ulaşmıştır. Sınıf değişkenine göre daha alt sınıf düzeylerinde yer alan katılımcıların ortalamalarının yüksek olduğu görülmekte ve bunun nedeni olarak daha alt sınıf düzeyine sahip katılımcıların yaşam boyu öğrenme noktasında daha istekli olabilecekleri ve bu noktada kendilerini geliştirebileceklerine dair inançlarının da daha yoğun olabileceği gösterilebilir.

Katılımcıların bölüm değişkenine göre bireysel yenilikçilik ve yaşam boyu öğrenme eğilimi düzeylerinin karşılaştırılmasında; bireysel yenilikçilik ölçeğinin fikir önderliği (p=.000), deneyime açıklık (p=.000), risk alma (p=0.01) ve toplam (p=.000) alt boyutlarında ve yaşam boyu öğrenme eğilimi ölçeğinin öğrenmeye isteklilik (p=.000), gelişime açıklık (p=.000) ve toplam (p=.000) alt boyutlarında anlamlı farklılık tespit edilmiştir. Yapılan çoklu karşılaştırma sonucunda ise anlamlı farklılık çıkan tüm gruplarda rekreasyon bölümü öğrencilerinin diğer bölümlerde öğrenim gören öğrencilere oranla daha düşük puan ortalamalarına sahip olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Mülhim (2018) beden eğitimi ve spor yüksekokulu öğrencileri üzerine yaptığı bir araştırmada, bireysel yenilikçilik toplam puan ortalamalarında beden eğitimi ve spor öğretmenliği bölümünde eğitim gören öğrencilerin ortalamaları rekreasyon bölümünde eğitim gören öğrencilerden anlamlı düzeyde farklı olduğu diğer taraftan yaşam boyu öğrenme eğilimi puan ortalamaları arasında bölüm değişkenine göre istatistiki olarak anlamlı bir farklılık olmadığı sonucuna ulaşmıştır. Katılımcıların demografik değişkenlere göre bireysel yenilikçilik ve yaşam boyu öğrenme düzeyleri puanlamalarına bakıldığında her bir değişkene göre farklı alt boyutta anlamlı düzeyde yüksek ortamalar görülmektedir. Aynı alanda yapılan çalışmalara bakıldığında farklı sonuçlar gözlemlenmektedir. Bunun nedeni olarak; değişkenler arasında örneklem grubundaki farklılık olduğu düşünülmektedir. Yaşam boyu öğrenme kavramı ile bireylerin gün geçtikçe yenilik noktasında daha çok kendilerine katkı sağlayabilecekleri ve bu noktada bireysel olarak kendilerini geliştirebilecekleri düşünülmektedir. Bu bağlamda şu öneriler sunulabilir; bireylere bireysel yenilikçilik ve yaşam boyu öğrenmenin sağladığı katkılar ve faydalar hakkında önemli seminerler veya dersler verilebilir. Başka bölge, şehir ve üniversitelerde bireysel yenilikçilik ve yaşam boyu öğrenme düzeylerini ortaya koyacak çalışmalar yapılabilir. Çalışmamızın istatistik bölümünde bulunan anlamlı farklılıklara nelerin etken olduğu araştırılabilir. Örneklem grubunun daha geniş olduğu ve bireysel yenilikçilik ve yaşam boyu öğrenme kavramlarına ilişkin farklı demografik değişkenlere ait çalışmalar yapılabilir.

5. KAYNAKLAR

Abukari, A. (2004, June). Conceptualising lifelong learning: a reflection on lifelong learning (pp.1-21), 1st international euredocs conference sciences: Transformations experienced by higher education and research institutions in European countries, Paris, France. Retrieved 20 Dec.2011.

Agarwal, R. and Prasad, J. (1998). A conceptual and operational definition of personal innovativeness in the domain of information technology. *Information Systems Research*, 9(2):204-224.

Antikainen, A. (2001). Is life learning becoming a reality? The case of Finland from a comparative perspective. *European Journal of Education*, 36 (3), 379-394.

Aspın, N. D. and Chapman, J. D. (2000). Lifelong learnıng: Concepts and conception. *Internatıonal Journal of Lifelong Educatıon*, Vol:19 No.1, 2-19.

Axtell, C. M., Holman, D. J., Unsworth, K. L., Wall, T. D., Waterson, P. E., & Harrington, E. (2000).Shopfloor innovation: Facilitating the suggestion and implementation of ideas. *Journal of Occupational and Organizational Psychology*,73(3), 265–285.

Ayaz, C. (2016). Öğretmenlerin yaşam boyu öğrenme eğilimlerinin bazı değişkenler açısından incelenmesi. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi Bartın Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü.

Bitkin, A. (2012), Öğretmen adaylarının bireysel yenilikçilik düzeyleri ile bilgi edinme becerileri arasındaki ilişki. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Şanlıurfa: HRÜ. Sosyal Bilimler Enstitüsü.

Braak, J. (2001). Individual characteristics influencing teachers' class use of computers. *Journal of Educational Computing Research*, 25(2), 141-157.

Bryce, J., Frigo, T., McKenzie , P. & Withers, G. (2000). The era of lifelong learning: implications for secondary schools. *Australian Council for Educational Research*, ACER Publishing (p. 6).

Büyüköztürk, Ş. (2004). *Sosyal bilimler için veri analizi el kitabı*. Ankara: Pegem A Yayıncılık.

Candy, P. C. (1991). *Self-Direction for lifelong learning. A comprehensive guide to theory and practice*. San Francisco CA: Jossey-Bass, 94104-1310.

Chitiba, C. A. (2012). Lifelong learning challenges and opportunities for traditional universities. *Procedia-Social and Behavioural Sciences*, 46, 1943-1947.
Christiansen, J. (2000), *Building the innovative organization: Management systems that encourage innovation*, London: Macmillan Business.
Clark, T. (2005); Lifelong, life-wide or life sentence?. *Australian Journal of Adult Learning*, 45(1), 47-62.
Cliath, B. A., Rialtais, O. D. F., Alliance, T. S., Laighean, S. T., Rialtais, F., & Post-tráchta, A. R. (2000). *Learning for life: White paper on adult education*. Stationery Office.
Coşkun, Y.D. (2009). Üniversite öğrencilerinin yaşam boyu öğrenme eğilimlerinin bazı değişkenler açısından incelenmesi Doktora Tezi, Hacettepe Üniversitesi, Ankara.
Çepni, S. (2010). *Araştırma ve proje çalışmalarına giriş,* 5. Baskı, Trabzon.
Dave, R.H. (1976). *Foundations of lifelong education: Studies in lifelong education.* Pergamon Press.
De Jong, J. P. and Den Hartog, D. N. (2008). Innovative work behavior: Measurement and validation. *EIM Business and Policy Research*, 8(1), 1-27.
Demir B.S. ve Keleş, S. (2015). Yenilikçi kimdir? Öğretmenlerin yenilikçilik düzeylerinin incelenmesi. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 30 (4), 106-118.
Dilek, U. ve Mansur, F. (2017). Sağlık yönetici adaylarının bireysel-sosyal yenilikçilik ve proaktiflik özelliklerini belirlemeye yönelik bir araştırma. *Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, (Special), 52.
Dinevski, D. and Dinevski, I. V. (2004). The concepts of university lifelong learning provision in Europe. *Transition Studies Review*, 11 (3), 227-235.
Flynn L.R. and R.E. Goldsmith (1993). Identifying innovators in consumer service markets, *The Service Industries Journal*, 13, No. 3, pp. 97-109.
Gaymer, D.M. (2006). *Continuing education and lifelong learning trends*, In M. M., Helms (Ed.) Encyclopedia of management (5th ed.), (pp.128-131). Farmington Hills, Michigan, USA: Thomson Gale Publishing.
Green, A. (2002). The many faces of lifelong learning: recent education policy trends in Europe. *Journal of Education Policy*, 17 (6), pp. 611-626.
Gür-Erdoğan, D. and Arsal, Z. (2016). The development of lifelong learning trends scale (LLLTS). *Sakarya University Journal of Education*, 6(1), 114-122.
Handa, M. and Gupta, N. (2009). Gender influence on the innovativeness of young urban Indian online shoppers. *Vision*, 13(2), 25-32.
Hediye, U. T. L. İ. and Doğru, B. V. (2018). Hemşirelik ve ebelik öğrencilerinin bireysel yenilikçilik özelliklerinin değerlendirilmesi. *Gümüşhane Üniversitesi Sağlık Bilimleri Dergisi*, 7(3), 23-32.
Hirschman EC. (1980). Innovativeness, novelty seeking, and consumer creativity. *Journal of Consumer Research*.7(3): 283–295.
Hojat, M., Nasca, T. J., Erdmann, J. B., Frisby, A. J., Veloski, J. J., & Gonnella, J. S. (2003). An operational measure of physician lifelong learning: its development, components and preliminary psychometric data. *Medical Teacher*, 25(4), 433–437.
Holmes, A. (2002). *Lifelong learning*. Oxford: Capstone Publishing.
Hurt, H. T., Joseph, K., & Cook, C. D. (1977). Scale for the measurement of innovativeness. *Human Communication Research*, 4, 58–65.
Işık, C. ve Türkmendağ, T. (2016). Atatürk Üniversitesi Turizm Fakültesi öğrencilerinin bireysel yenilikçilik algılarının belirlenmesi. *Gazi Üniversitesi Turizm Fakültesi Dergisi*, 1, 70-99.
Jarvis, P. (2004). *Adult education and lifelong learning: Theory and practice.* London: Routledge Falmer.
Karahan, M. ve Gedik, Y. (2021). Eğitim faaliyetlerinin üniversite öğrencilerinin bireysel yenilikçilik düzeyine etkisinin incelenmesi. *Abant Sosyal Bilimler Dergisi,* 21(3), 661-682.
Kılıç, H. (2015). İlköğretim branş öğretmenlerinin bireysel yenilikçilik düzeyleri ve yaşam boyu öğrenme eğilimleri (Denizli ili örneği). Yüksek Lisans Tezi, Pamukkale Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü.
Kılıçer, K. (2011). Bilgisayar ve öğretim teknolojileri eğitimi öğretmen adaylarının bireysel yenilikçilik profilleri. Doktora Tezi. Anadolu Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü.
Kılıçer, K. ve Odabaşı, H.F. (2010). Individual innovativeness scale (IS): The study of adaptation to Turkish, validity and reliability. *Hacettepe University Journal of Education*, 38, 150-164.
Koç, G. (2005). *Yaşam boyu öğrenme*. İçinde Ö. Demirel (Ed.), Eğitimde yeni yönelimler (s.213-226) Ankara: Pegem Yayıncılık.

Kolb, A.Y. and Kolb, D.A. (2005). "Learning styles and learning spaces: Enhancing learning in higher education", *Academy of Management Learning and Education*, 4(2).
Korucu, A. ve Olpak, Y. (2015). Öğretmen adaylarının bireysel yenilikçilik özelliklerinin farklı değişkenler açısından incelenmesi, *Eğitim Teknolojisi Kuram ve Uygulama*, 5(1), 109-127.
Lengrand, P. (1979) *Prospects of lifelong education*. In A. J. Cropley (ed.) Lifelong Education: A Stocktaking (Hamburg : VIE Monograph, No 8).
Longworth, N. and Davies, W. K. (1996). *Lifelong learning: New vision, new implications, new roles for people, organizations, nations and communities in the 21st century.* London: Kogan page Publishing (p.22).
Lu, J., Yao, J. E., & Yu, C. S. (2005). Personal innovativeness, social influences and adoption of wireless Internet services via mobile technology. *The Journal of Strategic Information Systems*, 14(3), 245-268.
Maruyama, H. (2009). Lifelong learning for sustaina ble community development in a Japanese case. *Journal of Educational Policy Analysis and Strategic Research*, 4(1), 5-18.
Mülhim, M. A. (2018). Beden eğitimi ve spor yüksekokulu öğrencilerinin bireysel yenilikçilik düzeyleri ve yaşam boyu öğrenme eğilimlerinin incelenmesi: Bartın Üniversitesi örneği. Yüksek Lisans Tezi, Bartın Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü.
Oran, M., Arıbaş, B., & Işıklı, M. (2020). Sosyal bilgiler öğretmen adaylarının yaşam boyu öğrenme eğilimlerinin incelenmesi. *Anadolu ve Balkan Araştırmaları Dergisi* 3(5), 87-98.
Ormrod, J. E. (2013). *Öğrenme psikolojisi.* (M. Baloğlu, çev.). Ankara: Nobel Yayıncılık.
Özgür, H. (2013). Bilişim teknolojileri öğretmen adaylarının eleştirel düşünme eğilimleri ile bireysel yenilikçilik özellikleri arasındaki ilişkinin çeşitli değişkenler açısından incelenmesi. *Mersin Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 9(2), 409-420.
Parlar, H. ve Cansoy, R. (2017). *Öğretmenlerin bireysel yenilikçilik gösterme düzeylerinin farklı değişkenlere göre incelenmesi*. 26. Uluslararası Eğitim Bilimleri Kongresi Kitabı, Antalya: Pegem Akademi.
Rogers, E. M. (2002). Diffusion of preventive innovations. *Addictive Behaviors*, 27(6), 989-993.
Rogers, EM. (2003). *Diffusion of Innovations*. New York, NY: Free Press.
Rogers. (2005). Evaluation of diffusion of innovation, *International Encyclopedia of the Social- Behavioural Sciences*. ISBN:0-08-043076-7, 4982-4986.
Şahin, Ü., Sarıtaş, E., & Çatalbaş, G. (2020). Sınıf öğretmeni adaylarının yaşam boyu öğrenme eğilimleri. *Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 48, 374-389.
Scott, S. G. and Bruce, R. A. (1994). Determinants of innovative behavior: a path model of individual innovation in the workplace. *Academy of Management Journal*, 37 (3), 580-607.
Solmaz, İ. (2019). Öğretmenlerin bireysel yenilikçilik düzeyleri ile teknopedagojik eğitim yeterlikleri arasındaki ilişki. Yüksek Lisans Tezi, Sakarya Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü.
Tabachnick, B. G., and Fidel, L. S. (2015). *Using multivariate statistics*., (Baloğlu, M., Çev. Ed.). Ankara: Nobel Yayıncılık.
Terry, W. S. (2018). *Öğrenme ve bellek: temel ilkeler, süreçler ve işlemler.* Ankara: Anı Yayınları.
Van Braak, J. (2001). Individual characteristics influencing teachers' class use of computers. *Journal of Educational Computing Research*, 25(2), 141-157.
West, MA. and Farr JL. (1990). *Innovation and creativity at work: psychological and organizational strategies.* Chichester, UK: John Wiley.
Yamat. H., Ismail A. & Alias. A. (2007). English language skills for lifelong learning: a question of acquisition or learning? *in Proceedings of International Conference on Lifelong Learning, Bangi: Faculty of Education*, University Kebangsaan Malaysia Press.
Yeğin, H. İ. (2017). İlahiyat fakültesi öğrencilerinin bireysel yenilikçilik düzeyleri. *Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 17(4), 239-262.
Yenice, N. ve Yavaşoğlu, N. (2018). Fen bilgisi öğretmen adaylarının bireysel yenilikçilik düzeyleri ile bireysel yaratıcılıkları arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Eğitimde Kuram ve Uygulama*, 14(2), 107-128.
Yılmaz, R. ve Beşkaya, Y. M. (2018). Eğitim yöneticilerinin yaşam boyu öğrenme eğilimleri ile bireysel yenilikçilik düzeylerinin incelenmesi. *Ankara University Journal of Faculty of Educational Sciences*, 51(1), 159-181.
Yuan, F. and Woodman, R.W. (2010). Innovative behavior in the workplace: the role of performance and ımage outcome expectations, *Academic Management Journal*, 53(2),323-342.

Kış Sporları Yapan Sporcuların Spor Ortamında Empati Durumlarının İncelenmesi

Murat TURAN[1], Muhammet MAVİBAŞ[2], Buğra Çağatay SAVAŞ[3]

[1] Erzurum Teknik Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Erzurum
[2] Erzurum Teknik Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Erzurum
[3] Erzurum Teknik Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Erzurum

ÖZET

Giriş ve Amaç: Araştırmada, Erzurum ilinde kış sporu yapan sporcuların spor ortamında empati durumlarının incelenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Nicel araştırma modelinin kullanıldığı çalışmaya, 54 kadın, 109 erkek olmak üzere toplam 163 sporcu katılmıştır. Araştırmada iki bölümden oluşan anket tekniği kullanılmıştır. Birinci bölümde katılımcıların demografik özellikleri belirlemek için "Kişisel Bilgi Formu" kullanılmıştır. İkinci bölümde ise Spor Ortamında Empati Ölçeği kullanılmıştır. Araştırmada, frekans analizi, kurtosis ve skewness testi, One-Way Anova analizi, t-testi ve korelasyon analizinden yararlanılmıştır.

Bulgular: Araştırmada Sporda Duygusal Empati ve Sporda Tahmin boyutları arasında pozitif yönde orta düzeyde anlamlı ilişki tespit edilmiştir. Sporculuk süresine göre, 7 yıl ve daha fazla sürede spor yapan katılımcıların daha az süre spor yapan katılımcılar oranla spor ortamında empati düzeylerinin daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Katılımcıların cinsiyetleri, yaptıkları spor türü ve yaş durumlarına göre spor ortamında empati düzeylerinin karşılaştırılması sonucunda gruplar arasında anlamlı farklılıklara rastlanmamıştır.

Sonuçlar: Katılımcıların, spor ortamında empati durumlarının orta düzeyde olduğu tespit edilmiştir. Kış sporu ile ilgilenen sporcuların sporda duygusal empati düzeyleri arttıkça sporda tahmin düzeylerinin de arttığı sonucu tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Kış Sporları, Spor Ortamında Empati, Sporcu.

Investigation of the Empathy Status of the Athletes Who do Winter Sports in Sports Environment

Murat TURAN[1], Muhammet MAVİBAŞ[2], Buğra Çağatay SAVAŞ[3]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: In the study, it was aimed to examine the empathy status of the athletes who do winter sports in Erzurum in the sports environment.

Materials and Methods: A total of 163 athletes, 54 women and 109 men, participated in the study, in which the quantitative research model was used. Questionnaire technique consisting of two parts was used in the research. In the first part, "Personal Information Form" was used to determine the demographic characteristics of the participants. In the second part, the Empathy Scale in Sports Environment was used. Frequency analysis, kurtosis and skewness test, One-Way Anova analysis, t-test and correlation analysis were used in the research.

Findings: In the study, a moderately significant positive correlation was found between the dimensions of Emotional Empathy in Sports and Prediction in Sports. According to the duration of sports, it has been determined that the participants who do sports for 7 years or more have higher empathy levels in the sports environment than the participants who do sports for less time.

Results: As a result of the comparison of the empathy levels of the participants in the sports environment according to their gender, type of sports and age status, no significant differences were found between the groups. It has been determined that the participants' level of empathy in the sports environment is at a moderate level. It has been determined that as the emotional empathy levels of the athletes who are interested in winter sports increase, their prediction levels in sports also increase.

Keywords: Winter Sports, Empathy in Sports Environment, Athlete.

1. GİRİŞ

Sosyal birer varlık olan insanlar birbirleri ile iletişim kurmak zorundadırlar. Bu iletişimin doğru şekilde kurulması olumlu ilişkilerin tersi ise olumsuz ilişkilerin ortaya çıkmasını sağlayacaktır. Doğru iletişimin en önemli faktörlerinden birinin ise empati olduğu açıktır. Empati terimi ilk olarak 1900'lerin başında Titchener tarafından Almanca "einfühlung" teriminin İngilizce karşılığı olarak kullanılmıştır (Lishner ve ark., 2017). Einfuhlung, orijinal olarak Lipps tarafından, kişinin kendisini başka bir kişi veya nesnenin durumuna göre hayal etme veya yansıtma sürecini tanımlamak için geliştirilmiş bir kavramdır ve bu da nesnenin veya kişinin estetik veya kişilerarası olarak anlaşılmasını kolaylaştırır. Empati, kendisini başka birinin yerine koyma, olaylara onun bakış açısından bakma ve o kişinin duygu ve düşüncelerini doğru anlama bunları empati yaptıkları kişilere iletme sürecidir (Rogers, 1983). Empati, Dökmen (1988) tarafından, "bir kişinin kendisini başka birinin yerine koyarak duygu ve düşüncelerini doğru bir şekilde anlama yeteneği" olarak tanımlanmıştır. Bazı yazarlar için ise empati, duyuşsal bir tepki ürünü olarak bireyin karşısındaki insanların hissettiklerini hissedebilme becerisi olarak ifade etmileridir (Bernadett-Shapiro, Ehrensaft ve Shapiro, 1996; Feshbach ve Roe, 1968; Mehrabian ve Epstein, 1972) (akt.Gülle, 2015). Empati, iletişimdeki en kritik faktörlerden biridir. Kişisel başarı için gerekli olan, algılama, anlama, açıklama gibi kavramları içinde barındırır. Başkalarının bakış açısını anlama yeteneği olan empati duygusal zekanın boyutlarından biridir (Uysal, 2014). Empati anlayışı olmadan bireyin duygu dünyasına nüfuz etmenin mümkün olmayacağı ve gerçek bir yardım sağlanamayacağı söylenebilir. Empati, kişinin kendisini karşıdaki kişinin yerine koyabilmesi, olaylara onun tarafından bakabilmesi, o kişinin duygu ve düşüncelerini doğru ve doğru bir şekilde anlayabilmesi ve bu durumu karşısındaki kişiye aktarabilmesi süreci olarak tanımlanabilir (Gençoğlu, ve Namlı, 2020). Empati kavramının bilişsel, duygusal ve davranışsal fenomenleri tanımlamak için de kullanılmaktadır (Batson, 2011). Bilişsel empati, bir başkasının bakış açısını benimsemeyi ve kendini bir başkasının durumunda hayal etmeyi içeren kişilerarası perspektif almanın çeşitli biçimlerini tanımlamaktadır. Duygusal empati, başka bir kişiyle aynı duyguları veya duygusal deneyimi hissetmeyi içerir (Lishner ve ark., 2017). Davranışsal empati ise, farklı davranışsal eşleştirme biçimlerini kapsamaktadır. Bu, bir başkasının davranışsal ifadelerini veya hareketlerini taklit etmeyi veya eşleştirmeyi içerir (Bavelas ve ark. 1987).

Empati spor ve spor ekosisteminde yer alan kişiler için önemli unsurlardan biridir. Spor ortamında ve özellikle spor karşılaşmaları sırasında, oyuncuların empatik özelliklerinin spor başarısında etkili olacağı düşünülebilir. Sporcu, antrenör, yönetici ve diğer ekosistem kişileri empati yaparak sportif başarılara ulaşabilirler. Spor ortamında, bir sporcunun diğer sporcu veya sporcular, antrenörler ve rakiplerle ilgili empati yapmak, davranışı, takım ruhunu ve dolayısıyla oyun başarısını tahmin etmede önemli bir faktör olabilir (Dorak ve Vurgun, 2006; Erkuş ve Yakupoğlu, 2001). Kış sporları, genellikle karlı veya buzlu bir zeminde yapılan spor dallarının genel adı olarak tanımlanmaktadır. Bu spor dalları ise; Buz pateni, Kayak, Kızak, Snowboard, Takım sporları, Motor sporları olarak sıralanabilir. Olimpiyatlarda yer alan kış spor dalları incelendiğinde ise, kar sporlarında; alp disiplini, biathlon, kayakla atlama, kayaklı koşu, kuzey kombine, serbest stil kayak, snowboard yarışmaları yapılırken, buz sporlarında; artistik buz pateni, buz hokeyi, curling, kısa mesafe sürat pateni, sürat pateni yarışmaları, kızak sporlarında; kızak, skeleton, yarış kızağı yarışmaları yapıldığı görülmektedir. Literatür incelendiğinde sporda empati konusunda yurt içi (Bayrak Ayaş ve Çoban, 2018; Dorak ve Vurgun, 2006; Erkuş ve Yakupoğlu 2001; Koçak ve Balçıkanlı, 2021) ve yurt dışı (Ciechomski, & Surzykiewicz, 2015: Cuff ve ark.,2016; Elliott, ve ark., 2011; Rogers, 1975; Sevdalis ve Raab, 2014).) çok sayıda araştırma bulunduğu görülmektedir. Empatinin spor sisteminde oldukça geniş bir yelpazede kullanıldığı da görülmektedir. Örneğin, antrenörler (Lorimer, 2013; Viana-Meireles, 2018), hakemler (Öztürk ve ark., 2004), paralimpik oyunlar (Bartsch ve ark., 2018), fiziksel performans (Behm & Carter, 2021), takım özdeşleşmesi (Argan ve ark., 2018), seyirciler (Beşkat, 2016).

Spor branşlarına yönelik olarak yapılan araştırmalara bakıldığında, futbol (Garcia-del-Barrio, P., 2016), basketbol (Efek, E., 2022), voleybol (Arslan ve Balçıkanlı, 2019), atletizm (Akpınar ve ark., 2018), savunma sporları (Koçak ve Balçıkanlı, 2021), judo (Karabulut ve Bahadır, 2013; Kozdras, 2019), futsal (Balçıkanlı, ve Sezen, 2017), salon hokeyi (Balçıkanlı ve Yıldıran, 2018), dövüş sporları (Akçakoyun, Çalışkan ve Karlı, 2010), tenis (Mutlu, Şentürk ve Zorba, 2014) örneklerinde görüldüğü gibi farklı branşlarda çalışmalara rastlanmaktadır. Ancak yapılan literatür taramasında, kış sporları ortamında empatinin incelendiği araştırmaya rastlanmamıştır. Bu nedenle, bu araştırmanın alana bu bakımdan katkı sağlayacağı söylenebilir.

Araştırma çerçevesinde oluşturulan model, araştırmanın temel problemini temsil etmektedir. Bu anlamda araştırmanın problemi, kış sporları yapan sporcuların spor ortamında empati düzeylerinin çeşitli değişkenlere göre incelenmesi şeklinde ifade edilebilir.

Araştırma modelinde ele alınan değişkenler arasındaki ilişkileri değerlendirmeye yönelik olarak geliştirilen alt problemler aşağıdaki gibi yer almaktadır.

1. Sporcuların spor ortamında empati düzeylerinin cinsiyete göre farklılık göstermekte midir?
2. Sporcuların spor ortamında empati düzeylerinin spor türüne göre farklılık göstermekte midir?
3. Sporcuların spor ortamında empati düzeylerinin yaş değişkenine göre farklılık göstermekte midir?
4. Sporcuların spor ortamında empati düzeylerinin sporculuk süresine göre farklılık göstermekte midir?

2. MATERYAL VE YÖNTEM

2.1. Araştırmanın Modeli

Bu araştırmada tarama yönteminden faydalanılmıştır. Betimsel araştırmalarda genellikle kullanılan yöntem tarama yöntemidir (Thomas ve Nelson, 1996). Tarama yöntemi sayıca fazla gruplar üzerinde yürütülür. Bu tür gruplarda yer alan bireylerin konu ya da olayla ilgili görüş ve tutumları alınır. Bu konu ve olaylar kendi koşulları içerisinde olduğu gibi betimlenmeye çalışılır (Karakaya, 2009; Karasar, 2005). Genellikle gerçekleştirilen araştırmanın konusu ile ilgili var olan bir durumu ortaya koymak tarama çalışmalarının amacıdır. Bu amaç doğrultusunda tarama araştırmalarında genellikle pek çok örneklemden veri elde edilir (Büyüköztürk ve ark., 2012).

2.2. Araştırmanın Evren ve Örneklem Grubu

Araştırmanın evrenini, Erzurum'da kış sporu yapan sporcular oluştururken, örneklem grubunu ise Erzurum'da rastgele seçilen 109'u erkek 54'ü kadın olmak üzere toplam 163 kış sporu yapan sporculardan oluşturmaktadır.

2.3. Çalışmada Kullanılan Veri Toplama Araçları

Anket çalışması, özellikle sosyolojik çalışmalarda en çok kullanılan veri toplama tekniğidir (Gökçe, 2018; Gürbüz ve Şahin, 2016). Anketler, çok sayıda insana inançları, görüşleri, algıları, tutumları, özellikleri ve davranışları hakkında sorular yönelterek doğası gereği istatistiki bilgi üretmeyi sağlamaktadır (Gökçe, 2018; Gürbüz ve Şahin, 2016). Bu nedenle, bu çalışmada olduğu gibi katılımcıların inançları, algıları, tutum veya davranışları hakkında bilgi edinmek istendiğinde anketler son derece uygun bir veri toplama aracı olarak gösterilmektedir (Gökçe, 2018; Gürbüz ve Şahin, 2016). Çalışmada veri toplamak için iki bölümden oluşan anket formu hazırlanmıştır. Anket formunun birinci bölümünde demografik özellikler için araştırmacılar tarafından hazırlanmış kişisel bilgi formu, ikinci bölümünde Erkuş ve Yakupoğlu (2001) tarafından geliştirilen Spor Ortamında Empati Ölçeği kullanılmıştır. Spor Ortamında Empati Ölçeği 4'lü likert tipinde hazırlanmış, likert seçenekleri "Hiçbir Zaman (1)" ile "Her Zaman (4)" arasında değişmekte olup ölçeğin puanlaması

buna göre yapılmıştır. Ölçek 16 maddeden oluşmaktadır. Ölçek, Sporda Duygusal Empati ve Sporda Tahmin olmak üzere 2 alt boyuttan oluşmaktadır. Ölçeğin tümünde α değeri .789; Sporda Duygusal Empati faktörü için α değeri .725 ve Sporda Tahmin faktörü için α değeri .792 olarak bulunmuştur. Bu değerler doğrultusunda ölçeğin yüksek bir iç tutarlığa sahip olduğu söylenmektedir. Bu verilere göre değerlendirildiğinde ölçeğin Spor Ortamında Empati Ölçeği kavramına karşı tutumları ölçmek için güvenilir olduğu söylenebilir. Araştırmamızda elde edilen toplam α değeri .883'tür.

2.4. Veri Toplama Süreci

Ölçek, 2022 yılında Erzurum'da kış sporu yapan 163 sporcuya Google Form üzerinden uygulanmıştır. Araştırmacı, ölçeği uygulamak için gerekli izinleri almış, ölçeğin uygulanması sırasında sporculara gönüllü katılım formunu dağıtarak gerekli açıklamaları yapmış ve araştırmada yer almak istemeyen sporcuların uygulama dışında kalmasını sağlamıştır.

2.5. Verilerin Analizi

Spor Ortamında Empati ölçeği 0= Hiçbir Zaman, 1=Bazen, 2=kararsızım, 3=Genellikle ve 4=Her Zaman şeklinde puanlanmıştır. Veriler SPSS 22 istatistik programında analiz edilmiştir. İlk etapta frekans analizinin ardından toplanan verinin normal dağılım gösterip göstermediğini ortaya koymak amacı ile skewness ve kurtosis değerlerine bakılmıştır. Söz konusu testler sonucunda verinin normal dağılım göstermesi nedeniyle parametrik test istatistik analizleri kullanılmıştır. Cinsiyet ve Spor Türüne göre Spor Ortamında Empati ölçeğinden elde edilen puanların karşılaştırılmasında T-testi, ikiden fazla değişken grubuna sahip yaş ve sporculuk süresine göre Spor Ortamında Empati ölçeğinden elde edilen puanların karşılaştırılmasında ise One-Way ANOVA Testi kullanılmıştır. Çalışmada analizler %95 güven aralığında gerçekleştirilmiştir.

3. BULGULAR

Tablo 1. Katılımcıların Demografik Değişkenlerine İlişkin Bilgiler

		(*N*)	(%)
Cinsiyet	Erkek	109	66,9
	Kadın	54	33,1
Yaş	18-21 yaş	50	30,7
	22-25 yaş	98	60,1
	26 yaş ve üzeri	15	9,2
Yapmış Olduğunuz Spor Türü	Takım Sporları	77	47,2
	Bireysel Sporlar	86	52,8
Sporculuk Süresi	1-3 yıl	95	58,3
	4-6 yıl	41	25,2
	7 yıl ve üzeri	27	16,6
	Toplam	163	100

Tablo 1 incelendiğinde; çalışmaya katılan sporcuların cinsiyet değişkenine bakıldığı zaman erkek sporcuların 109 (%66,9) kişi iken kadın sporcuların 54 (%33,1) kişidir. Katılımcıların yaş durumları incelendiği zaman en yüksek katılım 22-25 yaş aralığında 98 (%60,1) kişi olup, en düşük katılım ise 26 yaş ve üzeri olup 15 (%9,2) kişidir. Katılımcıların yapmış olduğunuz spor türü değişkenine bakıldığında ise en yüksek katılım 86 kişi ile (%52,8) bireysel sporları olurken en düşük katılım ise 77 (%47,2) kişi ile takım sporlarından olmuştur. Katılımcıların sporculuk süresi değişkenine bakıldığında en yüksek katılım 1-3 yıl ile 95 (%58,3) kişi oluştururken, en düşük katılım ise 27 (%16,6) kişi ile 7 yıl ve üzeri sporculuk süresine sahip kişilerden oluşmaktadır.

Tablo 2. Katılımcıların Spor Ortamında Empati Düzeylerinin Alt Boyutlara ve Genel Ortalamalar İlişkin Tanımlayıcı Bilgiler

Alt Boyutlar	**N**	**Min.**	**Max.**	**X**	**Ss**
Sporda Duygusal Empati	163	1	4	3,42	,551
Sporda Tahmin	163	1	4	3,06	,488
Toplam	163	1	4	3,17	,448

Tablo 2 incelendiğinde sporda duygusal empati alt boyutu ortalamaları "Yüksek" düzeyde, sporda tahmin alt boyutu ortalamaları "Orta" düzeyde ve spor ortamında empati düzeylerinin genel ortalamaları "Orta" düzeyde olduğu saptanmıştır.

Tablo 3. Katılımcıların Spor Ortamında Empati Düzeylerinin Alt Boyutları ve Toplam Puanının Normallik Dağılım Testi (Skewness- Kurtosis)

Ölçek	Alt Boyut		Skewness		Kurtosis	
Spor Ortamında Empati	Sporda Duygusal Empati	N	Statistic	Std. Hata	Statistic	Std. Hata
		163	-1,188	,190	1,479	,378
	Sporda Tahmin	N	Statistic	Std. Hata	Statistic	Std. Hata
		163	-,124	,190	-,068	,378
	Toplam	N	Statistic	Std. Hata	Statistic	Std. Hata
		163	-,529	,190	,371	,378

Tablo 3 incelendiğinde spor ortamında empati düzeylerinin alt boyutlarında ve toplam puanda normallik dağılım durumlarına bakıldığı zaman, Tabaschnick ve Fidell (2013), "Ölçeklerde çarpıklık ve basıklık katsayılarının (-1,5, +1,5) değer aralığında olması durumunda, verilerin normal dağılım sergileyeceğini" ifade etmektedirler. Bu bağlamda verilerin basıklık ve çarpıklık değerlerinin normal dağılım gösterdiği görülmektedir.

Tablo 4. Katılımcıların Spor Ortamında Empati Düzeylerinin Alt Boyutlarının ve Toplam Puanının Cinsiyet Değişkenine Göre Karşılaştırılması (Independent – Sample T Testi)

Ölçek	Alt Boyutlar	Cinsiyet	N	X	Ss	t	p
Spor Ortamında Empati	Sporda Duygusal Empati	Erkek	109	3,37	,590	-1,476	,142
		Kadın	54	3,51	,454		
	Sporda Tahmin	Erkek	109	3,08	,495	,932	,353
		Kadın	54	3,01	,474		
	Toplam	Erkek	109	3,18	,482	,144	,886
		Kadın	54	3,17	,373		

($p<0.05$)

Tablo 4 incelendiğinde katılımcıların cinsiyetlerine ilişkin spor ortamında empati düzeylerinin alt boyutlarında ve toplam puan karşılaştırılmasında; alt boyutların tamamında ve toplam puanda istatistiksel olarak herhangi bir anlamlı farklılığa rastlanmamıştır. Dolayısıyla H1 hipotezi desteklenmemiştir.

Tablo 5. Katılımcıların Spor Ortamında Empati Düzeylerinin Alt Boyutlarının ve Toplam Puanının Spor Türü Değişkenine Göre Karşılaştırılması (Independent – Sample T Testi)

Ölçek	Alt Boyutlar	Spor Türü	N	X	Ss	t	p
Spor Ortamında Empati	Sporda Duygusal Empati	Takım Sporları	77	3,45	,487	,599	,550
		Bireysel Sporlar	86	3,40	,605		
	Sporda Tahmin	Takım Sporları	77	3,13	,417	1,753	,081
		Bireysel Sporlar	86	3,00	,538		
	Toplam	Takım Sporları	77	3,23	,372	1,542	,125
		Bireysel Sporlar	86	3,12	,503		

(p<0.05)

Tablo 5 incelendiğinde katılımcıların yaptıkları spor türü değişkenine ilişkin spor ortamında empati düzeylerinin alt boyutlarında ve toplam puan karşılaştırılmasında; alt boyutların tamamında ve toplam puanda istatistiksel olarak herhangi bir anlamlı farklılığa rastlanmamıştır. Dolayısıyla H2 hipotezi desteklenmemiştir.

Tablo 6. Katılımcıların Spor Ortamında Empati Düzeylerinin Alt Boyutlarının ve Toplam Puanının Yaş Durumu Değişkenine Göre Karşılaştırılması (One- Way Anova)

Ölçek	Alt Boyutlar	Yaş	N	X	Ss	f	p	Anlamlı Fark
Spor Ortamında Empati	Sporda Duygusal Empati	(a) 18-21 yaş	50	3,43	,487	,686	,505	_
		(b) 22-25 yaş	98	3,39	,594			
		(c) 26 yaş ve üzeri	15	3,57	,458			
	Sporda Tahmin	(a) 18-21 yaş	50	3,02	,523	,355	,701	_
		(b) 22-25 yaş	98	3,07	,484			
		(c) 26 yaş ve üzeri	15	3,14	,407			
	Toplam	(a) 18-21 yaş	50	3,15	,431	,452	,637	_
		(b) 22-25 yaş	98	3,17	,466			
		(c) 26 yaş ve üzeri	15	3,27	,39			

(p<0.05)

Tablo 6 incelendiğinde katılımcıların yaş durumlarına ilişkin sporda empati düzeylerinin alt boyutlarında ve toplam puanlarının karşılaştırılmasında; alt boyutların tamamında ve toplam puanda istatistiksel olarak herhangi bir anlamlı farklılığa rastlanmamıştır. Dolayısıyla H3 hipotezi desteklenmemiştir.

Tablo 7. Katılımcıların Spor Ortamında Empati Düzeylerinin Alt Boyutlarının ve Toplam Puanının Yaş Durumu Değişkenine Göre Karşılaştırılması (One- Way Anova)

Ölçek	Alt Boyutlar	Sporculuk Süresi	N	X	Ss	f	p	Anlamlı Fark
Spor Ortamında Empati	Sporda Duygusal Empati	(a) 1-3 yıl	95	3,42	,557	2,978	,051*	c>b
		(b) 4-6 yıl	41	3,29	,519			
		(c) 7 yıl ve üzeri	27	3,62	,535			
	Sporda Tahmin	(a) 1-3 yıl	95	3,00	,447	4,914	,008*	c>a,b
		(b) 4-6 yıl	41	3,02	,476			
		(c) 7 yıl ve üzeri	27	3,32	,571			
	Toplam	(a) 1-3 yıl	95	3,13	,413	5,017	,008*	c>a,b
		(b) 4-6 yıl	41	3,10	,419			
		(c) 7 yıl ve üzeri	27	3,41	,540			

Tablo 7 incelendiğinde katılımcıların sporculuk süresi durumlarına ilişkin sporda empati düzeylerinin alt boyutlarında ve toplam puanlarının karşılaştırılmasında; alt boyutların tamamında ve toplam puanda istatistiksel olarak anlamlı farklılığa rastlanmış olup, 7 yıl ve üzeri katılımcılar lehine anlamlı farklılık olduğu belirlenmiştir. Dolayısıyla H4 hipotezi desteklenmiştir.

Tablo 8. Katılımcıların Spor Ortamında Empati Düzeylerinin Alt Boyutları Arasındaki İlişkinin Araştırılması (Korelasyon Tablosu)

Boyutlar		Sporda Duygusal Empati	Sporda Tahmin
Sporda Duygusal Empati	Pearson Kor.	1	,506**
	P		,000
	N	163	163
Sporda Tahmin	Pearson Kor.	,506**	1
	P	,000	
	N	163	163

Tablo 8 incelendiğinde sporda duygusal empati ve sporda tahmin boyutları arasında (r =,506**) orta düzeyde ve pozitif yönde bir ilişki tespit edilmiştir.

4. TARTIŞMA VE SONUÇ

Spor müsabakalarında atmosferden ve ortamdan kaynaklanan faktörler sonucunda sporcular, antrenörler, hakemler ve seyirciler zaman zaman heyecan ve stres sonucu agresif davranabilmektedir. Bu davranışlar zaman zaman fiziksel şiddet düzeyine bile ulaşabilmektedir. Bu tür olumsuz tutum ve davranışların önüne geçmek için empatik davranışlar sergilemek esastır. Müsabaka ve mücadele esnasında hakem ve rakip oyuncuların durumunun farkında olan sporcular, yoğun baskı altında dahi rasyonel hareket ederek müsabakayı daha keyifli hale getirmeye yardımcı olabilirler. Spor müsabakalarında herkesin belli bir duygu düzeyi olduğu için tarafların birbirlerine sempati duymaları ve birbirlerinin duygularını anlamaları gerekir. Bazı durumlarda sporcuların mutlak kazanıma odaklanması bazen olumsuz davranışlara yol açabilmektedir. Sporcuların anlayışlı olamalarına katkı sağlayacak ve spor müsabakalarının kalitesini artıracaktır (Öztürk vd., 2004).

Katılımcıların spor ortamlarındaki empati düzeyleri incelendiğinde, sporda duygusal empati düzeylerinin "Yüksek", sporda tahmin düzeylerinin "Orta" ve genel empati düzeylerinin "Orta" düzeyde olduğu görülmektedir. Bu durumun katılımcıların kış sporları ile uğraşan sporcuların olmasından ve genel olarak ferdi sporlarda olmalarından kaynaklanabileceği düşünülmektedir. Ferdi olan kış sporlarında fiziksel temasın olmaması katılımcıların empati düzeylerinin orta düzeyde olma sebepleri arasında gösterilebilir. Çünkü takım sporu ile uğraşan sporcuların sosyal becerilerinin ferdi branşlardakilere oranda yüksek olması onların empati düzeylerinin de yüksek olmasına neden olabilmektedir. Rogers'a (1982) göre, empatik olabilmek, bir tür sosyal duyarlığa sahip olabilmektir.

Erkek ve kadın sporcuların spor ortamında empati düzeylerinin karşılaştırılması sonucunda, gruplar arasında anlamlı farklılık olmadığı ve bundan dolayı cinsiyet değişkeninin spor ortamında empati düzeyine bir etkisinin olmadığı söylenebilir. Alan yazın incelendiğinde cinsiyetin empatik yetenekler üzerindeki etkisine ilişkin farklı araştırma bulgularının olduğu görülmektedir. Bazı çalışmalarda cinsiyet empatik yetenekte anlamlı bir fark oluşturmamıştır (Akçakoyun vd., 2010; Alisinanoğlu ve Köksal, 2000; Alver, 1998; Eisenberg ve Mc Wolly, 1993; Karabulut ve Bahadır, 2013; Warner, 1984). Bazı araştırmalarda ise bir farklılık olduğu ve bu farklılığın kadınlar lehine olduğu sonucuna varılmıştır (Koçak ve Balçıkanlı, 2021; Aydın, 1996; Duru, 2002; Karakaya, 2001; Öztürkvd., 2004; Preisser, 1990; Uygun, 2006; Arslan ve Sezen-Balçıkanlı, 2019).

Takım ve bireysel sporları ile ilgilenen kış spor branş sporcularının spor ortamındaki empati düzeylerinin incelenmesi sonucunda, katılımcıların alt boyutlarda ve genel empati düzeylerinde gruplar arasında anlamlı farklılıklara rastlanmamıştır. Elde edilen sonuçlara göre takım ve ferdi kış sporu yapan sporcuların spor ortamındaki empati düzeylerinin benzer olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Fakat araştırmada alt boyutlarda ve genel empati düzeyinde takım sporu ile ilgilenenlerin bireysel sporlar ile ilgilenenlere göre biraz yükse olduğu tespit edilmiştir. Sporcuların kişilik özellikleri ile yatkın oldukları spor dalları arasındaki ilişkiyi daha net ve objektif bir şekilde ortaya koymaya çalışan kavram ve yaklaşımlar mevcuttur (Yakupoğlu, 1997). Bazı araştırmalar, takım sporcularının daha gelişmiş empati seviyelerine sahip olduğundan bahsetmiştir (Rothstein, 1981). Empati düzeyi yüksek ve düşük olan Finlandiyalı beyzbol oyuncularının benlik saygısı ve narsisistik eğilimlerinin incelendiği bir çalışmada, empati düzeyi yüksek olan oyuncuların da benlik saygısının yüksek olduğu bulunmuştur (Akçakoyun vd., 2010). Sonuç olarak takım sporları yapan sporcuların yüksek benlik saygısı nedeniyle özgüvenli ve empatik oldukları öne sürülmüştür (Kalliopuska, 1992).

Sporcuların yaşlarına göre spor ortamında empati düzeylerinin karşılaştırılması sonucunda, alt boyutlarda ve genel empati düzeyinde gruplar arasında anlamlı farklılıklara rastlanmamıştır. Tüm yaş gruplarındaki sporcuların benzer düzeyde spor ortamında empati düzeylerinin olduğu söylenebilir. Elde edilen sonuca göre, kış sporu ile ilgilenen sporcuların yaş durumlarının spor ortamındaki empati düzeyleri üzerinde herhangi bir etkiye sahip olmadığı görülmektedir. Yaş değişkeni incelendiğinde 26 yaş ve üzeri yaş grubundakilerin daha küçük yaş grubundakilere oranla bir nebze dahi olsa spor ortamında empati düzeylerinin yüksek olduğu tespit edilmiştir. Rogers, empatik becerinin deneyimle geliştiğini ve herhangi bir öğrencinin bu beceriyi eğitmenler veya danışmanlarla bilişsel veya deneyimsel eğitim yoluyla öğrenebileceğini belirtmiştir (Barak, 1990). Ayrıca, empatinin kronolojik ve mental yaşla arttığı da (Carlozzi ve Liberman, 1983) ileri sürülmektedir. Yaş ve empati arasında anlamlı bir ilişki bulunamamasına rağmen, bir yetişkin şüphesiz bir ergenden daha empatik, bir ergen ise bir çocuktan daha empatik olacaktır. İstisnalar olsa da, bir yetişkin bir ergenden daha bilişsel, duygusal ve sosyal olarak gelişmiştir. Bu, kişinin iletişim kurmasını kolaylaştıracak ve empati becerilerini artıracaktır. (Nelson, 1995). Yaşlıların empati düzeylerinin yüksek olmasının nedeninin yaşlandıkça özgüvenlerinin artması, çevreleriyle olumlu ilişkileri, yaşam deneyimleri ve hayata daha sağlam adımlarla sarılmaları olduğu söylenebilir (Koçak ve Balçıkanlı, 2021).

Katılımcıların spor yapma sürelerine göre empati düzeylerinin incelenmesi sonucunda, sporda duygusal empati ile sporda tahmin alt boyutları ile genel spor ortamında empati düzeylerinde anlamlı farklılıkların olduğu ve 7 yıl ve daha fazla süredir spor yapanların empati düzeylerinin daha yüksek düzeyde olduğu tespit edilmiştir. Bu durumun, daha fazla süre spor yapan sporcuların spor ortamında gerek takım arkadaşlarının gerekse rakiplerinin belirli durumlarda nasıl hissedeceğini ve tepki vereceğini, hangi tekniği uygulayacağı ve uygulayacağı stratejileri daha önceki tecrübelerinden dolayı kendilerini onların yerine koyup tahmin edebilmelerinden kaynaklanabileceği düşünülmektedir.

Katılımcıların sporda duygusal empati ve sporda tahminleri arasındaki ilişki incelendiğinde sporda duygusal empatileri arttıkça sporda tahmin düzeylerinin de arttığı sonucuna varılmıştır. Sonuç olarak elde edilen bulgular, sporda ahlaki davranışları olumlu yönde etkileyen empatinin sporcularda kazandırılması gereken bir beceri olduğunu göstermektedir. Bu bulgular ışığında sporcuların empatik becerilerini geliştirmek için spor ortamına uygun bir empati eğitim programı oluşturulmalıdır. Özellikle erken yaşlarda başlanması gereken empati eğitimi, sporcuların ahlaki bakış açılarını geliştirmede önemli bir yere sahiptir. Ayrıca farklı spor dallarında ve amatör sporcularda da benzer çalışmalar tekrarlanmalıdır (Sezen-Balçıkanlı ve Yıldıran, 2011).

5. KAYNAKLAR

Akçakoyun, F., Çalışkan, E. ve Karlı, H. (2010). Dövüş ve takım sporcularının empati düzeylerinin karşılaştırılması. Türkiye Kickboks Federasyonu Spor Bilimleri Dergisi,3(2), 38-47.

Akpınar, Ö., Çolakoğlu, T., Akpınar, S. ve Kahraman, A. (2018). Atletizm sporcularının empati kurma düzeylerinin incelenmesi, Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi, 11(60), 1350-1353.

Alisinanoğlu, F., & Köksal, A. (2000). Gençlerin ben durumları (ego state) ve empatik becerilerin incelenmesi. Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 18(18).

Alver, B. (1998). Bireylerin uyum düzeyleri ile empatik becerileri arasındaki ilişkiler (Yüksek Lisans Tezi). Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Erzurum.

Argan, M., Argan, M. T. ve Kaya, S. (2018). The Role of Empathy and Sympathy on Team Identification: The determinants of team-based approach, Gazi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi, 23(2), 59-74.

Arslan, Y., & Balçıkanlı, G. S. (2019). Fiziksel Performans Düzeyi Empati ve Sportmenliği Etkiler mi?: Elit Kadın Voleybolcular Üzerine Bir Araştırma. Spor ve Performans Araştırmaları Dergisi, 10(2), 140-148.

Aydın, A. (1996). Empatik becerinin çeşitli değişkenler açısından incelenmesi (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Ege Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İzmir.

Balçıkanlı, G. S. & Sezen, M. (2017). Professional sports and empathy: Relationship between professional futsal players' tendency toward empathy and fouls. Physical Culture and Sport Studies and Research, 73(1), 27-35.

Balçıkanlı, G. S., & Yıldıran, İ. (2011). Profesyonel Futbolcularin Sportmenlik Yönelimleri ve Empatik Eğilim Düzeyleri. Spormetre Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi, 9(2), 49-56.

Barak, A. (1990). Counselor Training in Empathy by A Game Procedure. Counselor Education and Supervision. 29, 170– 178.

Bartsch, A., Oliver, M. B., Nitsch, C. & Scherr, S. (2018). Inspired by the Paralympics: Effects of empathy on audience interest in Para-Sports and on the destigmatization of persons with disabilities, Communication Research, 45(4) 525-553.

Batson, C. D. (2011). Altruism in humans. New York: Oxford University Press

Bavelas, J. B., Black, A., Lemeray, C. R., & Mullett, J. (1987). Motor mimicry as primitive empathy. In: N. Eisenberg & J. Strayer (Eds.), Empathy and its development, Cambridge: Cambridge University Press.

Bayrak Ayaş, E. ve Çoban, B. (2018). Bireysel spor branşı ile ilgilenen sporcuların empatik eğilim düzeylerinin incelenmesi, Türk & İslam Dünyası Sosyal Araştırmalar Dergisi, 5(16), 420-429.

Behm, D. G. & Carter, T. B. (2021). Empathetic Factors and influences on physical performance: A topical review, Frontiers Psychology, 12, 1-8.

Bernadett-Shapiro, S., Ehrensaft, D., & Shapiro, J. L. (1996). Father Participation in Childcare And the Development of Empathy in Sons: An Empirical Study. Family Therapy: The Journal of the California Graduate School of Family Psychology, 23(2) 77-93.

Beşkat, M. (2016). Futbol seyircilerinin empatik eğilimleri ile sporda saldırganlık ve şiddet düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi (Şanlıurfa örneği), Dumlupınar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, Kütahya.

Carlozzi, A.F. & Liberman, D.B. (1983). Empathy and Ego Development, Journal of Counseling Psychology. 30(1), 113–116

Ciechomski, M., & Surzykiewicz, J. (2015). Empathy can be developed - the family as the basic learning environment for compassion. Reflection and practical suggestions based on own research. In J. Bielski (Ed.), Multidimensional image of the modern family. Pultusk: Akademia Humanistyczna im. Aleksandra Gieysztora.

Cuff, B.M.P., Brown, S.J., Taylor, L. & Howat, D.J. (2016). Empathy: A Review of the Concept, Emotion Review, 1-10.

Dorak, F. ve Vurgun, N. (2006). Takım sporları açısından empati ve takım birlikteliği ilişkisi. Spormetre Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi, 4(2), 73-77.

Dökmen Ü. (1998). Sanatta ve Günlük Yaşamda İletişim Çatısmaları ve Empati, 7. Basım. İstanbul, Sistem Yayıncılık.

Duru, E. (2002). Öğretmen adaylarında empati-yardım etme eğilimi ilişkisi ve yardım etme eğiliminin bazı psikososyal değişkenler açısından incelenmesi. Pamukkale üniversitesi eğitim fakültesi dergisi, 12, 21-36.
Efek, E., (2022) Basketbol aktivitelerine katılımın sportmenlik ve empati üzerine etkisi, İçinde: Spor Bilimleri Araştırmaları, (1.Baskı), Akademisyen Kitabevi.
Eisenberg, N. ve Mc Wolly, S. (1993). Socialization and related empathy characterictic of maternal and adolescence. Psychological Abstract, 80(11), 542-565.
Elliott, R., Bohart, A.C., Watson, J.C., & Greenberg, L.S. (2011). Empathy. In J. Norcross (ed.), Psychotherapy relationships that work (2nd ed.).New York: Oxford University Press.
Erkuş, A. ve Yakupoğlu S. (2001). Spor Ortamında empati ölçeği geliştirme çalışması, Spor Bilimleri Dergisi, 12 (1), 22-31.
Feshbach, N. D., & Roe, K. (1968). Empathy in Six-And Seven-Year-Olds. Child Development, 39(1), 133-145.
Garcia-del-Barrio, P. (2016). Measuring empathy feelings in football through media value, Revista de Psicologia del Deporte, 25(3):37-42.
Gençoğlu, C., ve Namlı, S. (2020). Spor Bilimleri Fakültesi öğrencilerinin psikolojik sağlamlık ve empati düzeyleri/Erzurum Teknik Üniversitesi örneği. Sport Sciences, 15(3), 33-43.
Gülle M. (2015). Beden Eğitimi ve Yüksekokulu Öğrencilerinin Bölümlerine Göre Eleştirel Düşünme ve Empati Kurma Düzeylerinin İncelenmesi. Doktora Tezi, Sakarya Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Anabilim Dalı Sakarya.
Jahoda, G. (2005). Theodore Lipps and the shift from“sympathy”to “empathy”. Journal of the History of the Behavioral Sciences, 41, 151-163.
Kalliopuska, M. (1992). Self-esteem and narcissism among the most and least empathetic Finnish baseball players. Perceptual and motor skills, 75(3), 945-946.
Karabulut, E. O. ve Bahadır, Z. (2013). Ümit milli judo takımının olumsuz değerlendirilmekten korkma ve empatik eğilim düzeylerinin incelenmesi. Niğde Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi, 7(2), 108-115.
Karakaya, A. D. (2001). Akdeniz üniversitesindeki hemşirelik öğrencilerinin empati becerileri (Yüksek Lisans Tezi). İstanbul Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
Koçak, İ. ve Sezen-Balçıkanlı, G. (2021). Savunma sporları ve empati: Elit sporcularda empati becerilerinin incelenmesi, Gazi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi, 26(2), 203-218.
Kozdras, G. (2019). Empathy in children practising judo compared to their non-practicing peers. Revista de Artes Marciales Asiaticas. Supplement, 14, 40-42.
Lishner, D.A., Stocks, E. & Steinert, S.W. (2017). Empathy, In: Encyclopedia of Personality and Individual Differences,1-8.
Lorimer, R. (2013). The development of empathic accuracy in Sports coaches, Journal of Sport Psychology in Action, 4(1), 26-33.
Mark H. Davis (2006), Empathy, Handbook of the Sociology of Emotions, Springer.
Mehrabian, A. & Epstein, N. (1972). A Measure of Emotional Empathy1. Journal of Personality, 40(4), 525-543.
Mutlu, M. T., Şentürk, H. E. ve Zorba, E.(2014). Üniversite öğrencisi tenisçilerde empatik eğilim ve iletişim becerisi. International Journal of Science Culture and Sport, 2(Special Issue 1), 129-137.
Nelson, R. J. (1995). Danışma psikolojisi kuramları (F. Akkoyun, Çev.). Ankara: TDFO
Öztürk, F., Koparan, Ş., Haşıl, N., Efe, M. ve Özkaya, G. (2004). Antrenör ve hakemlerin empati durumlarının araştırılması. Spormetre Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi, 2(1), 19-25.
Preisser, G. (1990). Adolescent prosocial behaviors in relation to empathy identity and selfesteem. Dissertation Abstracts International, 51(5), 1555.
Rogers, C. (1982). A social psychology of schooling. London: Routledge & Regan Paul Ltd.
Rogers, C. (1983). Empatik Olmak Değeri Anlaşılmamış Bir Varoluş Şeklidir. (çev.F.Akkoyun) A.Ü. Eğitim Bilimleri Fakültesi Dergisi, 16(1),103-124.
Rogers, C.R. (1975). Empathic: An Unappreciated Way Of Being. The counseling psychologist, 5(2), 2-10.
Rothstein, A. L. (1981). Motor Learing: Reston, American Alliance for Health. Physical Education.
Sevdalis, V. & Raab, M. (2014). Empathy in Sports, Exercise, and The Performing Arts. Psychology of Sport and Exercise, 15(2), 173-179.

T.C. Gençlik ve Spor Bakanlığı. Spor Hizmetleri Genel Müdürlüğü. OlimpiyatOyunlarınınTarihçesi.https://sgm.gsb.gov.tr/Sayfalar/127/163/OlimpiyatSembolleri. 07 Haziran 2022

Uygun, E. (2006). Psikiyatri servisinde çalışan hemşirelerin empati beceri düzeylerinin belirlenmesi (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). İstanbul Üniversitesi, İstanbul.

Uysal O. Liderliğin Anatomisi, 2. Baskı. Ankara, Akçağ Yayınları.

Viana-Meireles, L. G., Oliva, A. D., Peixoto, E. M., Oliveira Rocha, C. D., Vasconcelos Pugliese Vito, R. & Lima, E.C. (2018). Development of empathy evaluation of empathy fo sports coaches. Revista Brasileira de Terapias Cognitivas, 14(1), 2-10.

Warner, R. E. (1984). Can Teachers Learn Empathy?. Education Canada, 24(1), 39-41.

Yakupoğlu, S. (1997). Kapalı ve Açık Beceri Gerektiren Bireysel Spor Dallarındaki Kişilik Özelliklerinin Araştırılması. 1. Uluslararası Spor Psikolojisi Sempozyumu, (s 152).

Elektronik Sporların Bilişsel Görev Performansı Üzerindeki Etkileri

Işıl İrem Keleş[1], Gün Pakyürek[2]

[1]Adnan Menderes Üniversitesi, Aydın
[2]Adnan Menderes Üniversitesi, Aydın

ÖZET

Giriş ve Amaç: Teknolojinin gelişmesiyle birçok kavram dijital ekranlara taşınmıştır. Sporlar ve oyunları da içerisine alarak dijital oyunlar ve e-sporlar şeklinde iki kavramı gündeme getirmiştir. E-sporlar kendi içerisinde büyüyerek yüz binlerce oyuncu ve izleyici kitlesine ulaşmışlardır. Alana olan yoğun ilgi psikoloji gibi birçok alanda araştırma çalışmalarının yapılmasına öncülük ederek özellikle bilişsel beceriler bağlamında e-sporların incelenmesini sağlamıştır. Farklı yöntemler kullanıldığında çalışmalarda e-sporların bilişsel becerileri olumlu, olumsuz ve nötr yönde etkilediğine dair çelişkili bulgular elde edilmiştir. Bu çalışmada ise e-sporların görsel kısa süreli bellek görevi (GKSBG) ve bölünmüş dikkat görevi (BDG) üzerindeki etkisini incelemek amaçlanmıştır.

Yöntem: Psychopy3 programı üzerinden bölünmüş dikkat görevini incelemek amacıyla n-geri görevi ve görsel kısa süreli bellek için değişim saptama görevi gönüllü katılımcılara internet üzerinden uygulanmıştır. Katılımcılar deneylerden önce verilen sosyodemografik bilgi formundaki e-sporlarla ilgili sorulara verdikleri yanıtlara göre araştırma gruplarına atanmışlardır. E-spor oyuncusu olan 42 kişilik grup ve e-spor oyuncusu olmayan 38 kişilik grup üzerinden araştırma yürütülmüştür.

Bulgular: Grupların BDG ve GKSBG sonucunda elde edilen doğru sayısı ve tepki süresi ortalamaları bağımsız gruplar t-testi kullanılarak karşılaştırıldığında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık göstermedikleri bulunmuştur. Ancak günlük ortalama oyun süresi ile GKSBG tepki süresi arasında negatif yönde düşük düzeyde bir korelasyon olduğu görülmüştür.

Sonuçlar: Bulgular ilgili alanyazın bağlamında tartışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Elektronik sporlar, bölünmüş dikkat, görsel kısa süreli bellek

Effects Of Electronic Sports On Cognitive Task Performance

Işıl İrem Keleş[1], Gün Pakyürek[2]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: With the development of technology, many concepts have been moved to digital screens, including sports and games, revealing concepts such as digital games and e-sports. E-sports have grown and have reached hundreds of thousands of players and audiences. This interest in the field has led to research studies in many fields such as psychology, especially in the context of cognitive skills. When different methods were used, the results in studies differed in positive, negative, and neutral effects. This study aimed to examine the effect of e-sports on the visual short-term memory task and divided attention task.

Materials and Methods: An n-back task was adapted to examine the divided attention task and a change detection task was prepared to examine the visual short-term memory task through the Psychopy3 program. They were applied to the volunteer participants over the internet. Participants were assigned to the groups according to their answers to the questions about e-sports in the sociodemographic information form given before the experiments. The research was conducted on a group of 42 people who are e-sports players and a group of 38 people who are not.

Materials and Methods: When the two groups were compared using the t-test, with the help of the numbers of correct answers and reaction time averages obtained as a result of the divided attention task and the visual short-term memory task, it was found that the groups did not show a statistically significant difference from each other. However, it was observed that there was a low negative correlation between visual short-term memory task reaction time and average playing time per day.

Results: The findings are discussed in the context of the relevant literature.

Key Words: Electronic sports, divided attention, visual short-term memory

1. GİRİŞ

1. 1. Elektronik Sporlar

Oyun kavramı Türk Dil Kurumu tarafından yetenek ve zekâ geliştiren, belli kuralları olan, iyi vakit geçirmeye yarayan eğlence şeklinde tanımlanmıştır. Günümüzde ise teknolojinin ilerlemesiyle bu kavram bilgisayar oyunları, video oyunları ve mobil oyunlar gibi dijital ortamda oynanan oyunları da içerisine alarak genişlemiştir (Pala ve Erdem, 2011). Teknolojinin hızlı ilerleyişi aynı zamanda spor endüstrisi üzerinde de etkisini göstermiş ve günümüzde elektronik sporlar veya e-sporlar şeklinde ifade edilen karşılıklı oynanan ve rekabete dayalı dijital oyunların gündeme gelmesine sebep olmuştur (Yükçü ve Kaplanoğlu, 2018). Wagner 2006 yılında e-sporlardan fiziksel ve zihinsel becerileri geliştirmek için teknolojinin kullanıldığı bir spor alanı olarak bahsetmiştir. E-sporlara olan ilgi yıllar içerisinde yoğunlaşmış ve 2020'de dünya çapındaki piyasa geliri yaklaşık 950 milyon dolara ulaşmıştır (Statista, 2020). Buna ek olarak yine 2020 verilerine göre e-sporları devamlı takip eden 223 milyon izleyici varken, 272 milyon da konuyla ara sıra ilgilenen ve takipte kalan izleyici vardır (Influencer MarketingHub, 2020). E-spor oyuncularının sayısıysa 2020 yılı itibariyle 2.69 milyara ulaşmış ve 2023 yılında 3.07 milyara ulaşması beklenmektedir (Statista, 2020). Bu gelişmelerin beraberinde ülkemiz de dahil birçok ülkede, ulusal ve uluslararası çapta turnuvalar düzenlenmeye başlamış ve devlet destekli hale gelmişlerdir. Türkiye, son yapılan çalışmalarda bu sektörde ilk yirmide yer almaktadır (Pişkin ve ark., 2019).

1.2. Bilişsel Beceriler

Görüldüğü gibi e-spor endüstrisi özellikle son yıllarda giderek genişlemektedir ve daha çok oyuncu ile daha çok izleyici kazanmaya başlamıştır. Bununla birlikte konu üzerindeki araştırmalar da yoğunlaşmıştır. Özellikle e-sporların bilişsel beceriler üzerindeki etkisi bu bağlamda ele alınmıştır. Bu araştırma içerisinde ise özellikle etkilediği düşünülen görsel kısa süreli bellek ve bölünmüş dikkat becerileri incelenmiştir. Görsel bellek, görseller artık ortamda olmadığında gelen bilgiyi birkaç saniye daha bellekte tutar ve kapasitesi oldukça sınırlıdır (Olson ve Jiang, 2004). Görsel belleğin de kendi içerisinde türleri vardır. Görsel duyusal bellek, görsel çalışma belleği ve görsel kısa süreli bellek araştırmalarda kullanılan bu türlere örnekler olarak verilebilir. Görsel kısa süreli bellek görsel çalışma belleğinin bir parçası olarak ele alınmaktadır (Oberauer, 2019). Kapasitesi az sayıda nesne ile sınırlıdır, uyaran karmaşıklaştıkça kapasitede düşüş gözlemlenir. Görsel belleğin temel özelliği gecikme ve bir sonraki algısal işlem karşısındaki sağlamlığı olarak ele alınır. Sağlamlık ve sınırlı kapasitede dikkatin etkisi önemli bir rolü bulunmaktadır (Oberauer, 2019). Bu çalışma kapsamında bir diğer değişken bölünmüş dikkattir. Birden fazla uyarana aynı anda odaklanabilme becerilerini içermesi sebebiyle görece zor bilişsel görevlerden biridir (Greeff ve ark., 2018).

1.3. Bilişsel Beceriler ve E-sporlar

E-sporların ve dijital oyunların bilişsel yetenekler üzerindeki etkilerini görmek için birçok farklı yöntem kullanılarak çalışma yapılmış ve bu çalışmalarda olumlu, nötr ve olumsuz etkilerin bulunduğuna dair farklı sonuçlar elde edilmiştir. Temel olarak dikkat, bellek ve bilişsel kontrol üzerine olumlu etkileri gözlemlenmiştir (Boot, 2008). Bu araştırmada ise özellikle e-sporların görsel kısa süreli bellek ve bölünmüş dikkat üzerindeki etkileri ele alınmıştır. Dijital oyunların temelde görsel olarak oyuncu ve izleyicilere hitap etmesi, aynı zamanda da çeşitli görsel-uzamsal ve dikkat gerektiren becerilerde sürekli üstün performans gerektirmesi sebebiyle görsel kısa süreli bellek üzerine olumlu etkilerinin olabileceği düşünülmüştür (Campbell ve ark., 2018). Örneğin Sayın (2016), 9. sınıf öğrencileriyle yaptığı, 16 farklı bilişsel yeteneği ölçtüğü çalışmasında dijital oyunların kısa süreli bellek başta olmak üzere bilişsel işlevleri net bir şekilde geliştirdiğini belirtmiştir. Çalışmadaki 16 farklı bilişsel işlevden sadece uzun süreli bellek ve akıcı zeka becerilerinde iki grup arasında fark bulunmamıştır. Genç erkek katılımcılarla yapılan bir başka

çalışmada dijital oyunların görsel kısa süreli bellekte kodlama hızını arttırdığını bulunmuştur (Wilms ve ark., 2013). Dijital oyunlar ve e-sporlar birden fazla öğeye esnek dikkat kaynakları gerektiren karmaşık görsel ortamlar ve çoklu görevler içermektedir (Campbell ve ark., 2018). Bu da genel anlamda dikkat becerisinin ancak özellikle bölünmüş dikkat performansının sürekli gerekliliği ve kullanılması sonucu olumlu şekilde etkileneceği yönünde bir öngörü sağlamaktadır. EEG ile dikkat odaklı algısal analizlerden yararlanılan çalışmada aksiyon içerikli video oyunlarını oynayan oyuncuların dikkat gerektiren görevlerde daha hızlı öğrendikleri ve tespit ettikleri bulunmuştur (Schenk, 2020). Ancak dijital oyunlar ve e-sporlarla ilgili yapılan başka araştırmalarda da bilişsel beceriler açısından olumsuz ve nötr etkilerin olduğuna dair bulgular elde edilmiştir. Örneğin yapılan bir çalışmada oyuncuların hızı doğruluğa tercih ettiklerini bulunmuştur (Kowal ve ark., 2018). E-sporlar ve dijital oyunlar üzerine yaptıkları, nörobilişsel beceriler ve motor becerileri inceledikleri çalışmada oyuncuların tepki hızlarının oyuncu olmayanlara göre yüksek ancak doğruluk oranlarının düşük olduklarını gözlemlemişlerdir. Bir diğer çalışmada ise Sousa ve arkadaşları (2020) yine doğruluk oranlarının yanında bilişsel engelleme becerisinin de oyunculardaha daha düşük olduğunu gözlemlemişlerdir. Oei ve Patterson (2013) yaptıkları çalışmada oyuncu olmayanların da oyunlarla etkileşime geçtiklerinde bilişsel becerilerde gelişim görülebildiğini bu etkinin durumsal olduğunu ve kalıcı olmadığını gözlemlemişlerdir. Yine Clemenson ve Stark (2015) yaptıkları bir araştırmada, bilişsel oyunlarla çevrenin zenginleştirilmesinin belleği geliştirdiğini aslında doğrudan oyunların kendisiyle ilgili olmadığını gözlemlemişlerdir. Sonuç olarak günümüz şartlarındaki e-sporcu kitlesinin artışından ve e-sporlara olan yoğun ilgiden yola çıkılarak özellikle görsel bağlamdaki kısa süreli bellek ve bölünmüş dikkat performansları üzerindeki etkilerin ölçülmesi ve bulgulara bağlı olarak değerlendirilmesi planlanmıştır. Olumlu etkilerin görülmesi halinde dikkat eksikliği ve hiperaktivite bozukluğu vb. bilişsel yeteneklere etki eden hastalıkların tedavi süreçlerine yardımcı olmak, içerisinde bulunduğumuz pandemi sürecinde olduğu gibi çevrimiçi eğitimi desteklemek, okullarda ya da üniversitelerde teknolojinin kullanılması sağlamak için yol gösterici olabileceği düşünülmektedir. Çalışmanın amacı, e-sporların bilişsel becerilerden olan bölünmüş dikkat ve görsel kısa süreli bellek performansları üzerine etkisini incelemektir.

1) E-spor oyuncusu olanlar ve olmayanların bölünmüş dikkat performansları arasında fark vardır.
2) E-spor oyuncusu olanlar ve olmayanların görsel kısa süreli bellek performansları arasında fark vardır.

2. MATERYAL VE YÖNTEM

2.1. Araştırma Modeli

Araştırma, bağımsız gruplar deney deseni kullanılarak yürütülmüştür. Katılımcılara tek tek ulaşılarak Google Formlar üzerinden hazırlanmış Bilgilendirilmiş Onam Formu ve Sosyodemografik Bilgi Formu verilmiştir ve dijital oyun deneyimlerine göre deney veya kontrol grubu belirlenmiştir. Ardından deney aşamasına geçmeden önce katılımcılardan kulaklıklarını takarak sessiz, internet bağlantısının iyi olduğu bir yerde bilgisayarları hazır bir şekilde beklemeleri istenmiş ve deney süreci için gerekli bağlantı paylaşılmıştır. Katılımcılar bağlantıya tıklayarak deneye katılmışlardır. Deney süreci iki farklı temel aşamadan oluşmaktadır. Bu iki aşama Bölünmüş Dikkat Görevi ve Görsel Bellek Görevi'inden oluşmaktadır. Her görevden önce katılımcılara sesli bir şekilde Google Meet ve Discord uygulamaları üzerinden bilgi verilmiş ve deneyin işleyişi açıklanmıştır. Her iki deneyden önce de ekranda yönergeler belirmiş ve ardından alıştırma aşamaları uygulanmıştır. Alıştırma aşamalarından sonra katılımcılara sormak istedikleri bir soru olup olmadığı ve bir sorunla karşılaşıp karşılaşmadıkları sorulmuştur. Ardından katılımcılar hazır olduklarında deney aşamasına geçilmiştir. Deney aşamalarından sonra katılımcılardan tekrar geri bildirim alınmıştır. Deneyler süresince katılımcıların doğru-yanlış sayıları ve tepki süreleri Psychopy3 uygulaması tarafından kayıt altına alınmıştır.

2.2. Evren-Örneklem

Yaş faktörü, eğitim düzeyi ve sosyokültürel düzeyin bilişsel yetenekler üzerindeki etkisi göz önünde bulundurularak tüm katılımcıların üniversite okuyan veya yakın zamanda üniversiteden mezun olmuş genç yetişkin bireyler (18-35 yaş) arasından seçilmiştir. Kontrol (38 katılımcı) ve deney grubunda (42 katılımcı), toplam 80 katılımcı bulunmaktadır. Deney grubunda haftada en az 7 saat ve üzeri e-sporlar kapsamındaki online ve rekabet içerikli dijital oyunları oynayan gönüllü e-spor oyuncuları; kontrol grubunda ise e-sporları haftada en fazla bir saat veya daha az oynayan, e-spor oyuncusu olmayan gönüllü katılımcılar bulunmaktadır (Boot ve ark., 2008).

2.3. Veri Toplama Araçları

Pandemi sürecindeki sağlık tedbirleri göz önünde bulundurularak veri toplama sürecinin online olarak Google formlar üzerinden yürütülmesi uygun bulunmuştur. Deney kısmındaki görevler ise Psychopy3 programı üzerinden hazırlanarak, Chrome Remote Desktop yazılımı ile online olarak uygulanmıştır.

2.3.1. *Sosyodemografik Bilgi Formu*

Katılımcılara yöneltilen sorular ile yaşları, cinsiyetleri, eğitim düzeyleri, e-spor deneyimleri, oynama süreleri gibi faktörlerin öğrenilmesi amaçlanmıştır.

2.3.2. *Bölünmüş Dikkat Görevi*

Bu çalışmada Tanfer ve Pakyürek (2020)'in yılında yaptıkları çalışmaları için bölünmüş dikkat görevine uygun olarak uyarlanmış n-Geri'nin çift görevli versiyonu kullanılmıştır. Görev Psychopy3 uygulaması üzerinden Brain Workshop uygulamasında yer alan orijinal halindeki 8 farklı renkli kare görselinden ve 8 farklı piyano notasından yararlanılarak hazırlanmıştır (Altun ve Çevik, 2012). Renkli kareler ve piyano notaları birer birer ve eş zamanlı olarak katılımcıya sunulmuşlardır. Toplam 60+1 şeklindeki uyaran setinde, her bir görsel ve sesli uyaran çifti katılımcıya 500ms sunulmuş ve her bir uyaran çifti için 3500ms süresince tepki verebilme süresi tanınmıştır. Görsel uyaranlar ekranın ortasında belirmişlerdir ve arka plan beyaz olarak sunulmuştur. Katılımcılardan gördükleri renkli kare bir öncekiyle aynıysa sağ yön tuşuna, duydukları piyano notası bir öncekiyle aynıysa sol yön tuşuna basmaları istenmiştir. Eğer uyaran çiftinde bir öncekiyle aynı bir uyaran yer almıyorsa herhangi bir tuşa basmamaları belirtilmiştir. Uyaran setinin %25'i bir öncekiyle aynı uyaranları içermektedir.

2.3.3. *Görsel Kısa Süreli Bellek Görevi*

Birçok çalışmada yer verilen görsel kısa süreli bellek görevi, e-sporların GKSB üzerindeki etkisini ölçmek için kullanılmıştır. Mavi, yeşil, mor, sarı, kırmızı ve siyah renkli kareler 4'lü ve 5'li gruplar halinde ekranda belirmişlerdir. Tüm kareler aynı boyda ve merkeze eşit uzaklıkta dağılmışlardır. Deney, her bir aşamada sırayla ekranda 250ms sabit nokta, 100ms uyaran, 1500ms sabit nokta, 100ms uyaran ve "Değişim?" yazısı gözükecek şeklinde Alvarez ve Cavanagh'ın (2004) yaptıkları çalışma esas alınarak hazırlanmıştır. İlk gösterilen uyaran gurubu ve ikinci gösterilen uyaran grubu arasında bir değişim yoksa, "Değişim?" yazısı çıktığında katılımcılardan sol yön tuşuna, bir değişim varsa sağ yön tuşuna basmaları istenmiştir. Tepkinin ardından bir sonraki aşama aynı şekilde devam etmiştir. Deney 16 tane 4'lü ve 16 tane 5'li uyaran grubu içeren toplam 32 aşamadan oluşmaktadır. Katılımcılardan beklenen bir değişim olup olmadığını olabildiğince kısa sürede saptamalarıdır. Aşamaların %50'sinde değişim görülmekte, %50'sinde görülmemektedir. Değişim görülen ve görülmeyen aşamaların sırası karışık bir şekilde dağıtılmıştır, her bir katılımcı aşamaları aynı sırayla görmüşlerdir. Deneye başlamadan önce katılımcılara olabildiğince hızlı cevap vermeleri gerektiği ancak doğru cevap vermenin hızlı cevap vermekten önemli olduğu belirtilmiştir (Alvarez ve Cavanagh, 2004).

2.3.4. Verilerin Analizi

Katılımcı sayısı gerekli şartlar altında gerekli sayıya ulaştıktan sonra veriler JAPS kullanılarak analiz edilmiştir. Gruplar arası karşılaştırmalar için bağımsız gruplar *t-testi* kullanılmıştır.

3. BULGULAR

3.1. Veriler, Homojenlik ve Normal Dağılım

Araştırma için toplam 123 gönüllü katılımcıya ulaşılmıştır. Katılımcılardan 2 tanesi dikkat dağınıklığı tanıları olması sebebiyle, 11 tanesi e-sporlarla ilgilenmemelerine rağmen haftada 7 saatten fazla dijital oyun oynamalarının karıştırıcı bir etki olabileceği düşünülerek, 9 tanesi haftada 1-7 saat arası e-sporlarla ilgilenmeleri ve iki gruba da atanamamaları sebebiyle ve son olarak 21 tanesi de internet bağlantısı/internet hızı sorunları ile araştırmadan çıkarılmışlardır. Araştırmaya toplam 80 katılımcı üzerinden devam edilmiştir. Araştırma hipotezleri kapsamında, e-sporların bölünmüş dikkat becerisi üzerindeki etkisini incelemek amacıyla, bölünmüş dikkat görevi sonucunda elde edilen, her bir katılımcı için ortalama doğru sayısı ve doğru cevaplar üzerinden ortalama tepki süresi hesaplanmıştır. E-sporların görsel kısa süreli bellek becerisi üzerindeki etkisini incelemek için ise her katılımcı için görsel kısa süreli bellek görevi sonucunda elde edilen ortalama doğru sayısı ve doğru cevaplar üzerinden ortalama tepki süresi hesaplanmıştır.

E-sporları oynamayan kontrol grubunda toplam 38 katılımcı, e-sporları oynayan deney grubunda ise toplam 42 katılımcı yer almaktadır. Öncelikle homojenlik durumunu kontrol edilmiş ve Tablo 1'de aşağıda verilmiştir. Değişkenlerin p>,05 için homojen bir dağılım gösterdikleri görülmüştür.

Tablo 1. Homojenlik testleri

	Levene Testi	
	F	*p*
BDG Doğru Sayısı	,612	,437
BDG Tepki Süresi	,357	,552
GKSB Doğru Sayısı	2,448	,122
GKSB Tepki Süresi	,028	,868

Normal dağılım için kutu grafikleri ile basıklık ve çarpıklık kat sayıları incelenmiştir. BDG doğru sayısı ve tepki süresi ile GKSB doğru sayısı kutu grafiği yardımıyla incelendiğinde aykırı değerlere rastlanılmamıştır ancak GKSB tepki süresinde 2 tane aykırı değer gözlenmiştir. Normal dağılım varsayımını sağlayabilmek amacıyla bu iki değer veri setinden çıkarılmıştır. Normal dağılım tekrar incelendiğinde dört değişken için de çarpıklık ve basıklık katsayılarının +1,5 ile -1,5 arasında olduğu görülmüş ve normal dağılım varsayımı kabul edilmiştir (Tabachnick ve Fidell, 2013). Tablo 2'de çarpıklık ve basıklık katsayısı değerleri verilmiştir.

Tablo 2. Normal dağılım için çarpıklık ve basıklık katsayıları

Değişkenler	Gruplar	Çarpıklık	Basıklık
BDG Doğru Sayısı	Oyuncu	-,296	-1,328
	Oyuncu Olmayan	-,508	-,007
BDG Tepki Süresi	Oyuncu	,006	-,205
	Oyuncu Olmayan	,219	-,238
GKSB Doğru Sayısı	Oyuncu	-,237	,636
	Oyuncu Olmayan	,192	-,831
GKSB Tepki Süresi	Oyuncu	,559	,028
	Oyuncu Olmayan	,308	-,476

3.2. Betimsel İstatistikler, Hipotezlere İlişkin Bulgular ve Yorum

Araştırmaya toplam 80 katılımcı alınmıştır. Sosyodemografik veri formuna göre katılımcılar iki gruba ayrılmıştır. Haftada 7 saat ve üzeri e-sporlarda aktif olanlar deney grubuna, haftada 1 saatten az veya hiç aktif olmayanlar kontrol grubuna atanmışlardır. Tüm katılımcıların yaklaşık %52'si (*42*) oyuncu, yaklaşık %48'i (*38*) oyuncu değildir. Katılımcıların %5'i (*4*) yüksek lisans/doktora öğrencisi, %22,5'i (*18*) üniversite mezunu, %72,5'i (*58*) üniversite öğrencisidir. Oyuncu grubun %21'i (9) kadın, %79'u (33) erkekken, oyuncu olmayan grubun %86'sı (*33*) kadın, %14'ü (*5*) erkektir. Oyuncu grubun yaş ortalaması 24,83 oyuncu olmayan grubun yaş ortalaması ise 21,71'dir.

Gruplara göre BDG doğru sayısı ve tepki süresi ile GKSB doğru sayısı ve tepki süresi incelenmiş ve sonuçlar Tablo 3'te verilmiştir. Tabloda görüldüğü gibi oyuncu ve oyuncu olmayan grup arasında bölünmüş dikkat ve görsel kısa süreli bellek becerileri arasında anlamlı bir farklılık bulunamamıştır. Ek olarak hipotezler dışında günde ortalama oyun süresi ve değişkenler arasındaki ilişkiler analiz edilmiş ve GKSB tepki süresi ile günde ortalama oyun süresi arasında negatif yönde düşük düzeyde anlamlı bir ilişki bulunmuştur ($r= -.232; p<.05$).

Tablo 3. Değişkenler üzerinden oyuncu ve oyuncu olmayan gruplar için bağımsız gruplar t-testi

					t testi		
Değişken	Gruplar	N	$\bar{x}$	ss	t	sd	p
BDG Doğru Sayısı	Oyuncu	42	45,60	9,40	-1,377	78	,172
	Oyuncu Olmayan	38	42,76	8,94			
BDG Tepki Süresi	Oyuncu	42	1,48	,30	1,414	78	,161
	Oyuncu Olmayan	38	1,58	,33			
GKB Doğru Sayısı	Oyuncu	42	23,02	2,41	-1,714	78	,090
	Oyuncu Olmayan	38	22,00	2,92			
GKB Tepki Süresi	Oyuncu	41	1,25	,35	1,625	76	,108
	Oyuncu Olmayan	37	1,38	,35			

4. TARTIŞMA VE SONUÇ

Araştırma sonucunda oyuncu ve oyuncu olmayan gruplar arasında yapılan incelemelerde oyuncu grubun BDG ve GKSB görevleri sonucunda doğru sayısı ve tepki süresi ortalamalarının daha yüksek olduğu görülmüş ancak bağımsız gruplar t-testleri sonucunda istatistiksel olarak gruplar arası anlamlı farklılık bulunmamıştır. Günde ortalama oyun süresi ile GKSB tepki süresi arasında negatif yönde düşük düzeyde anlamlı ilişki bulunmuştur. Deneyler pandemi sebebiyle online olarak gerçekleştirilmiştir. Katılımcıların ekran görüntü kaliteleri ile boyutları ve ses kaliteleri ile yükseklikleri; bulundukları ortamın sıcaklık, ışık, rahatlık gibi faktörleri kontrol edilemediği için araştırma bağlamında karıştırıcı etkiye sebep olmuş olabilecekleri düşünülmektedir. Aynı zamanda iki grup arasındaki cinsiyet oranı oldukça farklıdır. Bu durum popülasyondaki cinsiyet oranını temsil etmesi açısından olumlu bir durum olarak ele alınabileceği gibi bilişsel becerilerin cinsiyetler arası farklılık gösterebilmesi açısından da olumsuz bir etki olarak ele alınabilir.

Araştırma sonuçları alanyazın bağlamında ele alındığında GKSB tepki süresi ve oyun oynama süresi arasında negatif yönde düşük düzeyde bir ilişkinin bulunmasının Kowal ve arkadaşlarının (2018) çalışmasıyla örtüştüğü düşünebilir. Bu çalışmada araştırmacılar oyuncuların hız kazanmak için doğruluğu feda ettiklerine dair bulgular elde etmişlerdir. Ancak GKSB değişim saptama görevinde katılımcılara doğru ilerlemenin hızlı ilerlemekten daha önemli olduğunun söylenmesi oyuncu olmayan grupta bir etkiye sebep olmazken, farklı bir mekanizma geliştirerek hızı ön plana koymuş olan oyuncu grupta hız yerine doğruluğu tercih etmeleri gerekmesi açısından bir mekanizma değişikliği, dolayısıyla bir hız kaybına sebep olmuş olabilir.

Oei ve Patterson (2013) yaptıkları çalışmada bilişsel becerilerde görülen değişimin durumsal bir etki olduğunu ve aslında bilişsel becerilerde kalıcı bir etkiye sebep olmadığını gözlemlemişlerdir. Çalışmamızda katılımcılar incelendiğinde ise günde ortalama oyun süresinin 1 saat ile 10 saat arasında değiştiği görülmektedir. Bu geniş aralıktan dolayı oyuncu gruptaki kimi katılımcının deneylerden bir gün önce kiminin ise bir saat önce e-sporlarda aktif olmuş olabileceği göz önünde bulundurularak birey bazında sonuçların farklılaşmış olabileceği ve nötr bir etki gözlemlenmesine sebep olmuş olabileceği düşünülmektedir. Aynı zamanda alanyazında bellek ve dikkat becerilerinin geliştiği yönünde elde edilen bulguların yanında kodlama hızının ve tepki hızının arttığına ve hatta hızın doğruluğa tercih edildiğine yönelik bulgular vardır. Bu da hız ve doğruluk görevlerinin olabildiğince birbirinden ayrılmasının daha net sonuçlar elde etmek açısından faydalı olabileceği düşünülmektedir. GKSB değişim saptama ve BDG n-geri görevlerinin her ikisinde doğruluğun yanında tepki süresinin de önemli oluşu ve süre kısıtının oluşu da doğruluk-hız karşılaştırması ve ikisinde de başarı elde edilmeye çalışılması sebebiyle etkinin nötr gözükmesine sebep olmuş olabileceği göz önünde bulundurulmalıdır.

Gelecek çalışmalar için benzeri araştırmalar ve görevlerin yüz yüze ve tek bir sabit ortamda uygulanmasının karıştırıcı etkileri ve internete bağlı gecikmeden kaynaklı denek kaybını ortadan kaldırmak açısından önemli olabilir. Aynı zamanda örneklem sayısının arttırılmasının, ortalama oyun süresinin belli bir aralıkta sabitlenmesinin ve deneylerden önce oyun oynanmayan belli bir saat aralığının belirlenmesinin de karıştırıcı etkileri azaltmak açısından önemli olabileceği göz ardı edilmemelidir. Bunun yanında e-spor oyuncuları yerine e-sporcu veya e-atlet olarak da ifade edilen profesyonel e-spor oyuncularıyla çalışılması da e-sporların bilişsel beceriler üzerindeki en net etkilerinin görülmesine yardımcı olabileceği düşünülmektedir. Ek olarak bölünmüş dikkat ve görsel kısa süreli bellek dışında kalan; seçici dikkat, çalışma belleği, bilişsel engelleme gibi beceriler de bu bağlamda ele alınarak e-spor oyunlarının etkileri incelenebilir. Bilişsel becerilerin cinsiyetler arasında farklılık gösterdiği çalışmalar da göz önünde bulundurularak örneklem tek düzeyde sabit tutularak veri toplanabilir.

5. KAYNAKLAR

Altun, A. Özeke Çevik, V. (2012) Measuring working memory by using a multimedia based task. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi 1*, 32-40.

Alvarez, G., Cavanagh, P. (2004). The capacity of visual short term memory is set both by visual information load and number of objects. *Psychological Science, 15*(2), 106-111. doi:10.1111/j.0963-7214.2004.01502006.x

Batbat, T., Güven, A., Dolu, N., Demir, M. (2015). Farklı dikkat tiplerinin uyarılmış potansiyeller ile sınıflandırılması. *Tıptekno2016*, 106-109. Antalya.

Bonnel, A.-M., Haftser, E. R. (1998). Divided attention between simultaneous auditory and visual signals. *Perception & Psychophysics, 60*(2), 79-190. doi:10.3758/bf03206027

Boot, W. R., Kramer, A. F., Simons, D. J., Fabiani, M., Gratton, G. (2008). The effects of video game playing on attention, memory, and executive control. *Acta psychologica, 129*(3), 387-398. doi:10.1016/j.actpsy.2008.09.005

Campbell, M. J., Toth, A. J., Moran, A. P., Kowal, M., Exton, C. (2018). eSports: A new window on neurocognitive expertise? S. Marcora, M. Sarkar (Ed.), *Progress in Brain Research* içinde (161-174). Elsevier. doi:10.1016/bs.pbr.2018.09.006

Clemenson, G. D., Stark, C. E. (2015). Virtual environmental enrichment through video games improves hippocampal-associated memory. *Journal of Neuroscience, 35*(49), 16116-16125. doi:10.1523/JNEUROSCI.2580-15.2015

Comblain, C., D'Argembeau, A., Van der Linden, M., Aldenhoff, L. (2004). The effect of ageing on the recollection of emotional and neutral pictures. *Memory, 12*(6), 673-684. doi:10.1080/09658210344000477

de Greeff, J. W., Bosker, R. J., Oosterlaan, J., Visscher, C., & Hartman, E. (2018). Effects of physical activity on executive functions, attention and academic performance in preadolescent children: A meta-analysis. *Journal of Science and Medicine in Sport*, *21*(5), 501-507.

Esports market revenue worldwide from 2018 to 2023. (2020, October 13). Erişim adresi: https://www.statista.com/statistics/490522/global-esports-market-revenue/

Karabekiroğlu, K., Gimzal, A., Meral Berkem. (2005). Psikiyatrik bozukluklarda bellek sorunları. *Anadolu Psikiyatri Dergisi, 6*, 188-196.

Kowal, M., Toth, A. J., Exton, C., Campbell, M. J. (2018). Different cognitive abilities displayed by action video famers and non-Gamers. *Computers in Human Behavior, 88*, 255-262.

Number of active video gamers worldwide from 2015 to 2023. (2020, October 15). Erişim adresi: https://www.statista.com/statistics/748044/number-video-gamers-world/

Oberauer, K. (2019). Working memory and attention—A conceptual analysis and review. *Journal of Cognition, 2(1), 1-23*. doi:10.5334/joc.58.

Oei, A. C., Patterson, M. D. (2013). Enhancing cognition with video games: A multiple game training study. *PLoS One, 8*(3). doi:10.1371/journal.pone.0058546

Olson, I. R., Jiang, Y. (2004). Visual short term memory is not improved by training. *Memory & Cognition, 32*(8), 1326-1332.

Pala, F. K., Erdem, M. (2011). Dijital oyun tercihi ve oyun tercih nedeni ile cinsiyet, sınıf düzeyi ve öğrenme stili arasındaki ilişkiler üzerine bir çalışma. *Ahi Evran Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 12*(2), 53-71.

Pişkin, E., Devecioğlu, S., Halisdemir, T. A. (2019, Kasım 7-8-9). Spor Endüstrisinin Yükselen Alanı E-Sporun Dünya Ekonomisindeki Yeri. *Uluslararası Ekonomi Araştırmaları ve Finansal Piyasalar Kongresi*. Gaziantep.

Register-Mihalik, J. K., Littleton, A. C., Guskiewicz, K. M. (2013). Are divided attention tasks useful in the assessment and management of sport-related concussion? *Neuropsychology review*, *23*(4), 300-313. doi:10.1007/s11065-013-9238-1

Sayın, M. E. (2016). *Dijital Oyunların Bilişsel Yeteneklere Etkileri: Faktör Referanslı Bilişsel Test Kiti İle Oyuncu Ve Oyuncu Olmayan Grupların Karşılaştırılması.* Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Gazetecilik Anabilim Dalı, Bilişim Anabilim Dalı. İstanbul: Marmara Üniversitesi Tez Koleksiyonu. http://dspace.marmara.edu.tr/handle/11424/38957

Schenk, S., Bellebaum, C., Lech, R. K., Heinen, R., Suchan, B. (2020). Play to Win: Action Video Game Experience and Attention Driven Perceptual Exploration in Categorization Learning. *Frontiers In Psychology*, *11*, 993. doi:10.3389/fpsyg.2020.0093

Tanfer, M. C., Pakyürek, G. (2020). Sigara kullanan bireylerde yoksunluğun dikkat türleri üzerindeki etkisi. *Yaşam Becerileri Psikoloji Dergisi, 4*(8), 181-194. doi:10.31461/ybpd.838876

The incredible growth of esports. (2020, November 2). Erişim adresi: https://influencermarketinghub.com/growth- of-esports-stats/

Wagner, M. G. (2006, June). On the Scientific Relevance of eSports. *In International conference on internet computing* (437-442). 3500 Krems, Austria : Department for Interactive Media and Educational Technology.

Wilken, P., Ma, W. (2004). A Detection Theory Account of Change Detection. *Journal of Vision, 4*, 1120-1135.

Wilms, I. L., Petersen, A., Vangkilde, S. (2013). Intensive video gaming improves encoding speed to visual short-term memory in young male adults. *Acta psychologica, 142*(1), 108-118. doi:10.1016/j.actpsy.2012.11.003

Yükçü, S., Kaplanoğlu, E. (2018). UİK e-spor endüstrisi [Özel sayı]. *Uluslararası İktisadi ve İdari İncelemeler Dergisi*, *17*, 533-550. doi:10.18092/ulikidince.435207

Milli Krosçularda Ön Hazırlık Döneminde Uygulanan 6 Haftalık Kuvvet ve İzometrik Kuvvet Antrenmanlarının Denge, Anaerobik Güç, Çeviklik ve Sprint Performans Değerler Üzerine Etkisinin İncelenmesi

[1]Burak YÜCEL, [2]Necip Fazıl KİSHALI

[1]Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi
[2]Atatürk Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi

ÖZET

Giriş ve Amaç: Bu çalışmada milli krosçularda ön hazırlık döneminde uygulanan 6 haftalık kuvvet ve izometrik kuvvet antrenmanlarının denge, anaerobik güç, çeviklik ve sprint performans değerleri üzerine etkisini incelemek amaçlandı

Yöntem: Çalışmaya Türkiye milli kros takımlarında spora devam eden 18-24 yaş aralığında 17 sporcu katılmıştır. Çalışmaya katılan sporcuların anaerobik güç, çeviklik, sürat ve denge performans değerleri ölçülmüştür.

Bulgular: Katılımcıların wingate anaerobik güç testi, 30m. sürat, çeviklik, statik sağ, statik sol ve statik çift bacak denge ve dinamik sağ, dinamik sol ve dinamik çift bacak denge ön test- son test puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık olduğu tespit edilmiştir ($p < .05$).

Sonuç: Çalışma sonucunda milli krosçularda ön hazırlık döneminde uygulanan kuvvet antrenmanlarının anaerobik güç, statik ve dinamik denge, sprint ve çeviklik performans değerlerini geliştirdiği söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Kuvvet, Atletizm, Anaerobik Güç, Denge

1. GİRİŞ

İnsan vücudu, doğası gereği düzenli ve sürekli hareket etmek ihtiyacındadır. Bu nedenle bireyin fiziksel, fizyolojik ve psikolojik açıdan uygun durumda olması, faaliyetlerini sürdürmesi aynı zamanda güçlü olabilmesi için spor yapmaya ihtiyacı vardır (Can, 2008). Birçok bilgi kaynağı hangi bilimden geldiği bakılmaksızın bir hareketin vücut üzerindeki etkilerini anlamaya ve geliştirmeye yönlendirilmiştir. Aynı biçimde çoğu bilim alanında yapılan çalışmalar aslında başlı başına bir bilim dalı olan antrenman yöntemini zenginleştiren besleyici bir durum olarak görülmektedir (Bayram ve Şıktar, 2011). Oyun ve performans yeteneği ilgili spor dalının temel yapısını oluşturur. Bu nedenle antrenman döneminin planlamasına geçmeden önce kondisyonel, teknik, taktik, bedensel, psikolojik ve sosyal faktörlerin etkinliğini tanımlamamız gerekir (Açıkada, 1990). Bu nedenle antrenman planlaması antrenörün düzenli bir antrenman programı oluşturma çabalarında yararlandığı en önemli araçtır. Planlama çalışmalarında etkili olabilmek için bir antrenörün üst düzeyde profesyonel uzmanlığa ve deneyime sahip olması gereklidir (Ergen, 1986). Antrenman sırasında çoğu bilim adamları veya antrenörler sporcuları denek olarak kullanır. Bu sporcular hem antrenör hem de spor bilim adamlarına uçsuz bucaksız bir bilgi kaynağı oluşturur. Elde edilen bilgi fiziksel, fizyoloji, biyokimyasal ve psikolojik yöntemlerin bileşiminden oluşmaktadır (Akgün, 1986).

Atletizmi günlük yaşamımızda kullandığımız hareketler bütünü biçiminde tanımlayabiliriz. İnsan organizmasının en etkili biçimde gelişmesini sağlayan, tüm yaş gruplarına uygulanabilen bir spordur. Beden eğitimi spor ve genel eğitimle bir bütündür (Kuş, 2000). Atletizm; Yunancada kavga, mücadele ve Ganş anlamı ifade eden athlos kelimesinden gelen 5000 yıllık tarihe sahiptir. Atletizm; kişilerin becerilerini önemli hale getiren bir takım doğal hareketlere verilmiş bir isim şeklinde tanımlanabilir. Doğal olarak ifade ettiğimiz bu hareketler topluluğu tabiatta koşular, atmalar ve atlamalar biçiminde ifade bulmaktadır. Atletizmin temel felsefesinde; zaman, mesafe, yükseklik barınmaktadır. Koşular zamana, atmalar mesafeye, atlamalar ise yüksekliğe karşı konulan mücadeleleri ifade etmektedir (Çalışkan, 2013).

Olimpiyatların çekirdeği olan atletizm, temel spor yapısında ve motorik özelliklerin gelişiminde katkısı oldukça önemli görülmektedir. Atletizm, kardiyovasküler ve solunum sistemini de geliştirdiği belirtildi. Aynı zamanda çocuklarda hız, kuvvet, dayanıklılık, beceri ve hareketlilik gibi temel motorik özelliklerini geliştirdiğini ve adolesan dönemindeki bireylerinde vücut gelişimlerinde olumlu etkileri olduğu gözükmektedir (Biçer, 2009). Sporun bilimsel olarak yapıldığı ülkelerde antrenman dönemleri çok yönlü araştırmalara, konu olmuştur. Bütün bu çalışmaların değerlendirilmesi sonucu antrenman bilgisi önem kazanmıştır (Bayram vd., 2019).

Atletizmde sporcuların motorik özelliklerini geliştirilmesi için birden fazla antrenman yöntemleri gelişmesini sağlamaktadır. Birçok araştırmacının dayanıklılık antrenmanı yapan sporcuların egzersiz şiddetlerinin belirlenmesinde kullanılacak çok çeşitli değişkenler ürettikleri görülmüştür (Sjodin vd., 1982; Hill, D.W.,1993; Billat, V., 2001; Revan vD., 2008). Kuvvet bir dirençle karşı karşıya kalan kasların kasılabilme ya da bu direnç karşısında belirli bir ölçüde dayanabilme yeteneğidir (Biçer, 1998) ve tüm spor branşlarında sporcu performansını ve başarısını belirleyen etkenlerden biridir (Ramazanoğlu, 1989). Organizmanın kuvvet antrenmanına uyumu, diğer kondisyonel özelliklerde olduğu gibi antrenmanın özel olma, aşırı yüklenme ve geriye dönüş ilkelerine bağlı olarak meydana gelmektedir. Performans ve kuvvet oluşumu boy, vücut ağırlığı, ekstremite uzunlukları, eklem hareketliliği, esneklik seviyeleri, kas yapısındaki farklılıklar, değişik spor dalları arasında ve hatta aynı spor dalının farklı kategorilerinde de yapısal değişiklikler ile doğrudan ilişkili olduğu düşünülmektedir (Saygı, 2010, s. 22).

Anaerobik performans kısa sürede tamamlanan veya patlayıcı kuvvet gerektiren spor branşları için büyük önem ifade eden bir terimdir, çünkü sporcunun performansı bireysel ve çevresel faktörlerden etkilenip değişiklik gösterebilmektedir (Özkan vd., 2011). Bu nedenle antrenör ve spor uzmanları çalıştırdıkları sporcunun sahip olduğu güç ve kapasiteyi belirleyip ona göre bir antrenman programı

hazırlayarak performanslarında artış sağlayabilmektedirler. Yapılan düzenli antrenmanlar sporcuların anaerobik performanslarında artışa sebep olmaktadır. Başka bir deyişle anaerobik performanstaki bu artış, ATP-PC depolarında ve laktik asit sisteminin verimliliğinde meydana gelen artıştır. Enerji depolarının yenilenmesine ve yüksek yoğunluklu çabalar arasındaki laktatın çıkarılmasına yardımcı olması için aerobik güç önerilmiştir (Montgomery, 1988).

Statik ya da izometrik kuvveti, kas kasılması esnasında kasın boyunda değişim olmadan kas hareketi esnasında meydana gelen kuvvettir. Bu tür çalışmalar genellikle sabit bir cisime uygulanan kuvvettir. (Fleck ve Kreamer,1997). Kasta oluşabilecek kuvvetin miktarında kasın kasılma biçimi nihai bir rol oynamaktadır. Kasıla esnasında meydana gelen en büyük kuvvetin eksantrik kasılmalarda meydana getirdiği, izometrik kasılma kuvvetinin eksantrik kasılmadan daha düşük fakat konsantrik kasılma kuvvetinden daha yüksek olduğu gözlenmiştir. (Klausen,1990; Zatsiorky,1995).

Denge ile performans arasındaki ilişki sınırlı olmasına karşın yüksek performansa katkıda bulunabilmektedir (Hryssomalis vd., 2011; Alderton vd., 2003) Denge, destek tabanı içerisinde statik veya dinamik denge olarak sınıflandırılmaktadır. Statik denge, vücudu statik dengede veya destek tabanı içinde sürdürme yeteneği olarak ifade edilirken, dinamik denge vücut için daha zorlu ve hareketli durumlarda sabitliği koruyan bir süreç olarak tanımlanmaktadır. Dinamik dengeden statik duruma geçiş sırasında dengeyi koruma, yetenek ve beceri gerektirmektedir. (Olmsted vd., 2002; Ross ve Guskiewicz, 2004). Statik denge, vücudun gravite merkezi ile destek tabanı arasında dikey bir şekilde sabit olarak kalması anlamına gelmektedir (Sheehan ve Katz, 2013). Bu çalışmada milli krosçulara ön hazırlık döneminde uygulanan 6 haftalık kuvvet ve izometrik kuvvet çalışmalarının denge, anaerobik güç, çeviklik ve sprint performans yeteneğine etkisi incelenmek amaçlanmıştır.

2. MATERYAL VE YÖNTEM

2.1. Araştırma grubu

Çalışma gönüllük esasına dayalı, en az Balkan ve Avrasya derecelerine sahip kros milli takımlarında spora devam eden 18-24 yaş aralığında 17 erkek sporcu katılım sağlamıştır. Uygulanacak antrenman programı sporculara ayrıntılı bir şekilde anlatılmış ve katılım sağlamak isteyen sporcular gönüllü onam formlarını imzalamışlardır. Katılım sağlayan sporcular branş çalışmalarının dışında haftada 3 gün programa dahil olmuşlardır. Uygulanan antrenman programı 6 hafta süre ile devam etmiş ve çalışmanın hem başlangıcında hem sonunda sporcuların denge, 30metre sprint, anaerobik güç ve çeviklik ön test ve son test değerleri alınmıştır. Sporculardan alınan performans test değerleri için Atatürk Üniversitesi Fiziksel ve Fizyolojik Test Ölçüm Laboratuvarında ve Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi Performans Laboratuvarı ve Spor Tesislerinden faydalanılmıştır. Bu çalışma 08.09.2021 tarih ve 239 sayılı etik kurul kararı ile onaylanmıştır.

2.2. Çalışma Dizaynı

Antrenman programına dahil olan sporcular 6 hafta süre ve haftada 3 gün kuvvet ve izometrik kuvvet antrenman programına dahil olmuşlardır. 6 hafta süren antrenman programının başlangıcında ve sonunda sporcuların anaerobik güç, 30 metre sürat, statik ve dinamik denge testleri ile illinois çeviklik testleri alınmıştır.

2.3. Antrenman Programı

Antrenman programı milli krosçulara uygulanan sistematik bir araştırma modelidir. Egzersiz süresi 90-120 dakika olmak üzere, ilk 20-25 dakikasını ısınma, 50-60 dakika ana bölüm ve son 25-30 dakikasını soğuma bölümleri oluşturmuştur.

Milli krosçulara 6 hafta süre ile uygulanan kuvvet ve izometrik kuvvet antrenman programı Tablo 1' de verilmiştir,

Tablo.1. 6 Hafta Uygulanan Kuvvet ve İzometrik Kuvvet Antrenman Programı
Wingate Anaerobik Güç Testi

Hareket	Süre	Set Sayısı	Tekrar	Dinlenme
Yüksek Plank	30-40 sn	3	3	30 sn
Duvara karşı triceps	10-15 sn	3	3	30 sn
Dirsek kol plank	30-40 sn	3	3	30 sn
Düşük Squat	30-40 sn	3	3	30 sn
Bench Press	----------	3	8	1/1
Barbell row	----------	3	8	1/1
Deadlift	----------	3	8	1/1
Barbell Curl	----------	3	8	1/1
Split Squat	----------	3	8	1/1

Bu test bilgisayar bağlantılı mekanik bisiklet ergometresinde (Monark Ergomediks 984 E, Pike Byke, Finland) gerçekleştirilmiştir. Sporculara test le ilgili ayrıntılı bilgi verilmiş olup sporcuların 60- 70 W iş yükünde 5-7 dakika ısınmaları sağlanmıştır. Sporcuların vücut ağırlığının %7,5' ine karşılık gelen yük belirlenip bisikletin kefesine yerleştirilmiştir. Her bir sporcu için sele boyu ayarlanmış olup ayaklar pedala klips yardımı ile sabitlenmiştir. Sporculara yük uygulanmadan 3-4 saniye içerisinde maksimum pedal hızına ulaşmaları sağlanmış ve kefedeki yük indirilerek ağırlıktan kaynaklanan pedala yansıtılmıştır. Sporcular test esnasında sözlü motive edilmiştir. Test 30 saniye sürmüş ve sporculardan 30 saniye süresince pedal hızını korumaları istenmiştir.

Illinois Çeviklik Testi

Eni 5 metre, boyu 10 metre ve orta bölümünde 3,3 metre aralıklarla dizilmiş düz bir hat üzerine üç koniden meydana gelen test parkuru, zemini sentetik olan spor salonunda kurulmuştur. Her 10 metrede bir 180° dönüşler içeren 40 metresi düz, 20 metresi slalom koşularından oluşmaktadır. Test parkuru hazırlandıktan sonra parkurun başlangıç ve bitiş noktalarına hassasiyeti 0.01 olan fotoselli kronometre sistemi (Tümer Elektronik Ltd, Türkiye) yerleştirilmiştir. Test öncesinde deneklere parkurun tanıtımı yapılmış, sporcuların 5-7 dakika ısındıktan sonra parkurda 3-4 deneme yapmalarına izin verilmiştir. Sporcular test parkurunun başlangıç çizgisinde, yüzüstü yatar pozisyonda ve eller omuz hizasında yerle temas halindeyken çıkış yapmışlardır. Testi bitirme zamanı saniye cinsinden kaydedilmiştir. Test bir kez yapılmıştır.

30 metre Sprint Testi

Sporcuların sprint test yeteneğini belirlemek için Newtest 300 (Finland) test bataryasından faydalanılmıştır. Sporcular başlangıç fotoselinin 1 metre gerisinden koşuya başladıktan sonra başlangıç fotoseli ölçüme başlamış, çıkış fotoseli ile koşulan mesafe saniye değerleri kayda alınmıştır.

Denge Testi

Denge yeteneğini tam olarak yansıtabilen Kinesthetic Ability Trainer (OEM Medical, SPORKAT 4000, Carlsbad, USA) denge cihazı kullanılmıştır. Sporcular bir koşu bandı üzerinde 5-7 dakikalık bir ısınma ve esneme yaptırılmıştır. Sporcular teste hazır olma durumuna göre alınmıştır. statik ve dinamik denge testleri dominant ve nondominant bacak ve çift ayak duruş pozisyonunda alınmıştır. test öncesinde sporculara KAT4000 de pratik yapmalarına izin verildi. Test süresince sporcular araştırma grubunun üst gövde kas hareketlerinin en aza indirilerek ve sadece bacaklarını kullanarak testi tamamlamasına teşvik edildi (KAT 4000 kullanma kılavuzu). Test sonucunda elde edilen sayısal skor ne kadar düşük ise denge yeteneği o kadar gelişmiş olarak yorumlanır.

2.4. Verilerin Analizi

Verilerin analizinde SPSS analiz programı kullanılmıştır. Öncelikle dağılımların normallik yapısı incelenmiştir. Bunun için kolmogrov-smirnov ve shapiro- wilk testlerine bakılmıştır. Yapılan analiz sonucunda Wingate, çeviklik, sprint, dinamik sağ ve dinamik sol ayak denge puanları normal dağılım göstermediği belirlenmiştir. Bununla birlikte statiK sağ, statik sol, statik çift ve dinamik Çift ayak denge puanlarında ise normal dağılım özelliği gösterdiği görülmüştür. Bu doğrultuda normal dağılım gösteren grupların karşılaştırmalarında Paired Samples t testi (ilişkili örneklemler t testi), normal dağılım göstermeyen grupların karşılaştırmasında ise Wilcoxon İşaretli Sıralar testi kullanılmıştır. Anlamlılık değeri olarak $p<0,05$ değeri aranmıştır.

3. BULGULAR

Tablo 2. Değişkenlerin ön test-son test puan ortalamalarının karşılaştırma sonuçları

		İlişkili Örneklemler t testi				Wilcoxon İşaretli Sıralar Testi				
Değişkenler	Testler	x̄	S	sd	t	Sıralar	N	S.O.	S.T.	Z
Wingate	Ön Test Son Test					Negatif Pozitif Eşit	1 16 0	17,00 8,50	17,00 136,00	-2,82*
Sprint	Ön Test Son Test					Negatif Pozitif Eşit	15 2 0	9,73 3,5	146,00 7,00	-3,29*
Çeviklik	Ön Test Son Test					Negatif Pozitif Eşit	16 1 0	9,44 2,00	151,00 2,00	-3,53*
Statik Sağ	Ön Test Son Test	327,71 197,41	78,41 63,10	16	6,71*					
Statik Sol	Ön Test Son Test	328,88 254,71	74,57 72,30	16	4,75*					
Statik Çift	Ön Test Son Test	183,53 134,65	57,26 5,86	16	3,79*					

Dinamik Sağ	Ön Test Son Test					Negatif Pozitif Eşit	14 3 0	9,36 7,33	131,00 22,00	- 2,58*
Dinamik Sol	Ön Test Son Test					Negatif Pozitif Eşit	16 1 0	8,75 13,00	140,00 13,00	- 3,01*
Dinamik Çift	Ön Test Son Test	442,82 341,18	105,48 59,37	16	4,69*					

***p<0,05**

Tablo 2 incelendiğinde, katılımcıların wingate anaerobik güç testi, 30m. sürat, çeviklik, statik sağ, sol ve statik çift bacak denge ve dinamik sağ, sol ve çift bacak denge ön test- son test puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık olduğu tespit edilmiştir (p< .05).

4. TARTIŞMA VE SONUÇ

Bu çalışmada Türkiye milli kros takımında mevcut 17 erkek sporcunun 6 haftalık kuvvet ve izometrik kuvvet antrenmanlarının milli takım sporcularında anaerobik güç, denge performans, sprint performans ve çeviklik parametreleri üzerine etkisi incelenmiştir. Çizgili kasların enerji üretim kapasitesi ve gücünü tespit etmek için farklı metotlar geliştirilmiştir (Zagatto vd., 2009). Bu testler arasında anaerobik gücü belirlemek için genel kabul görmüş test henüz yoktur (Zagatto vd., 2009; Nummela vd., 2007; Sands vd., 2004). Aynı zamanda anaerobik güç ve kapasiteyi tespit etmek için Wingate anaerobik güç ve kapasite test en çok bilinen ve kabul gören testtir (Kaminagakura vd., 2012; Zagatto vd., 2009; Nummela vd., 2007; Hill vd., 2002; Hoffman vd., 2002; Beneke, vd., 2002; Scott vd., 1991, Bar-Or, 1987).

Çalışma sonuçlarına göre çalışmaya katılan kros milli sporcuların Wingate anaerobik güç değerlerinde anlamlı farklılık meydana gelmiştir. Literatür çalışmaları, kuvvet antrenman programlarının farklı branşlarda da etkilerini göstermektedir. Kadın Hentbol oyuncularının 8 hafta boyunca kuvvet çalışmalarını inceleyen Genç ve arkadaşları (2019), antrenman programının sonunda aldığı testler ile sporcuların beden yağ yüzdesi, anaerobik güç, izometrik sırt ve bacak kuvvet skorlarında anlamlı fark bulmuştur. Shaikh ve Mondal' ın (2012) yaptığı bir çalışmada ise erkek öğrencilere uyguladığı kuvvet egzersizleri neticesinde anaerobik güç değerlerinde anlamlı farklılık bulmuştur. Thielen ve arkadaşlarının (2020), 6 hafta süresince uyguladığı halter ve kuvvet egzersizleri neticesinde üniversiteli beyzbol oyuncularının anaerobik güç değerlerinde grup içi değerlerde bir fark bulamazken bireysel farklılıklar bulmuştur. Literatür çalışmaları, çalışmamız ile paralellik göstermektedir. Bu farklılık sporcuların hem rekabet düzeylerinin yüksek olması hem de uygulanan antrenman programının branş gereksinimlerine uygun olmasından kaynaklandığı düşünülebilir.

Çalışmaya katılan milli krosçuların 6 haftalık kuvvet ve izometrik kuvvet antrenmanları sonucunda sprint performans değerlerinde anlamlı farklılıklar olduğu tespit edilmiştir. Christou ve arkadaşları (2006), adölesan dönemindeki 18 futbolcuya yaptıkları çalışmaya göre, kuvvet antrenmanlarının 30 ve 10 metre sprint zamanında olumlu yönde bir gelişme olduğunu tespit edememişlerdir. Elde edilen sonuçlar göstermiştir ki yapılan kuvvet antrenmanları tek başına sprint zamanını geliştirmeye yetmemiştir. Ancak sprint ve kuvvet antrenmanlarının bir arada yaptırıldığı taktirde sürat gelişimine olumlu katkı sağlayacağını düşünmektedirler (Christou vd 2006).

Çakır (2016) genç sporcular üzerinde yaptığı kuvvet antrenmanların, izokinetik diz kuvveti, dinamik denge, anaerobik güç, sürat ve çevikliğe etkisi adlı yüksek lisans tez araştırmasında yaşları 18-30 arasında değişen 14 hentbolcu ile yaptığı çalışmada hentbolcuları eşit sayıda iki gruba ayırmış ve 1 gruba teknik antrenmanlarının yanında 8 hafta boyunca haftada 2 gün antrenman yaptırırken diğer gruba ise sadece teknik antrenman yaptırmıştır. Araştırmanın sonucunda antrenman grubunda 30 metre sürat testinde istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık belirlemiştir. Styles ve arkadaşlarının (2015) 17 erkek sporcuya 6 hafta süre ile kuvvet antrenmanı yaptırmış ve 30 metre sprint performans değerlerinde anlamlı farklılık tespit etmişlerdir. Bu sonuçlar araştırmamızın sonuçları ile paralellik göstermektedir. Bu farklılık sporcuların branş antrenmanlarına devam etmeleri, müsabık olmaları ve branş antrenmanlarının gereğinde kısa süreli patlayıcı çıkış çalışmalarından kaynaklandığı düşünülmektedir.

Çalışmaya katılan sporcuların uygulanan kuvvet antrenman programı sonucunda çeviklik performans değerlerini geliştirdiği görülmüştür. Ediz' in (2019) yaptığı 8 hafta ve haftada 3 gün kuvvet egzersizi uygulamıştır. Çalışma sonucunda futbol oyuncularında çeviklik performans yeteneğini incelemiş ve anlamlı artışlar olduğu sonucuna varmıştır. Dilber ve arkadaşlarının (2016) yaptığı çalışmada ise 8 hafta süre ile gerçekleştirdiği kuvvet antrenmanlarının başlangıcında ve sonunda Illinos çeviklik testi ölçümleri yapılmış. 8 hafta sonucunda alınan ölçümlerden sonra ön test son test arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar tespit edilmiştir. Söğüt (2016) yapmış olduğu çalışmada ise uyguladığı kuvvet egzersizlerinin kadın-erkek genç tenis sporcularında çeviklik performans yeteneğini incelemiştir. Literatür çalışmalarına bakıldığında çalışmamızın sonuçları ile paralellik göstermektedir. Çalışmanın ön test-son test değerleri incelendiğinde son test değerleri ön test değerlerine kıyasla anlamlı olarak geliştiğini bulmuştur.

6 haftalık kuvvet ve izometrik kuvvet antrenmanları sonucunda sporcuların denge performans skorlarında anlamlı farklılıklar meydana gelmiştir. Literatüre çalışmaları incelendiğinde, Erdoğan ve arkadaşları (2016) voleybolcularda dinamik ve statik denge üzerinde performans etkisini araştırmış, 8 hafta, haftada 3 gün yapılan performans çalışmasına 51 voleybolcu gönüllü olarak katılmış, ön test ve son test verilerine performansın anlamlı düzeyde denge performansını etkilediğini tespit etmiştir. Gür (2015) yapmış olduğu çalışmada, kor antrenmanlarının 8-14 yaş grubu erkek tenis sporcularının kor kuvveti, statik ve denge özellikleri üzerindeki etkisini araştırmış, gerçekleştirilen 12 haftalık kor antrenman programı sonucu antrenman grubunun dinamik denge yeteneği anlamlı düzeyde artmıştır. İlgili literatür incelendiğinde uygulanan kuvvet antrenman programı ile kas performansının arttırılabileceği, bununla bağlantılı olarak statik ve dinamik denge düzeylerinin arttırılabileceği görülmüştür (Watson vd., 2017). Literatür çalışmaları incelendiğinde kas kütlesini artırmaya yönelik uygulanan çalışmaların denge performans skorlarını iyileştirdiği görülmüş, çalışmamızı destekler sonuçlar gözlenmiştir.

Bu farklılık sporcuların ön hazırlık döneminde olması ve kuvvet egzersizleri ile kazanılan kas kütlesinin artışı ile denge kabiliyetinin gelişiminden kaynaklandığı düşünülmektedir. Sonuç olarak, milli krosçulara ön hazırlık döneminde 6 hafta süre ile uygulanan kuvvet ve izometrik kuvvet çalışmalarının milli krosçularda anaerobik güç, statik ve dinamik denge, 30 metre sprint ve çeviklik performans değerlerini geliştirdiği gözlenmiştir. Kuvvet egzersizlerinin tüm spor dallarının ön hazırlık döneminde branş gereksinimlerine ek olarak sporculara özgü olması, performans parametrelerinde daha pozitif yönde katkı sağladığı görülmektedir.

5. KAYNAKÇA

Açıkada, C. & Ergen, E. (1990). Bilim ve Spor. Ankara: Büro-tek ofset Matbaacılık.
Akgun, N. (1986). Exercise Physiology, 4. *Ikinci baski, Ege universitesi basimevi Bornova*, 3-92.

Alderton, A.K., Morıtz, U., Moe-Nılssen, R. (2003). Force plate and accelerometer measures for evaluating the effect of muscle fatigue on postural control during one legged stance. *Physiother Research Interntional*, 8: 187-199

Bar-or, O. (1987). The Wingate Anaerobic Test: An Update On Methodology, Reliability, And Validity. *Sports Medicine*, 4,381-394.

Bayram, M., Şıktar, E., Şıktar, E., & Öztürk, D. (2011). Uzun Mesafe Koşan Atletlerde İklimsel Antrenman Programının Performansa Etkisi, *Atatürk Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 13(4):50-61

Beneke, R., Pollmann, C., Bleif, I., Leithauser, R. M., Hutker, M. (2002). How Anaerobic İs The Wingate Anaerobic Test For Humans. *European Journal of Applied Physiology*, 87, 388-392.

Biçer, T. (1997). *Yaşamda ve Sporda Doruk Performans.* İstanbul: Sistem Yayıncılık

Billat, V. (2001). Interval Training for Performance: A Scientific and Empirical Practice. *Sports Medicine*, 31:13-31

Bosco, C., Luhtanen, P., Komi, P.V. (1983). Simple Method for Measurement of Mechanical Power in Jumping. *Eurpean Journal Applied Physiology*, 50, 273-282.

Can, B. (2008). *Bayan voleybolcularda denge antrenmanlarının yorgunluk ortamında propriosepsiyon duygusuna etkisi*. Doktora Tezi, Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı, Ankara.

Christou, M., Smilios, İ., Sotiropoulos, K. & Volak, K. (2006). Effects of resistance training on the physical capacities os adolescent soccer players. *Journal of Strength and Conditioning Research*. 20 (4), p.783-785.

Çakır, Z. (2016). *Genç hentbolcularda pliometrik antrenmanların izokinetik diz kuvveti, dinamik denge, anaerobik güç, sürat ve çevikliğe etkisi.* Yüksek Lisans Tezi. Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı, İstanbul, 2016.

Çalışkan O. (2013). *Özel düzenlenmiş pliometrik antrenmanların atletizm yapan 11-13 yaş çocukların aerobik ve anaerobik güçlerine etkisi*. Yüksek Lisans Tezi, Aksaray Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Aksaray.

Dilber, A.O., Lagap, B., Akyüz, Ö., Çoban, C., Akyüz, M., Taş, M., Özkan. A. (2016). Erkek futbolcularda 8 haftalık kor antrenmanının performansla ilgili fiziksel uygunluk değişkenleri üzerine etkisi. *CBÜ Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 11(2), 77-82.

Ediz, B. (2019). *Futbolcularda Core Antrenmanlarının Çabukluk ve Çeviklik Üzerine Etkileri*. Yüksek Lisans Tezi. Celal Bayar Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Manisa

Erdoğan, S.C., İpekoğlu, G., Çolakoğlu, T., Zorba, E., ve Çolakoğlu, F.F. (2016). Farklı Denge Egzersizlerinin Voleybolcularda Statik ve Dinamik Denge Performansı Üzerine Etkileri. *Spor ve Performans Araştırmaları Dergisi*. 8. 1. 11-18.

Ergen, E. (1986). "Spor Hekimliği. *Sporda Sağlık Sorunları ve Sakatlıklar*, Ankara, 20-5.

Fleck, S. J., Kreamer, W. J. (1997). Designing resistance trainings programs: Human Kinetics, Champaign, IL. 2.Basım

Genç, H., Cigerci, A. E., Sever, O. (2019). Effect of 8-week core training exercises on physical and physiological parameters of female handball players. *Physical Education of Students*, 23(6), 297-305

Gür, F. (2015). *Kor Antrenmanın 8-14 Yaş Grubu Tenis Sporcularının Kor Kuvveti, Statik Ve Dinamik Denge Özellikleri Üzerindeki Etkisinin Değerlendirilmesi.* Yüksek Lisans Tezi, Ankara Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ankara. 31-52.

Hill, D.W. (1993). The Critical Power Concept: *Sports Medicine* , 16:237-254.

Hill, D.W., Davey, K.M., Stevens, E.C. (2002). Maximal Accumulated O2 Deficit in Running And Cycling. *The jorunal of Applied Physiology*, 27, 463–478.

Hoffman, J. R., Maresh, C. M., Newton, R. U., Rubin, M. R., French, D. N., Volek, J. S., ... & Kraemer, W. J. (2002). Performance, biochemical, and endocrine changes during a competitive football game. *Medicine and science in sports and exercise, 34(11), 1845-1853.*

Hrysomallıs, C. (2011). Balance abilities and athletic performances. *Sports Medicine*, 41: 221- 232.

Kaminagakura, E.I., Zagatto, A.M., Redkva, P.E., Gomes, E.B., loures, J.P., Kalva-Filho, C.A., Papoti, M. (2012). Can the Running-Based Anaerobic Sprint Test be used to Predict Anaerobic Capacity: *Journal of Exercise Physiologyonline*, 90-99.

Klausen, K., Reilly, T., Secher, N., Snell, P. ve Wiilams, (1990). Strength and weight trainings C. (ED). *Physiology of Sports.* London.41-47

Kuş, M. (2000). *İlköğretim okullarında atletizm eğitimi*. Yüksek Lisans Tezi, Niğde Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı, Niğde

Montgomery, DL (1988). Buz Hokeyinin Fizyolojisi. Spor Hekimliği, 5(2), 99–126.

Nummela, A., Hämäläinen, I., Rusko, H. (2007). Comparison Of Maximal Anaerobic Running Tests On A Treadmill and Track. *Journal Sports Science*, 25, 87-96.

Olmsted, L.C., Carcıa, C.R., Hertel, J., Shultz, S.J. (2002). Efficacy of the Star Excursion Balance Tests in detecting reach deficits in subjects with chronic ankle instability. *Journal of Athletic Training*, 37: 501-506.

Özkan, A., Koz, M., Ersöz, G. (2011). Wingate Anaerobik Güç Testinde Optimal Yükün Belirlenmesi. *Spormetre Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 9(1), 1–5.

Ramazanoğlu, N. (1989). *Taekwondo da Motorik Özelliklerden Esnekliğin Performans Üzerindeki Rolü*. Yüksek Lisans Tezi. Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, İstanbul, 43.

Revan, S., Balcı, Ş.S., Hamdi, P.E.P.E., Aydoğmuş, M. (2008). Sürekli ve İnterval Koşu Antrenmanlarının Vücut Kompozisyonu ve Aerobik Kapasite Üzerine Etkileri. *Spormetre Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 6(4), 193-197.

Sands, W.A., Mcneal, J.R., Ochi, M.T., Urbanek, T.L., Jemni, M., Stone M.H. (2004). Comparison Of The Wingate And Bosco Anaerobic Test. *Journal of Strenght and Conditioning Research*, 18(4), 810-815.

Scott, C.B., Roby, F.B., Lohman, T.G., Bunt, J.C. (1991). The Maximally Accumulated Oxygen Deficit As An Indicator Of Anaerobic Capacity. *Medicine Science Sports Exercise*, 23, 618-624.

Shaikh, A. & Mondal, S. (2012). Effect of functional training on physical fitness components on college male students:A pilot study. *Journal of Humanities and Social Science*, 1(2), 01-05.

Sjodın, B., Svedenhag J., (1992). Oxygen Uptake During Running As Related to Body Mass in Circumpubertal Boys: A Longitudinal Study. *European Journal of Applied Physiology*, 65(2):150-7

Söğüt M. (2016). The Relations Between Core Stability And Tennis-Related Performance Determinants. *Biology Of Exercise*, 2016; 12(2): 35-44.

Styles WJ, Matthews MJ, Comfort P. (2015). Effects of strength training on squat and sprint performance in soccer players. *Journal of Strength and Conditioning Research*. 6: 1534-1539.

Thielen, S. P., Christensen, B. K., Bond, C. W., Hackney, K. J. & Moen, J. T. (2020). A comparison of the effects of a six-week traditional squat and suspended load squat program in collegiate baseball players on measures of athletic performance. *International Journal of Kinesiology and Sports Science*, 8(4), 51-58.

Zagatto, A.M., Beck, W.R., Gobatto, C.A. (2009). Validity Of The Running Anaerobic Sprıint Test For Assessing Anaerobic Power And Predicting Short-Distance Performances. *Journal of Strength and Conditioning Research*, 23(6), 1820-1827.

Zatsiorsky, V. M. (1995*). Science and Practice of Strength Training*. Human Kinetics. Champaign, 27-38

Yüksek İrtifa Kamp Merkezli Buz Hokeyi Kadın-Erkek Milli Takım Oyuncularına Uygulanan 8 Haftalık Yoğun İnterval Antrenmanların Cinsiyet Bakımından Bazı Performans Parametreleri Üzerine Etkisi

[1]Burak YÜCEL, [2]Cemal Berkan ALPAY

[1] Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Ağrı/Türkiye
[2] Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Ağrı/Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Yüksek irtifa kamp merkezli Türkiye kadın-erkek buz hokeyi milli takım sporcularına uygulanan 8 haftalık yoğun interval antrenmanın cinsiyet bakımından bazı performans parametreleri üzerine etkisini incelemektir.

Yöntem: Çalışmamıza kadın 12 erkek 13 Türkiye buz hokeyi sporcusu 8 hafta boyunca branş antrenmanları dışında haftada 3 gün 60-80 dakika olmak üzere, yoğun interval antrenman programı uygulanmıştır. Antrenmanlara başlamadan önce sporculara anaerobik güç, 30 m sprint, çeviklik ve denge testleri uygulanmıştır 8 haftalık antrenman dönemi sonunda sporculardan tekrar anaerobik güç, 30 m sprint, çeviklik ve denge testleri uygulanıp çalışma sona erdirilmiştir. Verilerin istatistiksel değerlendirilmesinde lisanslı SPSS 20.0 windows paket programı kullanıldı ve anlamlılık seviyesi 0.05 olarak kabul edilmiştir.

Bulgular: İstatistiksel analiz sonucunda anaerobik güç ön test- son test sonucunda anlamlı düzeyde artış bulunduğu fakat zaman*cinsiyet açısından anlamlı düzeyde olmadığı tespit edilmiştir. Statik denge ölçümleri, sprint ve çeviklik ön test-son test sonuçlarında zaman bakımından anlamlı farklılıklar olduğu ancak zaman*cinsiyet açısından bir anlamlı bir değişim olmadığı tespit edilmiştir.

Sonuçlar: Yüksek yoğunluklu interval antrenman programının 8 hafta sonunda kadın-erkek milli buz hokeyi sporcularında farklı branşlarda olduğu gibi anaerobik kapasitelerini arttırdığını, çeviklik, sprint ve statik denge değerlerini de geliştirdiği gözlenmiştir. Ölçümlerini gerçekleştirdiğimiz parametreler zaman açısından anlamlı farklılıklar bulunmasına rağmen cinsiyet açısından bir farklılık oluşturmadığı tespit edilmiştir. Aynı zamanda yoğun interval çalışmaların diğer spor branşlarında olduğu gibi buz hokeyi branşında da yüksek performans elde etmek için egzersiz programlarının farklı yerlerinde bulunmasının çok önemli olduğu düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Buz Hokeyi, Performans, İnterval Antrenman

1. GİRİŞ

Buz hokeyi buzla kaplı bir sahada branşa özgü bir sopa ve ekipman ile altışar kişilik iki takım arasında oynanan, her biri 20 dakikadan meydana üç devreden oluşan, aralıklı faaliyetler ve beden temasını kapsayan, yüksek hız ve güç gerektiren tempolu ve sert bir spor dalıdır ((Ronnestad vd.,2019; Crowley vd., 2019; Bond vd., 2019; Vig-Larsen vd., 2019; Roczinok vd., 2016). Bilhassa Kanada, Rusya, Amerika ve dünyada birçok yerde popüler bir takım sporudur (Ransdell and Murray, 2011; Arda, 2014). Her bir oyuncu maç esnasında yaklaşık 25 dakika oyunda kalıp, yaklaşık 5500 metre(m) performans sergilemektedir. Bir müsabaka esnasında sporcular birçok kez kısa süreli sürat koşuları ve yön değiştirmeler yapmaktadır. Bu durum hokeyciler için sürat ve çevikliğin önemini ortaya koymaktadır (Arda, 2014). Aralıklı takım sporlarındaki performans, sabit bir maksimum iş oranını sürdürme kapasitesi yerine, katılımcının maç boyunca ortaya koyduğu hız, güç, çeviklik ve kısa süreli, yüksek yoğunluklu aktiviteleri tekrarlama kabiliyeti ile ilgilidir (Stanula vd.,2018; Stanula and Roczinok, 2014).

Buz hokeyinde performans birçok farklı faktöre bağlıdır. Oyuncular sporu buz üzerinde patene sabitlenmiş ince bir çubuk üzerinde kayarak yaptıkları için sporcuların dengelerinin çok iyi olması gerekmektedir (Behm vd., 2005). Hızlı bir spor olduğu için sprint kabiliyetlerinin, her an değişebilen yüksek yoğunluklu bir spor olduğudan çevikliklerinin, uzun süren maç boyunca maksimum efor sağlayabilmeleri için enduranslarının ve kuvvetlerinin iyi olması gerekir (Stanula vd., 2014; Boland vd., 2019). Her bir faktör için kullanılan birçok test materyali olmasına rağmen sporun buzda yapılıyor olması ve bütün bileşenlerin aynı anda değerlendirilmesinin zorluğu tam anlamıyla bir performans değerlendirmesi yapılmasını zorlaştırmaktadır. Bu nedenle buz içinde ve buz dışında yapılan ayrı ayrı performans ölçümleri ile tahmini genel bir performans ortaya konmaktadır (Behm vd., 2005).

Son zamanlarda buz dışı testlerin buzdaki performansa ne kadar iyi karşılık geldiğiyle ilgili çalışmalar vardır. Birkaç araştırmacı, sprint, dikey sıçrama ve uzun atlamanın buzda test performansının geçerli ve güvenilir göstergeleri olduğu sonucuna varmıştır (Ransdell ve Murray, 2011). Buz hokeyi, tüm profesyonel sporların en hızlısı olarak kabul edilir ve hızlı ivmelenme ve genel hız için patlayıcı bacak gücü gerektirmektedir (Burr vd., 2007). Yapılan çalışmalarda buz dışı sürat koşusu antrenmanının, buzdaki maksimum sürat yeteneği süresi ile önemli bir korelasyonu olduğu kanıtlanmıştır (Behm vd., 2005). Paten kayma hızı, kısa mesafelerde ilk hızlanma ve hızlı yön değişimi, hokey maçlarında oyunun en önemli bölümlerini etkileyebileceği için yüksek değere sahip niteliklerdir. Bu durum buz dışında yapılan testlerin ve antrenmanların sporcunun buz içindeki performansıyla ilgili önemli bilgiler verebileceğini göstermektedir (Behm vd., 2005; Bond vd., 2017).

Buzdaki performans değişkenlerinin buz pateni ve oyun performansıyla ilişkilendirilerek fiziksel özelliklerin belirlenmesi, karadaki antrenman programlarının etkinliği için önemlidir. Oyun performansı ile ilgili olabilecek nitelikleri değerlendirmek için buz dışı testler kullanılabilmektedir (Boland vd., 2019). Buz hokeyi oyuncuları hem buz üzerinde hem de buz dışı test değişkenleriyle değerlendirilmelidir. Buzda kayma testleri, antrenörlerin buzda kayma performansını destekleyecek eğitim programları tasarlamalarına olanak tanımaktadır (Bond vd., 2018; Boland vd., 2019, Bracko vd., 2004). Dolayısıyla, özel buz testleri, tüm fizyolojik parametrelerin ve mekanik özelliklerin genel katkısını yansıtan daha duyarlı bir değerlendirme yaklaşımı olabilir (Vigh-Larsen vd., 2019).

Dayanıklılık performansın arttırılmasında temel olarak yüksek şiddetli interval antrenmanların (HIT) etkili olduğu tespit edilmiştir (Lindsayvd., 1996; Laursen ve Jenkins, 2002; Smith vd., 2003). Ayrıca dayanıklılık ve diğer fizyolojik parametreleri belirleyen interval antrenman yöntemi, ATP-PC depolarının tekrar olarak kullanımını sağlar. Bu sonuçla sistemin enerji kapasitesinde yeterli uyaranlar sağlanır ve anaerobik glikoz fazlaca kullanılmadığı için kas yorgunluğunun geçmesinde yardımcı olmaktadır. Egzersiz süresinin ve dinlenme aralıklarının düzenli şekilde ayarlanması

anaerobik glikozun maksimal olarak arttırır ve geliştirir. Uzun süreli, çok tekrarlı ve kısa aralıklı dinlenme olan interval çalışmalarda oksijen taşınma sistemi zorlaşır ve aerobik sistemi de artırmaktadır (Fox vd., 1988). Son zamanların popüler haline gelen yüksek yoğunluklu interval antrenman, yapılan araştırmalarda 2 haftalık ve 6 seanslık egzersiz sürecinde hem aerobik kapasiteyi hem de anaerobik kapasiteyi eş zamanlı metabolik fonksiyonlarını geliştirdiğini belirten çalışmalar görülmektedir (Barker vd., 2014). Geleneksel aerobik egzersiz programları ile kıyaslandığında süreci daha ekonomik ve daha verimli kullanılması, aerobik ve anaerobik kapasiteyi, metabolik fonksiyonlara etkisi ve fiziksel performansı da arttırması yönüyle daha çok tercih edilmektedir (Bayati vd., 2011; Greeley vd., 2013).

Yapılan bu çalışmalar doğrultusunda ülke genelinde buz hokeyi branşında en üst seviyeye gelmiş Türkiye kadın-erkek milli buz hokeyi sporcularının cinsiyet ve zaman bakımından bazı performans özelliklerini yüksek yoğunluklu interval çalışmalar sonucunda elde edilen değişiklikleri incelemek amacıyla ele alınmıştır.

2. MATERYAL VE YÖNTEM

Araştırmaya gönüllülük esasına dayalı milli takımda görev yapan genç kadın-erkek sporcular katılmıştır. Çalışma içeriği sporculara ayrıntılı biçimde anlatılarak bilgi verilmiştir. Çalışmanın içeriği anlatıldıktan sonra çalışmaya katılmak isteyip istemedikleri sorulmuş ve çalışmaya katılan sporcular gönüllü katılım onam formunu imzalayıp çalışmaya dahil edilmiştir. Deneklere kendi branş antrenmanları dışında haftada 3 gün yoğun interval antrenman programı uygulanmıştır. Yapılacak çalışmaya başlamadan önce sporcuların ön test ve son test ölçümleri Atatürk Üniversitesi Fiziksel ve Fizyolojik Test Ölçüm Laboratuvarında gerçekleştirilmiştir.

2.1. Çalışma Dizaynı

Çalışma kapsamında 8 hafta süren yoğun interval çalışma programı haftada 3 gün sporculara uygulanmıştır. İnsan bedeni nörolojik ve fizyolojik açıdan egzersize uyum sağlamaktadır ve vücut belirli bir seviyeye geldikten sonra aerobik ve anaerobik kapasitelerde de gelişmelerin başladığı bir sürece girdiği belirtilmiştir (Greeley vd., 2013; Suchomel vd., 2017). Çalışmanın hem başında hem sonunda sporculardan wingate anaerobik güç testi, 30 metre sprint testi, statik ve dinamik denge testleri, illinois çeviklik testi ölçümleri gerçekleştirilmiştir.

2.2. Antrenman Programı:

Araştırma kapsamında çalışma programına dahil olan sporcular 8 hafta boyunca haftanın 3 günü yoğun interval çalışmaları uygulanmıştır. Sporcular çalışma programı kapsamında kendi branş antrenmanlarına devam etmişlerdir. Çalışma içeriğinde her bir antrenman ortalama 80 dakika sürmekte ve antrenmanların ilk 15-20 dakika ısınma ve son 15-20 dakika soğuma içim kullanılmıştır. 8 haftalık süre boyunca çalışma programı orta düzeyde gerçekleştirilmiştir. Antrenman içeriğinde kullanılan örnek hareketler:

- 400 metre Koşu
- 30 m sprint Koşuları
- High Jumping
- Reverse Crunch
- Jumping Jacks
- High Knees Running in Place
- Squat Jumping
- Touch Toes

Buz hokeyi kadın-erkek milli takım sporcuları 8 hafta süresince uygulanan antrenman programı Tablo 1' de verilmiştir.

Zaman → Antrenman ↓	1.hafta	2.hafta	3.hafta	4.hafta	5.hafta	6.hafta	7.hafta	8.hafta
ISINMA	15-20 dakika jog temposunda koşu ve streching	15-20 dakika jog temposunda koşu ve streching	15-20 dakika jog temposunda koşu ve streching	15-20 dakika jog temposunda koşu ve streching	15-20 dakika jog temposunda koşu ve streching	15-20 dakika jog temposunda koşu ve streching	15-20 dakika jog temposunda koşu ve streching	15-20 dakika jog temposunda koşu ve streching
ANA EVRE	% MKAH %80-85	% MKAH %80-85	% MKAH %80-85	% MKAH %80-85	% MKAH %85-90	% MKAH %85-90	% MKAH %85-90	% MKAH %85-90
SOĞUMA	15-20 dakika jog temposunda koşu ve streching	15-20 dakika jog temposunda koşu ve streching	15-20 dakika jog temposunda koşu ve streching	15-20 dakika jog temposunda koşu ve streching	15-20 dakika jog temposunda koşu ve streching	15-20 dakika jog temposunda koşu ve streching	15-20 dakika jog temposunda koşu ve streching	15-20 dakika jog temposunda koşu ve streching

Wingate Anaerobik Güç ve Kapasite Testi: Bu test mekanik bir bisiklet ergometresine bağlı bir bilgisayardan (Monark Ergomediks 984 E, Pike Byke, Finland) meydana gelmektedir. Çalışmaya katılan sporculara test uygulanmadan önce ayrıntılı bilgi verildikten sonra 60-70w iş yükünde 10 dakika ısınmaları sağlanmıştır. Her deneğin VA' nın % 7,5'ine karşılık gelen yük tespit edilip bisiklet kafesinin içinde bulunan yuvaya yerleştirilmiştir. Bisiklet sele boyu her sporcuya özgü ayarlanıp, sporcuların ayakları pedallara klips yardımıyla bağlanmış ve sabitlenmiştir. Sporcular test başlangıcında yük uygulanmadan hemen öncesinde 3-4 saniye içerisinde maksimal pedal hızına ulaşmaları sağlandıktan sonra kafesin içinde bulunan yük miktarı bırakıldıktan sonra ağırlıktan kaynaklı yük miktarı pedallara yüklenmektedir. Test başlangıcından itibaren sporculara 30 saniye süresince pedal hızını muhafaza etmeleri istenmiştir. Test esnasında sporculara sözlü motivasyon sağlanmıştır. Sporculara test bir defa uygulanmıştır. Test hızlanma bölümünün bitmesiyle başlar ve her biri 5 saniye süren 6 bölümden meydana gelmektedir. Bu durumdan dolayı Wingate testi zirve güçten en düşük güce kadar inen bir çabalama olarak ifade edilir. (Del Vecciho vd., 2019).

İllinois Çeviklik Testi: Çeviklik testi ölçümleri eni 5 metre, boyu 10 metre olan bir alanda köşelere dikdörtgen biçiminde 4 huni bırakılmıştır. Alan uzunlamasına ikiye bölünmüştür (2,5metre). Orta alana aralarında 3,3 metre kalacak şekilde 4 huni daha yerleştirilmiştir. Her 10 metrede bir 180^0 dönüşleri kapsayan 40 metresi düz, 20 metre huniler arası slalom koşularından oluşmaktadır. Test parkuru başlangıç ve bitiş noktalarına hassasiyeti 0.01 saniye olan çift kapılı fotoselli kronometre sistemi (Tümer Elektronik Ltd, Türkiye) kurulmuştur. Test başlamadan önce deneklere parkur tanıtımı yapılmış olup, düşük tempoda 3-4 deneme yapmalarına izin verilmiştir. Sonrasında sporcular belirledikleri tempoda 8-10 dakikalık ısınma ve esneme yaptırılmıştır. Sporcular parkur başlangıç noktasında, yüzüstü yatar pozisyonda, eller omuz hizasında yerle temas halinde çıkış yapmışlardır. Test her sporcuya bir defa uygulanmış olup parkur bitirme dereceleri saniye olarak kaydedilmiştir.

30 Metre Sprint Testi: 30 metre uzunluğunda bir alanın giriş ve çıkış noktalarına hassasiyeti 0.01 olan fotoselli kronometre sistemi yerleştirilmiştir. Test başlangıç noktasının 1 metre gerisine bir nokta işaretlenmiş ve sporcular gerekli ivmelenmeyi elde edebilmeleri için teste bu noktadan başlanmaları istenmiştir. Gerekli ısınmaları yapan sporcular teste alınmıştır. Her sporcu testi 2 defa gerçekleştirmiştir. En iyi olan sonuç saniye cinsinden kaydedilmiştir.

Statik ve Dinamik Denge Testi: Denge kabiliyetini tam olarak yansıtabilen stabilometre araçlarının bir versiyonu olan Kinesthetic Ability Trainer (OEM Medical, SPORKAT 4000, Carlsbad, USA) denge sistemi kullanılarak denge testleri gerçekleştirilmiştir. Sporculara hafif bir kıyafet tercih etmeleri tavsiye edilmiştir. Sporcular bir koşu bandı üzerinde 5 dakikalık bir koşu sonrasında esneme yaptırılmıştır. Sporcu kendini hazır hissettiği zaman teste alınmıştır. Statik ve dinamik denge testleri dominant bacak, nondominant bacak ve çift bacak duruş pozisyonunda gerçekleştirildi. Sporcular test öncesinde 5 dakika kadar KAT4000 de pratik yapmalarına izin verildi. Sporcular test esnasında kollar göğüsler üzerinde çapraz, diz 20^0 fleksiyona getirmeleri istendi. Kolların göğüste birbirine çapraz tutulması, kol pozisyonu ile ilgili balistik etkileri ortadan kaldırır ve kişinin destek rayına temasla hata payını en aza indirger. Test süresince sporcular araştırma grubunun üst gövde kas hareketlerinin en aza indirilerek ve sadece bacaklarını kullanarak testi tamamlamasına teşvik edildi (KAT 4000 kullanma kılavuzu). Test sonucu sayısal değerler ne kadar düşük ise denge yeteneği o kadar gelişmiş olarak yorumlanır.

2.3. İstatiksel Analiz

Araştırmadan elde edilen veriler, Windows 10 altında çalışan SPSS 22.00 programı kullanılmıştır. Araştırmaya katılan kadın ve erkek sporcuların ön test ve son testte alınan değişkenlerinin arasındaki değişimin zaman ve cinsiyet etkisine göre değişiminin incelenmesinde Repeated Measures ANOVA analizi kullanılmış ve anlamlılık düzeyi $p<0,05$ olarak belirlenmiştir.

3. BULGULAR

Araştırmaya katılan kadın erkek buz hokeyi milli takım sporcularının yoğun interval egzersiz grubu olarak analiz edilmiştir. Analizlerden elde edilen test verileri antrenman grubunun kendi içerisinde ön test- son test olarak verilmiştir.

Tablo 2. Araştırmaya Buz Hokeyi Milli Kadın-Erkek Sporcuların Ölçüm Sonuçlarının Karşılaştırılmasına Bağlı Analiz Sonuçları

Değiskenler	Cinsiyet	Ön test	Son test	P(zaman)	P(zaman*cinsiyet)
Wingate	Kadın	514,70±88,71	545,90±105,86	0,001	0,602
	Erkek	582,,49±70,24	623,14±0,25		
Sprint	Kadın	4,64±0,22	4,45±0,25	0,002	0,117
	Erkek	4,32±0,20	4,25±0,25		
Çeviklik	Kadın	18,63±1,69	17,90±1,26	0,000	0,494
	Erkek	15,88±0,79	15,32±0,67		
Statik Sol	Kadın	347,58±72,91	279,58±72,24	0,000	0,160
	Erkek	224,84±44,33	188,07±16,90		
Statik Sağ	Kadın	330,58±66,32	214,58±58,20	0,000	0,001
	Erkek	168,61±34,19	144,23±22,46		
Statik Çift	Kadın	192,25±58,82	137,25±26,71	0,000	0,048
	Erkek	159,30±31,35	138,38±18,87		

*p<0,05

Wingate testi sonuçları, ön test ile son test arasında anlamlı bir artış olduğunu ($p < 0.05$), zaman × cinsiyet varyasyonunun istatistiksel olarak anlamlı olmadığını ($p > 0.05$) göstermektedir.

Çeviklik, statik sağ ayak denge, statik sol ayak denge, statik çift ayak denge, sprint performansı ön test ile son test arasında zamana göre anlamlı bir azalma olduğu görülmektedir. Son testte wingate anaerobik güç testi için zaman × cinsiyet varyasyonu p=0,602 (p > 0.05) olduğu için istatistiksel olarak anlamlı değildir.

4. TARTIŞMA VE SONUÇ

Bu çalışmada Türkiye kadın-erkek buz hokeyi milli takım sporcularının 8 haftalık yoğun interval çalışmasının (HIIT) buz hokeyi milli takım sporcularında anaerobik güç, statik denge, sprint sürati, çeviklik, ve anaerobik güç performanslarına etkisi araştırılmıştır.

Çalışmanın sonuçlarına göre çalışmaya katılan hem kadın sporcularda hem erkek sporcularda anaerobik performanslarında artış meydana getirdiği fakat cinsiyet faktörü açısından bir fark olmadığı belirlenmiştir. Sporda başarının en önemli belirteçlerinden biri olan anaerobik güç parametreleri maksimal ve supramaksimal fiziksel aktivite sırasında, iskelet kaslarının oksijen yokluğu ve azlığında, anaerobik enerji transfer sistemlerini kullanarak meydana getirdiği iş kapasitesi "anaerobik kapasite" olarak tanımlanmaktadır. Bu işin birim zamandaki değeri anaerobik güç olarak ifade edilir. Bazı araştırmacılar, anaerobik güç ve kapasitenin sürat, sıçrama, ani hız veya yön değiştirme gerektiren spor dallarında performansın belirleyicisi olduğunu belirtmektedir. Bu özelliklere sahip olan branşların (Güreş, judo, jimnastik futbol, basketbol, hentbol, buz hokeyi, Amerikan futbolu v.b) antrenman uygulamalarına baktığımızda da anaerobik yüklenmeleri yoğunluğunu görebiliyoruz. Buradaki farklılığın sebebi yapılan sekiz haftalık antrenman programın uygunluğundan olduğu düşünülmektedir. Arslan ve arkadaşları, Fırat Üniversitesinde spor yapan 21,43 yaş ortalaması ile spor yapmayan 21, 33 yaş ortalamasına sahip öğrenciler üzerinde gerçekleştirdiği çalışmada, anaerobik kapasiteyi spor yapanlarda 101,55 ±9,35 kg/m/sn olarak, spor yapmayanlarda ise 96,46±8,83 kg/m/sn olarak tespit etmişlerdir. William ve arkadaşları 8 hafta süresince haftada 3 gün sürdürdükleri interval sprint antrenmanları ile 9.6 yaş ortalamasındaki kız öğrencilerde anaerobik performansı arttırdığını gözlemlemişlerdir. Bu sonuçlar araştırmamızdan elde ettiğimiz sonuçlar ile paralellik göstermektedir.

Araştırmaya katılan buz hokeyi sporcularının 8 haftalık yoğun interval antrenmanları sonucunda statik denge değerlerinde kadın sporcular ve erkek sporcularda denge performansı açısından gelişme olduğu fakat cinsiyet açısından bir farklılık olmadığı tespit edilmiştir. Literatür çalışmaları incelendiğinde antrenmanların sporcularda motorik özellikleri geliştirme ile denge üzerine yapılan incelemeler çalışmamızla paralellik göstermektedir. Altay' ın 2001 yılında yaptığı çalışmada alt ekstremite kas kuvvetinin gelişiminin sağlandığı, eklem esnekliğini koruyarak reaksiyon zamanını azalttığı ve dolayısıyla denge performansını geliştirdiğini rapor etmiştir. Bu bağlamda yapılan egzersiz reçetelerinin kuvvet kazandırması dolayısıyla denge becerilerini geliştirdiği söylenebilir. Davlin' in 2004' de yaptığı çalışmada denge yetisini geliştirmiş, sporcu grubun sedanter bireylere kıyasla daha iyi bir denge performansına sahip olduklarını tespit etmekle beraber, cinsiyetten kaynaklı bir farklılık oluşmamıştır. Genç erkek hentbolcularda 8 haftalık kuvvet ve pliometrik çalışmaların birlikte kombineli olarak yapıldığı bir araştırmada, statik denge değerlerinde, dinamik denge değerlerinden daha yüksek oranda gelişmenin olduğu tespit edilmiştir (Salahzadeh vd., 2011). KAT 2000 Denge aleti kullanılarak yapılan çalışmalarda, Erkmen ve vd. (2007), yaş ortalamaları 20,85 yıl olan basketbolcular, yaş ortalamaları 21,11 yıl olan cimnastikçiler yaş ortalamaları 21.31 yıl olan futbolculara, statik ve dinamik denge ölçümleri yapmışlardır. Basketbol ve cimnastik branşları arasında tüm denge testlerinde istatistiksel olarak anlamlı düzeyde farklılık, basketbol ve futbol branşları arasında çift bacak statik denge skorunda ve cimnastik ile futbol branşları arasında dinamik denge skorlarında anlamlı düzeyde farklılık tespit etmişlerdir. Literatür çalışmaları incelendiğinde antrenmanların sporcularda motorik özellikleri geliştirme ile denge üzerine yapılan incelemeler çalışmamızla paralellik göstermektedir.

Ayrıca araştırma sonuçlarına göre 8 haftalık yoğun interval çalışma sonrasında buz hokeyi milli takım kadın sporcularda ve erkek sporcularda çeviklik performansları açısından artış sağladığı söylenebilir. Çeviklik, sportif başarıyı etkileyen en önemli motorik özelliklerden biridir. Bir uyarana karşı tepki olarak verilen, bedenin tamamının katılımını gerektiren, çabuk hareket edebilme, dengeyi koruma, yön değiştirme gibi yetenekleri bir senkron halinde uygulayabilme kabiliyeti olarak tanımlanır (Özbay vd., 2018). Anaerobik gücün gelişimi çeviklik özelliğine de olumlu katkı sağladığı düşünülmektedir. Vaczi vd., (2013) tarafından yapılan bir çalışmada, Macaristan 3. liginde mücadele eden futbolculara 6 hafta uygulanan yüksek şiddetli pliometrik antrenmanın çeviklik performansında bir gelişime neden olduğunu tespit etmişlerdir. Yapılan çalışmada, sporcuların çeviklik testi ön test ve son test değerleri, Illinois testi için ise 15,34 (±,36 sn) ve 15,08 (±,36 sn) şeklinde tespit edildi. Bununla beraber çalışmamızın sonuçları ile paralel sonuçlar elde eden birçok araştırmacı (Ramirez-Campillo vd. 2014; Meylan ve Malatestia, 2009; Miller vd., 2006 ve Pienaar ve Coetzee, 2013) yoğun interval çalışmaların sonrasında çeviklik testi performansında pozitif gelişim olduğunu rapor etmişlerdir. Çeviklik performansına yönelik literatür çalışmaları incelendiğinde çalışmamızın sonuçları ile paralellik göstermektedir.

Çalışmaya katılan kadın ve erkek sporcuların 30 m sprint performans değerlerinde anlamlı artış olduğu fakat cinsiyet açısından anlamlı bir farklılık oluşmadığı tespit edilmiştir. 8 hafta süresince sporculara yüksek yoğunluklu interval antrenmanların sürat, çeviklik ve aerobik performansları üzerine etkisinin incelendiği bir araştırmada, 30 metre sürat testi ortalama değerleri arasında anlamlı artışlar olduğunu belirtmiştir (Akılveren, 2018). Sperlich vd. (2011), 14 yaşındaki futbolcularda 5 hafta yüksek yoğunluklu interval antrenman ve yoğunluklu antrenmanın etkilerini inceledikleri bir çalışmada, futbolcuların 30 m sürat koşu testi ortalama değerlerinde anlamlı bir fark olduğunu bildirmişlerdir. Çalışmalar incelendiğinde araştırmamızın sonuçları ile paralellik göstermektedir.

Sonuç olarak yüksek yoğunluklu interval antrenman programının 8 hafta sonunda kadın-erkek milli buz hokeyi sporcularında farklı branşlarda olduğu gibi anaerobik kapasitelerini arttırdığını, çeviklik, sprint ve statik denge değerlerini de geliştirdiği gözlenmiştir. Ölçümlerini gerçekleştirdiğimiz parametreler zaman açısından anlamlı farklılıklar bulunmasına rağmen cinsiyet açısından bir farklılık oluşturmadığı tespit edilmiştir. Aynı zamanda yoğun interval çalışmaların diğer spor branşlarında olduğu gibi buz hokeyi branşında da yüksek performans elde etmek için egzersiz programlarının farklı yerlerinde bulunmasının çok önemli olduğu düşünülmektedir.

5. KAYNAKÇA

Akılveren E. (2018). *Futbolda yüksek şiddetli interval antrenman ve tekrarlı sprint antrenmanlarının aerobik performans üzerine etkisinin incelenmesi.* Yüksek Lisans Tezi, Akdeniz Üniversitesi Sağlık Bilimler Enstitüsü, Antalya.

Arda, Ö. (2014). *Buz Hokeycilerinde Çeviklik, Sürat, Kuvvet ve Denge Arasındaki İlişkinin İncelenmesi.* Yüksek Lisans Tezi, Baskent Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü Spor Bilimleri Ana Bilim Dalı, Ankara.

Arslan, C., Gönül, B. (1990). Fırat Üniversitesinde spor yapan ve yapmayan erkek öğrencilerin bazı fizyolojik özelliklerinin test edilmesi ve karşılaştırılması*, Ege Üniversitesi Spor Hekimliği Dergisi*, 25 (4) : 153

Barker, A.R., Day, J., Smith, A., Bond, B., Williams, C.A. (2014): The influence of 2 weeks of low-volume high intensity interval training on healtj outcomes in adolescent boys. *Journal of Sport Sciences*,32:8,757-765.

Bayati, M., Farzad, B., Gharakhanlou, R., Agha-Alinejad, H. (2011). A practical model of lowvolume high-intensity interval training induces performance and metabolic adaptations that resemble 'all-out' sprint interval training. *Journal of Sports Science & Medicine*, 10(3): 571-576.

Behm, D.G., Wahl, M.J., Button, D.C., Power, K.E., Anderson, K.G. (2005). Relationship Between Hockey Skating Speed and Selected Performance Measures. *Journal of Strength and Conditioning Research*, 19(2), 326–331.

Boland, M., Delude Kand, Miele, E.M. (2019). Relationship Between Physiological Off-Ice Testing, On-Ice Skating and Game Performance in Division I Female Ice Hockey Players. *Journal of Strength Conditioning Research*, 33(6): 1619–1628.

Bond, C.W., Bennett, T.W., Noonan, B.C. (2018). Evaluation of Skating Top Speed, Acceleration and Multiple Repeated Sprint Speed Ice Hockey Performance Tests. *Journal of Strength Conditioning Research*, 32 (8): 2273–2283.

Bond, C.W., Willaert, E.M., Rudningen, K.E., Noonan, B.C. (2017). Reliability of Three Timing Systems Used to Time Short On Ice Skating Sprints in Ice Hockey Players. Journal of Strength Conditioning Research; 31(12): 3279–3286.

Bracko Et Al. (2004). Biomechanics Powers Ice Hockey Performance, *Sports Medicine*

Burr, J.F., Jamnik, V.K., Dogra and Gledhill, N. (2007). Evaluation of Jump Protocols to Assess Leg Power and Predict Hockey Playing Potential. *Journal of Strength Conditioning Research*, 21(4):1139–1145.

Crowley, S.G., Trofa, D.P., Vosseller, J.T., Gorroochurn, P., Redler, L.H., Schiu B and Popkin, C.A. (2019). Epidemiology of Foot and Ankle Injuries in National Collegiate Athletic Association Men's and Women's Ice Hockey. *The Orthopaedic Journal of Sports Medicine*, 7(8), 2325967119865908.

Del Vecchio, A., Negro, F., Holobar, A., et al. (2019). Motor nöronlarınız kadar hızlısınız: motor nöronların işe alım hızı ve maksimum deşarjı, insanlarda maksimum kuvvet geliştirme oranını belirler. *Journal of Physiology*. 597(9):2445–56.

Erkmen, N. (2006). *Sporcuların Denge Performanslarının Karşılaştırılması.* Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı. Doktora Tezi. Ankara

Fox, E.L., Bowers, R.W., Foss, M.L. (1988). *The Physiological Basis of Physical Education and Sports.* Beden Eğitimi ve Sporun Fizyolojik Temelleri. Mesut Cerit, Bağırgan Yayınları, Ankara,1999; 358-366.

Greeley, S.J., Martinez, N., Campbell, B.I. (2013). The impact of high-intensity interval training on metabolic syndrome. *Strength & Conditioning Journal*, 35(2): 63-65.

Laursen, P.B., Jenkins, D.G. (2002). The Scientific Basis for High-Intensity Interval Training. *Sports Medicine*, 32:53-73

Lindsay, F.H., Hawley, J.A., Myburgh, K.H., Schomer, H.H., Noakes, T.D., Dennis, S.C. (1996). Improved Athletic Performance in Highly Trained Cyclists After Interval *Training. Medicine & Science in Sports & Exercise*, 28:1427-1434

Meylan, C., Malatesta, D. (2009). Effects of in-season plyometric training within soccer practice on explosive actions of young players. *Journal of Strenght and Conditioning Research*, 23(9): 2605-2613

Miller, M.G., Herniman, J.J., Ricard, M.D., Cheatham C.C., Micheal, T.J., (2006). The effects of a 6-week plyometric training program on agility. *Journal of Sports Science Medicine*, 5: 459-65.

Özbay, S., Ulupınar, S., & Özkara, A.B. (2018). Sporda Çeviklik Performansı. *Ulusal Spor Bilimleri Dergisi*, 2(2), 97-112.

Parkhouse, W. S., & Mckenzie, D. C. (1983). 5: ANAEROBIC CAPACITY ASSESSMENT OF ELITE ATHLETES. *Medicine & Science in Sports & Exercise*, *15*(2), 142.

Piennar, C., Coetzee, B. (2013). Changes in selected physical, motor performance and anthropometric components of university-level rugby players after one microcycle of a combined rugby conditioning and plyometric training program. *Journal of Strength and Condition Research*, 27: 398-415.

Ramirez-Campillo, R., Meylan, C., Alvarez, C., Henriquez-Olguin, C., Martinez, C., Canas-Jamett, R. (2014). Effects of in-season low-volume highintensity plyometric training on explosive actions and endurance of young soccer players. *Journal of Strength and Condition Research*, 28:1335- 42.

Ransdell, L.B., Murray, T. (2011). A Physical Profile of Elite Female Ice Hockey Players from the United States. *Journal of Strength and Conditioning Research*, 25(9), 2358-2363.

Roczniok, R., Stanula, A., Maszczyk, A, Et Al. (2016). Physiological, Physical and On-Ice Performance Criteria for Selection of Elite Ice Hockey Teams. *Biology of Sport*, 33(1):43–48.

Ronnestad, B.R., Ofsteng, S.J., Ellefsen, S. (2019). Block Periodization of Strength and Endurance Training is Superior to Traditional Periodization in Ice Hockey Players. *Scand Journal Medicine Science Sports*. 29:180–188.

Salehzadeh, K., Karimiasl, A., Borna, S., Shirmohammadzadeh, M. (2011). The effects of 8- week plyometric and combinational trainings on dynamic balance of teenage handball players. *Journal of Basic and Appled scientific Research*, 1(12): 3316-3321

Smith, T.P., Coombes, J.S., Geraghty, D.P. (2003). Optimizing High-Intensity Treadmill Training Using the Running Speed at Maximal O2 Uptake and The Time for Which This Can Be Maintained. *European Journal of Applied Physiology*, 89:337-343.

Sperlich, B., De Marées, M., Koehler, K., Linville, J., Holmberg, H.C., Mester, J.(2011). Effects of 5 Weeks of High-İntensity İnterval Training Vs. Volume Training in 14-Year-Old Soccer Players. *The Journal of Strength Conditioning Research*, 25, 1271-8.

Stanula et al. (2018). Relationships of Physical Fitness Test Results and Player Performance Indicators in National-Level Ice Hockey Players, Proceedings of the International Scientific Conference. Volume IV, May 25th-26th; 264-273.

Stanula, A., Roczniok, R. (2014). Game Intensity Analysis of Elite Adolescent Ice Hockey Players, Journal of Human Kinetics volume 44, 211-221.

Suchomel, T.J., Comfort, P., Lake, J.P. (2017). Enhancing the force-velocity profile of athletes using weightlifting derivatives. Strength and Conditional Journal. 39(1):10–20

Vaczi, M., Tollar, J., Meszler, B., Juhasz, .I, Karsaı, I. (2013). Short-term high intensity plyometric training program improves strength, power and agility in male soccer players. *Journal of Human Kinetics*, 36(1): 17-26.

Vigh-Larsen, J.F., Beck, J.H., Daasbjerg, A, Knudsen C.B., Kvorning, T., Overgaard, K., Andersen, T.B., Mohr, M., (2019). Fitness Characteristics of Elite and Subelite Male Ice Hockey Players: A Cross-Sectional Study. *Journal of Strength Conditioning Research*, 33(9): 2352–2360.

Williams, C.A. (1993). Effects Of Continous And Interval Training On Anaerobic Performances İn Prepubescent Girls. *Medicine and Science in Sports and Exercise*, 25 (5) : 22, 417.

AMATÖR LİG FUTBOLCULARININ ANTRENÖRLERİNE İLİŞKİN KARİZMATİK LİDERLİK ALGILARININ İNCELENMESİ

Ekrem Ali ALTUNTAŞ*

*Trabzon Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Trabzon

ÖZET

Giriş: Modern dünyada hızla gelişen teknoloji ve değişen yaşam standartları bireyleri daha hırslı ve rekabetçi olmaya zorlamaktadır. Ortak hedefleri olan bireylerin, kurumların veya şirketlerin hedeflerine yönelik plan, program ve stratejilerini en iyi yönetecek liderleri seçmesi hedefe ulaşma konusunda stratejik ve önemli bir hamle olarak görülmektedir. Bu bağlamda yapılan araştırmanın amacı amatör futbol liginde oynayan futbolcuların antrenörlerine ilişkin karizmatik liderlik algılarının farklı değişkenler açısından incelenmesidir.

Yöntem: Çalışmanın araştırma grubunu yaş ortalamaları 20.6 olan 219 futbolcu oluşturmaktadır.

Bulgular: Analiz sonuçlarına göre, sporcuların yaşı, oynadıkları amatör lig ve spor yıllarına göre antrenörlerine ilişkin karizmatik liderlik algıları farklılık göstermektedir.

Sonuç: Elde edilen bu sonuçların literatürde çok fazla araştırılmamış alanlardan biri olması sebebiyle önemli katkılar sağlayacağı düşünülmektedir. Profesyonel futbol liginde veya diğer spor dallarında da benzer araştırmaların yapılabileceği önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Karizmatik liderlik, amatör lig, futbol

1. GİRİŞ

İnsanlık tarihinden itibaren bakıldığında, bireyin temel ihtiyaçlarını daha kolay karşılayabilmek ve yaşamsal risklerini yönetebilmek adına küçük veya büyük topluluklar halinde hayatlarını sürdürmeye başladıklarını görebiliriz. İnsanlığın ortak yaşamsal alanları paylaşma, ortak kararlar alma ve çıkarları doğrultusunda davranışlarını yönetebilme, fikir yürütme ve sorumluluk alma gibi sosyal yaşam becerileri birtakım çatışmaları ve fikir ayrılıklarını da beraberinde getirmektedir. Sosyal yaşamda ortak hedefe ulaşma veya çatışmaları çözümleme vb. amaçlarla liderlere ihtiyaç duyulmaktadır (Argüden, 2016). Özellikle modern dünyada hızla gelişen teknoloji ve değişen yaşam standartları bireyleri daha hırslı ve rekabetçi olmaya zorlamaktadır.

Ortak hedefleri olan bireylerin, kurumların veya şirketlerin hedeflerine yönelik plan, program ve stratejilerini en iyi yönetecek liderleri seçmesi hedefe ulaşma konusunda stratejik ve önemli bir hamle olarak görülmektedir (Dinler,2018). Belirli doğrultuda hareket eden kurum veya kuruluşlar için lider, becerilerini ve bireysel özelliklerini kullanarak kurumsal hedefler için liderlik ettiği kitleyi yönlendirme sorumluluğunu ele almaktadır. Bulunduğu kurum veya yönettiği gruba göre liderlerin yönetici, müdür, başkan gibi adlandırılmaları bulunmaktadır spor alanında incelendiğinde ise liderlik modelini takım birlikteliğini yöneten antrenör üstlenmektedir. Liderlik niteliklerini barındıran bir antrenör ile çalışan sporcuların yönetimden memnun oldukları için hedeflerine ulaşmakta daha başarılı oldukları bilinmektedir (Elahe 2013 ve Kohter, 1996). Bu bağlamda yapılan araştırmanın amacı amatör futbol liginde oynayan futbolcuların antrenörlerine ilişkin karizmatik liderlik algılarının farklı değişkenler açısından incelenmesidir.

2. YÖNTEM

Yapılan çalışmada, sosyal bilimlerde sıklıkla kullanılan ve belirli bir grubun araştırmaya konu özelliklerini belirlemek için verilerin toplanmasını hedefleyen betimsel tarama modeli kullanılmıştır. Araştırmada veri toplama tekniği olarak ise tarama yönteminde sıklıkla faydalanılan anket tekniği kullanılmıştır. Çalışmanın araştırma grubunu farklı amatör lig takımlarında oynayan 219 futbolcu oluşturmaktadır. Katılımcıların yaş ortalaması 20.6'dır.

Bu araştırmada, araştırmacı tarafından düzenlenen "Kişisel Bilgi Formu" ile "Karizmatik Liderlik Ölçeği" kullanılmıştır. Karizmatik Liderlik Ölçeği Çelik (2013) tarafından sporcuların antrenörleri ile ilgili karizmatik liderlik algılarını ölçmek amacıyla geliştirilmiştir. Araştırma kapsamında yapılan istatistiksel analizler SPSS 23 istatistik paket programı aracılığıyla gerçekleştirilmiştir. Verilerin değerlendirilmesinde istatistiki yöntem olarak; frekans, aritmetik ortalama, standart sapma, tek faktörlü ANOVA ve Pearson Korelasyon testleri kullanılmıştır. Verilerin parametrik testlerin ön şartlarını sağlayıp sağlamadığını ölçmek amacıyla Skewnes, Kurtosis testleri ve Levene Testi yapılmıştır.

3. BULGULAR

Amatör Futbol lig takımlarında oynayan futbolcuların antrenörlerine yönelik karizmatik liderlik algı düzeylerini ölçmek amacıyla yapılan araştırma bulguları şu şekildedir;

Tablo 1'de katılımcıların Karizmatik Liderlik Ölçeğinden aldıkları puanların yaş durumu değişkenine göre ANOVA sonuçları sunulmuştur. Analiz sonuçlarına göre Karizmatik Liderlik Ölçeğinin tüm alt boyutlarında yaşa göre anlamlı farklılık olduğu sonucuna ulaşılmıştır ($p<0.05$).

Tablo 1. Karizmatik Liderlik Ölçeğinin Yaş Durumu Değişkenine Göre ANOVA Sonuçları

Ölçek Alt Boyutları	22 ve Altı (n=117)		23-27 Yaş (n=61)		28 ve üstü (n=41)		
	Ort.	Ss	Ort.	Ss	Ort.	Ss	p
Kişiselleştirilmiş İlgi	1.87	0.57	2.00	0.64	2.23	0.68	0.00*
Güven	1.83	0.56	2.06	0.64	2.14	0.60	0.00*
Antipatik Algı	2.19	0.77	2.56	0.70	2.59	0.78	0.00*
Etkileyicilik	1.84	0.55	2.18	0.70	2.22	0.61	0.00*
Kişilik	1.95	0.66	2.23	0.80	2.35	0.72	0.00*
Motive etme	1.83	0.57	2.11	0.74	2.13	0.65	0.00*
Etkili Konuşma Becerisi	1.78	0.58	1.89	0.65	2.07	0.69	0.01*
Sıradışı Görünüş	1.99	0.67	2.51	0.84	2.57	0.75	0.00*
Risk Alma	1.90	0.62	2.08	0.69	2.20	0.60	0.00*
Değerlerine Sahip Çıkma	1.78	0.53	1.95	0.67	2.24	0.69	0.00*
Toplam	1.89	0.50	2.14	0.52	2.25	0.50	0.00*

Tablo 2'de katılımcıların Karizmatik Liderlik Ölçeğinden aldıkları puanların lig seviyesi durumu değişkenine göre ANOVA sonuçları sunulmuştur. Analiz sonuçlarına göre Karizmatik Liderlik Ölçeğinin tüm alt boyutlarında oynanılan lig seviyesine göre anlamlı farklılık olduğu sonucuna ulaşılmıştır ($p<0.05$).

Tablo 2. Karizmatik Liderlik Ölçeği Puanlarının Lig Seviyesi Durumu Değişkenine Göre ANOVA testi Sonuçları

Ölçek Alt Boyutları	3. Lig (n=45)		Bölgesel Amatör Lig (n=48)		Süper Amatör Lig (n=75)		1. Amatör Lig (n=51)		
	Ort.	Ss	Ort.	Ss	Ort.	Ss	Ort.	Ss.	p
Kişiselleştirilmiş İlgi	1.91	0.94	1.85	0.52	2.16	0.43	1.97	0.62	0.00*
Güven	1.84	0.88	1.87	0.54	2.12	0.42	1.90	0.56	0.00*
Antipatik Algı	1.92	0.94	2.29	0.80	2.50	0.62	2.52	0.69	0.00*
Etkileyicilik	1.84	0.84	1.85	0.56	2.24	0.69	1.97	0.56	0.00*
Kişilik	1.90	0.93	1.97	0.68	2.30	0.57	2.17	0.71	0.00*
Motive etme	1.84	0.84	1.84	0.56	2.19	0.55	1.88	0.56	0.00*
Etkili Konuşma Becerisi	1.77	0.86	1.74	0.51	2.09	0.54	1.83	0.58	0.01*
Sıradışı Görünüş	1.97	0.96	2.12	0.71	2.49	0.63	2.26	0.75	0.00*
Risk Alma	1.88	0.89	1.88	0.58	2.16	0.47	2.04	0.61	0.00*
Değerlerine Sahip Çıkma	1.76	0.82	1.79	0.60	2.11	0.45	2.00	0.64	0.00*
Toplam	1.86	0.82	1.91	0.45	2.23	0.31	2.04	0.45	0.00*

Araştırmadan elde edilen bir diğer bulgu ise katılımcıların Karizmatik Liderlik Ölçeğinden aldıkları puanların spor yaşı durumu değişkenine göre ANOVA sonuçlarına ilişkin bulgulardır. Analiz sonuçlarına göre Karizmatik Liderlik Ölçeğinin *"etkili konuşma*" alt boyutu dışında kalan tüm alt boyutlarında spor yaşına göre anlamlı farklılık olduğu sonucuna ulaşılmıştır ($p<0.05$).

4. TARTIŞMA VE SONUÇ

Araştırma sonucunda elde edilen bulgular futbolcuların antrenörlerine ilişkin karizmatik liderlik algılarının yaş değişkenine göre, tüm alt boyutlarda anlamlı olarak farklılaştığını göstermektedir (tablo 1). Literatür incelendiğinde araştırmamızdan elde edilen bulguları destekler yönde araştırmalar olduğu görülmektedir. Karakurt (2002) Tarafından yapılan araştırmada profesyonel futbolcuların antrenörlerine ilişkin karizmatik liderlik algıları incelenmiş ve yaş değişkenine göre *kişiselleştirilmiş ilgi, antipatik algı, etkileyicilik, kişilik, motive etme, etkileyici konuşma becerisi, sıra dışı görünüş, risk alma* ve *değerlerine sahip çıkma* alt boyutlarında çalışmamıza benzer şekilde anlamlı farklılık olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Araştırma sonuçlarımıza göre futbolcuların oynadığı lig kategorisinin antrenörlerine yönelik karizmatik liderlik algılarının tüm alt boyutlarda anlamlı olarak farklılaşmaktadır (Tablo 2). Araştırma sonucumuza benzer şekilde Çelik (2011) tarafından basketbolcular üzerinde yapılan araştırma sonuçları da lig düzeyinin karizmatik liderlik algısını etkilediği sonucuna ulaşmıştır.

Araştırmadan elde edilen bir diğer sonuca göre spor yaşı değişkeni ile futbolcuların antrenörlerine ilişkin karizmatik liderlik algıları arasında *kişiselleştirilmiş ilgi, güven, antipatik algı, etkileyicilik, kişilik, motive etme, sıra dışı görünüş, risk alma* ve *değerlerine sahip çıkma* arasında anlamlı farklılık bulunurken *etkileyici konuşma becerisi* alt boyutunda anlamlı farklılık bulunamamıştır. İlgili literatür incelendiğinde Karakurt (2002) tarafından yapılan araştırmada çalışmamıza benzer şekilde *kişiselleştirilmiş ilgi, güven, motive etme ve risk alma* alt boyutlarında anlamlı arklılık bulunurken *etkili konuşma becerisi* alt boyutunda anlamlı farklılık olmadığı sonucuna ulaşılmıştır.

Araştırmadan elde edilen bulguların ilgili literatüre katkılar sağlayacağı düşünülürken farklı lig kategorilerinde veya farklı branşlarda benzer çalışmaların yapılabileceği önerilmektedir.

5. KAYNAKLAR

Argüden Y. (2016) Kamuda İyi Yönetişim, 1. Baskı. s.7 İstanbul, Argüden Yönetişim Akademisi Yayınları, No:1.

Çelik, V. O. (2011). *Basketbol oyuncularının görüşlerine göre antrenörlerin karizmatik liderlik özelliklerinin takım bütünlüğüne etkisi* (Doctoral dissertation, Anadolu University (Turkey).

Dinler Ç. (2018) Yöneticilik ile Liderlik Arasındaki Temel Farklar ve Atatürkün Liderliği Üzerine Bir Çalışma, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yönetim Bilimleri Anabilim Dalı, Yüksek Lisans tezi, Trabzon: Avrasya Üniversitesi.

Elahe B, Dehnavi A, Mansouri M, Nami A. (2013) The relationship between leadership styles and coaching emotional intelligence in selected individual sports of universities of Tehran, Pelagia Research Library European Journal of Experimental Biology, 3(2): 48-53.

Karakurt, G. (2022) Profesyonel Futbolcuların Antrenörleriyle İlgili Liderlik Algılarının Farklı Değişkenlere Göre İncelemesi. Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı, Yüksek Lisans Tezi, Bayburt Üniversitesi.

Ortaokul Öğrencilerinin Covid-19 Salgin Sürecinde Beden Eğitimi Dersine İlişkin Tutumlarinin İncelenmesi*

Miraç Tunahan BİRSEN[1], Nurcan DEMİREL[2]

[1] Milli Eğitim Müdürlüğü, İstanbul
[2] Atatürk Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Erzurum
[*]Bu çalışma Doç. Dr. Nurcan DEMİREL danışmanlığında 2022 yılında tamamlanan "Ortaokul Öğrencilerinin Covid-19 Salgın Sürecinde Beden Eğitimi Dersine İlişkin Tutumlarının İncelenmesi" adlı Yüksek Lisans Tezinden üretilmiştir

ÖZET

Giriş ve Amaç: Bu çalışmada, ortaokul öğrencilerinin COVID-19 salgın sürecinde beden eğitimi dersine ilişkin tutumlarının incelenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Araştırmaya, İstanbul ili Bağcılar ilçesinde bulunan Kurtdereli Mehmet Ortaokulun da öğrenim gören 10-15 yaş aralığında 220 öğrenci katılmıştır. Bu araştırmada 2009 yılında Güllü ve Güçlü tarafından geliştirilen " Beden Eğitimi Dersi Tutum Ölçeği " kullanılmıştır. Verilerin istatistiksel analizleri IBM SPSS Statistics 22.0 programında yapılmıştır. Çalışmada parametrik test teknikleri kullanılmıştır. Ölçek puanının demografik özelliklere göre farklılık gösterme durumunun analiz edilmesi için t testi kullanılmıştır. T testi, 2 gruplu demografik değişkenlerin analizinde kullanılmıştır. İnternet öz-yeterliliği puanı ve öğrenen kontrolü puanı basıklık ve çarpıklık katsayılarının -1 ile +1 arasında olması nedeniyle parametrik test teknikleri kullanılması uygun görülmüştür. Ölçek puanının demografik özelliklere göre farklılık gösterme durumunun analizi için Mann-Whitney testi, 2 gruplu demografik değişkenlerin analizinde kullanılmıştır.

Bulgular: Araştırma sonuçlarına göre beden eğitimi dersine yönelik tutum puan ortalaması 145.23 olarak elde edilmiştir. Beden eğitimi dersi tutum puanı, pandemi süreci öncesinde fiziksel aktivitelere katılım, sınıf ve yaş bakımından istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar göstermektedir ($p<0.05$). Cinsiyet, kardeş sayısı, tablet kullanımı açısından istatistiksel olarak anlamlı fark olmadığı belirlenmiştir ($p>0.05$).

Sonuçlar: Araştırmaya katılan erkek öğrencilerin genel olarak beden eğitimi ve spor derslerine yönelik tutum puanlarının yüksek olduğu görülmüştür. Ayrıca pandemi süreci öncesinde fiziksel aktivitelere katılan öğrencilerin beden eğitimi ve spor derslerine yönelik puanları da yüksekti. Uzaktan eğitimle verilen beden eğitimi ve spor derslerinin öğrencilerin derse yönelik tutumlarını belirlemede önemli bir etken olduğu düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Beden eğitimi, Covid-19 Pandemisi, Uzaktan eğitim, Fiziksel aktivite, Spor

Investigation Of Secondary School Students Attitudes Towards Physical Education Lesson During The Covid-19 Epidemic Process

Miraç Tunahan BİRSEN[1], Nurcan DEMİREL[2]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: In this study, physical education of secondary school students during the COVID-19 epidemic was investigated. It is aimed to examine their attitudes towards the lesson.

Materials and Methods: 220 students between the ages of 10-15, studying at Kurtdereli Mehmet Secondary School, located in Bağcılar district of Istanbul province, participated in the research. In this study, the "Physical Education Lesson Attitude Scale" developed by Güllü and Güçlü in 2009 was used. Statistical analyzes of the data were made in IBM SPSS Statistics 22.0 program. Parametric test techniques were used in the study. The t-test was used to analyze the variation of the scale score according to demographic characteristics. The t-test was used in the analysis of 2-group demographic variables. Parametric test techniques were considered appropriate because the coefficients of kurtosis and skewness in the internet self-efficacy score and learner control score were between -1 and +1. Mann-Whitney test was used in the analysis of 2-group demographic variables for the analysis of the variation of the scale score according to demographic characteristics.

Findings: According to the results of the research, the average score of attitude towards the physical education lesson It was obtained as 145.23. Physical education lesson attitude score, before the pandemic process Statistically significant differences in participation in physical activities, class and age shows ($p<0.05$). Statistically in terms of gender, number of siblings, tablet use it was determined that there was no significant difference ($p>0.05$).

Results: It was observed that male students participating in the study generally had high attitude scores towards physical education and sports lessons. In addition, the scores of students who do active sports towards physical education and sports lessons were also high. It is thought that physical education and sports lessons through distance education are an important factor in determining students' attitudes towards the lesson.

Keywords: Physical education, Covid-19 Pandemic, Distance education, Physical activity, Sports

1. GİRİŞ
2.

Beden eğitimi, kişinin sağlığının ve moralinin geliştirilmesi, kişiliğinin oluşturulması, milli açıdan kuvvetli, toplumsal yönden ortak davranış becerilerinin kazanılmasını destekleyen planlı eğitim etkinlikleridir (Uluışık, 2016). Başka bir ifade ile, kişinin fiziki, ruhsal ve bilişsel gelişimini sağlamak, günlük yaşam şartlarına uyum sağlamak, milli duygularını güçlendirmek amacıyla yapılan düzenli egzersizlerin bütünüdür. Milli Eğitim Bakanlığı ders müfredatlarında Beden eğitimi ve spor dersine yönelik genel ve özel amaçların yer aldığı görülmektedir (MEB, 2018). Dersin hedefi; öğrencilerin yaşam sürelerince faydalanacakları hareket yetenekleri, aktif ve sağlıklı yaşam yetenekleri, terimleri ve stratejilerle beraber öz yönetim yetenekleri, sosyalleşme ve zihin becerilerini de artırarak daha sonra gelen öğrenim kademesine hazır hale getirmektir (MEB, 2018). Ek olarak bu dersin öğrencilerin ritim, kuvvet, esneklik, hareketlilik, koordinasyon, çabukluk, dayanıklılık gibi becerilerini geliştirmesi beklenmektedir. Bu dersin uygulama ve hazırlık aşamasında da hem eğitim kurumunun hem de dersin sorumlusunun uyması gereken bazı kurallar ve bunun yanında dikkat edilmesi gereken bazı hususlar yer almaktadır. Genel eğitim sisteminin vazgeçilmez bir bölümü olan beden eğitimi dersleri oldukça önemli olduğundan ve bedensel aktiviteye karşı olumlu tutum oluşturma beden eğitimi dersi programlarının temel amaçlarını oluşturmaktadır (Akandere vd., 2010). Bu nedenden ötürü beden eğitimi dersine yönelik tutumu inceleyen bazı çalışmalar yapıldığı görülmektedir Çelik & Pulur, 2011; Trudeau & Shephard, 2005). Öğrencilerin bu derse yönelik pozitif tutumları sayesinde eğitim kurumlarındaki kurallara daha kolay adapte olur, diğer öğrencilerle uzlaşarak ve anlaşarak çalışır, diğer arkadaşlarına saygılı davranır ve boş zamanlarını faydalı aktiviteler yapmak için kullanırlar. Bahsedilen davranışların ortaya çıkmasında tutumun en etkin rol aldığı bilinir (Hünük, 2006). Beden eğitimi dersine ilişkin tutumları olumsuz olan öğrenciler dersin akışını etkileyebilir, derslere dahil olmak isteyemeyebilir, dersi dikkate almayabilir veya dersin işlenişi sırasında bazı sorunlar çıkartabilirler (Güllü & Güçlü, 2009). Ayrıca öğrencilerin içerisinde bulunduğu sosyal çevrenin şartları beden eğitimi ve dersine ilişkin tutumları direkt olarak etkilediği belirtilmektedir (Hassandra vd., 2003). Beden eğitimi öğretmenliği icra ettiği mesleğin kutsallığının farkında olan, Atatürk ilke ve inkılaplarına göre yolunu çizen, Türk Milli Eğitim sisteminin içeriğine göre dersini işleyen, siyasetten uzak ve özgür düşünüp konuşabilen, insan haklarına saygılı kişiler olarak tanımlanmaktadır ve diğer branşlar öğretmenlerinde olduğu gibi alana özgü bazı görevleri vardır (Tamer & Pulur, 2001). İlk olarak 2019 yılının Aralık ayında Çin'in Wuhan eyaletinde ortaya çıkan ve kısa sürede Dünyanın birçok bölgesini etkisi altına alarak çok sayıda insanın ölümüne neden olan bir COVİD-19 virüsü, insanların hayatlarında birçok farklılık oluşturmuş ve bazı kısıtlamalar yapılmasına neden olmuştur (WHO, 2020). Dolayısıyla eğitim alanında da köklü yenilik ve değişiklikler yapılmıştır. Örgün eğitimin virüsün yayılım hızını azaltmak için imkansız hale gelmesi sonucunda alternatif yol olan okul dışı eğitimin yapıldığı yerin önemli ölçüde ev olduğu görülmüştür (Balcı, 2020). Bu aşamadan sonra da evde eğitimlerin devam edebilmesi adına çeşitli pozitif ve negatif yönleri olsa da mümkün olduğu kadar fırsat eşitliği sağlanarak uzaktan eğitim modeline geçilmeye karar verildiği görülmektedir (Burgess &Sievertsen, 2020). Uzaktan eğitim, geleneksel nitelikteki eğitim-öğretim problemlerine bir alternatif olarak ortaya çıkmış, eğitim etkinliklerini planlayarak ve öğretmenler ile öğrenciler arası iletişim ve etkileşimin özel olarak hazırlanmış öğretim üniteleri ve çeşitli ortamlar yoluyla belirli bir merkezden yapıldığı bir öğretim tekniği olarak tanımlanmaktadır (İçten, 2006). Covid-19 virüsü ile birlikte eğitim kurumlarının ana gündemi haline gelen uzaktan eğitim modelinin de kendine özgü bir tarihinin ve özelliklerinin olduğu bilinmektedir. Özellikle de beden eğitimi dersinin uzaktan eğitim modeli ile sağlıklı şekilde sürdürülmesi konusunda çeşitli tartışmaların olduğu görülmüştür. Yapılan araştırmalarda da dersin farklı şekillerde de olsa yürütüldüğü ancak yüzyüze eğitim kadar verimli olmadığı belirtilmiştir (Aras & Işık, 2020; EUPEA, 2020; Özcan & Saraç, 2020). Bu araştırmada da ortaokul öğrencilerinin covıd-19 salgın sürecinde beden eğitimi dersine ilişkin tutumlarının incelenmesi amaçlanmaktadır.

2. MATERYAL VE YÖNTEM

Araştırma tarama modelinde yürütülmüştür. Araştırmanın evrenini İstanbul ili Bağcılar ilçesinde bulunan Kurtdereli Mehmet Ortaokulu öğrencileri oluşturmaktadır. Örneklemini ise; 2021-2022 eğitim ve öğretim yılında öğrenim gören rastgele seçilmiş gönüllü, 220 öğrenci oluşturmaktadır. Veri toplama aracı olarak ise araştırmacılar tarafından oluşturulan ve katılımcıların demografik özelliklerini belirlemeyi hedefleyen "Kişisel Bilgi Formu" ile Güllü ve Güçlü (2009) tarafından tasarlanan "Beden Eğitimi ve Spor Dersi Tutum Ölçeği" kullanılmıştır. Verilere öncelikle normallik analizi yapılarak "basıklık-çarpıklık" parametrik testlere uygunluğu gözden geçirilmiştir. Verilerin normal dağılım göstermesi nedeni ile çalışmada parametrik test teknikleri kullanılmıştır.

3. BULGULAR

Araştırmada öğrencilerin beden eğitimi dersine yönelik tutumlarının cinsiyete göre farklılaşmadığı görülmüştür. Sınıf ve yaş ile derse yönelik tutum arasında negatif yönlü düşük düzey anlamlı ilişkiler olduğu, sınıf ve yaşın arttıkça derse yönelik tutumun azaldığı tespit edilmiştir. Kardeş sayısı, internet sorunu yaşama durumu, bilgisayar, cep telefonu, tablet kullanma durumlarına göre derse yönelik tutumun farklılaşmadığı belirlenmiştir. Fiziksel aktivitelere katılanların ise derse yönelik tutumlarının aktiviteye katılmayanlara oranla istatistiksel olarak anlamlı düzeyde düşük olduğu görülmüştür.

4. TARTIŞMA VE SONUÇ

Literatür incelendiğinde derse yönelik tutumun cinsiyete göre farklılaşmadığı (Taşmektepligil, vd., 2006; Başer, 2009; Gürbüz & Özkan, 2012), yaşa (Akandere vd., 2010 ;Cengiz vd., 2018) ve sınıfa (Gosset, 2015; Wersch, 1992) göre derse yönelik tutum istatistiksel olarak farklılaştığı, kardeş sayısına göre farklılaşmadığı (Güllü, 2007; Taner, 2021) sonuçlarına ulaşıldığı görülmektedir. Düzenli spor ya da fiziksel aktivite yapan öğrencilerini derse beden eğitimi dersine yönelik tutumlarının da yüksek olduğu (Chung & Philips, 2002; Çelik & Pulur, 2011; Hünük, 2006; Zengin, 2013) tespit edilmiştir. Sonuç olarak yapılan çalışmaların araştırma sonuçları ile benzerlik gösterdiği görülmektedir. Araştırmacılara, konunun farklı örneklem gruplarında yapılması, uzaktan eğitim için altyapını geliştirilerek fırsat eşitliği sağlanması ve imkanların artırılmasının sağlanması, derslerde farklı materyallerden faydalanılarak verimin artırılması, hizmet içi eğitimlerle kalitenin artırılması, fiziksel aktivitenin artırılmasına yönelik projelerin üretilerek ülke geneline yayılmasının sağlanmasına destek olunması önerilmektedir.

5. KAYNAKLAR

Akandere, M., Özlyalvaç, N. T., & Duman, S. (2010). Ortaöğretim Öğrencilerinin Beden Eğitimi Dersine Yönelik Tutumları ile Akademik Başarı Motivasyonlarının İncelenmesi (Konya Anadolu Lisesi Örneği). *Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 24*, 1-10.

Aras, L., & Işık, M. A. (2020). "Uzaktan Eğitimi ve canlı ders faaliyetlerinin değerlendirilmesi",http://www.bedenegitimi.gen.tr/haber/uzaktan-egitim-ve-canliders-faaliyetlerinin-degerlendirilmesi-h12386.html.

Balcı, A. (2020). COVID-19 Özelinde Salgınların Eğitime Etkileri. *Uluslararası Liderlik Çalışmaları Dergisi: Kuram ve Uygulama, 3*(3), 75-85.

Başer, S. A. (2009). *Öğretim niteliklerinin beden eğitimi dersi alan öğrencilerin bu derse karşı olan tutumlarına etkisi* (Tez No. 319942) [Yüksek lisans Tezi, Abant İzzet Baysal Üniversitesi-Bolu]. Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi.

Burgess, S., & Sievertsen, H. H. (2020). Schools, skills, and learning: The impact of COVID19 on education. CEPR Policy Portal. https://voxeu.org/article/impact-covid-19-education.

Cengiz, Ö., Kılıç, M.A., & Soylu, Y. (2018). Ortaokul Öğrencilerinin Beden Eğitimi Dersine Yönelik Tutumlarının İncelenmesi. *Sosyal Bilimler Akademi Dergisi, 1*(2), 142-149.

Chung, M.H., & Phillips, D.A. (2002). The relationship between attitude toward physical education and leisure-time exercise in high school students. *The Physical Educator, 59*(3), 125-138.

Çelik, Z., & Pulur, A. (2011). "Ortaöğretim Öğrencilerinin Beden Eğitimi ve Spora İlişkin Tutumları". *Van Yüzüncüyıl Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 8* (Özel Sayı), 115-121.

European Physical Education Association [EUPEA] ,(2020). Physical education in Europe and COVID-19: The situation in Europe after COVID 19, No education without physical education. First EUPEA Physical Education Online Meeting. https://eupea.com/wp-content/uploads/2020/06/200626-EUPEA-Covid-19.

Gosset, M. E. (2015). *Comparison of attitudes toward physical education of upper elementary school students in skill themes and multi-activity classes* (Publication No. 3683375) [Doctoral dissertation, Teachers College, Columbia University-New York]. ProQuest Dissertations Publishing.

Güllü, M. (2007). *Ortaöğretim öğrencilerinin beden eğitimi dersine ilişkin tutumlarının araştırılması* (Tez No. 211831) [Doktora tezi, Gazi Üniversitesi-Ankara]. Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi.

Güllü, M. ve Güçlü, M. (2009). Ortaöğretim öğrencileri için beden eğitimi dersi tutum ölçeği geliştirilmesi. *Niğde Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi, 3*(2), 138-151.

Gürbüz, A., & Özkan, H. (2012). İlköğretim ikinci kademe öğrencilerinin beden eğitimi ve spor dersine ilişkin tutumlarının belirlenmesi (Muğla il örneği). *Pamukkale Journal of Sport Sciences, 3*(2), 78-89.

Hassandra, M., Goudas, M., & Chroni S. (2003). Examining factors associated with intrinsic motivation in physical education: A qualitative approach. *Psychology of Sport and Exercise. 4*(3), 211-223.

Hünük, D. (2006). *Ankara ili merkez ilçelerindeki ilköğretim ikinci kademe öğrencilerinin beden eğitimi dersine ilişkin tutumlarının sınıf düzeyi, öğrenci cinsiyeti, öğretmen cinsiyeti ve spora aktif katılım açısından karşılaştırılması* (Tez No. 192592) [Yüksek lisans tezi, Hacettepe Üniversitesi-Ankara]. Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi.

İçten, T. (2006). *Uzaktan Eğitim Öğrencileri İçin Web Tabanlı Çevrimiçi Sınav Sistemi Uygulaması Geliştirilmesi* (Tez No. 180212) [Yüksek lisans Tezi, Gazi Üniversitesi- Ankara]. Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi.

MEB. (2018). Beden Eğitimi ve Spor Dersi Öğretim Programı (Ortaokul 5.6.7 ve 8. Sınıflar). Ministry of Education of the People's Republic of China. (2020). Notice on the Overall Planning of the Prevention and Control of the COVID-19 Outbreak in the Education System and the Reform and Development of Education. http://www.moe.gov.cn/srcsite/A17/s7059/202002/t20200228_425499.html

Özcan, B., & Saraç, L. (2020). Covıd-19 Pandemisi Sürecinde Öğretmen Çevrim İçi Uzaktan Eğitim Rol ve Yeterlikleri: Beden Eğitimi Öğretmenleri Örneği. *Milli Eğitim 49*(1), 459-475.

Tamer, K., & Pulur, A. (2001). *Beden eğitimi ve sporda öğretim yöntemleri*. Ankara: Ada Matbaacılık, 21.

Taner, A. (2021). *Erzurum Tekman İlçesindeki Ortaokul Öğrencilerinin Beden Eğitimi Dersine Yönelik Tutumlar* [Yüksek lisans tezi, Uludağ Üniversitesi-Bursa]. http://hdl.handle.net/11452/18990

Taşmektepligil, Y. (2006). İlköğretim okullarında beden eğitimi ders hedeflerinin gerçekleşm düzeyi spormetre. *Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, (4) 139-147.

Trudeau F., & Shephard, R.J. (2005). Contribution of school programmes to physical activity levels and attitudes in children and adults. *Sports Med, 35*(2), 89-105. doi: 10.2165/00007256-200535020-00001.

Uluışık, V. (2016). Ortaöğretim öğrencilerinin beden eğitimi dersine yönelik tutumlarının sınıf ve cinsiyet değişkenlerine göre incelenmesi. *Uluslararası Multidisipliner Akademik Araştırmalar Dergisi, 2*(3), 45-53.

Wersch A., Trew, K., & Turner I. (1992). Post-Prımary School Pupıls' Interest In Physıcal Educatıon: Age And Gender Dıfferences. *British Journal of Educational Psychology, 62*(1), 56-72.

World Health Organization, (2020). *Physical Activity*. ISBN 978-92-4-001512-8.

Zengin, S. (2013). *Çocuk ve gençlik merkezlerinde hizmet alan 12-18 yaş arası erkek çocukların beden eğitimi ve spor dersine ilişkin tutum düzeyleri ile benlik saygılarının incelenmesi* (Tez No. 336036) [Yüksek lisans tezi, Sakarya Üniversitesi-Sakarya]. Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi.

Türkiye'de Binicilik ve Korona Virüs (Covıd-19):
Korona Virüs Salgınının Binicilik Kulüpleri ve Paydaşlarına Etkileri Üzerine Bir Araştırma

Mina EKİN, Mehmet M. YORULMAZLAR[1]

[1]Marmara Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi

ÖZET

Amaç: Bu araştırmanın amacı tüm dünyada olduğu gibi Türkiye'de de etkisini gösteren Covid-19 pandemi sürecinde binicilik kulüpleri ve paydaşlarının pandemi sürecinde yaşadıkları deneyimleri ve bu süreçten nasıl etkilendiklerini ortaya koymaktır.

Yöntem: Araştırmanın amacına uygunluğu bakımından yorumlayıcı paradigma temel alınarak nitel araştırma yöntemi kullanılmış ve araştırma deseni olarak fenomenoloji yöntemi kullanılmıştır. Araştırmanın katılımcı grubu İstanbul ve çevresinde belirlenen 5 binicilik kulübünde çalışan toplamda 24 katılımcıdan oluşmaktadır. Veriler yarı yapılandırılmış görüşme, gözlem ve alan notları teknikleri kullanılarak toplanmıştır. Verilerin analizinde ise içerik analizi tekniği kullanılmıştır.

Bulgular: Araştırma sonucunda tüm dünyayı etkisi altına alan korona virüsle getirilen yasaklarla birlikte insanlar değişen rutinlere adapte olmakta zorlanmışlardır. Ancak binicilik sporu ile ilgilenenlerin rutinlerinde köklü değişiklikler yaşanmadığı, adaptasyonlarını görece daha rahat sağlayabildikleri sonucuna ulaşılmıştır. Korona virüs salgını ile birlikte alınan tedbirler doğrultusunda oluşan kapanmalarla spor sektöründe yaşanan olumsuz etkiler birçok spor alanlarını ekonomik olarak etkilemiştir. Ancak binicilik branşı bir canlı ile yapılan spor olması özelliğinden dolayı binicilik kulüplerinin kapanmaması ve paydaşlarının atların ortak sorumluluğunu yürütüyor olması nedeniyle çalışmalarına devam edebildikleri ve dolayısıyla kulüplerin ekonomik olarak kapanma yaşayacak kadar olumsuz etkilenmediği sonucuna ulaşılmıştır.

Sonuçlar: Korona virüs salgını ile birlikte getirilen yasakların en önemlisi sokağa çıkma kısıtlamaları olmuştur. Ancak binicilik sporu ile ilgilenenlerin evlerine kapanma zorunlulukları kaldırıldığı için paydaşların atlarını çalıştırarak izolasyon sürecinin getirdiği psikolojik sorunların önüne geçebildiği görülmüştür. Binicilik sporunun doğası gereği sosyal mesafeye uygun bir spor olması, sporcunun çalışmasını gerçekleştirirken temasının yalnızca atlarla olması ve açık alanda yapılabilen bir spor olma özelliği korona virüs sürecine uyum sağlamasını kolaylaştırmıştır. Bu sayede, virüsün etkilerinden sıyrılan izole bir alan olarak görülmesinden dolayı korona virüs süreci sonrasında da bu spora olan talepte önemli bir oranda artışın olduğu gözlemlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Covid-19 pandemisi, Binicilik, Binicilik kulüpleri, Açık alan sporları

1. GİRİŞ

Yeni tip Korona virüs (Covid-19) ilk defa 2019 Aralık ayında Çin'in Wuhan şehrindeki bir hayvan pazarında bulunan insanlarda ya da bu insanlara teması olan diğer insanlarda görülmüştür. Bu hastalığın yayılmaması için önemle dikkat edilmesi gereken temel konulardan biri de temastır. Dolayısı ile virüsün bulaş olma özelliği göz önünde bulundurularak, bireyler arasındaki etkileşimde sosyal mesafenin korunması gerekmektedir (Üstün ve Ozçiftçi, 2020). Korona virüs özellikle akciğeri etkileyerek insanın nefes alma mekanizmasını hedef alıp, nefessiz bırakarak ölümüne sebep olmaktadır. İnsanın solunum yollarına saldırıp nefesin tükenmesine, kalp ritminin yavaşlamasına ve vücudun dayanamaz noktaya gelmesine sebep olup yaşamının sona ermesine sebep olabilmektedir (Kontis ve ark., 2020). Pandemi sürecinde ev merkezli yaşam ve bağımlılık durumu, kapitalist sistemin hâkim olduğu dünyanın birçok alanını başta sağlık ve ekonomik yönden ağır darbelerle sarsmaya devam etmektedir. Salgın dünyada küresel bir buhran özelliği taşıdığı için ülkemizde de birçok alanda olumsuz etki yaratmıştır. Korona virüs döneminde gündelik yaşam koşulları fazlasıyla etkilenmiş, bu etkilerin sonucu toplumlar zihinsel ve duygusal yönden olumsuz etkilenmiştir. İnsanlar, eve bağlı kalmak zorunda olduklarından dolayı, sosyalleşemeyip kaygılı bir şekilde yaşantısına devam etmek zorunda kalmışlardır (Eğribel, 2020). Korona virüs dünyada genel olarak spor olgusunu olumsuz biçimde etkileyerek olimpiyatlar gibi büyük küresel organizasyonları da ertelenmiştir. Müsabakaların iptal edilmesi, organizasyonların ertelenmesi ve buna karşın tesis giderlerinin büyük ölçüde sabit kalması gibi nedenlerle gelir kaybı da yaşanmıştır. Salgın süreci içinde, spor kulüpleri faaliyetlerinin durdurulması zorunluluğunun uygulanmasıyla, sürece uyumlanmaya yönelik birtakım çalışmaların yapılması bakımından ve yapılacak olan bu çalışmalara binicilik sporunun açık alanda yapılabilen bir spor ve bireysel bir spor olma özelliklerinden yola çıkarak, yeni sürece olabilecek en az zararla uyumlanabilmesi bu branşa yönelimi artırmıştır.

Binicilik sporu bir canlı ile yapılan spor olduğundan, atların çalıştırılması zorunluluğundan ötürü paydaşların önemli bir kısmı çalışmalarına pandemi koşullarına rağmen devam edebilmiştir. Binicilik disiplinine de yansıyan olumsuz sosyal ve ekonomik sonuçların, kapalı alanda yapılan sporlara oranla daha az olması bir canlı ile yapılmasının yanı sıra açık alan sporları arasında olup sosyal mesafeye uygun olması kaynaklıdır. Dolayısıyla binicilik sporu paydaşlarının çalışma koşulları bakımından diğer, özellikle kapalı alanlarda yapılan sporlara oranla bu salgından en az etkilenen spor branşlarından olduğu söylenebilir. Açık alanda yapılması uygun olmayan birçok spor branşının, sporu icra edenlerin çalışabilmeleri olanaksızlaşarak, çalışma alanları da işlevsiz hale gelmek zorunda kalmıştır. Bu belirsiz sürecin uzaması neticesinde Covid-19 önlemleri kapsamında birçok spor kulüpleri Korona virüs döneminde yeni sürece uyum sağlamaya çalışarak yaşanan belirsizlik nedeniyle yaşadıkları sıkıntıları en aza indirmeye çalışmışlardır.

Bu çalışmada Covid-19 salgını koşullarına uyum sağlayabilecek olan açık alan sporu olarak adlandırılabilinen binicilik kulüplerinin ve paydaşlarının pandemi olarak adlandırılan Koronavirüs (Covid-19) salgını nedeniyle çalışma düzenlerinin nasıl etkilendiğinin araştırılması amaçlanmıştır.

2. YÖNTEM

Araştırmanın amacına uygunluğu bakımından temel aldığı paradigma, yorumlayıcı paradigmadır. Yorumlayıcı paradigma açısından bir araştırmanın temel hedefi doğal ortamda kişiler, kavramlar ve kurumların nasıl konumlandırıldığını araştırmaya konu olan bireylerle birlikte paylaşarak ve derinlemesine gözlemleyerek belirlemektir (Demir, 2019). Yorumlayıcı paradigmada çevremizdeki olay ve olguları derinlemesine gözlemleyerek, olayları bağlamı çerçevesinde ele almak ve yorumlamak esastır. Bu bağlamda araştırma yöntemi olarak anlamlar, algılar olgu ve olay örüntülerinin ön planda olduğu nitel araştırma yöntemi kullanılmıştır. Yapılan tez araştırmasında nitel araştırma desenlerinden fenomenoloji deseni kullanılmıştır. Araştırmanın amacı kapsamında

basit rastgele örneklem seçim yöntemiyle belirlenen 6 antrenör 6 seyis 6 sporcu ve 6 yönetici olmak üzere toplam 24 kişi ile görüşülmüştür. Bunun yanı sıra alan notları ve gözlem yöntemleri ile de veriler desteklenmiştir.

Yapılan tez araştırmasının amacı kapsamında derinlemesine bilgi edinebilmek amacıyla nitel araştırmalarda fazlaca tercih edilen veri toplama araçlarından alan notları, katılımlı gözlem ve bireysel görüşme teknikleri kullanılmıştır. Araştırmadaki veri derinliğine göre veri analizini betimsel analiz ve içerik analizi olarak iki grupta incelenebilir (Strauss ve Corbin, 1990). Yapılan tez çalışmasında katılımcılar ile gerçekleştirilen bireysel görüşmelerden doğrudan alıntılar yapılarak elde edilen verilerin derinlemesine analizi ve yorumlanmasında içerik analizi tekniğinden faydalanılmıştır.

3. BULGULAR

- **Tema 1: Korona Virüs Değişen Rutinler**

Bu tema altında Binicilik kulübü yöneticilerinin ve paydaşlarının, pandeminin çıkışı ile yaşanan ani değişiklikler ve bu değişikliklerin devamında gündelik yaşantı, iş hayatı ve sosyal hayat rutinleri üzerinde oluşturduğu farklılıklar üzerinde durulmuştur.

- ***Pandeminin çıkışı***

Görüşme yapılan katılımcıların pandemi çıkış sürecinde karşılaştıkları farklılıklar incelendiğinde, hepsinin salgın sürecinin başlangıcını yorumlama biçimleri belirsizlik ve tecrübesizlikle birlikte, getirilen yasaklara bağlı oluşan değişiklikler şeklindedir.

Yaptığı iş gereği problemlerle başa çıkma konusunda anlık çözümler üretmek zorunda olan ve üretmeye çalışan K1, ilk defa karşılaştığı korona virüsü şu şekilde tanımlamıştır;

> *''Nasıl önlemler almamız gerekecek? Neler olacak? Bir öngörümüz yoktu. Binici olanlar bilirler; bir çalışma yapacaksınız ve bir problemle karşılaşıyorsunuz, at üstündeyken bazen siz atın istediğinizi yaparsınız bazen ata kendi istediğinizi yaptırırsınız. Ama ona at üstündeyken o an karar vermek zorundasınızdır. At üstündeki problemi o an çözmek gibi. Bilgi yoktu, tecrübe yoktu. Deneyimledik süreç içinde. Problem çıktıkça çözmeye yönelik davrandık.''(K1)*

Pandeminin çıkışında yaşadıklarını K6 ise şu şekilde ifade etmiştir;

> *''Korona başlangıcında ben İzmir'deydim. İlk yasaklarda tabi herkes korkuyordu dışarıya çıkmaya. Ne olduğu bilinmiyordu. O zamanlar etkilemeye başlamıştı. İzmir'de de başlarda yasaklar olduğu için etkilemeye başlarken, sonra açık havada spor dallarına daha çok yatkınlık başladı''. (K6)*

- ***Pandemi süreci***

Korona virüs salgınının belirginleşmesiyle birlikte, salgına karşı alınması gereken tedbirlerin başında sokağa çıkma kısıtlamaları gelmekteydi. Bununla birlikte insanlar yeni davranış kalıpları geliştirilmekte olup, alışıla gelmişliğin dışına çıkmak durumunda kalmıştır.

Görüşme yapılan katılımcıların pandemi sürecinde, salgınının etkilerini en aza indirmek için getirilen bu kısıtlamalardan ne şekilde etkilediği incelendiğinde hepsinin salgın sürecini yorumlama biçimleri kısıtlamalar olmasına rağmen çalışmak zorunda olup, maske ve mesafe kuralları gözetilerek, verilen izinler doğrultusunda sürece uyumlanmaya çalışmak şeklinde olmuştur.

Kurallara bağlı olarak kısıtlamalarla birlikte, çalışma saatlerindeki değişkenliği belirten K1 süreci şu şekilde ifade etmiştir;

> *Kurallar gereği, kapanmalar gereği, esnek çalışmamız söz konusu oldu. Kapanmalarda kulüp dışında biniciler kabul etmedik, at sahipleriyle sadece çalışıldı. (K1)*

Devam eden pandemi sürecinde yaşadıkları zorunlulukları, K3 ise kurallara uyma konusuna değinerek şu şekilde ifade etmiştir;

> *Ahır giriş çıkışlarında biraz dikkat etmek zorunda kaldık. Kapalı alanlara girerken maske zorunluluğu ya da kapalı ahır içerisinde maske takılması işte 4-5 kişiden fazla bulunulmaması üzerine biraz dikkat ettik. Ama onun haricinde manej dediğiniz yer 20'e 40 metre olduğu için, orada bir manej de 6 öğrenciyle çok rahat bir şekilde çalışabiliyorsunuz (K3)*

- ***Pandemi sonrası, normalleşme sürecine geçiş;***

Salgın sürecinde karşılaşılan problemlere yönelik, elde edilen tecrübelerle yapılmış olan deneyim transferi doğrultusunda birtakım planlamalar oluşturulmuştur.

İnsanlar sürece uyumlanmak zorunda kaldıklarından dolayı yaşayış şekilleri, çalışma ve sosyalleşme alanlarında da yeni çareler aramaya başlamıştır. Yaşanan değişiklik ile birlikte tanımladıkları özgürlük alanlarına kısıtlama gelmekte olup, bahçe, teras, balkonların kullanımları tam anlamıyla özgürlük alanı şeklinde ifade edilmeye başlanmıştır (Tamborrino ve ark., 2020). Tedbirler doğrultusunda yasaklar kaldırılarak, sosyal hayatın normalleşmesine olanak sağlanmıştır. Görüşme yapılan katılımcıların pandemi sonrası yaşanan normalleşme ile birlikte karşılaştıkları durumlar incelendiğinde, hepsinin salgın sonrası süreci yorumlama biçimleri, binicilik branşındaki talep artışının ve insanların sosyal mesafeye uygun olan açık alan sporlarına eğilimlerinin olduğu şeklindedir.

Pandeminin çıkışı ile birlikte, yaptığı işin lüks bir spor olarak değerlendirilip geri planda kalacağını düşünen K1, pandemi süreci ve pandemi sonrası süreçteki deneyimleriyle öngörüsündeki yanılgısını şu şekilde ifade etmiştir;

> *Lüks spor olarak adlandırıldığımız için, insanların ilk vazgeçeceği yer biz oluruz diye düşünmüştük, sporu bırakacağını düşündük ama tam tersi oldu. Bu branşa talep arttı.(K1)*
>
> *Açık alanda yapılabilen sporlar korona virüs sürecinde şanslılardı açıkçası. Özellikle binicilik olarak bu sezonda bu süreçte çok fazla talep oldu.(K5)*
>
> *Açık havada spor dallarına daha çok yatkınlık başladı. Biniciliğe daha çok şey, istek talep başladı. Çok yoğun olmaya başladı. Baya da faydalı geçti. Yasaklarda açık havada olduğu için. Bütün yasak zamanlarında çok öğrenci ve çok binici yetiştirdik İzmir'de olduğum zamanlarda. (K6)*

Görüşmelerden elde edilen bulgular incelendiğinde, korona virüsün başlangıcında yaşanan belirsizlik süreci binicilik sektörünü olumsuz olarak kısa bir süreliğine etkilemiş olup, pandemi süreciyle birlikte, bir canlı ile yapılan spor olma özelliğinden dolayı değişen rutinlerin sürece uyumlanma bakımından fayda sağlandığı görülmüştür. Elde edilen faydaların binicilik kulüpleri ve paydaşlarını, salgın süreci içerisinde, sporlarını icra edememek veya işsiz kalmak gibi sorunlarla karşı karşıya bırakmaması gibi olumlu çıktılarının olması sebebiyle, korona virüs salgınının etkilerinin diğer sektörlere göre daha olumlu değişimler olduğu görülmüştür

- **TEMA 3: Covid-19'un paydaşlar üzerindeki psikolojik etkileri**

Bu tema altında Binicilik kulübü yöneticilerinin ve paydaşlarının, pandeminin çıkışı ile birlikte yaşanan Psikolojik süreç ve bu süreçte yaşadıkları değişiklikler üzerinde durulmuştur.

Korona virüsün kapalı ve kalabalık ortamlardaki bulaşıcılık özelliğinden kaynaklı alınan tedbirlerin en önemlisi de virüsün yayılmasını önlemek amacıyla getirilen sokağa çıkma kısıtlamaları olmuştur. Dolayısıyla insanlar evlerinden dışarıya çıkamamakla birlikte özgürlüklerinin kısıtlandığı bir süreci yaşamak zorunda kalmıştır.

Yaşanan salgın süreci, bireylerin ve toplumların yaşamlarında tehdit unsuru oluşturmuş olmakla beraber, bireyler üzerinde kalıcı travmalara yol açabilmektedir (Kandemirli ve ark., 2020). Korona virüs salgınının, insanların evlerinden dışarıya çıkamaması, ölüm tehdidi ile karşı karşıya

kalmalarının yaşattığı psikolojik sorunlardan kaynaklı, ruhsal sorunlara neden olduğu bilinmektedir (Li ve ark., 2020; Stankovska ve ark., 2020).
İnsanların rutinleşen yaşamlarını normal seyrinde sürdürebilmelerinin önünde engel teşkil eden korona virüs, insanların ruhsal bozukluklarını ve duygusal olarak yaşadıkları sorunları büyük ölçüde etkilemektedir (Cullen ve ark., 2020). Dolayısıyla pandeminin psikolojik etkileri oldukça önemli ve üzerinde çalışılması gereken bir konudur.

Pandemi çıkışı

Görüşme yapılan katılımcıların pandemi çıkış sürecinde karşılaştıkları farklılıklar incelenmiş olup, hepsinin salgın sürecininin başlangıcını yorumlama şekli, endişe ve korku şeklinde olmuştur. Bununla birlikte, pandemi sürecinde ve pandemi sonrasında karşılaştıkları farklılıklar incelendiğinde ise binicilik branşının bir canlı ile yapılan spor olma özelliğinden dolayı alınabilen özel izinlerle kapanmalardan etkilenmeyişlerini, spora ve doğa ile iç içe bulunma durumlarına devam edebilmeleri nedeniyle, süreci yorumlama biçimleri Psikolojik rahatlama şeklindedir
Stresin üst safhada olduğu bir süreç olan salgın sürecinde bireylerin korku ve endişe yaşamaları kaçınılmaz olmuştur (APS, 2020). Pandeminin çıkışı ile birlikte yaşadığı psikolojik etkiyi K6 şu şekilde ifade etmiştir;

> *İlk yasaklarda tabi herkes korkuyordu dışarıya çıkmaya. Sonuçta hastalık bu herkesin de endişe duyduğu bir hastalıktı. O zamanlar psikolojik olarak olumsuz etkilemeye başlamıştı. (K6)*

Salgın nedeniyle insanlar korku dolu günler yaşamış, eski rutinlerinden oldukça uzaklaşmış ve evlerine kapanmak zorunda kalmışlardır. Bununla birlikte stres bozukluğu ve depresyon gibi psikolojik etkiler yaşanması kaçınılmaz olmuştur. Li ve ark., (2020)'nin araştırmalarına göre korona virüs salgını, bireylerin olumsuz duygularında artış olduğunu, olumlu duygularında da azalmaya sebep olduğu görülmüştür. Spordan uzaklaşmış olmanın yarattığı psikolojik durumu K24 şu şekilde ifade etmiştir;

> *Şimdi başta dediğim gibi psikolojik olarak her insan etkileniyor ama sporcular ekstra etkileniyor, çünkü onların belli bir düzende belli bir motivasyonda kalmaları gerekiyor sürekli. Bizim de öyle, bu doğal olarak psikolojiyi etkilediği zaman her türlü demoralize oluyorsunuz. (K24)*

- ***Pandemi süreci ve normalleşmeye geçiş süreci***

Pandeminin başlangıcında salgının yayılmasını önlemek amacıyla getirilen kısıtlamalarla birlikte insanlar evlerinden dışarıya zorunlu ihtiyaçlarını gidermek dışında çıkamamaktaydı. Spor salonları, havuzlar gibi spor aktivitelerinin yapıldığı ve etkileşimin olduğu yerler kapatılarak tedbirler alınmaya çalışılmıştır. Korona virüsün başlangıcında kısa süreli olarak evlerine kapanmak zorunda kalan sporculardan binicilik sporunu icra edenler, binicilik sporunun kendine özgü işleyişinden dolayı kısa süreli kapanmanın ardından alınan özel izinlerle sporunu icra edebilmişlerdir.
Binicilik kulüpleri ve paydaşlarının bir canlı ile yapılan bu sporda, binicisi ile uyumla çalışmak zorunda olan atların sorumluluğuna sahip olması özel izinler alarak, onlarla çalışabilme imkânını tanımıştır. Pandemi sürecinde, biniciliğin doğası gereği sosyal mesafeye uygun bir spor olması ve açık havayla birlikte geniş alanlarda yapılabilir olması özelliğiyle sürece uyumlanabilen binicilik kulüpleri ve paydaşları çalışmalarına devam edebilmiştir. Sporun açık alanda olmasından kaynaklı çalışmalarına devam edebilen K6 süreci şu şekilde ifade etmiştir;

> *Açık havada spor dallarına izin verildi, at sahipleri, binicilik konusunda yasaklar yumuşatılınca. (K6) Avantajlıydık farklıydık.*
> *Çünkü biz açık alanda bindirebiliyorduk (k6)*

Birçok spor dallarının kapalı salonlarda yapılabilir olması veya sosyal mesafe kavramına uygun olmaması sebebiyle, spordan uzak kalan sporcular olmuştur. Sporcuların spordan uzak kalmalarının

psikolojilerini olumsuz etkilendiği söylenebilir. Binicilik branşında ise sürecin çok daha farklı işlediğini K4 ve K2 şu şekilde ifade etmiştir;

> *Bizdekiler çok rahat atlattılar bu süreci. Psikolojik olarak, bedensel ve zihinsel olarak daha iyi geçirdiler. (K4)*
>
> *Kapalı alanda çalışmıyor olmak benim için bir mutluluk. Yeri geldiğinde tek başımayken maske kullanmadım, atımla birebir çalışırken maske kullanmadım. (K2)*

Korona virüsün genel anlamda insanları psikolojik olarak etkilemesiyle birlikte Binicilik kulüpleri ve paydaşlarının psikolojik olarak ne şekilde etkilendiğini incelemek hedeflenmiştir. Bu hedef doğrultusunda yapılan incelemelerle binicilik sektörü için korona virüs sürecinin psikolojik olarak olumsuz etkilerine kıyasla olumlu etkilerinin daha fazla olduğu gözlemlenmiştir. Binicilik kulüpleri ve paydaşları atların sorumluluğunu üstlenmek ve onları gerek beslenme gerek barınma ve sportif olarak diri tutma zorunluluğu ile faaliyetlerine devam edebilmişlerdir.

Bu durumun binicilik sporu ile ilgilenenlere, eve kapanmaların önüne geçmesi, doğa ile iç içe açık alanda vakit geçirebilme imkânı doğurabilmesi bakımından psikolojik olarak oldukça fayda sağlandığı görülmüştür.

4. TARTIŞMA ve SONUÇ

Virüsün hızlı bir biçimde yayılarak artması durumu söz konusu olduğundan kalabalık yerlerde çalışanların birbirleriyle etkileşiminin söz konusu olması daha fazla risk faktörü olarak görülmektedir (Fowler ve Christakis, 2010). Ancak benzer şekilde yaptığımız araştırmada katılımcılar, süreç içerisinde, bireysel bir spor olan binicilik sporunda temasın yalnızca atlarla olmasını ve çalışmaların yapıldığı alandaki mesafe kavramının genişliğinden dolayısıyla risk faktörü olarak görülmediğini ‘’*Manej dediğiniz yer 20’e 40 metre olduğu için, orada bir manej de 6 öğrenciyle çok rahat bir şekilde çalışabiliyorsunuz.’’* Şeklinde ve *‘’Binicilik 1 at ve üzerindeki biniciyle gerçekleşen bir spor dalı. Çok geniş bir alanda diğer binici ve atlarla mesafesi olan bir spor. Futbol basketbol gibi yakın temas gerektiren bir spor değil. Bu sebepten dolayı sporu icra ettiğimiz zaman pandemi açısından avantajlıydık ‘’* şeklinde ifade etmişlerdir. Bununla birlikte bulgularda da görüldüğü üzere binicilik sporu ile ilgilenen binicilik kulüpleri ve paydaşlarının, binicilik sporunun doğası gereği fiziksel bir teması gerektirmemesi ve çalışmaların yapıldığı alanların fiziki koşullarının virüsün yayılması riskini taşımadığı hususu göz önünde bulundurulduğu için, salgın sürecinin etkilerinden diğer spor branşları kadar olumsuz etkilenmediği söylenebilir.

Tüm dünyayı etkisi altına alan korona virüsün başlangıcında virüsün etkilerinin bilinmemesi ile virüsün yayılmasını engellemek amacıyla çeşitli tedbirler alınarak yasaklar getirilmiştir. Getirilen yasaklarla birlikte insanlar değişen rutinlere adaptasyon konusunda güçlük yaşamamıştır. Ancak binicilik sporu ile ilgilenenlerin rutinlerinde köklü değişiklikler yaşanmaması ile adaptasyonlarını sağlayabildikleri sonucuna ulaşılmıştır. Korona virüs salgını ile birlikte getirilen yasakların en önemlisi sokağa çıkma kısıtlamaları olmuştur. Ancak binicilik sporu ile ilgilenenlerin evlerine kapanma zorunlulukları ortadan kaldırılarak atlarını çalıştırarak izolasyon sürecinin getirdiği psikolojik sorunların önüne geçilebildiği sonucuna ulaşılmıştır.

5. KAYNAKLAR

Cullen, W., Gulati, G., & Kelly, B. D. (2020). Mental health in the COVID-19 pandemic. *QJM: An International Journal of Medicine*, *113*(5), 311-312.

Demir, E. (2019). Notlarım: Bilimsel Araştırma Paradigmaları. *Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Ölçme Ve Değerlendirme Anabilim Dalı*, *1*, 17.

Eğribel, E. (2020). Corona Sonrası Otoriter Yeni Dünyanın İzdüşümü: EvMerkezli Güvensiz, Güvencesiz Anti-Toplumsallaşma ve Zihinsel, Duygusal Yoksullaşma. *Çocuk ve Medeniyet*, *5*(9), 27-43.

Fowler, J. H., & Christakis, N. A. (2010). Cooperative behavior cascades in human social networks. *Proceedings of the National Academy of Sciences*, *107*(12), 5334-5338.

Kandemirli, S. G., Dogan, L., Sarikaya, Z. T., Kara, S., Akinci, C., Kaya, D., ... & Kocer, N. (2020). Brain MRI findings in patients in the intensive care unit with COVID-19 infection. *Radiology*, *297*(1), E232-E235.

Kontis, V., Bennett, J. E., Rashid, T., Parks, R. M., Pearson-Stuttard, J., Guillot, M., ... & Ezzati, M. (2020). Magnitude, demographics and dynamics of the effect of the first wave of the COVID-19 pandemic on all-cause mortality in 21 industrialized countries. *Nature medicine*, *26*(12), 1919-1928.

Li, L. Q., Huang, T., Wang, Y. Q., Wang, Z. P., Liang, Y., Huang, T. B., ... & Wang, Y. (2020). COVID-19 patients' clinical characteristics, discharge rate, and fatality rate of meta-analysis. *Journal of medical virology*, *92*(6), 577-583.

Strauss, A., & Corbin, J. (1990). *Basics of qualitative research*. Sage publications.

Tamborrino, A., Pellicano, N., Pannier, B., Voitot, P., & Naudin, L. (2020). Pre-training is (almost) all you need: An application to commonsense reasoning. *arXiv preprint arXiv:2004.14074*.

Üstün, Ç., & Özçiftçi, S. (2020). COVID-19 pandemisinin sosyal yaşam ve etik düzlem üzerine etkileri: Bir değerlendirme çalışması. *Anatolian Clinic the Journal of Medical Sciences*, *25*(Special Issue on COVID 19), 142-153.

AMATÖR LİG FUTBOLCULARININ ANTRENÖRLERİNE İLİŞKİN KARİZMATİK LİDERLİK ALGILARININ İNCELENMESİ

Mina EKİN, Ekrem Ali ALTUNTAŞ[1], Mehmet Mustafa YORULMAZLAR[2]

[1]Trabzon Üniversitesi, Trabzon
[2]Marmara Üniversitesi, İstanbul

ÖZET

Giriş: Modern dünyada hızla gelişen teknoloji ve değişen yaşam standartları bireyleri daha hırslı ve rekabetçi olmaya zorlamaktadır. Ortak hedefleri olan bireylerin, kurumların veya şirketlerin hedeflerine yönelik plan, program ve stratejilerini en iyi yönetecek liderleri seçmesi hedefe ulaşma konusunda stratejik ve önemli bir hamle olarak görülmektedir. Bu bağlamda yapılan araştırmanın amacı amatör futbol liginde oynayan futbolcuların antrenörlerine ilişkin karizmatik liderlik algılarının farklı değişkenler açısından incelenmesidir.

Yöntem: Çalışmanın araştırma grubunu yaş ortalamaları 20.6 olan 219 futbolcu oluşturmaktadır.

Bulgular: Analiz sonuçlarına göre, sporcuların yaşı, oynadıkları amatör lig ve spor yıllarına göre antrenörlerine ilişkin karizmatik liderlik algıları farklılık göstermektedir.

Sonuç: Elde edilen bu sonuçların literatürde çok fazla araştırılmamış alanlardan biri olması sebebiyle önemli katkılar sağlayacağı düşünülmektedir. Profesyonel futbol liginde veya diğer spor dallarında da benzer araştırmaların yapılabileceği önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Karizmatik liderlik, amatör lig, futbol

1. GİRİŞ

İnsanlık tarihinden itibaren bakıldığında, bireyin temel ihtiyaçlarını daha kolay karşılayabilmek ve yaşamsal risklerini yönetebilmek adına küçük veya büyük topluluklar halinde hayatlarını sürdürmeye başladıklarını görebiliriz. İnsanlığın ortak yaşamsal alanları paylaşma, ortak kararlar alma ve çıkarları doğrultusunda davranışlarını yönetebilme, fikir yürütme ve sorumluluk alma gibi sosyal yaşam becerileri birtakım çatışmaları ve fikir ayrılıklarını da beraberinde getirmektedir. Sosyal yaşamda ortak hedefe ulaşma veya çatışmaları çözümleme vb. amaçlarla liderlere ihtiyaç duyulmaktadır (Argüden, 2016). Özellikle modern dünyada hızla gelişen teknoloji ve değişen yaşam standartları bireyleri daha hırslı ve rekabetçi olmaya zorlamaktadır. Ortak hedefleri olan bireylerin, kurumların veya şirketlerin hedeflerine yönelik plan, program ve stratejilerini en iyi yönetecek liderleri seçmesi hedefe ulaşma konusunda stratejik ve önemli bir hamle olarak görülmektedir (Dinler,2018).

Belirli doğrultuda hareket eden kurum veya kuruluşlar için lider, becerilerini ve bireysel özelliklerini kullanarak kurumsal hedefler için liderlik ettiği kitleyi yönlendirme sorumluluğunu ele almaktadır. Bulunduğu kurum veya yönettiği gruba göre liderlerin yönetici, müdür, başkan gibi adlandırılmaları bulunmaktadır spor alanında incelendiğinde ise liderlik modelini takım birlikteliğini yöneten antrenör üstlenmektedir. Liderlik niteliklerini barındıran bir antrenör ile çalışan sporcuların yönetimden memnun oldukları için hedeflerine ulaşmakta daha başarılı oldukları bilinmektedir (Elahe 2013 ve Kohter, 1996). Bu bağlamda yapılan araştırmanın amacı amatör futbol liginde oynayan futbolcuların antrenörlerine ilişkin karizmatik liderlik algılarının farklı değişkenler açısından incelenmesidir.

2. YÖNTEM

Yapılan çalışmada, sosyal bilimlerde sıklıkla kullanılan ve belirli bir grubun araştırmaya konu özelliklerini belirlemek için verilerin toplanmasını hedefleyen betimsel tarama modeli kullanılmıştır. Araştırmada veri toplama tekniği olarak ise tarama yönteminde sıklıkla faydalanılan anket tekniği kullanılmıştır.

Çalışmanın araştırma grubunu farklı amatör lig takımlarında oynayan 219 futbolcu oluşturmaktadır. Katılımcıların yaş ortalaması 20.6'dır. Bu araştırmada, araştırmacı tarafından düzenlenen "Kişisel Bilgi Formu" ile "Karizmatik Liderlik Ölçeği" kullanılmıştır. Karizmatik Liderlik Ölçeği Çelik (2013) tarafından sporcuların antrenörleri ile ilgili karizmatik liderlik algılarını ölçmek amacıyla geliştirilmiştir. Araştırma kapsamında yapılan istatistiksel analizler SPSS 23 istatistik paket programı aracılığıyla gerçekleştirilmiştir.

Verilerin değerlendirilmesinde istatistiki yöntem olarak; frekans, aritmetik ortalama, standart sapma, tek faktörlü ANOVA ve Pearson Korelasyon testleri kullanılmıştır. Verilerin parametrik testlerin ön şartlarını sağlayıp sağlamadığını ölçmek amacıyla Skewnes, Kurtosis testleri ve Levene Testi yapılmıştır.

3. BULGULAR

Amatör Futbol lig takımlarında oynayan futbolcuların antrenörlerine yönelik karizmatik liderlik algı düzeylerini ölçmek amacıyla yapılan araştırma bulguları şu şekildedir; Tablo 1'de katılımcıların Karizmatik Liderlik Ölçeğinden aldıkları puanların yaş durumu değişkenine göre ANOVA sonuçları sunulmuştur. Analiz sonuçlarına göre Karizmatik Liderlik Ölçeğinin tüm alt boyutlarında yaşa göre anlamlı farklılık olduğu sonucuna ulaşılmıştır ($p<0.05$).

Tablo 1. Karizmatik Liderlik Ölçeğinin Yaş Durumu Değişkenine Göre ANOVA Sonuçları

Ölçek Alt Boyutları	22 ve Altı (n=117)		23-27 Yaş (n=61)		28 ve üstü (n=41)		
	Ort.	Ss	Ort.	Ss	Ort.	Ss	p
Kişiselleştirilmiş İlgi	1.87	0.57	2.00	0.64	2.23	0.68	0.00*
Güven	1.83	0.56	2.06	0.64	2.14	0.60	0.00*
Antipatik Algı	2.19	0.77	2.56	0.70	2.59	0.78	0.00*
Etkileyicilik	1.84	0.55	2.18	0.70	2.22	0.61	0.00*
Kişilik	1.95	0.66	2.23	0.80	2.35	0.72	0.00*
Motive etme	1.83	0.57	2.11	0.74	2.13	0.65	0.00*
Etkili Konuşma Becerisi	1.78	0.58	1.89	0.65	2.07	0.69	0.01*
Sıradışı Görünüş	1.99	0.67	2.51	0.84	2.57	0.75	0.00*
Risk Alma	1.90	0.62	2.08	0.69	2.20	0.60	0.00*
Değerlerine Sahip Çıkma	1.78	0.53	1.95	0.67	2.24	0.69	0.00*
Toplam	1.89	0.50	2.14	0.52	2.25	0.50	0.00*

Tablo 2'de katılımcıların Karizmatik Liderlik Ölçeğinden aldıkları puanların lig seviyesi durumu değişkenine göre ANOVA sonuçları sunulmuştur. Analiz sonuçlarına göre Karizmatik Liderlik Ölçeğinin tüm alt boyutlarında oynanılan lig seviyesine göre anlamlı farklılık olduğu sonucuna ulaşılmıştır ($p<0.05$).

Tablo 2. Karizmatik Liderlik Ölçeği Puanlarının Lig Seviyesi Durumu Değişkenine Göre ANOVA testi Sonuçları

Ölçek Alt Boyutları	3. Lig (n=45)		Bölgesel Amatör Lig (n=48)		Süper Amatör Lig (n=75)		1. Amatör Lig (n=51)		
	Ort.	Ss	Ort.	Ss	Ort.	Ss	Ort.	Ss.	p
Kişiselleştirilmiş İlgi	1.91	0.94	1.85	0.52	2.16	0.43	1.97	0.62	0.00*
Güven	1.84	0.88	1.87	0.54	2.12	0.42	1.90	0.56	0.00*
Antipatik Algı	1.92	0.94	2.29	0.80	2.50	0.62	2.52	0.69	0.00*
Etkileyicilik	1.84	0.84	1.85	0.56	2.24	0.69	1.97	0.56	0.00*
Kişilik	1.90	0.93	1.97	0.68	2.30	0.57	2.17	0.71	0.00*
Motive etme	1.84	0.84	1.84	0.56	2.19	0.55	1.88	0.56	0.00*
Etkili Konuşma Becerisi	1.77	0.86	1.74	0.51	2.09	0.54	1.83	0.58	0.01*
Sıradışı Görünüş	1.97	0.96	2.12	0.71	2.49	0.63	2.26	0.75	0.00*
Risk Alma	1.88	0.89	1.88	0.58	2.16	0.47	2.04	0.61	0.00*
Değerlerine Sahip Çıkma	1.76	0.82	1.79	0.60	2.11	0.45	2.00	0.64	0.00*
Toplam	1.86	0.82	1.91	0.45	2.23	0.31	2.04	0.45	0.00*

Araştırmadan elde edilen bir diğer bulgu ise katılımcıların Karizmatik Liderlik Ölçeğinden aldıkları puanların spor yaşı durumu değişkenine göre ANOVA sonuçlarına ilişkin bulgulardır. Analiz sonuçlarına göre Karizmatik Liderlik Ölçeğinin *"etkili konuşma*" alt boyutu dışında kalan tüm alt boyutlarında spor yaşına göre anlamlı farklılık olduğu sonucuna ulaşılmıştır ($p<0.05$).

4. TARTIŞMA VE SONUÇ

Araştırma sonucunda elde edilen bulgular futbolcuların antrenörlerine ilişkin karizmatik liderlik algılarının yaş değişkenine göre, tüm alt boyutlarda anlamlı olarak farklılaştığını göstermektedir (tablo 1). Literatür incelendiğinde araştırmamızdan elde edilen bulguları destekler yönde araştırmalar olduğu görülmektedir. Karakurt (2002) Tarafından yapılan araştırmada profesyonel futbolcuların antrenörlerine ilişkin karizmatik liderlik algıları incelenmiş ve yaş değişkenine göre *kişiselleştirilmiş ilgi, antipatik algı, etkileyicilik, kişilik, motive etme, etkileyici konuşma becerisi, sıra dışı görünüş, risk alma* ve *değerlerine sahip çıkma* alt boyutlarında çalışmamıza benzer şekilde anlamlı farklılık olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Araştırma sonuçlarımıza göre futbolcuların oynadığı lig kategorisinin antrenörlerine yönelik karizmatik liderlik algılarının tüm alt boyutlarda anlamlı olarak farklılaşmaktadır (Tablo 2). Araştırma sonucumuza benzer şekilde Çelik (2011) tarafından basketbolcular üzerinde yapılan araştırma sonuçları da lig düzeyinin karizmatik liderlik algısını etkilediği sonucuna ulaşmıştır.

Araştırmadan elde edilen bir diğer sonuca göre spor yaşı değişkeni ile futbolcuların antrenörlerine ilişkin karizmatik liderlik algıları arasında *kişiselleştirilmiş ilgi, güven, antipatik algı, etkileyicilik, kişilik, motive etme, sıra dışı görünüş, risk alma* ve *değerlerine sahip çıkma* arasında anlamlı farklılık bulunurken *etkileyici konuşma becerisi* alt boyutunda anlamlı farklılık bulunamamıştır. İlgili literatür incelendiğinde Karakurt (2002) tarafından yapılan araştırmada çalışmamıza benzer şekilde *kişiselleştirilmiş ilgi, güven, motive etme ve risk alma* alt boyutlarında anlamlı arklılık bulunurken *etkili konuşma becerisi* alt boyutunda anlamlı farklılık olmadığı sonucuna ulaşılmıştır. Araştırmadan elde edilen bulguların ilgili literatüre katkılar sağlayacağı düşünülürken farklı lig kategorilerinde veya farklı branşlarda benzer çalışmaların yapılabileceği önerilmektedir.

5. KAYNAKLAR

Argüden Y. (2016) Kamuda İyi Yönetişim, 1. Baskı. s.7 İstanbul, Argüden Yönetişim Akademisi Yayınları, No:1.

Çelik, V. O. (2011). *Basketbol oyuncularının görüşlerine göre antrenörlerin karizmatik liderlik özelliklerinin takım bütünlüğüne etkisi* (Doctoral dissertation, Anadolu University (Turkey).

Dinler Ç. (2018) Yöneticilik ile Liderlik Arasındaki Temel Farklar ve Atatürkün Liderliği Üzerine Bir Çalışma, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yönetim Bilimleri Anabilim Dalı, Yüksek Lisans tezi, Trabzon: Avrasya Üniversitesi.

Elahe B, Dehnavi A, Mansouri M, Nami A. (2013) The relationship between leadership styles and coaching emotional intelligence in selected individual sports of universities of Tehran, Pelagia Research Library European Journal of Experimental Biology, 3(2): 48-53.

Karakurt, G. (2022) Profesyonel Futbolcuların Antrenörleriyle İlgili Liderlik Algılarının Farklı Değişkenlere Göre İncelemesi. Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı, Yüksek Lisans Tezi, Bayburt Üniversitesi.

Ortaokul Öğrencilerinde Dikkat ve Ritim Becerisinin Tenis te Oyun Beceri Seviyesi Üzerine Etkisinin İncelenmesi

Yalçın Dizdar[1], Ayşe Oya Erkut[2]

[2] **Marmara Üniversitesi / İstanbul**

1. GİRİŞ

Teknolojinin gelişmesi ile beraber insanların yaşam alışkanlıkları değişmeye başlamıştır. Ebeveynler ve okullardaki öğretmenlerinde günümüz çocuklarını fiziksel aktiviteye katılmaya teşvik etmekte zorlandığı görülmektedir. Öğrenciler yaparak yaşayarak öğrenmeye gereksinim duyarlar ve özellikle ortaokul yıllarında akranlarından çok etkilenirler. Okullarda çocukların fiziksel aktiviteye yönlendirilmesi ve birbirlerini etkilemeleri sonucu ile tenis öğrenciler arasında popüler bir spor branşı haline gelmeye başlamıştır. Öğretmenler ve veliler tarafından da tenis branşının tercih edilmesinin sebebi öğrencilerin sosyalleşmesinde, sağlıklı bir yaşam sürmesinde, rekabet etmesinde, hedef belirlemesinde ve başarıya ulaşmasında etkin bir rol üstlenmesidir.

Tenis oyunu genel olarak içsel ve çevresel faktörlere bağlı kalarak dayanıklılık, kuvvet, sürat, hareketlilik ve becerinin yoğun bir şekilde kullanıldığı spor dalı olarak tanımlanır. Ancak teniste becerilerinin öğrenilmesinde öğrencinin sahip olduğu fiziksel yeterliliğinin yanı sıra koordinatif yeteneklerinin de önemi büyüktür. Bu yeteneklerden bir tanesi olan ritim yeteneğinin sportif becerilerin öğrenilmesinde dolayısıyla tenis becerisinin öğrenilmesinde önemi büyüktür. Tenis oyununun öğretiminde farklı yaş gruplarında farklı öğretim yöntemleri kullanılmalıdır. Eğitmenler tenis oyununu basitleştirerek daha keyifli ve daha kolay oynanabilmesini ve öğrenciler arasında popülaritesini arttırmasını hedeflemelidirler. Ancak bu şekilde öğrencilerin eğitimine katkı sağlayabilmek ve istenilen hedefe ulaşmak mümkün olacaktır.

Teniste becerilerin öğrenilebilmesi ve tenis oyununun oynayabilmek için oyuncunun dikkatini devam ettirebilmesi çok önemlidir. Dikkat sinir sisteminin önemli bir işlevidir ve bir hedefe odaklanma ile geliştirilir. Bu nedenle de tenis branşı için dikkat gelişimini arttıran spor branşlarından bir tanesidir denilebilir. Oyuncunun kendi vücuduna ait kinestetik algısının artmasına, tenis topunun ve rakibin hareketini algılanmasına, beyinde harekete ait şemanın oluşturulmasına ve becerilerin uygulanmasında dikkat becerisi ve ritim yeteneğinin gerekliliği bir çok araştırmalar tarafından söylenmektedir. Tenise ait becerilerin kendine ait temposu, hızı ve top ile raketin buluşması (öncelleme zamanı), becerilerin kolay öğrenilmesine yardımcı olmakla beraber aynı zamanda bu becerilerin öğrenirken öğrencinin dikkat ve ritim yeteneğinin artmasına da sebep olacaktır. Litaratür incelendiğinde başlangıç seviyesinde tenis eğitimi alan çocuklarda tenis temel becerisinin gelişiminde önemli parametrelerinden olan ritim ve dikkatin, doğru teknik gelişimine ve oyun seviyesi üzerine katkısının önemi göze çarpmaktadır. Son zamanlarda yapılan araştırmalar ritim becerisi ve dikkat becerisinin 5 oyun (Tenis müsabakalarında oyuncuların seçecekleri oyun [Servis, Karşılama, Her iki oyuncuda arka çizgide, Yaklaşma veya filede oynama, Rakip filede iken oynama]) taktiğine göre dünyada ve ülkemizde yapılan bilimsel ve saha çalışmalarının, tenis sporunun gelişimine ve ilerleme sürecine katkı sağladığı görülmüştür. Araştırmamız, 10-14 yaş ortaokul öğrencilerinde dikkat ve ritim çalışmalarının teniste oyun seviyesini ne kadar ve nasıl etkili olacağı hakkında bilgi sağlamayı amaçlamaktadır. Ayrıca tenis oyununun dikkat ve ritim gerektiren bir spor branşı olmasından dolayı, çocukların fiziksel gelişimini desteklemesinin yanı sıra, kinestetik ve görsel öğrenmeyi hızlandırması aynı zamanda iç disiplini sağlaması nedeni ile dolaylı olarak çocukların okul başarılarına da katkı sağlayabileceği düşünülmektedir.

2. MATERYAL VE YÖNTEM

İlköğretim okullarında ortaokul kademesinde eğitim gören 52 öğrenci gönüllü olarak araştırma kapsamına alınmıştır. Araştırmada öğrencilere tenis oyun becerisi değerlendirme testi (ITN), d2 dikkat testi ve ritim testi uygulanmıştır. d2 dikkat testi ve ritim testi için öğrenciler öncelikle sessiz bir ortama alınmışlardır. Testler açıklandıktan sonra uygulamaya geçilmiştir. Daha sonra tenis sahasında öğrencilerin tenis oyun seviyelerini belirlemek için ITN (Uluslararası Tenis Oyun Seviye Numarası) testi uygulanmıştır.

Çalışmaya katılan öğrenciler 10-14 yaş grubunda olup (AO= 11,81 ± SS =1,49), her iki cinsiyetten kız (n=31) ve erkek (n=21) olmak üzere tenis kulüplerinde, okullarında veya belediyeye ait spor merkezlerinde tenis kurslarında (6-12 hafta) başlangıç seviyesinde tenis eğitimi almış, belirli zamanlarda beden eğitimi ve spor derslerinde tenis oynayan öğrencilerden oluşmuştur. 12 haftadan (3 aydan fazla) fazla tenis eğitimi almış olan öğrencilerin katılımcı olarak seçilmeme nedeni, 12 haftadan fazla tenis eğitimi almış olanların performansa yönelik çalışma sürecine girmiş olmasından kaynaklanmıştır (Vural B. 2011).

Katılımcıların, demografik özelliklerinin belirlenmesinde Kişisel Bilgi Formu, tenis oyun seviye düzeylerinin belirlenmesinde "Uluslararası Tenis Oyun Seviye Numarası (ITN)" testi, ritim beceri düzeyinin belirlenmesinde "Ritmik Yeterlilik Analizi Testi (RCAT)" ve dikkat düzeyinin belirlenmesinde "d2 dikkat testi" kullanılmıştır. Kişisel Bilgi Formu, ITN ve d2 dikkat testi, katılımcılara araştırmacının kendisi tarafından uygulanmış, ritim seviyesini ölçen RCAT testi ise konu uzmanı, bu yaş grubundaki çocuklara ortaokul düzeyinde aktif olarak çalışan 2 müzik öğretmeni tarafından uygulanmış ve değerlendirilmiştir.

Öğrencilerin dikkat, ritim ve ITN becerilerinin birbirleri ile ilişkilerini belirlemek için correlation ve t testi yapılarak öğrenciler alt ve üst olmak üzere ikiye ayrılıp sürekli değişken haline getirildikten sonra çoklu doğrusal regresyon yapılmıştır. Değişkenler arasında elde edilen puan farklarının, alt ve üst gruplar arasındaki karşılaştırmalarında ise parametrik olmayan hipotez testlerinden Mann-Whitney U testi kullanılmıştır. İstatistiksel anlamlılık seviyesi başlangıçta p≤0,01 - p≤0,05 olarak belirlenmiştir. İstatistiksel hesaplamalar Statistic Package for Social Sciences (SPSS versiyon 15.0) paket programında yapılmıştır.

3. BULGULAR

Tablo 1. Katılımcıların Dikkat ve Ritim Analizlerine Göre Cinsiyetin Oyun Seviyesi İle Arasındaki Sonuçların Karşılaştırılması

		Standart Edilmemiş Katsayılar		Standart Edilmiş Katsayılar	t	Sig.	Gizli İstatistik	
		B	Standart Hata	Beta			Hata Payı	VIF
1	(Sabit)	58,786	9,453		6,219	,000		
	Cinsiyet	-,167	5,661	-,004	-,030	,977	1,000	1,000
2	(Sabit)	36,097	11,663		3,095	,003		
	Cinsiyet	-5,591	5,530	-,140	-1,011	,317	,880	1,137
	Toplam Error Puanı	-,029	,402	-,010	-,073	,942	,978	1,023
	120 Tempo Ritim	,420	7,560	,013	,056	,956	,299	3,341
	132 Tempo Ritim	16,584	8,253	,468	2,009	,050	,309	3,239

***p<0,01 , *p<0,05*

Araştırmada, d2 dikkat, 120 bpm ve 132 bpm ritim tempo test sonuçlarının oyun seviyesine olan etkilerine göre, dikkatin tenis başlangıç oyun seviyesine etkisinde test ölçümlerinden elde edilen puan ortalamalarında cinsiyete göre istatiksel olarak anlamlı bir fark olmadığı belirlenmiştir (p<0.05).

Tablo 7'de, 120 bpm ritim temponun tenis oyun seviyesine etkisinde test ölçümlerinden elde edilen puan ortalamalarına göre istatiksel olarak erkeklerde anlamlı bir farkı olmadığı belirlenmiştir (p<0.05). Kızlarda Tablo 6'da ise 120 bpm ritim temposunun tenis oyun seviyesine etkisinde test ölçümlerinden elde edilen puan ortalamalarına göre istatiksel olarak anlamlı bir farkı olduğu anlaşılmıştır (p<0.05).
Yine tablo 7'de, 132 bpm ritim temponun tenis oyun seviyesine etkisinde test ölçümlerinden elde edilen puan ortalamalarına göre istatiksel olarak erkeklerde anlamlı bir farkı olduğu belirlenmiştir (p<0.05). Kızlarda ise (tablo 6'da 132 bpm ritim temposunun tenis oyun seviyesine etkisinde test ölçümlerinden elde edilen puan ortalamalarına göre istatiksel olarak anlamlı bir farkı olmadığı anlaşılmıştır (p<0.05).

Tablo 2. Katılımcıların Dikkat, 120bpm Tempo Ritim, 132bpm Tempo Ritim Ve Cinsiyet Oyun Seviyesi Alt Boyutlarının Yordanmasına İlişkin Hiyerarşik Regresyon Analizi Bulguları

	β	t	p	R	R^2	Düzeltilmiş R^2	F
Model 1							
Cinsiyet	-0,04	-0,30	,977				
				0,04	,000	-0,20	0,001
Model 2							
Toplam Eror Puanı	-,010	-,073	,942				
120 Ritim Tempo	,013	,56	,956				
				,460	,211	,144	3,146*
132 Ritim Tempo	,468	2,009	,050				
Durbin-Watson 1,860							

Birinci adımda modele dahil edilen yaş, boy, kilo, toplam antrenman süresi, haftalık antrenman süresi, müzik eğitimi, raket eli tutuş ve gözlük kullanımının oyun seviyesine etkisi olmadığı; yine aynı düzeyde dikkatin (toplam eror puanı) ve cinsiyetin oyun seviyesine özgün katkısının model içerisinde anlamlı olmadığı görülmektedir [Cinsiyet (R=,460; R^2=,211; Düzeltilmiş R^2=-,144; F=-5,591, p>0.05)], [Toplam Eror Puanı (R=-,073; R^2=,942; Düzeltilmiş R^2=-,978; F=-1,137, p>0.05)]. Modele ikinci adımda girilen 120 tempo ritim ve 132 tempo ritim düzeylerinin özgün katkısı model içerisinde anlamlıdır ve manevi esenliğin açıklanmasına katkısı %16'dır [120 tempo ritim (R=0,56; R^2=9,56; Düzeltilmiş R^2=,299; F=3,341 p<0.05)], [132 tempo ritim (R=2,009; R^2=,050; Düzeltilmiş R^2=,309; F=3,239 p<0.05)].

4. TARTIŞMA VE SONUÇ

Araştırma örneklemini oluşturan, 10-14 yaş grubunda en az 6, en fazla 12 hafta başlangıç seviyesinde tenis eğitimi almış olan öğrencilere uygulanan tenis beceri testlerinin, tenis oyun seviyesine etkisi d2 dikkat testi, 120bpm tempo ve 132bpm tempo ritim testi ile tenis oyun seviyesi (ITN) parametreleri ile test edilmiş ve elde edilen sonuçlar literatür desteği ile aşağıda tartışılmıştır. Araştırma katılımcılarının demografik özelliklerinden yola çıkılarak belirlenen değişkenlerin (cinsiyet, yaş, boy, kilo raket tutma eli, gözlük kullanma, müzik eğitimi) tenis oyun seviyesi, dikkat

ve ritim testleri üzerine etkisine bakıldığında boy faktörü dışında "servis atışında oyun seviye puanına pozitif etkisi sebebi ile" araştırmanın sonucunu etkilemediği görülmüştür. Katılımcıların ritim, dikkat ve tenis oyun seviye puanlarının değişkenlerine bakıldığında kızlarda 120bpm ritim temposu, erkeklerde 132bpm ritim temposu anlamlı farklılık gösterdiği tespit edilmiştir. Literatüre bakıldığında bu araştırma sonucu ile ilgili olarak; Söğüt (2009), Tenis antrenmanlarına ek olarak yapılan ritim çalışmalarına katılan tenis oyuncularının forehand istikrar ve ritim beceri performanslarını anlamlı bir şekilde geliştirdiğini, ritim çalışması yapmayan tenis grubundaki diğer katılımcıların, ritim çalışması yapanlara göre değerlerinde ise bir fark olmadığın belirtmiştir. Buna ek olarak, Segal (2005), profesyonel teniste iyi ritmin, vuruşlar sırasındaki mükemmel kontrol yeteneklerini, top hareketlerinin başarılı bir şekilde gözlemlenmesini, topa zahmetsizce güç iletilmesini ve iyi zamanlama içerdiğini söylemiştir. Aynı zamanda araştırmalardaki bu faktörler ritimle beraber öğrencilere öğrenme-öğretme sürecinde oyun seviyesinin gelişimine pozitif yönde etkileşimini sağlayacak uyarıcıların farkına varılmasını sağlamıştır. Bu araştırmaların sonuçları ile bizim çalışmalarımızdaki sonuçların benzeşmesi, çalışmamızı destekler niteliktedir. Yine litaretüre bakıldığında dikkatin; görsel ve seçici dikkat araştırmalarının çalışma yöntemlerinde tutarlılık esas alınmasının büyük önemi olduğu vurgulanmaktadır. Dikkatin tüm alt parametrelerinde ve tüm duyusal modalite kanallarında, bilgi tanıtma işleme sınırlılıkları nedeniyle böyle bir seçicilik gereklidir (Banich, 1997, Bear, 1996, Freides, 2000, Heilman, 1998). Zachopoulou ve diğ. (2000), tenis oyuncularının hareketlerini senkronize etmek zorunda kaldıkları ve uzun süre aynı hareketler için ritim üretiminin sporcular için zorunlu olduğu dışsal itici etken olduğunu belirtmiştir. Tanır (2018), araştırmasında ritim çalışmaları ile çocukların aynı zamanda görsel dikkat performansları da arttığını söylemiştir. Dikkatin seçiciliği olmasaydı, organizma çevresinde bulunan birçok uyaran karşısında tutarlı bir şekilde davranamayacağını belirtmiştir. Ancak bu çalışmanın sonucu, bizim çalışmamızı destekleyici nitelikte olmadığı, bizim araştırmamızda 10-14 yaş başlangıç seviyesi eğitimi alan öğrencilerde, dikkatin tenis oyun seviyelerine pozitif ve negatif etkisinde anlamlı bir fark ortaya çıkarmadığı görülmüştür.

Sonuçlar, yapılan testlerin ritim becerisi puanlarının dikkat becerisi puanlarına göre anlamlı ve pozitif yönde etki ettiğini göstermiştir. Diğer bir deyişle, genel ya da spora özgü ritmik aktivitelere katılım sağlamak, ritim becerisi performansının gelişmesini neden olmuştur. (Atılgan 2005, Söğüt ve ark. 2012, Zachopoulou ve ark. 1998'a, 1998'b, 2000, 2004) ritmik yeteneğin gelişiminin becerilerin öğrenimi ile önemli ölçüde ilişkili olduğunu belirtmişlerdir. Gallahue'ya (1995) göre de, lokomotor ve nonlokomotor aktivitelerin farklı tempo ve yoğunlukta yapılması ritimin temel unsurlarının sportif becerilerini geliştirmesini sağlarken hareketin mükemmel bir akışta öğrenilmesine de yardımcı olduğunu belirtmiştir. Schönborn (2003), kasların ritmik kasılma üretiminin tenis antrenmanına dahil edilmesi gerektiğini belirtmiştir. Katılımcılara yapılan testler sonunda (kızlarda 120bpm tempo ritim, erkeklerde 132bpm tempo ritim) ritim becerisi puanlarının, tenis oyun seviyesine (ITN) olan etkisinin ($p<0.005$) anlamlı düzeyde olması, beceri öğretimi esnasında verilen hareket zincirin ritimlerinin çok uygun bir geribildirim olabileceği ama tek başına yeterli olmayacağını düşündürmektedir. Ancak becerilerin mükemmel sunumu için bireyde ritim yeteneğinin olması ve ritim becerisinin geliştirilmesi gerektiği birçok çalışmada söylenmektedir (Atılgan, 2005, Söğüt, 2012, Tanır 2018). Günümüz dünyasında teknoloji kullanımının arttığı bu süreçte, beden eğitimi ve spora yönlendirebilme ve insanları harekete motive edebilmek gün geçtikçe zorlaşmaktadır. Ayrıca da beceri öğrenimlerinde ki dikkat eksikliğide eğitimcilerimizin karşısına çıkan çağımızın bir başka sorunudur. Bu nedenle öğrencilerimizin öğrenmeye ve hareket etmeye karşı motivasyonlarını arttıracak öğretim yöntemlerinin ve bu yöndeki araştırmaların artması gerektiğini düşünmekteyiz. Genel inanca göre müzik ile egzersiz yapmak motivasyonu ve dikkati kuvvetlendirir (Wijnalda, Pauws, Vignoli ve Stuckenschmidt, 2005). Tenis eğitiminde kullanılacak materyal ve enstrümanlar da ritmin tek başına yeterli olmayacağını ve buna göre ritmi geliştirici çalışmalarla desteklenmesi, aynı paralellikte ki görsel dikkat çalışmalarıyla da oyun seviyelerini arttırıcı çalışmaların yapılması tenis branş eğitiminde gerekli olan pozitif katkıyı

sağlayacağı inancındayız. Bu deneysel araştırmada, özellikle hareket ritminin dikkatle ilişkili çalışmalar ile birlikte sürdürülmesi beden eğitimi ve spor derslerinde ki tenis ünitesinin, tenis öğrenimine katkı sağlaması bakımından ritim beceri egzersizlerinin de geliştirilerek arttırılması ile uzun vadede faydalı olacağı düşünülmektedir. Araştırmamızda, ritim becerilerinin iyi olduğu öğrencilerde (kızlarda 120 bpm tempo ritim, erkeklerde 132 bpm tempo ritim), tenis oyun seviyelerinin de (ITN), iyi olduğu görülmüştür. Öğrencilerin ritim test puanlarının cinsiyete göre oyun seviyesi üzerinde istatiksel olarak anlamlı fark olduğunu; ancak dikkat testi puanlarının cinsiyete göre oyun seviyelerine istatiksel olarak anlamlı bir fark bulunmadığı anlaşılmıştır. Ancak dikkatin ve başlangıç oyun seviyesi arasında istatiksel olarak anlamlı fark bulunmadığı ve beceri seviyelerine etki etmediği görülmüştür.

5. KAYNAKLAR

Atılgan, O. E., ve Pınar, S. (2005) Ritm eğitiminin kompleks cimnastik beceri öğrenimi üzerine etkisinin değerlendirilmesi. Gazi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi, 10(2), 11-24.

Bear MF, Connors BW, Paradiso MA. Language and Attention. In: Neuroscience Exploring the Brain, and Wilkins, Baltimore: 1996; p.576-614.

Banich MT. Attention. In: Neuropsychology The Neural Bases Of Mental Function, Boston:
Houghton Mifflin Company, 1997; p. 234-73.

Freides D. Attention and its Disorders. In:Developmental disoders aneuropsychologial Aprroach Blackwell Publishers Oxford: 2000; p. 160-92

Gallahue, D.L. & Ozmun, J.C. (1995). Understanding motor development: Infants, children, adolescents, adults. WCB Brown & Benchmark Publishers, Dubuque, IA.

Heilman KM. Attentional Asymmetries. In: Davidson RJ, Hugdahl K eds, Brain
Asymmetry, Cambridge: The MIT Press, 1998; p. 217-34.

Schönborn, R. (2003). Timing in tennis: New findings and conclusions. In M. Crespo,M
Reid & D. Miley (Eds.), Applied sport science for high performance tennis (pp.37-39). The International Tennis Federation, ITF Ltd.

Segal, D.K. (2005). Tennis biodynamic system: For the teaching and correction of tennis shots. Destino Global Sports Marketing, Buenos Aires.

Söğüt, M. (2009). Ritim Antrenmanın Tenis Performansına Etkisi. Doktora Tezi: Orta Doğu Teknik Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

Söğüt, M., Kirazci, S., & Korkusuz, F. (2012). The effects of rhythm training on tennis Performance. Journal of human kinetics, 33, 123-132.

Tanir, A., & Erkut, O. (2018). Effect of Rhythmic Basketball Lessons on
Visual Attention Ability and Lay-Up Skill in School Children Aged 9-10. *Universal Journal of Educational Research*, *6*(9), 1857-1862.

Zachopoulou,E., Mantis, K., Serbezis, V., Teodosiou, A. & Papadimitriou, K. (2000). Differentiation of parameters for rhythmic ability among young tennis players, basketball players and swimmers. European Journal of Physical Education, 5, 220–230.

Zachopoulou, E., Tsapakidou, A. & Derri, V. (2004). The effects of a developmentally appropriate music and movement program on motor performance. Early Childhood Research Quarterly, 19, 631–642.

Effect of Zeybek Studies on some Motor Properties in Geriatric individuals

Emine İNER[1], Sevinç SERİN YAMAN [1]

[1] İstanbul Gelişim University, İstanbul

Introduction and Purpose: This study, it was aimed to investigate that effect of 12 weeks regular folk dance named as zeybek exercise to balance, strength and flexibility skills of older people.

Materials and Methods: The working group was fomed with the voluntary participation of 18 older people who is living in Edirne governership residential service, 9 old people were in the experimental group, and 9 old people in control group. Experimental and control group participants' pre-test and post-test physical fitness parameters were measured as following; height, weight, balance,strength and flexibility. Data analysis was evaluated using SPSS 26 packet programme. In order to compare the Experimental and control groups, t-test analysis was used in independent groups. Afterwards statistical analyses has been made (SPSS versiyon 26, T test, paired T test).

Findings: Experimental group hand grip strenght right hand and hand grip strenght left hand tests, sit-up test in chair, time walk-up test, stand-on-one test, modified Schober tests last test score averages were found to be higher than pre-test point averages, statistically significant differences were found between pre-test and final test scores ($p<0.05$).

According to the results of the comparison of the experimental and control groups, there has been a statistically significant difference between the experimental and control groups in the chair the sit-up test, the time-up-walk test, the stand-on-one test (eyes open) and the stand-on-one test (eyes closed) ($p<0.05$).

Results: As a result, participants' balance, strength and flexibility values were found higher and statistically meaningful in the experimental group then the control group.Findings of this research is supporting importance of exercise program for daily life quality in elderly people over 65.

Keywords: Geriatri, Zeybek, Motoric Properties

INTRODUCTION

The World Health Organization (WHO) defines aging as the gradual decrease in the body's capacity to respond appropriately to internal and external stimuli (Keskinoğlu et al., 2003, p.28). Life expectancy has increased with technological developments, advances in medicine and the advancement of geriatrics. For this reason, issues that are important for the elderly have come to the fore and what will be the lifestyle of people has created an important problem (Köse and Erkan, 2021, p.130). Exercising brings many positive changes in one's life. These positive changes are valid for the elderly as well as for all age groups (Gökkaya, 2009, p.92). The aim of this study is to investigate the effect of 12-week Zeybek dances on balance, strength and flexibility skills in the elderly aged 65 and over.

MATERIAL AND METHOD

The model of this research is the quasi-experimental method, which is one of the quantitative research methods. A control group pretest-posttest design was used. The population of the study consisted of 110 elderly individuals aged 65 and over in the nursing home of Edirne Governorship. The sample group is a total of 18 elderly individuals, 9 in the control group and 9 in the experimental group, who are 65 years of age or older, voluntarily participated in the study, can speak and understand Turkish fluently, and do not have any physical, mental or mental disabilities. Pre-tests of the experimental and control groups were applied and then Zeybek dances were practiced with the experimental group for 12 weeks, 2 days a week (Monday-Thursday). Harmandalı Zeybeği was taught for the first four weeks of 12 weeks, Kerimoğlu Zeybeği for the second four weeks, and Çökertme Zeybeği for the third four weeks. At the end of 12 weeks, the final tests of both groups were applied. Experimental and control group pre-test and post-test physical measurements, respectively; height, body weight, balance, strength and flexibility measurements were taken. For balance measurement, Single Leg Stand test (eyes open and closed) and timed stand-up test, for strength measurement hand grip strength test (right hand and left hand) test and chair sit-stand test and for flexibility measurement modified schober test were applied. The analysis of the data was evaluated using the SPSS 26 package program. In order to compare the experimental and control groups, t-test analysis was used in independent groups. Shaphiro wilk test was applied in order to determine whether the data showed normal distribution, and then T test and paired T test analyzes were performed after the data showed normal distribution.

FINDINGS

The individual characteristics of the participants, age, height and weight were examined. According to the findings, it was determined that the average age of the experimental group was 74.11±5.39, and the average age of the control group was 73.33±5.76. Considering the findings related to height, it was seen that the average height of the experimental group was 163.78±6.51 and the average height of the control group was 168.11±8.44. The average weight of the experimental group was 74.00±8.58, and the average weight of the control group was 74.56±17.03.

Comparison of Pre-Test and Post-Test Scores of Experimental Group Participants

Table 1. Results of the experimental group Single Leg Stand test scores

	Test	n	Mean	Sd	t	p
Single Leg Stand (With Open Eyes)	Pre-test	9	3,97	1,27	-	**0,000**
	Post-test	9	11,67	2,42	11,304	
Single Leg Stand (With Closed Eyes)	Pre-test	9	1,87	1,24	-6,393	**0,000**
	Post-test	9	3,64	1,52		

In Table 1, the results of the paired t-test for the comparison of the pretest and posttest scores of the experimental group Single Leg Stand are given. According to these results, a statistically significant difference was found between the pretest and posttest scores of Single Leg Stand ($p<0.05$). According to the findings, it was determined that the post-test mean scores of the Single Leg Stand tests were higher than the pre-test mean scores.

Table 2. Results of the experimental group's timed up-and-go test scores

	Test	n	Mean	Sd	t	p
Timed Up-and-Go Test	Pre-test	9	11,11	1,43	-4,866	**0,001**
	Post-test	9	9,81	1,64		

Table 2 shows the results of the paired T-test for the comparison of the experimental group timed up-and-go test pre-test and post-test scores. According to these results, a statistically significant difference was found between the pretest and posttest scores of the timed up-and-go test ($p<0.05$).

According to the findings, it was determined that the pretest mean score of the timed up-and-go test was higher than the posttest mean score.

Table 3. Results regarding the hand grip strength test scores of the experimental group

	Test	**n**	**Mean**	**Sd**	**t**	**p**
Hand Grip Strength Test for Right Hand	Pre-test	9	47,78	15,230	-10,000	**0,000**
	Post-test	9	58,89	14,743		
Hand Grip Strength Test for Left Hand	Pre-test	9	44,56	11,588	-4,644	**0,002**
	Post-test	9	55,00	13,919		

In Table 3, the results of the paired T-test for the comparison of the hand grip strength test pretest and posttest scores of the experimental group are given. According to these results, a statistically significant difference was found between the pre-test and post-test scores of hand grip strength right hand and hand grip strength left hand tests ($p<0.05$). According to the findings, it was determined that the hand grip strength test for right hand and hand grip strength test for left hand test post-test mean scores were higher than the pre-test mean scores.

Table 4. Results regarding the chair sit-stand test scores of the experimental group

	Test	**n**	**Mean**	**Sd**	**t**	**p**
Chair Sit-Stand Test	Pre-test	9	11,56	1,59	-10,392	**0,000**
	Post-test	9	14,56	1,81		

Table 4 shows the results of the paired T-test for the comparison of the pre-test and post-test scores of the chair sit-stand test in the experimental group. According to these results, a statistically significant difference was found between the pre-test and post-test scores of the chair sit-stand test ($p<0.05$). According to the findings, it was determined that the post-test mean score of the chair sit-and-stand test was higher than the pre-test mean score.

Table 5. Results of the experimental group's Modified Schober test scores

	Test	n	Mean	Sd	t	p
Modified Schober Test	Pre-test	9	4,33	2,15	-2,828	**0,022**
	Post-test	9	5,00	2,23		

Table 5 shows the results of the paired T-test for the comparison of the experimental group's modified Schober test pre-test and post-test scores. According to these results, a statistically significant difference was found between the modified Schober test pretest and posttest scores ($p<0.05$). According to the findings, it was determined that the modified Schober test post-test mean score was higher than the pre-test mean score.

Comparison of Pretest and Posttest Scores of Control Group Participants

Table 6. Results of the control group Single Leg Stand test scores

	Test	n	Mean	Sd	t	p
Single Leg Stand (With Open Eyes)	Pre-test	9	3,35	1,93	0,801	0,446
	Post-test	9	2,86	1,91		
Single Leg Stand (With Closed Eyes)	Pre-test	9	1,78	0,96	0,546	0,600
	Post-test	9	1,56	0,93		

Table 6 shows the results of the paired T-test for the comparison of the pre-test and post-test scores of the control group Single Leg Stand. According to these results, no statistically significant difference was found between the pretest and posttest scores of Single Leg Stand ($p>0.05$).

Table 7. Results of the control group timed up-and-go test scores

	Test	n	Mean	Sd	t	p
Timed Up-and-Go Test	Pre-test	9	12,03	3,23	-0,921	0,384
	Post-test	9	12,32	2,87		

Table 7 shows the results of the paired T-test for the comparison of the control group timed up-and-go test pre-test and post-test scores. According to these results, no statistically significant difference was found between the pretest and posttest scores of the timed up-and-go test (p>0.05).

Table 8. Results regarding the hand grip strength test scores of the control group

	Test	**n**	**Mean**	**Sd**	**t**	**p**
Hand Grip Strength Test for Right Hand	Pre-test	9	57,22	22,65	0,000	1,000
	Post-test	9	57,22	18,39		
Hand Grip Strength Test for Left Hand	Pre-test	9	52,78	16,02	1,170	0,276
	Post-test	9	50,00	14,14		

Table 8 shows the results of the paired T test for the comparison of the hand grip strength test pretest and posttest scores of the control group. According to these results, no statistically significant difference was found between the pre-test and post-test scores of hand grip strength test for right hand and hand grip strength test for left hand tests (p>0.05).

Table 9. Results regarding the chair sit-stand test scores of the control group

	Test	**n**	**Mean**	**Sd**	**t**	**p**
Chair Sit-Stand Test	Pre-test	9	8,22	1,20	0,426	0,681
	Post-test	9	8,11	1,61		

In Table 9, the results of the paired T-test for the comparison of the pre-test and post-test scores of the control group chair sit-stand test are given. According to these results, no statistically significant difference was found between the pretest and posttest scores of the chair sit-stand test (p>0.05).

Table 10. Results of the modified Schober test scores of the control group

	Test	**n**	**Mean**	**Sd**	**t**	**p**
Modified Schober Test	Pre-test	9	4,56	1,33	1,512	0,169
	Post-test	9	4,33	1,22		

Table 10 shows the results of the paired T-test for the comparison of the modified Schober Test pre-test and post-test scores of the control group. According to these results, no statistically significant difference was found between the pretest and posttest scores of the modified Schober test (p>0.05).

Pre-Test Comparisons

Table 11. Pre-test comparisons

Variables	**Groups**	**n**	**Mean**	**Sd**	**t**	**p**
Hand Grip Strength Test for Right Hand	Experimental	9	47,78	15,23	-	0,315
	Control	9	57,22	22,65	1,038	
Hand Grip Strength Test for Left Hand	Experimental	9	44,56	11,58	-	0,230
	Control	9	52,78	16,02	1,247	
Chair Sit-Stand Test	Experimental	9	11,56	1,59	5,017	0,000
	Control	9	8,22	1,20		

Timed Up-and-Go Test	Experimental	9	11,11	1,43	-	
	Control	9	12,03	3,23	0,782	0,446
Single Leg Stand (With Open Eyes)	Experimental	9	3,97	1,27	0,796	0,438
	Control	9	3,35	1,93		
Single Leg Stand (With Closed Eyes)	Experimental	9	1,87	1,24	0,175	0,863
	Control	9	1,78	0,96		
Modified Schober Test	Experimental	9	4,33	1,65	-	
	Control	9	4,56	1,33	0,313	0,758

Table 11 shows T test results of the comparison of the pretest scores of the hand grip strength test right for hand, hand grip strength test for left hand, chair sit-stand test, timed stand-up test, Single

Leg Stand test (with open eyes), Single Leg Stand test (with closed eyes) and modified Schober tests according to the experimental and control groups are included. According to these results, a statistically significant difference was found between the experimental and control groups in the chair sit-stand test scores ($p<0.05$). However, no statistically significant difference was found ($p>0.05$) between the experimental and control groups of hand grip strength test right for hand, hand grip strength test for left hand, timed stand-up test, Single Leg Stand test (with open eyes), Single Leg Stand test (with closed eyes) and modified Schober tests.

Post Test Comparisons

Table 12. Post-test comparisons

Variables	**Groups**	**n**	**Mean**	**Sd**	**t**	**p**
Hand Grip Strength Test for Right Hand	Experimental	9	58,89	14,74	0,212	0,835
	Control	9	57,22	18,39		
Hand Grip Strength Test for Left Hand	Experimental	9	55,00	13,91	0,756	0,461
	Control	9	50,00	14,14		

Chair Sit-Stand Test	Experimental	9	14,56	1,81	7,967	**0,000**
	Control	9	8,11	1,61		
Timed Up-and-Go Test	Experimental	9	9,81	1,64	-	
	Control	9	12,32	2,87	2,281	**0,040**
Single Leg Stand (With Open Eyes)	Experimental	9	11,67	2,42	8,537	**0,000**
	Control	9	2,86	1,91		
Single Leg Stand (With Closed Eyes)	Experimental	9	3,64	1,52	3,503	**0,003**
	Control	9	1,56	0,93		

Modified Schober Test	Experimental	9	5,00	5,00	0,784	
	Control	9	4,33	1,22		0,444

Table 12, shows T test results of the comparison of the posttest scores of the hand grip strength test right for hand, hand grip strength test for left hand, chair sit-stand test, timed stand-up test, Single Leg Stand test (with open eyes), Single Leg Stand test (with closed eyes) and modified Schober tests according to the experimental and control groups are included. According to these results, a statistically significant difference was found between the experimental and control groups in chair sit-stand test, timed stand-up test, Single Leg Stand test (with open eyes), Single Leg Stand test (with closed eyes) test scores ($p<0.05$). However, no statistically significant difference was found ($p>0.05$) between the experimental and control groups of hand grip strength test for right hand, hand grip strength test for left hand and modified Schober tests.

DISCUSSION AND CONCLUSION

In the study of Noopud et al. (2019), in which the effect of traditional Thai dance on balance performance in elderly women was investigated, they concluded that Thai dance performed for 12 weeks provided a positive improvement in static and dynamic balance values. The results of this study show parallelism with the results of our study.

In the study of Im et al. (2019) investigating the effects of 12-week yoga and Korean dance exercises on physical function and hormonal status of elderly women, it was concluded that static and dynamic balance, flexibility, and strength values were positively affected by the study. The results of this study are similar to the results of our study.

Hand grip strength, lower extremity strength and flexibility values were measured in the study of Kaldirimci (2004) examining the effects of physical exercises performed for 24 weeks with the elderly on physical condition and depression. As a result of this study, significant improvement was detected in hand grip strength, lower extremity and flexibility values. The results of this study are similar to the results of our study.

In a randomized controlled trial of Turkish folk dances conducted by Eyigor et al. (2009) with elderly women for 8 weeks, they concluded that folk dances positively affect physical performance, balance, depression and quality of life. This study is similar to our study.

In Argiriadou's (2018) study investigating the effect of traditional Greek dances on middle-aged and elderly people, he concluded that the 12-week Greek dances study provided an improvement in physical fitness as well as psychological well-being in the participants. The results of this study coincide with the results of our study.

Vaccaro et al. (2019) investigated the effects of 6-month dance studies on physical fitness, sexual health and cognitive functions in elderly individuals. In this study, it was concluded that static balance and lower extremity strength were positively affected by dance practice. The results of the study coincide with the results of our study.

As a result, a statistically significant difference was found in the pre-test and post-test values of static balance, dynamic balance, hand grip strength, lower extremity strength and flexibility values of elderly individuals participating in Zeybek dance studies. In the control group, no statistically significant difference was found in the pre-test and post-test values. For this reason, it has been concluded that Zeybek dances improve balance, strength and flexibility values in the elderly.

REFERENCES

Argiriadou, E. (2018). Greek Traditional Dances and health effects for middle-aged and elderly people-A review approach. *World Journal of Research and Review*, *6*(6),262649.

Eyigor, S., Karapolat, H., Durmaz, B., Ibisoglu, U., & Cakir, S. (2009). A randomized controlled trial of Turkish folklore dance on the physical performance, balance, depression and quality of life in older women. *Archives of gerontology and geriatrics*, *48*(1), 84-88.

Gökkaya, N. K. O. (2009). Yaşlılık Döneminde Egzersiz: Ne çok az, ne de çok fazla. *Turkish Journal of Physical Medicine & Rehabilitation/Turkiye Fiziksel Tip ve Rehabilitasyon Dergisi*, *55*.

Im, J. Y., Bang, HS, & Seo, D. Y. (2019). Yaşlı Koreli kadınlarda 12 haftalık kombine egzersiz programının fiziksel fonksiyon ve hormonal durum üzerindeki etkileri. *Uluslararası Çevre Araştırmaları ve Halk Sağlığı Dergisi*, *16*(21), 4196.

Kaldırımcı, M. (2004). *Darülaceze'de Kalan Yaşlılarda Sağlık Amaçlı Fiziksel Egzersizlerin Fiziksel Durum ve Depresyon Düzeyi Üzerine Etkisi* (Doctoral dissertation, Marmara Universitesi (Turkey)).

Keskinoğlu P., N. B. (2003). İzmir Çamdibi-1 Nolu Sağlık Ocağı Bölgesi Yaşlılarda Yetersizlik ve Kronik Hastalık Prevelansı. *Turkish Journal of Geriatrics*, 27-30.

Köse N., N. Ç. (2021). Türkiye'de 65 Yaş Üstü Nüfusun Yaşlı Yığılması Konusunda Farklılık Gösteren İllere Göre Yaşam Kalitesinin İncelenmesi. *Megaron*, 129-142.

Noopud, P., Suputtitada, A., Khongprasert, S., & Kanungsukkasem, V. (2019). Effects of Thai traditional dance on balance performance in daily life among older women. *Aging clinical and experimental research*, *31*(7), 961-96.

Vaccaro, M. G., Izzo, G., Ilacqua, A., Migliaccio, S., Baldari, C., Guidetti, L., ... & Emerenziani, G. P. (2019). Characterization of the effects of a six-month dancing as approach for successful aging. *International Journal of Endocrinology*, *2019*.

ORAL PRESENTATION
(WITH-ABSTRACT)

BEDEN EĞİTİMİ ÖĞRETMENLERİNİN MESLEKİ GELİŞİMİ

Ender ÖZBEK[1], Mehmet ARI[2], Serdar ADIGÜZEL[3]

[1] Dicle Üniversitesi BESYO, Diyarbakır
[2] Beden Eğitimi Öğretmeni, Şırnak
[3] Siirt Üniversitesi BESYO, Siirt

ÖZET

Giriş ve Amaç: Bilgi hızla değişen ve gelişen dünyada, önemli bir güç haline gelmiştir. Bilginin doğru kullanılması ve doğru aktarılması ise genellikle öğretmenlerin sorumluluğu altındadır. Bu durum, öğretmenlerin eğitim ortamlarını daha etkili duruma getirmelerini gerektiren bir unsur olmaktadır. Eğitim ile ilgili yeni kavram, ihtiyaç ve yaklaşımlar ile artmakta olan bilgi ve beceri düzeyleri, teknolojik ilerlemelerin getirdiği yenilik ve değişimler eğitim ve öğretmenliğe ilişkin geleneksel anlayışı değiştirmektedir. Öğretmenlerin ihtiyaçlar doğrultusunda hareket edebilmesi, bu yeniliklere kendisini uydurabilmesi, bireysel bilgi ve beceri düzeyini artırabilmesi için mesleki gelişimini de artırması gerekmektedir. Dolayısıyla öğretmenlerin bu ihtiyaçlar doğrultusunda bireyler yetiştirmesi, eğitim ve öğretim sürecinde önemli sorumluluklara sahip olmaları nedeniyle mesleki gelişim konuları sıklıkla tartışılır durumda olmaktadır. Bu doğrultuda çalışmada, beden eğitimi öğretmenlerinin mesleki gelişimlerine dönük bir derleme çalışma yapılması amaçlanmıştır.

Yöntem: Sistematik derleme çalışmasında araştırma sorusu "Beden eğitimi öğretmenlerinin mesleki gelişim ihtiyaçlarının tespit edilmesi ve öğretmenlerin mesleki gelişimi için neler gereklidir?'' şeklindedir. Bu doğrultuda belirlenen anahtar kelimeler Web of Science veri tabanında çalışmanın iki araştırmacısı tarafından Aralık 2020 tarihinde taranarak ilgili yayınlara ulaşılmıştır. Bu doğrultuda 2010-2020 yılları arasında yayınlanan makalelerde beden eğitimi öğretmenlerinin mesleki gelişimine ilişkin taramanın yapıldığı bu çalışmada öncelikle Web of Science veri tabanında yayınlanan İngilizce makaleler incelenmiştir. Yurt dışında yayınlanan makalelerin yer aldığı veri tabanında yer alan tarama sayfası incelenmiştir. Web of Science Veri Tabanında yapılan tarama sonrasında çalışmaya ilişkin kullanılacak makaleler Mendeley programında depolanmıştır.

Bulgular: Dünya'da saygın makalelerin yayınlandığı "Web of Science" veri tabanında kabul görüp yayınlanan İngilizce makalelerde Tablo 1'de görülen anahtar kelimeler aratılmıştır. Yayınlanan makalelere ilişkin kaynak araştırması internet aracılığıyla gerçekleştirildiğinden, internet ortamında bulunan çalışmalar incelenmiştir. Veri tabanlarında isimleri bulunan fakat ulaşılamayan makaleler ve İngilizce dilleri dışında yazılan makaleler ve erişimi yazarlar tarafından kısıtlanan makaleler kapsam dışında tutulmuştur.

Sistematik arama süreci

Bu çalışma kapsamında incelenecek olan yayınların belirlenmesi için öncelikle arama yapılacak arama metinleri belirlenmiştir. Arama aşamasına 2010'dan başlanmış ve 2020 dahil olmak üzere, son 10 yılı kapsayan sürede yayınlanan yayınlar (araştırma makaleleri) dahil edilmiştir. Tarama yapılırken öncelikle belirlenen anahtar kelimeler kapsamında 365 makaleye ulaşılmıştır.

Dahil etme/hariç tutma kriterleri

Sistematik arama sonucu elde edilen 365 yayının çalışmanın kapsamına uygunluğu bu yayınların dahil etme/hariç tutma kriterlerine tabi tutulması sonucu belirlenmiştir. Uygulanan dahil etme/hariç tutma kriterleri aşağıda verilmiştir:

- Dahil etme:

* Öğretmenlerin mesleki gelişimi kapsamında olma,
* Sistematik literatür taraması içerme,

* Tüm metne ulaşılabilir olma.

- Hariç tutma:

*Araştırma makalesi olma,

* Tekrar çalışma olmama.

Dahil etme/hariç tutma kriterleri bakımından yapılan incelemenin ardından bu çalışmalardan araştırma makalesi olmayan 110 makale hariç tutulmuştur. Ayrıca 30 makalenin tekrar olan çalışma olduğu görülmüş ve süreçten çıkarılmıştır. Sonrasında çalışmanın amacına uygun olan 19 makale tespit edilmiş ve Mendeley programına kaydedilmiştir. Amaca uygun olmayan 206 makale ise artık olarak ayrılmıştır. Bu süreçte çalışmaların başlıkları ve özetleri dikkate alınmıştır. Yapılan bu işlem her iki araştırmacı tarafından bağımsız olarak yapılmıştır. Sonuç olarak seçilen 19 makale tam metin olarak kaydedilmiş ve çalışmanın kapsamına dahil edilmiştir.

Sonuçlar: Araştırmada literatür taraması yapılmıştır. Araştırma kapsamında sadece Web of Science Veri Tabanında yayınlanan makaleler incelenmiştir. Gelecekteki araştırmalarda aynı çalışmanın, karşılaştırma yapmak adına Scopus, Science Direct gibi veritabanları için de yapılması faydalı olacaktır. Ayrıca yerli kaynakların da çalışmaya dahil edilebilmesi için Ulakbim ve Yöktez veri tabalarında da tarama yapılması alana katkı sağlayacaktır. Yine literatür çalışmasının yanı sıra, beden eğitimi öğretmenlerinin mesleki gelişimlerinin tespit ve takip edilebilmesi için anket çalışması ve nitel araştırma yöntemlerinin içinde olduğu çalışmalar yapılmalıdır. Çalışma sonucunda elde edilen bulgulara göre literatürde bu konuda birçok çalışmanın yapıldığını görülmektedir. Yapılan bu çalışmada da beden eğitimi öğretmenlerinin mesleki gelişimleri konusunda sistematik derleme yapıldığı ve alanyazına katkı sağlayacağı değerlendirilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Mesleki Gelişim, Mesleki Gelişime Yönelik Tutum, Öğretmen Gelişimi, Mesleki Gelişimde Motivasyon, Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Mesleki Gelişimi

VOCATIONAL DEVELOPMENT OF PHYSICAL EDUCATION TEACHERS

Ender ÖZBEK[1], Mehmet ARI[2], Serdar ADIGÜZEL[3]

ABSTRACT

Information has become an important force in a rapidly changing and developing world. The correct use and correct transmission of knowledge is generally under the responsibility of teachers. This is a factor that requires teachers to make their educational environment more effective. New concepts, needs and approaches related to education, increasing knowledge and skill levels, innovations and changes brought about by technological advances change the traditional understanding of education and teaching. Teachers should also increase their professional development in order to act in line with the needs, to adapt to these innovations, and to increase their individual knowledge and skill level. Therefore, professional development issues are frequently discussed as teachers train individuals in line with these needs and have important responsibilities in the education and training process. In this direction, it is aimed to make a compilation study for the professional development of physical education teachers. In this context, articles published in journals scanned in the Web of Science database between 2010 and 2020 were analyzed and a literature review was conducted on the professional development of physical education teachers. As a result of the study, the conceptual framework regarding the professional development of teachers was introduced.

Introduction and Purpose: Information has become an important force in a rapidly changing and developing world. The correct use and correct transmission of knowledge is generally under the responsibility of teachers. This is a factor that requires teachers to make their educational environment more effective. New concepts, needs and approaches related to education, increasing knowledge and skill levels, innovations and changes brought about by technological advances change the traditional understanding of education and teaching. Teachers should also increase their professional development in order to act in line with the needs, to adapt to these innovations, and to increase their individual knowledge and skill level. Therefore, professional development issues are frequently discussed as teachers train individuals in line with these needs and have important responsibilities in the education and training process. In this direction, it is aimed to make a compilation study for the professional development of physical education teachers.

Materials and Methods: In the systematic review study, the research question is “What is necessary for the determination of the professional development needs of physical education teachers and for the professional development of teachers?”. The keywords determined in this direction were searched in the Web of Science database by the two researchers of the study in December 2020 to reach the relevant publications. In this sense, in this study, the professional development of physical education teachers was scanned in articles published between 2010 and 2020, with a focus on English articles published in the Web of Science database. The database's search page containing articles published abroad was examined. The articles to be used in the study were stored in the Mendeley program after being scanned in the Web of Science Database.

Findings: The keywords in Table 1 were searched for accepted and published English articles in the "Web of Science" database, where prestigious articles are published in the world. Since the source research for the published articles was carried out via the internet, the studies found on the internet were examined. Articles with names in databases but no access, articles written in languages other than English, and articles with access restrictions imposed by the authors are not included in the scope.

Systematic research process: First, the search texts to be searched were determined in order to determine the publications to be examined within the scope of this study. The search phase began in 2010, and publications (research articles) published in the previous ten years, up to and including 2020, are included. 365 articles were found during the search within the scope of the keywords determined first.

Inclusion/exclusion criteria: The suitability of the 365 publications gathered as a result of the systematic search for the scope of the study was determined by subjecting these publications to the inclusion/exclusion criteria.

The inclusion/exclusion criteria applied are given below:

• Inclusion:

* Being within the scope of professional development of teachers,
* Include a systematic literature review,
* Accessibility to all text.

• Exclusion:

* Being a research article,
* Not working again.

Following a review of the inclusion/exclusion criteria, 110 non-research articles were ruled out of these studies. Furthermore, 30 articles were found to be repetitive studies and were removed from consideration. Following that, 19 articles relevant to the study's objectives were identified and saved in the Mendeley program. 206 articles that are no longer useful have been reserved. The titles and summaries of the studies were considered during this process. Both researchers worked independently on this procedure. As a result, the full text of 19 selected articles was recorded and included in the context of the research.

Results: In the professional development of teachers, lifelong learning habits are just as important as individual needs. Teachers, in particular, must be aware of their professional personal development needs and be able to plan these developments. Physical education teachers must also participate in professional development activities. In this context, teachers must participate in professional development activities in order to benefit their students. For physical education teachers to follow their professional development; It is required to receive in-service training at least once a year, to read periodicals, to conduct research on the field and to create reading workshops in schools. Furthermore, individual professional development activities that physical education teachers can do based on the field education knowledge qualifications they should have include developing projects, following teaching methods and techniques related to their field, taking exams related to their field, observing their colleagues, improving their skills in using technology, developing different methods and techniques for each subject, and knowing methods and techniques. The study included a review of the literature. Only articles published in the Web of Science Database were examined within the scope of the study. In the future, similar work could be done for databases such as Scopus and Science Direct for comparison purposes. Furthermore, scanning the Ulakbim and Yöktez databases will help the field by including domestic resources in the study. Once again, in addition to the literature review, surveys and qualitative research methods should be used to determine and track physical education teachers' professional development. According with study's findings, it is clear that many studies on this subject have been conducted in the literature. It is anticipated that this study will contribute to the literature by conducting a systematic review on the professional development of physical education teachers.

Keywords: Professional Development, Attitude Towards Professional Development, Teacher Development, Motivation in Professional Development, Professional Development of Physical Education Teachers.

Üniversite Öğrencilerinin Girişimcilik Düzeylerinin Farklı Değişkenlere Göre İncelenmesi

Burçin ÖLÇÜCÜ[1], Ünsal ALTINIŞIK[1], Hasan GÜLER[1], Gülşen ÖZMADEN[2]

[1]Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Aydın
[2]Ada Belen Ortaokulu, Aydın

ÖZET

Giriş ve Amaç: Araştırmanın amacı, spor bilimleri fakültesi spor yöneticiliği bölümünde öğrenim gören öğrencilerin girişimcilik düzeyleri arasındaki ilişkinin farklı değişkenlere göre incelenmesidir.

Yöntem: Bu araştırmada nicel araştırma yaklaşımlarında ilişkisel tarama yöntemlerinden olan genel tarama modeli kullanılmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu, Trabzon Üniversitesi, Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi ve Ordu Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Spor Yöneticiliği Bölümü'nde öğrenim gören 127'si erkek (%58,8), ve 89'u kadın (%41,2) olmak üzere toplam 216 gönüllü katılımcı oluşturmaktadır. Veriler anket tekniği ile toplanmıştır. Katılımcılara cinsiyet, sınıf ve girişimcilik eğitimi alma değişkenlerini içeren kişisel bilgi formu ve Yılmaz ve Sünbül tarafından geliştirilmiş olan Üniversite Öğrencileri Girişimcilik Ölçeği uygulanmıştır. Elde edilen veriler IBM SPSS 24 programına aktarılarak, basıklık ve çarpıklık değerlerine bakılarak, t testi ve ANOVA testleri uygulanmıştır. İstatistiksel anlamlılık düzeyi $p<0.05$ olarak kabul edilmiştir.

Bulgular: Araştırmanın bulguları incelendiğinde, katılımcıların cinsiyetlerine göre girişimcilik düzeylerinin tüm alt boyutlarda istatistiksel olarak anlamlı farklılığın olduğu sonucuna ulaşılmıştır ($p<0.05$). Katılımcıların sınıf değişkenine göre girişimcilik puanlarında istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar olduğu sonucuna ulaşılmıştır ($p<0.05$). Bunun yanında katılımcıların, girişimcilik eğitimi alma durumu ve aylık gelir değişkenlerine göre herhangi bir anlamlı farklılık tespit edilememiştir.

Sonuçlar: Araştırmanın sonuçlarına göre, üniversite düzeyinde öğrenim gören öğrencilerin girişimcilik düzeylerinin cinsiyet ve sınıf değişkenlerine göre farklılık oluşturduğu fakat aylık gelir ve girişimcilik eğitimi alma durumlarına göre ise bir farklılık oluşmasına neden olmadığı görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Öğrenci, Girişimcilik, Spor Yöneticiliği

Burçin ÖLÇÜCÜ[1], Ünsal ALTINIŞIK[1], Hasan GÜLER[1], Gülşen ÖZMADEN[2]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: The aim of the study is to examine the relationship between the entrepreneurship levels of the students studying in the sports management department of the Faculty of Sports Sciences according to different variables.

Materials and Methods: In this study, general screening model, which is one of the relational screening methods, was used in quantitative research approaches. The study group of the study consists of 216 volunteer participants, 127 of whom were male (58.8%), and 89 of whom were female (41.2%), who were studying at Trabzon University, Recep Tayyip Erdoğan University and Ordu University, Faculty of Sports Sciences, Department of Sports Management. The data were collected by survey technique. A personal information form containing gender, class and entrepreneurship training variables and the University Students Entrepreneurship Scale developed by Yılmaz and Sünbül were applied to the participants. The obtained data were transferred to IBM SPSS 24 program, t-test and ANOVA tests were applied by looking at the flatness and distortion values. The statistical significance level was accepted as $p<0.05$.

Findings: When the findings of the study were examined, it was concluded that there was a statistically significant difference in the entrepreneurship levels of the participants according to their gender in all sub-dimensions ($p<0.05$). It was concluded that there were statistically significant differences in the entrepreneurship scores of the participants according to the class variable ($p<0.05$). In addition, no significant difference was detected according to the participants' entrepreneurship training status and monthly income variables.

Results: According to the results of the research, it was seen that the entrepreneurship levels of the students studying at the university level differed according to gender and class variables, but did not cause a difference according to their monthly income and entrepreneurship education.

Keywords: Student, Entrepreneurship, Sports Management

Futbolcuların Koronavirüse Yakalanma Kaygı Düzeylerinin Belirlenmesi

Kardelen GÜNAY[1], Duygu ÇELİK[1], Ebru DERECELİ[2]

[1,] Trabzon Üniversitesi, Trabzon
[2]Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Aydın

ÖZET

Giriş ve Amaç: Araştırmanın amacı, aktif olarak futbol oynayanların koronavirüs süreci içerisinde, koronavirüse yakalanma kaygı düzeylerinin belirlenmesidir.

Yöntem: Bu araştırmada nicel araştırma yaklaşımlarında ilişkisel tarama yöntemlerinden olan genel tarama modeli kullanılmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu, Doğu Karadeniz Bölgesi'nde 2021-2022 sezonunda aktif olarak futbol oynayan 202 gönüllü katılımcı oluşturmaktadır. Veriler anket tekniği ile toplanmıştır. Katılımcılara yaş, gelir düzeyi, pandemi sürecinde egzersiz yapmaya devam edip etmeme değişkenlerini içeren kişisel bilgi formu ve Tekkurşun Demir, Cicioğlu ve İlhan tarafından geliştirilmiş olan Sporcuların Yeni Tip Koronavirüse (Covid-19) Yakalanma Kaygısı Ölçeği uygulanmıştır. Elde edilen veriler IBM SPSS 24 programına aktarılarak, basıklık ve çarpıklık değerlerine bakılarak, t testi ve ANOVA testleri uygulanmıştır. İstatistiksel anlamlılık düzeyi $p<0.05$ olarak kabul edilmiştir.

Bulgular: Araştırmanın bulguları incelendiğinde, katılımcıların gelir durumuna göre koronavirüse yakalanma kaygı düzeylerinin tüm alt boyutlarda istatistiksel olarak anlamlı farklılığın olduğu sonucuna ulaşılmıştır ($p<0.05$). Bunun yanında katılımcıların, yaş ve pandemi sürecinde egzersiz yapmaya devam edip etmeme değişkenlerine göre herhangi bir anlamlı farklılık tespit edilememiştir.

Sonuçlar: Araştırmanın sonuçlarına göre, futbolcuların koronavirüse yakalanma kaygı düzeylerinin gelir durumu değişkenine göre anlamlı farklılık oluşturduğu fakat yaş ve pandemi sürecinde egzersiz yapma durumlarına göre ise anlamlı bir farklılık olmadığı görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Futbol, Koronavirüs, Kaygı

Kardelen GÜNAY[1], Duygu ÇELİK[1], Ebru DERECELİ[2]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: The aim of the study is to determine the levels of anxiety of getting coronavirus within the coronavirus process of the players actively playing football.

Materials and Methods: In this study, general screening model, which is one of the relational screening methods, was used in quantitative research approaches. The study group of the study consists of 202 volunteer participants who are actively playing football in the 2021-2022 season in the Eastern Black Sea Region. The data were collected by survey technique. A personal information form containing variables such as age, income level, whether or not to continue to exercise during the pandemic process and the Athletes' Anxiety Scale for Catching the New Type of Coronavirus (Covid-19) developed by Tekkurşun Demir, Cicioğlu and İlhan were applied to the participants. The obtained data were transferred to IBM SPSS 24 program, t-test and ANOVA tests were applied by looking at the flatness and distortion values. The statistical significance level was accepted as $p<0.05$.

Findings: When the findings of the study were examined, it was concluded that the anxiety levels of the participants were statistically significant in all sub-dimensions according to the income status of the participants ($p<0.05$). In addition, no significant differences were detected according to the variables of age and whether the participants continued to exercise during the pandemic process.

Results: According to the results of the research, it was seen that the anxiety levels of the footballers about catching the coronavirus made a significant difference according to the income status variable, but there was no significant difference according to their age and exercise status during the pandemic process.

Keywords: Football, Coronavirus, Anxiety

Üniversite Öğrencilerinin Cinsiyet ve Bölümlerine Göre Öz Liderlik Düzeylerinin Belirlenmesi

Ekrem Ali ALTUNTAŞ[1], Özgür ÖZDEMİR[2]

[1]Trabzon Üniversitesi, Trabzon
[2] Akdeniz Üniversitesi, Antalya

ÖZET

Giriş ve Amaç: Araştırmanın amacı, spor bilimleri fakültesinde öğrenim görmekte olan üniversite öğrencilerinin öz liderlik düzeylerinin incelenmesidir.

Yöntem: Bu araştırmada nicel araştırma yaklaşımlarında ilişkisel tarama yöntemlerinden olan genel tarama modeli kullanılmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu, Akdeniz Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi'nde öğrenim görmekte olan 87'si (%39.0) kadın, 136'sı (%61.0) erkek olmak üzere toplam 223 gönüllü öğrenci oluşturmaktadır. Veriler anket tekniği ile toplanmıştır. Katılımcılara cinsiyet ve bölüm değişkenlerini içeren kişisel bilgi formu ve Tabak, Sığrı ve Türköz (2013) tarafından Türkçe'ye uyarlanan "Öz Liderlik Ölçeği" kullanılmıştır. Elde edilen veriler IBM SPSS 22 programına aktarılarak, basıklık ve çarpıklık değerlerine bakılarak, t testi ve ANOVA testleri uygulanmıştır. İstatistiksel anlamlılık düzeyi $p<0.05$ olarak kabul edilmiştir.

Bulgular: Araştırmanın bulguları incelendiğinde, katılımcıların cinsiyet değişkenine göre öz liderlik düzeylerinde "Kendini Gözleme" alt boyutunda anlamlı bir farklılık tespit edilmiştir ($p<0.05$). Diğer alt boyutlarda cinsiyete göre istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunamamıştır ($p>0.05$). Öğrenim gördükleri bölüme göre incelendiğinde ise, tüm alt boyutlarda istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunamamıştır ($p>0.05$).

Sonuçlar: Araştırmanın sonuçlarına bakıldığında, spor bilimleri fakültesinde öğrenim gören öğrencilerin öz liderlik düzeylerinde cinsiyet ve bölüm değişkenlerinin etkili bir faktör olmadığı görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Öğrenci, Öz Liderlik, Spor Bilimleri

Ekrem Ali ALTUNTAŞ[1], Özgür ÖZDEMİR[2]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: The aim of the study is to examine the self-leadership levels of university students studying at the Faculty of Sports Sciences.

Materials and Methods: In this study, general screening model, which is one of the relational screening methods, was used in quantitative research approaches. The study group of the study consists of a total of 223 volunteer students, 87 (39.0%) of whom are women and 136 (61.0%) are men, who are studying at Akdeniz University Faculty of Sports Sciences. The data were collected by survey technique. A personal information form containing gender and department variables and a "Self-Leadership Scale" adapted to Turkish by Tabak, Sığrı and Türköz (2013) were used for the participants. The obtained data were transferred to IBM SPSS 22 program, t-test and ANOVA tests were applied by looking at the flatness and distortion values. The statistical significance level was accepted as $p<0.05$.

Findings: When the findings of the study were examined, a significant difference was found in the "Self-Observation" sub-dimension in the self-leadership levels of the participants >according to the gender variable ($p<0.05$). When examined according to the department they studied, no statistically significant differences were found in all sub-dimensions ($p>0.05$).

Results: When the results of the study were examined, it was seen that gender and department variables were not an effective factor in the self-leadership levels of the students studying in the faculty of sports sciences.

Keywords: Student, Self-Leadership, Sport Sciences

Spor Tesislerini Kullanan Bireylerin Algıladıkları Hizmet Kalite Düzeyleri: Ankara İli Örneği

Samet ZENGİN[1], Ümit YETİŞ[2], Zafer GAYRETLİ[3]

[1] Trabzon Üniversitesi, Trabzon
[2] Adıyaman Üniversitesi, Adıyaman
[3] Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Tekirdağ

ÖZET

Giriş ve Amaç: Araştırmanın amacı, Ankara ilinde faaliyet göstermekte olan spor tesislerini kullanan bireylerin spor hizmetleri kalite düzeylerinin incelenmesidir.

Yöntem: Bu araştırmada nicel araştırma yaklaşımlarında ilişkisel tarama yöntemlerinden olan genel tarama modeli kullanılmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu, farklı spor tesislerini kullanan 204 gönüllü katılımcı oluşturmaktadır. Veriler anket tekniği ile toplanmıştır. Katılımcılara medeni durum, yaş ve eğitim durumu değişkenlerini içeren kişisel bilgi formu ve Hizmet Kalitesi Ölçeği uygulanmıştır. Elde edilen veriler IBM SPSS 24 programına aktarılarak, basıklık ve çarpıklık değerlerine bakılarak, t testi ve ANOVA testleri uygulanmıştır. İstatistiksel anlamlılık düzeyi $p<0.05$ olarak kabul edilmiştir.

Bulgular: Araştırmanın bulguları incelendiğinde, katılımcıların medeni durum, yaş ve eğitim durumu değişkenlerine göre hizmet kalite düzeylerinin tüm alt boyutlarda istatistiksel olarak anlamlı farklılığın bulunmadığı sonucuna ulaşılmıştır ($p>0.05$).

Sonuçlar: Araştırmanın sonuçlarına göre, spor tesislerinde spor hizmeti alan bireylerin algıladıkları hizmet kalite düzeylerine göre anlamlı farklılık bulunmamıştır.

Anahtar Kelimeler: Spor, Tesis, Hizmet Kalitesi

Samet ZENGİN[1], Ümit YETİŞ[2], Zafer GAYRETLİ[3]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: The aim of the study is to examine the quality levels of sports services of individuals using sports facilities operating in Ankara.

Materials and Methods: In this study, general screening model, which is one of the relational screening methods, was used in quantitative research approaches. The study group of the study consists of 204 volunteer participants who use different sports facilities. The data were collected by survey technique. A personal information form including marital status, age and education status variables and a Service Quality Scale were applied to the participants. The obtained data were transferred to IBM SPSS 24 program, t-test and ANOVA tests were applied by looking at the flatness and distortion values. The statistical significance level was accepted as $p<0.05$.

Findings: When the findings of the study were examined, it was concluded that there was no statistically significant difference in all sub-dimensions of the service quality levels of the participants according to the variables of marital status, age and educational status ($p>0.05$).

Results: According to the results of the study, there was no significant difference according to the perceived service quality levels of individuals receiving sports services in sports facilities.

Keywords: Sport, Facility, Service Quality

Spor Yöneticiliği Bölümü Öğrencilerinin Spora Yönelik Tutumlarının Belirlenmesi

Ebru GÜZEL KUYUCU[1], Melda BOZ[1], Gülşen ÖZMADEN[2]

[1] Trabzon Üniversitesi, Trabzon
[2]Ada Belen Ortaokulu, Aydın

ÖZET

Giriş ve Amaç: Araştırmanın amacı, spor yöneticiliği bölümünde öğrenim görmekte olan öğrencilerin spora yönelik tutumlarının çeşitli değişkenler açısından belirlenmesidir.

Yöntem: Bu araştırmada nicel araştırma yaklaşımlarında ilişkisel tarama yöntemlerinden olan genel tarama modeli kullanılmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu, Aydın Adnan Menderes, Gümüşhane, Ordu, Trabzon, 19 Mayıs Üniversiteleri'nde öğrenim gören 94'ü (%42,5) kadın, 127'si (%57,5)'i erkek olmak üzere toplam 221 gönüllü katılımcı oluşturmaktadır. Veriler anket tekniği ile toplanmıştır. Katılımcılara cinsiyet, yaş, ikamet durumu ve spor yapma durumu değişkenlerini içeren kişisel bilgi formu ve Spora Yönelik Tutum Ölçeği uygulanmıştır. Elde edilen veriler IBM SPSS 24 programına aktarılarak, basıklık ve çarpıklık değerlerine bakılarak, t testi ve ANOVA testleri uygulanmıştır. İstatistiksel anlamlılık düzeyi $p<0.05$ olarak kabul edilmiştir.

Bulgular: Araştırmanın bulguları incelendiğinde, katılımcıların spor yapma durumu değişkenine göre spora yönelik tutum düzeyleri arasında anlamlı bir ilişkinin olduğu tespit edilmiştir ($p<0.05$). Buna rağmen, katılımcıların cinsiyet, yaş, ikamet durumu değişkenlerine göre spora yönelik tutum düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılığın bulunmadığı sonucuna ulaşılmıştır ($p>0.05$).

Sonuçlar: Araştırmanın sonuçlarına göre, spor yöneticiliği bölümü öğrencilerinin spor yapma durumlarına göre spora yönelik olumlu bir tutumları bulunurken, cinsiyet, yaş, ikamet durumu değişkenlerine göre spora yönelik tutumları anlamlı farklılık oluşturmamıştır.

Anahtar Kelimeler: Spor, Öğrenci, Tutum

Ebru GÜZEL KUYUCU[1], Melda BOZ[1], Gülşen ÖZMADEN[2]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: The aim of the study is to determine the attitudes of the students studying in the department of sports management in terms of various variables.

Materials and Methods: In this study, general screening model, which is one of the relational screening methods, was used in quantitative research approaches. The study group of the study consists of 221 volunteer participants, 94 (42.5%) of whom were women and 127 (57.5%) were men, who were studying at Aydın Adnan Menderes, Gümüşhane, Ordu, Trabzon and 19 Mayıs Universities. The data were collected by survey technique. A personal information form including gender, age, residence status and sports status variables and the Attitude Scale towards Sports were applied to the participants. The obtained data were transferred to IBM SPSS 24 program, t-test and ANOVA tests were applied by looking at the flatness and distortion values. The statistical significance level was accepted as $p<0.05$.

Findings: When the findings of the study were examined, it was found that there was a significant relationship between the participants' attitude levels towards sports according to the variable of sports doing sports ($p<0.05$). However, it was concluded that there was no statistically significant difference between the participants' attitude levels towards sports according to gender, age and residence status variables ($p>0.05$).

Results: According to the results of the research, while the students of the department of sports management had a positive attitude towards sports according to their sports status, their attitudes towards sports according to gender, age and residence status variables did not make a significant difference.

Keywords: Sport, Student, Attitude

Farklı Düzeyde Liglerde Oynayan Futbolcuların Örgütsel Bağlılık Düzeylerinin İncelenmesi

Samet ZENGİN[1], Akın ÇELİK[1]

[1]Trabzon Üniversitesi, Trabzon

ÖZET

Giriş ve Amaç: Araştırmanın amacı, amatör ve profesyonel olmak üzere farklı düzeyde ligdeki futbol kulüplerinde oynayan futbolcuların örgütsel bağlılık düzeylerinin demografik değişkenlere göre incelenmesidir.

Yöntem: Bu araştırmada nicel araştırma yaklaşımlarında ilişkisel tarama yöntemlerinden olan genel tarama modeli kullanılmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu, farklı düzeyde liglerde futbol oynayan ve çalışmaya gönüllü katılım sağlayan 200 futbolcu oluşturmaktadır. Veriler anket tekniği ile toplanmıştır. Katılımcılara oynadıkları lisans düzeyleri, oynadıkları ligin düzeyleri ve kulüpteki oynadıkları yıl değişkenlerini içeren kişisel bilgi formu ve Üzüm (2010) tarafından geliştirilmiş olan "Elit Sporcu Örgütsel Bağlılık Ölçeği" uygulanmıştır. Elde edilen veriler IBM SPSS 24 programına aktarılarak, basıklık ve çarpıklık değerlerine bakılarak, t testi ve ANOVA testleri uygulanmıştır. İstatistiksel anlamlılık düzeyi $p<0.05$ olarak kabul edilmiştir.

Bulgular: Araştırmanın bulguları incelendiğinde, katılımcıların oynadıkları lisans düzeyleri ve oynadıkları ligin düzeyleri değişkenlerine göre örgütsel bağlılık düzeyleri arasında herhangi bir anlamlı farklılık tespit edilememiştir ($p>0.05$). Bunun yanında, katılımcıların kulüpteki oynadıkları yıl değişkenine göre incelendiğinde ise, özdeşleşme ve uyum alt boyutlarında 3 yıl ve daha fazla olanlar yönünde anlamlı bir farklılığa rastlanmıştır ($p<0.05$).

Sonuçlar: Araştırmanın sonuçlarına göre, futbolcuların örgütsel bağlılık düzeylerinin bir kulüpte oynama süreleri arttıkça o kulübe karşı olan bağlılık düzeylerinin arttığını, buna rağmen diğer boyutlarıyla bakıldığında örgütsel bağlılıklarını etkileyen bir faktörün olmadığı görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Futbol, Amatör, Profesyonel, Örgütsel Bağlılık

Samet ZENGİN[1], Akın ÇELİK[1]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: The aim of the study is to examine the organizational commitment levels of footballers playing in different levels of football clubs in the league, amateur and professional, according to demographic variables.

Materials and Methods: In this study, general screening model, which is one of the relational screening methods, was used in quantitative research approaches. The study group of the study consists of 200 footballers who play football in leagues at different levels and who voluntarily participate in the study. The data were collected by survey technique. The participants were given a personal information form containing the undergraduate levels they played, the levels of the league they played in and the year they played in the club, and the "Elite Athlete Organizational Commitment Scale" developed by Üzüm (2010). The obtained data were transferred to IBM SPSS 24 program, t-test and ANOVA tests were applied by looking at the flatness and distortion values. The statistical significance level was accepted as $p<0.05$.

Findings: When the findings of the study were examined, no significant difference was detected between the organizational commitment levels of the participants according to the variables of the undergraduate levels they played and the levels of the league they played ($p>0.05$). In addition, when the participants were examined according to the variable of the years they played in the club, a significant difference was found in the sub-dimensions of identification and harmony in terms of those who were 3 years or more ($p<0.05$).

Results: According to the results of the research, it was seen that the level of organizational commitment of the footballers increased as the duration of their playing in a club increased, and although there was no factor affecting their organizational commitment when viewed from other dimensions.

Keywords: Football, Amateur, Professional, Organizational Commitment

Trabzonspor Taraftarlarının Kulüplerine Psikolojik Bağlılık Düzeylerinin Belirlenmesi

Samet ZENGİN[1], Özgür ÖZDEMİR[2]

[1]Trabzon Üniversitesi, Trabzon
[2]Akdeniz Üniversitesi, Antalya

ÖZET

Giriş ve Amaç: Araştırmanın amacı, Trabzonspor futbol kulübü taraftarlarının kulüplerine psikolojik olarak bağlılık düzeylerinin belirlenmesidir.

Yöntem: Bu araştırmada nicel araştırma yaklaşımlarında ilişkisel tarama yöntemlerinden olan genel tarama modeli kullanılmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu, 2021-2022 sezonunda Türkiye Futbol Federasyonu Spor Toto Süper Ligi'nde yer alan Trabzonspor futbol kulübü taraftarlarından gönüllü olarak çalışmaya katılmayı kabul eden 227 kişiden oluşmaktadır. Veriler anket tekniği ile toplanmıştır. Katılımcılara yaş, cinsiyet, medeni durum, eğitim durumu ve gelir durumu değişkenlerini içeren kişisel bilgi formu ve Bozgeyikli, Taşğın ve Eroğlu (2018) tarafından Türkçe'ye uyarlaması yapılan "Taraftar Psikolojik Bağlılık Ölçeği" kullanılmıştır. Elde edilen veriler IBM SPSS 23 programına aktarılarak, basıklık ve çarpıklık değerlerine bakılarak, t testi ve ANOVA testleri uygulanmıştır. İstatistiksel anlamlılık düzeyi $p<0.05$ olarak kabul edilmiştir.

Bulgular: Araştırmanın bulguları incelendiğinde, katılımcıların medeni durum, eğitim durumu ve gelir durumu değişkenlerine göre kulüplerine psikolojik bağlılık düzeylerinde anlamlı farklılık bulunamamıştır ($p>0.05$). Fakat, cinsiyet değişkenine göre kulüplerine psikolojik bağlılık düzeylerine bakıldığında kadın taraftarların yalnızca "kişisel kimlik" alt boyutunda erkek taraftarlara oranla daha yüksek bir ortalamaya sahip olduğu bunun haricinde tüm alt boyutlarda psikolojik bağlılık düzey ortalamalarının erkeklerin daha yüksek olduğu ve istatiksel olarak anlamlı bir farklılığın olduğu tespit edilmiştir ($p<0.05$). Yaş değişkenine bakıldığında da, "bölgesel bağlılık" alt boyutunda 22 yaş ve üzerindekilerin 18 yaş ve altındakilere oranla istatiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunurken, diğer alt boyutlarda herhangi bir anlamlı farklılık bulunamamıştır.

Sonuçlar: Araştırmanın sonuçlarına bakıldığında, erkeklerin kulüplerine olan psikolojik bağlılıklarının daha yüksek olduğu, yaş büyüdükçe taraftarların kulüplere olan psikolojik bağlılığın daha fazla arttığı söylenebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Futbol, Taraftar, Psikolojik Bağlılık

Samet ZENGİN[1], Özgür ÖZDEMİR[2]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: The aim of the study is to determine the psychological loyalty levels of Trabzonspor football club fans to their clubs.

Materials and Methods: In this study, general screening model, which is one of the relational screening methods, was used in quantitative research approaches. The study group of the study consists of 227 people who voluntarily agreed to participate in the study from the fans of Trabzonspor football club, which is in the Turkish Football Federation Spor Toto Super League in the 2021-2022 season. The data were collected by survey technique. A personal information form containing variables such as age, gender, marital status, educational status and income status and the "Fan Psychological Commitment Scale", which was adapted into Turkish by Bozgeyikli, Taşğın and Eroğlu (2018), were used for the participants. The obtained data were transferred to IBM SPSS 23 program, t-test and ANOVA tests were applied by looking at the flatness and distortion values. The statistical significance level was accepted as $p<0.05$.

Findings: When the findings of the study were examined, there was no significant difference in the level of psychological commitment to the clubs according to the variables of marital status, education status and income status of the participants ($p>0.05$). However, when the psychological loyalty levels to their clubs according to the gender variable were examined, it was found that female fans had a higher average than male fans only in the "personal identity" sub-dimension, and that the psychological commitment level averages were higher than men in all sub-dimensions and that there was a statistically significant difference ($p <0.05$). When the age variable was examined, there was a statistically significant difference in the "regional dependence" sub-dimension compared to those aged 22 and over compared to those aged 18 and under, while no significant difference was found in the other sub-dimensions.

Results: Looking at the results of the research, it can be said that men's psychological attachment to their clubs is higher, and as the age increases, the psychological commitment of fans to clubs increases.

Keywords: Football, Fan, Psychological Commitment

Üniversite Öğrencilerinin Liderlik Davranışlarını Algılama Düzeyleri: Spor Bilimleri Fakültesi Örneği

Azmi YETİM[1], Mustafa Yaşar ŞAHİN[1], Ünsal ALTINIŞIK[2]

[1] Gazi Üniversitesi, Ankara
[2] Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Aydın

ÖZET

Giriş ve Amaç: Araştırmanın amacı, spor bilimleri fakültesinde öğrenim görmekte olan üniversite öğrencilerinin liderlik davranışlarını algılama düzeylerinin incelenmesidir.

Yöntem: Bu araştırmada nicel araştırma yaklaşımlarında ilişkisel tarama yöntemlerinden olan genel tarama modeli kullanılmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu, Adnan Menderes Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi'nde öğrenim görmekte olan 91'i (%42.7) kadın, 122'si (%57,3) erkek olmak üzere toplam 213 gönüllü öğrenci oluşturmaktadır. Veriler anket tekniği ile toplanmıştır. Katılımcılara cinsiyet, sınıf ve okula giriş türü değişkenlerini içeren kişisel bilgi formu ve Özbek ve Kızıyallı (2017) tarafından geliştirilen "Liderlik Davranışlarına İlişkin Öz Algı Ölçeği" uygulanmıştır. Elde edilen veriler IBM SPSS 24 programına aktarılarak, basıklık ve çarpıklık değerlerine bakılarak, t testi ve ANOVA testleri uygulanmıştır. İstatistiksel anlamlılık düzeyi $p<0.05$ olarak kabul edilmiştir.

Bulgular: Araştırmanın bulguları incelendiğinde, katılımcıların cinsiyet değişkenine göre liderlik davranışlarını algılama düzeylerinde tüm alt boyutlarda istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunamamıştır ($p>0.05$). Okula giriş türü değişkenine bakıldığında, "Kararlı Lider" alt boyutu haricinde tüm alt boyutlarda anlamlı bir farklılık bulunmuştur. Bununla birlikte, sınıf değişkenine göre incelendiğinde, tüm alt boyutlarda istatistiksel olarak anlamlı farklılık tespit edilmiştir ($p<0.05$).

Sonuçlar: Araştırmanın sonuçlarına göre, spor bilimleri fakültesinde öğrenim gören öğrencilerin liderlik davranışlarını algılama düzeyinde cinsiyete göre anlamlı bir farklılık bulunmazken, sınıf ve okula giriş türüne göre anlamlı farklılık bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Öğrenci, Liderlik, Davranış

Azmi YETİM[1], Mustafa Yaşar ŞAHİN[1], Ünsal ALTINIŞIK[2]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: The aim of the study is to examine the level of perception of leadership behaviors of university students studying at the faculty of sports sciences.

Materials and Methods: In this study, general screening model, which is one of the relational screening methods, was used in quantitative research approaches. The study group of the study consists of 213 volunteer students, 91 (42.7%) of whom are women and 122 (57.3%) are men, who are studying at Adnan Menderes University Faculty of Sports Sciences. The data were collected by survey technique. A personal information form containing gender, class and type of school entry variables and a "Self-Perception Scale on Leadership Behaviors" developed by Özbek and Kızıyallı (2017) were applied to the participants. The obtained data were transferred to IBM SPSS 24 program, t-test and ANOVA tests were applied by looking at the flatness and distortion values. The statistical significance level was accepted as $p<0.05$.

Findings: When the findings of the study were examined, there was no statistically significant difference in the participants' perception of leadership behaviors according to gender variable in all sub-dimensions ($p>0.05$). When the type of school entrance variable was examined, a significant difference was found in all sub-dimensions except for the "Decisive Leader" sub-dimension. However, when examined according to the class variable, a statistically significant difference was found in all sub-dimensions ($p<0.05$).

Results: According to the results of the study, while there was no significant difference according to gender in the perception level of leadership behaviors of students studying in the faculty of sports sciences, a significant difference was found according to the type of class and school entrance.

Keywords: Student, Leadership, Behavior

Spor Eğitimi Alan Üniversite Öğrencilerinin Etik Değerlere Yatkınlık Düzeylerinin Belirlenmesi

Nurettin MEMUR[1], Akın ÇELİK[2]

[1]İzmir Katip Çelebi Üniversitesi, İzmir
[2] Trabzon Üniversitesi, Trabzon

ÖZET

Giriş ve Amaç: Araştırmanın amacı, spor eğitimi alan üniversite öğrencilerinin etik değerlere yatkınlık düzeylerinin bazı değişkenler açısından incelenmesidir.

Yöntem: Bu araştırmada nicel araştırma yaklaşımlarında ilişkisel tarama yöntemlerinden olan genel tarama modeli kullanılmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu, farklı üniversitelerde öğrenim gören 92'si (%41,6) kadın, 129'u (%58,4)'ü erkek olmak üzere toplam 221 gönüllü katılımcı oluşturmaktadır. Veriler anket tekniği ile toplanmıştır. Katılımcılara cinsiyet, üniversite değişkeni ve ikamet durumu değişkenlerini içeren kişisel bilgi formu ve Kaya (2015) tarafından geliştirilmiş olan Etik Değerlere Yatkınlık Ölçeği uygulanmıştır. Elde edilen veriler IBM SPSS 24 programına aktarılarak, basıklık ve çarpıklık değerlerine bakılarak, t testi ve ANOVA testleri uygulanmıştır. İstatistiksel anlamlılık düzeyi $p<0.05$ olarak kabul edilmiştir.

Bulgular: Araştırmanın bulguları incelendiğinde, katılımcıların cinsiyet ve ikamet durumu değişkenine göre etik değerlere yatkınlık düzeylerinin tüm alt boyutlarda istatistiksel olarak anlamlı farklılığın bulunmadığı sonucuna ulaşılmıştır ($p>0.05$). Bunun yanında, katılımcıların üniversite değişkenine göre etik değerlere yatkınlık düzeyleri incelendiğinde, istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar olduğu sonucuna ulaşılmıştır ($p<0.05$). Anlamlı farklılığın olduğu alt boyut puanları incelendiğinde Etik Değerlere Yatkınlık Ölçeği'nin Adalet ve dürüstlük alt boyutlarında üniversite değişkenine göre anlamlı farklılıklar olduğu görülmektedir. Adalet ve Dürüstlük alt boyutunda Ondokuz Mayıs Üniversitesi'nde okuyan öğrencilerin puanları Gümüşhane ve Trabzon Üniversitesi'nde okuyan öğrencilerin puanlarından daha yüksek olduğu görülmüştür.

Sonuçlar: Araştırmanın sonuçlarına göre, spor eğitimi alan üniversite öğrencilerinin etik değerlere yatkınlık düzeylerinin cinsiyet ve ikamet değişkenlerine göre anlamlı bir farklılık olmadığı görülürken, üniversite değişkenine göre anlamlı farklılık tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Spor, Eğitim, Etik Değer

Nurettin MEMUR[1], Akın ÇELİK[2]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: The aim of the study is to examine the level of susceptibility to ethical values of university students who receive sports education in terms of some variables.

Materials and Methods: In this study, general screening model, which is one of the relational screening methods, was used in quantitative research approaches. The study group of the study consists of 221 volunteer participants, 92 (41.6%) of whom were women and 129 (58.4%) were men, who were studying at different universities. The data were collected by survey technique. A personal information form containing gender, university variable and residence status variables and the Aptitude to Ethical Values Scale developed by Kaya (2015) were applied to the participants. The obtained data were transferred to IBM SPSS 24 program, t-test and ANOVA tests were applied by looking at the flatness and distortion values. The statistical significance level was accepted as $p<0.05$.

Findings: When the findings of the study were examined, it was concluded that there was no statistically significant difference in the level of predisposition of the participants to ethical values according to gender and residence status variables in all sub-dimensions ($p>0.05$). In addition, when the level of predisposition of the participants to ethical values according to the university variable was examined, it was concluded that there were statistically significant differences ($p<0.05$). When the sub-dimension scores with significant differences are examined, it is seen that there are significant differences in the Justice and Honesty sub-dimensions of the Ethical Values Susceptibility Scale according to the university variable. In the Justice and Integrity sub-dimension, it was seen that the scores of the students studying at Ondokuz Mayıs University were higher than the scores of the students studying at Gümüşhane and Trabzon University.

Results: According to the results of the study, it was seen that the levels of susceptibility to ethical values of university students who received sports education were not a significant difference according to gender and residence variables, while a significant difference was found according to the university variable.

Keywords: Sports, Education, Ethical Value

Futbol Taraftarlarının Fanatiklik Düzeylerinin Belirlenmesi

Reşat KARTAL[1]

[1] Kilis 7 Aralık Üniversitesi, Kilis

ÖZET

Giriş ve Amaç: Araştırmanın amacı, futbol taraftarlarının desteklemekte oldukları futbol kulüplerine karşı fanatiklik düzeylerinin belirlenmesidir.

Yöntem: Bu araştırmada nicel araştırma yaklaşımlarında ilişkisel tarama yöntemlerinden olan genel tarama modeli kullanılmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu, 2021-2022 sezonunda Türkiye Futbol Federasyonu Spor Toto Süper Ligi'nde yer alan takımların seyircilerinden gönüllü olarak çalışmaya katılmayı kabul eden 227 kişiden oluşmaktadır. Veriler anket tekniği ile toplanmıştır. Katılımcılara yaş, cinsiyet, medeni durum, eğitim durumu ve gelir durumu değişkenlerini içeren kişisel bilgi formu ve Taşmektepligil, Çankaya ve Tunç (2014) tarafından geliştirilen "Futbol Taraftarı Fanatiklik Ölçeği" kullanılmıştır. Elde edilen veriler IBM SPSS 23 programına aktarılarak, basıklık ve çarpıklık değerlerine bakılarak, t testi ve ANOVA testleri uygulanmıştır. İstatistiksel anlamlılık düzeyi $p<0.05$ olarak kabul edilmiştir.

Bulgular: Araştırmanın bulguları incelendiğinde, katılımcıların yaş, medeni durum, eğitim durumu ve gelir durumu değişkenlerine göre fanatiklik düzeylerinde anlamlı farklılık bulunamamıştır ($p>0.05$). Fakat, cinsiyet değişkenine göre fanatiklik düzeylerine bakıldığında kadın taraftarların erkek taraftarlara oranla fanatiklik düzey ortalamalarının daha yüksek olduğu ve istatiksel olarak anlamlı bir farklılığın olduğu tespit edilmiştir ($p<0.05$).

Sonuçlar: Araştırmanın sonuçlarına bakıldığında, kadın futbol taraftarlarının takımlarını destekleme konusunda erkeklere oranla daha fanatik oldukları tespit edilmiştir. Ayrıca yaş, medeni durum, eğitim durumu ve gelir durumunun fanatikliği etkileyen bir sonucu bulunmamıştır.

Anahtar Kelimeler: Futbol, Taraftar, Fanatiklik

Reşat KARTAL[1]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: The aim of the study is to determine the level of fanaticism of football fans towards the football clubs they support.

Materials and Methods: In this study, general screening model, which is one of the relational screening methods, was used in quantitative research approaches. The study group of the study consists of 227 people who voluntarily agreed to participate in the study from the spectators of the teams participating in the Turkish Football Federation Spor Toto Super League in the 2021-2022 season. The data were collected by survey technique. A personal information form containing age, gender, marital status, educational status and income status variables and the "Football Fan Fanaticism Scale" developed by Taşmektepligil, Çankaya and Tunç (2014) were used for the participants. The obtained data were transferred to IBM SPSS 23 program, t-test and ANOVA tests were applied by looking at the flatness and distortion values. The statistical significance level was accepted as $p<0.05$.

Findings: When the findings of the study were examined, no significant difference was found in the level of fanaticism according to the variables of age, marital status, education status and income status of the participants ($p>0.05$). However, when the levels of fanaticism according to the gender variable were examined, it was found that the average level of fanaticism of female fans compared to male fans was higher and that there was a statistically significant difference ($p<0.05$).

Results: Looking at the results of the research, it was found that female football fans were more fanatical about supporting their teams than men. In addition, age, marital status, educational status and income status were not found to affect fanaticism.

Keywords: Football, Fan, Fanaticism

Spor Bilimleri Fakültesindeki Öğrencilerin Girişimcilik Düzeylerinin Belirlenmesi

Birol GÜNER[1]

[1]GiresunÜniversitesi, Giresun

ÖZET

Giriş ve Amaç: Araştırmanın amacı, spor bilimleri fakültesi beden eğitimi ve spor öğretmenliği, antrenörlük eğitimi ve spor yöneticiliği bölümünde öğrenim gören öğrencilerin girişimcilik düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesidir.

Yöntem: Bu araştırmada nicel araştırma yaklaşımlarında ilişkisel tarama yöntemlerinden olan genel tarama modeli kullanılmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu, Giresun Üniversitesi ve Trabzon Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi'nde Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği, Antrenörlük Eğitimi ve Spor Yöneticiliği Bölümleri'nde öğrenim gören 127'si erkek (%61,4), ve 80'i kadın (%38,6) olmak üzere toplam 207 gönüllü katılımcı oluşturmaktadır. Veriler anket tekniği ile toplanmıştır. Katılımcılara cinsiyet, sınıf ve bölüm değişkenlerini içeren kişisel bilgi formu ve Yılmaz ve Sünbül tarafından geliştirilmiş olan Üniversite Öğrencileri Girişimcilik Ölçeği uygulanmıştır. Elde edilen veriler IBM SPSS 24 programına aktarılarak, basıklık ve çarpıklık değerlerine bakılarak, t testi ve ANOVA testleri uygulanmıştır. İstatistiksel anlamlılık düzeyi $p<0.05$ olarak kabul edilmiştir.

Bulgular: Araştırmanın bulguları incelendiğinde, katılımcıların cinsiyetlerine göre girişimcilik düzeylerinin tüm alt boyutlarda istatistiksel olarak anlamlı farklılığın bulunmadığı sonucuna ulaşılmıştır ($p>0.05$). Katılımcıların sınıf değişkenine göre de girişimcilik puanlarında istatistiksel olarak anlamlı farklılık olmadığı sonucuna ulaşılmıştır ($p>0.05$). Son olarak katılımcıların, girişimciliğin bölümlerine göre bakıldığında değişkenlerine göre herhangi bir anlamlı farklılık tespit edilememiştir.

Sonuçlar: Araştırmanın sonuçlarına göre, spor bilimleri fakültesinde öğrenim gören öğrencilerin girişimcilik düzeylerinin tüm değişkenlerine göre anlamlı bir farklılık olmadığı görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Spor Bilimleri Fakültesi, Öğrenci, Girişimcilik

Birol GÜNER[1]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: The aim of the study is to examine the relationship between the entrepreneurship levels of students studying in the departments of physical education and sports teaching, coaching education and sports management of the Faculty of Sports Sciences.

Materials and Methods: In this study, general screening model, which is one of the relational screening methods, was used in quantitative research approaches. The study group of the study consists of a total of 207 volunteer participants, 127 of whom were male (61.4%), and 80 of whom were female (38.6%), who were studying in the Departments of Physical Education and Sports Teaching, Coaching Education and Sports Management at Trabzon University and Giresun University Faculty of Sports Sciences. The data were collected by survey technique. A personal information form including gender, class and department variables and the University Students Entrepreneurship Scale developed by Yılmaz and Sünbül were applied to the participants. The obtained data were transferred to IBM SPSS 24 program, t-test and ANOVA tests were applied by looking at the flatness and distortion values. The statistical significance level was accepted as $p<0.05$.

Findings: When the findings of the study were examined, it was concluded that there was no statistically significant difference in all sub-dimensions of entrepreneurship levels according to the gender of the participants ($p>0.05$). It was concluded that there was no statistically significant difference in the entrepreneurship scores of the participants according to the class variable ($p>0.05$). Finally, when the participants were examined according to the departments of entrepreneurship, no significant difference could be detected according to their variables.

Results: According to the results of the study, it was seen that there was no significant difference according to all variables of the entrepreneurship levels of the students studying in the faculty of sports sciences.

Keywords: Faculty of Sports Sciences, Student, Entrepreneurship

Farklı Spor Branşlarıyla İlgilenen Bireylerin Sportmenlik Yönelim Düzeylerinin İncelenmesi

Ali GÜREŞ[1], Yeşim SEVGİ[2], Serkan KABAK[2], Çağatay DERECELİ[1]

[1]Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Trabzon
[2] Trabzon Üniversitesi, Trabzon

ÖZET

Giriş ve Amaç: Araştırmanın amacı, farklı spor branşlarıyla ilgilenen bireylerin sportmenlik yönelim düzeylerinin demografik değişkenlere göre incelenmesidir.

Yöntem: Bu araştırmada nicel araştırma yaklaşımlarında ilişkisel tarama yöntemlerinden olan genel tarama modeli kullanılmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu, farklı spor branşıyla ilgilenen 83'ü (%38,8) kadın, 131'i (%61,2) erkek olmak üzere toplam 214 gönüllü katılımcıdan oluşmaktadır. Veriler anket tekniği ile toplanmıştır. Katılımcılara cinsiyet, öğrenim durumu ve spor yapma yılı değişkenlerini içeren kişisel bilgi formu ve Balçıkanlı (2010) tarafından geliştirilmiş olan "Çok Boyutlu Sportmenlik Yönelimi Ölçeği" uygulanmıştır. Elde edilen veriler IBM SPSS 24 programına aktarılarak, basıklık ve çarpıklık değerlerine bakılarak, t testi ve ANOVA testleri uygulanmıştır. İstatistiksel anlamlılık düzeyi $p<0.05$ olarak kabul edilmiştir.

Bulgular: Araştırmanın bulguları incelendiğinde, katılımcıların cinsiyet, öğrenim durumu ve spor yapma yılı değişkenlerine göre sportmenlik yönelim düzeyleri arasında herhangi bir anlamlı farklılık tespit edilememiştir ($p>0.05$).

Sonuçlar: Araştırmanın sonuçlarına göre, farklı spor branşlarıyla ilgilenen bireylerin sportmenlik yönelim düzeylerini etkileyen herhangi bir sonuç bulunmamıştır.

Anahtar Kelimeler: Spor, Branş, Sportmenlik Yönelimi

Ali GÜREŞ[1], Yeşim SEVGİ[2], Serkan KABAK[2], Çağatay DERECELİ[1]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: The aim of the study is to examine the sportsmanship orientation levels of individuals interested in different sports branches according to demographic variables.

Materials and Methods: In this study, general screening model, which is one of the relational screening methods, was used in quantitative research approaches. The study group of the study consisted of 214 volunteer participants, 83 (38.8%) female and 131 (61.2%) male, who were interested in different sports branches. The data were collected by survey technique. A personal information form containing gender, education status and years of sports variables and the "Multidimensional Sportsmanship Orientation Scale" developed by Balçıkanlı (2010) were applied to the participants. The obtained data were transferred to IBM SPSS 24 program, t-test and ANOVA tests were applied by looking at the flatness and distortion values. The statistical significance level was accepted as $p<0.05$.

Findings: When the findings of the study were examined, no significant difference was detected between the sportsmanship orientation levels of the participants according to the variables of gender, education status and year of doing sports ($p>0.05$).

Results: According to the results of the research, no results were found that affected the sportsmanship orientation levels of individuals interested in different sports branches.

Keywords: Sport, Branch, Sportspersonship Orientation

Okul Spor Faaliyetlerine Katılan Ortaöğretim Öğrencilerinin Zihinsel Dayanıklılıklarının İncelenmesi

Kardelen Günay[1], Tamer Civil[2]

[1] Trabzon Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği ABD
[2]Trabzon Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Beden Eğitimi ve Spor Bölümü

ÖZET

Giriş ve Amaç: Günlük yaşam koşullarında bireylerin stres gibi sıkça yaşadıkları olumsuz duygu durumlarına karşı direnç gösterebilmesi ve uyum sağlayabilmesi noktasında zihinsel dayanıklılık önemli bir kavram olarak değerlendirilmektedir. Çalışmanın amacı; okul spor faaliyetlerine katılan ortaöğretim öğrencilerinin zihinsel dayanıklılıklarının birtakım değişkenler açısından incelenmesidir.

Yöntem: Araştırmanın örneklem grubu Trabzon Spor Lisesi'nde öğrenim gören ve 2021-2022 eğitim-öğretim yılında okul spor faaliyetlerine katılan 52 öğrenciden (28 erkek, 24 kadın) oluşmaktadır. Verilerin toplanmasında katılımcıların kişisel bilgilerini belirlemeye yönelik cinsiyet, sınıf düzeyi, ilgilenilen spor türü, spor deneyimi ve kulüp düzeyinde spor yapma durumu gibi soruların yer aldığı Kişisel Bilgi Formu; zihinsel dayanıklılıklarının ölçülmesinde ise 11 maddeden oluşan, Erdoğan (2016) tarafından Türkçe'ye uyarlanan Zihinsel Dayanıklılık Ölçeği (ZDÖ) kullanılmıştır. Ölçek tek boyuttan oluşmakta ve ölçekten elde edilen yüksek puan zihinsel dayanıklılığın üst düzeyde olduğunu ifade etmektedir. İstatistiksel analizler sonucunda verilerin normal dağılmadığı tespit edilmiştir. Bu kapsamda istatistiksel işlemlerde nonparametrik testler (Mann-Whitney U ve Kruskall Wallis) kullanılmıştır.

Bulgular: Çalışmaya katılan öğrencilerin zihinsel dayanıklılık skorlarının yüksek düzeyde olduğu (42,63) tespit edildi. Çalışmada cinsiyet, sınıf düzeyi, bireysel ve takım sporu değişkenleri ile zihinsel dayanıklılık skorları arasında anlamlı düzeyde farklılığın olmadığı tespit edildi. Çalışmada spor deneyimi ile zihinsel dayanıklılık skorları arasında anlamlı farklılaşmanın olduğu tespit edildi. Ayrıca çalışmada kulüp düzeyinde spor yapan öğrencilerin, sadece okul spor faaliyetlerinde yer alan öğrencilere göre zihinsel dayanıklılık skorlarının anlamlı düzeyde farklılaştığı saptandı.

Sonuçlar: Öğrencilerin spor deneyimleri arttıkça zihinsel dayanıklılıklarının da arttığı göz önünde bulundurularak sportif etkinliklere teşviki ve etkinliklerdeki devamlılığı sağlanmalıdır.
Anahtar Kelimeler: Sportif etkinlikler, Zihinsel dayanıklılık, Ortaöğretim öğrencileri

Investigation of Mental Toughness of Secondary School Students Participating in School Sports Activities

Kardelen Günay[1], Tamer Civil[2]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: Mental toughness is considered as an important concept in terms of individuals' ability to resist and adapt to negative emotional states that they frequently experience in daily life conditions. The aim of the study; The aim of this study is to examine the mental resilience of secondary school students participating in school sports activities in terms of some variables.

Materials and Methods: The sample group of the research consists of 52 students (28 males, 24 females) studying at Trabzon Sports High School and participating in school sports activities in the 2021-2022 academic year. Personal Information Form, which includes questions such as gender, class level, type of sport interested, sport experience and sporting status at club level, in order to determine the personal information of the participants in data collection; The Mental Toughness Scale (ZTS), which consists of 11 items and was adapted into Turkish by Erdoğan (2016), was used to measure mental toughness. The scale consists of one dimension and the high score obtained from the scale indicates a high level of mental toughness. As a result of statistical analysis, it was determined that the data were not normally distributed. In this context, nonparametric tests (Mann-Whitney U and Kruskall Wallis) were used in statistical operations.

Findings: It was determined that the mental toughness scores of the students participating in the study were at a high level (42.63). In the study, it was determined that there was no significant difference between gender, class level, individual and team sports variables and mental toughness scores. In the study, it was determined that there was a significant difference between sports experience and mental toughness scores. In addition, in the study, it was determined that the mental toughness scores of the students who do sports at the club level differ significantly compared to the students who only take part in school sports activities.

Results: Considering that students' mental toughness increases as their sports experience increases, they should be encouraged to participate in sports activities and their continuity should be ensured.
Keywords: Sports activities, Mental toughness, Secondary school students

Sporda Çevresel Sürdürülebilirlik

Samet ZENGİN[1], Duygu ÇELİK[1]

[1]Trabzon Üniversitesi, Trabzon
[1] Trabzon Üniversitesi, Trabzon

ÖZET

Giriş ve Amaç: Doğa, insanoğlunun ve hatta bütün canlıların devamlılığının sağlanabilmesi için kuşkusuz yaşamın vazgeçilmez bir parçasıdır. İnsanoğlu, var olduğu günden itibaren hayatta kalma mücadelesi içinde olup bu mücadele çerçevesinde doğal kaynakları yaşamının her anında kullanmaktadır. Günümüzde bütün sektörlerde olduğu gibi spor sektöründe de doğal kaynaklardan faydalanılmaktadır. Bu kaynakların bilinçsiz kullanılması ve bu kaynaklara aşırı yüklenilmesi sonucunda insanoğlu tarafından doğada bazı tahribatlar oluşmaktadır. Kaynaklarımızın tükenmekte olması özellikle son yıllarda insanlığı doğru kaynak kullanımı ve yaşanabilir bir çevre oluşumu için çeşitli çalışmalara yöneltmiştir. Bu çalışmalar sonucunda sürdürülebilirlik kavramı karşımıza çıkmıştır. Bu çalışmanın amacı; Sporda çevresel sürdürülebilir ilgili yayınlanmış olan çalışmaların incelenmesi sonucunda derleme bir çalışma ortaya koymaktır.

Yöntem: Araştırma, sporda çevresel sürdürülebilirliği incelemek amacıyla literatür taraması yöntemi kullanılarak yapılan bir derleme çalışmasıdır. Sporda çevresel sürdürülebilirliği incelemek amacıyla, konu hakkındaki akademik çalışmalar ve resmi internet sitelerinden yararlanılmıştır.

Sonuçlar: Yapmış olduğumuz araştırmalar sonucunda, sürdürülebilirlikle ilgili çalışmaların 30 yıl öncesine dayandığını ve yapılan bu çalışmalardan sonra çeşitli konferans ve sürdürülebilir kalkınma planlamalarının yapıldığı görülmüştür. Yapılan çalışmalara ülkemizde dahil olmak üzere çeşitli ülkelerin katıldığı, gerçekleştirilen spor organizasyonları ve planlanan spor tesislerinde sürdürülebilir bir anlayışın benimsenerek bu anlayışa uygun hareket edildiği görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Spor, Sürdürülebilirlik, Çevresel Sürdürülebilirlik, Doğal Kaynaklar

Environmental Sustainability in Sport

Samet ZENGİN[1], Duygu ÇELİK[1]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: Nature is undoubtedly an indispensable part of life in order to ensure the continuity of human beings and even all living things. Human beings have been in a struggle for survival since the day they came into existence and use natural resources at every moment of their lives within the framework of this struggle.Today, as in all sectors, natural resources are used in the sports sector. As a result of the unconscious use of these resources and the overload of these resources, some destruction occurs in nature by human beings. The fact that our resources are running out has led humanity to various studies for the correct use of resources and the formation of a livable environment, especially in recent years. As a result of these studies, the concept of sustainability has emerged.The aim of this study is; To put forward a review of the studies that have been published on environmental sustainability in sports.

Materials and Methods: The study is a review study conducted using the literature review method in order to examine environmental sustainability in sports. In order to examine environmental sustainability in sports, academic studies and official websites on the subject were used.

Results: As a result of our researches, it has been seen that the studies on sustainability date back to 30 years ago and after these studies, various conferences and sustainable development plans were made. It has been seen that various countries, including our country, have participated in the studies carried out, and that a sustainable understanding has been adopted in the realized sports organizations and planned sports facilities and acted in accordance with this understanding.

Keywords: Sport, Sustainability, Environmental Sustainability, Natural Resources

Futbol Ve Tenis Sporcularının Karanlık Üçlü Kişilik Özelliklerinin (Narsisizm, Makyavelizm, Psikopati) Karar Verme Stilleri Üzerine Etkisi

DAVUT BUDAK[1], NESLİHAN KANDİL[1]

[1]Atatürk Üniversitesi, Erzurum

ÖZET

Giriş ve Amaç: Spor ortamında uygun ve yerinde verilen kararlar ve bu kararları tetikleyen kişilik özellikleri oyun içinde sporcuyu ve oyunun sonucunu etkileyebilir. Bu karar verme işlemi anında, bireyin bilinmeyen karanlık yön olarak nitelendirilen karanlık üçlü kişilik özelliklerinin bireyin sergilediği tutum ve davranışlarını etkileyeceği düşünülerek yola çıkılan bu çalışmanın amacı futbol ve tenis sporlarıyla ilgilenen bireylerin karanlık üçlü kişilik özellikleri ve karar verme stilleri arasındaki ilişkiyi araştırmaktır.

Yöntem: Araştırmanın evrenini; Erzurum ilinde futbol ve tenis sporlarıyla ilgilenen bireyler oluştururken; çalışma grubunu ise kolayda örneklem yönetimi ile seçilmiş 108'i erkek ve 63 kadın olmak üzere toplamda 171 kişi oluşturmuştur. Araştırmada Karanlık Üçlü Ölçeği ve Melbourne Karar Verme Ölçekleri kullanılmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde, frekans analizi, betimsel istatistik, bağımsız gruplarda t-testi, tek yönlü varyans analizi, Tukey testi, ölçekler arasındaki ilişkinin tespiti için pearson korelasyon testi yapılmıştır.

Bulgular: Katılımcıların "yaş" değişkenine göre karar verme stilleri; kaçıngan karar verme (p=,005) alt boyutunda, "eğitim" değişkenine göre karar verme stilleri ve karanlık üçlü kişilik özellikleri karşılaştırılmasında; özsaygı (p=,047),kaçıngan (p=,007),erteleyici (p=,018) ve panik karar verme (p=,007) ile makyavelizm (p=,023) alt boyutunda, "branş düzeyine" göre karanlık üçlü ölçeğinin makyavelizm alt boyuntunda anlamlı farklılıklar tespit edilmiştir.

Sonuç: Bu bulgulara göre kaçıngan karar verme alt boyutunda 26-30 yaş aralığında olan bireylerin; özsaygı kaçıngan, erteleyici ve panik karar verme ile makyavelizm alt boyutlarında "lisans" eğitim durumunda; ve makyavelizm alt boyutunda "amatör" bireylerin ortalama puanları, diğer bireylere oranla daha yüksek olduğu belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Karanlık üçlü, Karar Verme Stilleri

The Effect Of The Dark Trıple Personalıty Features (Narcısısm, Mayavelısm, Psychopathy) Of Football And Tennıs Athletes On Decısıon-Makıng Styles

Davut Budak[1], Neslihan Kandil[1]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: Appropriate and proper decisions in the sports environment and the personality traits that trigger these decisions can affect the athlete and the outcome of the game during the game. The aim of this study is to investigate the relationship between the dark triple personality traits and decision-making styles of individuals who are interested in football and tennis, considering that the dark triple personality traits, which are described as the unknown dark side of the individual, will affect the attitudes and behaviours of the individual during the decision-making process.

Materials and Methods: While the scope of the research consists of individuals interested in football and tennis sports in Erzurum, the study group consists of a total of 171 people, 108 men and 63 women, who were selected by easy sample management. The Dark Triple Scale and the Melbourne Decision Making Scale were used in the study. The link between the scales was evaluated using frequency analysis, descriptive statistics, t-tests in independent groups, one-way analyses of variance, Tukey test, and Pearson correlation test.

Findings: Decision-making styles of the participants according to the “age” variable; in the comparison of decision-making styles and dark triad personality traits according to the "education" variable in the avoidant decision-making (p=.005) sub-dimension; In the sub-dimension of self-esteem (p=.047), avoidant (p=.007), procrastination (p=.018) and panic decision making (p=.007) and machiavellianism (p=.023), according to “branch level” Significant differences were found in the machiavellian sub-dimension of the dark triple scale.

Results: According to these indications, the average scores of "undergraduate" people were found to be higher than those between the ages of 26 and 30 in the avoidant decision-making sub-dimension, in the case of "undergraduate" education in the sub-dimensions of self-esteem, avoidant, procrastination and panic decision making, and Machiavellianism.

Key Words: The Dark Triple, Decision Making Styles

Terapotik rekreasyon Amaçlı yapılan Özel hareket eğitiminin özel gereksinimli çocukların temel becerilerine katkısının araştırılması

Ahmet ŞİRİNKAN

[1]**Atatürk Üniversitesi, Erzurum**

ÖZET

Giriş ve Amaç: Bu araştırmanın amacı, Terapotik rekreasyon Amaçlı yapılan hareket eğitiminin özel gereksinimli çocukların temel becerilerine katkısının araştırılmasıdır.

Yöntem: Araştırmaya özel eğitim ve rehabilitasyon merkezinde eğitim alan 22 çocuk katıldı. Çocukların yaşları 7-14 yaş aralığındadır. Çocukların 10 'u kız çocuğu, 12 si ise erkek çocuklardan oluştu. Çocuklara başlangıçta temel becerilerle (yürüme, koşma, sıçrama, tenis topu atma, uzun atlama, atılan topu tutma, atılan topa ayakla vurma, top sektirme) ilgi ön testler uygulanarak kaydedildi. 2 aylık süre sonunda temel beceri (yürüme, koşma, sıçrama, tenis topu atma, uzun atlama, atılan topu tutma, atılan topa ayakla vurma, top sektirme) testleri son testler olarak uygulanarak yeniden kaydedildi. Araştırma sonuçları SSPS 20 programında analiz edilerek ön test ve son test sonuçları karşılaştırıldı.

Bulgular: Araştırma sonucunda çocukların temel becerileri testlerinden yürüme, koşma, sıçrama, tenis topu atma, uzun atlama, testlerinde anlamlı gelişme görülürken, atılan topu tutma, atılan topa ayakla vurma, top sektirme testlerinde anlamlı bir gelişme gözlenmedi.

Sonuçlar: Sonuç olarak terapotik rekreasyon amaçlı hazırlanan ve uygulanan özel hareket eğitiminin çocukların temel becerilerinde gelişme sağladığı, topla ilgili becerilerin daha programlı şekilde uygulanmasıyla başarılı olacakları sonucuna ulaşıldı.

Anahtar Kelimeler: Terapotik Rekreasyon, Özel Hareket Eğitimi, Temel Beceriler, Özel Gereksinim.

Investigation of the contribution of special movement training for therapeutic recreation to the basic skills of children with special needs.

Ahmet ŞİRİNKAN

ABSTRACT

Introduction and Purpose: The aim of this research is to investigate the contribution of movement training for therapeutic recreation to the basic skills of children with special needs.

Materials and Methods: 22 children who were educated in a special education and rehabilitation center participated in the research. The ages of the children are in the range of 7-14 years. 10 of the children were girls and 12 of them were boys. At the beginning, children's interest in basic skills (walking, running, jumping, throwing tennis ball, long jump, holding the thrown ball, hitting the thrown ball with foot, bouncing the ball) was recorded by applying pretests. At the end of the 2-month period, basic skills (walking, running, jumping, throwing tennis ball, long jump, holding the thrown ball, hitting the thrown ball with the foot, bouncing the ball) tests were applied as the posttests and recorded again. The results of the research were analyzed in the SSPS 20 program and the pre-test and post-test results were compared.

Findings: As a result of the research, while a significant improvement was observed in the tests of walking, running, jumping, throwing tennis ball, long jump, which are among the basic skills tests of the children, no significant improvement was observed in the tests of holding the thrown ball, hitting the thrown ball with the foot, bouncing the ball.

Results: As a result, it was concluded that special movement training prepared and applied for therapeutic recreation provides improvement in children's basic skills, and they will be successful if ball-related skills are applied in a more programmed way.

Keywords: Therapeutic Recreation, Special Movement Education, Basic Skills, Special Needs.

Trabzon Avni Aker Stadyumu ile Medical Park Stadyumu'nda Maçları İzleyen Trabzonspor Taraftarlarının Kullanıcı Memnuniyetinin İncelenmesi

Özgür Kemal HACIÖMEROĞLU[1], Duygu ÇELİK[1], Akın ÇELİK[1]

[1]Trabzon Üniversitesi, Trabzon

ÖZET

Giriş ve Amaç: Son yıllarda Türkiye'nin birçok şehrinde olduğu gibi Trabzon'da da şehrin ilk stadyumu olan Hüseyin Avni Aker Stadyumu günümüze uygun yeni ve modern bir stadyum inşa edilmesi kararı sonucunda yıkılmıştır. Bu araştırmanın amacı; Trabzon Hüseyin Avni Aker Stadyumu ile Medikal Park Stadyumu'nda futbol maçlarını izleyen Trabzonspor Taraftarının kullanıcı memnuniyet düzeylerinin çeşitli değişkenler açısından incelenmesidir.

Yöntem: Araştırma grubunu her iki stadyumda da maçları izleyen 212 Erkek (%83,1) 43 Kadın (%16,9) olmak üzere 255 Trabzonspor Taraftarı oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak araştırmacı tarafından hazırlanan "Kişisel Bilgi Formu" ile Kara (2020) tarafından geliştirilen "Planlama Kararları ve Kullanıcı Memnuniyet Ölçeği" kullanılmıştır. Araştırma verileri Google Formda oluşturulan anket formu üzerinden elde edilmiştir. Verilerin istatistiki analizinde SPSS 22.0 paket programı kullanılmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde istatistiki yöntem olarak; frekans ve yüzde hesaplamaları yapılmıştır.

Bulgular: Araştırmada elde edilen bulgular doğrultusunda, 15-25 yaş aralığında 115 (%49,9), 26-35 yaş aralığında 75 (29,4), 36-45 yaş aralığında 37 (%14,5) ve 46 yaş ve üzeri 26 (%10,2) kişi olduğu görülmektedir. "Trabzon'da yapılan futbol maçlarını ne kadar zamandır stadyumda izlemektesiniz" sorusuna araştırmaya katılanların 32'si (% 12,5) bir yıl ve altı süredir, 55'i (%21,6) 2-5 yıl arası, 37'si (%14,5) 6-10 yıl arası, 131'i (%51,4) 11 yıl ve üzeri süre ile olmak üzere maçlara gittikleri cevabını vermişlerdir. "Trabzon'da yeni stadyumun yapılması sizi futbol maçlarını izlemeye teşvik etmiş midir?" sorusuna katılımcıların 147'si (%57,6) evet, 108'i (%42,4) hayır cevabını vermiştir. "Medical Park Stadyumu ve yakın çevresine ulaşımı nasıl sağlıyorsunuz?" sorusuna katılımcıların 17'si (%6,7) otobüs, 37'si (%14,5) yürüyerek, 87'si (%34,1) dolmuş, 112'si (%43,9) özel araç ile gidiyoruz cevabını vermiştir. "Medical Park Stadyumu'ndan genel memnuniyetinizi belirtiniz" seçeneğinde katılımcıların 32'si (%12,5) hiç memnun değilim, 72'si (%28,2) az memnunum, 90'ı (%35,3) memnunum, 33'ü (%12,9) oldukça memnunum, 28'i (%11) ise çok memnunum cevabını vermişlerdir.

Sonuç: Hüseyin Avni Aker Stadyumu taraftarın gözünde/gönlündeki yeri önem açısından en önemli faktör olurken bu durumun Hüseyin Avni Aker Stadyumunun kent ile ilişkisinin daha ön planda olduğu takip etmektedir. Çalışmaya katılan taraftarlar üzerinde en fazla tercih edilen faktör ise yeni Medical Park Stadyumunun sosyalleşme ve buluşmaya yönelik kafe, restaurant ve sinema gibi sosyal alanlara gereksinim olarak belirtilmiştir. Yeni bir stadyumun yapımı beraberinde Hüseyin Avni Aker Stadyumu'nun yıkımını getirdiğinden şehirde oluşan futbol kültürüne zarar vermiştir.

Anahtar Kelimeler: Taraftar, Trabzonspor, Memnuniyet

Investıgatıon Of User Satısfactıon Of Trabzonspor Fans Watchıng The Matches At Trabzon Avnı Aker Stadıum and Medıcal Park Stadıum

Özgür Kemal HACIÖMEROĞLU[1], Duygu ÇELİK[2], Akın ÇELİK[3]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: In recent years, Hüseyin Avni Aker Stadium, the first stadium of the city in Trabzon, as in many cities of Turkey, was demoslished as a result of the decision to build a new and modern stadium sutiable for today. The purpose of this research; The aim of this study is to examine the user satisfaction levels of Trabzonspor Fans watching football matches in Trabzon Hüseyin Avni Aker Stadium Medical Park Stadium in termes of various variables.

Materials and Methods: There sears group consists of 255 Trabzonspor supporters, 212 men (83.1 %) and 43 women (16.9 %) watching the matches in both stadiums. In the research, "Personel Information Form" prepared by the researcher and "Planning Decisions and User Satisfaction Scale" developed by Kara (2020) were used as data collection tools. The research data were obtained through the questionnaire from created in Google Form. SPSS 22.0 package program was used in the istatistical analysis of the data.

Findings: In line with the findings of the stady, 115 (49.9 %) in the 15-25 age range, 75 (29.4 %) in the 26-35 age range, 37 (14.5 %) in the 36-45 age range and 26 (49.9 %) in the range of 46 and over. It is seen that there are10.2 % people. To the question "How long have you been waching the football matches in Trabzon at the stadium", 32 (12.5 %) of the respondents were for one year or less, 55 (21.6 %) were between 2-5 years, 37 (14.5 %) gave the answer that they went to matches between 6-10 years, 131 (51.4 %) for 11 years or more. "Did the construction of the new stadium in Trabzon encourage you to watch football matches?" 147 (57.6 %) of the participants answered yes and 108 (42.4 %) answered no to the question. "How do you provide transportation to the Mecical Park Stadium and its immediate surroundings?" 17 (6.7 %) of the participants replied by bus, 37 (14.5 %) on foot, 87 (34.1 %) minibüs, 112 (43.9 %) private car. In the option "Please indicate your general satisfaction with the Medical Park Stadium" 32 (12.5 %) of the participants are not satisfied at all, 72 (28.2 %) are less satisfied, 90 (35.3 %) are satisfied, 33 (12.9 %) were very satisfied, while 28 (11%) answered very satisfied.

Results: While the position of Hüseyin Avni Aker Stadium in the eyes/hearts of the fans is the most important factor in terms of importance, it follows that the relationship of Hüseyin Avni Aker Stadium with the city is more prominent. The most preferred factor fort he fans participating in the study was the need for social areas such as cafes, restaurants and cinemas for socializing and meeting in the new Medical Park Stadium. Since the construction of a stadium brought the destruction of Hüseyin Avni Aker Stadium, it damaged the football culture in the city.

Keywords: Satisfaction, Supporter, Trabzonspor

E-Spor ve Türkiye'deki Gelişimi

Muhammed KARAL[1], Samet ZENGİN[1]

[1] Trabzon Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Spor Yönetim Bilimleri Anabilim Dalı, Trabzon

ÖZET

Giriş ve Amaç: Elektronik spor (E-spor), Covid-19 pandemisi ile günümüzün gözdesi olmaya başlamıştır. Sporun yeni bir dalı olarak ortaya çıkan e-spor Covid-19 pandemisinde daha çok ilgi çekmiş ve bu alandaki oyun türleri popüler olmaya başlamıştır. E-spor, ülkemizde 2016 yılında kurulan Türkiye E-Spor Federasyonu (TESFED) ile tanınırlık kazanmıştır. TESFED tarafından düzenlenen etkinlikler, e-spor antrenörü yetiştirme ve eğitimler verme, bir spor dalı olarak üniversite eğitimlerine katma çalışmaları devam etmektedir. Bu çalışmada e-sporun tanımı, tarihçesi, oyun türleri ve ülkemizdeki e-sporun durumu hakkındaki bilgiler derlenmiştir.

Yöntem: E-sporunun tarihi, başlangıcı, Dünyadaki yeri, Türkiye'ye gelişi ve tanınması, gelişimi çeşitli kitaplar ve çeşitli web sayfalarında "E-spor", "TESFED", "Türkiye'de E-spor" gibi anahtar kelimelerle taranarak ilgili literatür bilgileri derlendi**.**

Bulgular: Spor belirli kurallara ve tekniklere göre yapılan, fiziksel ve psikolojik gelişmeye çok çeşitli faydaları olan, hem eğlenmek hem de yarışmak için yapılan hareketlerin tümü olarak tanımlanabilir. Sporun sağlığa olan kapsamlı etkileri düşünüldüğünde, Covid-19 pandemisi sırasında, kişilerin hem fiziksel hem psikolojik anlamda destek beklentileri ile spora olan ihtiyaç ve ilgileri artmıştır. Spor yapanların Covid-19 pandemisinde spor yapmaya devam edenlerin, bağışıklıklarının ve dayanıklılıkların artmış olduğu, psikolojik olarak da daha güçlü oldukları gözlenmiştir. E-spor da, pandemi döneminde spor ihtiyacını karşılayan bir dal olmuştur. Tesis ihtiyacı olmaması, her cinsiyetten-herkesin dünyanın dört bir yanından farklı kişilerle rekabete girebilir olması ile fark yaratan bir spor dalı olmuştur. Hızlı büyüme göstermesi, oyun türlerinin ve etkinliklerinin eğitimlerinin artması ile e-spor bir spor dalı olarak istihdam merkezi haline de gelmektedir.

Sonuçlar: Covid 19 Pandemisi ile gündeme gelen e-sporun daha fazla tanınması ve spor dalı olarak kabul edilebilmesi için çalışmalara, reklamlara ve tanıtımlara ihtiyaç duyulmaktadır. Teknolojik alt yapının geliştirilmesi, özellikle Gençlik ve Spor Bakanlığı tarafından e-spor mevzuatının oluşturulması ve e-spor okuryazarlığının kazandırılması oldukça önemlidir. E-sporcuların sözleşmeleri, sosyal güvenliği, sendikal hakları, fikri mülkiyet, e-sporda şiddet, pazarlama, sponsorluk payları gibi tartışmalı alanların e-spor hukuku içerisinde düzenlenmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: "E-spor", "TESFED", "Türkiye'de E-spor"

E-Sports and Its Development in Turkey

Muhammed KARAL[1], Samet ZENGİN[1]

[1] Trabzon Üniversitesi, Trabzon

ABSTRACT

Introduction and Purpose: Electronic sports (E-sports) has become today's favorite with the Covid-19 pandemic. E-sports, which emerged as a new branch of sports, has attracted more attention in the Covid-19 pandemic and game types in this field have started to become popular. E-sports has gained recognition with the Turkish E-sports federation (TESFED), which was established in our country in 2016. Activities organized by TESFED, training and training of e-sports trainers, and inclusion in university education as a branch of sports continue. In this study, information about the e-sports, its history, game types and the status of e-sports in our country have been presented.

Materials and Methods: The history of e-sports, its history, its place in the world, its development and recognition in Turkey, were searched in various books and various web pages with keywords such as “E-sports”, “TESFED”, “E-sports in Turkey” and related literature information was compiled.

Findings: Sport can be defined as all of the movements performed according to certain rules and techniques, which have various benefits for physical and psychological development, both for fun and for competition. Considering the comprehensive effects of sports on health, during the Covid-19 pandemic, people's expectations of support in both physical and psychological terms and their need and interest in sports have increased. It has been observed that those who do sports and those who continue to do sports during the Covid-19 pandemic have increased immunity and endurance, and are psychologically stronger. E-sports has also been a branch that meets the need for sports during the pandemic period. It has become a sport that makes a difference as there is no need for facilities and everyone from all genders can compete with different people from all over the world. With its rapid growth and the increase in the training of game types and activities, e-sports is also becoming an employment center as a sport.

Results: For E-sports, studies, advertisements and promotions are needed to be more recognized and accepted as a sport, which came to the fore with the Covid 19 Pandemic. It is very important to develop the technological infrastructure, especially the creation of e-sports legislation by the Ministry of Youth and Sports and to gain e-sports literacy. Controversial areas such as contracts of e-sportsmen, social security, union rights, intellectual property, violence in e-sports, marketing, sponsorship shares should be regulated within e-sports law.

Keywords: "E-sports", "TESFED", "E-sports in Turkey"

“CAPOEİRA” Sporunun Türkiyedeki Gelişimi

Muhammed KARAL[1], İnci Selin DOĞAN[2]

[1] Trabzon Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Spor Yönetim Bilimleri Anabilim Dalı, Merkez -Trabzon
[2] Karadeniz Teknik Üniversitesi Eczacılık Fakültesi, Farmasötik Kimya Anabilim Dalı, Merkez – Trabzon

- mhmmdkaral53@gmail.com
- selinci@gmail.com

ÖZET

Giriş ve Amaç: Capoeira Brezilya kaynaklı bir savunma sanatıdır. Brezilya'da yaşayan Afrika asıllı kölelerin kendilerini savunmak için geliştirdikleri bu saldırı kökenli spor, bugün Brezilya başta olmak üzere Dünyanın 48 ülkesinde resmi olarak yapılmaktadır. Estetik görünümü ve katı formlara sahip olmayışı Capoeira'yı diğer savunma sanatlarından ayırır. Capoeira bir savaş sanatı, savunma sanatı ya da sadece bir dans olarak görülebilmektedir. Bu çalışmada Capoeira sporunun tanıtılması, tarihi, Türkiye’de Capoeira sporunun gelişiminin anlatılması amaçlandı.

Yöntem: Capoeira sporunun tarihi, başlangıcı, Dünyadaki yeri, Türkiye’ye gelişi ve tanınması, gelişimi Capoeira mestrelerinin (ustalarının) yazdığı kitaplar ve çeşitli web sayfalarında “Capoeira”, “Savunma sporları”, “Türkiye’de Capoeira” gibi anahtar kelimelerle taranarak ilgili literatür bilgileri derlendi**.**

Bulgular: Capoeira, içerisinde akrobasi, müzik, savunma ve saldırıyı barındıran çok yönlü bir spor branşıdır. 16.yy.da ortaya çıkan Capoeira, Brezilya Portekizcesi'nde kelime anlamı olarak “büyük ormanlarda küçük ağaçsız alan”dır. Brezilya'da Capoeira'nın kökenlerini yaratan köleler için “Capoeira; Özgürlüğe giden yol“ olarak kabul görmüş ve yüzyıllar içinde kendine özgü bir yaşam felsefesi haline gelmiştir. Capoeira Türkiye’ye ilk 1992 yılında gelmiştir. Çeşitli Capoeira grupları bulunmaktadır. Axé, Mundo, Muzenza gibi gruplar aktif şekilde devam etmektedir.

Sonuçlar: Capoeira ülkemizde 1992 yılından beri aktif bir spor olarak devam etmektedir. Ülkemizde yaklaşık 15 ilde aktif olarak yapılmakta olup; her yaştan, hem kadın, hem erkeklere uygun olan, fiziksel ve zihinsel yapıya, sosyal beceriye katkısı olan bir spordur. Gelişime-ilerlemeye açık, müzik, savunma saldırı, akrobasi ile, kendine ait felsefesi olan bir kültürü olan bir spor dalıdır.

Anahtar Kelimeler: Capoeira, Savunma sporları, Türkiye’de Capoeira, Dövüş sporları

Capoeira and the development of Capoeira Sport in Turkey

Muhammed KARAL[1], İnci Selin DOĞAN[2]

[1] Trabzon University Graduate School of Education, Department of Sport Management Sciences, Center –Trabzon
[2] Karadeniz Technical University Faculty of Pharmacy, Department of Pharmaceutical Chemistry, Center -Trabzon

ABSTRACT

Introduction and Purpose: Capoeira is a Brazilian martial art. Developed by African-born slaves living in Brazil to defend themselves, this offensive-based sport is now officially practiced in 48 countries of the world, especially Brazil. Aesthetic appearance and lack of rigid forms distinguish Capoeira from other martial arts. Capoeira can be viewed as a martial art, a martial art or simply a dance. In this study, it was aimed to introduce Capoeira sport, its history, and the development of Capoeira sport in Turkey.

Materials and Methods: History of Capoeira sport, its beginning, its place in the world, its arrival and recognition in Turkey, its development; The relevant literature information was compiled by scanning the books written by Capoeira masters (masters) and various web pages with keywords such as "Capoeira", "Defense sports", "Capoeira in Turkey".

Findings: Capoeira is a versatile sport that includes acrobatics, music, defense and attack. Capoeira, which emerged in the 16th century, literally means "small treeless area in large forests" in Brazilian Portuguese. For the slaves who created the origins of Capoeira in Brazil, Capoeira has been accepted as “the way to freedom” and has become a unique philosophy of life over the centuries. Capoeira first came to Turkey in 1992. There are various Capoeira groups. Groups such as Axé, Mundo and Muzenza continue actively.

Results: Capoeira has been continuing as an active sport in our country since 1992. It is actively carried out in about 15 provinces in our country. It is a sport that is suitable for both men and women of all ages and contributes to the physical and mental structure and social skills. It is a sports branch that is open to development and progress and has a culture with its own philosophy, with music, defense, attack, and acrobatics.

Keywords: Capoeira, Defensive sports, Capoeira in Turkey, Martial Arts

Modern Yaz Olimpiyat Oyunlarında Türkiye: Sidney'den Tokyo'ya

Gökhan Aydın[1], Hasan Hüseyin Yılmaz[1]

[1]Atatürk Üniversitesi, Erzurum

ÖZET

Giriş ve Amaç: Olimpiyat Oyunları gerçekleştirilen en büyük ve en kapsamlı spor organizasyonlarıdır. Ülkeler açısından değerlendirildiğinde olimpiyatlarda başarı göstermek, hem iç hem de dış politikada bir prestij unsuru olarak görülmektedir. Bu bağlamda olimpiyatlarda kazanılan madalya sayısı oldukça önemlidir. Bu çalışmanın amacı son 6 olimpiyatta en çok madalya kazanmış, ilk beşte yer alan ülkeler ile Türkiye'yi karşılaştırmak ve spor dallarında dağıtılan toplam madalya sayısı ile kazanılan madalya sayısını değerlendirerek başarı yüzdelerini ortaya koymaktır.

Yöntem: Bu çalışmada, 2000 Sidney Olimpiyat Oyunları'ndan 2020 Tokyo'ya uzanan süreçte Türkiye'nin başarısı değerlendirilmiştir. Çalışmada kullanılan veriler, tarama yöntemi ve doküman incelenmesi yapılarak elde edilmiştir. Elde edilen veriler sistematik olarak sınıflandırılmış, sonrasında frekans analizi ile yüzdelik oranlar gösterilmiştir.

Bulgular: Toplam madalya sayısını artırmak ve ilk beş içinde yer almak için kazanılan olimpiyat kotasının artırılması gerektiği belirlenmiştir. Bazı spor dallarında diğerlerine oranla dağıtılan madalya sayısının daha fazla olduğu görülmüştür. Buna bağlı olarak bu sınıfa giren spor dallarında madalya kazanma şansı daha yüksektir. Yüzme (153 madalya) ve atletizm (144 madalya) olimpiyatlarda en çok madalya verilen spor dalları arasında olduğu saptanmıştır.

Sonuçlar: Türkiye'nin sporcu katılım yüzdesi (kota) ilk 5'te yer alan ülkelere göre oldukça düşüktür (en yüksek sporcu katılım yüzdesi: %1.08-2012 Londra). Buna bağlı olarak sporcu başarı yüzdesi de düşüktür (en yüksek başarı yüzdesi: %15.15-2004 Atina). Olimpiyatlarda en çok madalya dağıtılan yüzme ve atletizmde Türkiye'nin olimpiyat tarihi boyunca elde etmiş olduğu madalya sayısı yüzmede sıfır, atletizmde ise üçtür.

Anahtar Kelimeler: Yaz Olimpiyat Oyunları, Madalya Sayısı, Kota.

Turkey in the Modern Summer Olympic Games: From Sydney to Tokyo

Gökhan Aydın[1], Hasan Hüseyin Yılmaz[2]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: The Olympic Games are the largest and most comprehensive sports events held. When evaluated in terms of countries, being successful in the Olympics is seen as a prestige element in both domestic and foreign policy. In this context, the number of medals won in the Olympics is very important. The aim of this study is to compare the top five countries that won the most medals in the last six Olympics, with Turkey, and to reveal the success percentages by evaluating the total number of medals distributed in sports branches and the number of medals won.

Methods: In this study, Turkey's success in the process from the 2000 Sydney Olympic Games to 2020 Tokyo has been evaluated. The data used in the study were obtained by scanning method and document analysis. The data obtained were classified systematically, and then the percentages were shown by applying frequency analysis.

Findings: It has been determined that the Olympic quota should be increased in order to increase the total number of medals and to be in the top five. In addition, it has been observed that the number of medals distributed in some sports branches is higher than in others. Accordingly, the chances of winning a medal are higher in sports that fall into this class. It has been determined that swimming (153 medals) and athletics (144 medals) are among the sports branches with the most medals in the Olympics.

Results: Turkey's athlete participation percentage (quota) is quite low compared to the top 5 countries (highest athlete participation percentage: 1.08%-2012 London). Accordingly, the percentage of success of the athlete is also low (the highest percentage of success: 15.15-2004 Athens). In swimming and athletics, where the most medals were distributed in the Olympics, the number of medals that Turkey has achieved throughout the Olympic history is zero in swimming and three in athletics.

Keywords: Summer Olympic Games, Number of Medals, Quota.

Düzenli Spor Yapan Bireylerin Nomofobi Düzeyleri İle Sürekli Kaygı Düzeyleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Emre BELLİ[1], Ceren Solmaz ÇAKMAK

[1]Atatürk Üniversitesi, Erzurum

ÖZET

Giriş ve Amaç: Geçmişten günümüze kadar gelişen iletişim teknojileri, akıllı cep telefonların gelişim göstermesine de olanak sağlamıştır. Bireylerin yaygın ve sık bir şekilde kullandıkları cep telefonları zamanla insanlarda dijital hastalık olarak da nitelendirilen nomofobiye neden olmuş ve bu durum bazı davranış bozukluklarına, mental açıdan birçok olumsuz sonuçlara sebebiyet vermektedir. Bu oluşan büyük problemlerden birisi de bireylerde oluşan sürekli kaygılı olma ruh halidir. Bu yüzden çalışmamızın amacı, özel spor işletmelerinde uyguladığımız, düzenli spor yapan bireylerin nomofobi düzeyleri ile sürekli kaygı düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Araştırmada katılımcıların nomofobi düzeyleri hakkında veriler elde etmek için; Yıldırım ve Correia (2015) tarafından geliştirilen Türkçe'ye Yıldırım ve arkadaşları (2016) tarafından uyarlanan 'Nomofobi Ölçeği'; sürekli kaygı düzeyleri hakkında bilgi edinmek için ise; Spielberger ve arkadaşları (1970) tarafından geliştirilen Türkçe'ye Öner ve Le Compte (1974-1977) tarafından uyarlanan 'Sürekli Kaygı Ölçeği' kullanılmıştır. Ölçekler, 136 kadın, 229 erkek olmak üzere toplam 365 kişiye uygulanmıştır. Elde edilen verilerin değerlendirilmesinde SPSS programında frekans analizi, betimsel istatistik, bağımsız gruplarda t-testi ve tek yönlü varyans analizi (Anova), farklılığın hangi gruptan kaynaklandığını bulmak için de Tukey testi ve ilişki için de pearson korelasyon testi yapılmıştır.

Bulgular: Katılımcıların nomofobi düzeyleri ile sürekli kaygı düzeyleri arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişki olduğu tespit edilmiştir. Cinsiyet değişkenine göre sürekli kaygı düzeylerinin karşılaştırılmasında anlamlı farklılıklara rastlanmıştır.

Sonuçlar: Buna göre; katılımcıların nomofobi düzeyleri arttıkça sürekli kaygı düzeylerinin de arttığı görülmüştür. Katılımcıların nomofobi düzeylerinin orta düzeyde, sürekli kaygı düzeylerinin ise yüksek olduğu ve kadın katılımcıların sürekli kaygı düzeylerinin erkek katılımcılardan fazla olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Yapılan korelasyon analizi sonucunda ise nomofobi ile sürekli kaygı arasında anlamlı bir ilişki olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Spor, Nomofobi, Sürekli Kaygı

Investigation Of the Relationship Between Nomophobia Levels and Trait Anxiety Levels of Individuals Who Do Regular Sports

[1]Emre BELLİ, Ceren Solmaz ÇAKMAK

ABSTRACT

Introduction and Purpose: The communication technologies that have developed from the past to the present have given the opportunity to develop smart mobile phones. Cell phones, which are widely and frequently used by individuals, have caused nomophobia, which is also described as a digital disease in people, and causes some behavioral disorders and many negative mental consequences. One of these big problems is the mood of being constantly anxious in individuals. Therefore, the aim of this study is to examine the relationship between the nomophobia levels and trait anxiety levels of individuals who regularly do sports, which we practice in private sports businesses.

Materials and Methods: In order to obtain data about the nomophobia levels of the participants in the study; 'Nomophobia Scale' developed by Yıldırım and Correia (2015) and adapted into Turkish by Yıldırım et al. (2016); In order to obtain information about trait anxiety levels; The 'Trait Anxiety Scale' developed by Spielberger et al. (1970) and adapted into Turkish by Öner and Le Compte (1974-1977) was used. The scales were applied to a total of 365 people, 136 women and 229 men. For data analysis, through SPSS statistical packet program, frequency analysis was carried out, independent sample t-tests and one-way Anova were run and Tukey test was performed to find out the source of the difference among different groups of participants. In addition, correlation analysis was conducted through Pearson product moment correlation to explore the relationship between the participants' moral maturity and social well-being.

Findings: It was determined that there was a positive and significant relationship between the participants' nomophobia levels and their trait anxiety levels. Significant differences were found in the comparison of trait anxiety levels according to the gender variable.

Results: According to this; It was observed that as the participants' nomophobia levels increased, their trait anxiety levels also increased. It was concluded that the nomophobia levels of the participants were moderate, the trait anxiety levels were high, and the trait anxiety levels of the female participants were higher than the male participants. As a result of the correlation analysis, it was concluded that there is a significant relationship between nomophobia and trait anxiety.

Keywords: Sport, Nomophobia, Constant Anxiety

Voleybol Branşında Denge Çalışmalarının Performansa Etkisi

Duygu SEVİNÇ YILMAZ [1], Ferhat GÜDER, Burakhan AYDEMİR [2]

[1] Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi, Erzincan
[2] Bayburt Üniversitesi, Bayburt
[3] Karadeniz Teknik Üniversitesi, Trabzon

ÖZET

Giriş ve Amaç: Bu çalışmada voleybol branşında denge çalışmalarının performansa etkisinin incelenmesi amaçlanmıştır. Voleybol, temel biyomotor yeteneklerin ve teknik-taktik özelliklerin yüksek oranda kullanıldığı ve sürekli gelişim içinde olan, dünya çapında farklı yaş aralıklarında katılımcısı olan bir spor branşıdır. Tekniklerin uygulanışında tüm branşlar iyi bir dengeye ihtiyaç duymaktadır. Her spor branşında olduğu gibi voleybol branşında da denge özelliği sporcuların performanslarında büyük önem taşımaktadır. Dengenin iyi olmaması sporcuların sakatlanmalarına, tekniğin kaliteli şekilde uygulanamamasına sebep olabilmektedir

Yöntem: Bu araştırma, 2020-2022 yılları arasındaki bir zaman dilimine yayılmış, voleybolcularda denge antrenman uygulanmasının performans çıktılarına etkisine yönelik olarak yapılmış olan literatür çalışmalarını kapsamaktadır. Çalışmada, literatür araştırmalarından derlenmiş, bilgilendirme ve sonuçların karşılaştırılarak yorumlanmasını kapsayan mikro-analiz yöntemi kullanılmıştır. Literatür taramasında EBSCOhost, Google Scholar, Researchgate ve PubMed veri tabanlarından yararlanılmıştır.

Sonuç: Bu bölümde voleybol branşında denge çalışmalarının performansa etkisi incelenmiş ve literatür taramasının sonuçları yer almıştır.

Anahtar Kelimeler: Voleybol, Denge, Performans

The Effect of Balance Studies on Performance in Volleyball Branch

Duygu SEVİNÇ YILMAZ [1], Ferhat GÜDER, Burakhan AYDEMİR [2]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: In this study, it is aimed to examine the effect of balance exercises on performance in the volleyball branch. Volleyball is a sport branch in which basic biomotor skills and technical-tactical features are used at a high rate and which is in continuous development and has participants in different age ranges around the world. All branches need a good balance in the application of techniques. As in every sport branch, the balance feature in the volleyball branch is of great importance in the performance of the athletes. Poor balance can cause injuries to the athletes and the technique cannot be applied in a quality manner.

Materials and Methods: This research covers the literature studies on the effect of balance training on the performance outcomes of volleyball players spread over a period of time between 2020-2022. In the study, the micro-analysis method, which was compiled from literature research, covering information and interpretation of results by comparison, was used. EBSCOhost, Google Scholar, Researchgate and PubMed databases were used in the literature search.

Results: In this section, the effect of balance exercises on performance in the volleyball branch is examined and the results of the literature review are included.

Keywords: Volleyball, Balance, Performance

Sporda Öfkenin Kaynağı Problemi: İsmail Müfid İstanbuli Merkezli Bir Çözümleme

Ersin Afacan[1]

[1] Milli Eğitim Bakanlığı, Manisa

ÖZET

Giriş ve Amaç: Bu çalışma, Osmanlı İmparatorluğunun son dönemlerinde yaşamış Türk düşünürü İsmail Müfid İstanbuli (?-1802)'nin öfke ile ilgili düşünceleri bağlamında yapılmıştır. Çalışmanın amacı, düşünürün öfkenin kaynağı ile ilgili düşüncesini sosyolojik, epistemolojik ve psikolojik açıdan değerlendirmek, düşünürün öfke ile ilgili düşüncelerini sistematik şekilde ortaya koymak ve öfkenin kaynağına ilişkin bundan sonra yapılacak olan çalışmalara farklı bir açıdan kaynak olmaktır.

Yöntem: Araştırmada betimsel analiz yaklaşımı kullanılmıştır. Bu yaklaşımının amacı ulaşılan bulguları düzenli bir şekilde yorumlayıp sunmaktır. Bu yaklaşımda verilerle ilgili yapılan betimlemeler; açıklanır, yorumlanır, neden sonuç ilişkileri ortaya çıkartılır ve sonuca varılır (Yıldırım ve Şimşek 2013). Bu nedenle araştırmanın dokümanı olan esere, basılı bir şekilde ulaşılmıştır. Betimsel analiz yaklaşımına uygun olarak, araştırmanın bulgularının temaları on kavramda toplanmıştır. Bu on tema spora uyarlanıp yorumlanarak açıklanmıştır.

Bulgular:
İsmail Müfid İstanbuli'ye göre öfkenin kaynakları ucup, kibir, böbürlenmek, çekişme, inatçılık, şakacılık, alaycılık, hainlik, haksızlık ve haklarında çekişilenleri istemek olmak üzere on maddeden oluşmaktadır.

Sonuçlar: Araştırma sonucunda İsmail Müfid İstanbuli'nin, öfke konusunda ahlâkî olgunlaşmanın temelinde yer alan pek çok tümel bilgi ile ilkeler edinen ve bunları tikel durumlarla eşleştirerek olaylara ve şartlara ilişkin yeni yargılar sunan bir düşünür olduğu ortaya konulmuştur. İsmail Müfid İstanbuli'ye göre öfkenin kaynakları; ucup, kibir, böbürlenmek, çekişme, inatçılık, şakacılık, alaycılık, hainlik, haksızlık ve haklarında çekişilenleri istemek olmak üzere on nedenden oluşmaktadır. İsmail Müfid İstanbuli özelinde öfkenin kaynağı problemini spor üzerine konu edinecek özel bir bilimsel çalışmanın bulunmadığı tespit edilmiştir. Öfkenin nedenleri arasında kibir, böbürlenmek, alay ve hainlik gibi durumların İsmail Müfid İstanbuli tarafından öne çıkarılması günümüz spor insanları açısından manidardır

Anahtar Kelimeler: Öfke, Ahlak, Spor İnsanı, İsmail Müfid İstanbuli

The Source of Anger Problem in Sports: Ismail Müfid Istanbuli Centered Analysis

Ersin Afacan[1]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: This study was carried out in the context of the thoughts about anger of the Turkish thinker Ismail Müfid Istanbuli (?-1802), who lived in the last periods of the Ottoman Empire. The aim of the study is to evaluate the thinker's thought about the source of anger from a sociological, epistemological and psychological point of view, to reveal the thinker's thoughts about anger in a systematic way and to be a source for future studies on the source of anger from a different perspective.

Materials and Methods: Descriptive analysis approach was used in the research. The purpose of this approach is to regularly interpret and present the findings. In this approach, the descriptions made about the data; are explained, interpreted, cause-effect relationships are revealed and conclusions are reached (Yıldırım and Şimşek 2013). For this reason, the work, which is the document of the research, has been reached in printed form. In accordance with the descriptive analysis approach, the themes of the findings of the research were collected in ten concepts. These ten themes are explained by adapting them to sports.

Findings: According to İsmail Müfid İstanbuli, the sources of anger consist of ten items: scorn, arrogance, boasting, contention, stubbornness, joking, sarcasm, treachery, injustice and wanting those who are disputed about them.

Results: . As a result of the research, it has been revealed that İsmail Müfid İstanbuli is a thinker who acquires many universal knowledge and principles on the basis of moral maturation on anger and presents new judgments about events and conditions by matching them with particular situations. According to İsmail Müfid İstanbuli, the sources of anger are; It consists of ten reasons: arrogance, arrogance, quarrelling, stubbornness, joking, sarcasm, treachery, injustice and wanting those who are disputed about them. It has been determined that there is no special scientific study that will deal with the problem of the source of anger on sports in the case of İsmail Müfid İstanbuli. It is significant for today's sports people that situations such as arrogance, boasting, ridicule and treachery among the causes of anger are highlighted by İsmail Müfid İstanbuli.

Keywords: Anger, Morality, Sports Person, İsmail Müfid İstanbuli

Profesyonel Futbolcuların Psikososyal (Mental) Destek Gereksinimlerinin Araştırılması

Ersin Afacan[1]

[1] Milli Eğitim Bakanlığı, Manisa

ÖZET

Giriş ve Amaç: Antrenman ve maç malzemeleri, beslenme, barınma, sağlık gibi gereksinimlerin yanında günümüzün sert rekabet şartlarına bağlı olarak sporda psikososyal (mental) gereksinimler de giderek önem kazanmaktadır. Bu araştırmanın amacı, antrenörlerin görüşlerine dayalı olarak Türkiye Süper Liginde oynayan Türk profesyonel futbolcuların psikososyal (mental) destek gereksinimlerini belirlemektir.

Yöntem: Bu çalışmada, nitel araştırma yöntemi ve buna bağlı olarak yarı yapılandırılmış görüşme tekniği kullanılmıştır. Araştırmaya, 2021-2022 futbol sezonunda Türkiye Süper Liginde çalışan 20 Türk antrenör gönüllü olarak katılmıştır.

Bulgular: Araştırmanın sonuçlarına göre antrenörlerin hepsi, Türkiye Süper Liginde oynayan Türk profesyonel futbolcuların antrenman zihniyeti konusunda kendilerini geliştirme gereksinimleri bulunduklarını ifade etmiştir. Bunun yanında sırasıyla konsantrasyon, motivasyon, özgüven ve korku gibi konularda da futbolcuların psikososyal (mental) desteğe gereksinimi oldukları ortaya konulmuştur.

Sonuçlar: Araştırma, konuyla ilgili Türkiye'de yapılan ilk çalışma olduğu için yeni araştırmalara öncülük yapacağı tahmin edilmektedir. Ayrıca profesyonel futbolcuların psikososyal (mental) destek gereksinimlerinin daha kapsamlı ve detaylı şekilde belirlenmesine yönelik olarak futbolcuların kendilerinden, menajerlerinden, aile ve sosyal çevrelerinden bilgi almaya yönelik araştırmaların yapılmasında da yarar bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Futbol, antrenör, psikososyal gereksinimler, profesyonel futbolcu

Investigation of The Psychosocial (Mental) Support Needs of Professional Football Players

Ersin Afacan[1]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: . In addition to the needs such as training and match materials, nutrition, shelter and health, psychosocial (mental) needs in sports are also gaining importance due to today's fierce competition conditions. The aim of this research is to determine the psychosocial (mental) support needs of Turkish professional football players playing in the Turkish Super League based on the opinions of the coaches.

Materials and Methods: In this study, qualitative research method and accordingly semi-structured interview technique were used. 20 Turkish coaches working in the Turkish Super League voluntarily participated in the research in the 2021-2022 football season.

Findings: According to the results of the research, all of the coaches stated that they need to improve themselves in the training mentality of Turkish professional football players playing in the Turkish Super League. In addition, it has been revealed that football players need psychosocial (mental) support in subjects such as concentration, motivation, self-confidence and fear, respectively.

Results: Since the research is the first study on the subject in Turkey, it is expected that it will lead to new researches. In addition, it would be beneficial to conduct research to obtain information from the football players themselves, their managers, their families and social circles in order to determine the psychosocial (mental) support needs of professional football players in a more comprehensive and detailed way.

Keywords: Football, coach, psychosocial needs, professional football player

Zihinsel Hazır Oluş ile Skor Arasındaki İlişkinin Değerlendirilmesi: Gümüş Ligi Oturarak Voleybol Milli Takım Örneği

Meltem Işık Afacan[1]

[1] **Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Aydın**

ÖZET

Giriş ve Amaç: Bir sporcudan maç için fiziksel, düşünsel ve duygusal olarak hazırlıklı olması beklenmektedir. Özellikle turnuva döneminde alınan skorlar gibi pek çok nedenden dolayı sporcuların performansında dalgalanmalar meydana gelebilmektedir. Bu nedenle çalışmanın amacı, oturarak voleybol milli takım oyuncularının zihinsel hazır oluş düzeyleri ile skor arasındaki ilişkiyi incelemektir.

Yöntem: Araştırmanın çalışma örneklemini, Oturarak Voleybol Avrupa Gümüş Ligine katılan A Milli Erkek Oturarak Voleybol Takımı oluşturmuştur. Milli takımdaki sporcular demografik bilgi formu ile birlikte zihinsel hazır oluş ölçeğini turnuvanın ilk maçından önce ve turnuvanın son maçından önce doldurmuşlardır. Elde edilen veriler SPSS 26.0 for Windows programı ile analiz edilmiştir. Sporculardan alınan ön test ve son test ölçümlerinin normalliği çarpıklık-basıklık değerleri incelenerek belirlenmiştir. Araştırmada sporcuların zihinsel hazır oluş ön test ve son test ölçümlerinin betimsel istatistikleri verilmiştir. Tekrarlı ölçümlerin karşılaştırılmasında parametrik testlerden eşleştirilmiş örneklem (paired sample) t testinden yararlanılmıştır.

Bulgular ve Sonuç: Elde edilen bulgulara göre, sporcuların turnuvanın ilk maçından önce ölçülen zihinsel hazırlık, soğukkanlılıklarını koruma ve odaklanma düzeylerinin turnuvanın son maçından önce ölçülen değerlere göre yüksek olduğu, korku düzeylerinin ise düşük olduğu görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Oturarak Voleybol, Zihinsel Hazırlık, Odaklanma, Korku

Evaluation of the Relationship Between Mental Readiness and Score: Silver League Sitting Volleyball National Team Example

Meltem Işık Afacan[1]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: An athlete is expected to be physically, mentally and emotionally prepared for the match. Especially during the tournament period, fluctuations may occur in the performance of the athletes due to many reasons. For this reason, the aim of the study is to examine the relationship between the mental readiness levels of the sitting volleyball national team players and the score.

Materials and Methods: The study sample of the research consisted of the National Men's Sitting Volleyball Team, which participated in the European Silver League of Sitting Volleyball. Athletes in the national team filled the demographic information form and mental readiness scale before the first match of the tournament and before the last match of the tournament. The obtained data were analyzed with SPSS 26.0 for Windows program. The normality of the pre-test and post-test measurements taken from the athletes was determined by examining the skewness and kurtosis values. In the study, descriptive statistics of the mental readiness pre-test and post-test measurements of the athletes were given. Paired sample t-test, one of the parametric tests, was used to compare repeated measurements.

Findings and Results: According to the findings, it is seen that the mental preparation, Cool-Headedness and Concentration levels measured before the first match of the tournament are higher than the values measured before the last match of the tournament, while their fear levels are lower.

Keywords: Sitting Volleyball, Mental Preparation, Concentration, Fear

Spor Pazarlamasında Rebranding ve Debranding Uygulamaları

Gökhan Aydın[1], Emre Belli[1]

[1]Atatürk Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Erzurum

ÖZET

Giriş ve Amaç:
Logolar, geleneksel olarak markayı rakiplerinden ayırt etmeye ve farklılaştırmaya odaklanmış semboller olarak ifade edilmektedir. Logoların markanın anlamını iletmenin yanı sıra hedef kitle üzerinde olumlu duygular yaratabilme gücü de vardır. Bu sebeple markaların izlemiş olduğu logo stratejileri oldukça önemlidir. Bu çalışmada spor pazarlamasında logolara yönelik kullanılan rebranding ve debranding uygulamaları açıklanmaya çalışılmıştır.

Yöntem: Çalışmada konuyla ilgili literatür taraması yapılarak spor markalarının logolarında uygulanan rebranding ve debranding stratejileri ortaya koyulmuştur. Rebranding ve debranding üzerine yazılmış bilimsel çalışmalardan yola çıkarak spor markalarının geçmişten günümüze kullanmış oldukları logolarda ne gibi değişimlere gittiği örneklerle vurgulanmıştır.

Bulgular: Aynı sektör içindeki markalardan bazıları debranding bazıları rebranding bazıları ise hem rebranding hem de debranding stratejisi uygulamıştır. Rebranding stratejisi uygulayan markalar, logolarında katı değişimler uygularken debranding stratejisi uygulayan markalar logolarında daha çok sadeleşmeye gitmiştir.

Sonuçlar: Rebranding stratejileri çok geniş kitleler tarafından tanınan markaların logolarında gerçekleştirilmeye uygunken; pazara yeni girmiş markaların bu stratejiyi uygulamaları marka kimliklerini zedeleyebilmektedir. Debranding stratejisi ise güçlü bir marka hikayesi ile hedef kitlenin algısına yerleşebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Spor Pazarlaması, Rebranding, Debranding

Rebranding and Debranding Applications in Sports Marketing

Gökhan Aydın[1], Emre Belli[2]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: Logos are traditionally expressed as symbols focused on distinguishing and differentiating the brand from its competitors. In addition to conveying the meaning of the brand, logos also have the power to create positive emotions on the target audience. For this reason, the logo strategies chosen by the brands are very important. In this study, rebranding and debranding applications used for logos in sports marketing have been tried to be explained.

Methods: In the study, the rebranding and debranding strategies applied in the logos of sports brands were revealed by scanning the literature on the subject. Based on the scientific studies on rebranding and debranding, the changes in the logos that sports brands have used from past to present are emphasized with examples.

Findings: While some of the brands in the same sector have applied debranding, some have applied rebranding strategy; some have applied both rebranding and debranding strategies. While the logos of the brands that applied the rebranding strategy were redesigned, the logos of the brands that applied the debranding strategy were simplified.

Results: While rebranding strategies are suitable for the logos of brands that are widely known, the implementation of this strategy by the newly introduced brands may damage their brand identities. On the other hand, debranding strategy can have a place in the perception of the target audience with a strong brand story.

Keywords: Sports Marketing, Rebranding, Debranding

Pandemi Sürecinde Zihinsel Engelli Olan Lisanslı Yüzme Sporcu Ailelerinin Kaygı Düzeylerinin İncelenmesi

Turan Gökarslan [1], Savaş Duman [1]

[1]Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Aydın

ÖZET

Giriş ve Amaç: Engelli bir çocuğun anne-babası olmak büyük bir sorumluluğu talep eder. Zihinsel engelli bir çocuğun anne babası olmakla rolleri de normal gelişim gösteren çocuklara anne baba olmaktan farklı olmaktadır. Düşüncesindeki çocuktan farklı bir çocuğa sahip olmak, aileye bağımlılık, çocuğu kabullenememe, ömür boyu bakım, eşler arasında yaşanılan çatışmalar, anne babanın ölümünden sonra çocuğun durumuyla ilgili kaygıları ve ekonomik kaygılar ailelerde türlü sorunlara sebep olabilmektedir. Covid-19 pandemi sürecinde zihinsel engeli olan lisanslı yüzme sporcusu ailelerinin kaygı düzeylerinin incelenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Yarı yapılandırılmış görüşme formu yaklaşımı kullanılarak gerçekleştirilen bu araştırmanın evren ve örneklemini Manisa İl Gençlik, Manisa Su Sporları, Manisa Otizm Spor Kulübü ve Genç Ege Gençlik ve Spor Kulübünde lisanslı olarak yüzme sporu ile uğraşan zihinsel engelli sporcu ailesi olan 16 katılımcı oluşturmaktadır. Nitel araştırma modelinin kullanılmasıyla gerçekleştirilen çalışmada, araştırmacı tarafından 14 soru hazırlanmıştır.

Bulgular: Çalışmada elde edilen verilerin çözümlenmesinde nitel araştırma yöntemlerinden olan içerik analizi yöntemi ve betimsel analiz yöntemi kullanılmış ve böylelikle elde edilen verilere Yüzde-Frekans Analizi uygulanmıştır.

Sonuçlar: Sonuç olarak; Yüzme sporunun zihinsel engelli çocuklarda fiziksel olarak, büyüme ve gelişme, postür ve motor becerilerine olumlu yönde etkilerinin olduğunu, zihinsel olarak iletişim ve birlikte iş yapma becerilerinde gelişim meydana geldiği tespit edilirken, covid-19 pandemi süreci ve birtakım kısıtlamalardan dolayı yüzme havuzuna gidemeyen sporcularda, kilo alımının oluştuğu, dikkat dağınıklığının meydana geldiği ve takıntıların oluştuğu tespit edilmiştir. Zihinsel engelli sporcuların aileleri ile ilgili olarak; Covid-19 pandemi sürecinde yüzme sporcusu ebeveynlerinin, kaygılandığı ve bu yüzde kaybetme korkusu yaşadığı, çocuklarının antrenman yapamadığı dönemde, sportif başarısının gerilemesinden endişe ettiği, ancak kademeli olarak açılan yüzme havuzları sayesinde çocuklarının sosyal yaşama tekrar katılım sağlamasından dolayı olumlu yönde görüş bildirdikleri tespit edilmiştir.

Anahtar Sözcükler: Aile, Engelli, Kaygı. Spor, Zihinsel Engelli.

Investıgatıon Of Anxıety Levels Of Lıcensed Swımmıng Athletes Famılıes With Mental Dısabılıty Durıng The Pandemic Process

Turan Gökarslan [1], Savaş Duman [1]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: Being the parent of a disabled child demands a great responsibility (Cumabaeva, 2021). Being the parents of a mentally retarded child, their role is different from being a parent to a child with normal development. Having a child different from the one in his mind, dependency on the family, not accepting the child, lifelong care, conflicts between spouses, concerns about the condition of the child after the death of the parents and economic concerns can cause various problems in families. The aim of this study was to examine the anxiety levels of families of licensed swimmers with mental disabilities during the COVID-19 pandemic.

Method: The universe and sample of this research, which was carried out using a semi-structured interview form approach, consists of 16 participants, who have a family of mentally handicapped athletes who are licensed to swim in Manisa Province Youth, Manisa Water Sports, Manisa Autism Sports Club and Young Aegean Youth and Sports Club. In the study, which was carried out using the qualitative research model, 14 questions were prepared by the researcher.

Findings: In the analysis of the data obtained in the study, the content analysis method and descriptive analysis method, which are among the qualitative research methods, were used and Percent-Frequency Analysis was applied to the obtained data.

Results: As a result; It has been determined that swimming has positive effects on physical, growth and development, posture and motor skills of mentally retarded children, and development occurs in mental communication and co-working skills. It has been determined that there is a habit of distraction, distraction, and obsessions. Regarding the families of mentally handicapped athletes; It has been determined that during the Covid-19 pandemic, the parents of swimming athletes were worried and afraid of losing this percentage, worried about the regression of their sportive success when their children could not train, but gave a positive opinion because of their children's re-participation in social life thanks to the swimming pools that were opened gradually.

Key Words: Anxiety, Disabled, Family, Mentally Disabled, Sports.

Üniversite Öğrencilerinin Sosyo-Ekonomik Özelliklerine Göre Rekreasyonel Etkinliklere Yönelik Flow Yaşantılarının İncelenmesi

Murat Özmaden[1], Batuhan Ordu[2]

[1]Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Aydın
[2]Aydın Adnan Menderes Sosyal Bilimleri Enstitüsü Spor Yönetim Bilimleri Anabilim Dalı,Aydın

ÖZET

Giriş ve Amaç: Akış, kişinin aktiviteye odaklanması, başka konuların varlığını görmezden gelmesi ile aktivitenin içerdiği zorluklar ve meydan okuma becerilerini içeren, içsel olarak ödüllendirici bir deneyim olarak tanımlanabilir. Odağın aktiviteden ziyade eksikliklere yöneltilmesiyle yaşanan kaygı, akış deneyimini engelleyen zihinsel bir durumdur. Akış deneyiminin oluşabilmesi için rekreasyonel katılım önemli bir faktör olarak görülmektedir. Bu çalışmada rekreasyonel katılımı olumsuz yönde etkileyen sosyo-ekonomik özelliklere göre üniversite öğrencilerinin rekreasyonel etkinliklere yönelik akış ve kaygı yaşantılarının incelenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Araştırma genel tarama modeli ile yürütülmüştür. Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi'nde öğrenim gören 1240 öğrenci arasından basit tesadüfi örnekleme yöntemi kullanılarak seçilen 333 öğrenci araştırmanın örneklemini oluşturmaktadır. Araştırmada sosyo-ekonomik durumu belirlemek için beş adet sorudan oluşan Kişisel Bilgi Formu, Rheinberg vd. (2003) tarafından geliştirilen ve Özdemir vd. (2020) tarafından uyarlanan Etkinlik Tecrübe Ölçeği kullanılmıştır. Elde edilen verilerin analizinde SPSS 26 programı kullanılmıştır.

Bulgular: Araştırmada kadınların akış yaşantıları erkeklere göre daha yüksek bulunmuştur. Rekreasyon Eğitimi bölümünde öğrenim gören öğrencilerin, diğer bölümlerde (Spor Yöneticiliği, Beden Eğitimi ve Spor, Antrenörlük Eğitimi) öğrenim gören öğrencilere göre daha yüksek düzeyde akış deneyimlediği sonucuna ulaşılmıştır. Sonuçlar ayrıca gelir düzeyi yüksek üniversite öğrencilerinin akış ve kaygı yaşantılarının daha düşük olduğunu göstermiştir. Ders saatleri dışında herhangi bir işte çalışmayan öğrencilerin akış yaşantıları yüksek iken bir işte çalışan öğrencilerin ise kaygı yaşantıları düşük elde edilmiştir. Ailesinin yanında ve öğrenci yurdunda kalan öğrencilerin akış yaşantıları daha yüksek iken rekreasyonel etkinliklere yönelik kaygı yaşantısının daha yüksek olduğu grup ailesinin yanında yaşayan öğrenciler olmuştur.

Sonuçlar: Sonuç olarak, üniversite öğrencilerinin rekreasyonel etkinliklerde yaşadıkları akış ve kaygı yaşantıları sosyo-ekonomik özellikleri çerçevesinde değişim göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Rekreasyonel Etkinlik, Akış deneyimi, Kaygı

Investigation of University Students' Flow Experiences for Recreational Activities According to Socio-Economic Characteristics

Murat Özmaden[1], Batuhan Ordu[2]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: Flow can be defined as an intrinsically rewarding experience that involves focusing on the activity, ignoring the presence of other issues, and the challenges and challenge skills that the activity involves. Anxiety experienced by shifting the focus to deficiencies rather than activity is a mental state that hinders the experience of flow. Recreational participation is seen as an important factor for the flow experience to occur. In this study, it is aimed to examine the flow and anxiety experiences of university students towards recreational activities according to socio-economic characteristics that adversely affect recreational participation.

Materials and Methods: The research was conducted with a general screening model. 333 students selected using simple random sampling method among 1240 students studying at Aydın Adnan Menderes University Faculty of Sports Sciences constitute the sample of the research. In the study, Personal Information Form consisting of five questions and Activity Experience Scale consisting of 13 items were used to determine socio-economic status. SPSS 26 program was used in the analysis of the obtained data.

Findings: In the study, it was found that women's flow experiences were higher than men's. It was concluded that students studying in the Recreation Education department experienced a higher level of flow than students studying in other departments (Sports Management, Physical Education and Sports, Coaching Training). The results also showed that high-income university students experienced lower flow and anxiety. While the flow experiences of the students who did not work in any job outside the class hours were high, the anxiety experiences of the students working in a job were low. While the flow experiences of the students staying with their families and in the student dormitory were higher, the group with higher anxiety experiences for recreational activities were the students living next to their families.

Results: As a result, the flow and anxiety experiences of university students in recreational activities have changed within the framework of their socio-economic characteristics.

Keywords: Recreational Activity, Flow Experience, Anxiety

Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesinde Öğrenim Gören Öğrencilerin Dijital Oyun Bağımlılığı Düzeyleri İle Problem Çözme Becerilerinin İncelenmesi

Savaş DUMAN[1], Çilem BULUT[1], Bihter ATAK[2]

[1] Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Aydın
[2] Gazi Üniversitesi, Ankara

ÖZET

Giriş ve Amaç: Günümüzde teknolojinin hızlı gelişimine bağlı olarak bilimde gelişim göstermektedir. Her iki alanda meydana gelen bu gelişim insanların ihtiyaçlarını da değiştirmiş ve arttırmıştır. Buna birlikte teknolojiye ve teknolojik cihazlara olan ilgi artmıştır. Böylelikle içerisinde yaşadığımız toplum içerisinde bireyler daha fazla internet kullanmaya ve dijital oyun oynamaya başlamışlardır. Castel, Pratt ve Drummod (2015)'tarafından yapılan başka bir araştırmada, el ve motor beceri gerektiren dijital oyunların dikkat düzeylerine de olumlu yönde etkilerinin olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Dijital oyun bağımlılığı ile problem çözme becerilerinin incelendiği bu araştırmada dijital oyun oynayan bireylerin problem çözme becerilerinin de yüksek olacağı düşüncesinden hareket edilmiştir.

Yöntem: Araştırmanın evren ve örneklemini Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesinde 2021-2022 eğitim öğretim yılında öğrenim gören 138'i erkek 109'u kadın olmak üzere toplam 247 öğrenciden oluşmaktadır. Çalışma kapsamında elde edilen verilerin analizinde; SPSS 22.0 paket programı kullanılmıştır.

Bulgular: İlgili verilere uygun analizlerin seçilmesinde; verilerin normal dağılıma uygun olmadığı saptanmıştır. Bu bağlamda, ikili grupların karşılaştırılmasında Mann Whitney U testi, ikiden fazla gruplarında karşılaştırılmasında Kruskal Wallis H testi kullanılmıştır. İkiden fazla gurupların karşılaştırılmasında farklılık tespit edilen durumda Bonferroni düzletmeli Mann Whitney U tespit yapılmıştır. Dijital oyun bağımlılığı ve problem çözme becerileri arasındaki ilişkinin belirlenmesinde ise Spearman korelasyon analizinden yararlanılmıştır.

Sonuçlar: Sonuç olarak; öğrencilerin dijital oyun bağımlılıkları arttığında problem çözme becerilerinin alt boyutları olan kendine güvenli, değerlendirici ve düşünen yaklaşım alt boyut puan ortalamalarının da arttığı ancak kaçıngan, planlı ve aceleci yaklaşım puanlarının ise düşüşe geçtiği sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Dijital Oyun, Problem, Spor

Examınatıon Of Dıgıtal Game Addıctıon Levels And Problem Solvıng Skılls Of Students At Aydın Adnan Menderes Unıversıty Faculty Of Sports Scıences

Savaş DUMAN[1], Çilem BULUT[1], Bihter ATAK[2]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: Today, depending on the rapid development of technology, science is developing. This development in both areas has changed and increased the needs of people. Along with this, the interest in technology and technological devices has increased. Thus, in the society we live in, individuals have started to use the internet more and play digital games. In another study by Castel, Pratt, and Drummod (2015), it was concluded that digital games that require manual and motor skills also have positive effects on attention levels. In this study, which examines digital game addiction and problem-solving skills, it is thought that the problem-solving skills of individuals who play digital games will also be high.

Materials and Methods: The universe and sample of the research consists of 247 students, 138 males and 109 females, studying at Aydın Adnan Menderes University Faculty of Sports Sciences in the 2021-2022 academic year. In the analysis of the data obtained within the scope of the study; SPSS 22.0 package program was used.

Findings: SPSS 22.0 package program was used in the analysis of the obtained data. Cronbach's alpha (α) coefficients of the scales used in the study were determined. Then, since the data of the participants did not show normal distribution and homogeneity of variance, nonparametric test methods were used within the scope of this study. Comparisons between groups were made with the Kruskal-Wallis test method, and significant results were compared in pairs with the Mann Whitney-U test. Difference analyzes and correlation correlations were applied to the data obtained from the participants. The statistical significance level was accepted as 0.05.

Results: As a result; It was concluded that when the digital game addiction of the students increased, the self-confident, evaluative and thinking approach sub-dimensions, which are the sub-dimensions of problem-solving skills, also increased, but the avoidant, planned and hasty approach scores decreased.

Keywords: Digital Game, Problem, Sports

Liderlik Yönelimi: Üniversite Öğrencileri Üzerine Bir Araştırma

Alpay BÜLBÜL[1], Gökhan İPEKOĞLU[2], Fatih YILMAZ[3]

[1]*Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi*
[2]*Ordu Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi*
[3]*Selçuk Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi*

ÖZET

Giriş ve Amaç: Temel yaklaşım olarak liderler; çevresinde bulunan bireyleri hitabet gücü, sahip olduğu bilgi ve vizyonu ile etkileyip, sürükleyen bir yapıya sahiptir. Aynı zamanda çevresindekilerin gelişimine olanak sağlayacak olumlu değişim ve sürekli öğrenme ortamları sağlar. Dolayısıyla bu araştırma üniversite öğrencilerinin liderlik yönelimlerinin bazı değişkenler açısından incelenmesini amaçlamaktadır.

Yöntem: Betimsel bir nitelik taşımakta olan bu araştırma tarama modeline göre yürütülmüştür. Araştırma grubunu Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Spor Yöneticiliği Bölümü öğrencilerinden 121 üniversite öğrencisi oluşturmaktadır. Araştırmada iki bölümden oluşan anket tekniği kullanılmıştır Araştırmada veri toplama aracı olarak, birinci bölümde araştırmacılar tarafından oluşturulan "Kişisel Bilgi Formu", ikinci bölümde ise Bolman & Deal (1991) tarafından geliştirilen, Dereli (2003) tarafından Türkçe'ye uyarlanan Liderlik Yönelim Ölçeği" kullanılmıştır. Elde edilen veriler bilgisayar ortamına aktarıldıktan sonra ölçek geneli normal dağılım uygunluğunu saptamak için Skewness ve Kurtosis değerlerine bakılmıştır. Verilerin çözüm ve yorumlanmasında betimsel istatistikler, t-testi ve tek faktörlü varyans analizi ve korelasyon testi kuanılmıştır.

Bulgular: Yapılan analizler neticesinde; cinsiyet, yaş ve gelir düzeine göre liderlik yönelimleri açısından herhangi bir farklılığa rastlanmamıştır.

Sonuç: Ayrıca araştırmaya dahil edilen katılımcıların liderlik yönelimlerine bakıldığında; öğrencilerin liderlik yönelimlerinin orta seviyenin üzerinde olduğu tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Lider, Liderlik; Liderlik yönelimleri

Leadership Orientation: A Study on University Students

Alpay BÜLBÜL[1], Gökhan İPEKOĞLU[2], Fatih YILMAZ[3]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: Leaders as a basic approach; It has a structure that affects and drags the individuals around it with its power of rhetoric, knowledge and vision. At the same time, it provides positive change and continuous learning environments that will allow the development of those around it. Therefore, this research aims to examine the leadership orientations of university students in terms of some variables.

Method: This research, which has a descriptive nature, was carried out according to the scanning model. The research group consists of 121 university students from Aydın Adnan Menderes University, Faculty of Sports Sciences, Department of Sports Management. A questionnaire technique consisting of two parts was used in the research. As a data collection tool in the research, the "Personal Information Form" created by the researchers in the first part, and the Leadership Orientation Scale developed by Bolman & Deal (1991) and adapted into Turkish by Dereli (2003), were used in the second part. . After the obtained data were transferred to the computer environment, Skewness and Kurtosis values were checked to determine the normal distribution suitability for the overall scale. Descriptive statistics, t-test and one-factor analysis of variance and correlation test were used in the analysis and interpretation of the data.

Findings: As a result of the analysis; no difference was found in terms of leadership orientations according to gender, age and income level.

Conclusion: In addition, when the leadership orientations of the participants included in the research are examined; It has been determined that the leadership orientations of the students are above the medium level.

Keywords: Leader, Leadership; leadership orientations

Yapay Hareket Alanlarında Psiko-Motor Gelişime Yönelik Tasarım Yaklaşımı

İlknur Ata Aydemir[1], Şengül Yalçınkaya[2]

[1] Karadeniz Teknik Üniversitesi Mimarlık Fakültesi, Trabzon
[2] Karadeniz Teknik Üniversitesi Mimarlık Fakültesi, Trabzon

ABSTRACT

Giriş ve Amaç: Günümüzde kentlerdeki yoğun yapılaşma, yeşil alan ve parkların azalması, çocuğa sunulan fiziksel çevredeki plansızlıklar ve değişen yaşam biçimi çocukların hareketini oldukça sınırlamıştır. Çocuklar zamanlarının çoğunu kapalı mekânlarda, çoğu zaman ekran karşısında hareketsiz geçirmektedir. Oysa çocukluk döneminde motor becerileri için gelişimi için hareket oldukça önemli bir yere sahiptir. Bu noktada çocuklar eğlenceli zaman geçirirken aynı zamanda psiko-motor gelişimini destekleyecek nitelikli tasarımlara bir ihtiyaçtır. Çocuklara fiziksel aktivite yapabilecekleri mekânlar sunulmalıdır. Çalışmada, aktivite alanlarında çocukların psiko-motor gelişimi için mekansal olarak ortaya konulan yaklaşımların neler olabileceği araştırılmaktadır.

Yöntem: Çalışma kapsamında BE-MİNE ve DONGCHEON-DONG J.ONE araştırma alanı olarak seçilmiştir. Konu alanda harekete yönelik var olan mekânsal öğelerin psiko-motor beceriyi destekleme durumları üzerinden ele alınmıştır. Biri açık diğeri kapalı olan iki alan için farklı yaş gruplarına sunduğu olanaklar plan ve görseller üzerinden değerlendirilmiştir ve grafiksel olarak sunulmuştur.

Bulgular: Be-Mine alanı 4 farklı bölgesi ile farklı yaş grubu çocuklarının motor gelişimlerini destekleyecek şekilde tasarlanmıştır. Açık alanda daha geniş hareket etme olanağı sağlayan BE-MİNE alanı temel hareketler ve spor ile ilişkiler döneme ait beceriler için uygun mekansal düzenlemeye sahiptir. Kapalı bir mekân olarak kurgulanan DONGCHEON-DONG J.ONE alanı temel hareketler dönemi çocuklar için daha uygundur. Alanların mekan örgütlenmesinde halat, tırmanma duvarı, hamak, kaydırak, basamaklar, eğimli katmanlı yüzeyler, boşluklu yüzeyler, top havuz, trambolin ve tünele yer verilmiştir.

Sonuç: Açık ve kapalı olma durumuna örnek olan bu iki tasarım, çocukların hareket etmesini teşvik edecek mekân tasarım yaklaşımlarının nasıl olabileceğinin birer örneğidir. Çocukların psiko-motor gelişim başta olmak üzere tüm gelişim alanlarını destekleyecek mekânlarının sunumu önemlidir. Bu noktada tasarımcıların farklı uzmanlık alanındaki kişilerle birlikte tasarım yaklaşımlarını geliştirmesi ve fiziksel çevrenin çocukların gelişimini destekleyecek olanaklara sahip olması sağlamalıdır.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, Devinsel gelişim, Hareket Alanları, Mekan, Olanaklılık

Design Approach for Psychomotor Development in Artificial Movement Spaces

İlknur Ata Aydemir, Şengül Yalçınkaya

ABSTRACT

Introduction and Purpose: Children have limited mobility in cities due to dense construction, diminishing green areas and parks, unplanned physical settings, and changing lifestyles. Children spend most of their time indoors, especially in front of screens. However, movement helps children develop motor skills. Therefore, we need designs that allow children to develop psychomotor skills while having fun. In other words, we need to provide children with spaces where they can engage in physical activity. This study investigated the extent to which activity spaces allowed children to develop psychomotor skills.

Materials and Methods: The study focused on be-MINE (open space) and DONGCHEON-DONG J.ONE (closed space) in terms of their spatial elements promoting psychomotor skills. We evaluated the possibilities offered by these two spaces to different age groups through plans and visuals and presented them graphically.

Findings: Be-MINE has four spaces that allow different age groups to develop motor skills. The building allows children to engage more in physical activity in the open space. It has a spatial arrangement suitable for children to develop motor skills. DONGCHEON-DONG J.ONE is suitable for children to do basic movements. The building spaces have ropes, climbing walls, hammocks, slides, steps, sloping layered surfaces, concave surfaces, ball pools, trampolines, and tunnels.

Conclusion: These two buildings exemplify how space design approaches can encourage children to move. We must provide children with spaces that help them develop different skills, especially psychomotor skills. Therefore, designers should collaborate with experts to develop designs with physical settings that promote children's development.

Keywords: Child, motor development, movement areas, space, possibility

İşveren Marka Yönetimi Algısının Çalışan Mutluluğuyla İlişkisi: Ankara'da Hizmet Sektöründe Bir Araştırma

Doğukan Batur Alp GÜLŞEN[1], Aydıner Birsin YILDIZ[2], Hasan ŞAHAN[1]

[1] [1]Akdeniz Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi / Antalya
[2] Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi / Ankara

ÖZET

Giriş ve Amaç: Bu araştırmanın amacı, özel spor işletmelerinde işveren markası uygulamalarına yönelik algıların çalışan mutluluğuyla olan ilişkisini incelemek ve demografik değişkenlere göre farklılıkları belirlemektir.

Yöntem: Araştırmaya 124'ü (%59,3) erkek, 84'ü (%40,2) kadın olmak üzere toplam 208 kişi gönüllü olarak katılmıştır.Araştırmada sosyo-demografik değişkenler ile ilgili bilgiler, araştırmacı tarafından oluşturulan Kişisel Bilgi Formu ile toplanmıştır. Araştırma kapsamında veri toplamak amacıyla; İçirgen (2016)'in "İşveren Marka Ölçeği" ve Hills ve Argyle (2002) tarafından geliştirilen ve Erkuş vd. (2015) tarafından Türkçe uyarlaması yapılan "Çalışan Mutluluğu Ölçeği" kullanılmıştır.

Bulgular: Çalışmada kullanılan ölçeğe verilen yanıtların iç tutarlılığı Cronbach alpha (α) ile incelenmiş ve işveren markasının katsayı .95, çalışan mutluluğunun katsayısı .82 olarak bulunmuştur. Verilerin analizi SPSS 22.0 paket programı ile yapılmış, araştırmada anlamlılık düzeyi $p<0.05$ olarak alınmıştır. Verilerin dağılımı incelendiğinde normal dağılım göstermediği tespit edilmiştir ve betimsel istatistikler frekans (f), yüzde (%), Mann-Whitney U Testi, Kruskal-Wallis H Testi ve Sperman rho Korelasyon testleri kullanılmıştır.

Sonuçlar: Araştırma sonucunda elde edilen bulgulara göre; cinsiyet ve mezuniyet değişkenlerine göre anlamlı bir farklılık saptanmamıştır. Ayrıca işveren marka yönetimi algısı ile çalışan mutluluğu arasında orta düzeyli pozitif ilişkiler tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Çalışan Mutluluğu, Spor, Spor İşletmeleri, İşveren Markası

The Relationship of General Self-Confidence in Students with Beliefs and Emotions Regarding Academic Potential

Doğukan Batur Alp GÜLŞEN[1], Aydıner Birsin YILDIZ[2], Hasan ŞAHAN[1]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: The aim of this study is to examine the relationship of general self-confidence with beliefs and feelings about academic potential in a sample of university students.

Materials and Methods: A total of 207 volunteer university students, 132 women (63.8%) and 75 men (36.2%), participated in the study. The Self-Confidence Scale developed by Akın (2007) and the Beliefs and Emotions Scale for Academic Potential adapted to Turkish by Akın, Akın and Yıldız (2014) were used in the study.

Findings: The internal consistency of the answers obtained within the scope of the research was examined with the Cronbach's Alpha coefficient. Coefficients ranging from .88 to .97 were obtained. In order to determine the tests to be performed, it was evaluated that the data showed normal distribution by taking into account the skewness and kurtosis values and the graphics. In this direction, independent groups t-test was performed and Pearson correlation coefficient was calculated. All analyzes were performed using the SPSS 26 package program, subject to the "$p<.05$" significance level. According to the findings obtained as a result of the research, it was determined that gender was not a determinant for the relevant characteristics, but knowing a foreign language was a determinant for self-confidence and general self-confidence. In addition, it was determined that there was a statistically significant, linear relationship between self-confidence and beliefs and feelings about academic potential.

Results: With the results obtained, evidence of an element that has a relationship between beliefs and feelings about academic potential, which is one of the factors that will affect students' efforts and performance in academic fields, has been created.

Keywords: Academic Potential, Beliefs and Feelings towards Academic Potential, Self-Confidence

Sosyal Yeterlik ve Rekreasyonel Katılım, Akış Deneyiminin Belirleyicileri Midir?

Savaş Duman[1], Şenay Şule Yurtdaş[2], Batuhan Ordu[2]

[1]Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Aydın
[2]Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Spor Yönetim Bilimleri Anabilim Dalı, Aydın

ÖZET

Giriş ve Amaç: En uygun deneyimi tanımlamak için önerilen akış deneyiminin oluşumunda rekreasyonel katılım önemli bir öncül olarak son yıllarda yapılan çalışmalarla desteklenmiştir. Rekreasyonel deneyimlerde ortak katılım, diğer bir deyişle sosyal bağlamın katkısı göz ardı edilemez bir faktör olmakla birlikte sosyal etkileşim gerektiren etkinlikler mutluluk, zevk ve heyecan gibi olumlu sonuçlara daha yatkındır. Sosyal etkileşimlerde yeterlik ve yeteneklere inanç olarak adlandırılan sosyal yeterlik kişinin aktivitenin zorluklarını algılama biçimini değiştirebilmektedir. Sosyal bir grup olarak işbirliği ve etkileşim akış deneyimi gibi olumlu deneyimler yaşamaya yönlendirmektedir. Araştırmada, akış deneyimini katılım ve etkileşim yolu ile potansiyel olarak etkileyen sosyal yeterliğe odaklanılmıştır. Araştırmanın amacı, akış deneyimi üzerinde rekreasyonel katılım ve sosyal yeterliğin etkisinin incelenmesidir.

Yöntem: Araştırmaya Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi'nde öğrenim gören 1240 öğrenciden oluşan evreni temsilen 345 öğrenci gönüllü olarak katılmıştır. Veri toplama araçları, Rekreasyonel Akış Deneyimi Ölçeği ve Sosyal Yeterlik ve Sosyal Sonuç Bekleme Ölçeği olarak belirlenmiştir. Veriler, SPSS 26 programı aracılığıyla analiz edilmiştir. Araştırmada Bağımsız Örneklem T Testi (tek kuyruk), ANOVA ve MANOVA analizi, çoklu karşılaştırma testlerinden Scheffe Testi ve Games-Howell Testi ile Hiyerarşik Regresyon Analizi kullanılmıştır.

Bulgular: Araştırmada, rekreasyonel aktivitelere katılan öğrencilerin akış deneyimi, aktivitelere katılmayanlara göre önemli ölçüde yüksek elde edilmiştir. Katılım sıklığına göre haftada 4-5 gün rekreasyonel aktivitelere katılan öğrencilerin, haftada 2-3 veya 1 gün katılan öğrencilerden daha yüksek akış deneyimlediği tespit edilmiştir. Rekreasyonel aktivitelere aktif katılan öğrencilerin akış deneyimleri, pasif katılan öğrencilere göre daha yüksek bulunmuştur. Ayrıca rekreasyonel aktivitelere grup olarak katılan öğrencilerin akış deneyimlerinin bireysel katılanlardan daha yüksek olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Yapılan hiyerarşik regresyon analizine göre sosyal yeterlik, rekreasyonel akış deneyimine ilişkin toplam varyansın %71,8'ini; sosyal yeterlik ve sosyal sonuç beklentileri birlikte %72,3'ünü açıklamaktadır. Değişkenlerin akış deneyimi üzerinde etki önem sırası, sosyal yeterlik (β=0,67; $p<0,001$) ve sosyal sonuç beklentileri (β=0,191; $p<0,05$) şeklindedir.

Sonuçlar: Araştırmada, sosyal yeterlik ve sosyal sonuç beklentilerinin, rekreasyonel katılım ve etkileşim yolu ile akış deneyimlemede önemli bir faktör olduğu sonucuna varılabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Rekreasyonel katılım, akış deneyimi, sosyal yeterlik

Investigation of the Effect of Social Self-efficacy and Recreational Participation on Flow Experience

Savaş Duman[1], Şenay Şule Yurtdaş[2], Batuhan Ordu[2]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: Leisure participation in the formation of the proposed flow experience to define the most appropriate experience has been supported by studies in recent years as an important premise. While the contribution of shared participation, in other words, social context, is a factor that cannot be ignored in leisure experiences, activities that require social interaction are more prone to positive outcomes such as happiness, pleasure and excitement. Social self-efficacy, which is called efficacy in social interactions and belief in abilities, can change the way a person perceives the difficulties of the activity. Collaboration and interaction as a social group leads to positive experiences, such as a flow experience. In this context, the research focuses on social self-efficacy, which potentially affects the flow experience through participation and interaction. The aim of the research is to examine the effect of recreational participation and social self-efficacy on the flow experience.

Materials and Methods: 345 students representing the research universe consisting of 1240 students studying at Aydın Adnan Menderes University Faculty of Sports Sciences voluntarily participated in the research. Data collection tools were determined as Recreational Flow Experience Scale and Social Self-efficacy and Social Outcome Expectation Scale. The data were analyzed through SPSS 26 program. Independent Sample T Test (single tail), ANOVA and MANOVA analysis, Scheffe Test and Games-Howell Test and Hierarchical Regression Analysis were used in the study.

Findings: The flow experience of students who participated in recreational activities was significantly higher than that of those who did not participate in activities. It was found that students who participated in recreational activities 4-5 days a week according to the frequency of participation experienced higher flow than students who participated 2-3 or 1 day a week. The flow experiences of students who actively participated in recreational activities were found to be higher than those of students who participated passively. In addition, it was concluded that the flow experiences of the students who participated in recreational activities as a group were higher than those who participated individually. According to the hierarchical regression analysis, social self-efficacy accounted for 71.8% of the total variance on recreational flow experience; social self-efficacy and expectations of social outcomes together account for 72.3%. The order of importance of the variables on the effect on flow experience was as social self-efficacy ($\beta=0.67$; $p<0.001$) and social outcome expectations ($\beta=0.191$; $p<0.05$).

Results: In the research, it can be concluded that social self-efficacy and social outcome expectations are an important factor in experiencing flow through recreational participation and interaction.

Keywords: Recreational participation, flow experience, social self-efficacy

Fitness Antrenörlerinin Duygusal Emek Düzeyleri ve İşten Ayrılma Niyetlerinin İncelenmesi

Savaş DUMAN[1], Çilem BULUT[2]

[1] Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Aydın
[2] Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Aydın

ÖZET

Giriş ve Amaç: Antrenörlüğün, sporcular, yöneticiler, akranlar, hakemler ve ebeveynlerle olduğu kadar yüksek düzeyde doğrudan ve dolaylı etkileşimi içerdiğinden, çok sayıda duygusal talebi olan çok stresli bir iş olması şaşırtıcı değildir (Lee ve diğerleri, 2015; Olusoga ve diğerleri, 2009). Antrenörlerin ayrıca başkalarıyla etkileşime girerken eğitmen, akıl hocası, arkadaş, eğitimci, danışman ve hatta ebeveyn yerine geçen roller gibi birden fazla rolü yerine getirmesi gerekir. Antrenörlerin yüksek duygu talebi nedeniyle duygusal emeğe maruz kalması muhtemel olmasına rağmen, duygusal emek konusunda daha önce yapılan araştırmalar daha çok hizmet sektörü çalışanları bağlamında yapılmıştır. Bunun nedeni, bu tür çalışanların daha iyi hizmet kalitesi sağlamak için müşterilerin taleplerini karşılamak için duygularını kontrol etmeleri gerektiğidir (Choi ve Kim, 2015). Yoğun Duygusal emek kullanımı Kim (2008)'e göre belirli bir örgütte çalışan bireylerin tükenmişlik durumlarına etki etmektedir. Böylelikle belirli bir örgütte çalışan birey olumsuz tükenmişlik deneyimi yaşayacak ve işte ayrılma niyeti de daha yüksek olacaktır. (Sadien, 2010). Xin, Tong ve Yiwen (2017). Bu bağlamada mevcut araştırmada; Fitness antrenörlerinin duygusal emek düzeyleri ve işten ayrılma niyetleri arasındaki ilişki incelenmiştir.

Yöntem: basit tesadüfi örnekleme yönteminin kullanıldığı bu araştırmanın evren ve örneklemini; Manisa, Aydın ve Muğla il merkezinde yer alan spor salonlarında, Fitness antrenörü olarak çalışan ve en az 4 yıllık çalışma geçmişi olan 15 kadın 30 erkek olmak toplam 45 antrenör oluşturmaktadır.

Bulgular: Elde edilen verilerin analizinde SPSS 22.0 paket programından yararlanılmıştır. Çalışma kapsamında kullanılan ölçeklerin cronbach alfa (α) katsayıları belirlenmiştir. Ardından katılımcılara ait verilerin normal dağılım ve varyans homojenliği göstermediği için bu çalışma kapsamında nonparametrik test yöntemleri kullanılmıştır. Gruplar arası karşılaştırmalar Kruskal-Wallis test yöntemi ile yapılmış, anlamlı sonuçlar Mann Whitney-U testi ile ikili olarak karşılaştırılmıştır. Katılımcılardan elde edilen verilere yönelik farklılık analizleri ve ilişki korelasyonu uygulanmıştır. İstatiksel anlamlılık düzeyi olarak 0,05 kabul edilmiştir.

Sonuçlar: Duysal emek ve işten ayrılma niyeti ölçeklerinin kullanıldığı bu araştırmada sonuç olarak; çalışanlarının duygusal emek düzeyleri arttıkça, işten ayrılma niyetlerinin azaldığı tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Antrenör, Duysak Emek, İşten Ayrılma

Investigation of Emotional Labor Levels and Intentions to Leave the Work of Fitness Trainers

Savaş DUMAN[1], Çilem BULUT[2]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: It is not surprising that coaching is a very stressful job with lots of emotional demands, as it involves as much direct and indirect interaction as it does with athletes, managers, peers, referees, and parents (Lee et al., 2015; Olusoga et al., 2009). Coaches also need to fulfill multiple roles when interacting with others, such as trainer, mentor, friend, educator, counselor, and even parent substitutes. Although coaches are likely to be exposed to emotional labor due to the high demand for emotions, previous research on emotional labor has mostly been done in the context of service industry workers. This is because such employees need to control their emotions to meet the demands of customers in order to provide better service quality (Choi & Kim, 2015). According to Kim (2008), the use of intense emotional labor affects the burnout status of individuals working in a particular organization. Thus, the individual working in a particular organization will experience negative burnout and the intention to leave the job will be higher. (Sadien, 2010). Xin, Tong and Yiwen (2017). In this context, in the current research; The relationship between the emotional labor levels of fitness trainers and their intention to leave was investigated.

Materials and Methods: The universe and sample of this study, in which site random sampling method was used; A total of 45 trainers, 15 females and 30 males, are working as fitness trainers in the gyms located in Manisa, Aydın and Muğla city center and have a working history of at least 4 years.

Findings: SPSS 22.0 package program was used in the analysis of the obtained data. Cronbach's alpha (α) coefficients of the scales used in the study were determined. Then, since the data of the participants did not show normal distribution and homogeneity of variance, nonparametric test methods were used within the scope of this study. Comparisons between groups were made with the Kruskal-Wallis test method, and significant results were compared in pairs with the Mann Whitney-U test. Difference analyzes and correlation correlations were applied to the data obtained from the participants. The statistical significance level was accepted as 0.05.

Results: As a result of this research, in which emotional labor and intention to leave scales were used; It has been determined that as the emotional labor levels of the employees increase, their intention to leave the job decreases.

Keywords: Coach, Emotional Labor, Resignation

Elektronik Sporlarin Bilişsel Görev Performansi Üzerindeki Etkileri

Işıl İrem Keleş[1], Gün Pakyürek[2]

[1] Hacettepe Üniversitesi, Ankara
[2] Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Aydın

ÖZET

Giriş ve Amaç: Teknolojinin gelişmesiyle birçok kavram dijital ekranlara taşınmıştır. Dijital ekranlarda dijital oyunlar ve e-sporlar ön plana çıkmıştır. E-sporlar büyüyerek yüz binlerce oyuncu ve izleyici kitlesine ulaşmışlardır. Alana olan yoğun ilgi psikoloji gibi birçok alanda araştırma yapılmasına öncülük ederek özellikle bilişsel beceriler bağlamında e-sporların incelenmesini sağlamıştır. Farklı yöntemler kullanıldığında çalışmalarda e-sporların bilişsel becerileri olumlu, olumsuz ve nötr yönde etkilediğine dair çelişkili bulgular elde edilmiştir. Bu çalışmada ise e-sporların görsel kısa süreli bellek görevi (GKSBG) ve bölünmüş dikkat görevi (BDG) üzerindeki etkisi incelenmiştir.

Yöntem: Psychopy3 programı üzerinden bölünmüş dikkat görevini incelemek amacıyla n-geri görevi ve görsel kısa süreli bellek için değişim saptama görevi gönüllü katılımcılara internet üzerinden uygulanmıştır. Katılımcılar deneylerden önce verilen sosyodemografik bilgi formundaki e-sporlarla ilgili sorulara verdikleri yanıtlara göre araştırma gruplarına atanmışlardır. E-spor oyuncusu olan 42 kişilik grup ve e-spor oyuncusu olmayan 38 kişilik grup üzerinden araştırma yürütülmüştür.

Bulgular: "Grupların BDG ve GKSBG sonucunda elde edilen doğru sayısı ve tepki süresi ortalamaları bağımsız gruplar t-testi kullanılarak karşılaştırıldığında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık göstermedikleri bulunmuştur. Ancak günde ortalama oyun süresi ile GKSBG tepki süresi arasında negatif yönde düşük düzeyde bir korelasyon olduğu görülmüştür. **Sonuçlar:** Bulgular ilgili alanyazın bağlamında tartışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Elektronik sporlar, bölünmüş dikkat, görsel kısa süreli bellek, bilişsel süreçler

Kruvaziyer Gemilerinde Turizm Rekreasyonu

Burçin ÖLÇÜCÜ[1], Nida Nur AKSÜT[2], Çilem BULUT[3]

[1] Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Aydın,
[2] Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Aydın,
[3] Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Aydın,

ÖZET

Giriş ve Amaç: Günümüzde kruvaziyer turizmin hızla gelişmesiyle turizm sektöründe her geçen gün daha çok talep gösterilmeye başlanmıştır. Kruvaziyer turizmin sunduğu hizmetlerin ve olanakların fazla olması yolcuların daha çok tercih etmesinin sebeplerinden birisi olarak görülmektedir. Özellikle gemi içerisinde yer alan eğlence ve spor gibi bölümler yolcuların keyifli bir seyahat yapmalarına olanak tanımaktadır. Kruvaziyer Gemilerinde Turizm Rekreasyonunun incelenmesi mevcut araştırmanın amacını oluşturmaktadır.

Yöntem: Kruvaziyer Gemilerinde Turizm Rekreasyonunun incelenmesi amacıyla yapılan bu çalışmada Kruvaziyer Gemileri ve Turizm Rekreasyonu ile ilgili yapılan araştırmalar doküman analizi yöntemiyle incelenmiştir.

Sonuçlar: Kruvaziyer gemilerinde bireyler tarafından gerçekleştirilen bu aktiviteler turizm rekreasyonu kapsamında değerlendirilebileceği düşünülmektedir. Bu durumun temel sebebi olarak rekreasyonun yapısında yer alan keyif ve zevk alma duygularının yanında gönüllülük esasına dayalı olarak gerçekleştirilen faaliyetler kruvaziyer gemilerinde bulunan turistler tarafından da yapılmaktadır bu kapsamda sonuç olarak; kruvaziyer gemileri içerisinde yer alan hizmetler turizm rekreasyonu içerisinde değerlendirilebilir. Ayrıca gemilerin içerisinde yer alan rekreatif hizmetlerin gerek uygulatıcı gerek öğretici olan ve uzman kişilerin hizmet verdikleri alanların daha fazla olmasından dolayı bu sektörün özellikle rekreasyon bölümü öğrencilerine yeni bir istihdam kapısı oluşturacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Rekreasyon, Turizm, Kruvaziyer

Tourism Recreation On Cruise Ships

Burçin ÖLÇÜCÜ[1], Nida Nur AKSÜT[2], Çilem BULUT[3]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: Today, with the rapid development of cruise tourism, more and more demand has begun to be shown in the tourism sector. The high number of services and opportunities offered by cruise tourism is seen as one of the reasons why passengers prefer it more. Particularly, sections such as entertainment and sports on the ship allow passengers to have a pleasant journey. Examination of Tourism Recreation on Cruise Ships is the aim of the current research.

Materials and Methods: In this study, which was conducted to examine Tourism Recreation on Cruise Ships, researches on Cruise Ships and Tourism Recreation were examined by document analysis method.

Results: It is thought that these activities performed by individuals on cruise ships can be evaluated within the scope of tourism recreation. As the main reason for this situation, besides the feelings of pleasure and enjoyment in the structure of recreation, activities carried out on a voluntary basis are also carried out by tourists on cruise ships. The services included in the cruise ships can be evaluated within the tourism recreation. In addition, it is thought that this sector will create a new employment door especially for the students of the recreation department, since the recreational services in the ships are more areas where both practitioners and instructors and specialists serve.

Keywords: Recreation, Tourism, Cruise

Spor Bilimleri Fakültesi Öğrencilerinin Anaerobik Dayanıklılık ve Zihinsel Dayanıklılık Düzeyleri Arasında İlişki Var mıdır?

Fatma TOKAT[1], Emre Can IĞDIR[2]

[1] Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Erzincan
[2] Gazi Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Ankara

ÖZET

Giriş ve Amaç: Sporcularda performansı belirleyen fiziksel, fizyolojik, psikolojik ya da çevresel birçok faktör vardır.Günümüzde bu faktörlerin tek başına değil birbiriyle etkileşim halinde ve birbirini tamamlayarak kişinin performansını etkilediği bilinmektedir. Bu faktörlerden, aerobik-anaerobik dayanıklılık ve zihinsel dayanıklılık becerileri de kimi araştırmacılara göre birbiriyle ilişkili, kimilerine göre ise ilişkili değildir. Bu bağlamda çalışmammızın amacı, spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin anaerobik dayanıklılık ile zihinsel dayanıklılık düzeyleri arasında ilişki olup olmadığının tespit edilmesidir.

Yöntem: Araştırmamıza Gazi Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi öğrencilerinden 18-29 yaş arası 68 erkek, 52 kadın olmak üzere 120 sporcu öğrenci katılmıştır. Demografik bilgi formunda cinsiyet, yaş, öğrenim gördüğü bölüm, branş ve spor yaşına ilişkin sorulara yer verilmiştir Sheard, Golby & Van Wersch (2009) tarafından geliştirilen, Türkçe uyarlaması Altıntaş & Koruç Bayar (2016) tarafından gerçekleştirilen Sporda Zihinsel Dayanıklılık Envanteri (SZDE) kullanılmıştır. Bisiklet ergometresinde 30 saniye süre ile vücut ağırlığına göre yüke karşı (%7,5) maksimum hızda pedal çevirmeye dayanan Wingate Anaerobik Güç testi uygulanmıştır. Veriler Spss 25 kullanılarak 0,05 düzeyinde anlamlılıkta analiz edilmiştir. Verilerin Shapiro-Wilk testi ile normal dağılım gösterdiği tespit edilmiştir. Gruplar arası karşılaştırma için bağımsız örneklem T testi, değişkenler arasındaki ilişkiyi belirlemek için pearson korelasyon analizi uygulanmıştır.

Bulgular: Cinsiyete ve spor yaşına göre zihinsel dayanıklılık ve anaerobik dayanıklılık verileri arasında farklılık görülmemiştir ($p>.05$). Zihinsel dayanıklılık ve anaerobik dayanıklılık verileri arasında ilişki tespit edilmemiştir ($p>.05$).

Sonuçlar: Sporcularda zihinsel dayanıklılık ve fiziksel dayanıklılığı doğrudan ilişkili olduğunu ya da ilişkisiz olduğunu belirtmek çok mümkün değildir. Deneysel yöntemlerle yürütülen çalışmalarda ilişki tepsit edilirken, betimsel yöntemlerle yürütülen çalışmalarda genelde ilişki tespit edilememktedir. Sonuçta betimsel tarama yöntemiyle yapılan çalışmamızda da ilişki olmadığı görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Zihinsel dayanıklılık, Anaerobik dayanıklılık, Sporcu

Is There a Relationship Between Anarebic Endurance and Mental Toughness Levels of Faculty of Sport Sciences Students?

Fatma TOKAT[1], Emre Can IĞDIR [2]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: There are many physical, physiological, psychological, or environmental factors that determine performance in athletes. Today, it is known that these factors affect the performance of the person by interacting and complementing each other, not alone. Among these factors, aerobic-anaerobic endurance and mental endurance skills are also related to each other according to some researchers, but not according to others. In this context, the aim of our study is to determine whether there is a relationship between anaerobic endurance and mental endurance levels of the students of the faculty of sports sciences.

Materials and Methods: 120 athletes, 68 male and 52 female, aged between 18-29, from Gazi University Faculty of Sport Sciences participated in our research. In the demographic information form, questions about gender, age, department, branch and sports age were included. . The Wingate Anaerobic Power test, which is based on pedaling at maximum speed against a load (7.5%) according to body weight for 30 seconds, was applied on the bicycle ergometer. The data were analyzed using Spss 25 with a significance level of 0.05. It was determined that the data showed normalty with the Shapiro-Wilk test. Independent sample t-test was used for comparison between groups and Pearson correlation analysis was used to determine the relationship between variables.

Findings: There was no difference between mental endurance and anaerobic endurance data according to gender and sport age ($p>.05$). No correlation was found between mental endurance and anaerobic endurance data ($p>.05$).

Results: It is not possible to state that mental endurance and physical endurance are directly related or unrelated in athletes. While the relationship is evident in studies conducted with experimental methods, the relationship cannot be determined in studies conducted with descriptive methods. As a result, it was seen that there was no relationship in our study conducted with the descriptive method.

Keywords: Mental toughness, Anaerobic endurance, Athlete

Spor Bilimlerinde Sanal Gerçeklik ve Metaverse Uygulamaları

Fatma TOKAT[1]

[1] Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Erzincan

ÖZET

Giriş ve Amaç: Teknolojinin hızlı gelişimi ile yaşamlarımızın önemli bir parçası olmuştur. Son yıllarda web 4.0 teknolojisiyle sanal gerçeklik (VR), artırılmış gerçeklik (AR) ve metaverse kavramalarını sık sık duymaya ve uygulamalarını görmeye başladık. Spor bilimlerinde de bu teknolojilerin kullanımını görmekteyiz. Araştırmamın amacı, spor bilimleri alanında sporcularda performans ve rehabilitasyon amaçlı VR, AR ve metaverse teknolojisi uygulamalarının etkilerini incelemektir.

Yöntem: VR, AR, metaverse, sporcu, sporcu performansı, sporcu sakatlıkları ve rehabilitasyon anahtar kelimeleri kullanılarak Google Akademik, Pub-med ve SPORTDiscus veri tabanlarında son 10 yılda yapılmış olan çalışmalar incelenmiştir.

Bulgular: VR, AR ve metaverse teknolojisi ile uygulanan antrenman ve egzersiz programlarının**,** beceri, teknik ve taktik gelişimini desteklediği görülmüştür. Simüle edilen müsabakalara katılabilme avantajıyla psikolojik hazırlık süreçlerine katkı sağladığı ve spor sakatlıklarında da benzer şekilde psikolojik destek sağladığı sonuçları görülmüştür.

Sonuçlar: VR, AR ve metaverse uygulamaları ile antrenmanların çeşitlendirilmesi, sporcularda motivasyon ve istekliliği artırarak performans gelişimini ve sakatlıklar sonrası rehabilitasyon sürecini destekleyebilir.

Anahtar Kelimeler: Sanal gerçeklik, Artırılmış gerçeklik, Metaverse, Sporcu, Performans

Virtual Reality and Metaverse in Sports Sciences

Fatma TOKAT[1]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: With the rapid development of technology, it has become an important part of our lives. In recent years, we have started to hear and see applications of virtual reality (VR), augmented reality (AR) and metaverse concepts with web 4.0 technology. We also see the use of these technologies in sports sciences. The aim of this research is to examine the effects of VR, AR and metaverse technology applications for performance and rehabilitation in sports sciences in athletes.

Materials and Methods: Studies conducted in the last 10 years in Google Scholar, Pub-med and SPORTDiscus databases were examined using the keywords VR, AR, metaverse, athlete, sport performance, sport injuries and rehabilitation.

Findings: It has been seen that the training and exercise programs implemented with VR, AR and metaverse technology support the development of skills, techniques and tactics. It has been observed that with the advantage of participating in simulated competitions, it contributes to the psychological preparation processes and provides similar psychological support in sports injuries.

Results: Diversification of training with VR, AR and metaverse applications can increase motivation and willingness in athletes, supporting performance development and the rehabilitation process after injuries.

Keywords: Virtual reality, Augmented reality, Metaverse, Athlete, Performance

Antrenörlerin Liderlik Yönelimleri İle Sportmenlik Davranişlarinin İncelenmesi

Murat SARAÇOĞLU[1], Savaş DUMAN[2]

[1] Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Aydın
[2] Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Aydın

ÖZET

Giriş ve Amaç: Bu çalışma Antrenörlerin Liderlik Yönelimleri İle Sportmenlik Davranışlarının İncelenmesi amacıyla yapılmıştır. Veriler maliyet ulaşılabilirlik gibi unsurlar göz önünde bulundurularak katılımcılara Google Drive üzerinden ulaştırılmıştır. Araştırmaya katılımda gönüllülük göz önünde bulundurulmuştur. Toplamda 254 kişiye ulaşılmıştır. Araştırmada ilgili verilerin toplanması için kullanılan anket üç bölümden oluşmuştur. Birinci bölümde demografik bilgiler, ikinci kısımda Bolman ve Deal (1991) tarafından geliştirilen Liderlik Stilleri Betimleme Anketi Türkçe uyarlaması Dereli (2003) tarafından Liderlik Stilleri Ölçeği, üçüncü kısımda Vallerand ve diğerleri (1994) tarafından geliştirilen Türkçe uyarlaması Sezen ve Balçıkanlı (2010) tarafından yapılan Çok Boyutlu Sportmenlik Yönelimi Ölçeği oluşturmuştur.

Yöntem: Çalışmada elde edilen veriler üzerinde doğrultusunda SPSS programı ile yapılmıştır. Veri setine Kolmogorov-Smirnova testi uygulanmış ve anlamlılık düzeyi $p<0.05$'den küçük olduğundan verilerin normal dağılıma sahip olmadığı sonucuna ulaşılmıştır. Analiz için parametrik olmayan testlerin uygulanmasına karar verilmiştir. Üçten az değişkenler için Mann Witney U testi, üç ve daha fazla değişkenler ise Kruskal Wallis H testi ile analiz edilmiştir. Elde edilen bulgular istatistiksel olarak $p>0.05$ düzeyinde anlamlılık düzeyi ile test edilmiştir. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistik, spearman korelasyon analizi ve parametrik olmayan testler kullanılmıştır. Araştırmada %95 güven aralığına göre analiz yapılmıştır. Ölçeğin güvenirliliği Cronbach's Alpha katsayısı ile belirlenmiştir.

Bulgular: Araştırma bulgularında antrenörlerin sportmenlik düzeyleri ile; liderlik yönelimleri arasında yapılan spearman korelasyon analizi sonucu anlamlı ve orta düzeyde pozitif ilişki olduğu sonucuna ulaşılmıştır ($p<0.01$).

Sonuçlar: Sonuç olarak Liderlik stilleri ölçeğinde katılımcıların puan ortalamalarının yüksek düzeyde olduğu Çok boyutlu sportmenlik ölçeği puan ortalamasının yüksek düzeyde görülürken olduğu görülmektedir

Anahtar Kelimeler: Antrenör, Liderlik, Sportmenlik.

Investigation Of the Leadership Tendencies And Sportsmanship Behaviors Of The Trainers

Murat SARAÇOĞLU[1], Savaş DUMAN[2]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: This study aims to examine the Leadership Orientations and Sportsmanship Behaviors of Coaches. Taking into account factors such as cost and accessibility, the data were sent to the participants via Google Drive. Volunteering was considered in participating in the research. In this context, a total of 254 people were reached. The questionnaire used in the research to collect the relevant data consists of three chapters. In the first chapter the Demographic information, in the second chapter the Leadership Styles Scale by Dereli (2003), the Turkish version of the Leadership Styles Descriptive Questionnaire developed by Bolman and Deal (1991), in the third chapter the Multidimensional Sportsmanship Orientation Scale developed by Vallerand et al. (1994) and Turkish adaptation made by Sezen and Balçıkanlı (2010) is held.

Materials and Methods: The Kolmogorov-Smirnova test was applied to the data set and it was concluded that the data did not have a normal distribution since the significance level was less than $p<0.05$. It was decided to apply non-parametric tests for analysis. For less than three variables the Mann Witney U test was used and for three or more variables the Kruskal Wallis H test was used. The findings were tested with a statistical significance level of $p>0.05$. Descriptive statistics, spearman correlation analysis and non-parametric tests were used in the analysis of the data. In the research, analysis was made according to the 95% confidence interval. The reliability of the scale was determined by the Cronbach's Alpha coefficient.

Findings: In the research findings, with the sportsmanship levels of the coaches; As a result of the spearman correlation analysis performed between leadership orientations, it was concluded that there was a significant and moderately positive relationship ($p<0.01$).

Results: As a result, it is seen that the mean score of the participants in the Leadership Styles Scale is at a high level, while the mean score of the Multidimensional Sportsmanship Scale is at a high level.

Keywords: Coach, Leadership, Sportsmanship.

Üniversite Öğrencilerinin Serbest Zamanda Temel Psikolojik İhtiyaçlarının Ve Boş Zaman Stratejilerinin Bazı Değişkenler Açısından İncelenmesi

Çağatay DERECELİ[1], Necmettin PARLAK[2], Bereket KÖSE[3]

[1] Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Aydın
[2] Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Aydın
[3] Şırnak Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Şırnak

ÖZET

Giriş ve Amaç: Bu araştırmada Üniversite Öğrencilerinin Serbest Zamanda Temel Psikolojik İhtiyaçlarının Ve Boş Zaman Stratejilerinin Bazı Değişkenler Açısından İncelenmesi incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu 2021-2022 Eğitim-öğretim yılı Aydın Adnan Menderes Üniversitesi öğrencileri oluşturmuştur Çalışmada kullanılacak ölçme aracının katılımcılara yüzyüze ulaştırılmış ve katılımda gönüllülük esas alınmıştır. Toplamda 438 kişiye ulaşılmış ve analiz için 412 anket formu değerlendirmeye alınmıştır. Veri toplama aracı olarak kişisel bilgi formu, Vlachopoulos ve Mchailidou (2006) tarafından geliştirilen Türkçeye uyarlaması Güvenç (2019) tarafından yapılan Serbest Serbest Zaman Temel Psikolojik İhtiyaçlar Ölçeği ve Mannell (2000) tarafından geliştirilen ve Türkçe geçerlik ve güvenirliği Bedir (2016) tarafından yapılan Boş Zaman Strateji Ölçeği kullanılmıştır.

Yöntem: Çalışmada elde edilen veriler üzerinde doğrultusunda SPSS programı ile yapılmıştır. Veri setine Kolmogorov-Smirnova testi uygulanmış ve anlamlılık düzeyi $p<0.05$'den küçük olduğundan verilerin normal dağılıma sahip olmadığı sonucuna ulaşılmıştır. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistik, t testi ve Anova analizleri kullanılmıştır.

Bulgular: Araştırma bulgularında katılımcıların Serbest Zamanda Temel Psikolojik İhtiyaçlarının ve Boş Zaman Stratejilerinin cinsiyet değişkeni arasında yapılan analiz sonucu sadece boş zaman stratejilerinin boş zaman ruh hali yükseltme alt boyutunda erkek öğrenciler lehine istatistiksel olarak anlamlı farklılık olduğu, gelir durumu değişkeni arasında yapılan analiz sonucu sadece boş zaman stratejilerinin boş zaman arkadaşlığı ve boş zaman ruh hali yükseltme alt boyutlarında ve serbest zamanda temel psikolojik ihtiyaçların yeterlilik alt boyutunda istatistiksel olarak anlamlı farklılık olduğu, barınma durumu değişkeni arasında yapılan analiz sonucu sadece boş zaman stratejilerinin boş zaman geçici baş edebilme alt boyutunda ve serbest zamanda temel psikolojik ihtiyaçların tüm alt boyutlarında istatistiksel olarak anlamlı farklılık olduğu, yapılan etkinlik türü değişkeni arasında yapılan analiz sonucu boş zaman stratejilerinin boş zaman geçici baş edebilme alt boyutu dışında tüm alt boyutlarda istatistiksel olarak anlamlı farklılık olduğu görülmektedir ($p<0.05$).

Anahtar Kelimeler: Zaman, Serbest Zaman, Temel Psikolojik İhtiyaç.

Investigation Of Basic Psychological Needs Of University Students In Free Time And Some Variables To The Release Time Strategies

Çağatay DERECELİ, Ebru DERECELİ[2], Bereket KÖSE[3]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: This Psychology is Strategically Targeted to Examine the Basic Needs of University Students in Leisure Time and Some Variables from their Leisure Time. The study group of the research was achieved in the study to be formed at Adnan Menderes University in the 2021-2022 academic year, and participatory volunteerism was taken as basis. In total, 438 people were reached and 412 formulas were evaluated for analysis. Personal information formula was used as data collection tool, Time Strategy Scale by Vlachopoulos and Mchailidou (2006) (Leisure Sender Basic Psychological Needs Scale and Gap by Mannell (2000) and Gap (2016) by English) were used.

Materials and Methods: The Kolmogorov-Smirnova test was applied to the data set and it was concluded that the data did not have a normal distribution since the significance level was less than $p<0.05$. It was decided to apply non-parametric tests for analysis. Descriptive statistics, t-test and Anova analyzes were used in the analysis of the data.

Findings ans results: As a result of the analysis made between the Gender Variable of the Basic Psychological Needs and Leisure Time Strategies of the participants in the research findings, there was a statistically significant difference in favor of male students only in the Leisure Time Mood promotion sub-dimension of the Leisure Strategies. It was found that there was a statistically significant difference in the sub-dimensions of Time Friendship and Leisure Mood Uplift and in the proficiency sub-dimension of Basic Psychological Needs in Leisure, and the analysis between the accommodation status variable was only found in the Leisure Time Strategies, Leisure Time Temporary Coping sub-dimension, and all the Basic Psychological Needs in Leisure Time. As a result of the analysis between the Type of Activity Variable, there was a statistically significant difference in all sub-dimensions of Leisure Strategies, except for the Leisure Time Temporary Coping sub-dimension. it is seen that there is a statistically significant difference ($p<0.05$).

Keywords: Time, Leisure Time, Basic Psychological Need.

Denge ve Üst Ekstremite Kuvvet Antrenmanlarının Basketbolcuların Şut İsabet Oranına Etkisi

Reşat Kartal[1], Erim Plana, Alper Kartal[2]

[1]Kilis 7 Aralık Üniversitesi
[2]Aydın Adnan Menderes Üniversitesi

ÖZET

Amaç: Bu çalışmanın amacı; basketbolculara uygulanan 8 haftalık denge ve üst ekstremite kuvvet antrenmanlarının kuvvet ve şut atış yüzdesine etkisini incelemektir.

Gereç ve Yöntem: Çalışmanın örneklem grubunu deney grubu (n=11) yaş ortalaması 16.20±1.20 yıl, boy ortalaması 1.83±4.5 santimetre (cm), vücut ağırlık ortalaması 67.00±5.2 kilogram (kg) ve kontrol grubu (n=11) yaş ortalaması 17.00±1 yıl, boy ortalaması 1.80±6.18 cm, vücut ağırlık ortalaması 74±4.2 kg olan toplam (n=20) basketbolcu gönüllü olarak katılım göstermiştir. Araştırmada sporculara sırasıyla atış yüzdesi, denge ve kuvvet testleri; antrenman programı öncesi ve 8 hafta sonrasında olmak üzere iki defa aynı sıra ile uygulanmıştır. Deney grubu sporcularına basketbol antrenmanlarının yanı sıra 8 hafta boyunca haftada 3 gün 60 dakika kuvvet antrenmanı uygulanmıştır, kontrol grubu ise randomize basketbol antrenmanlarına devam etmiştir.

Bulgular: Elde edilen veriler, IBM SPSS Statistics 22,0 istatistik programı kullanılarak değerlendirilmiştir. Sekiz haftalık denge ve kuvvet antrenmanları sonucunda, gruplar arası şut atış yüzdesi ve kuvvet değerlerinde istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmuştur ($p<0.05$).

Sonuç ve Öneriler: 8 haftalık denge ve üst ekstremite kuvvet antrenmanlarının basketbolcularda kuvvet ve şut yüzdesini olumlu yönde etkilediği görülmüştür.

Reşat Kartal[1], Erim Plana, Alper Kartal[2]

ABSTRACT

Aim: The aim of this study is to examine the effect of 8-week balance and upper extremity strength training applied to basketball players on strength and shooting percentage

Method: The sample group of the study was the experimental group (n=11), mean age 16.20±1.20 years, average height 1.83±4.5 centimeters (cm), mean body weight 67.00±5.2 kilograms (kg), and control group (n=11) mean age 17.00±1 Year, a total of (n=20) basketball players with an average height of 1.80±6.18 cm and an average body weight of 74±4.2 kg participated voluntarily. In the research, shooting percentage, balance and strength tests were given to the athletes, respectively; It was applied twice, in the same order, before the training program and after 8 weeks. In addition to basketball training, the experimental group athletes received 60 minutes of balance and strength training, 3 days a week for 8 weeks, while the control group continued their randomized basketball training.

Findings: The obtained data were evaluated using the IBM SPSS Statistics 22.0 statistical program. As a result of eight weeks of balance and strength training, a statistically significant difference was found between the groups in shooting percentage and strength values ($p<0.05$).

Result: As a result 8 weeks of balance and upper extremity strength training have a positive effect on strength and shooting percentage in basketball players.

Okul Yöneticilerinin Spor Farkindaliklarinin Ve Spor Etkinliklerine Yönelimlerinin İncelenmesi

Mehmet İnan[1], Evren İnan[2], Sevda Akbulut İnan[2], Gencay Yoylu[2], Mehmet Yıldırım[1]

[1] Yozgat Bozok Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi
[2]Milli Eğitim Bakanlığı

ÖZET

Giriş ve Amaç: Bu araştırma okul yöneticilerinin spor farkındalıklarını ve spor etkinliklerine yönelimlerini incelenmek amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Araştırmada tarama modeli kullanılmıştır. Araştırmanın evrenini 2022-2023 eğitim öğretim yılında Adıyaman ilinde Milli Eğitim Bakanlığına bağlı bulunan okullarda görev yapan okul yöneticileri oluşturmaktadır. Araştırmanın örneklemini ise basit seçkisiz yöntemle belirlenen ve gönüllü olan 169 okul yöneticisi oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak araştırmacı tarafından hazırlanan, katılımcıların demografik özelliklerini belirlemek için kullanılan kişisel bilgi formu kullanılmıştır. Ayrıca yöneticilerin spor farkındalık düzeylerini belirlemek için Uyar ve Sunay (2020) tarafından geliştirilen "Spor Farkındalığı Ölçeği" ile yöneticilerin spor etkinliklerine yönelim durumlarını tespit etmek için Pons, Mourali ve Nyeck (2006) tarafından geliştirilen Çevik, Şimşek, Mercanoğlu ve Bayram (2019) tarafından Türkçeye uyarlanan "Spor Etkinliklerine Yönelim Ölçeği" kullanılmıştır.

Bulgular: Gerçekleştirilen analizler sonucunda cinsiyet, yaş, görev yapılan okul, haftada yapılan spor günü sayısı, lisanslı olarak sporla uğraşma, spor branşı ve ailede lisanslı olarak spor yapma durumu değişkenlerine göre spor etkinliklerine yönelim ölçeği alt boyutları ile spor farkındalığı ölçeği alt boyutları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklar tespit edilmiştir. Okuldaki göreviniz, okul sporlarında katılınan branş sayısı, yönetici olarak çalışma yılı spor yapma yılı değişkenlerine göre ise spor etkinliklerine yönelim ölçeği alt boyutları ile spor farkındalığı ölçeği alt boyutları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklar tespit edilememiştir.

Sonuçlar: Erkek, yaşı genç olan, meslek lisesinde görev yapan, haftada daha fazla gün spor yapan, lisanslı olarak sporla uğraşmış, takım sporları yapmış ve daha önce ailesinde spor yapmış olan yöneticilerin spora yönelik eğilimlerinin ve spor farkındalıklarının daha yüksek olduğu sonucu tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Spor, Okul Yöneticisi, Farkındalık, Spor Etkinliği, Yönelim.

Investigation Of School Managers' Sport Awareness And Orientation To Sports Activities

Mehmet İnan[1], Evren İnan[2], Sevda Akbulut İnan[2], Gencay Yoylu[2], Mehmet YILDIRIM[1]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: This research was conducted to examine the sports awareness of school administrators and their orientation to sports activities.

Materials and Methods: Survey model was used in the research. The universe of the research consists of school administrators working in schools affiliated to the Ministry of National Education in Adıyaman in the academic year of 2022-2023. The sample of the study consists of 169 school administrators who were determined by the simple random method and volunteered. Personal information form, which was prepared by the researcher and used to determine the demographic characteristics of the participants, was used as a data collection tool in the study. In addition, the "Sport Awareness Scale" developed by Uyar and Sunay (2020) was used to determine the sports awareness levels of managers. The "Sports Activities Orientation Scale", which was developed by Pons, Mourali and Nyeck (2006) and adapted into Turkish by Çevik, Şimşek, Mercanoğlu, and Bayram (2019), was used to determine the orientation of managers to sports activities.

Findings: As a result of the analyses carried out statistically significant differences were found between the sub-dimensions of the scale of orientation to sports activities and the sub-dimensions of the scale of sports differences according to the variables of gender, age, school, number of sports per week, licensed sports, sports branch and licensed sports status in the family. There were no statistically significant differences between the sub-dimensions of the scale of orientation to sports activities and the sub-dimensions of the scale of sports difference, according to the variables of your job at school, the number of branches attended, and the years of working as a manager.

Results: It has been determined that the managers, who are male, young, working in a vocational high school, doing sports more days a week, engaged in sports under license, doing team sports and having previously played sports in their family, have higher sports-oriented tendencies and sports awareness.

Keywords: Sports, School Administrator, Awareness, Sports Activity, Orientation.

Rekreasyonel Aktivitelere Katılımın Akademisyenlerin Yaşam Doyumuna Etkisinin İncelenmesi

Cengiz Kaya[1], Süleyman M. Yıldız[2], Sümmani Ekici[3]

[1] Doktora Öğrencisi, Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı, Muğla, Türkiye
[2] Öğretim Üyesi, Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Muğla, Türkiye
[3] Öğretim Üyesi, Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Muğla, Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Rekreasyonel aktiviteler insanların serbest zamanlarını doldurma biçimidir. Serbest zaman dilimi içerisinde bireyler bu tür aktivitelere aktif veya pasif katılım ile fiziksel, sosyal ve duygusal durumlarını iyileştirerek yaşam kalitelerini artırabilirler. Bu çalışmanın amacı rekreasyonel aktivitelere katılımın akademisyenlerin yaşam doyumuna etkisinin incelenmesidir. Bu çerçevede iki araştırma sorusuna cevap aranmıştır: (1) Rekreasyonel aktivitelere aktif katılımın akademisyenlerin yaşam doyumuna etkisi var mıdır? (2) Rekreasyonel aktivitelere pasif katılımın akademisyenlerin yaşam doyumuna etkisi var mıdır?

Yöntem: Kolayda örnekleme yöntemi ile gerçekleşen bu çalışmaya Türkiye'nin batısında bulunan bir üniversitenin dört fakültesinde görev yapan 102 akademisyen gönüllü olarak katılmıştır. Çalışmada veri toplama aracı olarak Diener, Emmons, Larsen ve Griffin (1985) tarafından geliştirilen, Dağlı ve Baysal (2016) tarafından Türkçe uyarlaması yapılan yaşam doyumu ölçeği kullanılmıştır. Verilere, tanımlayıcı istatistik, geçerlik ve güvenirlik analizi, korelasyon ve hiyerarşik regresyon analizi uygulanmıştır.

Bulgular: Hiyerarşik regresyon analizine göre, rekreasyonel aktivitelere pasif katılımın yaşam doyumuna anlamlı bir etkisi yok iken, aktif katılım yaşam doyumunu anlamlı ve pozitif olarak etkilemiştir (β=0,254; $p<0,01$).

Sonuçlar: Çalışmanın sonuca göre, rekreasyon aktivitelerine aktif katılım göstermenin akademisyenlerin yaşam doyumunu yükselteceği söylenebilir. Bu sonuca göre, özelde akademisyenlerin genelde ise bireylerin yaşam doyumlarını artırmaları için rekreasyonel aktivitelere aktif katılım sağlamaları önerisi verilebilir.

Anahtar Kelimeler: Rekreasyon, aktivite, aktif katılım, pasif katılım, akademisyen

Investigation of the Effect of Participation in Recreational Activities on Life Satisfaction of Academic Staff

Cengiz Kaya[1], Süleyman M. Yildiz[2], Sümmani Ekici[3]

[1] PhD Student, Muğla Sıtkı Koçman University, Institute of Health Sciences , Department of Physical Education and Sports, Muğla, Turkey
[2] Muğla Sıtkı Koçman University, Faculty of Sport Sciences, Muğla, Turkey
[3] Muğla Sıtkı Koçman University, Faculty of Sport Sciences, Muğla, Turkey

ABSTRACT

Introduction and Purpose: Recreation activities are one of the ways people fill their free time apart from compulsory work. Individuals can increase their quality of life by improving their physical, social, and emotional states through active or passive participation in recreational activities in their free time. Therefore, the purpose of this study is to examine the effect of participation in recreational activities on the life satisfaction of academicians. In this context, two research questions were sought in this study: (1) Does active participation in recreational activities have an effect on the life satisfaction of academic staff? (2) Does passive participation in recreational activities have an effect on the life satisfaction of academic staff?

Materials and Methods: In this study, convenience sampling method was preferred. 102 academic staff from four faculties of a university located in the west of Turkey voluntarily participated in the study. The life satisfaction scale, which was developed by Diener, Emmons, Larsen, and Griffin (1985) and adapted into Turkish by Dağlı and Baysal (2016), was used as a data collection tool in the study. Descriptive statistics, validity and reliability analysis, correlation and hierarchical regression analysis were applied to the collected data.

Findings: Hierarchical regression analysis showed that passive participation in recreational activities did not have a significant effect on life satisfaction, while active participation significantly and positively affected life satisfaction ($\beta=0.254$; $p<0.01$).

Results: The result of this study revealed that active participation in recreational activities would increase the life satisfaction of academicians. According to this result, it can be suggested that academicians in particular and individuals, in general, should participate in recreational activities in order to increase their life satisfaction, and also prefer active participation from these activities.
Keywords: Recreation, activity, active participation, passive participation, academician

Sınıf Öğretmenlerinin Serbest Zaman Doyumlarının Öğretmenliğe İlişkin Tutumları Üzerindeki Etkisinde Psikolojik İyi Oluşun Aracılık Rolü

Kudret ARABACI[1], Recep CENGİZ[2]

[1] Manisa İl Milli Eğitim Müdürlüğü, Manisa
[2] Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Manisa

ÖZET

Giriş ve Amaç: Bu çalışmada sınıf öğretmenlerinin serbest zaman doyumlarının öğretmenliğe ilişkin tutumları üzerindeki etkisinde psikolojik iyi oluşun aracılık rolünün incelenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Araştırmanın çalışma grubunu, Manisa ili Yunusemre ilçesinde çalışan serbest zaman katılımcısı 298 sınıf öğretmeni oluşturmaktadır. Araştırmada "Genel Bilgi Formu", "Serbest Zaman Doyum Ölçeği", "Öğretmenlik Mesleğine İlişkin Tutum Ölçeği" ve "Psikolojik İyi Oluş Ölçeği" veri toplama aracı olarak kullanılmıştır. İstatistiksel analiz SPSS 20 programı ile yapılmıştır. Değişkenler arasındaki ilişki Pearson korelasyonu ile incelenirken etki ve aracılık rolünün ortaya konması için ise regresyon analizinden faydalanılmıştır.

Bulgular: Yapılan analizlerle sınıf öğretmenlerinin serbest zaman doyumu, öğretmenlik mesleğine ilişkin tutumu ve psikolojik iyi oluşları arasında pozitif yönlü anlamlı ilişki tespit edilirken regresyon analizi ile sınıf öğretmenlerinin serbest zaman doyumunun öğretmenlik mesleğine ilişkin tutumu üzerindeki etkisinde psikolojik iyi oluşun kısmi aracılık rolünün olduğu görülmüştür.

Sonuç: Sınıf öğretmenlerinin serbest zaman doyumları mesleğe ilişkin tutumlarını etkilerken, psikolojik iyi oluşun bu etki üzerinde önemli bir role sahip olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Serbest Zaman Doyum, Öğretmenlik Mesleki Tutum, Psikolojik İyi Oluş, Sınıf Öğretmen

The Mediating Role of Psychological Well-Being in the Effect of Primary School Teachers' Leisure Satisfaction on Their Attitudes Towards Teaching

Kudret ARABACI[1], Recep CENGİZ[2]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: In this study, it was aimed to examine the mediating role of psychological well-being in the effect of primary school teachers' leisure satisfaction on their attitudes towards teaching.

Materials and Methods: The study group of the research consists of 298 leisure participants working in Yunusemre district of Manisa province. In the research, "General Information Form", "Leisure Satisfaction Scale", "Attitude Towards Teaching Profession Scale" and "Psychological Well-Being Scale" were used as data collection tools. Statistical analysis SPSS 20. While the relationship between the variables was examined with Pearson correlation, regression analysis was used to reveal the effect and mediating role.

Findings: While a positive and significant relationship was found between primary school teachers' leisure satisfaction, attitude towards the teaching profession and psychological well-being, it was concluded that psychological well-being has a partial mediating role in the effect of primary school teachers' leisure satisfaction on their attitudes towards the teaching profession.

Results: It was concluded that while primary school teachers' leisure satisfaction affects their attitudes towards the profession, psychological well-being has an important role on this effect.

Keywords: Leisure Satisfaction**,** Teaching Professional Attitude, Psychological Well-Being, Primary School Teacher

İlkokul Oyun Alanlarına İlişkin Sınıf Öğretmenlerinin Görüşlerinin İncelenmesi*

Büşra KURTBAĞ[1], Doç. Dr. Sümeyra AKKAYA[2]

[1] Çelikhan İlçe Milli Eğitim ve Adıyaman
[2] İnönü Üniversitesi ve Malatya

ÖZET

Giriş ve Amaç: Günlük yaşantıya birçok faydası olan oyunun eğitime de olan katkıları yadsınamaz. Eğitim için önemli bir parça olan oyun, amacı bireylere tek bir yönden değil tüm yönleri (fiziksel, duyuşsal, sosyal, kültürel vb.) ile katkı sağlayıp geliştirmektir (Doğar & Boyraz, 2020). Tüm kademelerde hemen hemen kullanılan oyun özellikle somut işlemler döneminde bulunan çocukların yer aldığı okul öncesi ve ilkokullarda daha fazla kullanılmaktadır.Beden Eğitimi ve Oyun dersi genellikle ihmal edilen, çok fazla önemli görünmeyen bir ders olarak görülmektedir ve yerine mihver derslerden olan Matematik, Türkçe gibi dersler işlenmektedir. Kimi okullarda ise sınıf öğretmenleri malzeme eksikliği ve okulda uygun ortamın olmamasından kaynaklı olarak ders işleyememektedir. Yine bunlar dışında veli tarafından pek önemli görülmemesi de dersin işlenişini etkilemektedir. Bu durumlar Beden Eğitimi ve Oyun dersinin kazanımlarını yerini getirememeye ve amacına ulaşamamaya sebep olmaktadır (Güven & Yıldız, 2014). Geçmişte sokakta oyun oynayan çocuk sayısı günümüze göre daha fazladır. Geçmişte daha fazla dış mekan oyunlarının oynanma sebebi boş alanların olması, trafik yoğunluğunun şimdiye göre az olmasıydı fakat şuan boş alan neredeyse yok denecek kadar az ve trafiğin artması ve kentleşmenin artması engelleri arasındadır (Bulut & Kılıçaslan, 2009). Yılmaz ve Bulut (2007)'un yapmış olduğu bir çalışmada, çocukların %76,7'si trafikten korktukları için dışarıda oyun oynamak istemedikleri, ailelerinde bu durumda onları desteklediği görülmektedir (Yılmaz & Bulut, 2007). Teknolojinin gelişmesi ile sokak oyunları yerini bilgisayar veya mobil oyunlara bırakmıştır. Sokaklarda çocuklar için oyun oynayacak alanın kalmamasının yanı sıra ebeveynlerin çocuklarını tek başlarına oyun oynamak için dışarı çıkmalarına izin vermemeleri de çocukları sokak oyunlarından uzaklaştırmıştır. Kentleşme oranının artması ve çocuklar için oyun oynayacak alanların azalması ile birlikte çocuk oyun alanları daha da önem kazanmıştır. Çocuk oyun alanları, çocuğun doğayla iç içe olduğu, çeşitli oyun materyallerinin bulunduğu ve bu ortamda materyaller ile kendine yeni oyunlar kurduğu açık alanlar olarak tanımlanmaktadır (Çoşkun, 2015). Çocuk oyun alanları mekan bilinci oluşturma, yön, uzaklık, sayı, renk gibi temel kavramların öğrenilmesi ve pekiştirilmesi için önemli alanlardır. Bu çalışmada, ilkokul oyun alanlarına ilişkin sınıf öğretmenlerinin görüşlerini incelemek amaçlanmaktadır.

Yöntem: Nitel araştırma desenlerin olan durum çalışması, bir konu ile ilgili ayrıntılı bilgi edinmede veya bir olayın doğruluğunu araştırmada kullanılan bir yaklaşımdır (Akar, 2019). Bu çalışmada çocuk oyun alanları ile ilgili sınıf öğretmenlerinin görüşleriyle ayrıntılı bir inceleme olduğu için durum çalışması yaklaşımı benimsenmiştir. Bu araştırma için durum çalışmasında bulunan basamaklar dikkate alınarak planlanmış ve uygulanmıştır. Araştırmanın katılımcılarını Malatya ilinde görev yapan sınıf öğretmenleri oluşturmaktadır. Sınıf öğretmenleri belirlenirken amaçlı örnekleme yöntemlerinden ölçüt temelli örnekleme yöntemi kullanılmış olup ve 20 sınıf öğretmeni ile görüşme yapılmıştır. Araştırmaya katılan öğretmenler hakkındaki demografik bilgiler şu şekildedir: Araştırmaya katılan öğretmenlerin yaş ortalaması 42-43 olarak çıkmıştır. Araştırmaya katılan 20 öğretmenden 19'u lisans, 1 öğretmen ise eğitim enstitüsü mezunu olduğunu bildirmiştir. Araştırmaya katılan öğretmenler ortalama olarak 19-20 yıldır öğretmenlik yapmakta ve hemen hemen hepsi 3'ten fazla okul değiştirmiş olduğunu söylemiştir.

Bulgular: "Sınıfınızda akıllı tahta var mı?" sorusuna öğretmenlerin hepsi evet cevabını vermiş olup ve derslerde aktif bir şekilde kullandıklarını yönünde görüş bildirmişlerdir. Öğretmenlerden 11'i her deste akıllı tahtadan faydalandığını söylerken diğer 9 öğretmen ağırlık olarak mihver derslerde kullandıklarını, özellikle matematik dersinde kullandıklarını belirtmişlerdir. "Dijital oyun oynatıyor musunuz ve faydalı buluyor musunuz? sorusuna öğretmenlerin 18'i olumlu cevap verirken, 2 öğretmen olumsuz cevap vermiştir. Dijital oyuna sınıflarında yer vermeyen öğretmenler evde çocukların sürekli telefonla uğraştıklarını ve okulda biraz uzak durmalarını istediği için oynatmadığını söylemişlerdir. Sınıfta dijital oyunlara yer veren öğretmenler ise motivasyonu artırma, dikkat çekme gibi birçok faydasını gözlemlediklerini söylemiştir. "Akıl ve zeka oyunları kursu aldınız mı ve sınıfınızda bu oyunları oynatıyor musunuz?" sorusuna sadece 3 öğretmen kurs aldığını belirtmiş olup, öğretmenlerin hepsi sınıfında bu oyunları oynattığını belirtmişlerdir. Bu oyunların birlik olma, paylaşma, strateji geliştirme, dikkati artırma, davranış bozukluğunu düzeltme gibi birçok faydalarını gözlemlediklerini belirtmişlerdir. Bunun yanı sıra 1 öğretmen, dersi iyi olan öğrencinin bu oyunları diğer öğrencilere göre daha iyi oynadığını belirtmiştir. "Okulunuzdaki oyun alanları nerelerdir?" sorusuna öğretmenlerin hepsi okul bahçesini ve sınıfları belirtmişlerdir. Buna ek olarak 2 öğretmen zekâ oyunları sınıfı, 3 öğretmen kapalı spor salonu, 2 öğretmen okullarında bulunan toplantı salonlarını belirtmişlerdir. Bunun yanı sıra öğretmenlerin hepsi materyal açısından sınıflarının eksik olduğunu, kendi imkanlarıyla sağlamaya çalıştıklarını söylemişlerdir. "Okul bahçesinin genişliği okul mevcuduna uygun mu?" sorusuna öğretmenlerin 14'ü uygun bulurken, 6 öğretmen yetersiz bulmuştur. "Okul bahçesinde bulunan oyun araçları nelerdir ve yeterli mi?" sorusuna 8 öğretmen bahçede hiçbir şeyin bulunmadığını belirtirken, 12 öğretmen basketbol sahası ve potası, çizgi oyunları, futbol sahası olduğu söyledi ve bunların yetersiz olduğunu belirtmiştir. "Önceki çalıştığınız okullara göre baktığınızda fırsat eşitliği açısından okul bahçesini nasıl buluyorsunuz? sorusuna öğretmenlerin 10 tanesi önceki okullarındaki imkanların daha fazla olduğunu, fırsat eşitliği açısından aynı olmadığını belirtmiş, 3 öğretmen önceki okullarındaki imkanlarının daha kötü olduğunu ve şu anki okuldaki durumun daha iyi olduğunu belirterek fırsat eşitliği olmadığını belirtmiştir. 7 öğretmen ise olumsuz açıdan fırsat eşitliğinin aynı olduğunu ve okulların bahçelerinin yetersiz ve eksik olduğunu bildirmiştir. "Okul bahçesi yeşillik alan açısından yeterli mi?" sorusuna 13 öğretmen yetersiz cevabını vererek özellikle havaların sıcak olduğu zamanlarda çok zorlandıklarını belirtmişlerdir. 7 öğretmen ise yeşil alan ve gölgelendirme açısından okul bahçelerini yeterli bulmuşlardır. Bunun yanında 9 öğretmen çocukların ekim-dikim işlemi yapabileceği ortamın olduğunu söylerken, 11 öğretmen böyle bir ortamın olmadığını belirtmiştir. "Okul bahçenizin duvar ve zemini nasıl, ilkokul çocuğunun seviyesine uygun mu?" sorusuna çoğunlukla zeminin kilitli taş, parke taş cevabı verilmiştir ve bu zemini 18 öğretmen uygun bulmazken, 2 öğretmen uygun bulmuştur. Uygun bulmayan 18 öğretmen zeminin kazalardaki hasarı arttırdığını belirtmiş ve bunun yerine yumuşak bir zemin veya yapay çim olması gerektiği önerisinde bulunmuşlardır. "Çocukları beden eğitimi ve oyun dersinde serbest bıraktığınızda veya teneffüslerde oynadıkları en fazla oyun nedir?" sorusuna sırasıyla 12 öğretmen futbol, 10 öğretmen kovalamaca, 8 öğretmen ip atlama, 7 öğretmen yerden yüksek ve yakan top, 6 öğretmen saklambaç, 4 öğretmen mendil kapmaca, 3 öğretmen köşe kapmaca, 2 öğretmen kurt baba, basket atma ve çizgi oyunları, 1 öğretmen ise top atma demiştir. Bunun yanında mevsimsel olarak oynadıklarını oyunların değişiklik gösterdiğini ve erkekler ve kızların genellikle ayrı ayrı oyunlar oynadığını belirtmişlerdir.

Sonuçlar: Araştırmada sınıf öğretmenlerinin okul oyunlarının büyüklük, güvenlik ve gölgelendirme açısından yeterli olmadığına dair sonuçlara yer verilmiştir. Araştırmanın raporlaştırma aşaması devam etmektedir.

1. yazar bu çalışmayı 2. yazar danışmanlığında yüksek lisans tezi olarak araştırmaktadır.

Anahtar Kelimeler: İlkokul, oyun, oyun alanı

Investigation of Primary School Teachers' Opinions on Primary School Playgrounds*

Büşra KURTBAĞ[1], Sümeyra AKKAYA[2]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: The contributions of the game, which has many benefits to daily life, to education cannot be denied. The aim of the game, which is an important part of education, is to contribute and develop individuals not in a single aspect but in all aspects (physical, affective, social, cultural, etc.) (Doğar & Boyraz, 2020). The game, which is almost used at all levels, is used more in pre-school and primary schools, especially in children in the concrete operations period. Physical Education and Play is generally seen as a neglected and unimportant lesson, and instead, lessons such as Mathematics and Turkish, which are among the core lessons, are taught. In some schools, primary school teachers are unable to teach the lesson due to lack of materials and the lack of a suitable environment in the school. Apart from these, the fact that it is not considered important by parents also affects the teaching of the lesson. These situations cause the achievements of the Physical Education and Play course not to be fulfilled and its purpose not to be achieved (Güven & Yıldız, 2014). In the past, the number of children playing games on the street was higher than today. The reason why more outdoor games were played in the past was that there were empty spaces and traffic density was less than now, but now there is almost no empty space and the increase in traffic and urbanization are among the obstacles (Bulut & Kılıçaslan, 2009). In a study conducted by Yılmaz and Bulut (2007), 76.7% of children did not want to play outside because they were afraid of traffic, and their families supported them in this situation (Yılmaz & Bulut, 2007). With the development of technology, street games have been replaced by computer or mobile games. In addition to the lack of space for children to play on the streets, the fact that parents do not allow their children to go out to play alone has also distanced children from street games. With the increase in the rate of urbanization and the decrease in playgrounds for children, children's playgrounds have become more important. Children's playgrounds are defined as open spaces where children are intertwined with nature, where various play materials are available, and where they establish new games with materials in this environment (Çoşkun, 2015). Children's playgrounds are important areas for creating spatial awareness, learning and reinforcing basic concepts such as direction, distance, number and colour. This study aims to examine the views of primary school teachers on primary school playgrounds.

Materials and Methods: Case study, which is a qualitative research design, is an approach used to obtain detailed information about a subject or to investigate the accuracy of an event (Akar, 2019). In this study, the case study approach was adopted because it is a detailed examination with the opinions of primary school teachers about children's playgrounds. For this research, it was planned and implemented by considering the steps in the case study. The participants of the study consisted of primary school teachers working in Malatya province. Criterion-based sampling method, one of the purposeful sampling methods, was used to determine the classroom teachers and 20 primary school teachers were interviewed. Demographic information about the teachers participating in the study is as follows: The average age of the teachers participating in the study was 42-43. Of the 20 teachers who participated in the study, 19 of them reported that they had a bachelor's degree and 1 teacher reported that he/she had graduated from an educational institute. The teachers participating in the study have been teaching for 19-20 years on average and almost all of them have changed more than 3 schools.

Findings: All the teachers answered yes to the question "Do you have a smart board in your classroom?" and stated that they actively use it in their lessons. While 11 of the teachers stated that

they use smart boards in every deck, the other 9 teachers stated that they mainly use them in the centre lessons, especially in mathematics courses. To the question "Do you play digital games, and do you find them useful?" 18 of the teachers answered positively, while 2 teachers answered negatively. Teachers who did not include digital games in their classrooms said that they did not play digital games at home because children were always on their phones, and they wanted them to stay away from them at school. Teachers who included digital games in the classroom said that they observed many benefits such as increasing motivation and attracting attention. In response to the question "Have you taken a course in mind and intelligence games, and do you play these games in your classroom?", only 3 teachers stated that they had taken a course and all of the teachers stated that they play these games in their classrooms. They stated that they observed many benefits of these games such as unity, sharing, strategy development, increasing attention, and correcting behavioral disorders. In addition, 1 teacher stated that students with good grades played these games better than other students. In response to the question "Where are the playgrounds in your school?", all teachers indicated the school garden and classrooms. In addition to this, 2 teachers mentioned the intelligence games classroom, 3 teachers mentioned the indoor sports hall, and 2 teachers mentioned the meeting halls in their schools. In addition, all of the teachers stated that their classrooms were lacking in terms of materials and that they tried to provide them with their own means. In response to the question "Is the width of the school garden suitable for the school population?" 14 of the teachers found it suitable, while 6 teachers found it insufficient. In response to the question "What are the playground equipment in the school garden and are they sufficient?", 8 teachers stated that there was nothing in the garden, while 12 teachers stated that there were basketball courts and hoops, line games, football fields and that these were insufficient. To the question "How do you find the school garden in terms of equality of opportunity when you look at it compared to the schools you worked in before?", 10 of the teachers stated that the opportunities in their previous schools were more and that it was not the same in terms of equality of opportunity, 3 teachers stated that the opportunities in their previous schools were worse and that the situation in the current school was better and that there was no equality of opportunity. 7 teachers stated that the equal opportunities were the same in terms of negative aspects and that the gardens of the schools were insufficient and incomplete. To the question "Is the school garden sufficient in terms of green space?" 13 teachers answered insufficient and stated that they had a lot of difficulty especially when the weather was hot. 7 teachers found school gardens sufficient in terms of green space and shading. In addition, 9 teachers stated that there was an environment where children could do planting and sowing, while 11 teachers stated that there was no such environment. In response to the question "How are the walls and grounds of your school garden, are they suitable for the level of primary school children?", 18 teachers found the grounds unsuitable, while 2 teachers found them suitable. The 18 teachers who found it inappropriate stated that the floor increased the damage in accidents and suggested that it should be a soft floor or artificial grass instead. In response to the question "What is the most common game that children play when they are free in physical education and play class or during recess?", 12 teachers said soccer, 10 teachers said chase, 8 teachers said jump rope, 7 teachers said high off the ground and dodgeball, 6 teachers said hide and seek, 4 teachers said grab a handkerchief, 3 teachers said corner snatching, 2 teachers said wolf dad, basketball throwing and line games, and 1 teacher said ball throwing. In addition, they stated that the games they play vary seasonally and that boys and girls usually play separate games.

Results: In the research, the results of the primary school teachers' conclusions that school games are not sufficient in terms of size, safety and shading were included. The reporting phase of the research is ongoing.

*1st author is researching this study as a master thesis under the supervision of 2nd author.

Keywords: Primary school, play, playground

Beden Eğitimi ve Oyun Dersinde Kullanılan Fiziksel Etkinlik Kartlarına İlişkin Sınıf Öğretmenlerinin Görüşlerinin İncelenmesi

Doç. Dr. Sümeyra AKKAYA[1], Anıl ERKAN[2]

[1] İnönü Üniversitesi, Malatya
[2] Merkez Toki İlkokulu, Elazığ

ÖZET

Giriş ve Amaç: Beden Eğitimi ve Oyun dersi, ilkokul 1-4. sınıflarında öğrenim gören öğrencilerin fiziki etkinliklere katılmalarına, oyun oynamalarına ve bunları yaparken de zihinsel, bedensel, sosyal, duygusal ve kişisel becerilerini geliştirmelerine katkı sağlayabilecek tüm eğitim öğretim süreçlerini kapsar. Bu süreçte öğrencilerin hazırbulunuşlukları, yaş düzeyleri, beklentileri, ilgileri ve yöresel özellikleri gibi faktörlerin dikkate alınması çok önemlidir. Ders, öğrencilerin fiziksel özelliklerine ve yaşına uygun olarak oyun oynayacağı ve etkinliklere katılacağı şekilde planlanır. Oyun çocuklar için oldukça önemli ve sevilen bir iştir. Oyunlar çocukların kendilerini rahatça ifade edebildiği yerlerdir. Çocuklar oyunlar sayesinde büyür, oyunlar sayesinde olgunlaşır ve yine oyunlar sayesinde gelişir. Çocuklara klasik yöntemler kullanılarak öğretilemeyecek pek çok şey oyunlar vasıtasıyla öğretilebilir. Oyun aynı zamanda da iyi bir eğitim öğretim metodudur. Çünkü oyun yöntemi aracılığıyla kalıcı davranış değişiklikleri kazandırılabilir. İlkokul ve ortaokulda çocukların sporla ilgili ve özelleşmiş becerilerini geliştirmeyi hedefleyen ve üzerinde farklı açıklamalar olan kartlara, fiziksel etkinlik kartı denir. Bu kartlar kendi içerisinde sarı ve mor gruptan meydana gelir. Bu araştırmanın amacı, beden eğitimi ve oyun dersinde kullanılan fiziksel etkinlik kartlarına ilişkin sınıf öğretmenlerinin görüşlerini incelemektir.

Yöntem: Beden eğitimi ve oyun dersinde kullanılan fiziksel etkinlik kartlarına ilişkin sınıf öğretmenlerinin görüşleri incelenirken nitel araştırma yöntemlerinden durum çalışması kullanılmıştır. Verileri toplamak amacıyla sınıf öğretmenleri ile görüşmeler yapılmıştır. Araştırma Elazığ ili Merkez ilçesi Toki Fırat İlkokulu'nda görev yapan 13 sınıf öğretmeni ile yürütülmüştür. Araştırmaya katılan sınıf öğretmenlerinden yarı yapılandırılmış görüşme formu ile veriler toplanmıştır.

Bulgular: Görüşmeye katılan 13 öğretmenden 11'i Beden Eğitimi ve Oyun dersinde bir kaynak kullanmakta diğer 2 öğretmen ise kullanmamaktadır. Öğretmenler tarafından kaynak olarak da en çok Fiziksel Etkinlik Kartları ve internet kaynakları kullanılmaktadır. Görüşmeye katılan 13 öğretmenden 5'i Fiziksel Etkinlik Kartlarını nitelikli, 5'i öğrenciler için faydalı, 2'si öğretmenler için kaynak niteliğinde olduğunu görüş olarak bildirmiştir.1 öğretmen ise Fiziksel Etkinlik Kartları'nın güzel hazırlandığını ancak bu kartlara öğretmenlerin kullanırken pek önem vermediğini belirtmiştir. Görüşmeye katılan 13 öğretmenden 8'i Fiziksel Etkinlik Kartlarından önce Beden Eğitimi ve Oyun dersinde geleneksel oyunlardan faydalandığını belirtirken, 3 öğretmen kazanımlara uygun oyunlar ve 3 öğretmen de internette oynanan oyunları tercih ettiğini belirtmiştir. Görüşmeye katılan öğretmenlerden 10'u Fiziksel Etkinlik Kartları'nda yer alan görselleri açıklayıcı ve yeterli bulduğunu, 2 öğretmen bazılarını yeterli bazılarını da yetersiz bulduğunu ve 1 öğretmen ise açıklayıcı ve yeterli bulduğunu belirtmişlerdir. Görüşmeye katılan öğretmenlerden 10'u Fiziksel Etkinlik Kartları'nın kullanımında eksik kalan ve ders işleyişinde aksayan yönlerin olduğunu belirtirken, 3 öğretmen kartların kullanımında bir eksiklik veya aksayan bir yön olduğunu düşünmemektedir. Görüşmeye katılan öğretmenlerden 12'si Fiziksel Etkinlik Kartları'nın iyileştirilmesine yönelik çeşitli öneriler sunmuşken 1 öğretmen Fiziksel Etkinlik Kartları'nın kullanılmasına gerek olmadığını belirtmiştir.

Sonuçlar: Araştırma sonucunda sınıf öğretmenlerinin Beden Eğitimi ve Oyun dersinde Fiziksel Etkinlik kartlarından faydalandığını ancak bu kartların çocukların becerilerini geliştirecek kalitede oyunların arttırılmasını gerektiğini, geleneksel oyunların güncellenebileceğini, okullarda Fiziksel Etkinlik Kartlarına yönelik zemin oluşturulması gerektiği gibi önerileri yer almaktadır.

Anahtar Kelimeler: Beden eğitimi ve oyun, Fiziksel Etkinlik Kartları, Sınıf Öğretmeni

Investigation of Primary School Teachers' Opinions on Physical Activity Cards Used in Physical Education and Play Lessons

Assoc. Prof. Dr. Sümeyra AKKAYA[1], Anıl ERKAN[2]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: Physical Education and Play lesson, primary school 1-4. It covers all education and training processes that can contribute to the participation of students in classrooms in physical activities, playing games and developing their mental, physical, social, emotional, and personal skills while doing these. In this process, it is very important to consider factors such as students' readiness, age levels, expectations, interests, and local characteristics. The course is planned in such a way that students play games and participate in activities in accordance with their physical characteristics and age. Play is a very important and loved job for children. Games are places where children can express themselves freely. Children grow thanks to games, mature thanks to games and develop thanks to games. Many things that cannot be taught to children using classical methods can be taught through games. Play is also a good teaching method. Because permanent behavioural changes can be gained through the game method. Cards with different explanations aiming to develop children's sports-related and specialized skills in primary and secondary schools are called physical activity cards. These cards consist of yellow and purple groups. The purpose of this research is to examine the views of primary school teachers about physical activity cards used in physical education and game lessons.

Materials and Methods: While examining the opinions of the primary school teachers about the physical activity cards used in the physical education and game lessons, a case study, one of the qualitative research methods, was used. To collect the data, interviews were conducted with primary school teachers. The research was carried out with 13 primary school teachers working in Toki Fırat Primary School in the central district of Elazig. Data were collected by applying the Semi-Structured Interview Form to the primary school teachers participating in the research.

Findings: Eleven of the 13 teachers who participated in the interview use a resource in the Physical Education and Play lesson, while the other 2 teachers do not. Teachers mostly use Physical Activity Cards and internet resources as resources. Of the 13 teachers who participated in the interview, 5 of them stated that Physical Activity Cards are qualified, 5 of them are useful for students, 2 of them are a resource for teachers. 1 teacher stated that Physical Activity Cards are well prepared, but teachers do not attach much importance to these cards when using them. Among the 13 teachers who participated in the interview, 8 of them stated that they used traditional games in Physical Education and Play lessons before the Physical Activity Cards, while 3 teachers stated that they preferred games suitable for achievements and 3 teachers preferred games played on the internet. Ten of the teachers who participated in the interview stated that they found the visuals in the Physical Activity Cards explanatory and sufficient, 2 teachers found some of them sufficient and some insufficient, and 1 teacher found them explanatory and sufficient. While 10 of the teachers who participated in the interview stated that there were deficiencies in the use of the Physical Activity Cards and that there were aspects that interfered with the lesson functioning, 3 teachers did not think that there was a deficiency or an interference in the use of the cards. While 12 of the teachers who participated in the interview offered various suggestions for improving the Physical Activity Cards, 1 teacher stated that there was no need to use the Physical Activity Cards.

Results: As a result of the research, there are suggestions such as that primary school teachers benefit from Physical Activity Cards in Physical Education and Play lessons, but these cards should

be increased in quality games that will improve children's skills, traditional games can be updated, and a ground should be created for Physical Activity Cards in schools.

Keywords: Physical education and play, Physical Activity Cards, Primary School Teacher

Tenis Sporu ve Duygular: PRISMA Bildirimi Kriterlerini Kullanan Sistematik Bir İnceleme

Pero Duygu Dumangöz[1]

[1] Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Aydın

ÖZET

Giriş ve Amaç: Spor, duyguların yüksek yoğunluk ve önem kazandığı evrensel boyutlarda bir aktivitedir. Ancak, spor ve duygu arasındaki ilişkiye dair çok az kanıt vardır. Bu çalışmada, tenis sporunda duyguların önemini analiz etmek ve bu konuda araştırma alanları önermek amacıyla tenis ve duygularla ilgili araştırma makalelerinin sistematik bir incelemesi yapılmıştır.

Yöntem: Bu amaçla, elektronik dergi veri tabanı olarak ULAKBİLİM/TR Dizin ve Web of Science (WoS) veri tabanları 2017- 2022 yılları aralığında "spor", "tenis" ve "duygular" anahtar kelimeleri ile taranmış, sistematik incelemeler ve meta-analiz (PRISMA) yönergeleri için tercih edilen raporlama kriterlerini kullanarak mevcut literatürün sistematik bir incelemesi gerçekleştirilmiştir.

Bulgular: Buna göre, ilk tarama sonucunda elde edilen 139 makalenin her biri sistematik olarak gözden geçirilmiş ve dahil edilme kriterlerini karşılayan toplam 10 makale, içeriklerini analiz etmek için seçilmiştir. Araştırma değişkenleri, örneklem grubu, odaklanılan konu, kullanılan yöntem ve uygulama zamanıdır.

Sonuçlar: Sonuç olarak yapılan çalışmaların çoğunda sporculardan oluşan örneklem gruplarının yanı sıra duygu durumu ve stres ve stresle başa çıkma yollarına odaklanan duygusal değişkenlerin incelendiği görülmüştür. Araştırmacıların %60 oranında nicel araştırma yöntemlerini tercih ettiği ortaya çıkmıştır. Konuyla ilgili araştırma sayısının göreceli yetersizliği doğrulanmıştır. Özellikle ulusal alan yazınımıza katkı sağlayacak araştırmaların sayısının arttırılması önerilmektedir. Sonuçlar, araştırmacılara tenis sporu özelinde duygular üzerine yapılan araştırmaların genel çerçevesini sunmakta ve eksik alanların tespit edilerek değerlendirilmesi açısından bir kılavuz niteliği taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Spor, Tenis, Duygu, PRISMA, Sistematik Derleme

Tennis Sport and Emotions: A Systematic Review Using PRISMA Reporting Criteria

Pero Duygu Dumangöz[1]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: Sport is a universal activity where emotions gain high intensity and importance. However, there is little evidence of the relationship between sport and emotion. In this study, a systematic review of research articles on tennis and emotions was conducted in order to analyze the importance of emotions in tennis and to suggest research areas on this subject.

Materials and Methods: For this purpose, ULAKBİLİM/TR Index and Web of Science (WoS) databases as an electronic journal database were searched with the keywords "sports", "tennis" and "emotions" between 2017-2022, for systematic reviews and meta-analysis PRISMA guidelines. A systematic review of the available literature was carried out using preferred reporting criteria.

Findings: Accordingly, each of the 139 articles obtained as a result of the initial search was systematically reviewed, and a total of 10 articles meeting the inclusion criteria were selected to analyze their content. The research variables are the sample group, the focus, the method used and the time of application.

Results: As a result, it has been observed that most of the studies have examined emotional variables focusing on mood and stress and ways of coping with stress, as well as sample groups consisting of athletes. It has been revealed that 60% of the researchers prefer quantitative research methods. The relative inadequacy of the number of studies on the subject has been confirmed. In particular, it is recommended to increase the number of studies that will contribute to our national literature. The results provide the researchers with the general framework of the research on emotions in the sport of tennis and serve as a guide in terms of identifying and evaluating the missing areas.

Keywords: Sport, Tennis, Emotion, PRISMA, Systematic Review

Sporcuların Karanlık Kişilik Özelliklerinin Demografik Değişkenler Açısından İncelenmesi

Sermin AĞRALI ERMİŞ[1]

[1] **Adnan Menderes Üniversitesi, Aydın, Türkiye**

ÖZET

Giriş ve Amaç: Bu araştırmanın amacı, sporcuların Karanlık Kişilik Özellikleri düzeylerinin belirlenerek demografik değişkenler açısından farklılıkların incelenmesidir.

Yöntem: Nicel araştırma yöntemlerinden betimsel tarama modelinde olan çalışmada Veri toplama aracı olarak Jones ve Paulhus (2014) tarafından geliştirilen ve Türkçe uyarlaması Agrali-Ermis, Sahin ve Demirus (2018) tarafından yapılan Karanlık Üçlü Ölçeği kullanılmıştır. Araştırmanın örneklemini random yöntemiyle belirlenen 817 sporcu oluşturmaktadır..

Bulgular: Araştırmanın sonucunda; katılımcıların karanlık üçlü özelliklerinin orta düzeyde olduğu ve en yüksek oranın Makyavelizm ve narsizim boyutunda olduğu tespit edilmiştir. Kadın sporcuların erkek sporculara göre Makyavelizm puanlarının daha yüksek olduğu belirlenmiştir. Ayrıca eğitim seviyesi yükseldikçe narsisizm düzeylerinin de anlamlı derecede yükseldiği görülmüştür. Branşlara göre incelendiğinde ise, takım sporları yapan katılımcıların, bireysel spor yapan katılımcılara göre hem Makyavelist özellikleri, hem de psikopatik kişilik özelliklerinin daha yüksek olduğu belirlenmiştir.

Sonuçlar: Çalışmamızda kişiliğin karanlık yönünün demografik özelliklere göre farklılıklar gösterdiği ortaya çıkmıştır.

Anahtar Kelimeler: Sporcu, Makyavelizm, Narsisizm, Psikopati, Karanlık Kişilik Özelliği

Examination of Athletes' Dark Personality Traits in Terms of Demographic Variables

Sermin AĞRALI ERMİŞ[1]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: The aim of this research is to determine the Dark Personality Traits levels of the athletes and to examine the differences in terms of demographic variables.

Materials and Methods: The Dark Triad Scale developed by Jones and Paulhus (2014) and adapted into Turkish by Agrali-Ermis, Sahin and Demirus (2018) was used as a data collection tool in the descriptive survey model, which is one of the quantitative research methods. The sample of the study consists of 817 athletes determined by random method.

Findings: As a result of the research; it was determined that the dark triad characteristics of the participants were at a moderate level and the highest rate was in the dimension of Machiavellianism and narcissism. It was determined that female athletes had higher Machiavellianism scores than male athletes. In addition, it was observed that the level of narcissism increased significantly as the education level increased. When analysed according to the branches, it was determined that the participants who do team sports have both Machiavellian and psychopathic personality characteristics higher than the participants who do individual sports.

Results: In our study, it was revealed that the dark side of personality differs according to demographic characteristics.

Keywords: Athlete, Machiavellianism, Narcissism, Psychopathy, Dark Personality Trait

Fitness Üyelerinin Sosyal Görünüş Kaygısı ve Egzersiz Bağımlılık Düzeyleri Arasındaki İlişkilerin İncelenmesi

Recep CENGİZ[1] Büşra YARDIMCI [2]

1. Manisa Celal Bayar Üniversitesi SBF/Manisa
2. Manisa Celal Bayar Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yüksek Lisans Öğrencisi/Manisa

ÖZET

Giriş ve Amaç: Bu çalışmanın amacı, fitness üyelerinin sosyal görünüş kaygısı ve egzersiz bağımlılık düzeyleri arasındaki ilişkiyi incelemektir.

Yöntem: Araştırmanın evrenini,İzmir ve Manisa ilinde fitness merkezine giden 429 kişi oluşturmaktadır. Çalışmada, veri toplama aracı olarak ile Hart ve arkadaşları (2008) tarafından geliştirilen, Doğan (2010) tarafından Türkçeye Uyarlanan Sosyal Görünüş Kaygısı Ölçeği ve Demir, Hazar ve Cicioğlu (2018) tarafından geliştirilen "Egzersiz Bağımlılığı Ölçeği" kullanılmıştır. Verilerin analizinde aritmetik ortalama ve yapılan Kolmogorov Simirnov testi sonucunda veriler normal dağılım göstermediği için Mann-Whitney U testi ve Kruskall Wallis-H kullanılmıştır. İstatistiksel analizlerde SPSS 22 paket programından yararlanılmıştır.

Bulgular: Araştırmada fitness üyelerinin cinsiyet değişkeni açısından Egzersiz bağımlılığı ölçeğinin tüm alt boyutlarında anlamlı bir fark bulunmamışken, Egzersiz Bağımlılığı ölçeğinin Bireysel-Sosyal İhtiyaçların Ertelenmesi ve Çatışma alt boyutunda yaş değişkenine göre anlamlı fark tespit edilmiştir.

Sonuçlar: Sonuç olarak, cinsiyet değişkeni açısından sosyal görünüş kaygısı ölçeğinde ve egzersiz bağımlılığı ölçeğinin tüm alt boyutlarında anlamlı bir fark bulunmamıştır.Ancak yaş,öğrenim durumu ve gelir değişkenleri açısından her iki ölçektede anlamlı farklılık tespit edilmiştir.

Anahtar kelimeler: Fitness, Sosyal Görünüş Kaygısı ve Egzersiz Bağımlılığı

Recep CENGİZ[1] Büşra YARDIMCI [2]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: The aim of this study is to examine the relationship between social appearance anxiety and exercise addiction levels of fitness members.

Materials and Methods: The universe of the research consists of 429 people who go to the fitness center in Izmir and Manisa. In the study, the Social Appearance Anxiety Scale developed by Hart et al (2008) and adapted to Turkish by Doğan (2010) and the "Exercise Addiction Scale" developed by Demir, Hazar and Cicioğlu (2018) were used as data collection tools. In the analysis of the data, Mann-Whitney U test and Kruskall Wallis-H were used since the data did not show normal distribution as a result of the arithmetic mean and the Kolmogorov Smirnov test. SPSS 22 package program was used for statistical analysis.

Findings: In the study, there was no significant difference in all sub-dimensions of the exercise addiction scale in terms of the gender variable of fitness members,In the sub-dimension of Postponement of Individual-Social Needs and Conflict of the Exercise Addiction scale, a significant difference was found according to the age variable.

Results: As a result, no significant difference was found in terms of gender variable in Social Appearance Anxiety Scale and in all sub-dimensions of Exercise Dependence Scale. However, a significant difference was found in both scales in terms of age, education status and income variables.

Key words: Fitness, Social Appearance Anxiety and Exercise Addiction

Fiziksel Aktivite: Sağlıktan Akademik Başarıya

Kardelen Günay[1], İdris Yılmaz[1]

[1] Trabzon Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Trabzon

ÖZET

Giriş ve Amaç: Günümüzde hareketsiz yaşamın yaygınlaşması ve olumsuz etkilerinin giderek artmasıyla fiziksel aktivitenin insan doğası için önemi ve gerekliliği de daha fazla anlam kazanmaktadır. Sağlığın korunması ve geliştirilmesine olan katkılarının yanında farklı gelişim alanlarına etkileri de göz önüne alındığında fiziksel aktivitenin insan yaşamındaki önemi gittikçe artmaktadır. Bu derleme ile fiziksel aktivitenin; genel sağlık ve fiziksel görünüm üzerine etkileri ile birlikte, psikolojik, sosyal ve bilişsel alanlar üzerine etkileri, beyinde meydana getirdiği nörolojik değişimler ve tüm bunlara bağlı olarak akademik başarıya olan etkileri ortaya koyulmaktadır.

Sonuçlar: Fiziksel aktivite ve egzersizin türü, şiddeti, süresi ve sıklığı parametreleri literatür çerçevesinde incelendiğinde bilişsel alanda ve nörolojik yapıda meydana gelen değişimlerin olduğu tespit edilmiştir. Fiziksel aktivitenin akademik başarıyı negatif yönde etkilediğini ifade eden çalışma olmadığı, aksine olumlu etkilerden bahseden pek çok çalışma olduğu saptanmıştır. Sonuç olarak fiziksel aktivite ve egzersizin bireylerin çok yönlü gelişimlerinin desteklenmesinde önemli bir role sahip olduğundan çocukluktan itibaren yaşamın bir parçası haline getirilmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Fiziksel aktivite, Bilişsel fonksiyonlar, Akademik başarı

Physical Activity: From Health to the Academic Success

Kardelen Günay[1], İdris Yılmaz[2]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: Nowadays, with the spread of sedentary life and the increasing negative effects of it, the importance and necessity of physical activity for human nature is gaining more and more Considering its contributions to the protection and development of health, as well as its effects on different areas of development, the importance of physical activity in human life is increasing everyday. With this review, the effects of physical activity on general health and physical appearance, as well as its effects on psychological, social and cognitive areas, the neurological changes it causes in the brain and, accordingly, its effects on academic success are revealed.

Results: When the parameters of the type, intensity, duration and frequency of physical activity and exercise are examined within the framework of the literature, it has been determined that there are changes in the cognitive field and neurological structure. It has been determined that there are no studies that state that physical activity negatively affects academic achievement, on the contrary, there are many studies that talk about positive effects. As a result, physical activity and exercise have an important role in supporting the multifaceted development of individuals, so they should be made a part of life from childhood.

Keywords: Physical activity, Cognitive function, Academic success

Sedanter Bireylerde Fiziksel Aktivite Düzeylerinin Denge, Aerobik Performans ve Bilişsel İşlevler Üzerine Etkisi

Ezgi SAMAR [1] , Umut CANLI [2]

[1]Department of Physical Education and Sports, High School of Physical Education and Sports, Artvin Coruh University, Artvin.
[2 6]Department of Physical Education and Sports, Faculty of Sport Sciences, Tekirdağ Namık Kemal University, Tekirdağ.

ÖZET

Giriş ve Amaç: Aktif yaşam düzeninde en önemli unsur bir fiziksel aktivite programı içerisine dahil olmaktır. Çalışmanın amacı genç sedanter bireylerde fiziksel aktivite düzeylerinin denge, aerobik performans ve bilişsel işlevler üzerine etkisinin incelenmesidir.

Yöntem: Araştırıma grubu 44 sedanter bireyden oluşmaktadır. (32 kadın; 12 erkek; yaş: 42.2 ± 9.6 yıl ; boy uzunluğu : 162.3 ± 7.8 cm, vücut ağırlığı: 71.3 ± 14.6 kg, vücut kütle indeksi (BMI): 26.9 ± 5.1 kg/m^2). Katılımcılar genel fiziksel aktivite düzeyine göre iki gruba ayrılmıştır (daha aktif ve daha az aktif). Fiziksel aktivite düzeyini belirlemek için '7 günlük fiziksel aktivite değerlendirme anketi' kullanılmıştır. Statik ve proprioseptif denge miniboard cihazıyla sensamove balance test ile ölçülmüştür. Aerobik dayanıklılık koş yürü testi (1 mil) ile ölçülmüştür. Bilişsel işlevlerin belirlenmesinde yap/yapma testi ve d2 dikkat testi kullanılmıştır.

Bulgular: Daha aktif ve daha az aktif olan grupların static ve denge performanslarının karşılaştırılmasında fiziksel aktivite düzeyleri arasında anlamlı bir fark bulunamamıştır ($p>0.05$). Proprioseptif denge performansında daha aktif grup lehinde bir farklılık olduğu belirlenmiştir ($\chi_{(1)}^2$: 4.494; $p>0.05$; $(Phi)^3$: 0.32). Fiziksel aktivite düzeyi bilişsel işlev parametrelerini ve aerobik performansı etkilememiştir.

Sonuç: Sonuç olarak daha aktif olmanın statik denge, aerobik performans ve bilişsel fonksiyonlar üzerinde bir etkisi olmamakla birliklte proprioseptif denge için avantaj sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: aerobik performans, denge, bilişsel işlev, sedanter birey

Exploring The Effect of Physical Activity Level on Balance, Aerobic Performance, İnhibition and Attention in Sedentary İndividuals

Ezgi SAMAR [1] , Umut CANLI [2]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: The most important element in an active lifestyle is to be included in a physical activity program. The study examined the effect of physical activity levels of young sedentary individuals on balance, aerobic performance and cognitive functions.

Materials and Method: The research group consists of 44 sedentary individuals (32 females; 12 males; age: 42.2 ± 9.6 years; the body height: 162.3 ± 7.8 cm, the body mass: 71.3 ± 14.6 kg, body mass index (BMI): 26.9 ± 5.1 kg/m^2). The subjects were divided into two groups ("less active" and "more active") according to the mean physical activity level of overall study sample. The "seven-day physical activity recall questionnaire" was used to estimate physical activity level (PAL). Static and proprioceptive balance performance was measured with the Sensamove Balance Test with Miniboard device. Aerobic performance was evaluated with the 1-Mile Endurance Run/Walk Test. The go-no-go test and the d2 test of attention were used to determine cognitive functions.

Findings: No significant difference was found in the comparison of the static balance performances of the more active and less active groups of physical activity levels ($p>0.05$). It has been determined that there is a difference in favour of the more active group in proprioceptive balance performance ($\chi_{(1)}^2$: 4.494; $p>0.05$; $(Phi)^3$: 0.32). PAL did not affect any of the cognitive function parameters and aerobic performance.

Results: While being more active does not have an effect on static balance, aerobic performance and cognitive functions, it may provide an advantage for proprioceptive balance.

Keywords: aerobic endurance, balance, cognitive function, sedentary individual

Okulöncesi Öğretmenlerinin Hareket Eğitimi Hakkındaki Görüşleri: Uşak İl Örneği

Dilek EROL[1], Ahmet TAŞDERE[2]

[1] Uşak Üniversitesi, Uşak
[2] Uşak Üniversitesi, Uşak

ÖZET

Giriş ve Amaç: Erken çocukluk döneminde uygulanan hareket eğitimi çocukların tüm gelişim alanlarını destekler. Bu çalışma çocuğun eğitim hayatındaki ilk öğretmeni olan okulöncesi öğretmenlerinin hareket eğitimi hakkında görüşlerini ortaya koymak ve okulöncesi öğretmenlerinin hareket eğitimi konusunda sınıflarda yaşadıkları problemleri tanımlamak amacıyla gerçekleştirilmiştir.

Yöntem: Araştırma nitel desende durum çalışması olarak planlanmıştır. Araştırmanın evreni Uşak ilinde görev yapan okulöncesi öğretmenleri oluştururken, örneklemi kartopu yöntemiyle belirlenmiş toplam 65 öğretmen oluşturmaktadır. Verilerin analizinde içerik analizi kullanılmıştır.

Bulgular: Okulöncesi öğretmenleri hareket eğitimini, su, ilaç, yemek gibi temel ihtiyaç olarak tanımlamaktadır.

Sonuçlar: Okulöncesi öğretmenleri hareket eğitimini çocukların temel bir ihtiyacı olarak görmektedir. Okulöncesi öğretmenleri verimli bir hareket eğitimi yapabilmelerinin önündeki en büyük engeli; sınıflarının fiziksel koşullarının yeterli olmayışı, sınıf mevcutlarının kalabalık olması, yeterli ekipmanlarının olmayışı, çocuklara dair özellikler (özdenetim eksikliği, hareketlilik, şiddet eğilimi, çabuk sıkılma, konsantrasyon vb.) olduğunu ifade etmektedir.

Anahtar Kelimeler: okulöncesi öğretmeni, erken çocukluk, hareket eğitimi

Opinions of Preschool Teachers on Movement Training: The Case of Uşak

Dilek EROL[1], Ahmet TAŞDERE[2]

[1] Uşak University, Uşak
[2] Uşak Üniversitesi, Uşak

ABSTRACT

Introduction and Purpose: Movement training applied in early childhood supports all developmental areas of children. This study was carried out in order to reveal the opinions of preschool teachers, who are the first teachers of the child's education life, about movement training and to define the problems that preschool teachers experience in the classroom about movement training.

Materials and Methods: The research was planned as a case study in a qualitative design. While the universe of the research consists of preschool teachers working in the province of Uşak, the sample consists of a total of 65 teachers determined by the snowball method. Content analysis was used in the analysis of the data.

Findings: Preschool teachers define movement training as basic needs such as water, medicine and food.

Results: Preschool teachers see movement training as a basic need of children. The biggest obstacle for preschool teachers to be able to provide an efficient movement education is; Inadequate physical conditions of classrooms, crowded classrooms, lack of adequate equipment, characteristics of children (lack of self-control, mobility, tendency to violence, boredom, concentration, etc.).

Keywords: preschool teacher, early childhood, movement training

Taekwondocuların Psikolojik Sağlamlık Düzeyleri ile Durumluk ve Sürekli Kaygı Düzeyleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Burakhan AYDEMİR[1], Murat KUL[2] Fatih KIRKBİR[1]

[1] Karadeniz Teknik Üniversitesi, Trabzon
[2] Bayburt Üniversitesi, Bayburt

ÖZET

Giriş ve Amaç: Bu çalışmanın amacı taekwondocuların psikolojik sağlamlık düzeyleri ile durumluk ve sürekli kaygı düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi amaçlanmaktadır. Çalışmada yer alan sporcular müsabık elit seviyede sporculardan oluşmuştur. Sporcular Ümitler Türkiye Taekwondo Şampiyonasında yarışmıştır. Türkiye Şampiyonasında yarışan sporcular 1. Gıp seviyesinde en az 6 yıldır taekwondo yapmıştır.

Yöntem: Çalışmanın evreninin U-21 Taekwondo Türkiye Şampiyonasına katılan 270 taekwondo sporcusu oluşturmuştur. Katılımcıların 130'unu erkek sporcular oluştururken, geriye kalan 140 kişiyi kadın katılımcılar oluşturmuştur. 72 katılımcı milli sporcu iken, toplam katılımcıların yaş aralığı 16-20 olarak bulunmuştur. Veriler sporculara Türkiye Taekwondo Şampiyonasında anket yöntemiyle toplanmıştır. Sporculara tartıdan önce bilgi verilmiş ve gönüllülük esasına dayalı anketleri doldurmaları istenmiştir. Doldurulan anketler sporculardan toplanarak arşivlenmiştir. Verilerin toplanmasında, sporcuların demografik bilgilerine yönelik sosyo demografik bilgiler formu, Kısa Psikolojik Sağlamlık Ölçeği ile STAI-I ve STAI-II Kaygı Ölçeği (Durumlu ve Sürekli) kullanılmıştır. Sporcuların belirttiği seçenekler doğrultusunda gerçekleşen analizler SPSS 23.0 programında yapılmıştır. Ölçeklerin ters maddeleri çevrildikten sonra ölçeklerden alınan puanlar toplanmıştır. Ardından veriler Kolmogorov Smirnov normallik analizi ile değerlendirilmiştir. Normallik testi sonucuna göre verilerim normallik gösterdiği tespit edilmiştir. Sporcuların bilgilerinin yer aldığı demografik değişkenlere göre ikili gruplar için bağımsız gruplarda t testi, ikiden fazla gruplar için ise Tukey düzeltmeli One Way Anova testi kullanılmıştır. Benlik saygısı puan ortalaması ile Psikolojik sağlamlık ölçeği puan ortalaması arasındaki ilişkiyi değerlendirmek için ise Pearson korelasyon analizi kullanılmıştır. Sonuçlar $p < 0.05$ anlamlılık düzeyinde değerlendirilmiştir.

Bulgular: Çalışmadan elde edilen bulgular neticesinde psikolojik sağlamlık düzeyleri ile durumluk ve sürekli kaygıları arasında ilişki olduğu tespit edilmiştir.

Sonuçlar:
- Yaş değişkeninin psikolojik sağlamlık düzeyleri ile durumluk ve sürekli kaygı düzeyleri arasında anlamlı bir fark tespit edilememiştir.
- Cinsiyet değişkeninin psikolojik sağlamlık düzeyleri ile durumluk ve sürekli kaygı düzeyleri arasında anlamlı bir fark tespit edilememiştir.
- Milli Sporcu durumu değişkeninin psikolojik sağlamlık düzeyleri ile durumluk ve sürekli kaygı düzeyleri arasında anlamlı bir fark tespit edilememiştir.
- Spor yaşı değişkeninin psikolojik sağlamlık düzeyleri ile durumluk ve sürekli kaygı düzeyleri arasında anlamlı bir fark tespit edilememiştir.
- Aile gelir durumu değişkeninin psikolojik sağlamlık düzeyleri ile durumluk ve sürekli kaygı düzeyleri arasında anlamlı bir fark tespit edilememiştir.
- Katılımcıların durumluk ve sürekli kaygı düzeyleri arttıkça psikolojik sağlamlık düzeylerinin azaldığı tespit edilmiştir.

Investigation of the Relationship Between Psychological Resilience Levels of Taekwondoists and State and Trait Anxiety Levels

Burakhan AYDEMİR[1], Murat KUL[2] Fatih KIRKBİR[1]

[1] Karadeniz Teknik Üniversitesi, Trabzon
[2] Bayburt Üniversitesi, Bayburt

ABSTRACT

Introduction and Purpose: The aim of this study is to examine the relationship between the psychological resilience levels of taekwondo players and their state and trait anxiety levels. The athletes included in the study consisted of elite level athletes. Athletes competed in Ümitler Turkey Taekwondo Championship. Athletes competing in the Turkish Championship have done taekwondo at the 1st Gip level for at least 6 years.

Materials and Methods: The universe of the study consisted of 270 taekwondo athletes participating in the U-21 Taekwondo Turkey Championship. While 130 of the participants were male athletes, the remaining 140 were female participants. While 72 participants were national athletes, the age range of the total participants was found to be 16-20. The data were collected from the athletes by the questionnaire method in the Turkish Taekwondo Championships. The athletes were informed before the weigh-in and they were asked to fill in the questionnaires on a voluntary basis. The completed questionnaires were collected from the athletes and archived. The socio-demographic information form for the demographic information of the athletes, the Brief Psychological Resilience Scale, and the STAI-I and STAI-II Anxiety Scales (Stated and Continuous) were used to collect the data. The analyzes realized in line with the options specified by the athletes were made in the SPSS 23.0 program. After the reversed items of the scales were reversed, the scores obtained from the scales were summed. Then the data were evaluated with Kolmogorov Smirnov analysis of normality. According to the results of the normality test, it was determined that the data showed normality. According to the demographic variables of the athletes, t-test was used in independent groups for paired groups and Tukey-corrected One Way Anova test was used for groups of more than two. Pearson correlation analysis was used to evaluate the relationship between the self-esteem mean score and the resilience scale mean score. The results were evaluated at the $p < 0.05$ significance level.

Findings: As a result of the findings obtained from the study, it was determined that there is a relationship between psychological resilience levels and state and trait anxiety.

Results:

- No significant difference was found between the psychological resilience levels of the age variable and the levels of state and trait anxiety.
- No significant difference was found between the psychological resilience levels of the gender variable and the levels of state and trait anxiety.
- No significant difference was found between the psychological resilience levels of the National Athlete status variable and the levels of state and trait anxiety.
- There was no significant difference between the psychological resilience levels of the sports age variable and the levels of state and trait anxiety.
- No significant difference was found between the psychological resilience levels of the family income variable and the levels of state and trait anxiety.

- It was determined that as the state and trait anxiety levels of the participants increased, their resilience levels decreased.

Keywords: Taekwondo, Psychological Resilience, Anxiety.

VOLEYBOLCULARIN SOMATOTİP YAPILARI İLE DİKEY SIÇRAMA BECELERİ ARASINDAKİ İLİŞİNİN İNCELENMESİ

Burakhan AYDEMİR[1] Duygu SEVİNÇ YILMAZ[2]

[1] Karadeniz Teknik Üniversitesi, Trabzon
[2] Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi, Erzincan

ÖZET

Giriş ve Amaç: Bu çalışmanın amacı, voleybol oyuncularının somatotip yapıları ile dikey sıçrama becerileri arasındaki ilişkini incelenmesi amaçlanmıştır. Çalışmaya 2. Lig seviyesinde ve KTÜ'de öğrenim gören erkek voleybolcular katılmıştır.

Yöntem: Çalışmada 20 erkek voleybolcu yer almıştır. Voleybolcular 2. Lig seviyesinde olup KTÜ'de öğrenim görmektedir. Katılımcıların somatotip yapılarını belirlemek için boy, kilo, vki, triceps, biceps, subscapula, iliac, calf, diz ve dirsek çapı gibi ölçümleri alınmış ve dikey sıçrama performansını belirlemek için ise; dikey sıçrama testi uygulanmıştır. Katılımcılar 2 kez testi uygulamış ve en iyi skorları kayıt altına alınmıştır. Katılımcıların verilerinin analizi SPSS 23.0 programı kulanılmıştır. Voleybol oyuncularının somatotip yapıları ile dikey sıçrama becerileri arasındaki ilişkiyi incelemek için Pearson korelasyon analizi kullanılmıştır. Sonuçlar $p < 0.05$ anlamlılık düzeyinde değerlendirilmiştir.

Bulgular: Elde edilen verilerin analizleri sonucuna göre katılımcıların dikey sıçrama becelri ile somatotip yapıları arasında ilişkiler incelenmiştir.

Sonuç: Çalışmanın bulgularından elde edilen sonuçlar ışığında dikey ektomorf yapıda olan sporcuların dikey sıçrama becericisi ile somotatip yapıları arasında orta düzeyde anlamlı bir ilişki tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Voleybol, Somatotip Yapı, Performans

Investigation Of the Relationship Between The Somatotype Structures Of Volleyball Players And Their Vertical Jumping Skills

Burakhan AYDEMİR[1] Duygu SEVİNÇ YILMAZ[2]

[1] Karadeniz Teknik Üniversitesi, Trabzon
[2] Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi, Erzincan

ABSTRACT

Introduction and Purpose: The aim of this study is to examine the relationship between somatotype structures and vertical jumping skills of volleyball players. Male volleyball players studying at the 2nd League level and KTU participated in the study.

Materials and Methods: 20 male volleyball players took part in the study. Volleyball players are at the 2nd League level and are studying at KTU. In order to determine the somatotype structures of the participants, measurements such as height, weight, BMI, triceps, biceps, subscapula, iliac, calf, knee and elbow diameters were taken and to determine the vertical jump performance; vertical jump test was applied. Participants applied the test twice and their best scores were recorded. SPSS 23.0 program was used to analyze the data of the participants. Pearson correlation analysis was used to examine the relationship between somatotype structures and vertical jumping skills of volleyball players. The results were evaluated at the $p < 0.05$ significance level.

Findings: According to the results of the analysis of the obtained data, the relationships between the vertical jumping skills of the participants and their somatotype structures were examined.

Results: In the light of the results obtained from the findings of the study, a moderately significant relationship was determined between the vertical jump skill and the somotatype structure of the athletes with vertical ectomorph structure.

Keywords: Volleyball, Somatotype Structure, Performance

Oryantiring Sporcularının Öz-Saygı ve Karar Verme Stratejilerinin İncelenmesi

Bilal ÇOLAK[1] Metehan ÇOLAK[2] Ece Selen TERZİOĞLU[2]

[1]Selimiye Ortaokulu Üsküdar/İstanbul
[2]Trabzon Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü/Trabzon

ÖZET

Giriş ve Amaç: Bu araştırmanın amacı; 2021-2022 öğretim yılında Trabzon'da yapılan Oryantiring il müsabakalarına katılan öğrencilerin öz-saygı ve karar verme stratejilerini bazı değişkenler açısından incelenmesidir. Araştırmanın evrenini il spor müsabakalarına katılan 185; örneklemini ise araştırmamıza katılmayı gönüllü olarak kabul eden ve random yöntemiyle belirlenen toplam 145 sporcu öğrenci oluşturmaktadır.

Yöntem: Araştırma nicel araştırma yöntemlerinden tarama modelinde tasarlanmıştır. Araştırmada veri toplama aracı olarak araştırmacı tarafından araştırmanın temel amacına yönelik geliştirilen Kişisel Bilgi Formu ile Mann ve Diğ. (1998), tarafından geliştirilen (Melbourne Decision Making Questionary) Deniz (2004), tarafından Türkçe'ye uyarlanan öz-saygı ve karar verme ölçeği kullanılmıştır. Verilerinin analizinde SPSS 24 paket programı kullanılmıştır. İstatistiki analiz olarak değişkenler arasındaki farkı tespit etmek için ikili değişkenlerde T testi, ikiden fazla değişkenler için One-Way Anova testi uygulanmıştır.

Bulgular: Araştırmaya katılan sporcu öğrencilerin öz-saygı ve karar verme stratejilerinin yüksek olduğu, karar verme stilleri alt boyutlarından dikkatli karar verme stratejilerini tercih ettikleri, devamında sırasıyla kaçıngan, erteleyici ve panik karar verme stilleri alt boyutlarının izlediği sonucuna varılmıştır. Erkek sporcu öğrencilerin kadın sporcu öğrencilere göre öz-saygı düzeylerinin daha yüksek puana sahip olduğu; erkek sporcu öğrencilerin dikkatli karar verme stratejileri alt boyutunun, kadın sporcu öğrencilerin ise daha çok erteleyici karar verme strateji alt boyutunu tercih ettikleri görülmüştür.

Sonuçlar: Araştırmada, küçük ve yıldız kategoride yarışan sporcuların karar vermede öz-saygı, A genç kategorisinde yarışan sporcuların dikkatli karar verme alt boyutunu, B genç kategorisinde yarışan sporcuların ise kaçıngan karar verme alt boyutunu tercih ettikleri anlaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Öz Saygı, Karar Verme Stratejileri, Spor Eğitimi

Investigation of Self-Esteem and Decision Making Strategies of Orienteering Athletes

Bilal ÇOLAK[1] Metehan ÇOLAK[2] Ece Selen TERZİOĞLU[2]

[1]Selimiye Secondary School Üsküdar/Istanbul
[2]Trabzon University Graduate Education Institute/Trabzon

ABSTRACT

Introduction and purpose: The purpose of this research; The aim of this study is to examine the self-esteem and decision-making strategies of the students participating in the orienteering provincial competitions held in Trabzon in the 2021-2022 academic year in terms of some variables. The population of the research is 185 participating in provincial sports competitions; The sample consists of a total of 145 students who voluntarily accepted to participate in our research and were determined by the random method.

Materials and Methods: The research was designed in the survey model, which is one of the quantitative research methods. As a data collection tool in the research, the Personal Information Form developed by the researcher for the main purpose of the research and Mann et al. (1998), developed by (Melbourne Decision Making Questionary) and adapted into Turkish by Deniz (2004), the scale of self-esteem and decision making was used. SPSS 24 package program was used in the analysis of the data. T test for binary variables and One-Way Anova test for more than two variables were used to determine the difference between variables as statistical analysis.

Findins: It was concluded that the athletes participating in the research had high self-esteem and decision-making strategies, they preferred careful decision-making strategies from the sub-dimensions of decision-making styles, followed by the avoidant, procrastinating and panic decision-making styles sub-dimensions, respectively. It was found that male athlete students had higher self-esteem levels than female athlete students; It was seen that male athlete students preferred the careful decision-making strategies sub-dimension, while female athlete students preferred the procrastinating decision-making strategy sub-dimension.

Results: In the study, it was understood that the athletes competing in the junior and star categories preferred self-esteem in decision making, the athletes competing in the young category A preferred the careful decision-making sub-dimension, the athletes competing in the young category B preferred the avoidant decision-making sub-dimension.

Keywords: Self-Esteem, Decision-Making Strategies, Sports Education

Gönüllülüğün Yeni Hali "e-Gönüllülük" ve Aydın Gençlik Merkezi Gönüllülerinin e-Gönüllülük Farkındalığı

Handan DİNÇER ASLANER, Prof. Dr. Savaş DUMAN

[1] Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Aydın
[2]Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Aydın

ÖZET

Giriş ve Amaç: Yapılan bu araştırma, gündeme yeni gelmeye başlayan e-Gönüllülük faaliyetleri üzerinde durmaktadır. Bu araştırmada, e-Gönüllülük kavramının ne ifade ettiği, e-Gönüllülük faaliyetlerinin kapsamının ne olduğu açıklanmıştır. e-Gönüllülük faaliyetini organize eden ve faaliyete katılım gösteren gönüllü gençlerin yaşadığı zorluk ve avantajları üzerinde durulmuş, e-Gönüllülüğün onların nezdindeki önemi açıklanmıştır. Sonuç olarak bu çalışmada 2021-2022 yıllarında Aydın Gençlik ve Spor İl Müdürlüğü'ne bağlı Aydın Gençlik Merkezi ve Genç Ofisleri gönüllülerinin günden güne gelişim gösteren e-Gönüllülüğe katılım düzeyleri ve e-Gönüllülük farkındalıkları ortaya konması amaçlanmıştır.

Yöntem: Çalışma görüşme metodu kullanılarak yapılmıştır. Bu çalışmada toplam 30 kişi ile görüşüldü. 10 kişi Emel Mustafa Uşaklı Anadolu Lisesi Genç Ofisigönüllüleri, 10 kişi Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Genç Ofisigönüllüleri, 10 kişi Aydın Gençlik Merkezi gönüllüleri olmak üzere 14-29 yaş aralığındaki gönüllü gençlerden seçilmiştir. Yapılan bu araştırmada veri toplama aracı olarak nitel araştırma tekniklerinden yarı yapılandırılmış mülakat tekniği kullanılmıştır. Bu çalışmada katılımcılarla ayrı ayrı görüşme yapılmıştır.

Bulgular: Bulgular istatistiksel bir işlem yapılmadan ortaya konmuştur. Katılımcılara geleneksel gönüllülük ve e-Gönüllülük ile ilgili sorular sorulmuş, verilen cevapların analizinde betimsel ve içerik analize başvurulmuş, katılımcıların ifadeleri hiçbir değişiklik yapılmadan yazılmıştır.

Sonuçlar: Çalışma neticesinde görüşme yapılan bireyler geleneksel gönüllülüğün önemini vurgulamış, e-Gönüllülüğün geleneksel gönüllüğün zorluklarını ortadan kaldırdığını ve kişilere farklı ve birçok fırsat yarattığını ifade etmişlerdir. e-Gönüllülük sayesinde kolay ve daha az masrafla ulaşılan bilgiyi başkalarıyla paylaşmak, mesafe tanımaz hale gelmiştir. Buna rağmen geleneksel gönüllülük ile e-Gönüllülük faaliyetlerine katılımları ve organize etmeleri üzerinde durulduğunda önemli fark vardır. Geleneksel gönüllüğü tercih eden katılımcılar e-Gönüllülüğü tercih etmemektedirler. Çünkü e-Gönüllülük faaliyetinde fiziksel temas yoktur. Geleneksel gönüllülükte kurulan iletişim ortamı e-Gönüllülükte yaratılamamaktadır. Nihai olarak e-Gönüllülüğün geleneksel gönüllülüğün aksine samimiyetten yoksun olması gönüllülerin e-Gönüllülüğü tercih etmemelerinin en temel sebebidir.

Anahtar Kelimeler: e-Gönüllülük, Gönüllü, Gönüllülük, Sanal Ortam.

The New State Of Volunteering "e-Volunteering" And Aydin Youth Center Volunteers' e-Volunteering Awareness

Handan DİNÇER ASLANER, Prof. Dr. Savaş DUMAN

ABSTRACT

Introduction and Purpose: This research focuses on e-Volunteering activities that are just starting to come to the fore. In this research, what the concept of e-Volunteering means and what is the scope of e-Volunteering activities are explained. The difficulties and advantages of the volunteer youth who organize and participate in the e-Volunteering activity are emphasized, and the importance of e-Volunteering for them is explained. As a result, in this study, 2021-2022 years' Aydin Youth Center and Youth Offices which is belong to Aydin Youth and Sports Provincial Directorate volunteers' level of participation in e-Volunteering, which develops day by day, and their awareness of e-Volunteering were intended to reveal.

Materials and Methods: The study was conducted using the interview method. In the study, interviewed totally 30 people. Emel Mustafa Usakli Anatolian High School Young Office's10 volunteers, Aydin Adnan Menderes University Young Office's 10 volunteers, Aydin Youth Center's 10 volunteers were chosen from between the ages of 14-29. In this research, semi-structured interview technique, one of the qualitative research techniques, was used as a data collection tool. In this study, the participants were interviewed separately.

Findings: The findings were presented without any statistical processing. The participants were asked questions about traditional volunteering and e-Volunteering, descriptive and content analysis was used in the analysis of the answers, and the statements of the participants were written without any changes

Results: As a result of the study, the interviewed individual semphasized the importance of traditional volunteering and stated that e-Volunteering eliminates the difficulties of traditional volunteering and creates different and many opportunities for people. Thanks to e-Volunteering, sharing the information that is obtained easily and with less expense with others has become a distance. However, there is a significant difference between traditional volunteering and their participation in and organizing e-Volunteering activities. Participants who prefer traditional volunteering do not prefer e-Volunteering. Because there is no physical contact in e-Volunteering activity. The communication environment established in traditional volunteering can not be created in e-Volunteering. Ultimately, the lack of sincerity in e-Volunteering, unlike traditional volunteering, is the main reason why volunteers do not prefer e-Volunteering.

Keywords: e-Volunteering, Volunteering, Volunteer, Virtual Environment.

Kaya Tırmanıcıların Kişilik Özellikleri, Öz yeterlilikleri ve Heyecan Arama Davranışları

Burak Kural[1]

[1]Trabzon Üniversitesi, Trabzon, Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Bu araştırmanın amacı, Türkiye'de aktif kaya tırmanışı yapan tırmanıcıların kişilik özellikleri, öz yeterlilikleri ve heyecan arama davranışları arasında ilişki olup olmadığını ortaya koymaktır.

Yöntem: Bu araştırma nicel araştırma yöntemlerinden tarama deseni ile gerçekleştirilmiştir. Araştırma grubu Türkiye Dağcılık Federasyonu bünyesindeki spor kulüpleri ve üniversite dağcılık topluluklarında aktif olarak kaya tırmanışı yapan kolayda örnekleme yöntemi ile seçilmiş 113'ü erkek, 62'si kadın toplam 175 kaya tırmanıcısından oluşmaktadır. Araştırmanın verileri, heyecan arama (SSS-V), beş faktör kişilik özellikleri ve kaya tırmanışı öz-yeterlilik ölçekleri ile toplanmıştır. Verilerin analizinde, parametrik olma koşullarının sağlandığı ve verilerin normal dağılım gösterdiği için yüzde frekans, t-Testi, tek yönlü varyans analizi ve Pearson korelasyon testleri kullanılmıştır**.**

Bulgular: Kişilik özellikleri alt boyutlarından dışa dönük olma, duygusal dengesizlik, uyumluluk ve deneyime açık olma, heyecan arama alt boyutlarından heyecan ve macera arayışı sıkılmaya yatkınlık ve öz yeterlilikleri cinsiyet değişkenine göre anlamlı farklılık oluşturmuştur. Dışa dönük ve gelişime açık olma kişilik özellikleri ve heyecan ve macera arama davranışı öz yeterlik ile pozitif yönde; deneyim arama ve şartlı refleks yitimi ile negatif yönde anlamlı ilişkili olduğu görülmüştür. Kişilik özelliklerinin öz yeterlik üzerindeki etkisi istatistiksel anlamlı olduğu, varyansın %26,2'sini açıklayabildiği; heyecan arama davranışlarının öz yeterlik üzerindeki etkisi de anlamlı olduğu, varyansın %14,8'ini açıklayabildiği görülmüştür

Sonuçlar: Erkek tırmanıcıların kadın tırmanıcılara göre daha kolay ilişki kurabilen sempatik, yüksek enerjili, güvenilen, şefkatli ve yardımsever hayal gücü kuvvetli, yeni tecrübeler edinmeyi seven bireyler olduğu fakat çoğunlukla endişeli sinirli ve öfkeli davranışlar gösteren stresle başa çıkmada oldukça zorlanan bireyler olduğu belirlenmiştir. Ayrıca dışa dönük ve gelişime açık olan tırmanıcıların fiziksel olarak risk alma, heyecan oluşturan faaliyetlere girerken duygusal ve sosyal tepkiler, karar verme davranışlarında ve hedefe yönelik davranışlarda bozukluklar yaşadıkları belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Kaya tırmanışı Kişilik Özellikleri, Öz yeterlilikleri, Heyecan Arama Davranışı

Personality Characteristics, Self-Efficacy and Excitement Search Behaviors of Rock Climbers

Burak Kural[1]

ABSTRACT

Introduction and the Purpose: The aim of this study is to reveal whether there is a relationship between personality traits, self-efficacy and excitement seeking behaviors of climbers who are active rock climbers in Turkey.

Method: This research was carried out with the screening design, which is one of the quantitative research methods. The research group consists of a total of 175 rock climbers, 113 male and 62 female, selected by convenience sampling method, who actively climb rock in sports clubs and university mountaineering communities within the Turkish Mountaineering Federation. The data of the study were collected with excitement seeking (SSS-V), five factor personality traits and rock-climbing self-efficacy scales. Percentage frequency, t-Test, one-way analysis of variance and Pearson correlation tests were used in the analysis of the data, since the parametric conditions were met, and the data showed normal distribution**.**

Findings: Being extroverted from personality traits sub-dimensions, emotional instability, being open to harmony and experience, excitement and adventure seeking sub-dimensions, tendency to get bored and self-efficacy made a significant difference according to the gender variable. Extroverted and open to development personality traits and excitement and adventure-seeking behavior were found to be positively correlated with self-efficacy and negatively correlated with experience-seeking and conditional reflex loss. It was observed that the effect of personality traits on self-efficacy was statistically significant, it could explain 26.2% of the variance; the effect of excitement-seeking behaviors on self-efficacy was also significant, it could explain 14.8% of the variance.

Results: It has been determined that male climbers are sympathetic, highly energetic, reliable, compassionate, and helpful imaginative individuals who can establish relationships more easily than female climbers, but who mostly have difficulty in coping with stress, showing anxious, angry, and angry behaviors. In addition, it was determined that the climbers, who were outgoing and open to development, experienced physical risk taking, emotional and social reactions while engaging in exciting activities, decision-making behaviors, and goal-oriented behaviors.

Keywords: Rock climbing Personality Characteristics, Self-efficacy, Excitement Search Behavior

Beden Felsefesi: Antik Yunan'dan Günümüze Bedene Tarihsel Bir Bakiş Açisi Ve Spor

Ümran SARIKAN[1]

[1]Ankara Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ankara

ÖZET

Giriş ve Amaç: Antik Yunanda temelleri görülen ve en temelde Ortaçağ felsefesinde bedenin tüm arzularının ve eylemlerinin göz ardı edilmesine neden olan düşünce formları, bedenin tüm işlevlerini de ruhi alana hapsetmiştir. Bu minvalde, birçok düşünür 'ruh-beden ayrımı' yaparak özneyi iki varlık alanı olarak tanımlamış ya da bedene olumsuz nitelemeler yapması yoluyla açıklanmıştır. Bu bağlamda beden hak ettiği değeri görememiştir. Tüm bu bilgiler doğrultusunda ise, spor kavramının kendisine içkin olarak hem ruha hem bedene hem de psikolojiye iyi gelen bir yanı mevcuttur. Bu zeminde düşünüldüğünde ne ruh ne beden ne de beyin (nöron ağların etkileşimi) birbirini önceleyen ya da biri diğerinden önemsiz değildir. Tam aksine 'Spor yapan Özne' dendiğinde tüm varoluşuyla orada ya da burada bulunan bir varlıktan bahsedilmektedir. En nihayetinde bu derleme çalışmasında 'Beden'e olan bakış açılarının Antik Yunan'dan günümüze analiz edilmesi ve spor bağlamında açıklanması amaçlanmıştır.

Yöntem: Antik Yunan'dan Çağdaş düşünürlere değin tartışma konusu olan 'beden' sorunsalı tarihsel bir zeminde zihin beden düalizmi perspektifiyle analiz edilmiştir. Tarih boyunca yapılan özne-nesne, zihin-beden ayrımları öznenin açıklanmasında bir gedik yaratmıştır. Bu gedik 'spor yapan özne'nin duyguları, tutkuları, psikolojik boyutları, zihinsel işleyiş mekanizmaları ve bedensel varoluşunu da göz ardı etmiştir. Tüm bu nedenlere bağlı olarak bedenin geçmişten günümüze hangi bağlamlarda şekillendiğini anlamak ve anlamlandırmak açısından farklı bakış açıları derlenmiştir. Bu bağlamda bu çalışma zihin ve beden farklı tözler midir yoksa bir varoluşta bir ve aynı şey midir? Bunun yanında 'spor yapan özne' bu konum alışta nerede konumlanacaktır? Bu sorulara verilen yanıtlar çalışmanın zeminini oluşturmuştur.

Bulgular: Tarihsel zeminde bakıldığında hem spor hem de felsefe kavramının köklerinin çok eski zamanlara dayandığı görülmekle birlikte spor felsefesine ilişkin literatürde yeterli çalışma yapılmamıştır. Tüm bu bilgiler doğrultusunda, Antik Yunandan Çağdaş Düşünürlere değin tarihsel zeminde beden felsefesine yönelik yanıtlar spor kavramı ekseninde tartışılmıştır.

Sonuçlar: Tüm bu bilgiler ışığında spor bağlamında beden felsefesine ilişkin çok fazla çalışma olmaması bağlamında bir bakış açısı sunmayı ve literatüre katkı sunması açısından önemlidir. Ayrıca 'Spor felsefesine' ilişkin literatürde çok fazla kaynak olmaması açısından diğer çalışmalara teşvik edici bir rol görevi üstleneceği düşünülmektedir. Bununla birlikte çağdaş düşünürlerin araştırma nesnesi hâline getirdiği 'beden' kavramının sporla ilişkisinin incelenmesi çalışmaya güncel bir nitelik kazandırmaktadır. Bu noktada çalışmanın 'Çağın Ruhunu Yakalanması' adına önemli olduğu düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Beden, Felsefe ve Spor

The Philosophy Of The Body: A Historic From Ancient Greek To The Body To The Present Perspective And Sports

Ümran SARIKAN[1]

[1]Ankara University, Health Sciences Institute, Ankara

ABSTRACT

Introduction and Purpose: Thought forms, the foundations of which were seen in Ancient Greece and which caused all the desires and actions of the body to be ignored in the philosophy of the Middle Ages, imprisoned all the functions of the body in the spiritual realm. In this respect, many thinkers have defined the subject as two areas of existence by making a 'soul-body distinction' or have been explained by making negative attributes to the body. In this context, the body has not seen the value it deserves. In line with all this information, the concept of sport has an inherently good side to it, which is good for both the soul, the body and the psychology. Considered on this ground, neither the soul, the body, nor the brain (interaction of neuron networks) are not mutually exclusive or insignificant. On the contrary, when it is said "Sporting Subject", it means an entity that is there or here with its entire existence. Ultimately, in this compilation study, it is aimed to analyze the perspectives on the 'Body' from Ancient Greece to the present and to explain it in the context of sports.

Materials and Methods: The 'body' problematic, which has been the subject of discussion from Ancient Greece to Contemporary thinkers, has been analyzed on a historical basis with the perspective of mind-body dualism. Subject-object, mind-body distinctions made throughout history have created a breach in the explanation of the subject. This breach has also ignored the emotions, passions, psychological dimensions, mental functioning mechanisms and bodily existence of the 'subject doing sports'. Depending on all these reasons, different perspectives have been compiled in order to understand and make sense of the context in which the body is shaped from past to present. In this context, this work, are mind and body different substances or are they one and the same thing in an existence? Besides, where will the 'subject doing sports' be positioned in this position? The answers to these questions formed the basis of the study.

Findings: When viewed on a historical basis, it is seen that the roots of both the concept of sport and philosophy go back to ancient times, but there has not been enough work in the literature on the philosophy of sports. In line with all this information, answers to the philosophy of the body on the historical ground from Ancient Greece to Contemporary Thinkers were discussed on the axis of the concept of sport.

Results: In the light of all this information, it is important to present a perspective and contribute to the literature in the context of not many studies on body philosophy in the context of sports. In addition, it is thought that it will play an encouraging role for other studies in terms of the lack of many resources in the literature on the 'philosophy of sports'. In addition, examining the relationship between the concept of 'body', which contemporary thinkers have made a research object, and sports, gives the study a current quality. At this point, it is thought that the study is important in terms of 'Capturing the Spirit of the Age'.

Keywords: Body, Philosophy and Sport

Eğitim Yapılarında Çocukların Motor Gelişimini Desteleyen Tasarım Yaklaşımı

Şengül Yalçınkaya[1], İlknur Ata Aydemir[2]

[1] Karadeniz Teknik Üniversitesi Mimarlık Fakültesi, Trabzon
[2] Karadeniz Teknik Üniversitesi Mimarlık Fakültesi, Trabzon

ÖZET

Giriş ve Amaç: Eğitim yapıları çocuğun uzun süre zaman geçirdiği, akademik eğitimin yanında birçok farklı yönü ile hayatı deneyimlediği bir ortamdır. Bu ortamın oluşturan fiziksel çevresinin sahip olduğu koşulların ve tasarımın çocuk gelişimine desteklemesi önemli noktalardan biridir. Eğitim sürecinde birçok görev üstlenen mekanın, çocuğun motor gelişiminin destekleyecek olanakları sunuyor olması günümüz yaşam biçiminde bir zorunluluk haline gelmiştir. Çalışmada eğitim yapılarında motor gelişimine yönelik mekansal düzenlemelerin ve kullanılan öğelerin neler olduğu, desteklediği hareketlerin tespit edilmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Çalışmada BeneBaby Uluslararası Akademisi, Adamów Kreş-Anaokulu ve Xinsha İlkokulu analiz edilmiş ve şemalar oluşturulmuştur. Eğitim yapılarında çocuğun psiko motor gelişimini destekleyen tasarım yaklaşımı literatür bilgisi üzerinden, kullanılan öğeler, desteklediği hareketler, hedef kitle ve mekansal gereklilikler plan, kesit ve görseller üzerinden değerlendirilmiştir.

Bulgular: Üç örnekte de çocukların motor gelişimini desteklemeye yönelik farklı mekansal örgütleme önerileri bulunmaktadır. Yapılarda keşif ve oyun odaklı tasarım yaklaşımın hakimdir. Tasarım öğesi olarak ortak küçük-büyük tepeler, zemin çizgileri, denge aleti, basamaklar ve farklı yükseltiler, parmaklıklı yüzeyler, üç boyutlu yaratıcı yüzeyler, zemin çizgisi ve kaydırağa rastlanmaktadır. Alanlar basit fiziksel yetilerin kazandırılması için gerekli öğeleri içermektedir. Okul içerisinde bölümler ağırlıklı olarak tırmanma, koşma, sıçrama ve sekme hareketlerine ortam sunmaktadır. Çocuğun içinde bulunmaktan zevk alacağı alanlar oluşturulmuştur.

Sonuç: Birçok faktörün etkili olduğu fiziksel gelişimde, fiziksel aktivitede önemli bir yere sahiptir. Gelişim döneminin hızlı olduğu özellikle okulöncesi ve ilkokul döneminde temel becerilerin kazanması ve çok yönlü gelişimi sağlaması beklenir. Eğitim müfredatı içinde sınırlı yer bulan beden eğitimi dersleri düşünüldüğünde çoğun yaşamını geçirdiği okul ortamının etkili bir şekilde düzenlenmesi gerekmektedir. Mekanın çocuğun merak duygusunu beslemesi, kendini becerilerini keşfetme imkanı sunması ve deneyimleyebilmesine olanak tanıması sağlanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Eğitim yapıları, Çocuk, Tasarım Yaklaşımı, Mekansal öğeler, Devinsel gelişim

School Designs for Children's Motor Development

Şengül Yalçınkaya, İlknur Ata Aydemir

ABSTRACT

Introduction and Purpose: Children spend much time in schools where they gain academic knowledge and experience life. School conditions and designs should promote child development. Spaces undertake numerous tasks in education. Therefore, providing opportunities that promote children's motor development is necessary today. This study focused on three schools and investigated whether they had spatial arrangements and elements for motor development.

Materials and Methods: The study addressed and generated schemes for the BeneBaby International Academy, the Adamów Kindergarten, and the Xinsha Primary School. The designs of the buildings were assessed based on literature, elements, movements, target audience, spatial requirements, sections, and visuals.

Findings: All three buildings have different spatial organizations that promote children's motor development. The buildings are dominated by an exploration- and play-oriented design approach. Typical design elements include small and large hills, floor lines, a balance beam, steps, different elevations, surfaces with railings, three-dimensional surfaces, a floor line, and a slide. The spaces include elements that help children develop simple physical skills. Parts of the schools allow children to climb, run, jump, skip, and hop. They have spaces in which children enjoy spending time.

Conclusion: Physical activity is crucial in physical development, which is affected by numerous factors. Preschool and primary school children are expected to develop versatile basic skills. However, curricula address physical education in a limited way. Therefore, schools need to be effectively organized. Spaces should arouse children's curiosity and allow them to explore and experiment with their skills.

Keywords: Schools, children, design approach, spatial elements, motor development

Temaslı ve Temassız Ergen Sporcularda Dinamik Denge, Görsel Reaksiyon Zamanı ve Kinsetetik Zeka Parametrelerinin Karşılaştırılması

Fatma TOKAT[1], Mehmet GÜNAY[2]

[1] Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Erzincan
[2] Gazi Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Ankara

ÖZET

Giriş ve Amaç: Temaslı sporlarda branşların gereği olarak vücuda, özellikle kafa bölgesi alınan darbelerden dolayı bazı becerilerde temassız sporculara göre farklılık gözlenmektedir. Denge, görsel reaksiyon zamanı ve kinestetik zeka becerileri de fizyolojik olarak beyinde özellikle kulakta benzer sistemlerden etkilenmektedir. Bu doğrultuda çalışmanın amacı, temaslı ve temassız ergen sporcularda dinamik denge, görsel reaksiyon zamanı ve kinestetik zeka parametrelrei arasında farklılık olup olmadığını belirlemektir.

Yöntem: 14-18 yaş arası temaslı (güreş, boks, taekwondo) 28 erkek sporcu, temassız (voleybol, badminton, bisiklet) 27 erkek sporcu çalışmaya katılmıştır. Dinamik denge ölçümleri Synapsis Bilgisayarlı Dinamik Postürografi cihazı ile, görsel reaksiyon zamanları Newtest 1000 cihazı ile ve kinestetik zeka durumları ise Gardner'ın çoklu zeka ölçeğinde Bedensel-Kinsetetik Zeka alt boyutu kullanılarak veriler toplanmıştır. Spss 25 programında normallik analizi sonrası gruplar arası karşılaştırmalarda bağımsız örneklem t-testi ve değişkenler arasındaki ilişkileri belirlemek içinde pearson korelasyon analiz uygulanmıştır.

Bulgular: Temaslı ve temassız sporcularda dinamik denge, görsel reaskiyon zamanı ve kinestetik zeka puanları arasında farklılık görülmemiştir ($p>.05$). Benzer şekilde sporcuların dinamik denge, görsel reaksiyon zamanı ve kinestetik zeka puanları arasında ilişki tespit edilmemiştir ($p>.05$).

Sonuçlar: Parametreler arasında farklılık görülmemesi araştırma grubunun ergen olmasıyla ilişkili olabileceğini düşündürtmektedir. Temaslı ergen sporcuların aldıkları darbelerin şiddeti ve sürekliliği yaşları gereği farklılık yaratacak boyutta olmayabilir. Ergenlik sürecinde metabolizmada yapım olaylarının yıkım olaylarından daha fazla ve hızlı gerçeklmeşmesi de darbe alan hücrelerin yenilenmesi açısından bu farklılığı ortadan kaldıran nedenler arasında olabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Temaslı sporcu, Temassız sporcu, Dinamik denge, Reaksiyon zamanı, Kinestetik zeka

Comparison of Dynamic Balance, Visual Reaction Time, and Kinsetic Intelligence in Contact and Non-Contact Adolescent Athletes

Fatma TOKAT[1], Mehmet GÜNAY [2]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: In contact sports, there are differences in some skills compared to non-contact athletes due to blows to the body, especially the head area, as a requirement of the branches. Balance, visual reaction time and kinesthetic intelligence skills are also physiologically affected by similar systems in the brain, especially in the ear. In this paper, the aim of the study is to determine whether there is a difference between the dynamic balance, visual reaction time and kinesthetic intelligence parameters in contact and non-contact adolescent athletes.

Materials and Methods: 28 male athletes with contact (wrestling, boxing, taekwondo) and 27 male athletes without contact (volleyball, badminton, cycling) participated in the study (age 14-18 years). Dynamic balance measurements were collected with the Synapsis Computed Dynamic Posturography, visual reaction times were collected with the Newtest 1000, and kinesthetic intelligence states were collected using the Bodily-Kinsetic Intelligence sub-dimension of Gardner's multiple intelligence scale. In the SPSS 25 program, after the normality, the independent sample t-test was used in the comparisons between the groups, and Pearson correlation analysis was used to determine the relationships between the variables.

Findings: There was no difference in dynamic balance, visual reaction time and kinesthetic intelligence in contact and non-contact athletes ($p>.05$). Similarly, no correlation was found between the dynamic balance, visual reaction time and kinesthetic intelligence of the athletes ($p>.05$).

Results: The lack of difference between the parameters suggests that it may be related to the adolescents of the research group. The severity and continuity of the blows received by contact adolescent athletes may not be at a level that will make a difference due to their age. It is thought that the fact that the production events occur more and faster than the destruction events in the metabolism during adolescence may be among the reasons that eliminate this difference in terms of the regeneration of the affected cells.

Keywords: Contact athletes, Non-contact athletes, Dynamic balance, Reaction time, Kinesthetic intelligence

Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenlerinin Teknopedagojik Eğitim Yeterlikleri İle Öz Yeterlikleri Arasındaki İlişki

Anıl Türkeli[1]

[1] Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Erzincan

ÖZET

Giriş ve Amaç: Bu araştırmada beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin teknopedagojik yeterlikleri ile öz yeterlikleri arasındaki ilişkinin belirlenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Araştırmanın çalışma grubunu, Milli Eğitim'e bağlı 49'u ortaokul ve 57'si lise düzeyinde görev yapmakta olan 37'si kadın, 69'u ise erkek olmak üzere toplamda 106 beden eğitimi ve spor öğretmeni oluşturmuştur. Öğretmenlerin yaş ortalaması 33,27 olup, hizmet yılı ortalaması 10,8 yıl olduğu görülmüştür. Verilerin toplanmasında "Teknopedagojik Eğitim Yeterlikleri (TPACK-deep) Ölçeği" ile "Öğretmen Özyeterlik Ölçeği" kullanılmıştır. Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin teknopedagojik yeterlikleri ile öz yeterlikleri arasındaki ilişkinin belirlenmesi amacıyla gerçekleştirilen bu araştırmada, ilişkisel tarama modelinden yararlanılmıştır. Çalışmada öğretmenlerin teknopedagojik eğitim yeterlikleri ve öz yeterlik arasındaki ilişkiler Pearson Momentler Çarpım Korelasyon ile incelenmiştir. Öğretmenlerin öz yeterlik düzeylerinin, teknopedagojik eğitim yeterlikleri üzerindeki etkisini incelemek için ise çoklu doğrusal regresyon analizi yapılmıştır.

Bulgular: Bağımsız değişkenler arasındaki ilişkinin düzeyini belirlemek amacıyla gerçekleştirilen korelasyon analizi sonucunda, en yüksek ilişki düzeyinin 0.67 olduğu tespit edilmiştir. Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin öğretim strateji puanları ile tasarım boyutu arasında pozitif yönlü, yüksek düzeyde ve anlamlı bir ilişki belirlenmiştir. Katılımcıların öğretim strateji puanları ile uygulama boyutu arasında pozitif yönlü, yüksek düzeyde ve anlamlı bir ilişki görülmüştür. İlaveten beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin öğretim strateji puanları ile etik boyutu arasında pozitif yönlü, orta düzeyde ve anlamlı bir ilişki tespit edilmiş ve öğretim strateji puanları ile uzmanlaşma boyutu arasında pozitif yönlü, orta düzeyde ve anlamlı bir ilişki belirlenmiştir.

Sonuçlar: Yapılan analizler sonucunda, beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin teknopedagojik yeterlikleri ile sınıf atmosferinde kullandıkları öğretim stratejileri arasında yüksek düzeyde ilişki olduğu belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Beden eğitimi ve spor öğretmeni, teknopegagojik yeterlik, öz yeterlik

The Relationship Between The Technopedagogical Competences And Self Efficacy Of Physical Education And Sports Teachers

Anıl Türkeli[1]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: In this research it is aimed to determine the relationship between the self-efficacy and technopedagogical competences of physical education and sports teachers.

Materials and Methods: The study group of the research consists of 106 physical education and sports teachers, 37 female and 69 male, working in the schools affiliated to Turkish Ministry of National Education. In addition, the average age of the study group is 33.27, and the average year of service is 10.8 years. In the collection of data "The Technological Pedagogical Content Knowledge (TPACK-deep) Scale" and "Turkish version Of The teachers' Sense Of Efficacy Scale (TTSES)" have been used. In this research, which was carried out to determine the relationship between physical education and sports teachers' technopedagogical competence and self-efficacy, the relational screening model was used. In the study, the relationship between teachers' technopedagogical education competencies and self-efficacy have been examined with Pearson Moments Product Correlation. Multiple linear regression analysis has been conducted to examine the effect of teachers' self-efficacy levels on technopedagogical competencies.

Findings: As a result of the correlation analysis conducted to determine the level of the relationship between the independent variables, the highest level of relationship was found to be 0.67. A positive, high level and meaningful relationship was determined between physical education and sports teachers' instructional strategy scores and sub-dimension of design. a positive, high level and meaningful relationship was determined between participants' instructional strategy scores and their sub-dimensions of exertion. In addition, a positive, moderate and significant relationship was determined between physical education and sports teachers' instructional strategy scores and the sub-dimension of ethics and a positive, moderate and significant relationship was determined between physical education and sports teachers' instructional strategy scores and the sub-dimension of proficiency.

Results: As a result of the analysis, it has been determined that there is a high level relationship between the technopedagogical competences of physical education and sports teachers and the instructional strategies used in the classroom.

Keywords: Physical education and sports teacher, technopegagogic competence, self-efficacy

Üniversite Öğrencilerinin Serbest Zamanda Temel Psikolojik İhtiyaçlarının Boş Zaman Stratejilerine Etkisi

Murat ÖZMADEN[1], Şakir BEZCİ[2], Meriç ERASLAN[3], Gökhan DOKUZOĞLU[4]

[1]Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi
[2]Karabük Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu
[3]Akdeniz Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi
[4]Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi

ÖZET

Giriş ve Amaç: Bu araştırmada üniversite öğrencilerinin serbest zamanda temel psikolojik ihtiyaçlarının boş zaman stratejilerine etkisinin ve ilişkili faktörlerin incelenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Araştırmanın çalışma grubunu 2021-2022 Eğitim-öğretim yılı Aydın Adnan Menderes Üniversitesi öğrencileri oluşturmuştur Çalışmada kullanılacak ölçme aracının katılımcılara yüz yüze ulaştırılmış ve katılımda gönüllülük esas alınmıştır. Toplamda 892 katılımcıya ulaşılmıştır. Veri toplama aracı olarak kişisel bilgi formunun yanısıra Mannell (2000) tarafından geliştirilen ve Türkçe geçerlik ve güvenirliği Bedir (2016) tarafından yapılan Boş Zaman Strateji Ölçeği ve Vlachopoulos ve Mchailidou (2006) tarafından geliştirilen Türkçeye uyarlaması Güvenç (2019) tarafından yapılan Serbest Serbest Zaman Temel Psikolojik İhtiyaçlar Ölçeği kullanılmıştır. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistik, korelasyon analizi, doğrusal regresyon analizi kullanılmıştır.

Bulgular: Araştırma bulgularında yapılan regresyon analizi sonucu serbest zamanda temel psikolojik ihtiyaçlarının boş zaman boş zaman stratejileri üzerinde anlamlı etkisinin olduğu görülmektedir.

Sonuçlar: Katılımcıların serbest zamanda temel psikolojik ihtiyaçlarının boş zaman stratejilerine orta düzeyde anlamlı ve pozitif etkisi olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Boş Zaman Stratejisi, Serbest Zamanda Temel Psikolojik İhtiyaçlar, Öğrenci.

Investigation Of The Effect Of Aydin Adnan Menderes University Students' Basic Psychological Needs In Free Time On Their Free Time Strategies

Murat ÖZMADEN[1], Şakir BEZCİ[2], Meriç ERASLAN[3], Gökhan DOKUZOĞLU4

ABSTRACT

Introduction and Purpose: In this study, it was aimed to examine the effects of university students' basic psychological needs on leisure strategies and related factors.

Materials and Methods: The study group of the research consisted of the students of Aydın Adnan Menderes University in the 2021-2022 academic year. A total of 892 participants were reached. In addition to the personal information form as a data collection tool , The Leisure Strategy Scale developed by Mannell (2000) and the validity and reliability in Turkish of Bedir (2016) and the Leisure Basic Psychological Needs Scale developed by Vlachopoulos and Mchailidou (2006) and adapted into Turkish by Güvenç (2019) were used. Descriptive statistics, correlation analysis, linear regression analysis were used in the analysis of the data.

Findings: As a result of the regression analysis of the research findings, it is seen that basic psychological needs in leisure time have a significant effect on leisure strategies.

Results: It was concluded that the basic psychological needs of the participants in leisure time had a moderately significant and positive effect on their leisure strategies.

Keywords: Leisure Strategy, Basic Psychological Needs in Leisure, Student.

Taraftarların Fanatiklik Düzeylerinin Sporda Saldırganlık ve Şiddete Etkisi

Kadir YILDIZ[1], Ercan POLAT[2], Hakan GÜLER[1]

[1]Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Manisa.
[2]Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Manisa.

ÖZET

Giriş ve Amaç: Bu araştırmada, taraftarların fanatiklik düzeylerinin sporda saldırganlık ve şiddet üzerine olan etkisinin incelenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Araştırmada nicel araştırma yöntemlerinden betimsel ve ilişkisel tarama modeli kullanılmıştır. Araştırmanın çalışma grubu 334 erkek 142 kadın olmak üzere toplam 476 kişiden oluşmaktadır. Çalışmada veri toplama aracı olarak kişisel bilgi formu, Taşmektepligil, Çankaya ve Tunç (2015) tarafından geliştirilen Futbol Taraftarı Fanatiklik Ölçeği ve Şanlı ve Güçlü (2016) tarafından Sporda Seyirci Saldırganlığı ve Şiddet Ölçeği kullanılmıştır. Verilerin analizinde One Way Anova ve Korelasyon testi uygulanmıştır.

Bulgular: Araştırma bulguları neticesinde fanatiklik ile davranışsal, bilişsel ve duyuşsal saldırganlık arasında orta düzey anlamlı ilişkiler bulunmuştur. Ayrıca fanatikliğin, davranışsal saldırganlığı %34, bilişsel saldırganlığı %33 ve duyuşsal saldırganlığı ise %35 oranında açıkladığı tespit edilmiştir.

Sonuçlar: Sonuç olarak spor taraftarlarının fanatiklik düzeylerinin sporda saldırganlık ve şiddet eğilimine yönelik önemli etkisi olduğu söylenebilir. Bu doğrultuda taraftarların saldırganlık ve şiddet eğilimlerine yönelmelerine neden olan faktörlerin iyileştirilmesi aşamasında yasal tedbirlerin yanı sıra, taraftar gruplarının bilinçlendirilmesi ile spor sahalarındaki olumsuz iklimin etkisini azaltılacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Fanatiklik, Saldırganlık, Şiddet

The Effect of Fanaticism Levels of Fans on Aggression and Violence in Sports

Kadir YILDIZ[1], Ercan POLAT[2], Hakan GÜLER[1]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: In this study, the goal is to examine the effect of the sport fans' fanaticism levels on aggression and violence.

Materials and Methods: The descriptive and relational survey model as a quantitative research method was used in the study. There are 334 male and 142 female participants in the study group. For the study, the Personal Information Formula was used to get information. The Football Fanaticism Scale developed by Taşmektepligil, Çankaya, and Tunç (2015), and the Spectator Aggression and Violence in Sports Scale developed by Şanlı and Güçlü (2016) are used in the present study. The One-Way Anova test and the Correlation test are used to analyze the data.

Findings: Moderately significant correlations were found between the level of fanaticism and the behavioral, cognitive and affective aggression. Also, fanaticism could explain 34% of aggressive behavior, 33% of aggressive actions, and 35% of aggressive feelings.

Results: We can say that the fanaticism of sports fans is meant to make sports more violent and abusive. With this regard, it is thought that legal precautions as well as creating awareness in sports fans groups can be effective in eliminating the factors leading to aggression and violence among fans.

Keywords: Fanaticism, Aggression, Violence

Yeni Taekwondo Sisteminin Sporcu Antrenör Ve Hakemler Açisindan Değerlendirilmesi

Burakhan AYDEMİR[1] Duygu SEVİNÇ YILMAZ[2]

[1] Karadeniz Teknik Üniversitesi, Trabzon
[2] Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi, Erzincan

ÖZET

Giriş ve Amaç: Bu çalışmada değişen taekwondo kuralları ve raunt sistemi ile ilgili sporcu antrenör ve hakemlerin görüşlerinin incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırma grubunu yaşları 17-70 arasında olan taekwondo sporcusu, antrenör ve hakemlerden oluşturmaktadır. Katılımcılardan 9'u sporcu 6'sı antrenör ve 6'sı hakemdir. Taekwondo sporcularının psikolojik sağlamlık düzeyleri ile durumluk ve sürekli kaygı düzeyleri arasındaki ilişkiyi tespit edebilmek için sporcularla görüşme tekniği kullanılmış ve sporculara yarışma öncesi görüşme soruları sorulmuştur.

Yöntem: Çalışmada yer alan katılımcıların 12 'si erkek 9'u kadın katılımcıdan oluşmaktadır. Sporcu, antrenör ve hakemlerin 15'i milli takımda görev yapmıştır. Katılımcıların taekwondo yaşı minimum 6 yıl olduğu tespit edilmiştir. Ayrıca çalışmada yer alan hakemlerden biri merkez hakem komitesi başkanı olarak görev yapmaktadır. Çalışmanın veri toplama yöntemi olarak görüşme yaklaşımı ve bu yaklaşım için de görüşme formu kullanılmıştır.
Çalışma sonuçları neden sonuç ilişkisi içinde detaylıca irdelenmesi amacıyla nitel analiz yöntemlerinden betimsel analiz kullanılarak yapılmıştır. Çalışma görüşmeleri ses kayıt cihazıyla kayıt altına alınmış ve daha sonra düz yazıya dökülerek alanında uzman 3 kişi tarafından kodlanmıştır.

Bulgular: Araştırma verilerinin doğrultusunda değişen taekwondo kuralları ve raunt sisteminin sporcu, antrenör ve hakemlerin görüşleri adlı ana temada toplanmış olup bu görüşler değişen taekwondo kuralları ve raunt sistemine ait görüşleri, değişen taekwondo kuralları ve raunt sisteminin sporcu, antrenör ve hakemlerin psikolojik durumlarına ilişkin görüşleri, değişen taekwondo kuralları ve raunt sisteminin sporcu, antrenör ve hakemlerin uyum sürecine ilişkin görüşleri, değişen taekwondo kuralları ve raunt sisteminin sporcu performansına ilişkin görüşleri, değişen taekwondo kuralları ve raunt sisteminde hakem hataları ve sorumluluklarına ilişkin görüşleri alt temalarında ele alınmıştır.

Sonuç: Çalışmanın sonucunu incelediğimizde Değişen Taekwondo Kuralları ve Raunt Sistemine Ait Görüşler, Sporcu, Antrenör Ve Hakemlerin Uyum Sürecine İlişkin Görüşler, Hakem Hataları Ve Sorumluluklarına İlişkin Görüşler, Sporcu Performansına İlişkin Görüşler, Sporcu, Antrenör Ve Hakemlerin Psikolojik Durumlarına İlişkin Görüşler sporcu, antrenör ve hakemler tarafından ifade edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Taekwondo, Taekwondo Kuralları, Motivasyon

Evaluation Of the New Taekwondo System In Terms Of Athlete Coaches And Referees

Burakhan AYDEMİR[1] Duygu SEVİNÇ YILMAZ[2]

[1] Karadeniz Teknik Üniversitesi, Trabzon
[2] Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi, Erzincan

ABSTRACT

Introduction and Purpose: In this study, it is aimed to examine the opinions of the athlete trainers and referees about the changing taekwondo rules and the round system. The research group consists of taekwondo athletes, trainers and referees aged between 17-70. 9 of the participants are athletes, 6 are trainers and 6 are referees. In order to determine the relationship between the psychological resilience levels of taekwondo athletes and their state and trait anxiety levels, the technique of interviewing the athletes was used and interview questions were asked to the athletes before the competition

Materials and Methods: Twelve of the participants in the study were male and 9 were female. 15 of the athletes, coaches and referees have served in the national team. It has been determined that the taekwondo age of the participants is at least 6 years. In addition, one of the referees in the study serves as the head of the central referee committee. The interview approach was used as the data collection method of the study and the interview form was used for this approach.
The results of the study were made by using descriptive analysis, one of the qualitative analysis methods, in order to examine the results in detail within the cause and effect relationship. Study interviews were recorded with a voice recorder and then transcribed and coded by 3 experts in the field.

Findings: In line with the research data, the changing taekwondo rules and the opinions of the athletes, trainers and referees of the round system are gathered under the main theme. and the round system's views on the adaptation process of the athletes, trainers and referees, the changing taekwondo rules and the opinions of the round system on the athlete's performance, the changing taekwondo rules and the opinions of the referee errors and responsibilities in the round system are discussed in their sub-themes.

Results: When we examine the result of the study, the views on the changing Taekwondo Rules and the Round System, the Opinions on the Adaptation Process of the Athletes, Trainers and Referees, the Opinions on the Errors and Responsibilities of the Referee, the Opinions on the Performance of the Athletes, the Opinions on the Psychological Status of the Athletes, Trainers and Referees were expressed by the athletes, trainers and referees. has been done.

Keywords: Taekwondo, Taekwondo Rules, Motivation

Spor Seyircilerinin İletişim Becerileri ile Zorbalık Davranışları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Songül DEMİR , Doç. Dr. Hasan ULUKAN

[1] Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Aydın
[2]Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Aydın

ÖZET

Giriş ve Amaç: Bu araştırma, spor seyicilerinin iletişim becerileri ile fiziksel-sözel zorbalık davranışları arasındaki ilişkinin incelenmesi amacıyla yapılmıştır. Araştırmada İletişim Becerileri Ölçeği ile Spor Seyircilerinin Sözel Fiziksel Zorbalık Davranışları Ölçeği kullanılmıştır. Araştırmaya Türkiye'de bulunan ve spor seyiricisi olan 465'i kadın 345'i erkek olmak üzere toplam 810 spor seyircisi katılmıştır. Araştırma kapsamında yer alan spor seyircilerine google formlar aracılığı ile ulaşılmıştır.

Yöntem: Araştırmada elde edilen veriler SPSS 25.0 paket programında analiz edilmiştir. Araştırmadan elde edilen verilerin analizinde frekanslar alındıktan sonra verilerin güvenirliği için güvenirlik analizi, çarpıklık ve basıklık normallik testi yapılmıştır. Verilerin normal dağılım gösterdiği belirlendiği için araştırma bulgularında parametrik testler uygulanmıştır. Anova analizlerinde anlamlı farklılığın yönünü belirlemek için Post-Hoc (Tukey) testi yapılmıştır.Verilerin analizinde, spor seyircilerinin iletişim becerileri ve fiziksel-sözel zorbalık davranış düzeylerini belirlemek için betimsel istatistikler kullanılmıştır. İletişim becerileri ve fiziksel-sözel zorbalık davranışları arasında ilişkiyi belirlemek için Pearson korelasyon analizi yapılmıştır. İlgili analizlerde anlamlılık düzeyi $\alpha = 0,05$ olarak değerlendirilmiştir.
Bulgular: Araştırma bulgularında spor seyircilerinin iletişim becerileri ile fiziksel–sözel zorbalık davranışları arasındaki ilişkisine yönelik pearson korelasyon testi sonucu, negatif yönde düşük düzeyde anlamlı bir ilişki bulunmuştur ($p< .01$).

Sonuçlar: Bu araştırmada sonuç olarak; erkek olan spor seyircilerinin kadın spor seyircilerine oranla daha fazla fiziksel-sözel zorbalık davranışı sergilediği bunun yanında, gelir durumu düşük düzeyde olan spor seyircilerinin daha fazla fiziksel-sözel zorbalık davranışı sergiledikleri tespit edilmiştir. Mevcut araştırmada elde edilen bir diğer sonuç ise; iletişim becerisi düzeyleri düşük olan spor seyircilerinin iletişim becerisi yüksek olan bireylere oranla daha fazla fiziksel-sözel zorbalık davranışları sergiledikleri tespit edilmiştir. Elde edilen bu sonuçlardan hareketle, iletişim becerisi ile fiziksel-sözel zorbalık arasında bir ilişkinin bulunduğu söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Spor Seyircisi, İletişim, Zorbalık, Fiziksel-Sözel Zorbalık.

Examination Of The Relationship Between The CommunicaTION SKILLS AND BULLYING BEHAVIORS OF SPORTS SPECTATORS

Songül DEMİR , Doç. Dr. Hasan ULUKAN

ABSTRACT

Introduction and Purpose: This research was conducted to examine the relationship between the communication skills of sports spectators and their physical-verbal bullying behaviors. Communication Skills Scale and Verbal Physical Bullying Behaviors Scale of Sports Spectators were used in the research. A total of 810 sports spectators, 465 women and 345 men, participated in the research. The sports spectators within the scope of the research were reached via google forms.

Materials and Methods: The data obtained in the research were analyzed in the SPSS 25.0 package program. In the analysis of the data obtained from the research, after the frequencies were taken, reliability analysis, skewness and kurtosis normality test were performed for the reliability of the data. Since it was determined that the data showed a normal distribution, parametric tests were applied in the research findings. Post-Hoc (Tukey) test was used to determine the direction of significant difference in Anova analyses. In the analysis of the data, descriptive statistics were used to determine the communication skills and physical-verbal bullying behavior levels of sports spectators. Pearson correlation analysis was performed to determine the relationship between communication skills and physical-verbal bullying behaviors. In the related analyzes, the level of significance was evaluated as $\alpha = 0.05$.

Findings: In the research findings, a negative and low-level significant relationship was found as a result of the Pearson correlation test for the relationship between the communication skills of sports spectators and physical-verbal bullying behaviors ($p < .01$).

Results: As a result of this research; It has been determined that male sports spectators exhibit more physical-verbal bullying behavior than female sports spectators, as well as sports spectators with a low income level exhibit more physical-verbal bullying behavior. Another result obtained in the present study is; It has been determined that sports spectators with low communication skills exhibit more physical-verbal bullying behaviors compared to individuals with high communication skills. Based on these results, it can be said that there is a relationship between communication skills and physical-verbal bullying.

Keywords: Sports Audience, Communication, Bullying, Physical-Verbal Bullying.

Üniversite Spor Ortamının Yaşam Doyumuna Etkisi: Bir Durumsal Aracı Modeli

Serkan KURTİPEK[1], Oğuz Kaan ESENTÜRK[2], Emrah SEÇER[3], Nuri Berk GÜNGÖR[4]
Ekrem Levent İLHAN[1]

[1]Gazi Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Ankara
[2]Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Beden Eğitimi ve Spor, Erzincan
[3]Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Erzincan
[4]Balıkesir Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Balıkesir

ÖZET

Amaç: Bu çalışma, üniversite spor ortamının yaşam doyum üzerindeki etkisini ve bunun altında yatan mekanizmaları incelemeyi amaçlamıştır.

Yöntem: Araştırma grubunu üniversitelerin spor bilimleri fakültelerinde öğrenim gören 94 kadın, 164 erkek 258 gönüllü öğrenci oluşturmaktadır. Araştırmada, Üniversite Spor Ortamı Ölçeği, Yaşam Doyumu Ölçeği (YD), Üniversite Öğrencilerine Yönelik Okul İklimi Ölçeği (OKİK) ve Duygusal Zeka Ölçeği (DZ) kullanılmıştır. Araştırmada kullanılan ölçme araçlarının faktör yapısını test etmek amacıyla AMOS 26 programı kullanılmıştır. Ölçme araçlarının faktör yapısının doğrulanmasının ardından, araştırmanın hipotezlerini test etmek amacıyla Bootstrap yöntemini esas alan regresyon analizi uygulanmıştır (Hayes, 2022). Hipotezler, Hayes (2022) tarafından geliştirilen Process Makro kullanılarak 4 ve 14 numaralı modeller doğrultusunda test edilmiştir.

Bulgular: Araştırmanın birinci hipotezini test etmek amacıyla aracılık etkisi (model 4) test edilmiştir (ÜSO→OKİYD). Buna göre, ÜSO' nun OKİ vasıtasıyla YD üzerindeki dolaylı etkisinin anlamlı olduğu belirlenmiştir (b=0.085, %95 GA[0.047, 0.130]). İkinci hipotezin test edilmesinde model 14 kullanılmıştır. Sonuçlar, OKİ' nin (b: 0.091; $p<0.05$), DZ' nin (b: 0.168; $p<0.05$) ve etkileşimsel terimin (b: 0.005; $p<0.05$) YD üzerindeki etkilerinin anlamlı olduğunu göstermiştir. Araştırmanın üçüncü hipotezini test etmek amacıyla DZ' nin durumsal aracı olduğu model 3 kurulmuştur. Durumsal aracılık indeksi değerinin anlamlı olması (b=0.032, %95 GA[-0.004-0.063]), DZ'nin ÜSO' nun OKİ vasıtasıyla YD üzerindeki dolaylı etkisinde düzenleyici değişken olduğunu göstermiştir.

Sonuç: Tüm bu bulgular ışığında Spor Bilimleri Fakültesi öğrencilerinin Üniversite Spor ortamı algısının Okul iklimi vasıtasıyla Yaşam doyum düzeyleri üzerindeki dolaylı etkisinin, Duygusal zekâ düzeyi orta ve yüksek olduğu durumlarda anlamlı ve daha güçlü olduğu belirlenmiştir.

Anahtar kelimeler: Üniversite spor ortamı, Okul İklimi, Yaşam Doyumu, Duygusal Zeka

The Effect of University Sports Environment on Life Satisfaction: A Situational Mediation Model

Serkan KURTİPEK[1], Oğuz Kaan ESENTÜRK[2], Emrah SEÇER[3], Nuri Berk GÜNGÖR[4]
Ekrem Levent İLHAN[1]

[1]Gazi University, Faculty of Sport Sciences, Ankara
[2]Erzincan Binali Yıldırım University, Faculty of Education, Physical Education and Sports, Erzurum
[3]Erzincan Binali Yıldırım University, Faculty of Sport Sciences, Erzincan
[4]Balıkesir University, Faculty of Sport Sciences, Balıkesir

ABSTRACT

Purpose: This study aimed to examine the effect of university sports environment on life satisfaction and the underlying mechanisms.

Method: The sample of the study consists of 258 volunteer students, 94 women and 164 men, studying in the sports sciences faculties of universities. In the research, University Sports Environment Scale, Life Satisfaction Scale (LSS), School Climate for University Students Scale (SCUSS) and Emotional Intelligence Scale (EIS) were used. AMOS 26 program was used to test the factor structure of the measurement tools used in the research. After the factor structure of the measurement tools was verified, regression analysis based on the Bootstrap method was applied to test the hypotheses of the research (Hayes, 2022). The hypotheses were tested in line with models 4 and 14 using Process Macro developed by Hayes (2022).

Findings: In order to test the first hypothesis of the research, the mediation effect (model 4) was tested (USE → SCUSSLS). According to this, it was determined that the indirect effect of USE on LS through SCUSS was significant (b=0.085, 95% CI[0.047, 0.130]). Model 14 was used to test the second hypothesis. The results showed that the effects of SCUSS (b: 0.091; $p<0.05$), EI (b: 0.168; $p<0.05$) and interactional term (b: 0.005; $p<0.05$) on LS were significant. In order to test the third hypothesis of the research, model 3, in which EI is a situational tool, was established. The fact that the situational mediation index value was significant (b=0.032, 95% CI[-0.004-0.063]) showed that EI was the moderator variable in the indirect effect of USO through SCUSS on LS.

Conclusion: In the light of all these findings, it was determined that the indirect effect of the University Sports environment perception of the Faculty of Sport Sciences students on their Life satisfaction levels through the School climate is significant and stronger when the Emotional intelligence level is medium and high.

Keywords: University sports environment, School Climate, Life Satisfaction, Emotional Intelligence

15-17 Yaş Grubu Futbolcularda Q Açısının Anaerobik Zirve Güce ve Dengeye Etkisi

Nilgün VURGUN[1], Şebnem ŞARVAN CENGİZ[1], Hüseyin KARESİ[1], Hayal ÖRCÜTAŞ[2]

[1] Manisa Celal Bayar Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Manisa
[2] Manisa Celal Bayar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Manisa

ÖZET

Giriş ve Amaç: Kuadriceps (Q) açısı, diz eklemi ve alt ekstremitenin kinezyolojik olarak değerlendirilmesinde sıklıkla kullanılan bir yöntemdir. Özellikle kuvvet, sürat koşusu veya hızlı yön değiştirme, pas atma, zıplama, topa tekme atma veya hızlı adım atma gibi temel futbol eylemleri için önemli faktörler olduğunu göstermiştir. Bu bilgiler ışığında çalışmanın amacı 15-17 yaş grubu altyapı futbolcularda kuadriceps (Q) açısının anaerobik zirve güce ve dengeye etkisini incelemektir.

Yöntem: Q açısını ölçmek amacıyla dijital manuel gonyometre, anaerobik zirve gücü ölçmek amacıyla SmartSpeed Kontakt Matı ile yarım squat dikey sıçrama testi, denge performansını ölçmek amacıyla Y denge testi uygulanmıştır. Elde edilen verilerin normal dağıldığı tespit edilmiş, analizinde Pearson korelasyon testi ve basit regresyon testleri uygulanmıştır.

Bulgular: analiz sonuçlarına göre katılımcıların Q açısı ortalamalarıyla anaerobik zirve güçleri ortalamaları arasında herhangi bir istatistiksel anlamlılığa rastlanmamıştır. Sol Q açıları ile sol anterior uzanma mesafeleri arasında orta düzeyde ($R=0.436$, $R^2=0.190$, $p=.048$), boy ile sağ q açısı ve sol posteriolateral uzanma mesafeleri arasında orta düzeyde ($R=0.543$, $R^2=0.295$, $p=.043$) anlamlı ilişkiye rastlanmıştır.

Sonuçlar: Yapılan regresyon analizleri sonuçlarına göre katılımcıların sol anterior uzanma mesafesi değişkeninin sol Q açısındaki toplam varyansın %19'unu, sağ Q ve sol posteriomedial uzanma mesafesi değişkenlerinin de boydaki toplam varyansın yaklaşık %30'unu açıkladığı tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Q açısı, futbol, anaerobik zirve güç, denge.

The Effect of Q Angle on Anaerobic Peak Power and Balance in 15-17 Age Group Football Players

Nilgun VURGUN[1], Sebnem SARVAN CENGIZ[1], Huseyin KARESI[1], Hayal ORCUTAS[2]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: Quadriceps (Q) angle is a method that is frequently used in the kinesiological evaluation of the knee joint and lower extremity. In particular, strength has been shown to be important factors for basic football actions such as sprinting or changing direction, passing, jumping, kicking the ball or stepping fast. In light of these informations, the aim of the study is to examine the effect of quadriceps (Q) angle on anaerobic peak power and balance in youth football players aged 15-17.

Materials and Methods: To measure individuals' Q angle, a digital manual goniometer was used, half squat vertical jump test with SmartSpeed Contact Mat to measure anaerobic peak power, and Y balance test to measure balance performance were applied. It was determined that the obtained data were normally distributed, and Pearson correlation test and simple regression tests were applied in the analysis.

Findings: According to the results of the analysis, no statistical significance was found between the participants' Q angle averages and their anaerobic peak power averages. There was a moderate relationship between left Q angles and left anterior reach distances, and a moderately significant relationship between height and right q angle and left posterolateral reach distances.

Results: As a result, it was determined that the participants' left anterior reach distance variable explained 19% of the total variance in the left Q angle, and the right Q and left posteromedial reach distance variables accounted for approximately 30% of the total variance in height.

Keywords: Q angle, football, anaerobic peak power, balance.

Taekwondo Branşinda Yetenek Seçimi

Duygu SEVİNÇ YILMAZ [1] Burakhan AYDEMİR [2]

[1] Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi, Erzincan
[2] Karadeniz Teknik Üniversitesi, Trabzon

ÖZET

Giriş ve Amaç: Bu çalışmada Taekwondo branşı hakkında bilgi verilerek, Taekwondo branşında yetenek seçiminin öneminden bahsedilmesi amaçlanmaktadır. TKD çıplak el-ayak ile yapılan, birçok kombine tekniğin kullanıldığı, dünyada yaklaşık olarak 70 milyon kişinin katılmayı tercih ettiği Kore kökenli olimpik bir spor branşıdır. TKD branşı teknik çeşitliliği ve sinir-kas koordinasyonu yüksek bir spor branşıdır. TKD kyorugi, poomsae ve kyokpa olmak üzere kendi içerisinde üçe ayrılmaktadır. Kyorugi, belirli kurallar çerçevesinde iki sporcunun karşılıklı olarak belirli bölgelere ayak teknikleri ve yumruk tekniği vuruşlarını kullanarak müsabaka yapmasıdır. Yetenek seçimi, başarılı olabilecek bireyleri belirleyip, uygun branşlara yönlendirerek iyi bir eğitim ortamı sağlama sürecidir. Yetenek seçimi, bireylerin çok yönlü özelliklerinin (fiziksel, fizyolojik vb) yanı sıra branşa özgü özelliklerin performansını da belirleyerek sporcu başarısının zaman içerisinde tahmin edilebilmesini gerektirmektedir. Yetenek seçimi sürecinde doğal seçim ve bilimsel seçim olmak üzere iki yöntem kullanılmaktadır. Sporcuları uygun branşlarda yönlendirmede kullanılan yetenek testlerine her zaman ihtiyaç duyulmaktadır. Bu testler sayesinde sporcularının gelişim döneminde harcanan zamanın ve maliyetin azaltılması mümkündür. Yetenek seçimi sürecinde ilgili branşta sadece fiziksel beceri testlerinin kullanılması, psikolojik, bilişsel ve sosyal açıdan değerlendirme yapılmaması sporcunun ilgili branşta uzun vadede başarı şansını azaltabilmektedir. Taekwondo branşı için yapılan literatür çalışmalarında performans göstergeleri arasında dayanıklılık, patlayıcı kuvvet, aerobik- anaerobik güç, denge, esneklik, hormonal yanıtlar yer almaktadır (Ball ve ark., 2011; Chiodo ve ark., 2011; Pieter, 2008; Haddad ve ark., 2011; Mavi Var, 2022; Güder, 2022). Boy uzunluğu, bacak boyu uzunluğu, çeviklik, vücut kompozisyonu, çabuk toparlanma vb. özellikler bu branşta başarılı olabilmek için önemlidir (Pieter, 2012; Sadowski ve ark., 2012). Aynı zamanda Arabacı ve arkadaşlarının yapmış olduğu çalışmada bacak yağ miktarının ve yağ yüzdesinin az olmasının reaksiyonu olumlu yönde etkilediği de göz önünde bulundurulmalıdır.

Yöntem: Bu araştırmada literatür taraması yapılarak taekwondo sporu hakkında bilgi verilmiş ve yetenek seçiminin önemi vurgulanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Taekwondo, Yetenek Seçimi Performans

Talent Selection In Taekwondo

Duygu SEVİNÇ YILMAZ [1] Burakhan AYDEMİR [2]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: In this study, it is aimed to give information about Taekwondo branch and to mention the importance of talent selection in Taekwondo branch. TKD is an Olympic sports branch of Korean origin, which is performed with bare hands and feet, where many combined techniques are used, and which is preferred by approximately 70 million people in the world. TKD branch is a sports branch with high technical diversity and neuromuscular coordination. TKD is divided into three in itself: kyorugi, poomsae and kyokpa. Kyorugi is a competition between two athletes using foot techniques and punch techniques in certain areas within the framework of certain rules. Talent selection is the process of providing a good educational environment by identifying individuals who can be successful and directing them to appropriate branches. Talent selection requires that the success of the athlete can be predicted over time by determining the performance of the individual's versatile characteristics (physical, physiological, etc.) as well as the branch-specific features. Two methods, natural selection and scientific selection, are used in the talent selection process. There is always a need for skill tests used to guide athletes in appropriate branches. Thanks to these tests, it is possible to reduce the time and cost spent in the development period of the athletes. In the process of talent selection, using only physical skill tests in the relevant branch and not making psychological, cognitive and social evaluations may reduce the athlete's chance of success in the relevant branch in the long term. In the literature studies conducted for the taekwondo branch, performance indicators include endurance, explosive strength, aerobic-anaerobic power, balance, flexibility, hormonal responses (Ball et al., 2011; Chiodo et al., 2011; Pieter, 2008; Haddad et al., 2011; There is Blue, 2022; Güder, 2022). Height, leg length, agility, body composition, quick recovery, etc. characteristics are important to be successful in this branch (Pieter, 2012; Sadowski et al., 2012). At the same time, in the study of Arabacı et al., it should be considered that the low amount of leg fat and low-fat percentage affect the reaction positively.

Materials and Methods: In this research, information about taekwondo sport was given by scanning the literature and the importance of talent selection was emphasized.

Keywords: Taekwondo, Talent Selection Performance

Taekwondoculardа Tekme Performansi İle Bazi Fiziksel Ve Fizyolojik Değerler Arasindaki İlişkinin İncelenmesi

Burakhan AYDEMİR[1]

[1] Karadeniz Teknik Üniversitesi, Trabzon

ÖZET

Giriş ve Amaç: Bu çalışmada taekwondocuların tekme performansı ve bazı fiziksel ve fizyolojik değerler incelenerek aralarındaki ilişkinin incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırma grubunu yaşları 12-14 arasında olan taekwondo sporcuları oluşturmaktadır. Taekwondocuların tekme performansını belirlemek amacıyla alanında uzman 3 milli takım antrenörünün ortak kararı neticesinde müsabakalarda en sık kullanılan palding, pushe teknikleri tercih edilmiş ekstra olarak zorluk derecesi yüksek olan burgu palding tekniği kullanılmıştır. Sporcuarın fiziksel ve fizyolojik değerlerini belirlemek için ise; durarak sıçrama, şınav, mekik, plank, 10*5 çeviklik, esneklik, 30 m. sürat, reaksiyon sag ayak, reaksiyon sol ayak, vki değerleri tespit edilmiştir.

Yöntem: Çalışma, Trabzon ilinde yaşları 12-14 olan 57 aktif sporcunun gönüllü katılımıyla olmuştur. Katılımcıların en az okullar arası yarışmaya girebilecek düzeyde olmasına dikkat edilmiş buna istinaden kuşak seviyeleri en az mavi kırmızı olarak belirlenmiştir. Katılımcılara ve velilere süreçle ilgili gerekli bilgiler verilerek veli izin onay formu belgesi alınmıştır. Katılımcılara uygulanan testler antrenman olmayan bir gün tercih edilmiştir. Test öncesi sporcuların tam dinlenmiş olması için bir gün öncesinde antrenman programı uygulanmamıştır. Sporculara aynı şartlarda testi uygulayabilmesi ve daha sağlıklı veriler elde edebilmek için deneme hakkı verilmiş, 2 ölçüm alınmış ve en iyi skor test sonucunu belirlemiştir. Sporcuların tekme performansını belirlemek için müsabakalarda en sık tercih edilen 2 teknik ve zorluk seviyesi yükske olan 1 teknik alamında uzman 3 milli takım antrenörü tarafından belirlenmiştir. Sporcuların Teknik performansını belirlemek için Daedo elektronik system kullanılmış ve vuruş şiddetleri kayıt altına alınmıştır. Sporcuların fiziksel ve fizyolojk değerlerini belirlemek için durarak sıçrama, şınav, mekik, plank, 10*5 çeviklik, esneklik, 30 m. sürat, reaksiyon sag ayak, reaksiyon sol ayak ve vki ölçümleri yapılmıştır. Verilerin analizini yapmak için SPSS 23.0 programı kullanılmıştır. Verilerin normal dağılımını kontrol etmek için Kolmogorov Smirnov normallik testi yapılmış ve verilerin normal dağılım gösterdiği tespit edilmiştir. Normallik gösteren veriler için Sporcuların bilgilerinin yer aldığı demografik değişkenlere göre ikili gruplar için bağımsız gruplarda t testi, tekme performansı ve bazı fiziksel ve fizyolojik değerler arasındaki ilişkiyi incelemek için ise Pearson korelasyon analizi kullanılmıştır. Sonuçlar $p < 0.05$ anlamlılık düzeyinde değerlendirilmiştir.

Bulgular: Araştırma verilerinin analizleri incelendiğinde, palding, push eve burgu palding teknikleri ile bazı fziksel ve fizyolojik değerler arasında anlamlı bir ilişki tespit edilmiştir.

Sonuç: Araştırmadan elde edilen sonuçlar incelendiğinde 30 m sürat, 10*5 çeviklik, çift ayak sıçrama, şınav, mekik ve bacak boyu değerleri ile tekme performansında anlamlı bir ilişi tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Taekwondo, Tekme Perfomansı, Fizilsel ve Fizyolojik Performans

Investigation Of the Relationship Between Kicking Performance and Some Physical And Physiological Values In Taekwondo

Burakhan AYDEMİR[1]

[1] **Karadeniz Teknik Üniversitesi, Trabzon**

ABSTRACT

Introduction and Purpose: In this study, it was aimed to examine the kicking performance and some physical and physiological values of taekwondo players and to examine the relationship between them. The research group consists of taekwondo athletes aged between 12-14. In order to determine the kicking performance of taekwondo players, as a result of the joint decision of 3 national team trainers who are experts in their fields, the most frequently used palding and pushe techniques were preferred, and the auger palding technique, which has a high degree of difficulty, was used. In order to determine the physical and physiological values of the athletes; standing jump, push-ups, sit-ups, plank, 10*5 agility, flexibility, 30 m. speed, reaction right foot, reaction left foot, and BMI values were determined.

Materials and Methods: The study was conducted with the voluntary participation of 57 active athletes aged 12-14 in Trabzon. Attention was paid to the fact that the participants were at least at a level to enter the inter-school competition, and accordingly, the belt levels were determined as at least blue and red. The necessary information about the process was given to the participants and parents, and a parent consent form was obtained. The tests applied to the participants were preferred on a non-training day. A training program was not applied the day before so that the athletes were fully rested before the test. In order to apply the test under the same conditions and to obtain more reliable data, the athletes were given the right to try, 2 measurements were taken and the best score determined the test result. In order to determine the kicking performance of the athletes, the 2 most preferred techniques in the competitions and 1 technique with a high difficulty level were determined by 3 national team trainers. In order to determine the technical performance of the athletes, the Daedo electronic system was used and the hit intensities were recorded. In order to determine the physical and physiological values of the athletes, standing jump, push-ups, sit-ups, plank, 10*5 agility, flexibility, 30 m. speed, reaction right foot, reaction left foot and body mass were measured. SPSS 23.0 program was used to analyze the data. To control the normal distribution of the data, Kolmogorov Smirnov normality test was performed and it was determined that the data showed normal distribution. For the data showing normality, t-test was used in independent groups for paired groups according to the demographic variables including the information of the athletes, and Pearson correlation analysis was used to examine the relationship between kick performance and some physical and physiological values. The results were evaluated at the $p < 0.05$ significance level.

Findings: When the analysis of the research data was examined, a significant relationship was determined between the palding, push and auger palding techniques and some physical and physiological values.

Results: When the results obtained from the research were examined, a significant relationship was found in kick performance with 30 m speed, 10*5 agility, double foot jump, push-ups, sit-ups, and leg length values.

Keywords: Taekwondo, Kicking Performance, Physical and Physiological Performance

Spor Bilimleri Fakültesi Öğrencilerinin Sağlıklı Beslenmeye İlişkin Tutumlarının İncelenmesi

Büşra YÜKSEL[1], Ünsal ALTINIŞIK[2], Murat ÖZMADEN[3]

[1]*Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi*
[2]*Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi*
[3]*Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi*

ÖZET

Giriş ve Amaç: Bu araştırmanın amacı spor bilimleri fakültesinde öğrenim gören öğrencilerin sağlıklı beslenmeye ilişkin tutumlarının incelenmesidir.

Yöntem: Bu araştırmada nicel araştırma yöntemleri içerisinde yer alan tarama modeli kullanılmıştır.Araştırmanın çalışma grubunu Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesinde öğrenim gören ve gönüllü olarak katılım sağlayan 73'ü kadın 145'i erkek toplam 208 öğrenci oluşturmaktadır.

Bulgular: Yapılan analizler neticesinde; sağlıklı beslenmeye ilişkin tutum ölçeği ile alt boyutlarından elde edilen puan ortalamalarının cinsiyet, beslenme ile ilgili ders alma durumu ve bölüm değişkenine göre anlamlı olarak farklılaşmadığı tespit edilmiştir.

Sonuç: Elde edilen bulgulara göre katılımcıların sağlıklı beslenmeye ilişkin orta seviyede olduğu tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Sağlık, Beslenme, Tutum

Investigation of Attitudes of Sports Sciences Faculty Students towards Healthy Eating

Büşra YÜKSEL[1], Ünsal ALTINIŞIK[2], Murat ÖZMADEN[3]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: The aim of this research is to examine the attitudes of students studying at the faculty of sports sciences towards healthy eating**.**

Method: In this research, the survey model, which is one of the quantitative research methods, was used. The study group of the research consists of 208 students, 73 female and 145 male, who are studying at Aydın Adnan Menderes University Faculty of Sports Sciences and participating voluntarily.

Findings: As a result of the analyzes made; It was determined that the mean scores obtained from the attitude scale towards healthy eating and its sub-dimensions did not differ significantly according to gender, status of taking courses related to nutrition and department.

Conclusion: According to the findings, it was determined that the participants were at a moderate level regarding healthy nutrition.

Keywords: Health, Nutrition, Attitude

Üniversite Öğrencilerinin Zaman Yönetimi Becerilerinin Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi

Ebru GÜZEL KUYUCU[1], Akın ÇELİK[1]

[1] Trabzon Üniversitesi, Trabzon

ÖZET

Giriş ve Amaç: Bu araştırmanın amacı, üniversite öğrencilerinin sahip oldukları zaman yönetimi becerilerinin çeşitli demografik değişkenler açısından incelemektir.

Yöntem: Nicel araştırma yaklaşımlarından ilişkisel tarama deseni ile tasarlanan araştırmanın çalışma grubunu Trabzon Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesinde öğrenim gören ve araştırmaya gönüllü katılım sağlayan %50,5'ini kadın (n=106) %49,5'inin erkek (n=104) olmak üzere toplam 210 öğrenci oluşturmuştur. Katılımcıların yaş ortalaması ise 21,3' dür. Verilerin toplanmasında araştırmacılar tarafından hazırlanan "Kişisel Bilgi Formu" ile Alay ve Koçak (2002) tarafından Türkçe'ye uyarlanan, zaman yönetimi becerisini belirlemek amacıyla Zaman Yönetimi Envanteri (ZYE) kullanılmıştır. ZYE, 16 maddelik Zaman Planlaması (ZP), 7 maddelik Zaman Tutumları (ZT) ve 4 maddelik Zaman Harcattırıcıları (ZH) olmak üzere 3 alt boyutlu ve toplam 27 maddesi olan bir ankettir.

Bulgular: Veriler SPSS 22 İstatistik Paket Programı aracılığıyla analiz edilmiştir. Verilerin normalliği çarpıklık ve basıklık değerleri dikkate alınarak sınanmıştır. Elde edilen sonuçlar doğrultusunda parametrik testler araştırmada kullanılmıştır. Ayrıca bağımlı değişken (Zaman yönetimi becerisi) ile bağımsız değişkenler arasındaki ilişkileri tespit etmek amacıyla bağımsız gruplar t testi ve ANOVA analizi yapılmıştır.

Sonuçlar: Elde edilen bulgulara göre; öğrencilerin zaman yönetimi envanteri genel puanı (3.03±0.47) ve faktör bazında incelendiğinde en düşük ortalamanın Zaman harcattırıcılar (2.75); en yüksek ortalamanın ise Zaman Tutumu (3.32) boyutunda olduğu görülmektedir. Cinsiyet, yaş, bölüm, sınıf değişkeni, spor yapma sıklığı değişkeni ve akademik başarı değişkenlerine göre Zaman Yönetimi Envanteri puanları incelendiğinde, tüm alt boyutlarda istatistiksel olarak anlamlı farklılığın olmadığı sonucuna ulaşılmıştır ($p>0.05$). Ancak yaş ve bölüm değişkenlerine göre en düşük puan ortalaması 'Zaman Harcattırıcılar' alt boyutunda iken, en yüksek puan ortalamasının 'Zaman Tutumu' alt boyutunda olduğu görülmektedir. Sonuç olarak, gerek üniversite hayatında gerekse daha sonraki iş yaşamında başarılı olmanın önemli bir parçası olan zaman yönetimi farkındalığının sağlanması için öğrencilerin konu ile ilgili eğitim almalarının faydalı olacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Zaman yönetimi becerisi, Üniversite öğrencileri

Examining University Students Time Management Skills in Terms of Various Variables

Ebru GÜZEL KUYUCU[1], Akın ÇELİK[1]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: The aim of this research is to examine the time management skills of university students in terms of various demographic variables.

Method: The study group of the research, which was designed with relational screening design, one of the quantitative research approaches, consisted of 50.5% female (n=106) 49.5% male (n=104) students studying at Trabzon University Faculty of Sports Sciences and participating voluntarily in the research. It consisted of 210 students in total. The average age of the participants is 21.3. In the collection of data, the "Personal Information Form" prepared by the researchers and the Time Management Inventory (ZYE) adapted to Turkish by Alay and Koçak (2002) were used to determine the time management skills. FRI is a questionnaire with 3 sub-dimensions, namely Time Planning (TI) with 16 items, Time Attitudes (TI) with 7 items, and Time Wasters (TI) with 4 items, and a total of 27 items.

Results: Data were analyzed using SPSS 22 Statistical Package Program. The normality of the data was tested by considering the skewness and kurtosis values. Parametric tests were used in the research in line with the results obtained. In addition, independent groups t-test and ANOVA analysis were performed to determine the relationships between the dependent variable (Time management skill) and the independent variables.

Conclusion: According to the obtained findings; When the students' time management inventory general score (3.03±0.47) and when examined on the basis of factors, the lowest mean was Time wasters (2.75); it is seen that the highest average is in the Time Attitude (3.32) dimension. When the Time Management Inventory scores were analyzed according to gender, age, department, class variable, frequency of doing sports and academic achievement variables, it was concluded that there was no statistically significant difference in all sub-dimensions ($p>0.05$). However, according to age and department variables, the lowest average score is in the 'Time Wasters' sub-dimension, while the highest score average is in the 'Time Attitude' sub-dimension. As a result, it is thought that it would be beneficial for students to receive training on the subject in order to provide time management awareness, which is an important part of being successful in both university life and later business life.

Keywords: Time management skills, University students

Spor Bilimleri Fakültesinde Öğrenim Gören Öğrencilerin Spor ve Sosyalleşme Düzeylerinin İncelenmesi

Ebru GÜZEL KUYUCU[1], Akın ÇELİK[1]

[1] Trabzon Üniversitesi, Trabzon

ÖZET

Giriş ve Amaç: Bu araştırmanın amacı, Spor Bilimleri Fakültesinde okuyan öğrencilerin spor ve sosyalleşme düzeylerinin incelenmesidir.

Yöntem: Nicel araştırma yaklaşımlarından ilişkisel tarama deseni ile tasarlanan araştırmanın çalışma grubunu Trabzon Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesinde öğrenim gören ve araştırmaya gönüllü katılım sağlayan 109'u kadın (%54,2) ve 92'si erkek (%45,8) toplam 201 kişiden oluşmaktadır. Verilerin toplanmasında araştırmacılar tarafından hazırlanan "Kişisel Bilgi Formu" ile Şahan (2007) tarafından geliştirilen "Spor ve Sosyalleşme Ölçeği" kullanılmıştır.

Bulgular: Veriler SPSS 22 İstatistik Paket Programı aracılığıyla analiz edilmiştir. Verilerin normalliği çarpıklık ve basıklık değerleri dikkate alınarak sınanmıştır. Elde edilen sonuçlar doğrultusunda parametrik testler araştırmada kullanılmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde istatistiki yöntem olarak; frekans, aritmetik ortalama, standart sapma, bağımsız örneklemler için t testi, tek faktörlü ANOVA testleri kullanılmıştır. Katılımcıların yaş ortalaması 22, 6'dır. Katılımcıların 22'si (%10,9) birinci sınıfta, 32'si (%15,9) ikinci sınıfta, 95'i (%47,3) üçüncü sınıfta ve 52'si (25,9) dördüncü sınıfta okumaktadır. Katılımcıların 171'i (%85,1) düzenli olarak spor yaptıklarını belirtirken 30'u (%14,9) düzenli olarak spor yapmadıklarını belirtmektedirler. Katılımcıların 63'ü (%31,3) haftada 1-3 saat arası spor yaptığını, 34'ü (%16,9) haftada 3-5 saat arası spor yaptığını, 51'i, (%25,4) haftada 5-7 saat arası spor yaptığını ve 38'i ise (%18,9) haftada 7 saat ve üzeri spor yaptığını ifade etmektedirler.

Sonuçlar: Elde edilen bulgulara göre; katılımcıların spor ve sosyalleşme ölçeğinden aldıkları toplam puan (1.90±0.44)'dür. Katılımcıların spor ve sosyalleşme düzeylerinin ortalama puanına bakıldığında düşük sosyalleşme düzeyine sahip oldukları söylenebilir. Cinsiyet değişkenine göre Spor ve Sosyalleşme Ölçeği puanları incelendiğinde, istatistiksel olarak anlamlı farklılığın olmadığı, ancak kadınların (1.92±0.41), erkeklere (1.88±0.47), göre daha sosyal oldukları söylenebilir. Düzenli spor yapma durumu, haftalık spora ayrılan süre değişkenlerine göre Spor ve Sosyalleşme Ölçeği puanları incelendiğinde istatistiksel olarak anlamlı farklılığın olduğu sonucuna ulaşılmıştır ($p<0.05$). Bu farkın düzenli spor yapmayanların lehine olduğu, ayrıca spora ayrılan süre artıkça sosyalleşme düzeyinin düştüğü görülmektedir. Sonuç olarak, spora ayrılan vaktin, antrenman saatlerinin, müsabaka ve uzun kamp dönemlerinin bireylerin sosyalleşmeye ayırabilecek vakitlerini kısıtlamasından kaynaklandığı söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Spor, Sosyalleşme, Üniversite Öğrencileri

Investigation of Sports and Socialization Levels of Students Studying at the Faculty of Sports Sciences

Ebru GÜZEL KUYUCU[1], Akın ÇELİK[1]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: The aim of this research is to examine the sports and socialization levels of the students studying at the Faculty of Sport Sciences.

Method: The study group of the research, which was designed with a relational screening design, one of the quantitative research approaches, consists of a total of 201 people, 109 of whom (54.2%) were female and 92 (45.8%) were studying at Trabzon University Faculty of Sport Sciences and participating voluntarily. . The "Personal Information Form" prepared by the researchers and the "Sports and Socialization Scale" developed by Şahan (2007) were used to collect the data.

Results: Data were analyzed using SPSS 22 Statistical Package Program. The normality of the data was tested by considering the skewness and kurtosis values. Parametric tests were used in the research in line with the results obtained. As a statistical method in the evaluation of data; frequency, arithmetic mean, standard deviation, t test for independent samples, single factor ANOVA tests were used. The average age of the participants is 22.6. Twenty-two (10.9%) of the participants were in the first grade, 32 (15.9%) were in the second grade, 95 (47.3%) were in the third grade, and 52 (25.9%) were in the fourth grade. While 171 (85.1%) of the participants state that they do sports regularly, 30 (14.9%) state that they do not do sports regularly. 63 of the participants (31.3%) do sports for 1-3 hours a week, 34 (16.9%) of them do sports between 3-5 hours a week, 51 (25.4%) do sports for 5- 5 hours a week. They state that they do sports for 7 hours and 38 (18.9%) state that they do sports for 7 hours or more per week.

Conclusion: According to the obtained findings; The total score of the participants from the sports and socialization scale is (1.90±0.44). Considering the average score of the participants' sports and socialization levels, it can be said that they have a low socialization level. When the Sports and Socialization Scale scores are examined according to the gender variable, it can be said that there is no statistically significant difference, but women (1.92±0.41) are more social than men (1.88±0.47). When the Sports and Socialization Scale scores were examined according to the variables of regular sports performance and the time allocated for weekly sports, it was concluded that there was a statistically significant difference ($p<0.05$). It is seen that this difference is in favor of those who do not do sports regularly, and the level of socialization decreases as the time allocated to sports increases. As a result, it can be said that the time allocated to sports, training hours, competition and long camp periods are caused by the limitation of time that individuals can devote to socializing.

Keywords: Sports, Socialization, University Students

Doğu Karadeniz Bölgesi'nde Görülen Cerrahi İle Sonuçlanan Bisepsin SLAP (Superior Labrum Anterior Posterior) Lezyonlarının Spor Branşlarına ve Genel Popülasyona Göre Dağılımı

Dr. Orkun GÜL[1]

[1]**Medical Park Yıldızlı Hastanesi Ortopedi ve Travmatoloji Bölümü, Trabzon**

ÖZET

Giriş ve Amaç: Biseps uzun baş sorunları genel popülasyonda çok sık görülmekle beraber sporcularda da önemli bir sakatlık sorunudur. Özellikle kontak sporlar ve omuzun kullanıldığı baş üstü sporlarda biseps ciddi bir travmaya maruz kalmaktadır. Doğu Karadeniz bölgesinde de cerrahiyle sonuçlanan biseps uzun baş sorunlarının genel popülasyona ve spor branşlarına göre dağılımını değerlendirdik.
Yöntem: 2015-2020 yılları arasında Karadeniz Teknik Üniversitesi Ortopedi ve Travmatoloji Bölümüne başvurmuş ve bisepsin SLAP lezyonu olup cerrahi uygulanan hastalar değerlendirildi. Bu hastalardan spor sakatlıkları olanlar ve spor branşları da ayrıldı. Her branştaki cinsiyetlerde değerlendirmeye katıldı.
Bulgular: 2015 -2020 arası yapılan 171 Artroskopik SLAP cerrahisinden 32 si spor yaralanması nedeniyle opere oldu. Bu hastaların 10'u boks, 4 voleybol, 3 hentbol, 3 tenis, 3 yüzme, 3 fitness, 2 güreş, 2 judo, 2 futbol sporcusuydu. Boks sporcularının 6'sı kadın 4'ü erkek, voleybol sporcularının 3 kadın 1 erkek, tenis sporcularının 2 kadın 1'i erkek ve diğer branşların hepsi erkek sporculardı.
Sonuçlar: Boks branşında cerrahi geçiren hastaların sayısının fazla olması bölgedeki boksa verilen önemle ilişkilendirilebilir. Kadın boksörlerin sayı olarak fazla olması ve antrenmanlarının ve müsabakalarının ağır olması omuz sakatlıklarını açıklamaktadır. Yine bölgede futbolun çok ağırlıkta olan bir spor olmasına rağmen omuz odaklı olmaması sakatlanan hasta sayısının düşük olmasıyla açıklanabilir. Diğer branşlarda cerrahi geçiren hastalarında hepsi omuzun ciddi derece kullanıldığı ve travmatik stresin çok olduğu branşlar olduğundan yaralanmaların görüldüğü sporlardır.
Anahtar Kelimeler: Spor, Sakatlık, Biseps

Distribution of Bicepsin SLAP (Superior Labrum Anterior Posterior) Lesions Resulting in Surgery in the Eastern Black Sea Region According to Sports Branches and General Population

Dr. Orkun GÜL[1]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: Although biceps long head problems are very common in the general population, they are also an important injury problem in athletes. Especially in contact sports and overhead sports where the shoulder is used, the biceps are exposed to a serious trauma. We evaluated the distribution of biceps long head problems resulting in surgery in the Eastern Black Sea region according to the general population and sports branches.
Materials and Methods: Patients who applied to the Department of Orthopedics and Traumatology of Karadeniz Technical University between 2015-2020 and who underwent surgery with SLAP lesion of the biceps were evaluated. Those with sports injuries and sports branches were also separated from these patients. She participated in the evaluation of the genders in each branch.
Findings: Some of the 171 arthroscopic SLAP surgeries performed between 2015 and 2020, 32 were operated due to sports injuries. 10 of these patients were boxing, 4 volleyball, 3 handball, 3 tennis, 3 swimming, 3 fitness, 2 wrestling, 2 judo, 2 football athletes. 6 of the boxing athletes were women and 4 were men, the volleyball athletes were 3 women and 1 man, the tennis athletes were 2 women and 1 was male and all other branches were men.

Results: The high number of patients undergoing surgery in the boxing branch can be attributed to the importance given to boxing in the region. The high number of female boxers and the heavy training and competition explain shoulder injuries. Again, although football is a very dominant sport in the region, the fact that it is not shoulder-oriented can be explained by the low number of injured patients. In patients who have undergone surgery in other branches, all of them are sports where injuries are seen because the shoulder is used seriously and traumatic stress is high.
Keywords: Sports, Injury, Biseps

Öğretmen Adaylarının Beden Eğitimi ve Spor Öğretiminde Eğitim Kalitesi Algılarının İncelenmesi

Elif Aydın[1], Mustafa BAŞ[2], Bilal ÇOLAK[3]

[1]Ardahan Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu/Ardahan
[2]Trabzon Üniversitesi
[3]Selimiye Ortaokulu Üsküdar/İstanbul

ÖZET

Giriş ve Amaç: Bu araştırmanın amacı; beden eğitimi öğretmen adaylarının beden eğitimi ve spor öğretiminde eğitim kalitesi algılarını bazı değişkenlere göre incelemektir.

Yöntem: Çalışma, 2021-2022 Eğitim Öğretim yılında Trabzon Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümünde 1. 2. 3. ve 4. sınıfta öğrenim gören 90 erkek ve 56 kadın olmak üzere toplam 146 gönüllü öğretmen adayı üzerinde gerçekleştirilmiştir. Araştırmada veri toplama araçları olarak; araştırmacı tarafından hazırlanan "Kişisel Bilgi Formu" ve Paktaş'ın (2015) tarafından geliştirilen BESYO öğrencilerine yönelik Beden Eğitimi ve Spor Öğretimi Veren Üniversitelerde "Eğitim Kalitesi Ölçeği" (BESÖVÜEK) kullanılmıştır. Çalışmada tarama modeli kullanılmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde istatistiksel yöntem olarak; betimsel istatistikler, bağımsız gruplar için t-Testi ve Tek Yönlü varyans Analizinden yararlanılmış, anlamlılık düzeyi 0.05 alınmıştır. Araştırma verilerinin analizinde SPSS 25.00 programı kullanılmıştır.

Bulgular: Araştırmanın sonucunda beden eğitimi öğretmen adaylarının eğitim kalitesi algıları, öğretim görülen sınıf, cinsiyet, sosyo-ekonomik düzey gibi bağımsız değişkenlere üzerinden, fiziksel koşullar, yöneticilik özellikleri, yönetici vizyonu, öğretim elemanları özellikleri, eğitim programları, öğretim metotları, ölçme değerlendirme ve destek hizmetleri ölçek alt boyut puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur. Bulgular literatür ışığında tartışılmış ve ortaya çıkan sonuçlar doğrultusunda öneriler geliştirilmiştir.

Sonuç: Beden eğitimi öğretmen adaylarının sosyo ekonomik durumlarına göre eğitim kalitesi algılarına ilişkin, eğitim programları öğretim elemanlarının özellikleri ve destek hizmetleri alt boyutlarına bakıldığında gruplar arasında anlamlı bir fark olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Eğitim Kalitesi Algısı, Beden Eğitimi.

Investigation of Educational Quality Perceptions of Teacher Candidates in Physical Education and Sports Teaching

Elif Aydın[1], Mustafa BAŞ[2], Bilal ÇOLAK[3]

[1]Ardahan University School of Physical Education and Sports / Ardahan
[2]Trabzon University, Trabzon
[3]Selimiye Secondary School Üsküdar/Istanbul

ABSTRACT

Introduction and purpose: This purpose; The physical education candidates' perceptions of their bodies and sports in education are examined according to the orientations.

Materials and Methods: The study was carried out on a total of 146 teacher candidates, 90 male and 56 female, in the 1st, 2nd, 3rd and 4th grades of Trabzon University Physical Education and Sports Teaching in the 202122 academic year. As data collection tools in the research; "Personal Information Form" is applied by the researcher and "Educational Scale" (BESÖVÜEK) is applied by Pak in Universities that Provide Physical Education and Sports Education for PESYO. Scanning model was used in the study. As not used in the evaluation of data; descriptive statistics, t-Test for independent groups and One Way Analysis of Variance were used, and the significance level was taken as 0.05. SPSS 25.00 program was used in the analysis of the research data.

Findins: Educational level of the students to be educated, education schools, students trained by the students trained by education schools, teaching specialists, teacher candidates, education programs, education teachers, education and training schools schools, education and training programs, education and training schools, education There is no significant difference between the sub-scores of schools of education and teachers of education schools. Prepared for the literature department and the findings will be applied.

Results: When the physical education teacher candidates' perceptions of the quality of education according to their socio-economic status, the characteristics of the education programs instructors and the support services sub-dimensions were examined, it was concluded that there was a significant difference between the groups.

Keywords: Education Quality Perception, Physical Education.

2021-2022 Sezonu Avrupa Futbol Liglerindeki Gollerin Analizi

Erdi Tokul[1], Olcay MÜLAZIMOĞLU[2]

[1]Maç ve Performans Analisti, Trabzon
[2] Spor Bilimleri Fakültesi, Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Muğla

ÖZET

Giriş ve Amaç: Bu çalışmanın amacı Avrupa liglerinde 2021-2022 sezonunda takımların atıkları gollerin incelenmesidir.

Yöntem: Bu araştırmada atılan goller açık oyun, kontra atak, duran top, penaltı ve kendi kalesine olmak üzere 5 başlık altında incelenmiştir. Veriler erişime açık www.whoscored.com web sitesinden takım istatistikleri sekmesinin altında bulunan durumsal istatistikler bölümünden elde edilmiştir. Avrupa'nın önde gelen 8 liginde Premier lig (PL), Bundesliga (BL), La liga (LL), Seri A (SA), Lig1 (L1), Süper lig (SL), Liga Portugal (LP), ve Eredivisie (E) 2021-2022 sezonunda kaydedilmiş 6951 gol analiz edildi. Veri seti, ligler arası, takımların puan sıralamasındaki konumları (Avrupa kupaları grubu, ligde kalan ve küme düşen grup), değişkenleri açısından, açık oyun, kontra atak, duran top, penaltı, kendi kalesine kaydedilen gollerin ortalamaları karşılaştırılacak şekilde oluşturuldu. Çoklu karşılaştırma analizi için ANOVA testi ve Tukey HSD testi ile farkın kaynağının tespiti çözümlemesi yapıldı. Analiz sonuçları 0,05 anlamlılık düzeyinde yorumlandı.

Bulgular: Ligler arası karşılaştırmada penaltı değişkeni hariç diğer tüm değişkenlerde anlamlı düzeyde bir fark yoktur. ($p>0.01$). Ancak başarı durumuna göre yapılan karşılaştırmada Avrupa grubu takımları kendi kalesine gol hariç diğer tüm değişkenlerde hem ligde kalan hem de küme düşen grubundan daha iyi bir ortalamaya sahip olduğu bulundu ($p<0.01$). Ligde kalan grubu sadece açık oyun değişkeni bakımından anlamlı bir şekilde küme düşen grubundan yüksek ortalamaya sahiptir ($p<0.01$).

Sonuçlar: Çalışma sonuçları Avrupa'nın 8 liginde atılan gollerin ligler arası yakın ortalamalara sahip olduğunu göstermektedir. Başarı durumlarına göre incelendiğinde, goller özellikle Avrupa grubu takımlarının ne kadar baskın olduklarını göstermektedir. Fakat sadece gollere odaklanmak oyunun bütününden uzaklaşarak sonucu etkileyen faktörleri görmemizi engelleyebilir. Bu nedenle gollerin yanında oyunun bölümlerine odaklanarak benzer oluşumları da analiz etmek faydalı olabilir.

Anahtar Kelimeler: Gol Analizi, Avrupa ligleri, Futbol

Analysis Of Goals in European Football League in 2021-2022 Season

Erdi Tokul[1], Olcay Mülazımoğlu[2]

[1] Match and Performance Analysts, Trabzon
[2] Faculty of Sports Sciences, Muğla Sıtkı Koçman University, Muğla

ABSTRACT

Introduction and Purpose: The aim of this study is to examine the goals scored by the teams in the European leagues in the 2021-2022 season.

Materials and Methods: In this research, the goals scored were examined under 5 headings: open play, counter attack, set piece, penalty and own goal. The data were obtained from the situational statistics section under the team statistics tab from the accessible website www.whoscored.com. In the Europe's 8 leading leagues Premier league (PL), Bundesliga (BL), La liga (LL), Serie A (SA), Lig1 (L1), Süper Lig (SL), Liga Portugal (LP), and Eredivisie (E) total 6951 goals recorded in the 2021-2022 season were analyzed. The data set was created to compare the averages of open play, counter attack, set piece, penalty, own goals in terms of the variables between the leagues, the positions of the teams in the points ranking (European cup group, league remaining and relegated group). For multiple comparison analysis, ANOVA test and Tukey HSD test were used to determine the source of the difference. Analysis results were interpreted at a significance level of 0.05.

Findings: In the comparison between leagues, there is no significant difference in all other variables except for the penalty variable. ($p>0.01$). However, in the comparison made according to the success status, the European group teams have a better average than both the league remaining and relegation groups in all other variables except for own goal ($p<0.01$). The group that remained in the league differed significantly from the group that was relegated only in the open play variable ($p<0.01$).

Results: Results of the study, it shows that the goals scored have close averages between the leagues. When the success situations are examined, the goals show how dominant the successful teams are. However, focusing only on goals can distract us from the whole game and prevent us from seeing the factors that affect the result. For this reason, it may be useful to analyze similar formations by focusing on parts of the game as well as goals.

Keywords: Goal Analysis, European leagues, Football

Profesyonel Futbol Maçlarında Başarı ile Gol Beklentisi (xG) İlişkisinin İncelenmesi

Olcay Mülazımoğlu[1], Erdi Tokul[2], Ahmet Eyüboğlu[3]

[1] Spor Bilimleri Fakültesi, Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Muğla
[2] Maç ve Performans Analisti, Trabzon
[3] Antrenörlük Eğitimi ABD, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Muğla

ÖZET

Giriş ve Amaç: Futbol maçlarında Gol Beklentisi (xG), oyunun belirli bir aşamasında sahadaki belirli bir konumdan gol olma olasılığını hesaplayarak meydana gelen bir şansın/pozisyonun kalitesini ölçer. Bu çalışmanın amacı profesyonel futbol maçlarında takımların başarı kriterleri ile xG puanı arasındaki ilişkiyi incelenmektir.

Yöntem: Bu çalışma 2021-22 sezonunda Türkiye Futbol Süper Ligindeki 20 takımın çift devreli lig sistemi ile oynadığı 380 maça ait 760 verinin incelenmesi ile yapıldı. Pek çok ligin verilerini ve istatistiklerini yapan OPTA firmasına ait maç verileri erişime açık olarak sunulan whoscored web sayfasından elde edildi. Veri seti, takımların puan sıralamasındaki konumları (Avrupa kupaları grubu, ikinci 4, üçüncü 4, dördüncü 4 ve küme düşen grup), maç başarısı (galip, berabere ve mağlup) ve saha (ev sahibi ve deplasman) değişkenleri açısından maçların her iki yarısı ve maçın tamamı, xG puan ortalamaları karşılaştırılacak şekilde oluşturuldu. Çoklu karşılaştırma analizi için ANOVA testi ve Tukey HSD testi ile farkın kaynağının tespiti çözümlemesi yapıldı. Analiz sonuçları 0,05 anlamlılık düzeyinde yorumlandı.

Bulgular: Ev sahibi takımların maçların her iki yarısı ve tamamında xG skor ortalaması deplasman takımlarından anlamlı düzeyde yüksek bulundu ($p<0.01$). Maç sonunda galip takımların xG skor ortalaması hem berabere biten maçlardaki hem de mağlup takımların ortalamalarından anlamlı düzeyde yüksek bulundu ($p<0.01$). Lig sonunda puan cetvelinde Avrupa kupalarına katılım hakkı elde eden ilk dört sıradaki takımın xG skor ortalamaları ise küme düşen dört takım ve dördüncü 4 takımdan anlamlı düzeyde yüksek bulundu (sırasıyla; $p<0,01$, $p<0,05$).

Sonuçlar: Araştırma sonuçları lig sonunda ve maçlarında başarılı olan takımların özellikle evinde oynadığı maçlarda gol beklentisi skorunun daha yüksek olduğunu göstermektedir. Gol beklentisi skoru, maç anında meydana gelen pek çok farklı durum ve geçmiş bilgileri de içeren verilerden oluşturulan algoritmalar yoluyla hesaplandığı için takımların ve oyuncuların performansı konusunda oldukça önemli bilgiler vermektedir. Bu bilgiler, özellikle takımların oluşturulmasında yöneticiler ve antrenörler için, performansın değerlendirmesi açısından ise oyuncular için oldukça önemli görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: futbol, xG, gol beklentisi, analiz, galibiyet

Investigation Of The Relationship Between Success and Goal Expectation (xG) in Professional Football Matches

Olcay Mülazımoğlu[1], Erdi Tokul[2], Ahmet Eyüboğlu[3]

[1] Faculty of Sports Sciences, Muğla Sıtkı Koçman University, Muğla
[2] Match and Performance Analysts, Trabzon
[3] Coaching Education , Institute of Health Sciences, Muğla Sıtkı Koçman University, Muğla

ABSTRACT

Introduction and Purpose: In football matches, Goal Expectation (xG) measures the quality of a chance that occurs by calculating the probability of a goal being scored from a certain position on the field at a certain stage of the game. The aim of this study was to examine the relationship between the success criteria of the teams and the xG score in professional football matches.

Materials and Methods: This study was conducted by examining 760 data of 380 matches played by 20 teams in the Turkish Football Super League in the 2021-22 season with the double-stage league system. The match data of OPTA, which makes the data and statistics of many leagues, were obtained from the whoscored web page, which is open to access. The data set includes both teams' positions in the points ranking (European cup group, 2nd Four, 3rd Fourth 4th Four and relegated group), match success (win, draw and loss) and field (home and away) variables. half of the match and the whole match were created to compare the xG point averages. For multiple comparison analysis, ANOVA test and Tukey HSD test were used to determine the source of the difference. Analysis results were interpreted at a significance level of 0.05.

Findings: The xG score average of the home teams in both halves and all of the matches was found to be significantly higher than the away teams ($p<0.01$). At the end of the match, the xG score average of the victorious teams was found to be significantly higher than the averages of both the tied matches and the losing teams ($p<0.01$). At the end of the league, the xG score averages of the top four teams that qualified for the European cups in the score sheet were found to be significantly higher than the four teams and the 4th-four teams that were relegated ($p<0.01$, $p<0.05$).

Results: The results of the research show that the teams that are successful in their league and matches have a higher Goal Expectation score, especially in the home matches. Since the goal expectation score is calculated through algorithms created from data including many different situations and historical information that occurred during the match, it gives very important information about the performance of the teams and players. This information is considered very important for the players in terms of performance evaluation, especially for managers and coaches in the formation of teams.

Keywords: football, xG, goal expectation, analysis, win

Merak ve Keşfetme ile Durumsal İçsel Motivasyonun Rekreasyonel Akış Deneyimini Yordayıcı Etkisi: Doğa Sporcuları Üzerine Bir Araştırma

Esra EMİR, Kadir YILDIZ[1]

[1]Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi

ÖZET

Giriş ve Amaç: Bu araştırmada merak ve keşfetme ile durumsal içsel motivasyonun rekreasyonel akış deneyimi üzerindeki etkisinin araştırılması amaçlanmıştır.

Yöntem: Araştırmanın amacına uygunluğu bakımından nicel araştırma tekniklerinden betimsel ve ilişkisel tarama modeliyle desenlenmiştir. Araştırmaya amaçlı örneklem yoluyla belirlenen ve doğa sporlarıyla uğraşan 18 yaş üstü 64 Kadın, 150 Erkek olmak üzere toplam 214 doğa sporcusu katılmıştır. Araştırmada veri toplamak amacıyla araştırmacılar tarafından hazırlanan kişisel bilgi formu, Rekreasyonda Akış Deneyimi Ölçeği, Durumsal İçsel Motivasyon Ölçeği ile Merak ve Keşfetme Ölçeği II kullanılmıştır. Verilerin analizinde SPSS 25.0 paket programı kullanılmıştır. Verilerin istatiksel analizinde tanımlayıcı istatistiklere, Independent T testi, değişkenler arası ilişkinin tespitinde ise Pearson korelasyon analizi kullanılmıştır. Ayrıca Regresyon testi uygulanmıştır.

Bulgular ve Sonuçlar: Çalışma sonucunda doğa sporları aktivitelerine düzenli olarak katılım göstermenin akış deneyimi gibi olumlu duygular yaşamayı pozitif yönde etkilediği ve içsel motivasyonu arttırdığı belirlenmiştir. Diğer yandan doğa sporları aktivitelerine katılan bireylerin ilgilendikleri aktivite ile ilgili kulüplere veya derneklere üye olmasının içsel motivasyonu ve akış deneyimini arttırdığı sonucuna ulaşılmıştır. Fiziksel aktiviteye düzenli katılım ve ilgilenilen aktiviteye ilişkin sosyal ortamlarda, benzer deneyimler yaşayan bireylerle paylaşım içinde bulunmanın bireyi daha fazla motive ettiği ve akışta kalmasını sağlayabildiği söylenebilir. Rekreasyonel akış deneyimi üzerinde etkisi olan faktörlerin sırasıyla içsel motivasyon ve merak ve keşfetme olduğu tespit edilmiştir. Bireylerin ilgilendikleri aktivite ile ilgili meraklarını ve ilgilerini arttırabilecek aktivite ortamlarının bulunması/sağlanması aktiviteye katılımda içsel motivasyonu arttırabilir ve bireyin yaptığı aktiviteden daha fazla haz alarak akış deneyimi yaşaması sağlanabilir. Aktiviteye ilişkin sosyalleşmenin, deneyim ve bilgi paylaşımının arttırılabileceği ortamların yaratılması da ayrıca bireylerin aktiviteye ilgi ve merak duymalarını arttırarak akışta kalmalarına katkıda bulunabilir.

Anahtar Kelimeler: Akış Deneyimi, Merak ve Keşfetme, İçsel Motivasyon, Doğa Sporları

The Predictive Effect of Curiosity and Exploration and Situational Intrinsic Motivation on Recreational Flow Experience: A Study on Outdoor Athletes

Esra EMİR, Kadir YILDIZ[1]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: In this study, it was aimed to investigate the effect of curiosity and discovery and situational intrinsic motivation on recreational flow experience.

Yöntem: Araştırmanın amacına uygunluğu bakımından nicel araştırma tekniklerinden betimsel ve ilişkisel tarama modeliyle desenlenmiştir. Araştırmaya amaçlı örneklem yoluyla belirlenen ve doğa sporlarıyla uğraşan 18 yaş üstü 64 Kadın, 150 Erkek olmak üzere toplam 214 doğa sporcusu katılmıştır. Araştırmada veri toplamak amacıyla araştırmacılar tarafından hazırlanan kişisel bilgi formu, Rekreasyonda Akış Deneyimi Ölçeği, Durumsal İçsel Motivasyon Ölçeği ile Merak ve Keşfetme Ölçeği II kullanılmıştır. Verilerin analizinde SPSS 25.0 paket programı kullanılmıştır. Verilerin istatiksel analizinde tanımlayıcı istatistiklere, Independent T testi, değişkenler arası ilişkinin tespitinde ise Pearson korelasyon analizi kullanılmıştır. Ayrıca Regresyon testi uygulanmıştır.

Materials and Methods: It was designed with descriptive and relational survey model, one of the quantitative research techniques, in terms of its suitability for the purpose of the research. A total of 214 nature athletes, 64 female and 150 male, over the age of 18, who were determined by purposeful sampling and engaged in nature sports, participated in the research. In order to collect data in the study, the personal information form prepared by the researchers, the Recreational Flow Experience Scale, the Situational Intrinsic Motivation Scale and the Curiosity and Exploration Scale II were used. SPSS 25.0 package program was used in the analysis of the data. In the statistical analysis of the data, descriptive statistics, Independent T test, and Pearson correlation analysis were used to determine the relationship between the variables. In addition, Regression test was applied.

Findings and Results: As a result of the study, it was determined that regularly participating in outdoor sports activities positively affects experiencing positive emotions such as flow experience and increases intrinsic motivation. On the other hand, it has been concluded that individuals participating in outdoor sports activities become members of clubs or associations related to the activity they are interested in, increasing their intrinsic motivation and flow experience. It can be said that regular participation in physical activity and sharing with individuals who have similar experiences in social environments related to the activity of interest can motivate the individual more and keep him in the flow. It has been determined that the factors that have an effect on the recreational flow experience are intrinsic motivation and curiosity and discovery, respectively. Finding/providing activity environments that can increase the curiosity and interest of individuals about the activity they are interested in can increase the intrinsic motivation to participate in the activity and it can be ensured that the individual has a flow experience by getting more pleasure from the activity. Creating environments where socialization, experience and knowledge sharing related to the activity can be increased can also increase the interest and curiosity of individuals in the activity and contribute to staying in the flow.

Keywords: Flow Experience, Curiosity and Discovery, Intrinsic Motivation, Outdoor Sports

EVALUATION OF PHYSICAL ACTIVITY LEVELS, SLEEP QUALITYAND NUTRITIONAL HABITS OF PARAATHLETES DURING THE PANDEMIC PROCESS

Çiğdem BEDİZ[1], Erkan GÜNAY[2]

[1] Krynea University, Faculty of Health Sciences , Nutrition and Dietetic Department

[2] Celal Bayar University, Faculty of Sport Sciences, Coaching Education Department

Introduction and Purpose: Cancellation or postponement of sports events due to the COVID-19 pandemic has caused great stress for athletes. There are limited studies on how physical activity levels, nutritional habits, and sleep quality are affected, especially in physically disabled athletes(para-athletes) during the pandemic process. The aim of the research is to examine the physical activity, nutritional habits, and sleep quality levels of para-athletes during the pandemic process.

Materials and Methods: Eighty-seven male para-athletes were included in the study. The personal data form required to determine the characteristics within the study subject International Physical Activity Questionnaire Short Form (IPAQ Short Form), the Pittsburg Sleep Quality Index Questionnaire were used in a way consistent with the study. In addition to these sections, changes in participants' nutritional habits were also questioned.

Findings: The total MET values of para-athletes were determined as 3233 ± 1421. The sleep quality index total score averages of the participants were 5.83 ± 0.80 points, indicating the level of "poor sleep quality". Food consumption of the participants It was found that 56% of them increased their food consumption, 28% did not change, and 18% decreased.

Results: The results of the study showed that physical activity, nutrition, and sleep processes, which have an important place in the life cycle of para-athletes, were adversely affected during the pandemic process.

Keywords: Pandemic, Para-athletes, Physical Activity Level, Sleep Quality, Food Consumption

Note: This study was accepted for publication in the Journal Of Basic And Clinical Health Science on September 17, 2022.

Ebeveynlerin Dijital Oyun Bağımlılığına İlişkin Farkındalık Düzeyleri ve Oyun Bağımlılığının Çocuklara Etkisine İlişkin Görüşlerinin İncelenmesi

Doç. Dr. Sümeyra AKKAYA[1], Anıl ERKAN[2], Zehra YILDIZ[3]

[1] İnönü Üniversitesi ve Malatya
[2] Toki Fırat İlkokulu ve Elazığ
[3] Öğretmen Yusuf Kardeş İlkokulu ve İstanbul

ÖZET

Giriş ve Amaç: Yaşamımıza teknolojik aletlerin girmesi ile oyun kültürümüz de artık dijital platformda yer almaya başlamıştır. İnsanoğlu yaşanan teknolojik gelişime ayak uydurmaya çalışmıştır ve deneyimleri sayesinde dijital bir kültüre sahip olmuştur (Aksoy, 2014). Medya araçları bu denli yaygınlaşmadan önce çocuklar sokaklarda, evlerde çeşitli oyuncaklarla ya da birbirleriyle bir etkileşim halinde oynarken günümüzde genellikle sanal etkileşim kurdukları dijital oyunlara yönelmişlerdir. Boş zamanlarını değerlendirmek, eğlenmek gibi nedenlerden ötürü oynanabilen dijital oyunlar her yaştan bireye hitap etmektedir. Oyunu bitirme isteği, kazanma içgüdüsü gibi nedenlerle bireyler bu oyunlara gitgide daha çok vakit ayırmak istemektedir (Oral, 2018). Dijital oyunların olumlu etkileri kadar olumsuz etkileri de bulunmaktadır. Kontrolsüz ve zamanın farkına varmadan uzun süre oynan dijital oyunlar, bireylerin problemlerle karşılaşmasına neden olmaktadır. Dijital oyunların olumsuz etkilerinin ortaya çıkması zaman alabilmektedir. Bireyler oyun oynadıkları zamanın farkına varmadığında, oyun oynayarak zamanının çoğunu geçirdiklerinde ve oyun oynamadıklarında kendilerini rahatsız ve gergin hissederek bu durumu bağımlılık haline getirdiklerinde, dijital oyunların olumsuz etkileri görülmeye başlamaktadır. Dijital oyunların en belirgin olumsuz etkisi, uzun süre sabit durulmasından kaynaklanan obezite sorunudur. Yeteri kadar egzersiz yapılmaması, kas ve iskelet sisteminde çeşitli sağlık sorunlarına yol açmaktadır (Karaduman & Aciyan, 2020). Bu araştırmanın amacı, ebeveynlerin dijital oyun bağımlılığına ilişkin farkındalık düzeylerinin belirlenmesi ve oyun bağımlılığının çocuklara etkisine ilişkin ebeveyn görüşlerinin incelenmesidir.

Yöntem: Ebeveynlerin dijital oyun bağımlılığına ilişkin farkındalık düzeylerinin belirlenmesi ve oyun bağımlılığının çocuklara etkisine ilişkin ebeveyn görüşlerinin incelenirken karma araştırma yöntemlerinden sıralı dönüşümsel tasarım kullanılmıştır. Sıralı dönüşümsel tasarım (NİCEL→nitel veya NİTEL→nicel); nicel veri önceden toplanıp analiz edildikten sonra nitel verilerin toplanması veya tersine önce nitel veri toplanıp analiz edilir sonra nicel verilerin toplanması şeklinde uygulanır. Böylece her iki tür veri araştırmacının önceliği ve ihtiyacına bağlı olarak ilk olarak toplanabilir. Öncelik veri türlerinden nitel veya nicele verilmekle birlikte bazı durumlarda her iki veri türüne de eşit önem verilebilir. Veri analizi genelde yorumlama ve tartışma kısımlarında birleştirilir. Bu araştırmada ilk önce nicel yöntem daha sonra nitel yöntem kullanılmıştır. Araştırmanın nicel bölümü tarama yöntemi kullanılarak desenlenmiştir. Katılımcıların demografik bilgilerini belirlemek amacıyla kişisel bilgi formu ile Demir ve Cicioğlu (2020) tarafından geliştirilen Dijital Oyun Bağımlılığına İlişkin Farkındalık Ölçeği (DOBİFÖ) uygulanmıştır. Değişkenlerin frekans (f) ve yüzde (%) dağılımları hesaplanmış ve çoklu gruplar değişkenlerinde Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA), ikili bağımsız grup arasındaki farkın anlamlılığı için t-testi kullanılmıştır. Araştırmanın nitel kısmı durum çalışması yaklaşımı ile gerçekleştirilmiştir. Nitel verileri toplamak amacıyla ebeveynler ile görüşmeler yapılmıştır. Araştırma Elâzığ ili Merkez ilçesi Toki Fırat İlkokulu'nda öğrencisi olan 7 ebeveyn ile yürütülmüştür. Araştırmaya katılan ebeveynlerden Yarı Yapılandırılmış Görüşme Formu ile veriler toplanmıştır.

Bulgular: Ebeveynlerle yapılan görüşme neticesinde şu sonuçlara ulaşılmıştır. Görüşmeye katılan 7 ebeveynin hepsi çocuklarının dijital oyun bağımlısı olduğunu düşünmektedir. Görüşmeye katılan ebeveynler genellikle çocuklarının oyuna çok vakit ayırmasından, telefon ve tabletle fazla zaman geçirmelerinden, asosyal ve agresif olmalarından ötürü çocuklarının dijital oyun bağımlısı olabileceklerini düşünmektedir. Görüşmeye katılan ebeveynlerin hepsi çocuklarının dijital oyun bağımlılığından kurtulabilmesi için birtakım önlemler almıştır. Bu önlemler; ailecek yapılacak etkinlikler düzenleme, telefon ve tablete sınırlama getirme, arkadaşlarıyla vakit geçirmeye teşvik etme gibi önlemlerdir. Görüşmeye katılan ebeveynlerin geneli dijital oyun bağımlılığının çocuklarını sosyal açıdan, sağlık açısından ve akademik açıdan etkilediğini düşünmektedir. Ebeveynler çocuklarının en çok sosyal açıdan etkilendiğini düşünerek onların; agresif, sinirli, gergin, mutsuz olduklarını ve bu durumun onları asosyalleştirdiğini düşünmektedir.
Sonuçlar: Görüşme sonuçlarına göre; görüşmeye katılan ebeveynler çocuklarının dijital oyun bağımlısı olduklarını, oyunlara çok fazla vakit ayırdıklarını, oyun oynayamadıkları zaman agresif ve sinirli tavırlar sergilediklerini söylemişlerdir. Yine ebeveynler dijital oyun bağımlılığının çocuklarını hem sağlık açısından olumsuz etkilediğini hem de yalnızlaştırıp asosyal bireyler haline dönüştürdüklerinden bahsetmiştir. Son olarak ebeveynler çocuklarının bu bağımlılıktan kurtulabilmeleri için çeşitli önlemlemler aldıklarını ancak ne yazık ki pek de etkili olamadıklarını söylemişlerdir.

Anahtar Kelimeler: Dijital oyun oynama, oyun bağımlılığına ilişkin farkındalık, dijital oyun bağımlılığı

Examining Parents' Awareness Levels of Digital Game Addiction and Their Views on the Effects of Game Addiction on Children

Assoc. Prof. Dr. Sümeyra AKKAYA[1], Anıl ERKAN[2], Zehra YILDIZ[3]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: With the introduction of technological devices into our lives, our game culture has started to take place on the digital platform. Human beings have tried to keep up with the technological development and have a digital culture thanks to their experiences (Aksoy, 2014). Before media tools became so widespread, children used to play with various toys or interact with each other on the streets, at home, but nowadays they have turned to digital games where they usually interact virtually. Digital games, which can be played for reasons such as evaluating their free time and having fun, appeal to individuals of all ages. Individuals want to spend more and more time on these games for reasons such as the desire to finish the game and the instinct to win (Oral, 2018). Digital games have negative effects as well as positive effects. Digital games played for a long time without control and without realizing the time cause individuals to encounter problems. It may take time for the negative effects of digital games to emerge. When individuals do not realize the time, they spend playing games, when they spend most of their time playing games, and when they feel uncomfortable and tense when they do not play games and turn this situation into addiction, the negative effects of digital games begin to be seen. The most prominent negative effect of digital games is the problem of obesity caused by standing still for long periods of time. Insufficient exercise leads to various health problems in the musculoskeletal system (Karaduman & Aciyan, 2020). The aim of this study is to determine the level of awareness of parents about digital game addiction and to examine parental views on the effects of game addiction on children.

Materials and Methods: Sequential transformational design, one of the mixed research methods, was used to determine the awareness levels of parents regarding digital game addiction and to examine parental views on the effects of game addiction on children. Sequential transformational design (QUANTITATIVE→qualitative or QUANTITATIVE→quantitative) is applied by collecting qualitative data after quantitative data are collected and analyzed beforehand or, conversely, by collecting and analyzing qualitative data first and then collecting quantitative data. Thus, both types of data can be collected first depending on the priority and need of the researcher. Although priority is given to qualitative or quantitative data, in some cases both types of data may be given equal importance. Data analysis is usually combined in the interpretation and discussion sections. In this research, quantitative method was used first and then qualitative method was used. The quantitative part of the study was designed using the survey method. In order to determine the demographic information of the participants, a personal information form and the Digital Game Addiction Awareness Scale (DOBİFÖ) developed by Demir and Cicioğlu (2020) were applied. Frequency (f) and percentage (%) distributions of the variables were calculated, and One-Way Analysis of Variance (ANOVA) was used for multiple groups variables and t-test was used for the significance of the difference between two independent groups. The qualitative part of the study was conducted using a case study approach. Interviews were conducted with parents to collect qualitative data. The research was conducted with 7 parents who have students at Toki Fırat Primary School in the central district of Elazığ province. Data were collected from the parents participating in the study with a semi-structured interview form.

Findings: As a result of the interviews with the parents, the following results were obtained. All 7 parents who participated in the interview think that their children are addicted to digital games. The parents who participated in the interview generally think that their children may be addicted to

digital games because their children spend too much time playing games, spend too much time with phones and tablets, and are asocial and aggressive. All the parents who participated in the interview took some measures to help their children overcome digital game addiction. These measures include organizing family activities, limiting the use of phones and tablets, and encouraging them to spend time with friends. Most of the parents who participated in the interview think that digital game addiction affects their children socially, health-wise and academically. Parents think that their children are most affected socially and think that they are aggressive, nervous, tense, unhappy and that this situation makes them asocial.

Results: According to the results of the interviews, the parents who participated in the interviews stated that their children were addicted to digital games, that they spent too much time on games, and that they exhibited aggressive and angry behaviour when they could not play games. Again, parents mentioned that digital game addiction affects their children negatively in terms of health and that it also isolates them and turns them into asocial individuals. Finally, parents said that they took various measures to help their children get rid of this addiction, but unfortunately they were not very effective.

Keywords: Digital game play, awareness of game addiction, digital game addiction

Beden Eğitimi ve Oyun Dersinde Dijital Oyunun Kullanılabilirliğine İlişkin Sınıf Öğretmenlerinin Görüşlerinin İncelenmesi

Doç. Dr. Sümeyra Akkaya[1], Anıl Erkan[2]

[1] İnönü Üniversitesi, Malatya
[2] Toki Fırat İlkokulu, Elazığ

ÖZET

Giriş ve Amaç: Beden Eğitimi ve Oyun dersi, ilkokul 1-4. sınıflarında öğrenim gören öğrencilerin fiziki etkinliklere katılmalarına, oyun oynamalarına ve bunları yaparken de zihinsel, bedensel, sosyal, duygusal ve kişisel becerilerini geliştirmelerine katkı sağlayabilecek tüm eğitim öğretim süreçlerini kapsar. Bu süreçte öğrencilerin hazırbulunuşlukları, yaş düzeyleri, beklentileri, ilgileri ve yöresel özellikleri gibi faktörlerin dikkate alınması çok önemlidir. Ders, öğrencilerin fiziksel özelliklerine ve yaşına uygun olarak oyun oynayacağı ve etkinliklere katılacağı şekilde planlanır. Oyun, çocukların gelişimi üzerinde pek çok alanda önemlidir. Oyunlar sayesinde çocuklar kendini sevilen, mutlu ve güvende hisseder. Bunların dışında da oyunlar sosyal becerileri geliştirebilmek için de önemli bir araçtır. Çocuklar oynadıkları oyunlarda deneme yanılma yoluyla doğruya ulaşabilmeyi, bir şeyleri başarabilmek için gayret gösterebilmek gerektiğini ve başladıkları işi bitirebilmeyi öğrenirler. Ayrıca oyunlar çocuklara kurallara uyabilme becerisi kazandırma, yardımlaşma, paylaşma ve iş birliği yapma gibi davranışların öğrenilmesini sağlayarak çocukların sosyal anlamda gelişimlerine katkı sağlar. Teknolojinin gelişmesi ile günümüzde oyun kavramı da değişmiştir. Önceden oyun denildiğinde saklambaç, futbol, evcilik gibi fiziki oyunlar akla geliyorken günümüzde ise cep telefonlarında, bilgisayarda ve konsollarda oynanan dijital oyunların akla geldiği görülmektedir. Dijital oyunlar, bir donanım vasıtasıyla örneğin bilgisayar, oyun konsolu, cep telefonu, tablet gibi araçlarla oynanan oyunlar olarak tanımlanır. Dijital oyun, oyun ortamının bütün özelliklerine sahip olan elektronik bir araç olarak tanımlanabilir. Belirli öğrenci grupları için tasarlanmış eğitim çıktılarını içerir. Dijital oyun, öğrenme ortamını ilgi çekici ve eğlenceli bir platforma dönüştürür. Bu araştırmanın amacı, beden eğitimi ve oyun dersinde dijital oyunun kullanılabilirliğine ilişkin sınıf öğretmenlerinin görüşlerini incelemektir.

Yöntem: Beden eğitimi ve oyun dersinde dijital oyunun kullanılabilirliğine ilişkin sınıf öğretmenlerinin görüşleri incelenirken nitel araştırma yöntemlerinden içerik analizi kullanılmıştır. Verileri toplamak amacıyla sınıf öğretmenleri ile görüşmeler yapılmıştır. İçerik analizi, metin içerisinde bulunan belirli kelimelerin daha önceden belirlenmiş kurallar çerçevesinde kodlanarak küçük içerik kategorileri şeklinde özetlendiği bir tekniktir. İçerik analizinde temel amaç toplanan verileri standardize etmek ve ilişkilere ulaşmaktır.

Bulgular: Öğretmenlerle yapılan görüşme neticesinde aşağıdaki sonuçlara ulaşılmıştır. Görüşmeye katılan 13 öğretmenin hepsi Beden Eğitimi ve Oyun dersinde oyunlardan faydalanmaktadır. Öğretmenlerimiz tarafından da en çok kullanılan oyunlar geleneksel oyunlardır. Görüşmeye katılan 13 öğretmenden 12'si Beden Eğitimi ve Oyun dersinde dijital oyunların kullanılabileceğini düşünüyorken 1 öğretmen dijital oyunların kullanılamayacağını düşünmektedir. 12 öğretmenden 7'si de dijital oyunların derste akıllı tahta aracılığıyla kullanılabileceğini düşünmektedir. Görüşmeye katılan 13 öğretmenden 11'i Beden Eğitimi ve Oyun dersinde kullanılan dijital oyunların dersi olumlu yönde etkileyeceğini düşünüyorken, 2 öğretmen dijital oyunların dersi olumsuz olarak etkileyeceğini düşünmektedir. Olumlu etkileyeceğini düşünen öğretmenlerin büyük bölümü dijital oyunların öğrencilerde olumlu tutum ve düşünme becerilerini geliştirdiğini düşünmektedir. Görüşmeye katılan 13 öğretmenden 12'si Beden Eğitimi ve Oyun dersinde

kullanılan dijital oyunların dersi olumsuz yönde etkileyeceğini düşünüyorken, 1 öğretmen dijital oyunların dersi olumsuz olarak etkileyeceğini düşünmemektedir. Olumsuz etkileyeceğini düşünen öğretmenlerin büyük bölümü dijital oyunların öğrencilerin psikomotor, sosyal ve bilişsel becerilerinin olumsuz etkileneceğini düşünmektedir. Görüşmeye katılan 13 öğretmenden 12'si Beden Eğitimi ve Oyun dersinde fiziksel oyunların daha etkili olabileceğini düşünüyorken 1 öğretmen de hem fiziksel hem de dijital oyunların etkili olabileceğini düşünmektedir. Fiziksel oyunların etkili olabileceğini düşünen öğretmenlerin de büyük çoğunluğu bu oyunların hareket yeteneğini geliştirdiğini ve yaparak yaşayarak öğrenmeyi desteklediğini düşünmektedir.

Sonuçlar: Görüşme sonuçlarına göre, görüşmeye katılan öğretmenler Beden Eğitimi ve Oyun dersinde genellikle geleneksel oyunlardan faydalanmaktadır. Bunun yanı sıra dijital oyunların da derste kullanılabileceğini düşünmektedirler. Çünkü beden eğitimi dersinde dijital oyunların kullanılmasının öğrenciler üzerinde olumlu etki yaratacağını dile getirmişlerdir. Ancak yine de görüşmeye katılan öğretmenlerin büyük çoğunluğu beden eğitimi ve oyun dersinde fiziksel oyunların dijital oyunlardan daha etkili olacağını ifade etmişlerdir.

Anahtar Kelimeler: Beden Eğitimi ve Oyun, dijital oyun, öğretmen görüşleri

Investigation of Primary School Teachers' Views on the Usability of Digital Game in Physical Education and Play Courses

Doç. Dr. Sümeyra Akkaya[1], Anıl Erkan[2]

[1] İnönü Üniversitesi, Malatya
[2] Toki Fırat İlkokulu, Elazığ

ABSTRACT

Introduction and Purpose: Physical Education and Play course, primary school 1-4. It covers all education and training processes that can contribute to the participation of students in classrooms in physical activities, playing games and improving their mental, physical, social, emotional, and personal skills while doing these. In this process, it is very important to consider factors such as students' readiness, age levels, expectations, interests, and local characteristics. The course is planned in such a way that students will play games and participate in activities in accordance with their physical characteristics and age. Play is important in many areas on the development of children. Thanks to games, children feel loved, happy, and safe. Apart from these, games are also an important tool to develop social skills. In the games they play, children learn to reach the truth through trial and error, to try to achieve something, and to finish what they have started. In addition, games contribute to the social development of children by enabling them to learn behaviours such as helping, sharing, and cooperating. With the development of technology, the concept of game has also changed today. In the past, physical games such as hide and seek, football, and housekeeping come to mind when it comes to games, but today it is seen that digital games played on mobile phones, computers and consoles come to mind. Digital games are defined as games played with tools such as a computer, game console, mobile phone, tablet, etc. A digital game can be defined as an electronic tool that has all the features of the game environment. It includes educational outcomes designed for specific student groups. The digital game transforms the learning environment into an engaging and entertaining platform. The purpose of this research is to examine the opinions of primary school teachers about the usability of digital games in physical education and play courses.

Materials and Methods: Content analysis, one of the qualitative research methods, was used while examining the opinions of primary school teachers on the usability of digital games in physical education and play courses. In order to collect the data, interviews were conducted with primary school teachers. Content analysis is a technique in which certain words in the text are coded within the framework of predetermined rules and summarized as small content categories. The main purpose of content analysis is to standardize the collected data and reach relationships**.**

Findings: As a result of the interviews with the teachers, the following conclusions were reached. All 13 teachers who participated in the interview benefit from games in the Physical Education and Play course. The most used games by our teachers are traditional games. While 12 of the 13 teachers who participated in the interview think that digital games can be used in the Physical Education and Play course, 1 teacher thinks that digital games cannot be used. 7 out of 12 teachers think that digital games can be used in class through smart boards. While 11 of the 13 teachers who participated in the interview think that the digital games used in the Physical Education and Play course will affect the course positively, 2 teachers think that the digital games will affect the course negatively. Most of the teachers, who think that it will affect them positively, think that digital games develop positive attitudes and thinking skills in students. While 12 of the 13 teachers who participated in the interview think that the digital games used in the Physical Education and Play course will affect the course negatively, 1 teacher does not think that digital games will affect the course negatively. Most

of the teachers, who think that it will affect them negatively, think that digital games will negatively affect the psychomotor, social and cognitive skills of students. While 12 of the 13 teachers who participated in the interview think that physical games can be more effective in the Physical Education and Play course, 1 teacher thinks that both physical and digital games can be effective. Many teachers who think that physical games can be effective also think that these games improve movement skills and support learning by doing.

Results: According to the results of the interviews, the teachers who participated in the interview generally make use of traditional games in the Physical Education and Play course. In addition, they think that digital games can be used in the course. Because they stated that the use of digital games in physical education courses will have a positive effect on students. However, many of the teachers who participated in the interview stated that physical games would be more effective than digital games in physical education and play courses.

Keywords: Physical Education and Play, digital game, teacher opinions

Öğretmen Adaylarının Özyeterlik İnancı, Bilişsel Esneklik ve Üst Bilişsel Okuma Stratejileri Arasındaki İlişki

Erdoğan TOZOĞLU[1], Emrah SEÇER[2], Zübeyr CİNİSLİ[3]

[1]Atatürk Üniversitesi, Kazım Karabekir Eğitim Fakültesi, Beden Eğitimi ve Spor, Erzurum
[2]Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Erzincan
[3]Atatürk Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Erzurum

ÖZET

Amaç: Bu çalışmanın amacı, öğretmen adaylarının öğretmen özyeterlik inancı, bilişsel esneklik ve üst bilişsel okuma stratejileri arasındaki ilişkinin incelenmesidir.

Yöntem: Araştırmada ilişkisel tarama modeli kullanılmıştır. Çalışma grubunu 2021-2022 eğitim öğretim dönemi Atatürk Üniversitesi yaz okulunda öğrenim gören 133 beden eğitimi 234 diğer branşlardan katılımcıların yer aldığı 245 öğretmen adayı oluşturmaktadır. Öğretmen adaylarının demografik bilgilerini belirlemek amacıyla, "Kişisel Bilgi Formu"' na ek olarak "Öğretmen Özyeterlik İnancı Ölçeği", "Bilişsel Esneklik Ölçeği" ve "Üst Bilişsel Okuma Stratejileri Ölçeği" kullanılmıştır. Verilere öncelikle normallik analizleri uygulanıp parametrik testlerin uygunlukları gözden geçirildikten sonra bağımsız iki grup karşılaştırmalarında bağımsız gruplar t-testi, ikiden fazla bağımsız grup karşılaştırılmalarında ANOVA, değişkenler arasındaki ilişkileri belirlemek amacıyla pearson korelasyon analizi ve çoklu doğrusal regresyon analizi uygulanarak raporlaştırılmıştır.

Bulgular: Araştırma da erkek öğretmen adaylarının özyeterlik inançlarının kadın öğretmen adaylarından yüksek olduğu belirlenmiştir. Düzenli spor yapan ve beden eğitimi öğretmen adaylarının öğretmen özyeterlik inancı alt boyutlarından olan akademik özyeterliklerinin düzenli spor yapmayan ve diğer branş olan adaylardan yüksek olduğu görülmüştür. Gelir düzeyi yüksek olan öğretmen adaylarının öğretmen özyeterlik inançlarının ve bilişsel esnekliklerinin de yüksek olduğu tespit edilmiştir. Yaş ile bilişsel esneklik dışındaki bütün değişkenlerin her biri arasında istatistiksel olarak anlamlı düzeyde pozitif yönlü ilişkiler olduğu belirlenmiştir. Değişkenlerin herhangi birindeki bir birimlik artışın diğer değişkenleri de pozitif yönlü artırdığı görülmüştür. Öğretmen adaylarının öğretmen özyeterlik inançları ve bilişsel esnekliklerini üst bilişsel okuma stratejilerini anlamlı düzeyde yordadığı tespit edilmiştir.

Sonuç: Araştırma sonucunda öğretmen adaylarının öğretmen özyeterlik inançları ve bilişsel esneklik düzeylerinin üst bilişsel okuma stratejilerinin önemli birer yordayıcıları olduğu tespit edilmiştir.

Anahtar kelimeler: Beden Eğitim, Öğretmen Adayları, Özyeterlik İnancı, Spor

The Relationship between Teacher Candidates' Self-Efficacy, Cognitive Flexibility, and Metacognitive Reading Strategies

Erdoğan TOZOĞLU[1], Emrah SEÇER[2], Zübeyr CİNİSLİ[3]

[1]Atatürk University, Kazım Karabekir Education Faculty, Physical Education and Sports, Erzurum
[2]Erzincan Binali Yıldırım University, Faculty of Sport Sciences, Erzincan
[3]Atatürk University, Faculty of Sport Sciences, Erzurum

ABSTRACT

Purpose: The aim of this study is to examine the relationship between teacher candidates' teacher self-efficacy beliefs, cognitive flexibility, and metacognitive reading strategies.

Method: Survey model was used in the research. The sample of the study consists of 367 teacher candidates, including 133 physical education and 234 participants from other branches, studying at Atatürk University summer school in the 2021-2022 academic year. In addition to the "Personal Information Form", "Teacher Self-Efficacy Belief Scale", "Cognitive Flexibility Scale" and "Metacognitive Reading Strategies Scale" were used to determine the demographic information of teacher candidates. After first applying normality analyses to the data and reviewing the suitability of parametric tests, independent groups t-test was applied in comparisons of two independent groups, ANOVA was applied in comparisons of more than two independent groups, Pearson correlation analysis and multiple linear regression analysis were applied to determine the relationships between variables and they were reported.

Findings: In the study, it was determined that male teacher candidates' self-efficacy beliefs were higher than female teacher candidates. It was observed that the academic self-efficacy, which is one of the sub-dimensions of teacher self-efficacy belief, of the physical education teacher candidates who do sports regularly is higher than the candidates who do not regularly do sports and who have other branches. It was determined that the teacher self-efficacy beliefs and cognitive flexibility of teacher candidates with high income levels are also high. It was determined that there were statistically significant positive correlations between each of the variables except age and cognitive flexibility. It was observed that a one-unit increase in any of the variables increased the other variables positively. It was determined that teacher candidates' teacher self-efficacy beliefs and cognitive flexibility significantly predicted metacognitive reading strategies.

Conclusion: As a result of the research, it was determined that teacher candidates' teacher self-efficacy beliefs and cognitive flexibility levels were important predictors of metacognitive reading strategies.

Keywords: Physical Education, Teacher Candidates, Self-Efficacy Belief, Sports

Öğretmen Adaylarının Akademik Özyeterlik, Psikolojik Sağlamlık ve Öğretmenlik Mesleğine Yönelik Tutumları Arasındaki İlişki

Emrah SEÇER[1], Erdoğan TOZOĞLU[2], Fatih AĞDUMAN[3]

[1]Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Erzincan
[2]Atatürk Üniversitesi, Kazım Karabekir Eğitim Fakültesi, Beden Eğitimi ve Spor, Erzurum
[3]Atatürk Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Erzurum

ÖZET

Amaç: Bu çalışmanın amacı, öğretmen adaylarının akademik özyeterlik, psikolojik sağlamlık ve öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları arasındaki ilişkinin incelenmesidir.

Yöntem: Araştırmada ilişkisel tarama modeli kullanılmıştır. Çalışma grubunu 2021-2022 eğitim öğretim dönemi Atatürk Üniversitesi yaz okulunda öğrenim gören 181 kadın 64 erkek toplam 245 öğretmen adayı oluşturmaktadır. Öğretmen adaylarının demografik bilgilerini belirlemek amacıyla, "Kişisel Bilgi Formu", akademik özyeterliklerini belirlemek için "Akademik Özyeterlik Ölçeği", psikolojik sağlamlık düzeylerini belirlemek için "Kısa Psikolojik Sağlamlık Ölçeği" ve mesleğe yönelik tutumlarını belirlemek "Öğretmenlik Mesleğine Yönelik Tutum Ölçeği" kullanılmıştır. Verilere öncelikle normallik analizleri uygulanıp parametrik testlerin uygunlukları gözden geçirildikten sonra bağımsız iki grup karşılaştırmalarında bağımsız gruplar t-testi, değişkenler arasındaki ilişkileri belirlemek amacıyla pearson korelasyon analizi ve çoklu doğrusal regresyon analizi uygulanarak raporlaştırılmıştır.

Bulgular: Araştırma da öğretmen adaylarının cinsiyetleri ile düzenli spor yapma değişkenlerine göre akademik öz yeterlik, psikolojik sağlamlık ve öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarının istatistiksel olarak anlamlı düzeyde farklılaşmadığı tespit edilmiştir. Yaş, akademik özyeterlik, psikolojik sağlamlık ve öğretmenlik mesleğine yönelik tutum değişkenlerinin her biri arasında istatistiksel olarak anlamlı düzeyde pozitif yönlü ilişkiler olduğu belirlenmiştir. Değişkenlerin herhangi birindeki bir birimlik artışın diğer değişkenleri de pozitif yönlü artırdığı görülmüştür. Öğretmen adaylarının akademik özyeterlik ve psikolojik sağlamlıklarının öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarını anlamlı düzeyde yordadığı tespit edilmiştir.

Sonuç: Araştırma sonucunda öğretmen adaylarının akademik özyeterlik ve psikolojik sağlamlık düzeylerinin öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarının önemli bir yordayıcısı olduğu tespit edilmiştir.

Anahtar kelimeler: Öğretmen Adayları, Akademik Özyeterlik, Psikolojik Sağlamlık, Mesleğe Yönelik Tutum

The Relationship Between Teacher Candidates' Academic Self-Efficacy, Psychological Resilience, and Their Attitudes Towards Teaching Profession

Emrah SEÇER[1], Erdoğan TOZOĞLU[2], Fatih AĞDUMAN[3]

[1]Erzincan Binali Yıldırım University, Faculty of Sport Sciences, Erzincan
[2]Atatürk University, Kazım Karabekir Education Faculty, Physical Education and Sports, Erzurum
[3]Atatürk University, Faculty of Sport Sciences, Erzurum

ABSTRACT

Purpose: The aim of this study is to examine the relationship between teacher candidates' academic self-efficacy, psychological resilience and their attitudes towards the teaching profession.

Method: Survey model was used in the research. The sample of the study consists of a total of 245 teacher candidates, 181 women and 64 men, studying at Atatürk University summer school in the academic year 2021-2022. "Personal Information Form" was used to determine the demographic information of teacher candidates, "Academic Self-Efficacy Scale" to determine their academic self-efficacy, "Short Psychological Resilience Scale" to determine their psychological resilience levels, and "Attitude towards Teaching Profession Scale" was used to determine their attitudes towards the profession. After first applying normality analyzes to the data and reviewing the suitability of the parametric tests, the independent groups t-test was used in comparisons of two independent groups, Pearson correlation analysis and multiple linear regression analysis were applied to determine the relationships between the variables, and they were reported.

Findings: In the research, it was determined that the teacher candidates' academic self-efficacy, psychological resilience and their attitudes towards the teaching profession did not differ statistically significantly according to variables of gender and doing sports regularly. It was determined that there were statistically significant positive relationships between each of the variables of age, academic self-efficacy, psychological resilience and attitude towards the teaching profession. It was observed that a one-unit increase in any of the variables increased the other variables positively. It was determined that the academic self-efficacy and psychological resilience of teacher candidates significantly predict their attitudes towards the teaching profession.

Conclusion: As a result of the research, it was determined that the academic self-efficacy and psychological resilience levels of teacher candidates are an important predictor of their attitudes towards the teaching profession.

Keywords: Teacher Candidates, Academic Self-Efficacy, Psychological Resilience, Attitude towards the Profession

Özel Spor Salonlarına Düzenli Olarak Devam Eden Kadınların Egzersiz Bağımlılıklarının İncelenmesi

Kübra ÖZSANDIKÇI[1] Mustafa BAŞ[1]

[1]Trabzon Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi/Trabzon

ÖZET

Giriş ve Amaç: Bu araştırmanın amacı; özel spor salonlarına düzenli olarak devam eden kadınların egzersiz bağımlılıklarının incelenmesidir.

Materyal ve Yöntem: Araştırmada, nicel araştırma desenlerinden tarama (survey) modeli kullanılmıştır. Araştırmanın evrenini 2021-2022 yılında Trabzon'da faaliyet gösteren özel spor salonlarına üye olup düzenli olarak devam eden kadın katılımcılar; örneklemini ise araştırmaya gönüllü olarak katılmayı kabul eden ve random yöntemiyle belirlenen toplam 134 kadın katılımcı oluşturmaktadır. Araştırma verilerinin toplanmasında, kişisel bilgi formu ile (Hausenblas ve Downs, 2002) un geliştirdiği ve Türkçe uyarlamasını Yeltepe ve İkizler (2007) in yaptığı egzersiz bağımlılığı ölçeği (EBÖ) kullanılmıştır. Verilerin analizinde SPSS 24.00 paket programından yararlanılmıştır. İstatistiksel işlem olarak ise; İkili karşılaştırmalarda Independent- Samples t Test ve çoklu karşılaştırmalarda One-Way ANOVA testi kullanılmış, farkın anlamlı olduğu durumlarda farkın kaynağının tespiti için Post-Hoc (Gabriel, Games-Howell) analizi kullanılmıştır.

Bulgular: Yapılan analiz sonuçlarına göre; katılımcıların Yaş, haftalık egzersiz sıklığı, günlük egzersiz süresi ve egzersiz bağımlılık tutum değişkenleri ile egzersiz bağımlılığı ölçeği- tolerans kriteri ortalamaları arasında anlamlı bir fark elde edilmiştir ($p<0,05$).

Sonuç: Yaş arttıkça egzersiz bağımlılık puan ortalamasının da arttığı görülmüştür. Bu sonucun, ileri yaştaki kadınların genç yaştaki kadınlara göre kendilerine daha fazla zaman ayırması ve aynı zamanda ileri yaşın getirdiği olumsuz sağlık durumundan daha az etkilenmek, sosyalleşmek ve boş zamanlarında egzersiz gibi rekratif faaliyetlere daha fazla yönelmeleri gibi etkenlerden kaynaklandığı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Spor, Kadın ve egzersiz, Egzersiz bağımlılığı

Examination of Exercise Addictions of Women Attending Private Gyms Regularly

Kübra ÖZSANDIKÇI[1] Mustafa BAŞ[1]

[1]Trabzon University Faculty of Sport Sciences/Trabzon

ABSTRACT

Introduction and purpose: The purpose of this research; The aim of this study is to examine the exercise addiction of women who regularly attend private gyms.

Materials and Methods: Survey model, one of the quantitative research designs, was used in the research. The universe of the research is female participants who are members of private gyms operating in Trabzon in 2021-2022 and continue regularly; The sample consists of a total of 134 female participants who agreed to participate in the study voluntarily and were determined by the random method. Personal information form and exercise addiction scale (EBÖ) developed by (Hausenblas & Downs, 2002) and adapted into Turkish by Yeltepe and İkizler (2007) were used to collect research data. SPSS 24.00 package program was used in the analysis of the data. As a statistical process; Independent-Samples t-Test was used in pairwise comparisons and One-Way ANOVA test was used in multiple comparisons. In cases where the difference was significant, Post-Hoc (Gabriel, Games-Howell) analysis was used to determine the source of the difference.

Findins: According to the results of the analysis; A significant difference was found between the participants' age, weekly exercise frequency, daily exercise duration, and exercise addiction attitude variables and the means of exercise dependence scale-tolerance criteria ($p<0.05$).

Results: It was observed that the average of the exercise addiction score increased as the age increased. This result is thought to be due to factors such as older women dedicating more time to themselves than younger women and at the same time being less affected by the negative health status of advanced age, socializing and tending more to recreational activities such as exercise in their spare time.

Keywords: Sports, Women and exercise, Exercise addiction

Spor Eğitimi Alan ve Almayan Öğretmen Adaylarının Bireysel Değerlerinin İncelenmesi

Mustafa BAŞ[1] Kübra ÖZSANDIKÇI[1] Bilal ÇOLAK[2] Metehan ÇOLAK[3]

[1]Trabzon Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi/Trabzon
[2]Selimiye Ortaokulu Üsküdar/İstanbul
[3]Trabzon Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü/Trabzon

ÖZET

Giriş ve Amaç: Bu araştırmanın amacı, spor eğitimi alan ve almayan öğretmen adaylarının bazı değişkenlere göre bireysel değerlerini incelemektir.

Materyal ve Yöntem: Araştırmada, nicel araştırma desenlerinden tarama (survey) modeli kullanılmıştır. Araştırmanın örneklemini, 2021-2022 öğretim yılında Trabzon Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi ile Eğitim Fakültesinde öğrenim gören toplam 200 öğretmen adayı oluşturmaktadır. Araştırma verilerinin toplanmasında, kişisel bilgi formu ve Roy (2003) tarafından geliştirilen; Asan, Ekşi, Doğan ve Ekşi, (2008) tarafından Türkçeye uyarlanması yapılan "Bireysel değer ölçeği" kullanılmıştır. Verilerin analizinde SPSS 24.00 paket programından yararlanılmıştır. Elde edilen verilerin analizinde değişkenler arasındaki farkı tespit etmek için ikili değişkenlerde T testi, ikiden fazla olan değişkenler için One-Way Anova testi uygulanmıştır. İstatistiksel anlamlılık derecesi Alpha $p<0,05$ olarak alınmıştır.

Bulgular: Bireysel Değerler Envanteri'nin alt boyutlarına ilişkin istatistiki sonuçlara bakıldığında en yüksek ortalamanın ve farklılaşmanın disiplin ve sorumluluk alt boyutunda, en düşük ortalama ve farklılaşmanın da paylaşım ve saygı alt boyutunda olduğu anlaşılmıştır. Cinsiyet değişkeni açısından erkek ve kadın öğretmen adaylarının aritmetik ortalamaları arasındaki fark, "güven ve bağışlama", "dürüstlük ve paylaşım" ve "saygı ve doğruluk" alt boyutlarında erkeklerin kadın öğretmen adaylara nazaran bu değerlere daha fazla sahip oldukları görülmüştür.

Sonuç: Spor eğitimi alan ve almayan öğretmen adaylarının bireysel değerlerinde belirgin bir farklılığın olmadığı anlaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Spor, Eğitim, Değer, Öğretmen

Investigation of Individual Values of Pre-service Teachers Who Have and Have Not Taken Sports Training

Mustafa BAŞ[1] Kübra ÖZSANDIKÇI[1] Bilal ÇOLAK[2] Metehan ÇOLAK[3]

[1]Trabzon University Faculty of Sport Sciences/Trabzon
[2]Selimiye Secondary School Üsküdar/Istanbul
[3]Trabzon University Graduate Education Institute/Trabzon

ABSTRACT

Introduction and purpose: The purpose of this research is to examine the individual values of pre-service teachers who receive and do not receive sports education according to some variables.

Materials and Methods: Survey model, one of the quantitative research designs, was used in the research. The sample of the research consists of 200 teacher candidates studying at Trabzon University Faculty of Sport Sciences and Faculty of Education in the 2021-2022 academic year. In the collection of research data, personal information form and developed by Roy (2003); The "Individual Value Scale" adapted into Turkish by Asan, Ekşi, Doğan and Ekşi, (2008) was used. SPSS 24.00 package program was used in the analysis of the data. In order to determine the difference between the variables in the analysis of the data obtained, the T test was used for binary variables and the One-Way Anova test for variables with more than two. Statistical significance was taken as Alpha $p<0.05$.

Findins: When the statistical results of the sub-dimensions of the Individual Values Inventory are examined, it is understood that the highest average and differentiation are in the discipline and responsibility sub-dimension, the lowest average and differentiation are in the sharing and respect sub-dimension. The difference between the arithmetic averages of male and female teacher candidates in terms of gender variable, "trust and forgiveness", "honesty and sharing" and "respect and honesty" sub-dimensions, it was seen that males have these values more than female teacher candidates.

Results: It was understood that there was no significant difference in the individual values of the pre-service teachers who received and did not receive sports training.

Keywords: Sports, Education, Value, Teacher

Sporcuların Psikolojik Beceri ile Zihinsel Antrenman Düzeyleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Kadir SEVİNÇ[1], Süleyman Erim ERHAN[1]

[1] Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi / TEKİRDAĞ

ÖZET

Giriş ve Amaç: Sporcuların zihinsel antrenman ve psikolojik beceri düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi ve çeşitli demografik özelliklere göre karşılaştırılmasıdır.

Yöntem: Tarama modeline göre yapılan çalışmanın araştırma grubunu Tekirdağ ilinde çeşitli spor branşlarında faaliyet gösteren 541'i erkek (%66,6) 271'i kadın (%33,4) olmak üzere toplam 812 sporcu oluşturmaktadır. Araştırmanın veri toplama sürecinde kişisel bilgi formu ile "Sporda Zihinsel Antrenman Envanteri" ve "Sporcuların Psikolojik Becerilerini Değerlendirme Ölçeği" kullanılmıştır. Elde edilen verilerin karşılaştırmasında Independent T testi ve One Way Anova Testi, değişkenler arasındaki ilişkiyi incelemek için Pearson Korelasyon analizi ve basit doğrusal regresyon testleri yapılmıştır.

Bulgular: Elde edilen bulgular ışığında sporcuların zihinsel antrenman ve psikolojik beceri düzeyleri ile cinsiyet, yaş, eğitim düzeyi, aile aylık gelir, spor branşı, spor türü, temas durumu, lisans durumu, lisans yılı, millilik durumu ve haftalık antrenman sayısı değişkenleri arasında anlamlı farklılık olduğu, sporcuların zihinsel antrenman ile psikolojik beceri düzeyleri arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişki olduğu ve psikolojik beceri sporcuların zihinsel antrenman düzeyleri üzerindeki değişimin yaklaşık %32,5'ini açıkladığı bulunmuştur.

Sonuçlar: Araştırma sonuçları incelendiğinde cinsiyetin, yaşın, eğitim düzeyinin, aile aylık gelirinin, spor branşının, spor türünün, temas durumunun, lisans durumunun, lisans yılının, millilik durumunun ve haftalık antrenman sayısının sporcuların psikolojik beceri ve zihinsel antrenman düzeylerini belirleyicileri arasında yer aldığı ve psikolojik beceri düzeylerinin artması durumda zihinsel antrenman düzeylerinin de artacağı söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Spor, Spor Psikolojisi, Zihinsel antrenman, Psikolojik beceri

Investigation of the Relationship Between Psychological Skills and Mental Training Levels of Athletes

Kadir SEVİNÇ[1], Süleyman Erim ERHAN[1]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: The aim of the study is to examine the relationship between mental training and psychological skill levels of athletes and to compare them according to various demographic characteristics.

Materials and Methods: The research group of the study, which was carried out according to the screening model, consists of 812 athletes, 541 male (66.6%) and 271 female (33.4%), operating in various sports branches in Tekirdağ. In the data collection process of the research, personal information form, "Mental Training Inventory in Sports" and "Scale of Evaluation of Psychological Skills of Athletes" were used. Independent T test and One Way Anova Test were used to compare the obtained data, Pearson Correlation analysis and simple linear regression tests were used to examine the relationship between variables.

Findings: In the light of the findings, there is a significant difference between the mental training and psychological skill levels of the athletes and the variables of gender, age, education level, family monthly income, sports branch, sport type, contact status, undergraduate status, undergraduate year, nationality status and weekly training number, It was found that there is a positive and significant relationship between the mental training of the athletes and their psychological skill levels, and psychological skill explains about 32.5% of the change in the mental training levels of the athletes.

Results: When the results of the research are examined, it is seen that gender, age, education level, family monthly income, sports branch, sport type, contact status, undergraduate status, undergraduate year, nationality status and weekly training number are among the determinants of the psychological skills and mental training levels of the athletes. It can be said that mental training levels will also increase in case of an increase.

Keywords: Sport, Sport Psychology, Mental training, Psychological skills

Rekreasyonel Badminton Sporcularinda Simule Edilmiş Badminton Maç Performansina Verilen Psikofizyolojik Yanitlar

Mine TURĞUT [1] Yusuf SOYLU[2] Emel GÖKMEN [3]

[1]Bartın Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Bartın
[2]Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Tokat
[2]Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Tokat

ÖZET

Giriş ve Amaç: Spor toplumsal alanda bireylerin birlik, beraberlik, dayanışma bağlarını kuvvetledirmesinin yanında toplumun daha sağlıklı olmasına zemin hazırlamaktadır. Diğer bir ifade ile toplumların hem psikolojik hem fizyolojik açıdan daha zinde kalmalarına yardımcı olmaktadır. Bu anlamda badminton, hem her yaş grubunun rahatlıkla oynayabileceği hem de toplumdaki hemen her bireyin rahatlıkla ulaşabileceği envanterlere sahip olması bakımından toplumsal alandaki her bireyin topluma uyum sürecinde önemli noktadadır. Badminton, kısa süreli ve yüksek şiddetli aktiviteleri takip eden kısa dinlenme periyotlarının bulunduğu popüler bir raket sporudur. Bu bağlamda araştırmamızda, rekreasyonel badminton sporcularında simle edilmiş badminton maç performansına verilen psikofizyolojik yanıtların incelenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Araştırmada, deneysel araştırma (ön test - son test) modeli kullanışmıştır. Araştırma grubunu 30 erkek (yaş=22.7±2.0; boy=176.1±5.3; kilo=71.8±7.6; VKI=23.1±2.1) ve 20 kadın (yaş=21.7±1.6; boy=164.1±4.6; kilo=57.1±9.1; VKI=21.1±3.1) toplamda 50 rekreasyonel badminton sporcusu oluşturmaktadır. Aratırmada veri toplama aracı olarak; Algılanan Zorluk Skalası, Egzersiz Keyif Ölçeği, Spor Duygu Anketi ve Toparlanma Skalası kullanılmıştır. Uygulama kıdemli antrenör tarafından gerçekleştirilmiş olup, maç eşleşmeleri sporcuların performans seviyeleri dikkate alınarak yapılmıştır. Ölçek/anket formaları sporculara egzersizden hemen önce ve hemen sonra olacak şekilde doldurtulmuştur. Elde edilen veriler, SPSS 24.0 paket programında analiz edilmiştir. Verilerin normal dağılım gösterip göstermediği incelendikten sonra ön test-son test sonuçları paired sample t testi ile analiz edilmiştir. Çalışmada güven aralığı $p<0.05$ olarak belirlenmiştir.

Bulgular: Araştırmadan elde edilen bulgular neticesinde, erkek sporcuların akut badminton maçında verilen duygu cevapları incelendiğinde (mutlu, kaygılı, yorgun ve heyecanlı) ön test son test değerleri arasında anlamlılığın olduğu anlaşılmaktadır ($p<0.05$). Kadın sporcuların akut badminton maçında verilen duygu cevapları incelendiğinde ise (mutlu, enerjik ve yorgun) ön test son test değerleri arasında anlamlılığın olduğu anlaşılmaktadır ($p<0.05$). Diğer yandan Sporcuların ön test ve son test değerleri karşılaştırıldığında yalnızca kızgın ve enerjik duygu cevapları ön test son test değerleri arasında anlamlılığın olduğu anlaşılmaktadır ($p<0.05$).

Sonuçlar: Sonuç olarak; rekreasyonel amaçlı badminton oynama durmunun bireylerin duygu cevaplarını olumlu yönde etkileyebileceği söylenebilmektedir. Öyle ki; akut egzersizin bireylerin ruh halleri ve duygu durumlarını iyileştirebileceğini düşünmekteyiz. Bu bağlamda, yaş farketmeksizin herkesin kolaylıkla oynayabileceği bir branş olan badminton sporuna bireyleri yönlendirmek adına teşvik edici etkinlikler düzenlenebilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Rekreasyonel, Badminton, Sporcu ve Psikofizyoloji

Psychophysiological Response To Simulated Badminton Match Performance In Recreational Badminton Athletes

Mine TURĞUT [1] Yusuf SOYLU[2] Emel GÖKMEN [3]

[1]Bartın University, Faculty of Sports Science, Bartın
[2]Tokat Gaziosmanpaşa University, Faculty of Sports Science, Tokat
[2]Tokat Gaziosmanpaşa University, Institute of Graduate Studies, Tokat

ABSTRACT

Intro and Aim: Sports not only strengthen the bonds of unity, and solidarity of individuals in social field, but also lays the groundwork for the society to be healthier. In other words, it helps societies to stay fitter both psychologically and physiologically. In this sense, badminton is at an important point in the adaptation process of every individual in the social field, as it has inventories that can be played easily by every age group and can easily be reached by almost every individual in society. Badminton is a popular racket sport in which there are short rest periods followed by short-term, high-intensity activities. In this context, this study aimed to examine the psychophysiological responses to simulated badminton match performance in recreational badminton athletes.

Method: Experimental research (pre-test - post-test) model was used in the research. The study group consisted of 30 males (age=22.7±2.0; height=176.1±5.3; weight=71.8±7.6; BMI=23.1±2.1) and 20 females (age=21.7±1.6; height=164.1±4.6; weight=57.1±9.1; BMI=21.1±3.1) constitute a total of 50 recreational badminton players. As a data collection tool in the research; Perceived Difficulty Scale, Exercise Enjoyment Scale, Sports Emotion Questionnaire and Recovery Scale were used. The application was performed by the senior trainer, and the match pairings were made by considering the performance levels of the athletes. Scale/survey forms were filled out by the athletes just before and after the exercise. The obtained data were analysed in SPSS 24.0 package program. After examining whether the data showed a normal distribution or not, the pre-test-post-test results were analysed with the paired sample t-test. The Confidence interval was determined as $p<0.05$ in the study.

Results: As a result of the findings obtained from the research, when the emotional responses of male athletes in the acute badminton match (happy, anxious, tired and excited) were examined, it was understood that there was a significant difference between the pre-test and post-test values ($p<0.05$). When the emotional responses of female athletes in the acute badminton match were examined (happy, energetic, and tired), it was understood that there was a significant difference between the pre-test and post-test values ($p<0.05$). On the other hand, when the pre-test and post-test values of the athletes were compared, it was understood that there was only a significant difference between the pre-test and post-test values of angry and energetic emotion responses ($p<0.05$).

Conclusion: As a result, it can be said that playing badminton for recreational purposes can positively affect the emotional responses of individuals. Followingly, we think that acute exercise can improve the mood and emotions of individuals. In this context, encouraging activities should be organized to direct individuals to the sport of badminton, which is a branch that everyone can easily play, regardless of age.

Key Words: Recreational, Badminton, Athlete and Psychophysiology

Terapotik Rekreasyon amaçlı yapılan su içi egzersizlerinin çocuklara etkisinin araştırılması

Ahmet ŞİRİNKAN

Atatürk Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Rekreasyon Bölümü, Erzurum.

ÖZET

Giriş ve Amaç: Bu araştırmanın amacı, Özel Eğitim Rehabilitasyon Merkezinde Su Terapisi Alan Zihinsel ve Fiziksel olarak Problem Yaşayan bireylerin fiziksel gelişimlerinin Araştırılmasıdır.

Yöntem: Araştırmaya Özel Eğitim Rehabilitasyon Merkezinde Su Terapisi Alan Zihinsel ve Fiziksel olarak Problemli 14 Çocuk katıldı. Çocukların yaşları 7-14 yaş arasındadır. Araştırmaya katılan zihinsel olarak problem yaşayan çocuklar orta ve hafif zihinsel problem yaşayan ve fiziksel olarak problem yaşayan çocuklar da ortopedik yetersizlikler (yürüme, koşma, sıçrama vb.) yaşayan çocuklardır.
Araştırma için zihinsel problem ve fiziksel olarak problem yaşayan çocuklara ortak yapabilecekleri özel hareket eğitimi programı hazırlandı. Program hazırlanırken, özel eğitimci, fiziksel terapist ve rekresyon uzmanı kişilerden destek alındı. Araştırma 2 ay, haftada 3 gün ve 60-90 dakika olarak uygulandı.

Bulgular: Araştırmanın başlangıcında zihinsel problem yaşayan çocuklarda suya girmekten korktukları, komutlara uymadıkları, anne ve babadan ayrılmak istemedikleri davranışlar sergilerken, ortopedik olarak problem yaşayan çocuklarda ise suya girmekten çekindikleri, sürekli yardım bekledikleri, su içerisinde yardımsız hareket etmekten çekindikleri gözlemlenerek kaydedildi.

Sonuçlar: Araştırma süreci sonunda ise zihinsel problem yaşayan çocuklarda suya rahat bir şekilde girdikleri (% 85) hatta girmek için acele ettikleri, sudan korkmadıkları (% 85), komutlara daha fazla uydukları (% 90), anne ve babadan ayrı olarak çalışmaları sürdürdükleri (% 90), ortopedik olarak problem yaşayan çocuklarda ise suya daha fazla istekli olarak girdikleri (% 80), yardım beklemeden su içerisinde hareket etmek istedikleri (% 85), gösterilen hareketleri çoğunlukla yapabildikleri (% 90), yürüme porblemi yaşayan çocukların çoğunluğunun (% 90) yürüme egzersizi yapabildikleri gözlemlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Su Terapisi, Özel Eğitim, Rehabilitasyon

Investigation of the effects of in-water exercises for therapeutic recreation on children

Ahmet ŞİRİNKAN

Atatürk University, Faculty of Sports Sciences, Department of Recreation, Erzurum.

ABSTRACT

Introduction and Purpose: The purpose of this research is to investigate the physical development of individuals who have mental and physical problems who receive water therapy in a Special Education Rehabilitation Center.

Materials and Methods: 14 Mentally and Physically Problematic Children Receiving Water Therapy in Special Education Rehabilitation Center participated in the study. The ages of the children are between 7-14 years. Children with mental problems participating in the research have moderate and mild mental problems, and children with physical problems are children with orthopedic inadequacies (walking, running, jumping, etc.).For the research, a special movement-training program was prepared for children who have mental and physical problems. While preparing the program, support was received from special educators, physical therapists and recreation specialists.The research was carried out for 2 months, 3 days a week and 60-90 minutes.

Findings: At the beginning of the study, it was observed that children with mental problems were afraid of entering the water, did not obey the commands, exhibited behaviors that they did not want to leave their parents, while children who had orthopedically problems were afraid of entering the water, constantly waiting for help, and were afraid to move in the water without help.

Results: At the end of the research process, it was found that children with mental problems entered the water comfortably (85%), even rushed to enter, were not afraid of water (85%), obeyed the commands more (90%), and continued to work separately from their parents (90%). On the other hand, children with orthopedic problems entered the water more willingly (80%), wanted to move in the water without waiting for help (85%), could mostly do the movements shown (90%), and that the majority of the children (90%) who had walking problems did not exercise walking. observed that they can.

Keywords: Water Therapy, Special Education, Rehabilitation

2-7 Yaş Grubu Özel Gereksinimli ve Partner Çocuklara Uygulanan Minik Sporcular Projesinin Çocuklarda Oluşturduğu Sosyal Davranış Yaşantılarının İncelenmesi

[1]Murat Ali BİNDESEN, [2]Ahmet ŞİRİNKAN, [3]Sertaç ERCİŞ

Atatürk Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Rekreasyon Bölümü, Erzurum
Atatürk Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Rekreasyon Bölümü, Erzurum
Atatürk Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Rekreasyon Bölümü, Erzurum

ÖZET

Giriş ve Amaç: Bu araştırmanın amacı," 2-7 Yaş Grubu özel gereksinimli ve partner çocuklara uygulanan minik sporcular projesinin çocuklarda oluşturduğu sosyal davranış yaşantılarının incelenmesidir.

Yöntem: Araştırmaya, 12 özel gereksinimli ve 14 partner çocuk katıldı. Çocuklar 3-6 yaş grubu oluşturdu. 12 özel gereksinimli çocuğun 7'i erkek, 5'i kız çocuğundan oluştu. Partner çocukların 8'i erkek, 6'sı kız çocuğundan oluştu. Çalışmalar haftada 2 gün, 50-60 dakika ve 8 hafta devam etti. Programda minik sporcular projesi uygulama programı kılavuzundaki hareket ve oyun eğitimi programı uygulandı. Uygulama öncesi ve sonrası velilerle görüşmeler yapılarak kaydedildi. Ayrıca 2 Gönüllü öğretim elemanı tarafından da gözlem yapılarak raporlandırıldı.

Bulgular: Araştırma sonucunda yapılan gözlemlerden çocukların birbirleriyle iletişim sağlamaya başladıkları, oyunlarda yardımlaştıkları, verilen komutlara uydukları, sevinçlerinden çok eğlendikleri, çalışmanın bitmesini istemedikleri, çalışma sonrası hala uygulamalara devam etme isteklerinin gözlendiği sonuçlarına ulaşılmıştır. Velilerle yapılan görüşmelerde de önceleri bir özel çocuk gören çocuklarının çekingen davrandığını ama program sürecinde ve sonrasında "bunlar bizim arkadaşlar" diye hitap ettikleri, herhangi bir kaçınma ve çekinme davranışı sergilemedikleri, mahallelerinde karşılaştıklarında onlarla oynamak istediklerini ifade ettikleri belirtilmiştir.

Sonuçlar: Sonuç olarak özel gereksinimli çocuklarda kaynaştırma amaçlı yapılan hareket eğitimi programında her iki grupta da (özel gereksinimli çocuklar ve partner çocuklar) sosyal davranışlarında olumlu yönde gelişme gözlemlenirken, iletişim becerilerinde de olumlu gelişmeler olduğu gözlenmiştir. Ayrıca velilerin görüşlerine göre de her iki gruptaki çocuklarda olumlu davranışlar görüldüğü belirtilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Özel Gereksinim, Partner, Minik Sporcular, Sosyal davranışlar.

Investigation of Social Behavior Experiences Created by the Little Athletes Project Applied to Children with Special Needs and Partners in the 2-7 Age Group

Murat Ali BINDESEN, Ahmet ŞİRİNKAN, Sertaç ERCİŞ

Atatürk University, Faculty of Sport Sciences, Department of Recreation, Erzurum
Atatürk University, Faculty of Sports Sciences, Department of Recreation, Erzurum
Atatürk University, Faculty of Sports Sciences, Department of Recreation, Erzurum.

ABSTRACT

Introduction and Purpose: The purpose of this research is "Examination of Social Behavior Experiences Created by the Little Athletes Project Applied to 2-7 Age Group Children with Special Needs and Partners".

Materials and Methods: 12 children with special needs and 14 partner children participated in the study. Children formed a 3-6 age group. Of 12 special needs children, 7 were boys and 5 were girls. The partner children consisted of 8 boys and 6 girls.
The studies continued for 2 days a week, 50-60 minutes and 8 weeks. In the program, the movement and game training program in the application program guide of the little athletes project was applied. Before and after the application, interviews were made with the parents and recorded. In addition, it was observed and reported by 2 volunteer instructors.

Findings: From the observations made as a result of the research, it was concluded that the children started to communicate with each other, helped each other in the games, obeyed the commands, had a lot of fun, did not want the study to end, and still wanted to continue the applications after the study. In the interviews with the parents, it was stated that their children, who had seen a special child before, acted shyly, but during and after the program they called "these are our friends", they did not exhibit any avoidance or hesitation behavior, and they stated that they wanted to play with them when they met in their neighborhood.

Results: As a result, positive developments were observed in social behaviors in both groups (children with special needs and partner children) in the movement education program for inclusive children with special needs, while positive developments were observed in communication skills. In addition, according to the opinions of the parents, it was stated that positive behaviors were observed in the children in both groups.

Keywords: Special Needs, Partner, Junior Athletes, Social behaviors.

2022 Yaz Okulunda Kaynaştırma Amaçlı Yapılan Okulöncesi Çocuklardaki İletişim Becerileri Hakkında Ailelerin Görüş Ve Düşünceleri

[1]Nazım SARAÇOĞLU, [2]Sertaç ERCİŞ, [3]Murat Ali BİNDESEN

Atatürk Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Rekreasyon Bölümü, Erzurum.
Atatürk Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Rekreasyon Bölümü, Erzurum.
Atatürk Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Rekreasyon Bölümü, Erzurum.

ÖZET

Giriş ve Amaç: Bu araştırmanın amacı, Özel Eğitim ve Rehabilitasyon Merkezlerindeki Yöneticilerin Hareket eğitimi ve sportif etkinlikler hakkındaki görüş ve düşüncelerini belirlemektir.

Yöntem: Araştırma için Erzurum merkezde bulunan 13 özel eğitim ve rehabilitasyon merkezindeki 65 sayıdaki öğretmen ve 22 idareci ile bire bir görüşüldü. Görüşmeye katılan görevlilerin yaş, cinsiyet, görev ve eğitim durumları belirlendi. Görüşmede 10 soruluk bir görüşme formu hazırlandı. Görüşme formundaki sorular çoğunlukla sportif etkinlikler ve egzersiz üzerine oluşturuldu.

Bulgular: Araştırma sonunda öğretmenlerin çoğunluğunun (% 90) çocuklar için sportif etkinliklerin ve hareket eğitiminin gerekli olduğunu, çocuklara fiziksel, sosyal ve duygusal olarak çok fazla katkı sağlayacağını ifade etmişlerdir.

Sonuçlar: Özel Eğitim ve Rehabilitasyon Merkezlerindeki Yöneticiler de (% 85), öğretmenlerle hemen hemen aynı düşüncede olduklarını ifade etmişlerdir. Elde edilen verilere göre çocukların çok fazla sportif etkinlikler ve hareket eğitimi imkânı bulamadıkları, yeterli spor alanının ve materyallerinin olmadığı da ifade edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Özel eğitim, Rehabilitasyon, hareket eğitimi, sportif etkinlikler

The opinions and opinions of the managers in special education and rehabilitation centers on movement training and sportive activities

[1]Nazım SARAÇOĞLU, [2]Sertaç ERCİŞ, [3]Murat Ali BİNDESEN

Atatürk University, Faculty of Sport Sciences, Department of Recreation, Erzurum
Atatürk University, Faculty of Sports Sciences, Department of Recreation, Erzurum
Atatürk University, Faculty of Sports Sciences, Department of Recreation, Erzurum.

ABSTRACT

Introduction and Purpose: The aim of this study is to determine the opinions and opinions of the and teachers managers in the Special Education and Rehabilitation Centers about the movement training and sportive activities.

Materials and Methods: A total of 65 teachers and 22 administrators were interviewed in 13 private education and rehabilitation centers in the center of Erzurum.Age, gender, duty and education status of the participants were determined.A 10-question interview form was prepared. Questions in the interview form were mostly based on sporting activities and exercise.

Findings: At the end of the study, the majority of teachers (90%) stated that sportive activities and movement training were necessary for the children and that they would contribute to the children physically, socially and emotionally.Managers at Special Education and Rehabilitation Centers (85%) stated that they were almost in line with the teachers.

Results: According to the data obtained, it is stated that children do not have much sportive activities and movement training, there is not enough sports area and materials.

Keywords: Special education, Rehabilitation, movement training, sporting activities

2022 yılı Yaz Okulunda Engellilerde Beden Eğitimi ve Spor Dersi Alan (Alan dışı) Öğrencilerin Özel Gereksinimli Bireyler Hakkındaki Görüşleri

[1]Sertaç ERCİŞ, [2]Ahmet ŞİRİNKAN

[1]Atatürk Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Rekreasyon Bölümü, Erzurum.
[2]Atatürk Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Rekreasyon Bölümü, Erzurum.

ÖZET

Giriş ve Amaç: Bu araştırmanın amacı, 2022 yılı Yaz Okulunda Engellilerde Beden Eğitimi ve Spor Dersi Alan (Alan dışı) Öğrencilerin Özel Gereksinimli Bireyler Hakkındaki Görüşlerini belirlemektir.

Yöntem: Araştırmaya yaz okulunda ders alan 95 öğrenci (35 kadın+50 erkek) katıldı. Öğrencilere dersler başlarken ders hakkında görüşme yapılarak görüşleri kaydedildi. Derslerin bitiminde yeniden görüşmeler yapılarak ders hakkındaki düşünceleri kaydedildi.

Bulgular: Ders başlangıcında yapılan görüşmelerde; Engellilerle ilgili bilgilerinin olmadığı, çevrelerindeki engelliler ilgilerini çekmediği, engellilerle ilgili sayısal oranlar kakında yeterli bilgiye sahip olmadıklarını, örgün eğitim sürecinde engelliler ilgili herhangi bir bilgi almadıklarını, engellilere neler yapılabileceği hakkında herhangi bir düşüncelerinin olmadığını, toplumdaki engellilerin problemlerini bilmediklerini, hareket eğitiminin engelliler için önemini düşünmediklerini ve sosyalleşmede egzersiz ve oyunun önemi hakkında bilgi sahibi olmadıklarını belirtmişlerdir.Derslerin bitiminde ise; Engellilerle ilgili teorik bilgilere sahip olduklarını, çevrelerindeki engelliler daha fazla ilgilerini çektiğini, engellilerle ilgili sayısal oranlar hakkında birçok bilgiye sahip olduklarını, yaz okulu örgün eğitim sürecinde engelliler ilgili bir çok bilgiye sahip olduklarını, engellilerin neler yapılabileceği hakkında çok farklı görüşlere sahip olduklarını, toplumdaki engellilerin problemleri hakkında bir çok bilgi sahibi olduklarını, hareket eğitiminin engelliler için ne kadar önemli olduğunu ve sosyalleşmede egzersiz ve oyunun öneminin katkısının çok fazla olduğunu belirtmişlerdir.

Sonuçlar: Sonuç olarak, örgün eğitim kurumlarında engellilerle ilgili teorik ve uygulamalı derslerin öğrencilerin görüşlerinde çok farklılık oluşturacağını, bu bireylere gerek gönüllü olarak gerek ise profesyonel olarak çalışma alanı oluşturulacağı sonucu ortaya çıkmıştır.

Anahtar Kelimeler: Engelliler, Yaz Okulu, Alan dışı, Özel Gereksinim.

Opinions of Students with Special Needs who take Physical Education and Sports Lessons for the Disabled (outside the field) in the Summer School of 2022

[1]Sertaç ERCİŞ, [2]Ahmet ŞİRİNKAN

[1]Atatürk University, Faculty of Sports Sciences, Department of Recreation, Erzurum.
[2]Atatürk University, Faculty of Sports Sciences, Department of Recreation, Erzurum.

ABSTRACT

Introduction and Purpose: The aim of this research is to determine the Opinions of Students with Special Needs who took Physical Education and Sports Lessons for the Disabled (outside the field) in the Summer School of 2022.

Materials and Methods: 95 students (35 females+50 males) who took courses in summer school participated in the research. At the beginning of the lessons, the students were interviewed about the lesson and their opinions were recorded. At the end of the lessons, interviews were made and their thoughts about the lesson were recorded. In the interviews made at the beginning of the lesson; They do not have any information about the disabled, they are not interested in the disabled people around them, they do not have enough information about the numerical ratios about the disabled, they do not get any information about the disabled in the formal education process, they do not have any idea about what can be done for the disabled, they do not know the problems of the disabled in the society, they do not think about the importance of movement education for the disabled. They stated that they did not have information about the importance of exercise and play in socialization and socialization.

Finding: At the end of the lessons; They have theoretical knowledge about the disabled, the disabled people around them attract more attention, They have a lot of information about the numerical ratios of the disabled, they have a lot of information about the disabled in the summer school formal education process, they have very different views about what can be done with the disabled, they have a lot of information about the problems of the disabled in the society, how much movement education is for the disabled. They stated that it is important and that the contribution of exercise and play in socialization is very high.

Results: As a result, it was concluded that the theoretical and practical courses related to the disabled in formal education institutions would create a great difference in the views of the students, and that these individuals would be provided with a working space both voluntarily and professionally.

Keywords: Disabled, Summer School, Out of Field, Special Needs.

Altyapı Voleybolcularına Uygulanan Foam Roller Egzersizlerinin FMS Skorları Üzerine Etkisi

Şebnem ŞARVAN CENGİZ[1], Buse DELEN[2], Hayal ÖRCÜTAŞ[2]

[1] Manisa Celal Bayar Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Manisa
[2] Manisa Celal Bayar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Manisa

ÖZET

Giriş ve Amaç: Sporda performans arttırmaya yönelik yöntemlerden birisi foam roller (FR) ile gerçekleştirilen kas dokusu üzerine baskı ile uygulanan myofasyal gevşetme hareketleridir. Fonksiyonel hareket taraması (FMS) ile yapılan taramalarda, fonksiyonel hareketlerdeki kısıtlılık, asimetri ve işlevsizlikler belirlenir. Bu çalışmanın amacı, altyapı kadın voleybolcularda uygulanan FR egzersizlerinin FMS test skorları üzerine etkisinin incelenmesidir.

Yöntem: Çalışmaya yaş ortalamaları 12,38±1,223 olan 30 gönüllü kadın voleybolcu katılmıştır. Katılımcılara haftada üç gün voleybol antrenmanlarına ek olarak ısınma evresinde 20 dakikalık FR egzersizleri uygulanmıştır. Katılımcılara uygulanan egzersizlerin farkını görmek amacıyla ön-test ve son-test olmak üzere iki kez FMS testi uygulanmıştır. Testler müsabaka döneminde voleybolcuların son 24 saat içerisinde sportif aktiviteye katılmadıkları zamanda uygulanmıştır. Katılımcılar değerlendirme esnasında antrenman yaşı baz alınarak dört yıl ve altı ile dört yıl üzeri olmak üzere iki gruba ayrılmıştır. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler ve eşleştirilmiş t-testleri uygulanmıştır.

Bulgular: Uygulanan egzersizlerden sonra antrenman yaşı dört yıl ve altı olan sporcularda FMS'nin derin çökme, engel adım ve ileri düz çökme parametrelerinde bir artış gözlemlenirken, aktif bacak düz kaldırma hareketinde bir düşüş gözlemlenmiştir. Bu değişimler istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır. Antrenman yaşı dört yıl ve altı olan sporcuların gövde rotasyon dengesi parametresi ön-son testi arasında pozitif yönde bir anlamlılık tespit edilmiştir. Her iki grupta da FMS toplam skorlarında alt ekstremite parametrelerinin ön-son test puanları ile antrenman yaşı arasında pozitif yönde bir anlamlılık tespit edilmiştir.

Sonuçlar: Altyapı kadın voleybolcularına uygulanan FR egzersizlerinin müsabaka sezonunda uygulanmasının FMS parametreleri üzerinde etkili olduğu, fakat anlamlı bir farklılık olmadığı tespit edilmiştir. FR uygulamasının altyapı kadın voleybolcularda müsabaka döneminde performansa yönelik yeterli verimliliği sağlayamadığı düşünülebilir.

Anahtar Kelimeler: FMS, voleybol, foam roller, myofasyal gevşetme.

The Effect of Foam Roller Exercises on FMS Scores Applied to Youth Volleyball Players

Sebnem SARVAN CENGIZ[1], Buse DELEN[2], Hayal ORCUTAS[3]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: One of the methods to increase performance in sports is the myofascial release movements applied with pressure on the muscle tissue performed with a foam roller (FR). In the scans performed with the Functional Movement Screen (FMS), limitations, asymmetry, and dysfunctions in functional movements are determined. The aim of this study is to examine the effect of FR exercises applied to youth female volleyball players on their FMS test scores.

Materials and Methods: 30 volunteer female volleyball players with a mean age of 12.38±1.223 participated in the study. In addition to volleyball training three days a week, 20 minutes of FR exercises were applied to the participants during the warm-up phase. In order to see the difference in the exercises applied to the participants, the FMS test was applied twice, as a pre-test and post-test. The tests were applied during the competition period when the volleyball players did not participate in sports activities within the last 24 hours. During the evaluation, the participants were divided into two groups, four years and below, and over four years, based on the training age. Descriptive statistics and paired t-tests were used in the analysis of the data.

Findings: After the applied exercises, an increase was observed in the deep squat, hurdle step, and in-line lunge patterns of the FMS, while a decrease was observed in the active straight-leg raise movement in the athletes whose training age was four years and under. These changes were not found to be statistically significant. A positive significance was found between the pre-post test of the trunk stability push-up pattern of the athletes whose training age is four years and under. In both groups, a positive significance was determined between the pre-post test scores of lower extremity patterns and the training age in FMS total scores.

Results: It has been determined that the application of FR exercises applied to youth female volleyball players during the competition season has an effect on the FMS parameters, but there is no significant difference. It can be thought that the FR application does not provide sufficient efficiency for the performance of the youth female volleyball players during the competition period.

Keywords: FMS, volleyball, Foam Roller, myofascial release.

Takım Sporcularında Üst Ekstremite Propriosepsiyon Algılarının Karşılaştırılması

Nilgün VURGUN[1], Şebnem ŞARVAN CENGİZ[1], Hayal ÖRCÜTAŞ[2]

[1] Manisa Celal Bayar Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Manisa
[2] Manisa Celal Bayar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Manisa

ÖZET

Giriş ve Amaç: Baş üstü aktivite ve fırlatma sporu yapan sporcularda, omuz kuvveti esnekliği ve propriosepsiyonu oldukça büyük bir öneme sahiptir. Omuz eklemi hem mobilite hem de stabilitenin önemli olduğu kompleks bir eklemdir. Voleybol, basketbol ve hentbolde oyunun getirdiği teknik yüklenme altında omuz kasları ağır şartlar altında çalışmaktadır. Bu araştırmada takım sporcularının omuz bölgesi kuvvet duyularını karşılaştırmak amaçlanmıştır.

Yöntem: Araştırmaya yaş ortalamaları 19,0 ± 2,6833 olan 14 voleybol, 12 basketbol ve 10 hentbol oyuncusu olmak üzere toplam 36 sağlıklı birey katılmıştır. Katılımcıların önce maksimal izometrik istemli kasılma (MVIC) seviyeleri omuz eklemi fleksiyonu sırasında ölçülmüş, daha sonra %50 MVIC hedef kuvvet değeri belirlenmiş ve bu değerle ikişer denemeli kuvvet algısı testi yapılmıştır. Hedef kuvvet değeri, bilgisayar ekranından görsel geri bildirim ile değerlendirilmiştir. Elde edilen verilerin analizinde SPSS 22.0 paket programında bağımsız t-testi ve ANOVA testleri uygulanmıştır.

Bulgular: Araştırma sonuçları incelendiğinde Deneme 1 ve Deneme 2 ölçümleri arasında cinsiyet açısından istatistiksel olarak bir anlama rastlanmamıştır. Ancak algı ortalamalarına bakıldığında kadınların erkeklerden daha iyi kuvvet algısına sahip oldukları tespit edilmiştir. Maksimal kuvvet değerleri medyanının 70,35 olduğu tespit edilmiş ve katılımcılar alt ve üst olmak üzere iki gruba ayrılmıştır. Belirlenen maksimum kuvvet grupları ile yaş, antrenman yaşı, cinsiyet, branş ve BKİ arasında istatistiksel olarak anlamlılık tespit edilmiştir. Maksimum kuvvet grupları ile algının hedefe uzaklığı arasında istatistiksel olarak bir anlamlılığa rastlanmamıştır.

Sonuçlar: Bulunan değer farklılıkları maksimum kuvveti düşük olan bireylerin kuvvet algılarının, maksimum kuvveti yüksek olan bireylere göre daha iyi olmasıyla açıklanabilir.

Anahtar Kelimeler: Propriosepsiyon, Kuvvet algısı, Voleybol, Basketbol, Hentbol

Comparison of Upper Extremity Proprioception Perceptions among Team Athletes

Nilgun VURGUN[1], Sebnem SARVAN CENGIZ[1], Hayal ORCUTAS[2]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: Shoulder strength flexibility and proprioception are of great importance for athletes who do overhead activities and throwing sports. The shoulder joint is a complex joint in which both mobility and stability are important. In volleyball, basketball, and handball, the shoulder muscles work under heavy conditions under the technical load of the game. In this study, it was aimed to compare the shoulder force senses of team athletes.

Materials and Methods: A total of 36 healthy individuals, including 14 volleyball, 12 basketball, and 10 handball players, with a mean age of 19.0 ± 2.6833, participated in the study. First, the maximal isometric voluntary contraction (MVIC) levels of the participants were measured during shoulder joint flexion, then the 50% MVIC target force value was determined, and a two-trial force sense test was performed with this value. The target force value was evaluated by visual feedback from the computer screen. In the analysis of the data obtained, independent t-tests and ANOVA tests were applied in the SPSS 22.0 package program.

Findings: When the results of the research were examined, no statistical significance was found between the measurements of Trial 1 and Trial 2 in terms of gender. However, when the force sense averages are examined, it has been determined that women have a better sense of force than men. It was determined that the median of the maximal strength values was 70.35 and the participants were divided into two groups as lower and upper. A statistically significant difference was found between the determined maximum strength groups and age, training age, gender, branch, and BMI. No statistically significant difference was found between the maximum strength groups and the distance of the sense to the target.

Results: The difference in values can be explained by the fact that individuals with low maximum strength levels have better sense of force than individuals with high maximum strength.

Keywords: Proprioception, force sense, volleyball, basketball, handball

Türk Kadın Elit Artistik Cimnastikçilerin Yeme Tutumları, Menstruasyon Döngüleri ve Fiziksel Profilleri

Pınar Tatlıbal[1]

[1]**Dokuz Eylül Universitesi Necat Hepkon Spor Bilimleri Fakültesi İzmir, Türkiye**

ÖZET

Giriş ve Amaç: Uzun süreli ve yüksek şiddette antrenman yapan ve vücut yağ yüzdesi düşük olması gereken kadın artistik cimnastikçilerin (AG) yeme tutumlarında ve menstruasyon döngülerinde bozukluklar olabileceği düşünülmektedir. Bu durum, performans düşüklüğüne ve daha da önemlisi gelecekte istenmeyen sağlık sorunlarına yol açabilmektedir. Bu nedenle çalışmanın amacı, uzun süre ve yüksek şiddette antrenman yapan kadın elit AG'lerin yeme tutumlarını, menstruasyon döngülerini ve fiziksel profillerini incelemektir.

Yöntem: Bu çalışmaya 13 elit kadın AG sporcusu (Türkiye Milli Takımı cimnastikçileri) katılmıştır. Tüm katılımcıların boyları ultrasonik boy ölçer (Langen Messstab 5003, Almanya) ile ölçüldü. Vücut ağırlığı, vücut kitle indeksi (BMI), vücut yağ yüzdesi, toplam kas kütlesi, kemik mineral ağırlığı, bazal metabolizma hızı ve vücut sıvı oranları vücut kompozisyon monitörü (Tanita BC 401, Japonya) ile belirlendi. Katılımcıların yeme tutumları Yeme Tutumları Testi (EAT-26) ile belirlendi. Menstruel Siklus Formu ile katılımcıların menstruasyon döngüleri, adet sırasında ağrı durumları, jinekolojik operasyon geçirip geçirmedikleri, doğum yapıp yapmadıkları ve oral kontraseptif hap kullanımları ile ilgili bilgiler elde edildi. Antrenman bilgi formu ile antrenman geçmişleri ve zamansal antrenman yoğunluk bilgilerine ulaşıldı.

Bulgular: Bu çalışma bulgularına göre normal aralıkta olan EAT-26 Test sonuçları, menarşlı ve menarşsız cimnastikçilerde farklı değildi ($p<0.05$). AG'lerin %46.2'sında (6 cimnastikçi) menarş başlamadığı tespit edildi.

Sonuçlar: Çalışmaya katılan ve yaş ortalaması 18.31 ± 4.54 olan elit kadın AG'lerin %46.2'sında (6 cimnastikçi) menarş başlamaması bu sporcularda primer amenore olduğunu düşündürmektedir. Düzenli sağlık kontrollerinin yapılması önerilmektedir.

Anahtar kelimeler: Artistik cimnastik, yeme tutumları, menstruasyon.

Eating Attitudes, Menstruation Cycles and Physical Profiles of Turkish Female Elite Artistic Gymnasts

Pınar Tatlıbal[1]

[1]Dokuz Eylül University Necat Hepkon Faculty of Sport Sciences İzmir, Türkiye

ABSTRACT

Introduction and Purpose: It is thought that female artistic gymnasts (AG) who do long-term and high-intensity exercise and whose body fat percentage should be low may have disorders in their eating attitudes and menstruation cycles. This may lead to poor performance and, more importantly, undesirable health problems in the future. Therefore, the aim of the study is to examine the eating attitudes, menstrual cycles and physical profiles of female elite AGs who train for a long time and at high intensity.

Materials and Methods: Thirteen elite female AG participated in this study (Turkey National Team gymnasts). The height of all participants was measured with an ultrasonic height meter (Langen Messstab 5003, Germany). Body weight, body mass index (BMI), body fat percentage, total muscle mass, bone mineral weight, basal metabolic rate and body fluid ratios were determined by body composition monitor (Tanita BC 401, Japan). Eating attitudes of the participants were determined with the Eating Attitudes Test (EAT-26). With the Menstrual Cycle Form, information was obtained about the participants' menstrual cycles, pain conditions during menstruation, whether they had a gynecological operation, whether they gave birth or not, and their use of oral contraceptive pills. Training histories and temporal training intensity information were obtained with the training information form.

Findings: EAT-26 Test results, which were in the normal range according to the findings of this study, were not different in gymnasts with and without menarche ($p<0.05$). It was determined that 46.2% (6 gymnasts) of AGs did not start menarche.

Results: The fact that 46.2% (6 gymnasts) of elite female AGs with a mean age of 18.31 ± 4.54 who participated in the study did not start menarche, suggesting that these athletes have primary amenorrhea. Regular health check-ups are recommended.

Key words: Artistic gymnastics, eating attitudes, menstruation.

Yerel Yönetimlerin Sağladığı Spor Hizmetlerinden Yararlanan Bireylerin Algıladıkları Hizmet Kalitesinin İncelenmesi (Tekirdağ İli Örneği)

Volkan KAPÇAK[1], İlker ÖZMUTLU[1]

[1] **Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi/ TEKİRDAĞ**

ÖZET

Giriş ve Amaç: Araştırmanın temel amacı; Yerel yönetimlerin sağladıkları spor hizmetlerinden yararlanan bireylerin algıladıkları hizmet kalitesinin incelenmesidir.

Yöntem: Katılımcıların belediyelerin spor hizmetlerine ait görüşlerini ortaya koyma amacıyla ilişkisel tarama modeline göre yapılan araştırmanın evrenini Tekirdağ ili Süleymanpaşa ilçe belediyesine ait spor tesislerini kullanan bireyler oluştururken örneklem grubunu ise aynı evren içerisinden seçilmiş 18-55 yaş aralığında olan 379 kadın, 523 erkek olmakla beraber toplam 902 katılımcı oluşturmaktadır. Veri toplama araçları olarak Kişisel bilgi formu ve Çoban (2002) tarafından geliştirilmiş toplam 26 sorudan oluşan "spor hizmetleri konusunda halkın belediyelerden beklentileri" anket formundan yararlanarak 7 adet 5'li likert tipinde, 5 adet kapalı uçlu olmak üzere toplam 12 sorudan oluşturulan ''Spor Hizmetlerinden Yararlanan Bireylerin Algıladıkları Hizmet Kalitesi Memnuniyet Düzeylerinin Belirlenmesi'' anketi kullanılmıştır. Ayrıca; verilerin betimlenmesine ilişkin frekans analizi, tanımlayıcı istatistik analizi ve kategorik değişken düzeylerine giren bireylerin ya da nesnelerin anlamlı farklılık gösterip göstermediğini bulmak içinde ki kare testi kullanılmıştır.

Bulgular: Spor Hizmetlerinden Yararlanan Bireylerin Algıladıkları Hizmet Kalitesi Memnuniyet Düzeyleri ve Spor Hizmetlerinden Yararlanan Halkın Belediyelerin Spor Hizmetlerine İlişkin Görüşleri açısından Cinsiyet değişkeni, Eğitim durumu değişkeni ve Spor yapma sıklığı değişkenine göre anlamlı düzeyde ilişki bulunmuştur.

Sonuçlar: Araştırma sonuçlarına baktığımızda belediyeye ait spor tesislerinin genel problemlerini sıralayacak olursak personel probleminin olması, sportif birimlerde kalifiye eleman bulunmadığını bulunanlarında gerekli yetiye sahip olmadıkları görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Spor, Yerel Yönetimler, Belediye, Hizmet

Provided by local governments individuals using sports services the service they perceived investigation of quality (Example of Tekirdağ province)

Volkan KAPÇAK[1], İlker ÖZMUTLU[1]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: The main purpose of the research is; It is the examination of the service quality perceived by the individuals who benefit from the sports services provided by the local governments.

Materials and Methods: While the population of the research, which was conducted according to the relational scanning model in order to reveal the views of the participants on the sports services of the municipalities, was composed of individuals using the sports facilities of Tekirdağ province Süleymanpaşa district municipality, the sample group was selected from the same universe, 379 women and 523 men, 379 women and 523 men, who were selected from the same universe. forms. As data collection tools, using the Personal Information Form and the "expectations of the public from the municipalities about sports services" questionnaire form consisting of 26 questions in total developed by Çoban (2002), the "Sports Services" consisting of a total of 12 questions, 7 of which are 5-point likert type and 5 of which are closed-ended, are used. "Determination of Service Quality Satisfaction Levels Perceived by Individuals Benefiting from Their Services" questionnaire was used. Moreover; Frequency analysis, descriptive statistical analysis, and chi-square test were used to find out whether the individuals or objects in the categorical variable levels differed significantly.

Findings: A significant relationship was found in terms of Perceived Service Quality Satisfaction Levels of Individuals Benefiting from Sports Services and Views of the People Benefiting from Sports Services Regarding Sports Services of Municipalities, according to Gender variable, Educational status variable and Frequency of doing sports.

Results: When we look at the results of the research, if we list the general problems of the sports facilities belonging to the municipality, it is seen that there is a personnel problem, that there are no qualified personnel in the sports units, and that they do not have the necessary competence.

Keywords: Sports, Local Governments, Municipality, Service.

Sporcuların Spor Branşlarına Göre Edilgenlik, Girişkenlik ve Saldırganlık Düzeylerinin İncelenmesi

Serkan Kabak [1], Mustafa Baş[2]

[1] Trabzon Üniversitesi, Trabzon
[2] Trabzon Üniversitesi, Trabzon

ÖZET

Giriş ve Amaç: İnsan, çevreyle sürekli etkileşim halinde olan bir varlıktır. Bu etkileşimin de etkisiyle bireyin duygu ve düşünceleri şekillenmektedir. Bireylerin anne karnından başlayan ve dünyaya geldikten sonra çevrenin de etkisiyle duygu ve düşünceleri oluşmaktadır. Bireylerin hissetikleri duygu ve düşüncelerini başka insanlara veya çevreye karşı aktarma biçimlerinde farklılıklar görülmektedir. Edilgenlik, girişkenlik ve saldırganlık insanların duygu ve düşüncelerini ifade etmede kullandıkları iletişim kalıplarıdır. Bu çalışmanın amacı sporcuların spor branşlarına göre edilgenlik, girişkenlik ve saldırganlık düzeylerinin incelenmesidir.

Yöntem: Bu çalışma Trabzon Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, beden eğitimi ve spor öğretmenliği bölümü, spor yöneticiliği bölümü, antrenörlük eğitimi bölümü ve rekreasyon bölümünde öğrenin gören 91 kadın, 131 erkek lisans öğrencisi üzerinde gerçekleştirilmiştir. Araştırma kapsamında yapılan istatistiksel analizler SPSS 23 istatistik paket programı aracılığıyla gerçekleştirilmiştir. Verilerin değerlendirilmesinde istatistiki yöntem olarak; frekans, aritmetik ortalama, standart sapma, bağımsız örneklemler için t testi, tek faktörlü ANOVA testleri kullanılmıştır. Verilerin parametrik testlerin ön şartlarını sağlayıp sağlamadığını ölçmek amacıyla Skewnes, Kurtosis testleri ve Levene Testi yapılmıştır (Tabachnick, 2013). Ölçeklerin güvenirliklerini belirlemek için Cronbach Alpha iç tutarlık katsayıları hesaplanmıştır. İstatistiksel analizlerde anlamlılık düzeyi 0.05 olarak belirlenmiştir.

Bulgular: Sporcuların, edilgenlik, girişkenlik ve saldırganlık düzeylerinin incelenmesi amacıyla yapılan bu araştırmaya katılan 222 kişiden 91'i kadın (%41,0) ve 131'i erkek (%59,0)'dir. Katılımcıların yaş ortalaması 20,25' dir. Katılımcıların 60'şı (%27,0) birinci sınıfta, 64'ü (%28,8) ikinci sınıfta, 52'si (%23,4) üçüncü sınıfta ve 46'sı (%20,7) dördüncü sınıfta okumaktadır. Katılımcıların 144'ü (%64,9) takım sporları ile ilgilendiklerini belirtirken, 78'i (%35,1) bireysel spor branşları ile ilgilenmektedir. Katılımcıların Edilgenlik alt boyutundan aldıkları toplam puanların aritmetik ortalaması, 1.68, Girişkenlik 3.52 ve Saldırganlık 2.89'dur. Ölçekten alınan düşük puanlar, edilgenlik, girişkenlik ya da saldırganlık özelliğinizin yüksek, yüksek puanların ise, edilgenlik, girişkenlik ya da saldırganlık düzeyinin düşük olduğu anlamına gelmektedir. Buna göre katılımcıların edilgenlik özelliklerinin yüksek iken, girişkenlik ve saldırgan özelliklerinin düşük oldukları söylenebilir. Katılımcıların Edilgenlik, Girişkenlik, Saldırganlık Ölçeğinden alınan puanların çarpıklık ve basıklık değerleri, incelendiğinde verilerin normal dağılım gösterdiği söylenebilir. Katılımcıların Edilgenlik, Girişkenlik, Saldırganlık Ölçeğinden aldıkları puanların cinsiyet değişkenine göre t-testi bulguları sunulmuştur. Cinsiyet değişkenine Edilgenlik, Girişkenlik, Saldırganlık Ölçeği puanları incelendiğinde anlamlı farklılığın olduğu sonucuna ulaşılmıştır ($p<0.05$). Spor dalı değişkenine Edilgenlik, Girişkenlik, Saldırganlık Ölçeği puanları incelendiğinde Edilgenlik, Girişkenlik alt boyutların da anlamlı farklılığın olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Ölçek genelinde spor branşları özelinde anlamlı bir farklılık tespit edilmemiştir ($p>0,05$).

Sonuçlar: Katılımcıların Edilgenlik, Girişkenlik, Saldırganlık Ölçeğinden aldıkları puanların cinsiyet değişkenine göre anlamlı farklılaştığı görülmektedir. Araştırma sonucuna göre erkeklerin edilgenlik özelliklerinin, kadınlara göre daha yüksek olduğu söylenebilir. Ancak girişkenlik ve saldırganlık alt boyutlarında ise, erkeklerin kadınlara göre, daha yüksek ortalama puana sahip oldukları görülmektedir, buna göre kadınların erkeklere göre daha girişken ve saldırgan oldukları söylenebilir. Analiz sonucuna göre spor dalı değişkenine Edilgenlik, Girişkenlik, Saldırganlık Ölçeği puanları incelendiğinde Edilgenlik, Girişkenlik alt boyutların da anlamlı farklılığın olduğu sonucuna ulaşılmıştır, ancak Saldırganlık alt boyutunda anlamlı farklılık bulunamamıştır. Bulgulara göre takım sporları ile ilgilenen sporcuların edilgenlik ve saldırganlık özellikleri, bireysel spor yapanlara göre daha yüksek olduğu söylenebilir. Ancak girişkenlik özellikleri açısından incelendiğinde ise, bireysel sporcuların, takım sporcularına göre girişkenlik düzeylerinin daha yüksek olduğu söylenebilir. Çalışmada elde edilen veriler neticesinde branşlar özelinde anlamlı bir farklılık tespit edilmemiştir.

Anahtar Kelimeler: edilgenlik, girişkenlik, saldırganlık

Investigation of Passivity, Assertiveness and Aggression Levels of Athletes According to Sports Branches

Serkan Kabak[1], Mustafa Baş[2]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: Man is a creature that is in constant interaction with the environment. With the effect of this interaction, the feelings and thoughts of the individual are shaped. Emotions and thoughts of individuals start from the mother's womb and after they are born, with the influence of the environment. There are differences in the way individuals convey their feelings and thoughts to other people or the environment. Passivity, assertiveness and aggression are communication patterns that people use to express their feelings and thoughts. The aim of this study is to examine the level of passivity, assertiveness and aggression of athletes according to sports branches.

Materials and Methods: This study was carried out on 91 female and 131 male undergraduate students studying at Trabzon University Faculty of Sports Sciences, physical education and sports teaching department, sports management department, coaching education department and recreation department. Statistical analyzes made within the scope of the research were carried out using the SPSS 23 statistical package program. As a statistical method in the evaluation of data; frequency, arithmetic mean, standard deviation, t test for independent samples, single factor ANOVA tests were used. Skewnes, Kurtosis tests and Levene Test were used to measure whether the data met the prerequisites of parametric tests (Tabachnick, 2013). Cronbach Alpha internal consistency coefficients were calculated to determine the reliability of the scales. In statistical analysis, the level of significance was determined as 0.05.

Findings: In this study 91 (41.0%) women and 131 (59.0%) men out of 222 participated in this study, which was conducted to examine the passivity, assertiveness and aggression levels of athletes. The average age of the participants is 20.25. Sixty (27.0%) of the participants were studying in the first grade, 64 (28.8%) in the second grade, 52 (23.4%) in the third grade and 46 (20.7%) in the fourth grade. While 144 (64.9%) of the participants stated that they were interested in team sports, 78 (35.1%) were interested in individual sports branches. The arithmetic mean of the total scores of the participants in the Passivity sub-dimension was 1.68, Assertiveness 3.52 and Aggression 2.89. Low scores on the scale mean that you have high passivity, assertiveness or aggression, and high scores mean that you have a low level of passivity, assertiveness or aggression. Accordingly, it can be said that while the passivity characteristics of the participants are high, their assertiveness and aggressiveness characteristics are low. When the skewness and kurtosis values of the scores obtained from the Passiveness, Assertiveness, Aggression Scale of the participants are examined, it can be said that the data show a normal distribution. The t-test findings of the participants' scores on the Passivity, Assertiveness and Aggression Scale according to the gender variable are presented. When Passiveness, Assertiveness and Aggression Scale scores were examined for the gender variable, it was concluded that there was a significant difference ($p<0.05$). When the Passiveness, Assertiveness and Aggression Scale scores were examined for the sport branch variable, it was concluded that there was a significant difference in the Passiveness and Assertiveness sub-dimensions.

Results: It is seen that the scores of the participants from the Passiveness, Assertiveness and Aggression Scale differ significantly according to the gender variable. According to the results of the research, it can be said that the passivity characteristics of men are higher than that of women. However, in the sub-dimensions of assertiveness and aggression, it is seen that men have higher

average scores than women. Accordingly, it can be said that women are more assertive and aggressive than men. According to the results of the analysis, when the Passiveness, Assertiveness and Aggression Scale scores were examined for the sport branch variable, it was concluded that there was a significant difference in the Passiveness and Assertiveness sub-dimensions, but no significant difference was found in the Aggression sub-dimension. According to the findings, it can be said that the passivity and aggression characteristics of the athletes who are interested in team sports are higher than those who do individual sports. However, when it is examined in terms of assertiveness, it can be said that individual athletes have higher assertiveness levels than team athletes.

Keywords: passivity, sociability, aggression

Spor Alanı İle İlgili Özel Yetenek Sınavına Girecek Olan Bireylerin Branşlarına Göre Spor Yaralanma Kaygı Düzeylerinin İncelenmesi

Serkan Kabak [1], Akın Çelik[2]

[1] Trabzon Üniversitesi, Trabzon
[2] Trabzon Üniversitesi, Trabzon

ÖZET

Giriş ve Amaç: İnsanlığın var oluşundan bugüne dek süre gelen zaman içerisinde insanlıkla birlikte gelişen sporda galip gelme ve sportif etkinlikleri bir yaşam şekli olarak benimsemesi birçok farklı spor dallarına yönelmesi ve ilgi duyduğu ve yetenekli olduğu bir spor dalında profesyonelleşmesi gibi durumlar sıklıkla gözlenir olmuştur. Sportif faaliyetleri profesyonel olarak yapan sporcuların hedeflemiş oldukları başarılara ulaşmak amacı ile yoğun, aktif, uzun süreli ve stres düzeyi fazla olan egzersizler yapmaktadırlar. Söz konusu durum aynı şekilde profesyonel olmayan spor ile uğraşan bireyleri de kapsamaktadır. Dolayısıyla sporu bireylerin sağlıklı yaşamın önemli şartlarından birisi olarak görülmektedir. Aynı zamanda yadsınmaz diğer bir gerçeklik, spor esnasında meydana gelen yaralanmalardır. Sportif etkinliklerde veya müsabaka sırasında oluşan sporcuda kalıcı veya geçici her türlü yaralanmanın genel adıdır. Çalışmanın Amacı spor alanı ile ilgili özel yetenek sınavına girecek olan spor ile ilgilenen bireylerin ilgilendikleri spor branşlarına göre spor yaralanma kaygı durumlarının tespit edilmesidir.

Yöntem: Bu çalışma Trabzon Üniversitesi spor bilimleri fakültesi bölümleri için özel yetenek sınavına girecek olan 76 kadın, 127 erkek aday öğrenci üzerinde gerçekleştirilmiştir. Araştırma kapsamında toplanan verilere ilk olarak normallik testleri uygulanmıştır. Yapılan analizler, verilerin normal bir dağılıma sahip olduğunu göstermiştir. Bu nedenle parametrik testlerin yapılması uygun görülmüştür. Verilerin istatistiksel analizinde ve yorumlarda, $p<0,05$ anlamlılık düzeyi baz alınmıştır.

Bulgular: Kadın ve erkek sporcuların yaralanma kaygısı incelendiğinde Spor Yaralanması Kaygı ölçeğinin "Yeteneğini Kaybetme Kaygısı", "Zayıf Algılanma Kaygısı" ve "Yeniden Yaralanma Kaygısı" alt boyutların da istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar tespit edilmiştir ($p<0,05$). Ayrıca ölçeğin Çarpıklık (,201) ve Basıklık (-,285) katsayıları incelendiğinde verilerin normal bir dağılıma sahip olduğu görülmektedir. Sporcuların daha önce herhangi bir yaralanma yaşayıp yaşamadıkları bir durum ile yaralanması kaygısı arasındaki farklılığa bakıldığında anlamlı farklılıkların oluştuğu görülmektedir. Ölçeğin "Zayıf Algılanma Kaygısı", "Yeniden Yaralanma Kaygısı" alt boyutlarında anlamlı farklılık tespit edilmiştir. Kadın ve erkek sporcuların yaralanma kaygısı incelendiğinde Spor Yaralanması Kaygı ölçeğinin "Yeteneğini Kaybetme Kaygısı", "Zayıf Algılanma Kaygısı" ve "Yeniden Yaralanma Kaygısı" alt boyutların da istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar tespit edilmiştir. Spor Yaralanma Kaygısı kapsamında sporculardan toplanan veriler analiz edilmiş ve aldıkları puanların aritmetik ortalaması 58,6 çıkmıştır. Bu değer, sporcuların yaralanma kaygılarının yüksek olduğunu göstermektedir. Ölçek genelinde spor branşları özelinde anlamlı bir farklılık tespit edilmemiştir ($p>0,05$). Sporcuların ilgilenmiş oldukları branşlar ile yaralanma kaygıları arasındaki farklılıklar incelenmiş ve Yaralanma kaygısının "Yeteneğini Kaybetme Kaygısı", "Acı Çekme Kaygısı", "Hayal Kırıklığına Uğratma Kaygısı", "Sosyal Desteği Kaybetme Kaygısı" alt boyutların da anlamlı farklılık tespit edilmiştir ($p<0,05$). Analiz sonucunda Acı Çekme Kaygısı alt boyutu hariç anlamlı farklılık çıkan boyutlarda takım sporları branşıyla uğraşan bireylerin spor yaralanma kaygılarının daha yüksek oldukları söylenebilir.

Sonuçlar:.Sonuç olarak Spor Yaralanması Kaygı ölçeğinin "Yeteneğini Kaybetme Kaygısı", "Zayıf Algılanma Kaygısı" ve "Yeniden Yaralanma Kaygısı" alt boyutların da istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar tespit edilmiş olup, Kadın ve erkek sporcuların yaralanma kaygısı incelendiğinde Spor Yaralanması Kaygı ölçeğinin "Yeteneğini Kaybetme Kaygısı", "Zayıf Algılanma Kaygısı" ve "Yeniden Yaralanma Kaygısı" alt boyutların da istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar tespit edilmiştir. Sporcuların ilgilenmiş oldukları branşlar ile yaralanma kaygıları arasındaki farklılıklar incelenmiş ve Yaralanma kaygısının "Yeteneğini Kaybetme Kaygısı", "Acı Çekme Kaygısı", "Hayal Kırıklığına Uğratma Kaygısı", "Sosyal Desteği Kaybetme Kaygısı" alt boyutların da anlamlı farklılık tespit edilmiştir. Çalışmada elde edilen veriler neticesinde branşlar özelinde herhangi bir anlamlı farklılık tespit edilmemiştir. Analiz sonucunda Acı Çekme Kaygısı alt boyutu hariç anlamlı farklılık çıkan boyutlarda takım sporları branşıyla uğraşan bireylerin spor yaralanma kaygılarının daha yüksek oldukları söylenebilir. Sporcuların daha önce herhangi bir yaralanma yaşayıp yaşamadıkları bir durum ile yaralanması kaygısı arasındaki farklılığa bakıldığında anlamlı farklılıkların oluştuğu görülmektedir. Ölçeğin "Zayıf Algılanma Kaygısı", "Yeniden Yaralanma Kaygısı" alt boyutlarında anlamlı farklılık tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: spor yaralanması, kaygı, özel yetenek sınavı

Investigation of Sports Injury Anxiety Levels of Individuals Who Will Take the Special Talent Examination Regarding Sports According to Their Branches

Serkan Kabak[1], Akın Çelik[2]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: In the course of the time that has come from the existence of humanity until today, situations such as winning in sports that have developed with humanity and adopting sportive activities as a way of life, turning to many different sports branches and becoming professional in a sport in which he is interested and talented have been observed frequently. Athletes who professionally perform sports activities do intense, active, long-term and high-stress exercises in order to achieve their targeted success. The situation in question also includes individuals engaged in non-professional sports. Therefore, sports are seen as one of the important conditions of a healthy life of individuals. At the same time, another undeniable reality is the injuries that occur during sports. It is the general name of any permanent or temporary injury to the athlete that occurs during sporting events or competitions. The aim of the study is to determine the sports injury anxiety levels of the individuals who are interested in sports, who will take the special talent exam in the field of sports, according to the sports branches they are interested in.

Materials and Methods This study was carried out on 76 female and 127 male candidate students who will take the special talent exam for Trabzon University, faculty of sports sciences. Normality tests were first applied to the data collected within the scope of the research. The analyzes showed that the data had a normal distribution. For this reason, it was deemed appropriate to perform parametric tests. The statistical analysis of the data and interpretations were based on the $p<0.05$ significance level.

Findings: When the injury anxiety of female and male athletes was examined, statistically significant differences were found in the sub-dimensions of "Loss of Talent Anxiety", "Anxiety of Perceived Weakness" and "Re-Injury Anxiety" of the Sports Injury Anxiety Scale ($p<0.05$). In addition, when the Skewness (.201) and Kurtosis (-.285) coefficients of the scale are examined, it is seen that the data have a normal distribution. Considering the difference between a situation in which the athletes have experienced any injury before and the injury anxiety, it is seen that there are significant differences. Significant differences were found in the sub-dimensions of "Perceived Poor Anxiety" and "Re-Injury Anxiety" of the scale. When the injury anxiety of male and female athletes was examined, statistically significant differences were found in the sub-dimensions of "Loss of Talent Anxiety", "Anxiety of Perception of Weakness" and "Anxiety of Re-Injury" of the Sports Injury Anxiety Scale. The data collected from the athletes within the scope of Sports Injury Anxiety were analyzed and the arithmetic average of the scores they received was 58.6. This value shows that the injury anxiety of the athletes is high. The differences between the branches that the athletes were interested in and their injury anxiety were examined and a significant difference was found in the sub-dimensions of "Loss of Talent Anxiety", "Anxiety of Suffering", "Anxiety of Disappointment", "Anxiety of Losing Social Support" ($p<0, 05$). As a result of the analysis, it can be said that the sports injury anxiety of the individuals dealing with the branch of team sports is higher in the dimensions that show a significant difference, except for the Suffering Anxiety sub-dimension.

Results: As a result, statistically significant differences were found in the sub-dimensions of "Loss of Talent Anxiety", "Anxiety of Being Perceived Weakness" and "Re-Injury Anxiety" of the Sports Injury Anxiety Scale. Statistically significant differences were found in the sub-dimensions of

"Weak Perception Anxiety" and "Re-Injury Anxiety". The differences between the branches that the athletes were interested in and their injury anxiety were examined and a significant difference was found in the sub-dimensions of "Loss of Talent Anxiety", "Anxiety of Suffering", "Anxiety of Disappointment", and "Anxiety of Losing Social Support". As a result of the analysis, it can be said that the sports injury anxiety of the individuals dealing with the branch of team sports is higher in the dimensions that show a significant difference, except for the Suffering Anxiety sub-dimension. Considering the difference between a situation in which the athletes have experienced any injury before and the injury anxiety, it is seen that there are significant differences. Significant differences were found in the sub-dimensions of “Perceived Poor Anxiety” and “Re-Injury Anxiety” of the scale.

Keywords: sports injury, anxiety, special talent test

Investigation of Career Planning Levels of Students Studying in the Field of Sport Sciences

Zafer GAYRETLİ[1], Fatih KIRKBİR[2], Akın ÇELİK[3]

[1] Tekirdağ Namık Kemal University, Sports Science Faculty, Tekirdağ
[2] Karadeniz Technical University, Department of Exercise and Sport Sciences, Trabzon
[3] Trabzon University, Sports Science Faculty, Trabzon

ABSTRACT

Introduction and Purpose: It supports the development of career planning in sports, the skills, knowledge and abilities of athletes or students with sports education in the field of activity. Previously, career planning was important after undergraduate education, but now it has become a serious situation that needs to be planned throughout student life, starting from university life in recent years. In this case, a career-oriented planning is needed. From this point of view, the aim of this research is to examine the career planning levels of students who continue their education in the field of sports sciences.

Materials and Methods: Scanning model was used in the research. The sample of the research; It consists of 508 students (271 females, 237 males) studying in the field of Sports Sciences of different universities and selected by simple random method. In the study, the "Career Planning Scale of Students Studying in Sports Sciences (CPS)", the validity and reliability of which were made by Yavuz Eroglu and Eroglu (2020), and the "Personal Information Form" developed by the researcher were used. The scale consists of 23 items and 5 sub-dimensions. The scale consists of 23 items and 5 sub-dimensions. Data were collected through an online survey. Data were analysed using SPSS 25 Statistical Package Program. The normality of the data was tested by considering the skewness and kurtosis values. Parametric tests (T-test and Multivariate Analysis of Variance (MANOVA)) were used in line with the results obtained.

Findings: As a result of the findings obtained from the research, professional awareness and adequacy of education according to the gender variable of sports science students; career awareness, professional awareness and belief in career by age variable; correctness of selection and adequacy of education according to the department variable; career awareness, professional awareness and belief towards career according to undergraduate status variable; While a significant difference was found in all sub-dimensions according to the class variable ($p<0.05$), no significant difference was found in the wage expectation variable while working ($p>0.05$).

Results: It has been concluded that the awareness of sports science students in career planning is high, male students are more inclined to create career planning and evaluate career opportunities than female students, and students' perspectives on career planning, their plans for this profession in the future as their education levels and age level increase.

Keywords: Sports sciences, career planning, student

Spor Bilimleri Öğrencilerinin İngilizce Öz Yeterlilik İnançlarinin Belirlenmesi

Seyhan ÇAĞLAR ERDOĞAN

Trabzon Üniversitesi, Trabzon

ÖZET

Giriş ve Amaç: Bu çalışma, Spor Bilimleri Fakültesi öğrencilerinin yabancı dil öğrenimindeki dört beceriye ilişkin (okuma, dinleme, konuşma, yazma) farkındalıklarına odaklanarak öz-yeterlik inançlarını keşfetmeyi amaçlamaktadır. Bu çalışmada özyeterlik ifadesi, öğrencilerin dil öğrenme ortamında gerçekleştirebileceklerini fark ettikleri inançlar olarak tanımlanmaktadır. Öz-yeterlik, güçlü bir motivasyon, farklı bir ulusun diline ilgi duyma ve onu hayatın içine katma, ve uluslararası bir dili her alanda anlama ve kullanma hedefleri gibi öğreler içerdiğinden İngilizce öğrenme sürecini bir bulmacaya benzettiğimizde önemli bir parçadır.

Yöntem: Hem nitel hem de nicel veri toplama yöntemlerini içeren karma yöntem tercih edilmiştir. Öğrencilere İngilizce Öz-yeterlik Ölçeği uygulanmış ve gönüllü katılımcılar için yarı yapılandırılmış mülakat geliştirilmiştir. Trabzon Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi'nin dört farklı bölümden 43 katılımcı ile gerçekleştirilen bu çalışma, dil yeterliklerindeki öz yeterlik ile katılımcıların demografik özellikleri arasındaki ilişkiyi ve öğrencilerin İngilizce öz yeterlik inançlarını başarılı oldukları ya da olmadıkları dil becerileri aracılığıyla nasıl değerlendirdiklerini ortaya koymayı amaçlamaktadır. Yarı-yapılandırılmış mülakat 5 katılımcı ile yürütülmüştür.

Bulgular: Bu çalışmadaki bulgular, Spor Bilimleri öğrencilerinin İngilizceyi bir iletişim aracı olarak değil çoğunlukla bir ders olarak gördüklerini yansıtmaktadır. Ayrıca, öğrencilerin bakış açısına göre dersin içeriği spor bilimleri ile ilgili olduğunda İngilizce daha ilgi çekici olabilir.
Sonuçlar: Bu çalışma Spor Bilimleri öğrencilerinin üretken becerilerden ziyade algılayıcı becerileriden özellikle okuma becerilerine karşı daha olumlu öz-yeterlik inançlarına sahip olduklarını göstermektedir. Öz-yeterlik, dil öğrencileri için hayati önem taşırken, bu durum spor bilimleri öğrencilerindekiyle aynı olmayabilir. Halbuki, spor İngilizce kullanımını gerekli kılan uluslararası bir etkinliktir.

Anahtar Kelimeler: Öz-yeterlik, İkinci Dil Olarak İngilizce, Spor Bilimleri, Dil Öğrenme

Determination Of English Self-Efficacy Beliefs Of Sports Science Students

Lect. Seyhan ÇAĞLAR ERDOĞAN

ABSTRACT

Introduction and Purpose: This study considers to explore self-efficacy beliefs of students from the Faculty of Sports Sciences by focusing on their awareness in four skills (reading, listening, speaking, writing) in foreign language learning. Self-efficacy in this study is regarded as the beliefs the students notice to be able to perform in language learning context. Self-efficacy is a significant piece in English learning puzzle since it holds strong motivation, interest for a different nation's language and applying it in the life, and objectives to understand and use the international language in all areas.

Materials and Methods: The mixed method including both qualitative and quantitative data collection methods were chosen. English Self Efficacy Scale was applied to students and a semi-structured interview were developed for the voluntary participants. The study was carried out with 43 participants from four different departments in Sports Sciences in Trabzon University, and aims to reveal the relation between the self-efficacy in language proficiency and the demographic characteristics of the participants, and how the students evaluate their self-efficacy beliefs in English through their skills that they can achieve or not. Semi-structured interview was carried out with 5 participants.

Findings: The findings of the study revealed that the Sports Sciences students mostly regard English as a course but not a communication tool. In the meantime, English can be more interesting to be involved from students' viewpoint when the content of the lesson is related to sports sciences.

Results: The study showed that Sports Science students have more positive beliefs of self-efficacy in receptive skills especially in reading than the productive ones. While self-efficacy is vital for language students, it may not the same for others as in sports science students even if sport is an international event that makes it necessary to apply English. That results from learning English is only limited to school-context.

Keywords: Self-Efficacy, English as a Second Language, Sports Sciences, Language Learning

Üst Ekstremite Kullanılan Sporlarda Core Kuvveti, Denge ve Skapular Diskinezinin Değerlendirilmesi

Dr. Öğr Üyesi Nazan ÖZTÜRK[1], Dr. Öğr. Üyesi Esin Ergin[2]

[1] Aydın Adnan Menderes Ünv./Söke Sağlık Hizmetleri MYO/Sağlık Bakım Hizmetleri Bölümü/Evde Hasta Bakımı Programı, Aydın
[2] Aydın Adnan Menderes Ünv./ Spor Bilimleri Fakültesi/Aydın

ÖZET

Amaç: Skapulanın dinlenme pozisyonunda ve/veya dinamik hareketlerinde gözlemlenen veya ölçülen değişikliklere skapular diskinezi denir. Üst ekstremitenin fonksiyonel stabilitesini korumak için core kaslarının yeterli kas gücü ve dayanıklılığı gerekmektedir. Bu kesitsel araştırma skapular diskinezinin, core kuvveti ve dengeye etkisini belirlemek amacıyla planlandı. ,

Yöntem: Çalışma Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesinde voleybol ve basketbol branşlarında aktif spor yapan bireylerde gerçekleştirildi. Çalışmaya katılan tüm bireylerin demografik bilgileri kaydedildikten sonra, Diskinezi varlığı Lateral Scapular Slide Test ile core kuvvetleri; Modified Side Plank Test ve Bering-Sorenson Testleri ile, dengeleri ise Y Denge Testi kullanılarak değerlendirildi. Veriler SPSS 25.0 paket programıyla analiz edildi. Bağımsız grup farklılıklarının karşılaştırılmasında bağımsız gruplarda t testi ve Mann Whitney U testi kullanıldı.

Bulgular: Çalışmaya yaşı 21.53 ± 18 yıl olan 49 katılımcı (kadın:23; erkek:26) dahil edildi. Çalışmaya dahil edilen sporcularda Skapular diskinezi olan 17 kişi (% 34.7), olmayan 32 kişi (% 65.3) idi. Bu çalışmanın sonucunda Diskinezisi olmayan sporcularda Modified Side Plank Test skorları ile Y Denge Total Test skorları istatistiksel olarak daha yüksek bulundu ($p<0.05$). Diğer parametrelerde istatistiksel olarak bir fark bulunmadı ($p>0.05$).

Sonuç: Bulgulara göre üst ekstremitesini kullanan spakular diskinezi olan sporcuların antremanlarında skapular stabilizasyonu sağlamak için denge ve core kaslarının geliştirlmesine yönelik antremanların yer alması önerilmektedir.

Anahtar Kelime: Core kuvveti, Omuz disfonksiyonu, Denge.

Evaluation of Core Strength, Balance and Scapular Dyskinesia in Upper Extremity Sports

Dr. Öğr Üyesi Nazan ÖZTÜRK[1], Dr. Öğr. Üyesi Esin Ergin[2]

ABSTRACT

Objective: Observed or measured changes in the resting position and/or dynamic movements of the scapula is called scapular dyskinesia. Adequate muscle strength and endurance of the core muscles are required to maintain the functional stability of the upper extremity. This cross-sectional study was planned to determine the effect of scapular dyskinesia on core strength and balance.

Method: The study was carried out on individuals engaged in active sports in volleyball and basketball branches at Aydın Adnan Menderes University Faculty of Sports Sciences. After recording the demographic information of all individuals participating in the study, the presence of dyskinesia were evaluated using Lateral Scapular Slide Test; core strenghts were evaluated using the Modified Side Plank Test and Bering-Sorenson Tests, and their balance was evaluated using the Y Balance Test. Data were analyzed with SPSS 25.0 package program. Independent groups t test and Mann Whitney U test were used to compare independent group differences.

Results: 49 participants (female:23; male:26) aged 21.53 ± 18 years were included in the study. Among the athletes included in the study, there were 17 (%34.7) with scapular dyskinesia and 32 (%65.3) without scapular dyskinesia. As a result of this study, Modified Side Plank Test scores and Y Balance Total Test scores were found to be statistically higher in athletes without dyskinesia ($p<0.05$). There was no statistical difference in other parameters ($p>0.05$).

Conclusion: According to the findings, it is recommended that the exercises for the development of balance and core muscles should be included in the training of athletes with spacular dyskinesia using their upper extremities in order to provide scapular stabilization.

Keywords: Core strength, Shoulder dysfunction, Balance.

Öğrencilerin Yaşam Doyumları İle Boş Zaman Tutumları Arasındaki İlişki (Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Öğrencilerine Yönelik Araştırma)

Aydın PEKEL[1], Ali KAYA[2], Sinan DEMİRCİ[3]

[1,2,3] İstanbul Gelişim Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, İstanbul

ÖZET

Giriş ve Amaç: Araştırmanın amacı Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulunda öğrenim gören öğrencilerin boş zaman tutumu ile yaşam doyumu düzeyi arasındaki ilişkinin değerlendirilmesidir. Çalışmanın bir başka amacı ise öğrencilerin serbest zaman tutumu ile yaşam doyumu düzeylerinin cinsiyet, yaş, sınıf, fiziksel aktivite katılım durumu ve aile aylık gelir durumu değişkenlerine göre incelenmesidir.

Yöntem: Araştırmada nicel araştırma; ilişkisel tarama yöntemi ve nedensel karşılaştırma yöntemi uygulanmıştır. Araştırmanın evrenini, İstanbul Gelişim Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu öğrencileri, örneklemini ise (n=426) gönüllü katılımcı oluşturmaktadır. Örnekleme yöntemi olarak kolay örnekleme yöntemi tercih edilmiştir. Veriler anket tekniği ile toplanmıştır. Katılımcılara cinsiyet, yaş, sınıf, aktivitelere katılım düzeyi ve gelir düzeyi değişkenlerini içeren sosyo demografik sorular, Boş Zaman Tutumu Ölçeği ve Yaşam Doyumu Ölçeği uygulanmıştır. Elde edilen veriler IBMM SPSS24 programına aktarılarak, Mann Whitney U, Kruskal Walls H ve ilişki düzeylerini belirlemek için Spearman Korelasyon analizi uygulanmıştır. İstatistiksel anlamlılık düzeyi p<,050 olarak kabul edilmiştir.

Bulgular: Öğrencilerin cinsiyetlerine göre yaşam doyum düzeyi ve boş zaman tutumlarında farklılık olmadığı belirlenmiştir. Öğrencilerin yaş ve sınıf değişkenlerine göre yaşam doyumlarında farklılık olmadığı, aktiviteye katılım durumu ve aile gelir düzeyine göre yaşam doyumunda anlamlı farklılık olduğu tespit edilmiştir. Öğrencelerin yaş, sınıf, aktiviteye katılım durumu ve aile gelir düzeyi değişkenlerine göre boş zaman tutumlarına yönelik algıda anlamlı farklılık olduğu saptanmıştır. Yaşam doyumu ile boş zaman tutumu arasında zayıf düzeyde pozitif yönde bir ilişki olduğu tespit edilmiştir.

Sonuçlar: Erkek ve kadın öğrencilerin yaşam doyum düzeyi ve boş zaman tutumlarının benzer özellik gösterdiği belirlenmiştir. Yaş değişkeninin yaşam doyumu düzeyinde belirleyici bir değişken olmadığı, 24-26 yaş aralığında yer alan katılımcıların boş zamana yönelik tutumlarının daha iyi seviyede olduğu tespit edilmiştir. Sınıf düzeyi arttıkça boş zaman tutum düzeyinin azaldığı bununda anlamlı olduğu, sınıf düzeyinin yaşam doyumunda etkili olmadığı belirlenmiştir. Düzenli olarak rekreatif ve sportif aktivitelere katılan öğrencilerin yaşam doyumlarının ve boş zaman tutumlarının daha iyi düzeyde olduğu ve istatistiksel açıdan anlamlı bulunduğu saptanmıştır. Öğrencilerin aile gelir düzeyi arttıkça yaşam doyumlarının da arttığı, gelir düzeyi değişkeninin yaşam doyumunda belirleyici bir değişken olduğu belirlenmiştir. Boş zaman tutumuna yönelik algıda aile gelir düzeyinin önemli bir değişken olduğu, gelir düzeyi arttıkça boş zaman tutumunun da olumlu etkilendiği tespit edilmiştir. Öğrencilerin yaşam doyumu düzeyi artıkça boş zaman tutumunun da artış gösterdiği, yaşam doyumu ile boş zaman tutumu arasında doğrusal bir ilişki olduğu belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Öğrenci, Boş Zaman, Yaşam Doyumu

The Relationship Between Students' Life Satisfaction and Leisure Time Attitudes (Research on Physical Education and Sports School Students)

Aydın PEKEL[1], Ali KAYA[2], Sinan DEMİRCİ[3]

[1,2,3] **Istanbul Gelisim University, School of Physical Education and Sports, Istanbul**

ABSTRACT

Introduction and Purpose: The aim of the research is to evaluate the relationship between the leisure time attitude of the students studying at the School of Physical Education and Sports and the level of life satisfaction. Another aim of the study is to examine the leisure time attitude and life satisfaction levels of students according to the variables of gender, age, class, physical activity participation status and family monthly income.

Materials and Methods: Quantitative research in research; relational screening method and causal comparison method were applied. The universe of the research consists of the students of Istanbul Gelisim University School of Physical Education and Sports, and the sample (n=426) consists of voluntary participants. Easy sampling method was preferred as the sampling method. The data were collected by questionnaire technique. Socio-demographic questions including gender, age, class, level of participation in activities and income level, Leisure Time Attitude Scale and Life Satisfaction Scale were applied to the participants. The obtained data were transferred to IBMM SPSS24 program and Spearman Correlation analysis was applied to determine Mann Whitney U, Kruskal Walls H and correlation levels. Statistical significance level was accepted as $p<.050$.

Findings: It was determined that there was no difference in the level of life satisfaction and leisure time attitudes of the students according to their gender. It has been determined that there is no difference in life satisfaction according to the age and class variables of the students, and there is a significant difference in life satisfaction according to participation in activities and family income level. It has been determined that there is a significant difference in the perception of leisure time attitudes according to the variables of students' age, class, participation in activities and family income level. It has been determined that there is a weak positive relationship between life satisfaction and leisure time attitude.

Results: It was determined that the level of life satisfaction and leisure time attitudes of male and female students showed similar characteristics. It has been determined that the age variable is not a determining variable in the level of life satisfaction, and the attitudes of the participants in the 24-26 age range towards leisure time are at a better level. It was determined that as the class level increased, the level of leisure time attitude decreased, which was significant, and the class level was not effective on life satisfaction. It has been determined that the life satisfaction and leisure time attitudes of the students who regularly participate in recreational and sportive activities are at a better level and statistically significant. It was determined that as the family income level of the students increased, their life satisfaction also increased, and the income level variable was a determining variable in life satisfaction. It has been determined that the family income level is an important variable in the perception towards leisure time attitude, and as the income level increases, the leisure time attitude is also positively affected. It has been determined that as the life satisfaction level of the student's increases, the leisure time attitude also increases, and there is a linear relationship between life satisfaction and leisure attitude.

Keywords: Student, Leisure Time, Life Satisfaction

Spor ve Fiziki Etkinlikler Dersi Öğretim Programı Kazanımlarının Farklı Taksonomilere Göre İncelenmesi

Ramazan KÜÇÜKAHMETOĞLU[1], Atilla PULUR[2]

[1] *Milli Eğitim Bakanlığı, Kulu İmam Hatip Ortaokulu, Konya*
[2] *Gazi Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Ankara*

ÖZET

Giriş ve Amaç: Bu araştırmanın amacı 2018 yılında Milli Eğitim Bakanlığınca yayınlanan spor ve fiziki etkinlikler dersi öğretim programdaki kazanımların bilişsel, duyuşsal ve psikomotor taksonomilere göre nasıl bir dağılım gösterdiklerinin belirlenmesidir.

Yöntem: Bu araştırmada nitel veri toplama yöntemlerinden doküman incelemesi yöntemi kullanılmıştır. Araştırmanın dokümanını 2018 yılında Milli Eğitim Bakanlığı tarafından yayınlanan ve ortaokul 5, 6, 7 ve 8. sınıflarda uygulanan spor ve fiziki etkinlikler dersi öğretim programı oluşturmaktadır. Öğretim programının içerisindeki 31 adet kazanım bilişsel açıdan yenilenmiş bloom taksonomisi, duyuşsal açıdan Krathwohl taksonomisi ve psikomotor açıdan Simpson taksonomisi çerçevesinde incelenmiştir. Elde edilen veriler doküman analiziyle çözümlenmiştir.

Bulgular: Öğretim programındaki kazanımların %48,39'u bilişsel, %38,71'i duyuşsal, %12,90'ı psikomotor kazanımlardan oluşmaktadır. Bilişsel süreçler açısından incelendiğinde bilişsel kazanımların %60'ı anlama, %20'si hatırlama, %6,67'si çözümleme, %6,67'si değerlendirme ve %6,67'si yaratma basamağında yer almaktadır. Bilgi boyutu yönüyle incelendiğinde bilişsel kazanımların %40 kavramsal bilgi, %26,67 olgusal bilgi, %26,67 üst bilişsel bilgi ve %6,67 işlemsel bilgi içerdiği bulunmuştur. Duyuşsal kazanımların %50'sinin tepkide bulunma, %33,33'ünün değer verme ve %16,67'sinin kişilik haline getirme basamağında bulunduğu tespit edilmiştir. Psikomotor kazanımların ise tamamının mekanikleşme basamağında yer aldığı ve psikomotor taksonominin diğer basamaklarına yönelik herhangi bir kazanımın bulunmadığı belirlenmiştir.

Sonuçlar: Spor ve fiziki etkinlikler dersi öğretim programı kazanımlarında bilişsel alanın baskın olduğu anlaşılmıştır. Bununla birlikte öğretim programındaki kazanımların bilişsel, duyuşsal ve psikomotor alanlara gore dengeli bir dağılım göstermediği, kazanımların taksonomilerin belirli basamaklarında yoğunlaştığına ilişkin sonuçlara ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Spor ve fiziki etkinlikler dersi, Öğretim Programı, Taksonomi

Examination of the Objectives of the Sports and Physical Activities Course Curriculum According to Different Taxonomies

Ramazan KÜÇÜKAHMETOĞLU[1], Atilla PULUR [2]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: The purpose of this research is to determine how the objectives in the sports and physical activities course curriculum published by the Ministry of National Education in 2018 are distributed according to cognitive, affective and psychomotor taxonomies.

Materials and Methods: In this research, document analysis method, one of the qualitative data collection methods, was used. The document of the research is the sports and physical activities course curriculum published by the Ministry of National Education in 2018 and applied in the 5th, 6th, 7th and 8th grades of secondary schools. 31 objectives in the curriculum were examined within the framework of revised bloom taxonomy from a cognitive perspective, Krathwohl's taxonomy from an affective perspective and Simpson's taxonomy from a psychomotor perspective. The obtained data were analyzed by document analysis.

Findings: It was determined that 48.39% of the objectives in the curriculum consisted of cognitive, 38.71% of affective and 12.90% of psychomotor objectives. When examined in terms of cognitive processes, it was found that 60% of cognitive objectives were at understand, 20% at remember, 6.67% at the analyze, 6.67% at evaluate and 6.67% at the create stages. When considered in terms of knowledge dimension, it was found that cognitive objectives contained 40% conceptual knowledge, 26.67% factual knowledge, 26.67% metacognitive knowledge and 6.67% procedural knowledge. It was found that 50% of the affective objectives were at the stage of responding, 33.33% of them were at the stage of valuing and 16.67% of them were at the stage of characterization. It was determined that all psychomotor objectives are found in the mechanization stage and that there are no objectives in other stages of the psychomotor taxonomy.

Results: It has been understood that the cognitive domain is dominant in the objectives of sports and physical activities course curriculum. İn addition, it has been concluded that the objectives in the curriculum don't show a balanced distribution in terms of cognitive, affective and psychomotor domain, while the objectives are concentrated at certain stages of taxonomies.

Keywords: Sport and physical activities course, Curriculum, Taxonomy

Spor Yapan ve Yapmayan Bedensel Engelli Bireylerin Psikolojik Dayanıklılık Düzeylerinin İncelenmesi

Fatma Gür[1], Meltem Işık Afacan[2]

[1] **Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Aydın**
[2] **Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Aydın**

ÖZET

Giriş ve Amaç: Bu araştırma, spor yapan ve spor yapmayan bedensel engelli bireylerin psikolojik dayanıklılık düzeylerinin incelenmesi amacı ile yapıldı.

Yöntem: Araştırma, analitik-kesitsel olarak, bedensel engelli spor yapan ve spor yapmayan 351 kişi ile gerçekleşti. Veriler araştırmacı tarafından hazırlanan kişisel bilgi formu ve psikolojik dayanıklılık ölçeği ile toplandı. Verilerin analizinde iki grubun (spor yapma durumu, cinsiyet, medeni durum, engelli oluş nedeni) karşılaştırılmasında Bağımsız Örneklem T Testi, ikiden fazla grubun (yaş, eğitim durumu, sigara kullanımı, var olan engel türü, engel derecesi, aktif spor yılı, spor branşı kategorisi) karşılaştırılmasında ANOVA analizi kullanıldı. Varyans homojenliğinin tespitinde Levene Testi kullanıldı. ANOVA analizi sonucunda elde edilen anlamlı farklılığın hangi gruplardan kaynaklandığının belirlenmesinde kullanılan çoklu karşılaştırma testlerinin seçimi, Levene Testi sonucu dikkate alınarak yapıldı.

Bulgular: Bedensel engellilerin psikolojik dayanıklılık düzeyleri spor yapma durumu değişkenine göre istatistiksel olarak anlamlı farklılık gösterdi. Bedensel engellilerin psikolojik dayanıklılık alt boyut puanları spor yapma durumu değişkenine göre istatistiksel olarak anlamlı farklılık gösterdi.

Sonuçlar: Sporun bedensel engelli bireylerin psikolojik dayanıklılık düzeylerini olumlu yönde etkilediği belirlendi.

Anahtar Kelimeler: Bedensel Engel, Psikolojik Dayanıklılık, Spor

Examination of the Psychological Stability Levels of Physically Disabled Individuals Who Do and Do Not Sport

Fatma Gür[1], Meltem Işık Afacan [2]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: This research was carried out with the aim of examining the psychological resilience levels of physically disabled individuals who do and do not do sports.

Materials and Methods: The research was carried out analytically and cross-sectionally, with 351 physically handicapped people who did and did not do sports. The data were collected with the personal information form prepared by the researcher and the psychological resilience scale. In the analysis of the data, the Independent Sample T-Test was used to compare two groups (doing sports, gender, marital status, disability reason) for more than two groups (age, education level, smoking, existing disability type, disability degree, active sports year, sports branch). category ANOVA analysis was used. Levene Test was used to determine the homogeneity of variance. The selection of multiple comparison tests used to determine which groups resulted from the significant difference obtained as a result of the ANOVA analysis was made by considering the Levene Test result.

Findings: The psychological resilience levels of the physically disabled showed a statistically significant difference according to the variable of doing sports. The psychological resilience sub-dimension scores of the physically disabled showed a statistically significant difference according to the variable of doing sports.

Results: It has been determined that sports have a positive effect on the psychological resilience levels of individuals with physical disabilities.

Keywords: Physical Disability, Resilience, Sport

Sağlık Ekonomisi Kapsamında Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışı ve Gelir İlişkisi

Hilal MOLA [1], Hüseyin DAŞTAN[2]

[1] Atatürk Üniversitesi, Maliye Bölümü, Erzurum.
[2] Erzurum Teknik Üniversitesi, İktisat Bölümü, Erzurum.

ÖZET

Giriş ve Amaç: Sağlık ve ekonomi kavramları birbirleri ile yakın ilişki içerisinde olan iki farklı disiplindir. Gün geçtikçe artan salgın ve kronik hastalıklar, bireylere ve devletlere ağır maliyetler yükleyerek sağlık ile ekonominin ilişkisini daha net ortaya koymaktadır. Bu nedenle ülkeler sağlık için yeterli fon biriktirmenin yollarını ararken bireyler ise sağlıklı bir yaşam sürmenin yollarını aramaktadırlar. Fakat bazı bireyler yoğun çalışma hayatı koşullarından, bazıları ise gelir seviyelerinin düşüklüğünden dolayı sağlıklı yaşam sürmekten uzak kalabilmektedirler. Bu çalışma kapsamında bireylerin gelir seviyeleri ile sağlıklı yaşam biçimi davranışı arasındaki ilişki altı farklı alt boyutta incelenmiştir. Bu alt boyutlar; sağlık sorumluluğu, fiziksel aktivite, besleme, manevi gelişim, kişilerarası ilişkiler ve stres yönetimidir.

Yöntem: Araştırma evrenini Türkiye'de ikamet eden 18-65 yaş arası kişiler oluşturmaktadır. Çalışma kapsamında kullanılan veriler katılımcılara uygulanan 582 adet anket yoluyla toplanmıştır. Veriler Google form üzerinden ve yüz yüze yapılan anketler ile elde edilmiş, elde edilen veriler SPSS 22.0 paket programı yardımıyla analiz edilmiştir. Gelir ile sağlıklı yaşam biçimi davranışları arasındaki ilişkiyi ortaya koymak amacıyla ikili lojistik regresyon analizlerinden yararlanılmıştır.

Bulgular: Gelir ile sağlıklı yaşam biçimi davranışının alt boyutlarından sağlık sorumluluğu ve stres yönetimi arasında anlamlı ilişki saptanmıştır. Ayrıca sağlık sorumluluğu ile sigara kullanımı ve sağlıkla ilgili bir eğitim almış olmak arasında da istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmuştur. Beslenme, fiziksel aktivite, maneviyat ve kişiler arası iletişim ile gelir arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunamamıştır.

Sonuçlar: Çalışmada elde edilen sonuçlar incelendiğinde sağlıklı yaşam biçimi davranışının sağlık sorumluluğu ve stres yönetimi gibi iki alt başlığı ile gelir arasında anlamlı bir ilişki bulunmuştur. Görülmektedir ki geliri yüksek olanlar daha fazla sağlık sorumluluğuna sahiptir. Bu durum göstermektedir ki geliri yüksek olan bireyler daha fazla sağlıklı olmak için araştırmalar yapmakta, eğitim programlarına katılmakta ve sağlık personelleri ile iletişim halinde olmaktadırlar. Gelirleri yüksek olan bireyler geliri olmayan kişilere göre daha fazla streslerini kontrol edebilmektedirler. Stresle başa çıkabilmek için daha fazla kendilerine zaman ayırmakta, eğlenmekte ve stresini kontrol etmek için uygun yöntemleri denemektedirler.

Anahtar Kelimeler: Sağlıklı Yaşam Biçimi, Gelir, Sağlık Ekonomisi

Healthy Lifestyle Behaviour and Income Relationship In The Scope Of Health Economics

Hilal MOLA[1], Hüseyin DAŞTAN[2]

[1] Atatürk University, Department of Finance, Erzurum.
[2] Erzurum Technical University, Department of Economics, Erzurum.

ABSTRACT

Introduction and Purpose: The concepts of health and economics are two different disciplines that are closely related to each other. Epidemics and chronic diseases, which are increasing day by day, put heavy costs on individuals and states, revealing the relationship between health and the economy more clearly. For this reason, while countries are looking for ways to save enough funds for health, individuals are looking for ways to live healthy lives. However, some individuals may stay away from living a healthy life due to their busy working life conditions and others due to low-income levels. Within the scope of this study, the relationship between individuals' income levels and healthy lifestyle behaviours was examined in six different sub-dimensions. These sub-dimensions are; health responsibility, physical activity, nutrition, spiritual development, interpersonal relationships and stress management.

Materials and Methods: The population of the research consists of people between the ages of 18-65 residing in Turkey. The data used the study were collected through 582 questionnaires applied to the participants. The data were collected using through Google Form and face-to-face surveys, and the obtained data were analyzed with the help of SPSS 22.0 package program. Binary logistic regression analyzes were used to reveal the relationship between income and healthy lifestyle behaviours.

Findings: A significant relationship was found between and stress management and health responsibility, which are sub-dimensions of income and health lifestyle behaviour. In addition, a statistically significant relationship was found between health responsibility and both smoking and having received an education related to health. Additionally, no statistically significant relationship was found between nutrition, physical activity, spirituality and interpersonal communication, and income.

Results: When the results obtained in the study were examined, a significant relationship was found between income and both health responsibility and stress management. Which are two sub-heading of healthy lifestyle behaviour. It is seen that those with higher incomes have more health responsibilities. This situation shows that individuals with high incomes do research to be healthier, participate in training programs and stay in touch with health personnel. Individuals with high incomes can control their stress more than those with no income. In order to handle stress, they make more time for themselves, have fun and try proper methods to control their stress.

Keywords: Healthy Lifestyle, Income, Health Economics

Mental İyi Oluş, Öz Liderlik, İş Özerkliği ve Kişi İş Uyumu Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Mehmet Emirhan KULA[1]

[1] Erzurum Teknik Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Erzurum

ÖZET

Giriş ve Amaç: Araştırmada mental iyi oluş, öz liderlik, iş özerkliği ve kişi iş uyumu arasındaki ilişki incelenmiştir.

Yöntem: Araştırmada kullanılan veriler Doğu Anadolu Bölgesinde faaliyet gösteren, aktif lisanslı sporcusu bulunan kış, doğa ve dağcılık spor kulüplerinde görev yapan 206 profesyonel yöneticiden toplanmıştır.

Bulgular: Araştırmadan elde edilen sonuçlara göre mental iyi oluş ile kişi iş uyumu arasında pozitif yönlü ve anlamlı ilişki tespit edilirken diğer değişkenlerle arasında anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır. Öte yandan öz liderlik ile iş özerkliği arasında ise pozitif yönlü ve anlamlı ilişki ve öz liderlik ile kişi-iş uyumu arasında negatif yönlü ve anlamlı bir ilişki olduğu tespit edilmiştir.

Sonuçlar: Öz liderlik tutumu yüksek olan yöneticilerin iş özerkliği tutumlarının da yüksek olması beklenmektedir. Yanı sıra öz liderlik tutumları yüksek olan spor yöneticilerinin kişi-iş uyumu tutumları düşük seviyededir. Araştırma elde edilen bulgular anlamında profesyonel spor yöneticilerinin bilişsel tutum ve davranışlarını yansıtması anlamında literatüre katkı sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Mental İyi Oluş, Öz Liderlik, İş Özerkliği, Kişi İş Uyumu

Investigating the Relationship Between Mental Well-Being, Self-Leadership, Job Autonomy, and Person-Job Fit

Mehmet Emirhan KULA[1]

[1] **Erzurum Technical University, Business Adminstration, Erzurum.**

ABSTRACT

Introduction and Purpose: In the research, the relationship between mental well-being, self-leadership, job autonomy, and person-job fit was examined.

Materials and Methods: The data used in the research were collected from 206 professional managers working in winter, nature and mountaineering sports clubs operating in the Eastern Anatolia Region, which have active licensed athletes.

Findings: According to the results obtained from the research, while a positive and significant relationship was found between mental well-being and person job fit, there was no significant relationship between other variables. On the other hand, it has been determined that there is a positive and significant relationship between self-leadership and job autonomy, and a negative and significant relationship between self-leadership and person-job fit.

Results: It is expected that managers with high self-leadership attitudes will also have high job autonomy attitudes. In addition, sports managers who have high self-leadership attitudes have low person-job fit attitudes. The findings obtained from the research contribute to the literature in terms of reflecting the cognitive attitudes and behaviours of professional sports managers.

Keywords: Mental Well-Being, Self-Leadership, Job Autonomy, Person Job Fit.

Tenisçilerde El Kavrama Kuvveti ile Top Hızı Arasındaki İlişkilerin İncelenmesi

Halit ŞAR[1], Cengiz ÖLMEZ[2], Soner AKGÜN[1]

[1]Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Yaşar Doğu Spor Bilimleri Fakültesi, Samsun
[2]Ordu Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Ordu

ÖZET

Giriş ve Amaç: Bu araştırmanın amacı, tenisçilerde baskın ve baskın olmayan el kavrama kuvveti ile forehand ve backhand vuruşları sırasındaki top hızı arasındaki ilişkilerin incelenmesidir.

Gereç ve Yöntem: Araştırma, 10 erkek tenisçinin gönüllü katılımı ile yapıldı. Tenisçilerin yaş, boy ve vücut ağırlığı bilgileri kaydedildikten sonra baskın ve baskın olmayan ellerine ait kavrama kuvvetleri, el dinamometresi ile tespit edildi. Tenisçilerin forehand ve backhand vuruşları, paralel yöne vuruş ve çapraz yöne vuruş olmak üzere iki farklı yönde incelendi. Vuruşlar sırasındaki top hızı, el tipi elektronik radar ile tespit edildi.

Bulgular: Araştırmadan elde edilen bulgular, sporcuların dominant el kavrama kuvvetleri ile backhand çapraz vuruşu top hızı arasında pozitif yönde yüksek düzeyde anlamlı ilişki olduğunu gösterdi ($r=0.679$; $p<0.05$). Forehand paralel, forehand çapraz ve backhand paralel vuruşları ile el kavrama kuvvetleri arasındaki ilişkilerin ise anlamlı olmadığı tespit edildi ($p>0.05$).

Sonuç: Sonuç olarak, sporcuların el kavrama kuvvetleri, backhand vuruşlarında performansı artırıcı bir parametre olabilir.

Anahtar kelimeler: Tenis, el kavrama kuvveti, top sürati, backhand, forehand

Investigation of Relationships Between Hand Grip Strength and Ball Speed in Tennis Players

Halit ŞAR[1], Cengiz ÖLMEZ[2], Soner AKGÜN[1]

[1]Ondokuz Mayıs University, Yaşar Doğu Sport Science Faculty, Samsun
[2]Ordu University, Sport Science Faculty, Ordu

ABSTRACT

Introduction and Aim: The aim of this research is to examine the relationships between dominant and non-dominant hand grip strength and ball speed during forehand and backhand strokes in tennis players.

Materials and Methods: The research was conducted with the voluntary participation of 10 male tennis players. After recording the age, height and body weight of the tennis players, the grip strengths of the dominant and non-dominant hands were determined with a hand dynamometer. The forehand and backhand strokes of tennis players were examined in two different directions as parallel strokes and cross strokes. Ball speed during hits was detected by handheld electronic radar.

Results: The findings obtained from the study showed that there was a high level of positive correlation between the dominant hand grip strength of the athletes and the ball speed of the backhand cross kick ($r=0.679$; $p<0.05$). It was determined that the relations between forehand parallel, forehand cross and backhand parallel strokes and hand grip strength were not significant ($p>0.05$).

Conclusion: As a conclusion, the hand grip strength of the athletes can be a performance-enhancing parameter in backhand strokes.

Keywords: Tennis, grip strength, ball speed, backhand, forehand

Tenisçilerin İzokinetik Kalça Kuvvetleri ile İlişkili Güç ve Dayanıklılık Profillerinin İncelenmesi

Cengiz ÖLMEZ[1], Halit ŞAR[2], Soner AKGÜN[2]

[1]Ordu Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Ordu
[2]Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Yaşar Doğu Spor Bilimleri Fakültesi, Samsun

ÖZET

Giriş ve Amaç: Bu çalışmanın amacı, tenisçilerin izokinetik kalça kuvvetleri ile ilişkili güç ve dayanıklılık profillerinin incelenmesidir.

Gereç ve Yöntem: Çalışma, 15-18 yaş aralığındaki 10 tenisçinin gönüllü katılımı ile yürütüldü. Sporcuların boy, vücut ağırlığı ve vücut kitle indeksi özellikleri tespit edildikten sonra izokinetik kalça kuvvetleri, Humac Norm (CSMI) izokinetik dinamometre ile, sürat performansları 3 kapılı Microgate Witty fotosel ile, çeviklik performansları T-Test ile, esneklik seviyeleri otur uzan esneklik testi ile, sıçrama performansları dikey sıçrama testi ile, dayanıklılık performansları 20 metre mekik koşusu testi ile tespit edildi.

Bulgular: Elde edilen sonuçlar, sporcuların kalça pik tork seviyeleri ile sürat, esneklik ve sıçrama performansları arasındaki ilişkilerin anlamlı olduğunu ($p<0.05$), fakat dayanıklılık ve çeviklik performansları ile arasındaki ilişkilerin anlamlı olmadığını ($p>0,05$) gösterdi.

Sonuç: Sonuç olarak, tenisçilerde kalça kuvveti, onların sürat, esneklik, dikey sıçrama ve çeviklik performanslarını etkilemektedir.
Anahtar kelimeler: Tenis, izokinetik kalça kuvveti, sürat, çeviklik, dayanıklılık

Investigation of Power and Endurance Profiles of Tennis Players Related with Isokinetic Hip Strength

Cengiz ÖLMEZ[1], Halit ŞAR[2], Soner AKGÜN[2]

[1]Ordu University, Sport Science Faculty, Ordu
[2]Ondokuz Mayıs University, Yaşar Doğu Sport Science Faculty, Samsun

ABSTRACT

Introduction and Aim: The aim of this study is to examine the power and endurance profiles of tennis players related with isokinetic hip strength.

Materials and Methods: The study was conducted with the voluntary participation of 10 tennis players between the ages of 15-18. After determining the height, body weight and body mass index characteristics of the athletes, isokinetic hip strength was determined with the Humac Norm (CSMI) isokinetic dynamometer, speed performances were determined with a 3-door Microgate Witty photocell, agility performances were determined by T-Test, flexibility levels were determined by the sit and reach flexibility test, jumping performances were determined by the vertical jump test and endurance performances were determined by the 20-meter shuttle run test.

Results: The results showed that the relationships between the hip peak torque levels of the athletes and their speed, flexibility and jump performances were significant ($p<0.05$), but the relationship between endurance and agility performances was not significant ($p>0.05$).

Conclusion: As a conclusion, hip strength in tennis players affects their speed, flexibility, vertical jump, and agility performances.

Keywords: Tennis, isokinetic hip strength, speed, agility, endurance

AGT Gen Polimorfizmi (rs699) ile Elit Atletlerin Atletik Performansları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Celal Bulğay[1], Hasan Hüseyin Kazan[2]

[1]Bingol Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Bingöl
[2]Gazi Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Ankara

ÖZET

Giriş ve Amaç: Yapılan çalışma, *AGT* genindeki rs699 polimorfizminin elit atletlerin atletik performansları ile olası ilişkisin araştırılması amaçlamaktadır.

Yöntem: Çalışmaya 18-35 yaşları arasında toplam 60 elit atlet (31 sprint/güç ve 29 dayanıklılık) ve 20 kontrol/sedanter gönüllü olarak katıldı. Sporcuların kişisel en iyi (personal best; PB)/atletik performans düzeylerini belirlemek için Uluslararası Atletizm Federasyonları Birliği (IAAF) puan ölçeği kullanıldı. Tüm ekzom dizilimi (WES), katılımcıların kanından izole edilen genomik DNA ile gerçekleştirildi. rs699 polimorfizmi ile PB arasındaki ilişki, cinsiyet ve spor deneyimi ayarlaması ile tek yönlü kovaryans analizi (ANCOVA) ile incelendi.

Bulgular: Bulgulara göre grup içi ve gruplar arasında, G/G, G/A ve A/A genotip dağılımları arasında anlamlı bir farklılık tespit edilmemiştir ($p>0.05$).

Sonuçlar: Sonuç olarak, *AGT* rs699 polimorfizmi ile sporcuların performansı arasında anlamlı hiçbir ilişki tespit edilmemiştir. Ancak, yapılan araştırma hakkında daha net bilgi verebilmek için daha fazla sporcu grupları ile tekrarlama çalışmalarına ihtiyaç vardır.

Anahtar kelimeler: Atletizm, Sporcu, *AGT,* Polimorfizm, rs699

Investigation of Association between *AGT* Gene Polymorphism (rs699) and Athletic Performance of the Elite Athletes

Celal Bulğay[1], Hasan Huseyin Kazan[2]

[1]Bingol University, Sports Science Faculty, Bingol
[2]Gazi University, Faculty of Medicine, Department of Medical Genetics, Ankara

ABSTRACT

Introduction and Purpose: The present study aims to decipher any possible association of the rs699 polymorphism in the *AGT* gene with the athletic performances of Turkish elite track and field athletes.

Materials and Methods: A total of 60 elite athletes (31 sprint/power and 29 endurance) and 20 control/sedentary with the ages of 18-35 voluntarily participated in the study. The International Association of Athletics Federations (IAAF) score scale was used to determine the performance levels of the personal best (PB) of the athletes. Whole exome sequencing (WES) was performed by the genomic DNA isolated from blood of the participants. The association between rs699 polymorphism and PB was examined by one-way analysis of covariance (ANCOVA) with the adjustment of sex and sport experience.

Findings: According to the results, there were not any significant deviation between the (G/G), (G/A) and (A/A) genotypes within and between the groups ($p>0.05$). Our results underlined that there were not any significances for association of rs699 polymorphism with PBs within the groups of the sprint/power and endurance athletes. However, more replication studies are needed to provide clearer information about the research.

Keywords: Athletics, Athlete, *AGT,* Polymorphism, rs8192678

Özel Eğitim Ve Rehabilitasyon Merkezlerinde Hareket Eğitimi Veren Eğitmenlerin İş Tatmin Düzeylerinin Belirlenmesi

Ozan Çiçek[1], Ekrem Levent İlhan[2], Gamze Durmuş[3]

[1] Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ankara
[2] Gazi Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Ankara
[3] Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ankara

ÖZET

Giriş ve Amaç: İş insanların yaşamında en büyük temel taşlardan birisidir. Hayatımızdaki deneyimler, yetiştirilme tarzlarımız, gerçekten olmak istediğimiz iş yaşantısında mıyız hepsi iş hayatımızda en büyük etkenlerden denilebilir. Peki İş hayatımızda mutlu muyuz? Kısacası işimiz bizi tatmin ediyor mu? İş tatmini bizlerin motivasyonunda, işe bağlılığımızda, karşımızdaki hizmet verdiğimiz kişiye memnuniyetinde gerçekten paralel odaklıdır. Bu çalışmanın amacı; özel eğitim ve rehabilitasyon merkezlerinde çalışan hareket eğitmenlerinin iş tatmin düzeylerinin bazı değişkenler açısından incelenmesidir.

Yöntem: Bu araştırma tarama modeli niteliğindedir. Bu kapsamda çalışma grubu, Ankara'da özel gereksinimli bireyler ile çalışan 60 hareket eğitmeninden oluşmaktadır. Araştırmanın verilerini toplamak için 6 sorudan oluşan kişisel bilgi formu ve Minnesota İş Tatmin Ölçeği (MİTÖ)'nin 20 sorudan oluşan kısa formu kullanılmıştır. Verilerin çözümlenmesinde hareket eğitmenlerinin kişisel değişkenlerini görebilmek için frekans ve yüzde dağılımlarına bakılmıştır. Veriler üzerinde yapılan istatistiksel analizleri belirleyebilmek amacıyla öncelikle çarpıklık ve basıklık katsayısı hesaplanmıştır. Verilerin analizinde normal dağılım şartı sağlandığı için parametrik testlerden ikili karşılaştırmalarda Bağımsız Örneklemler T-testi, çoklu karşılaştırmalarda ise Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA) testi kullanılmıştır. Araştırma sonucunda elde edilen veriler için uygulanan istatistiksel işlemler, SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) 24.0 paket programı kullanılarak analiz edilmiştir. İstatistiksel işlemlerde anlamlılık düzeyi 0.05 olarak alınmıştır.

Bulgular: Eğitimcilerin cinsiyetlerine, medeni durumlarına, öğrenim durumlarına, engelli yakını olma durumlarına, meslekteki kıdem yılına göre iş tatmini arasında anlamlı farklılık olmadığı tespit edilmiştir.

Sonuçlar: Bu araştırmanın bulgularına göre özel eğitim ve rehabilitasyon merkezlerinde çalışan hareket eğitmenlerinin iş tatmin düzeylerinin cinsiyet, medeni durum, mesleki kıdem, eğitim durumu ve engelli yakına sahip olma durumlarına göre farklılık göstermediği tespit edilmiştir. Farklı sonuçların elde edilebilmesi için araştırmaya katılacak çalışma grubunun farklı illerde de uygulanarak sayıca arttırılması önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Özel gereksinimli bireyler, iş tatmini, hareket eğitimi.

Determination of Job Satisfaction Levels of Trainers Giving Movement Training in Special Education and Rehabilitation Centers

Ozan Çiçek[1], Ekrem Levent İlhan [2], Gamze Durmuş[3]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: Business is one of the biggest cornerstones in people's lives. The experiences in our lives, our upbringing, whether we are in the business life we really want to be, can all be said to be the biggest factors in our business life. So, are we happy in our business life? In short, does our work satisfy us? Job satisfaction is really parallel-oriented in our motivation, our commitment to the job, and the satisfaction of the person we serve. The aim of this study; The aim of this study is to examine the job satisfaction levels of movement trainers working in special education and rehabilitation centers in terms of some variables.

Materials and Methods: This research is a screening model. In this context, the working group consists of 60 movement trainers working with individuals with special needs in Ankara. A personal information form consisting of 6 questions and a short form of 20 questions of the Minnesota Job Satisfaction Scale (MITÖ) were used to collect the data of the study. In the analysis of the data, frequency and percentage distributions were examined in order to see the personal variables of the movement trainers. In order to determine the statistical analyzes on the data, first of all, the skewness and kurtosis coefficients were calculated. Since the normal distribution condition was met in the analysis of the data, Independent Samples T-test was used in paired comparisons, and One-Way Analysis of Variance (ANOVA) test was used in multiple comparisons. Statistical processes applied for the data obtained as a result of the research were analyzed using the SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) 24.0 package program. The level of significance in statistical procedures was taken as 0.05.

Findings: It has been determined that there is no significant difference between the job satisfaction of the educators according to their gender, marital status, education level, having relatives with disabilities, and years of seniority in the profession.

Results: According to the findings of this research, it has been determined that the job satisfaction levels of the movement trainers working in special education and rehabilitation centers do not differ according to gender, marital status, professional seniority, education level and having a disabled relative. In order to obtain different results, it may be suggested to increase the number of the working group that will participate in the research by applying it in different provinces.

Keywords: Individuals with special needs, job satisfaction, movement training.

Basketbol Antrenmanlarinin Sporcularin Tiroid Hormonlari Ve Lipid Metabolizmasi Üzerine Etkisinin İncelenmesi

Mucahit Sarikaya [1]

[1]Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Van

ÖZET

Giriş ve Amaç: Bu araştırma müsabaka döneminde uygulanan basketbol antrenmanları ile dayanıklılık antrenmanlarının sporcuların trioid hormonları ve lipid metabolizması üzerine etkisini belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Araştırma grubuna 8 hafta süresince, haftada üç gün ve günde 80 dakikalık müsabaka takvimi de göz önünde bulundurularak performanslarını korumanın yanı sıra kondisyonel özelliklerini geliştirmeye yönelik bir antrenman programı uygulanmıştır. Araştırmada sporculardan antrenman programlarına başlanmadan ve bitiminde olmak üzere dinlenik durumda iki kez kan örnekleri alınmıştır.

Bulgular: Sporculardan alınan kan örneklerinde tiroid hormonları (TSH, T3, T4) ve lipid metabolizması (Kolesterol, HDL, LDL, Trigliserid) seviyeleri belirlenmiştir. Araştırma sonucunda sporcuların tiroid hormonları incelendiğinde, TSH ve T3 seviyelerinin ön-son test sonuçları arasında anlamlı farklılık olduğu belirlenirken ($p<0,05$), T4 seviyesinde ise istatistiksel olarak anlamlı farklılık olmadığı tespit edilmiştir ($p>0,05$). Sporcuların lipid metabolizması değerlendirildiğinde; kolesterol, HDL, LDL ve trigliserid seviyeleri ön-son test sonuçları arasında istatiksel olarak anlamlı farklılık olduğu tespit edilmiştir ($p<0,05$).

Sonuçlar: Sonuç olarak; müsabaka döneminde uygulanan rutin basketbol antrenmanlar ile dayanıklılık antrenmanlarının sporcuların tiroid ve lipid metabolizmasında farklılık oluşturduğu görülmüştür. Bu bilgiler doğrultusunda uygulanacak antrenmanlar sporcuların fiziksel ve kondisyonel özellikleri göz önünde bulundurularak planlanırsa sportif performanslarına olumlu yönde katkı sağlayacağı kanısındayız.

Anahtar Kelimeler: Basketbol, Tiroid hormonları, Lipid metabolizması, Antrenman

Investigation Of The Effect Of Basketball Training On Thyroid Hormones And Lipid Metabolism Of Athletes

Mucahit Sarikaya [1]

[1]Van Yüzüncü Yıl University School of Physical Education and Sports, Van

ABSTRACT

Introduction and Purpose: This research was carried out to determine the effects of basketball training and endurance training applied during the competition period on the trioid hormones and lipid metabolism of the athletes.

Materials and Methods: A training program was applied to the research group for 8 weeks, three days a week and 80 minutes a day, taking into account the competition schedule, as well as improving their performance as well as improving their conditional characteristics. In the study, blood samples were taken from the athletes twice in the resting state, before and after the training programs. Thyroid hormones (TSH, T3, T4) and lipid metabolism (Cholesterol, HDL, LDL, Triglyceride) levels were determined in blood samples taken from athletes.

Findings: As a result of the research, when the thyroid hormones of the athletes were examined, it was determined that there was a significant difference between the pre-post test results of TSH and T3 levels ($p<0.05$), while there was no statistically significant difference at the T4 level ($p>0.05$). When the lipid metabolism of the athletes is evaluated; It was determined that there was a statistically significant difference between the pre-post test results of cholesterol, HDL, LDL and triglyceride levels ($p<0.05$).

Results: As a result; It was observed that routine basketball training and endurance training applied during the competition period made a difference in the thyroid and lipid metabolism of the athletes. We believe that if the trainings to be applied in line with this information are planned considering the physical and conditional characteristics of the athletes, they will contribute positively to their sportive performance.

Keywords: Basketball, Thyroid hormones, Lipid metabolism, Training

Kripto Para İle İlgilenen Bireylerin Egzersize Katılım Durumları Ve Sağlıklı Beslenmeye Yönelik Tutumlarının İncelenmesi

Yusuf Burak YAMANER[1], Ümran SARIKAN[2]

[1]Bursa Uludağ Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Bursa
[2]Ankara Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ankara

ÖZET

Giriş ve Amaç: Günümüzde kripto paraların kolayca erişilebilir olması ve yaygın olarak kullanılması neticesinde bireyler için çekici hale gelmiştir. Diğer yandan 'kripto para' kullanan bireylerin serbest zamanlarının büyük çoğunluğunu kripto para borsasına ayırması hem 'egzersize katılım durumlarını' hem de 'sağlıklı beslenmeye yönelik tutumlarının' olumsuz yönde etkilenmesine neden olabilmektedir. Bu bağlamda araştırmanın amacı, kripto para ile ilgilenen bireylerin egzersize katılım durumları ve sağlıklı beslenmeye yönelik tutumlarının incelenmesidir.

Yöntem: Araştırma, tarama modelinde gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın örneklemini, Zonguldak ilinde ikamet eden, kripto paraya sahip ve kripto para borsasını takip eden 45 kadın, 56 erkek katılımcı olmak üzere toplamda 101 gönüllü birey oluşturmuştur. Araştırmada veri toplama aracı olarak, Kişisel bilgi formunun yanı sıra; *Craig ve ark., (2003)* tarafından geliştirilen ve Türkçe geçerlilik güvenirliği (r=76) *Öztürk M. (2005)* tarafından yapılan kısa form FADA kullanılmıştır. Son olarak katılımcıların sağlıklı beslenmeye ilişkin tutumlarını belirlemek için *Tekkurşun Demir ve Cicioğlu (2019)* tarafından geliştirilen 21 maddelik "Sağlıklı Beslenmeye İlişkin Tutum Ölçeği (SBİTÖ)" kullanılmıştır. Araştırmadan elde edilen veriler, SPSS 22.0 paket programında analiz edilmiştir. Normal daılım gösterdii tespit edilen verilere bağımsız gruplar t testi (Independent Sample t test) analizi uygulanmıştır. Hata payı düzeyi $p<0.05$ olarak alınmıştır.

Bulgular: Elde edilen bulgulara bakıldığında, katılımcıların %34,7'sinin düzenli egzersiz yaptığı, %65,3'ünün ise düzenli olarak egzersiz yapmadıkları, %18,8'inin beslenme dersi aldığı, %81,2'sinin ise beslenme dersi almadıkları tespit edilmiştir. Aynı zamanda, katılımcıların fiziksel aktivite düzeyi puanlarının kadın katılımcılardan yüksek olduğu görülmektedir. Yani erkek katılımcılar kadın katılımcılardan daha fazla fiziksel aktiviteye katılım sağlamaktadırlar. Bu sonuç istatistiksel açıdan anlamlı bulunmuştur ($p<0,05$). Diğer yandan, katılımcıların beslenme dersi alma değişkenine göre sağlıklı beslenmeye ilişkin tutum ölçeği alt boyutları (beslenme hakkında bilgi, beslenmeye yönelik duygu ve olumlu beslenme) ve ölçek toplam puanlarında anlamlılık gözlemlenmiştir ($p<0.05$).

Sonuçlar: Sonuç olarak görülmektedir ki, gelişen teknolojinin kullanımına yönelik bireylerde oluşan bağlılık sağlıklı yaşam biçimi davranışlarını (beslenme, fiziksel aktivite vb.) olumsuz yönde etkileyebilmektedir. İşte tam da bu nedenledir ki, dijital ortamlara olan bağlılığın en aza indirilebilmesi adına sağlıklı yaşam adına birçok seminer ve konferans düzenleyerek bireylerin katılmasını teşvik etmenin yararlı olacağını düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Kripto Para, Fiziksel Aktivite, Sağlık ve Beslenme

Examination Of The Participation Of Individuals Interested In Cryptocurrencies In Exercise And Their Attitudes Towards Healthy Nutrition

Yusuf Burak YAMAMER[1], Ümran SARIKAN[2]

[1]Bursa Uludağ University, Education Science Institute, Bursa
[2]Ankara University, Graduate School of Health Sciences, Ankara

ABSTRACT

Introduction and Aim: Nowadays, cryptocurrencies have become attractive to individuals because of being easily accessible and widely used. On the other hand, the fact that individuals using "cryptocurrency" spend most of their leisure on cryptocurrency exchange may cause both their "participation in exercise" and their "attitude towards healthy eating" to be negatively affected. In this context, the research aimed to examine the participation of individuals, who were interested in crypto money, exercise, and their attitudes towards healthy eating.

Method: The research was performed following the screening model. The sample of the study consisted of 101 volunteers in total, 45 female and 56 male participants, residing in Zonguldak, owning cryptocurrencies, and following the cryptocurrency exchange. As a data collection tool in the research, as well as the personal information form; The short form FADA, developed by Craig et al., (2003), and Turkish validity and reliability (r=76) performed by Öztürk M. (2005) were used. Finally, the 21-item "Attitude Scale towards Healthy Eating (ASTHE)" developed by Tekkurşun Demir and Cicioğlu (2019) was used to determine the attitudes of the participants towards healthy eating. The data obtained from the research were analysed in the SPSS 22.0 package program. Independent sample t-test analysis was applied to the data and found to have a normal distribution. The margin of error level was taken as $p<0.05$.

Results: Considering the results, it was determined that 34.7% of the participants exercised regularly, 65.3% did not exercise regularly, 18.8% took nutrition lessons and 81.2% did not take nutrition lessons. . At the same time, it was seen that the physical activity level scores of the participants were higher than the female participants. In other words, male participants participated in more physical activity than female participants. The result was statistically significant ($p<0.05$). On the other hand, a significant difference was observed in the sub-dimensions of the attitude scale towards healthy eating (knowledge about nutrition, emotion towards nutrition and positive nutrition) and the total scores of the scale according to the variable of taking a nutrition course of the participants ($p<0.05$).

Conclusion: As a result, it was seen that the dependence of individuals towards the usage of developing technology can negatively affect healthy lifestyle behaviours (nutrition, physical activity, etc.). It is precisely for this reason that we think it will be beneficial to encourage individuals to participate by organizing many seminars and conferences on behalf of healthy living to minimize the dependence on digital environments.

Keywords: Cryptocurrency, Physical Activity, Health and Nutrition

Beden Eğitimi ve Spor Dersinde Ortaokul Öğrencilerinin Sergiledikleri Sportmenlik Davranışlarının Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi (Sivas ve Yalova İlleri Örneği)

Erhan Buyrukoğlu[1], Mehmet Özdemir[2], İdris Kayantaş,[3]Erkan Çetinkaya[4]

[1] Adnan Menderes Üniversitesi, Spor Yönetim Bilimleri Anabilim Dalı, Aydın
[2]Adnan Menderes Üniversitesi, Sporda Psikososyal Alanlar Anabilim Dalı, Aydın
[3] Bingöl Üniversitesi, Antrenörlük Eğitimi Anabilim Dalı, Bingöl
[4]Adnan Menderes Üniversitesi, Hareket ve Antrenman Bilimleri Anabilim Dalı, Aydın

ÖZET

Giriş ve Amaç: Öğrencilerin bedensel, ruhsal, duyuşsal kabiliyetlerini beden eğitimi dersi ile beraber fiziksel aktiviteler eşliğinde geliştirmesi ve aynı zamanda yeni nesilleri ahlaki değerler göz önünde bulundurularak sportmenlik, sevgi, saygı vb. kavramları aşılayarak gelecek nesillere örnek teşkil etmeleri beden eğitimi dersinde verilmektedir (Koç, 2013). Bu çalışma ortaokul öğrencilerinin beden eğitimi ve spor dersinde sergiledikleri sportmenlik davranışlarının çeşitli değişkenler açısından incelenmesi amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Araştırmanın çalışma grubunu 2021-2022 eğitim öğretim Sivas ve Yalova İlindeki Rastgele Seçilmiş Orta Okullar Oluşturmaktadır. Çalışmada verilerin toplanması iki bölümden oluşmaktadır. Birinci bölümde araştırmacı tarafından oluşturulan kişisel bilgi forumu, ikinci bölümde Koç, (2013) tarafından hazırlanan "Beden Eğitimi Dersi Sportmenlik Davranışı Ölçeği (BEDSDÖ) kullanılmıştır.

Bulgular: Ortaokul öğrencilerinin Beden Eğitimi Dersi Sportmenlik Davranışları ile yaşanılan il değişkeni arasında uygulanan Man Witney U Testi sonucu hem ölçek toplam puanında hem de her iki alt boyutta istatistiksel olarak anlamlı farklılık olmadığı sonucuna ulaşılmıştır ($p>0.05$).

Sonuçlar: Katılımcıların sportmenlik davranışı puanlarının yüksek olduğu görülmektedir. Beden Eğitimi Dersi Sportmenlik Davranışları ile; cinsiyet değişkeni arasında yapılan analizde Negatif Davranışları Sergileme boyutu ve ölçek toplam puanında istatistiksel olarak anlamlı farklılık olduğu, sınıf değişkeninde Pozitif Davranışları Sergileme boyutu ve ölçek toplam puanında istatistiksel olarak anlamlı farklılık olduğu, kulüp sporcusu olma değişkeninde sadece Negatif Davranışları Sergileme boyutunda kulüp sporcusu olmayan katılımcılar lehine istatistiksel olarak anlamlı farklılık olduğu, okul takımına katılma değişkeninde Negatif Davranışları Sergileme boyutunda ve ölçek toplam puanında kulüp sporcusu olmayan katılımcılar lehine istatistiksel olarak anlamlı farklılık olduğu ve spor branşı değişkeninde negatif davranışları sergileme boyutunda istatistiksel olarak anlamlı farklılık olduğu görülmektedir ($p<0.05$).

Anahtar Kelimeler: Beden Eğitimi Dersi, Öğrenci, Sportmenlik.

Investigation of Sportsmanship Behaviors Displayed by Secondary School Students in Physical Education and Sports Lessons in Terms of Various Variables (Example of Sivas and Yalova Provinces)

Erhan Buyrukoğlu[1], Mehmet Özdemir[2], İdris Kayantaş[3], Erkan Cetinkaya[4]

[1] Adnan Menderes University, Department of Sports Management Sciences, Aydın
[2]Adnan Menderes University, Department of Psychosocial Fields in Sports, Aydın
[3] Bingöl University, Department of Coaching Education, Bingöl
[4]Adnan Menderes University, Department of Movement and Training Sciences, Aydın

ABSTRACT

Introduction and Purpose: Students should develop their physical, mental and emotional abilities in the presence of physical education lessons and physical activities, and at the same time, the new generations should be taught sportsmanship, love, respect, etc., taking into account moral values. It is taught in physical education class that they set an example for future generations by instilling these concepts (Koç, 2013). This study was carried out to examine the sportsmanship behaviors of secondary school students in physical education and sports lessons in terms of various variables.

Materials and Methods: The study group of the research consists of Randomly Selected Secondary Schools in the provinces of Sivas and Yalova for the education of 2021-2022. Data collection in the study consists of two parts. In the first part, the personal information forum created by the researcher was used, and in the second part, the "Physical Education Class Sportsmanship Behavior Scale" (BEDSÖ) prepared by Koç (2013).

Findings: As a result of the Man Witney U Test applied between the Physical Education Lesson Sportsmanship Behaviors of secondary school students and the province they live in, it was concluded that there was no statistically significant difference in both the scale total score and both sub-dimensions ($p>0.05$).

Results: It is seen that the participants' sportsmanship behavior scores are high. Physical Education Lesson with Sportsmanship Behaviors; In the analysis made between the gender variable, there was a statistically significant difference in the dimension of Displaying Negative Behaviors and the total score of the scale, there was a statistically significant difference in the dimension of Exhibiting Positive Behaviors and the total score of the scale in the class variable, and that in the dimension of being a club athlete, there was a statistically significant difference in favor of the participants who were not club athletes only in the dimension of Displaying Negative Behaviors. It is seen that there is a statistically significant difference in favor of the participants who are not club athletes in the dimension of exhibiting negative behaviors in the school team participation variable and in the total score of the scale, and there is a statistically significant difference in the dimension of exhibiting negative behaviors in the sports branch variable ($p<0.05$).

Keywords: Physical Education Lesson, Student, Sportsmanship.

Farklı Taban Yüksekliklerine Sahip Ayakkabıların Koşu Kinematiğine ve Taban Basınç Dağılımına Etkisi - Olgu sunumu

Özlem Feyzioğlu[1], Selim Muğrabi[2]

[1]Acıbadem Mehmet Ali Aydınlar Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, İstanbul
[2] Fulya Ayak Cerrahi Merkezi, İstanbul

ÖZET

Giriş ve Amaç: Profesyonel koşucularda ayakkabı topuğunun yükseltilmesi tendona binen yükü azaltmada en fazla tercih edilen yöntemdir ancak topuk yüksekliğinin ne kadar olması gerektiği ile ilgili bir fikir birliği bulunmamaktadır. Çalışmanın amacı farklı topuk yüksekliğindeki koşu ayakkabılarını biyomekanik yönden karşılaştırmaktır.

Yöntem: Çalışmamıza 38 yaşında,1.88m boyunda 80 kilo ağırlığında, sağ dominant erkek profesyonel uzun mesafe koşucusu dahil dedildi. Sporcunun herhangi bir alt ekstremite cerrahi geçmişi yoktu ve son 3 ayda fiziksel durumunu etkileyecek bir sakatlığı bulunmamaktaydı. Sporcunun 2 farklı taban yükseliğine sahip ayakkabılar ile gerçekleştirdiği koşu performansı Zebris FDM-THM-S (Zebris Medical GmbH) yürüme bandı sistemi ile 10km/h hızında değerlendirildi. Koşmanın basma fazı ve uçus fazı yüzdeleri, arka, orta ve ön ayak taban basınç dağılımı karşılaştırıldı.

Bulgular: Topuk yüksekliği 50mm orta taban yüksekliği 8.5mm olan ayakkabı ile gerçekleştirilen koşuda basma fazı yüzdesi 43.8±1.3 uçuş fazı yüzdesi 56.2±1.3 ve adım uzunluğu 190±3 olarak bulundu. Ön, orta ve arka ayak basınçları sırası ile 18.5±0.8, 12.1±0.9, 10.5±0.7 N/cm^2 idi. Topuk yüksekliği 39.5 mm, orta taban yüksekliği 6.5 mm olan ayakkabı ile gerçekleştirilen koşuda basma fazı yüzdesi 43.4±1.3 uçuş fazı yüzdesi 56.6±1.3, adım uzunluğu 187±3 olarak bulundu. Ön, orta, arka ayak basınçları sırası ile 19.3±0.7, 15.8±0.8, 11±7±0.8 N/cm^2 olarak bulundu. Yüksek tabanlı ayakkabıda ön ayağa vücut ağırlığının 163%'ü arka ayağa 57% si kadar yüklenme olurken düşük tabanlı ayakkabıda ön ayağa 172% arka ayağa 66% yüklenme oldu.

Sonuçlar: Topuk yüksekliğinin artması basma ve uçuş fazında belirgin fark yaratmamıştır ancak ön, orta ve arka ayak basıncında azalma sağlamıştır. Ayak tabanında meydana gelen yüklenme oranını da azaltmıştır.

Anahtar Kelimeler: Ayakkabı, topuk yüksekliği, koşu, taban basıncı

The Effect of Footwear with Different Sole Heights on Running Kinematics and Plantar Pressure Distribution- Case report

Özlem Feyzioğlu[1] Selim Muğrabi[2]

[1]Acibadem Mehmet Ali Aydinlar University, Faculty of Health Sciences, Department of Physiotherapy and Rehabilitation, Istanbul
[2] Fulya Foot Surgery Center, Istanbul

ABSTRACT

Introduction and Purpose: Elevated the heel of the footwear is the most preferred method to reduce the load on the tendon in elite athlete. There is no consensus on how high the heel height should be. The aim of the study is to compare running footwear with different heel heights in terms of biomechanics during running.

Materials and Methods: In the study, 38 years, 1.88m height, 80kg weight a male who an elite athlete in long- distance running was included. The athlete did not have any lower extremity surgery history and disability that would affect his physical condition in the last 3 months. The running performance of the athlete with 2 different sole heights footwear was evaluated with the Zebris FDM-THM-S (Zebris Medical GmbH) treadmill system at a speed of 10 km/h. The percentages of stance phase and flight phase of running and plantar pressure distribution were compared.

Findings: In running shoes with a heel height of 50mm and a midsole height of 8.5mm, the stance phase was %43.8±1.3, the flight phase was %56.2±1.3 and the stride length was 190±3. Forefoot, midfoot and rarefoot pressures were 18.5±0.8, 12.1±0.9 and 10.5±0.7 N/cm^2, respectively. In running shoes with a heel height of 39.5 mm and a midsole height of 6.5 mm, the stance phase was %43.4±1.3, the flight phase was %56.6±1.3, and the stride length was 187±3. Forefoot, midfoot and rearfoot pressures were 19.3±0.7, 15.8±0.8, 11±7±0.8 N/cm^2, respectively. In high-soled shoes, 163% of body weight was loaded on the forefoot and 57% on the rearfoot, while in low-soled shoes, the forefoot was loaded by 172% and the rearfoot is 66%.

Results: The increasing in heel height did not make a significant difference in the stance and flight phases, but it decreased the forefoot, midfoot and rarefoot pressures. It also reduced the loading rate on the plantar pressure of the foot.

Keywords: Footwear, heel elevation, running, plantar pressure

Spor Yönetiminde Macera Temelli Eğitim Uygulamaları

Nuh Osman YILDIZ[1]

[1] **Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Bolu**

ÖZET

Giriş ve Amaç: Günümüzde bireyleri eğiten ve beceri gelişimini sağlayan birçok eğitim programı mevcuttur. Bu programlar hedef kitlelerin eğitimlerinde farklı öğretim yöntem ve tekniklerini benimsemektedir. Bu yöntem ve modellerden bir tanesi de deneyimsel öğrenme modelidir. Dünyada birçok eğitim alanında önemi vurgulanan bu model, Spor Yönetimi Akreditasyonu Komisyonu (COSMA) tarafından da mesleki gelişim için hayati önem taşıyan bir yöntem olarak kabul edilmiştir. Bu bağlamda söz konusu çalışma deneyimsel/yaparak/yaşayarak öğrenme modeli doğrultusunda yapılandırılmış macera temelli eğitim uygulamalarının spor yöneticiliği eğitimi ile entegrasyonunu incelemeyi amaçlamaktadır.

Yöntem: Macera temelli eğitim uygulamalarının spor yöneticiliği eğitimi ile entegrasyonunu inceleyen bu çalışma nitel araştırma yöntemleri ile yapılandırılmıştır. Veriler doküman analizi tekniği ile toplanmış, içerik analizi ile çözümlenmiştir.

Bulgular: Macera eğitimi, katılımcılarına eğitim sırasında karşılaşılan deneyimler aracılığıyla, inisiyatif alıp aktif bir rol oynayarak ve buna bağlı olarak deneyime dayalı bir öğrenme imkanı sunmaktadır. Ayrıca bu eğitimlerin katılımcılarda, problem çözme, iletişim, takımdaşlık, yaratıcılık, liderlik gibi yaklaşık 50 kadar beceride gelişim sağladığı tespit edilmiştir.

Sonuçlar: Macera eğitimi çıktıları incelendiğinde; bulgular kısmında da söz edilen becerilerin istihdam edilebilirlik ihtimalini arttıran 21. yüzyıl becerilerinin yanı sıra spor yöneticilerinde de olması beklenen beceriler arasında olduğu dolayısıyla macera (temelli) eğitim uygulamalarının spor yöneticiliği eğitimi ile entegrasyonunun spor yönetimi noktasında verilen eğitime katkı sağlayacağı sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Deneyimsel öğrenme, Macera eğitimi, Açık alan etkinlikleri, Kapalı alan etkinlikleri

Adventure Based Learning Activities in Sports Management

Nuh Osman YILDIZ[1]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: Nowadays, there are many training programs that train individuals and provide skill development. These programs adopt different teaching methods and techniques in the education of target audiences. One of these methods and models is the experiential learning model. This model, whose importance is emphasized in many fields of education in the world, has been accepted as a vital method for professional development by the Sports Management Accreditation Commission (COSMA). In this context, this study aims to examine the integration of adventure based learning activities structured in line with the experiential learning model with sports management education.

Materials and Methods: This study, which examines the integration of adventure based learning activities with sports management education, was structured with qualitative research methods. The data were collected by document analysis technique and analyzed by content analysis.

Findings: Adventure education offers its participants an experiential learning opportunity by taking initiative and playing an active role through the experiences encountered during the training.
In addition, it has been determined that these trainings provide improvement in about 50 skills in the participants, such as problem solving, communication, teamwork, creativity, leadership, etc.

Results: When the adventure education outputs are examined; It has been determined that the skills mentioned in the findings section are among the skills expected to be in sports managers as well as 21st century skills that strengthen the possibility of employability.
Therefore, it has been concluded that the integration of adventure (based) education practices with sports management education will contribute.

Keywords: Experiential learning, Adventure education, Outdoor activities, Indoor activities

Bir Günlük İç Mekan Macera Eğitim Uygulamalarının Yaratıcı Kişilik Özellikleri Üzerine Etkisi

Nuh Osman YILDIZ[1], Tayfun Gürkan BOSTANCI[2], Zülbiye KAÇAY[3]

[1] Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Bolu
[2] Düzce Üniversitesi, Düzce
[3] Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Çanakkale

ÖZET

Giriş ve Amaç: Gün geçtikçe etkisini daha fazla hissettiren rekabet olgusu ile birlikte, örgütlerin varlığını koruyarak sürdürülebilirliklerini daimi kılmaları da zorlaşmaya başlamıştır. Bu yüzden örgütlerin rekabet avantajı sağlayarak üstünlük elde etmesi gerekmektedir. Bu durum ancak çalışanlarının örgütlerine yeni fikirler, ürünler veya hizmetler gibi sayısı arttırılabilecek yaratıcı çözümler geliştirmeleri ile mümkün olacaktır. Bu doğrultuda örgütlerin çalışanlarının yaratıcılık noktasındaki becerilerini geliştirmeleri önem arz etmektedir. Bu gelişimi sağlayacak alternatif eğitim yöntemlerinden bir tanesi de yaşayarak öğrenme modelidir. Bu bağlamda söz konusu çalışma, bir günlük iç mekan (indoor) macera eğitim uygulamalarının yaratıcı kişilik özellikleri üzerine etkisini araştırmak amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Çalışma, kontrol grupsuz tek gruplu ön-test son-test yarı deneysel desene göre dizayn edilmiştir. Çalışma grubu, seçkisiz olmayan örnekleme yöntemlerinden basit tesadüfi örnekleme tekniğine göre belirlenmiş 30 beyaz yaka turizm şirketi çalışanlarından oluşmaktadır. Katılımcılara ilişkin bilgiler incelendiğinde; 10'u kadın(%33,3), 20'si erkek(%66,7), yaş ortalamalarının 28,83, kurumdaki çalışma sürelerinin ortalamalarının 2,56 olduğu tespit edilmiştir. Çalışmada veri toplama aracı olarak Şahin ve Danışman (2017) tarafından geliştirilen "Yaratıcı Kişilik Özellikleri Ölçeği" (YKÖÖ) kullanılmıştır. Verilerin analizi için ilişkili örneklemler t testi, bağımsız örneklemler t testi ve korelasyon analizi kullanılmıştır.

Bulgular: Analizler sonrası ön-test–son-test puanlarına ilişkin kendine güven ve risk alma alt boyutları açısından anlamlı bir fark bulunmamış, amaç yönelimlilik, içsel motivasyon ve Yaratıcı Kişilik Özellikleri Ölçeği toplam puanı açısından sontest puanları lehine anlamlı fark tespit edilmiştir.

Sonuçlar: Sonuç olarak kapalı alanda yapılan bir günlük macera temelli eğitiminin çalışanların yaratıcı kişilik özellikleri üzerinde olumlu etki oluşturduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Yaşantısal öğrenme, 21. yüzyıl becerileri, Kapalı alan etkinlikleri

The Effect of One-Day Indoor Adventure Education Activities on Creative Personality Traits

Nuh Osman YILDIZ[1], Tayfun Gürkan BOSTANCI[2], Zülbiye KAÇAY[3]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: Due to the increasing effect of the competition phenomenon day by day, it is getting harder for organizations to protect their own existence. For this reason, organizations need to gain an advantage over their competitors by providing a competitive advantage. This will only be possible if its employees develop creative solutions for their organizations such as new ideas, products or services that can be increased in number. It is important for organizations to develop their employees' creativity skills. One of the alternative education methods that will provide this development is the experiential learning model. In this context, this study was conducted to investigate the effect of one-day indoor adventure learning activities on creative personality traits.

Materials and Methods: The study was designed according to a single-group pre-test post-test quasi-experimental design without a control group. The study group consists of 30 white-collar tourism company employees selected according to the simple random sampling technique, which is one of the non-random sampling methods. When the information about the participants is examined; It was determined that 10 females (33.3%) and 20 males (66.7%), had an average age of 28.83, and an average of 2.56 working hours in the organization. As a data collection tool in the study, the "Creative Personality Traits Scale" (CPTS) developed by Şahin and Danışman (2017) was used. Related samples t-test, independent samples t-test and correlation analysis were used for data analysis.

Findings: After the analyses, no significant difference was found in terms of self-confidence and risk-taking sub-dimensions of pre-test-post-test scores. A significant difference was found in favor of posttest scores in terms of task oriented, internal motivation and Creative Personality Traits Scale total score.

Results: As a result, it has been concluded that one-day indoor adventure-based learning has a positive effect on the creative personality traits of the employees.

Keywords: Experiential learning, 21st century skills, Indoor activities

Espor Öğrenci Kulüplerine Üye Üniversite Öğrencilerinin Espor İzleyici Taleplerinin İncelenmesi

Alpar Aser SABUNCU[1] İbrahim Fatih YENEL[2]

1 **İstanbul Aydın Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, İstanbul**
2 **Gazi Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Ankara**

ÖZET

Giriş ve Amaç: Araştırmanın amacı espor öğrenci kulüplerine üye üniversite öğrencilerinin, espor izleyici taleplerinin bazı demografik değişkenlerle birlikte incelenmesidir.

Yöntem: Araştırma tarama modelinde betimsel bir araştırmadır. Araştırmanın örneklemini, uygun örnekleme yöntemiyle seçilen İstanbul Aydın Üniversitesi espor kulübüne üye öğrenciler oluşturmaktadır. Araştırmaya katılan öğrenci grubunu %20.5'i (n = 23) kadın ve %79.5'i (n = 89) erkek olmak üzere 112 espor kulübüne üye öğrenci oluşturmuştur. Araştırmaya katılan öğrencilerin yaş ortalanması 20.41, öğrenciler ortalama 5 yıldır espor ile ilgilenmektedir.. Araştırmaya katılan öğrencilerin %10.7'si Bireysel, %73.2'si takım ve %16.1'I hem bireysel hem takım oyunlarını tercih etmektedir. Araştırmada veri toplama aracı olarak kişisel bilgi formu ve Kilci ve Yalçıner (2020) tarafından Türkçe uyarlaması yapılan "Espor İzleyici Talepleri Ölçeği (ESİTÖ)" kullanılmıştır. Verilerin çözümlenmesi SPSS 22 programı kullanılarak yapılmıştır. Espor kulübü öğrencilerinin ESİTÖ'den aldıkları puanlar ile ikili karşılaştırmalarda T testi, çoklu karşılaştırmalarda ANOVA kullanılmıştır. ESİTÖ'den alınan puanlar ile yaş ve espora katılım süresi arasındaki ilişkinin belirlenmesi için Pearson Momentler Çarpımı Korelasyon Katsayısı kullanılmıştır. Anlamlılık düzeyi $p < .05$ olarak alınmıştır.

Bulgular ve Sonuçlar: Araştırma sonucunda katılımcıların ESİTÖ'den aldıkları puanlar ile cinsiyetleri, espora katılım durumları, haftalık espor müsabakalarını izleme süreleri, haftalık oyun oynama süresi ve tercih ettikleri oyun özellikleri (bireysel ve takım oyunları) arasında anlamlı fark bulunamamıştır. Katılımcıların ESİTÖ'den aldıkları puanlar ile espor katılım süresi arasında anlamlı ilşki bulunamamıştır. Katılımcıların ESİTÖ'den aldıkları puanlar ile yaşları arasında yayın kalitesi alt boyutunda anlamlı ilişki bulunurken ESİTÖ toplam puan ve diğer alt boyutlarda ilişki bulunamamıştır. Bu durum katılımcıların yaşları arttıkça yayın kalitesinden beklentilerinin de arttığı şeklinde yorumlanabilir.

Anahtar Kelimeler: Espor, İzleyici Talepleri, Dijital oyun

Exploring Esports Spectator Demands of Undergraduate Student Members of Esports Student Clubs

Alpar Aser SABUNCU[1] İbrahim Fatih YENEL[2]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: The present research attempted to uncover the esports spectator demands among undergraduate student members of esports student clubs by some of their demographic characteristics.

Materials and Methods: The sample of this descriptive, correlational research consisted of 112 conveniently selected undergraduate student members, 20.5% (n = 23) females and 79.5% (n = 89) males, of esports student clubs at Istanbul Aydin University. The mean age of the participants was found to be 20.41 years, and the students were interested in esports for an average of 5 years. While 10.7% of the participants preferred individual games, 73.2% preferred team games, and 16.1% adopted both individual and team games. The data were collected using a demographic information form and the "Scale for Esports Spectator Demands (SESD)," adapted into Turkish by Kilci and Yalçıner (2020). While pair-wise comparisons of the participants' SESD scores were performed using independent samples *t*-test, one-way analysis of variance (ANOVA) was adopted to make multiple comparisons. Moreover, Pearson product-moments correlation coefficients were calculated to reveal the relationships between the SESD scores and age and career duration of esports. All analyses were performed on SPSS 22.0, and a p-value < 0.05 was considered statistically significant.

Findings and Results: The findings revealed no significant relationships between the participants' SESD scores and gender, esports participation, spectating time of esports competitions, weekly time spent watching esports competitions, weekly gaming time, career duration of esports, and preferred game characteristics (individual and team games). While being significantly correlated with the scores on the broadcast quality subscale, age was not significantly related to the SESD total scores and the scores on the other sub-scales, which may be because older esports players have increased expectations from the broadcast quality of competitions.
It was observed that as the emotion regulation skills of the referees increased, their self-efficacy increased, and as their self-efficacy increased, their emotion regulation skills increased.

Keywords: esports, spectator demands, digital games

12-14 Yaş Grubunda Eğitsel Oyunların Çoklu Zekâ, Dikkat ve Motor Beceri Üzerine Etkisinin İncelenmesi*

Ahmet Yavuz MALLI[1], Nurcan DEMİREL[2]

[1]Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Erzincan
[2]Atatürk Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Erzurum
*Bu çalışma Doç. Dr. Nurcan DEMİREL danışmanlığında 2022 yılında tamamlanan "12-14 Yaş Grubunda Eğitsel Oyunların Çoklu Zekâ, Dikkat ve Motor Beceri Üzerine Etkisinin İncelenmesi" adlı Doktora Tezinden üretilmiştir.

ÖZET

Giriş ve Amaç: Bu çalışmanın amacı eğitsel oyunların 12- 14 yaş grubu öğrencilerde çoklu zekâ, dikkat ve motor beceri düzeyleri üzerine etkisini incelemektir.

Yöntem: Bu araştırma ön test son test kontrol gruplu yarı deneysel modelde yürütülmüştür. Araştırmaya 6. ve 7. Sınıfa devam eden 40'ı deney 33'ü kontrol grubu olmak üzere toplam 73 kişi katılmıştır. Araştırmaya katılan deney grubu öğrencilerine 14 hafta uyarlanmış eğitsel oyun programı uygulanmış ve bağımlı değişkenler üzerine etkisini incelemek amaçlanmıştır. Elde edilen veriler SPPS programı ile analiz edilmiştir. Öncelikle verilere normallik analizi uygulanarak parametrik testlerin uygunluğu gözden geçirilmiş ve verilerin normal dağılım gösterdiği belirlenmiştir. Buradan hareketle grup içi karşılaştırmalarında bağımlı gruplar t testi, gruplar arası karşılaştırmalarda bağımsız gruplar t testi uygulanmıştır.

Bulgular. Araştırmada eğitsel oyun programı uygulanan deney grubu öğrencilerinin çoklu zekâ düzeyleri ön test ve son test puan ortalamalarının karşılaştırılması sonucunda müziksel zekâ alanında son test puan ortalamalarının ön test ortalamalarına göre istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek olduğu tespit edilmiştir. Ayrıca deney grubunun dikkat ve motor beceri düzeyleri ön test- son test ortalamalarının karşılaştırılmasında son testler lehine istatistiksel olarak anlamlı farklılık tespit edilmiştir.

Sonuç: Uygulanan eğitsel oyun programının öğrencilerin müziksel ritmik zekâ alanlarına, dikkat ve motor beceri düzeylerine olumlu etkilerinin olduğu bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Eğitsel Oyun, Motor Beceri, Dikkat, Çoklu Zekâ

Investıgation Of The Effect Of Educational Games On Multiple Intelligence, Attention and Motor Skills In 12-14 Age Group

Ahmet Yavuz MALLI[1], Nurcan DEMİREL[2]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: The aim of this study is to examine the effects of educational games on multiple intelligence, attention and motor skill levels in 12-14 age group students.

Materials and Methods: In this research, a semi-experimental model with pre-test post-test control group was used. A total of 73 people took part as a study group, 40 of whom are experimental and 33 control groups who study in 6th and 7th grades. In order to examine the effect of educational games on the dependent variables of the research, a 14-week adapted educational game program was carried out on the experimental group The data obtained have been analyzed via SPSS program. It is observed that it is appropriate to use parametric tests by performing normality analysis of the data. From this point of view, dependent groups t-test has been used for in-group comparisons, and independent groups t-test has been used for intergroup comparisons.

Findings: In the study, a statistically significantly high has been found in favor of the post-tests in the musical intelligence type in the comparison of the pre-test and post-test averages of the intelligence levels of the experimental group students who participated in the educational game program. Moreover, the attention and motor skill levels of the experimental group students have been found to be statistically significant differences in favor of the post-tests in the comparison of the pretest- posttest averages.

Result: It has been found that the educational games program carried out on the students has a positive effect on the musical rhythmic intelligence areas, attention and motor skill levels.

Keywords: Educational Games, Motor Skills, Attention, Multiple Intelligence

Sporla İlgili Metaforik Algıların Kuşaklara Göre İncelenmesi

Hasan Buğra EKİNCİ[1], Ahmet Yavuz MALLI[1], Cemil Tuğrulhan ŞAM[2], Nurcan DEMİREL[2]

[1] Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi, Erzincan
[2] Atatürk Üniversitesi, Erzurum

ÖZET

Giriş ve Amaç: Bu araştırmanın amacı farklı kuşakların spor kavramıyla ilgili algılarını metafor metodu kullanarak belirlemektir.

Yöntem: Bu araştırma spora yönelik algıları ortaya koyması bakımından nitel araştırma desenlerinden olgubilim kapsamında yapılmıştır. Araştırma grubu Erzincan ilinde farklı kuşaklarda bulunan 56'sı kadın 49'u erkek olmakla birlikte toplam 105 Kişiden oluşmaktadır. Araştırma verileri katılımcıların "Spor ……. gibidir. Çünkü……" cümlesini tamamlamaları ile elde edilmiştir. Katılımcıların beyan ettikleri düşünce ve görüşler ile sınırlıdır. Verilerin analizi " tasnif etme, adlandırma, kategori geliştirme, geçerlik ve güvenirliği sağlama ve verileri bilgisayar ortamına aktarma" aşamalarından oluşmuştur.

Bulgular: Araştırmaya katılan toplam 105 katılımcı, X kuşağı spor 46, Y kuşağı 48, Z kuşağı 40 metafor üretmişlerdir. Üretilen bu metaforların ait olduğu kategoriler incelendiğinde Sağlık, Yaşam, Rahatlama ve Pozitif katkı kategorilerine ait metaforlar ürettikleri anlaşılmıştır.

Sonuçlar: Sonuç olarak spor algısı bütün kuşaklarda benzer metaforlarla açıklandığı anlaşılmaktadır. Bu sonuç spor yapısının tarihsel süreçte başkalaşım yaşamadan varlığını sürdürdüğüne işaret etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Metafor, Spor Algısı, X Y ve Z Kuşağı

Investigation Of Sports Related Metaphoric Perceptions According to Generations

Hasan Buğra EKİNCİ[1], Ahmet Yavuz MALLI[1], Cemil Tuğrulhan ŞAM[2], Nurcan DEMİREL[2]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: The aim of this research is to determine the perceptions of different generations about the concept of sport by using the metaphor method

Materials and Methods: This research was carried out within the scope of phenomenology, one of the qualitative research designs, in terms of revealing the perceptions about sports. The research group consists of a total of 105 people, 56 women and 49 men, from different generations in the province of Erzincan. The research data showed that the participants "Sports ……. like this. Because ……" is obtained by completing the sentence. It is limited to the thoughts and opinions expressed by the participants. The analysis of the data consisted of the stages of "classifying, naming, developing a category, ensuring validity and reliability, and transferring the data to the computer environment".

Findings: A total of 105 participants participated in the research, generation X sport 46, Y generation 48, Z generation 40 metaphors. When the categories to which these metaphors belong are examined, it is understood that they produce metaphors belonging to the categories of Health, Life, Relaxing and Positive Contribution.

Results: As a result, it is understood that the perception of sports is explained with similar metaphors in all generations. This result shows that the perception of sports continues to exist without any change in the historical process.

Keywords: Metaphor, Sports Perception, X Y And Z Generations

Ortaöğretim Öğrencilerinde Algılanan Serbest Zaman Engelleri ve Mutluluk Üzerine Bir Araştırma

Ali Selman ÖZDEMİR[1] Aygül ÇAĞLAYAN TUNÇ[1] Aydın KARAÇAM[1] Abdurrahman DÜZDEMİR[2]

[1] İstanbul Aydın Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, İstanbul
[2] İstanbul Aydın Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü

ÖZET

Giriş ve Amaç: Bu çalışmanın amacı, ortaöğretim öğrencilerinin algılanan serbest zaman engelleri ile mutluluk düzeylerinin incelenerek çeşitli değişkenlere göre karşılaştırılmasıdır.

Yöntem: Araştırma, ilişkisel tarama modelinde betimsel bir çalışma olup, örneklemi uygun örnekleme yöntemi ile oluşturulmuştur. Araştırmaya, 2021-2022 eğitim öğretim yılında İstanbul ve İzmir illerine bağlı çeşitli ortaöğretim kurumlarında öğrenim gören, 14 ve 18 yaşları arasında 246 kız (%64.9) ve 133 erkek (%35.1) olmak üzere toplam 379 öğrenci katılmıştır ($\bar{X}$ yaş=15.80, ss=1.13). Araştırmada kullanılan veri toplama aracı iki bölümden oluşmaktadır. Birinci bölümde, demografik özellikler ve serbest zaman değerlendirme alışkanlıklarını ölçen sorulara yer verilmiştir. İkinci bölümde ise; Alexandris ve Carrol (1997) tarafından geliştirilmiş Türk kültürüne adaptasyonu Gürbüz ve ark. (2020) tarafından yapılmış Boş Zaman Engelleri Ölçeği-18 (BZEÖ-KF) ile Argyle ve ark. (1989) tarafından geliştirilmiş, Hills ve Argyle (2002) tarafından revize edilmiş, Doğan ve Akıncı tarafından Türk kültürüne adaptasyonu sağlanmış Oxford Mutluluk Ölçeği Kısa Formu OMÖ-K kullanılmıştır. Verilerin analizinde; betimsel istatistikler, ikili karşılaştırmalarda t testi, çoklu karşılaştırmalarda tek yönlü varyans analizi ANOVA testi ve Pearson Korelasyon testinden yararlanılmıştır. İstatistiksel analizler, %95 güven aralığı ve α=.05 anlamlılık düzeyinde değerlendirilmiştir.

Bulgular ve Sonuçlar: Araştırma sonuçlarına göre; ortaöğretim öğrencilerinin algılanan serbest zaman engelleri ile mutluluk ölçeği puanlarında cinsiyetlerine, algılanan refah düzeylerine, düzenli bir serbest zaman değerlendirme aktivitesine sahip olma durumlarına, katıldıkları serbest zaman değerlendirme aktivitelerinden tatmin olma durumlarına, herhangi bir kulüp veya topluluğa üye olma durumlarına, serbest zaman değerlendirme aktivitelerine bütçe ayırmakta zorlanma durumlarına göre anlamlı farklar oluştuğu tespit edilmiştir. Öte yandan, öğrencilerin algıladıkları serbest zaman engelleri puanları yükseldikçe mutluluk puanlarının düşüş gösterdiği belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Serbest zaman engelleri, mutluluk, ortaöğretim öğrencileri

A Study on Perceived Leisure Constraints and Happiness in High School Students

Ali Selman ÖZDEMİR[1] Aygül ÇAĞLAYAN TUNÇ[1] Aydın KARAÇAM[1] Abdurrahman DÜZDEMİR[2]

[1]Istanbul Aydın University Faculty of Sports Sciences, Istanbul

ABSTRACT

Introduction and Purpose: The aim of this study is to examine the perceived leisure constraints and happiness levels of high school students and compare them according to various variables.

Materials and Methods: The research is a descriptive study in the relational screening model, and its sample was formed by convenience sampling method. A total of 379 students, 246 girls (64.9%) and 133 boys (35.1%), between the ages of 14 and 18, studying at various high schools in Istanbul and Izmir in the 2021-2022 academic year, participated in the research ($\bar{X}$ yaş=15.80, ss=1.13). The data collection tool used in the research consists of two parts. In the first part, questions measuring demographic characteristics and leisure habits are included. In the second part, developed by Alexandris and Carrol (1997), adapted to Turkish culture by Gürbüz et al. (2020), Leisure Barriers Scale-18 (LCQ-SF), developed by Argyle et al. (1989), revised by Hills and Argyle (2002), adapted to Turkish culture by Doğan and Akıncı, Oxford Happiness Inventory Short Form was used. In the analysis of data, descriptive statistics, t-test in pairwise comparisons, one-way analysis of variance in multiple comparisons, ANOVA test and Pearson correlation coefficient were used.

Findings and Results: According to the research results; It allocates a budget for high school students' perceived leisure barriers and happiness scale scores, their gender, perceived well-being, having a regular leisure time activity, being satisfied with the leisure time activities they participate in, being a member of any club or community, and leisure activities that those was determined that there were significant differences according to the stress conditions.

Keywords: Perceived leisure constraints, happiness, high school students

Ortaöğretim Öğrencilerinde Serbest Zaman Okuryazarlığı ve Sosyal Uyumun İncelenmesi

Ali Selman ÖZDEMİR[1] Bekir Erhan ORHAN[1] Aydın KARAÇAM[1] Aygül ÇAĞLAYAN TUNÇ[1]

[1] İstanbul Aydın Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, İstanbul

ÖZET

Giriş ve Amaç: Bu çalışmanın amacı, ortaöğretim öğrencilerinin serbest zaman okuryazarlığı ile sosyal uyum düzeylerinin incelenerek çeşitli değişkenlere göre karşılaştırılmasıdır.

Yöntem: Araştırma, ilişkisel tarama modelinde betimsel bir çalışma olup, örneklemi uygun örnekleme yöntemi ile oluşturulmuştur. Araştırmaya, İstanbul ve Ankara illerine bağlı çeşitli ortaöğretim kurumlarında öğrenim gören, 14 ve 18 yaşları arasında 246 kız (%63.7) ve 140 erkek (%36.3) olmak üzere toplam 386 öğrenci katılmıştır ($\bar{X}$ yaş=16.38, ss=1.08). Araştırmada kullanılan veri toplama aracı iki bölümden oluşmaktadır. Birinci bölümde, demografik özellikler ve serbest zaman değerlendirme alışkanlıklarını ölçen sorulara yer verilmiştir. İkinci bölümde ise; Arslan (2018) tarafından geliştirilmiş Serbest Zaman Okuryazarlığı Ölçeği ile Aydoğdu ve Gürsoy (2020) tarafından geliştirilmiş Sosyal Uyum Ölçeği kullanılmıştır. Verilerin analizinde; betimsel istatistikler, ikili karşılaştırmalarda t testi, çoklu karşılaştırmalarda tek yönlü varyans analizi ANOVA testi ve Pearson Korelasyon testinden yararlanılmıştır. İstatistiksel analizler, %95 güven aralığı ve α=.05 anlamlılık düzeyinde değerlendirilmiştir.

Bulgular ve Sonuçlar: Araştırma sonuçlarına göre; ortaöğretim öğrencilerinin serbest zaman okuryazarlığı ve sosyal uyum ölçeği puanlarında algılanan refah düzeylerine, düzenli bir serbest zaman değerlendirme aktivitesine sahip olma durumlarına, katıldıkları serbest zaman değerlendirme aktivitelerinden tatmin olma durumlarına, herhangi bir kulüp veya topluluğa üye olma durumlarına, serbest zaman değerlendirme aktivitelerine bütçe ayırmakta zorlanma durumlarına göre anlamlı farklar oluştuğu tespit edilmiştir. Öte yandan, öğrencilerin serbest zaman okuryazarlığı puanları yükseldikçe sosyal uyum puanlarının da yükseldiği belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Serbest zaman okuryazarlığı, sosyal uyum, ortaöğretim öğrencileri

Investigation into Leisure Literacy and Social Cohesion in High School Students

Ali Selman ÖZDEMİR[1] Bekir Erhan ORHAN[1] Aydın KARAÇAM[1] Aygül ÇAĞLAYAN TUNÇ[1]

[1]Istanbul Aydın University Faculty of Sports Sciences, Istanbul

ABSTRACT

Introduction and Purpose: The aim of this study is to examine the leisure literacy and social adaptation levels of high school students and to compare them according to various variables.

Materials and Methods: The research is a descriptive study in the relational screening model, and its sample was formed by convenience sampling method. A total of 386 students, 246 girls (63.7%) and 140 boys (36.3%), between the ages of 14 and 18, studying at various high schools in the provinces of Istanbul and Ankara, participated in the research ($\bar{X}$ age=16.38, sd=1.08). The data collection tool used in the research consists of two parts. In the first part, questions measuring demographic characteristics and leisure habits are included. In the second part, Leisure Literacy Scale developed by Arslan (2018) and Social Cohesion Scale developed by Aydoğdu and Gürsoy (2020) were used. In the analysis of the data, descriptive statistics, t-test in paired comparisons, one-way analysis of variance in multiple comparisons, ANOVA test and Pearson correlation coefficient were used. Statistical analyzes were evaluated at 95% confidence interval and α=.05 significance level.

Findings and Results: According to the results of the research, it has been determined that there are significant differences according to school students' leisure literacy and social cohesion scale scores were determined by their perceived well-being, having a regular leisure time activity, being satisfied with the leisure time activities they participated in, being a member of any club or community, and leisure activities, the difficulties in allocating a budget. On the other hand, it was determined that as the students' leisure literacy scores increased, their social cohesion scores also increased.

Keywords: Leisure literacy, social cohesion, high school students

Spor Bilimlerinde Öğrenim Gören Öğrencilerin Liderlik Yönelimlerinin İncelenmesi

Samet ZENGİN[1], Mustafa Barış SOMOĞLU[2]

[1] Trabzon Üniversitesi/Trabzon
[2] Milli Eğitim Bakanlığı/ Gümüşhane

ÖZET

Giriş ve Amaç: Bu araştırmanın amacı; spor bilimleri fakültesinde okuyan öğrencilerin liderlik yönelim düzeylerini belirlemek ve belirlenen değişkenler açısından incelemektir.

Yöntem: "Araştırma kolay örnekleme yöntemi ile yapılmıştır. Araştırma kapsamında 2022-2023 eğitim-öğretim yılında Trabzon spor bilimleri fakültesinde okuyan toplam 233 kişiden (%39,5 bayan ve %60,5 erkek) veriler toplanmıştır. Araştırmada veri toplama aracı olarak, Lee G. Bolman ve Terrence E. Deal (1990) tarafından geliştirilen, Türk kültürüne adaptasyonu Dereli (2003) tarafından yapılan "Liderlik Yönelimleri Ölçeği" kullanılmıştır. Ölçek; "insana yönelik liderlik, yapıya yönelik liderlik, dönüşümsel liderlik ve karizmatik liderlik" durumlarını belirlemeye yönelik 4 alt boyuttan oluşmaktadır. Verilerin değerlendirilmesinde istatistiksel yöntem olarak; betimsel istatistikler, bağımsız gruplar için t-testi ve tek yönlü varyans analizi (ANOVA) kullanılmıştır.

Bulgular: Verilerden elde edilen analiz sonuçlarına göre öğrencilerin liderlik yönelimleri; yaş, cinsiyet, mezun olunan lise türü, doğum sırası, kardeş sayısı, anne ve babanın mesleği, gelir düzeyi, spor branşı, spor yapma yılı, boş zaman aktiviteleri, günlük kitap okuma saati, günlük internet kullanım saati, günlük uyuma saatleri değişkenlerine göre liderlik yönelimlerinde anlamlı fark tespit edilirken; medeni durum (evli, bekar) yaşadığı yer (köy, ilçe şehir), aile yapısı (çekirdek ve geniş aile), anne ve baba eğitim düzeyi, yaşam alanı (ailesi veya aile dışında yurt, ev arkadaşları gibi), sigara kullanımı değişkenlerine göre anlamlı farklılık göstermemiştir.

Sonuçlar: Araştırma, spor biliminde okuyan öğrencilerinin ortalamanın üzerinde liderlik yönelimleri sergilediği görülmüştür. Analiz sonuçları incelendiğinde; 18-21 yaş aralığında olanların 22-25 yaş aralığında olanlardan (dönüşümsel liderlik boyutunda), erkek katılımcıların (insana yönelik liderlik ve yapıya yönelik liderlik boyutlarında) kadın katılımcılardan, düz lise okuyanların diğer lise türü okuyanlardan, ilk çocuk olanların son çocuk olanlardan ve ortanca çocuk olanların son çocuk olanlardan (insana yönelik liderlik ve dönüşümsel liderlik boyutlarında), tek kardeşe sahip olanların, 2 ve üzeri kardeşe sahip olanlardan, serbest mesleğe sahip olan annelerin çocukları diğer meslek gruplarında çalışanlardan, baba mesleği memur olanların diğer meslek gruplarında çalışanlardan, gelir düzeyi orta olanların gelir düzeyi düşük ve yüksek olanlardan, takım sporu yapanların (insana yönelik liderlik, yapıya yönelik liderlik ve karizmatik liderlik boyutlarında) bireysel spor yapanlardan, amatör spor yapanların profesyonel spor yapanlardan, spor yapma yılı 1-3 arası olanların daha uzun spor yapanlardan ve 4-8 yıl arası spor yapanların 9 üzeri spor yapanlardan (yapıya yönelik liderlik ve karizmatik liderlik boyutlarında), müzik ve resim hobisiyle ilgilenenlerin sinema ve tiyatro yapanlardan, kitap okumayanların kitap okuyanlardan, 4 saatin üzeri internet kullananların 1-3 saat kullananlardan (insana yönelik liderlik, yapıya yönelik liderlik ve karizmatik liderlik boyutlarında), 6 saatten az uyuyanların 7-8 saat uyuyanlardan (insana yönelik liderlik ve yapıya yönelik liderlik boyutlarında) daha yüksek liderlik yönelimlerine sahip olduğu saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Öğrenci, Lider, Liderlik, Lider Özellikleri,

Investigation of Leadership Tendencies of Students in Sports Science

Samet ZENGİN[1], Mustafa Barış SOMOĞLU[2]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: The purpose of this research; The aim of this study was to determine the leadership orientation levels of the students studying at the faculty of sports sciences and to examine them in terms of the determined variables.

Materials and Methods: The research was conducted with easy sampling method. Within the scope of the research, a total of 233 people (39.5% female and 60.5% male) studying at Trabzon Faculty of Sports Sciences in the 2022-2023 academic year. The "Leadership Orientation (Self) Survey" developed by Lee G. Bolman and Terrence E. Deal (1990) and adapted to Turkish culture by Dereli (2003), was used as a data collection tool in the research. Scale; It consists of 4 sub-dimensions to determine "Human orientation leadership, structure-oriented leadership, transformational leadership and charismatic leadership". The statistical methods and tools used for data evaluation were descriptive statistics, T- tests for independent groups, one-way analysis of variance (one-way ANOVA),

Findings: According to the results of the analysis made with independent variables; Leadership according to the variables of age, gender, type of high school graduated, birth order, number of siblings, mother and father's occupation, income level, sports branch, year of doing sports, leisure activities, daily reading hours, daily internet usage hours, daily sleeping hours while a significant difference was detected in their orientation; marital status (married, single), place of residence (village, town, city), family structure (nuclear and extended family), education level of mother and father, living space (such as dormitory, roommates outside the family or family), smoking use. no difference was observed.

Results: The research showed that students studying in sports science displayed above-average leadership orientations.When the analysis results are examined; 18-21 age group from 22-25 age group (transformational leadership dimension), male participants (human-oriented leadership and structure-oriented leadership dimensions) from female participants, regular high school students from other high school type, first child from last child and middle child those who are the last children (in the dimensions of human-oriented leadership and transformational leadership), those who have one sibling, those who have 2 or more siblings, children of self-employed mothers who work in other occupational groups, those whose fathers are civil servants who work in other occupational groups, those with middle income those with low and high income levels, those who do team sports (in the dimensions of leadership towards people, leadership towards structure and charismatic leadership) from those who do individual sports, those who do amateur sports from those who do professional sports, those who do sports between 1-3 years old than those who do longer sports and 4-8 years of age. 9+ of those who do sports between years those who are open (in the dimensions of structure-oriented leadership and charismatic leadership), those who are interested in music and painting, those who make movies and theater, those who do not read books, those who use the Internet for more than 4 hours, those who use the Internet for 1-3 hours (in the dimensions of leadership for people, leadership for structure and charismatic leadership), It has been determined that those who sleep less than 6 hours have higher leadership orientations than those who sleep 7-8 hours (in the dimensions of leadership towards people and leadership towards structure).

Spor Bilimleri Fakültesi Öğrencilerinin Duygusal Zekâ Düzeyleri

Mustafa Barış SOMOĞLU[1], Samet ZENGİN[2]

[1] Milli Eğitim Bakanlığı/ Gümüşhane
[2] Trabzon Üniversitesi/Trabzon

ÖZET

Giriş ve Amaç: Bu araştırmanın amacı; spor bilimleri fakültesinde okuyan öğrencilerin duygusal zekâ düzeylerini belirlemek ve belirlenen değişkenler açısından incelemektir.

Yöntem: Araştırma kolay örnekleme yöntemi ile yapılmıştır. Araştırma kapsamında 2022-2023 eğitim-öğretim yılında Trabzon spor bilimleri fakültesinde okuyan toplam 233 kişi (%39,5 bayan ve %60,5 erkek) oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak araştırmacı tarafından oluşturulan "Kişisel Bilgi Formu" ve Reuven Bar-On (1997) tarafından geliştirilmiş, Türkçe'ye uyarlanması Acar (2001) tarafından yapılmış "Duygusal Zekâ ölçeği" kullanılmıştır. Ölçek; "Kişisel beceriler (Kendine saygı, Kendine güven, Kendini gerçekleştirme, Bağımsızlık, Duygusal benlik bilinci), Kişilerarası beceriler (Empati, Kişilerarası ilişkiler, Sosyal sorumluluk), Uyumluluk (Problem çözme, Gerçekçilik, Esneklik), Stresle başa çıkma (Strese dayanıklılık, Dürtü kontrolü), Genel ruh durumu (İyimserlik, Mutluluk)" gibi duygusal zekâ durumlarını belirlemeye yönelik 5 alt boyuttan ve her alt boyutta kendi içinde alt boyutlardan oluşan 87 ifadeden oluşmaktadır. Verilerin değerlendirilmesinde istatistiksel yöntem olarak; betimsel istatistikler, bağımsız gruplar için t-testi ve tek yönlü varyans analizi (ANOVA) kullanılmıştır.

Bulgular: Bağımsız değişkenlerle yapılan analiz sonuçlarına göre spor bilimleri öğrencilerinin duygusal zeka düzeyleri; yaş, cinsiyet, mezun olunan lise türü, yaşadığı yer (köy, ilçe şehir), doğum sırası, kardeş sayısı, anne ve baba eğitim düzeyi, anne ve babanın mesleği, gelir düzeyi, spor yapma yılı, boş zaman aktiviteleri, günlük kitap okuma saati, günlük internet kullanım saati, günlük uyuma saatleri, sigara kullanımı değişkenlerine göre duygusal zeka düzeylerinde anlamlı fark tespit edilirken; medeni durum (evli, bekar), aile yapısı (çekirdek ve geniş aile), spor branşı, spor branş seviyesi (amatör, profesyonel), yaşam alanı (ailesi veya aile dışında yurt, ev arkadaşları gibi), değişkenlerine göre anlamlı farklılık görülmemiştir.

Sonuçlar: Araştırma, spor biliminde okuyan öğrencilerinin ortalamanın üzerinde duygusal zekâ düzeylerine sahip olduğu görülmüştür. Analiz sonuçları incelendiğinde; 18-21 yaş aralığında olanların 22-25 yaş aralığında olanlardan (kişilerarası ilişkiler, stres yönetimi ve genel ruh hali boyutlarında), erkek katılımcıların kadın katılımcılardan (kişisel farkındalık, kişilerarası ilişkiler ve genel ruh hali boyutlarında), düz lise okuyanların diğer lise türü okuyanlardan (stres yönetimi hariç tüm boyutlarda), yaşadığı yer şehir olanların ilçe ve köylerde yaşayanlardan (kişisel farkındalık boyutunda), büyükşehir olanların ilçe ve köylerde yaşayanlardan (kişilerarası ilişkiler boyutunda), ilk çocuk olanların son olan çocuklardan (stres yönetimi hariç tüm boyutlarda) ve ortanca çocuk olanların son çocuk olanlardan (genel ruh hali ve şartlara ve çevreye uyum boyutlarında), tek kardeşe sahip olanların 2 ve üzeri kardeşe sahip olanlardan (stres yönetimi hariç tüm boyutlarda), anne eğitim durumu orta dereceli olan ilkokul ve üniversite olanlardan (kişilerarası ilişkiler boyutunda),baba eğitim düzeyi orta dereceli okul olanların ilkokul mezunlarından (kişilerarası ilişkiler boyutunda), serbest mesleğe sahip olan annelerin çocukları diğer meslek gruplarında çalışanlardan (kişilerarası ilişkiler boyutunda), baba mesleği memur olanların diğer meslek gruplarında çalışanlardan (stres yönetimi hariç tüm boyutlarda), gelir düzeyi orta olanların gelir düzeyi düşük ve yüksek olanlardan, spor yapma yılı 1-3 arası olanların daha uzun spor yapanlardan,

müzik ve resim hobisiyle ilgilenenlerin sinema ve tiyatro yapanlardan, kitap okumayanların kitap okuyanlardan, sigara kullanmayanların sigara kullananlardan (kişilerarası ilişkiler boyutunda), 6 saatten az uyuyanların 7-8 saat uyuyanlardan (kişilerarası ilişkiler boyutunda), internette çok vakit geçirenlerin daha az geçirenlerden daha yüksek duygusal zekaya sahip olduğu saptanmıştır. Araştırma spor bilimleri öğrencilerinin duygusal zekâ düzeylerini kişisel bilgilerden elde edilen sonuçlarla birlikte önemli bir boşluğu doldurduğu düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Spor bilimleri, Öğrenci, Sporcu, Duygusal zekâ

Emotional Quotient Levels Of Students Faculty Of Sports Sciences

Mustafa Barış SOMOĞLU[1], Samet ZENGİN[2]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: The purpose of this research; The aim of this study was to determine the emotional intelligence levels of the students studying in the faculty of sports sciences and to examine them in terms of the determined variables.

Materials and Methods: The research was conducted with easy sampling method. Within the scope of the research, a total of 233 people (39.5% female and 60.5% male) studying at Trabzon Faculty of Sports Sciences in the 2022-2023 academic year. The "Personal Information Form" created by the researcher and the " The Emotional Quotient Inventory (EQ-i) " developed by Reuven Bar-On (1997) and adapted into Turkish by Acar (2001) were used as data collection tools in the research. Scale; "Intrapersonal (Emotional Self-Awareness, Assertiveness, Self-Regard, Self-Actualisation, Independence,), Interpersonal (Empathy, Interpersonal Relationship, Social Responsibility), Adaptability (Problem Solving, Reality Testing, Flexibility,), Stress Management (Stress Tolerance, Impulse Control) control), General mood (Happiness, Optimism)" and 5 sub-dimensions to determine emotional intelligence states, and each sub-dimension consists of 87 statements consisting of sub-dimensions. The statistical methods and tools used for data evaluation were descriptive statistics, T- tests for independent groups, one-way analysis of variance (one-way ANOVA),

Findings: According to the results of the analysis made with independent variables; age, gender, type of high school graduated, place of residence (village, town, city), birth order, number of siblings, education level of mother and father, occupation of mother and father, income level, years of doing sports, leisure activities, daily reading hours While there was a significant difference in emotional intelligence levels according to the variables of daily internet use, daily sleeping hours, smoking; There was no significant difference according to the variables of marital status (married, single), family structure (elementary and extended family), sports branch, sports branch level (amateur, professional), living area (such as dormitory, housemates outside of family or family).

Results: The research showed that students studying in sports science have above-average emotional intelligence levels. When the analysis results are examined; Those aged 18-21 compared to those aged 22-25 (in the dimensions of interpersonal relationships, stress management and general mood), male participants compared to female participants (in the dimensions of Intrapersonal, interpersonal relations and general mood), and those who study regular high school than those who read other high school types (in all dimensions except for stress management), those who live in cities, those who live in towns and villages (in the dimension of Intrapersonal), those who live in metropolises, those who live in towns and villages (in the dimension of interpersonal relations), those who are the first child, those who are the last (in all dimensions except stress management) and those who are the middle child. The last children (in the dimensions of adaptation to general mood and adaptability), those who have only one sibling, those who have 2 or more siblings (in all dimensions except for stress management), those whose mothers have a medium education level in primary school and university (in the dimension of interpersonal relations), father from primary school graduates (in the dimension of interpersonal relations), the children of self-employed mothers from those who work in other occupational groups (in the dimension of interpersonal relations), those whose fathers are civil servants from those who work in other occupational groups (in all dimensions except stress management), those with a medium income level from those with low and

high income levels, Those who are between 1-3 years old are those who do sports longer, those who are interested in music and painting are those who make movies and theater, those who do not read books than those who read books, those who do not smoke are those who smoke (in the dimension of interpersonal relations), those who sleep less than 6 hours than those who sleep 7-8 hours (in the dimension of interpersonal relations), It has been determined that those who spend a lot of time on the Internet have higher emotional intelligence than those who spend less. It is thought that the research fills an important gap in the emotional intelligence levels of sports science students together with the results obtained from personal information.

Keywords: Sports science, Student, Athlete, Emotional intelligence

Spor Örgütlerinde Kadın Yöneticilerin Statüsü

Emre Belli[1], Burcu Sarıkaya[2]
Atatürk Üniversitesi, Erzurum

ÖZET

Giriş ve Amaç: Bir toplumda kadının spora katılımı o toplumda kadının statüsünün yansımasını ortaya koyar. Endüstrileşmiş ülkelerde kadınların spora katılım oranı fazla iken gelişmekte olan ülkelerde ise bu oran oldukça düşüktür. Çalışmalardan hareketle erkek ve kadın sayılarının neredeyse eşit olduğu, kadınların yıllar öncesinden kanunen eşit haklara sahip olduğu bilinen ülkemizde toplumsal cinsiyet eşitsizliği spor kurumlarında da karşımıza çıkmaktadır. Ulusal ve uluslararası spor yönetim organları, toplumsal cinsiyet eşitliğini sporun her alanına yayarak yenilikler üretme çabasındadır. Ancak sayısız yazılı düzenlemelere rağmen hayata geçirmede kayda değer boşluklar görülmektedir. Bu çalışma, eğitim yoluyla aşılamayacak engel olmadığı bilinci doğrultusunda toplumu bu konuda bilinçlendirmeyi ve farkındalık yaratmayı amaçlamaktadır.

Yöntem: Literatür taraması ile hazırlanan bu araştırmada öncelikle spor örgütlerine değinilmiş, spor yönetim kadrolarında kadının yeri istatistiksel verilerle açıklanmaya çalışılmış; daha sonra kadın hareketlerinin yoğunlaştığı; toplumsal cinsiyet kavramı üzerinde durulmuş son olarak geçmişten bugüne bu konularla ilgili yapılan bulgular derlenmiş, sporda kadın yöneticilere yönelik tutumlar ortaya konulmuştur.

Bulgular: Kadının spor örgüt kültüründe yerini açıklamaya yönelik hangi çalışmaya bakarsak bakalım kadının kadına yönelik düşüncelerinin erkeklere göre daha olumlu olduğunu görürürüz. Kadınlar ev işleri aile sorumlulukları gibi ödevlerle birlikte iş hayatında başarıyı yakalayan iyi yöneticidirler, buna karşın yönetim mevkilerinde yükselmede kadına yüklenen cinsel kalıpları bir türlü aşamamışlardır.

Sonuçlar: Tarihsel süreçteki çalışmalara baktığımızda erkeğin kadını farklı, özel bir varlık olarak gördüğünü yadsıyamayız. Ataerkil toplumu doğuran bu bakış açısının her türlüsünün yanlış olduğu çalışmalar ışığında görülmüştür. Günümüzde kadına yönelik toplumsal cinsiyet eşitliği farkındalığını arttırmak amacıyla ulusal ve uluslararası göz alıcı çalışmalar artış göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: : Spor, Kadın, Yönetim, Toplumsal Cinsiyet

Status of Women Managers in Sports Organizations

Emre Belli[1], Burcu Sarıkaya[2]

Atatürk University, Erzurum

ABSTRACT

Introduction and Purpose: The participation of women in sports in a society reflects the status of women in that society. While the participation rate of women in sports is high in industrialized countries, this rate is quite low in developing countries. Based on the studies, in our country, where the number of men and women is almost equal and women have legally equal rights years ago, gender inequality is also encountered in sports institutions. National and international sports governing bodies strive to produce innovations by spreading gender equality in all areas of sports. However, despite numerous written regulations, there are significant gaps in implementation. This study aims to raise awareness and raise awareness of the society in line with the awareness that there are no obstacles that cannot be overcome through education.

Methods: In this research, which was prepared with a literature review, first of all, sports organizations were mentioned and the place of women in sports management staff was tried to be explained with statistical data; later on, women's movements intensified; The concept of gender was emphasized, and finally, the findings related to these issues from the past to the present were compiled, and attitudes towards female managers in sports were revealed.

Findings: No matter what study we look at to explain the place of women in sports organization culture, we see that women's thoughts towards women are more positive than men. Women are good managers who achieve success in business life, along with homework and family responsibilities, but they have not been able to overcome the sexual stereotypes imposed on women in their promotion in management positions.

Results: When we look at the studies in the historical process, we cannot deny that men see women as a different and special entity. It has been seen in the light of studies that all kinds of this point of view, which gave birth to the patriarchal society, is wrong. Today, national and international eye-catching studies have increased in order to raise awareness of gender equality for women.

Keywords: Sport, Women, Management, Gender

Üniversite Öğrencilerinde Siber Mobbingin Çok Değişkenli Sıralı Tercih Modelleriyle İncelenmesi

İkram Yusuf YARBAŞI[1], Nagehan ÖNER [2], Seda KAYAPALI YILDIRIM[3], Oğuzhan EKİNCİ[4], Fatih YILDIRIM[5]

[1] Erzurum Teknik Üniversitesi, Ekonometri Bölümü, Erzurum.
[2]Araştırmacı, Yönetim ve Organizasyon
[3] Atatürk Üniversitesi, Çalışma Ekonomisi ve Endüstri İlişkileri, Erzurum.
[4] Erzurum Teknik Üniversitesi, Psikoloji Bölümü, Erzurum.
[5] Erzurum Teknik Üniversitesi, İşletme Bölümü, Erzurum.

ÖZET

Giriş ve Amaç: İletişim teknolojileri alanındaki gelişim ve dönüşümler, birçok yeni olguyu beraberinde getirmiştir. Bu olguların bazıları topluma birçok kolaylık sunarken bazıları da olumsuz uzantılar ve etkilere sahip olmuştur. Söz konusu olumsuz olgulardan biri, geleneksel mobbingin bir benzeri olan ve özellikle sosyal medya ile zorbalığın sanal ortama taşınan şekli olan siber mobbing kavramıdır. Her ne kadar siber mobbing geleneksel mobbingle temel olarak benzeşse de uygulama farklılıkları nedeniyle aynı tedbirlerle siber mobbingin önüne geçmek pek mümkün değildir. Bu nedenle siber mobbing olgusuna yönelik farklılıkları ortaya koymak ve bilinç düzeyini artırmak oldukça önemlidir. Bu araştırmada siber mobbingin çok değişkenli sıralı tercih modelleriyle incelenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Doğu Anadolu Bölgesinde eğitim gören 1933 öğrenciye uygulanan anket sonuçlarından elde edilen veriler sıralı tercih modelleriyle analiz edilmiştir.

Bulgular: Etkisiz izleyici olarak, siber mobbing süreciyle karşılaşma yeri, siber mobbing uygulayan kişiler ve siber mobbingle karşılaşma biçimi arasında anlamlı ilişkili bulunmuştur. Mağdura acıyan izleyici olarak, cinsiyet, mobbing uygulayan kişiler, siber mobbingle karşılaşma biçimi ve etkileri arasında anlamlı ilişkili bulunmuştur. Dışlanma ve ötekileştirme, iğneleyici sözlere maruz kalma, vb. durumlarla karşılaşan bireylerin, mağdura acıyan izleyici olarak siber mobbingle karşılaşma olasılığının 1-6 ay içerisinde daha fazla olduğu tespit edilmiştir. Kurban olarak kadınların erkeklere göre siber mobbingle 1 aydan daha az sürede daha fazla karşılaştığı belirlenmiştir. Arkadaş çevresi, aile, vb. ortamlarda siber mobbingle karşılaşma düzeyi arttıkça mağdurdan yana tavır alan izleyici olarak 1 aydan daha az sürede siber mobbingle karşılaşma olasılığının daha fazla gerçekleştiği belirlenmiştir. Arkadaş çevresi, aile, vb. ortamlarda siber mobbingle karşılaşma düzeyi arttıkça uygulayıcı olarak 1 aydan daha az sürede siber mobbingle karşılaşma olasılığının daha fazla gerçekleştiği belirlenmiştir.

Sonuçlar: Farkındalığın düşük olması öğrencilerin daha fazla siber zorbalık ile karşılaşma riskini artırmaktadır. Hayatının bir döneminde siber mobbing ile karşılaşanların farkındalığı yükselmiştir. Kadınlar kısa sürelerle siber mobbingle daha fazla karşılaşmıştır.

Anahtar Kelimeler: Mobbing, Siber Mobbing, Üniversite Öğrencileri, Sıralı Tercih Modeli

Examining Cyber Mobbing among University Students with Multivariate Ordered Response Models

İkram Yusuf YARBAŞI[1], Nagehan ÖNER [2], Seda KAYAPALI YILDIRIM[3], Oğuzhan EKİNCİ[4], Fatih YILDIRIM[5]

[1] Erzurum Technical University, Department of Econometrics, Erzurum.
[2] Resarcher, Business and Management
[3] Atatürk University, Labor Economics and Industrial Relations, Erzurum.
[4] Erzurum Technical University, Department of Psychology, Erzurum.
[5] Erzurum Technical University, Business Adminstration, Erzurum.

ABSTRACT

Introduction and Purpose: Developments and transformations in the field of communication technologies have brought many new phenomena. While some of these cases offered many conveniences to the society, some of them had negative implications and effects. One of the negative phenomena in question is the concept of cyber mobbing, which is similar to traditional mobbing and is a form of bullying carried to the virtual environment, especially with social media. Although cyber mobbing is basically similar to traditional mobbing, it is not possible to prevent cyber mobbing with the same measures due to the application differences. For this reason, it is very important to reveal the differences regarding the phenomenon of cyber mobbing and to increase the level of awareness. In this research, it is aimed to examine cyber mobbing with multivariate sequential preference models.

Materials and Methods: The data obtained from the survey results applied to 1933 students studying in the Eastern Anatolia Region were analyzed with ordinal preference models.

Findings: As an ineffective viewer, a significant correlation was found between the place of encountering the cyber mobbing process, the people who applied the cyber mobbing and the way of encountering the cyber mobbing. There was a significant correlation between gender, mobbing perpetrators, the way of encountering cyber mobbing and its effects, as the audience who pity the victim. Exclusion and marginalization, exposure to sarcastic words, etc. It has been determined that individuals who encounter such situations are more likely to encounter cyber mobbing as a viewer who pity the victim within 1-6 months. It has been determined that women as victims are more exposed to cyber mobbing in less than 1 month compared to men. Friendship, family, etc. As the level of exposure to cyber mobbing increases in environments, it has been determined that the probability of encountering cyber mobbing in less than 1 month as a viewer who takes a side stance towards the victim is higher. Friendship, family, etc. It has been determined that the probability of encountering cyber mobbing in less than 1 month as a practitioner increases as the level of encountering cyber mobbing increases in environments.

Results: Low awareness increases the risk of students encountering more cyberbullying. The awareness of those who have encountered cyber mobbing at some point in their life has increased. Women were more exposed to cyber mobbing for short periods of time.

Keywords: Mobbing, Cyber Mobbing, Multivariate Ordered Response Models

Üniversiteye Yeni Kayıt Yaptıran Öğrencilerin Sportif Altyapıları, Çeşitli Spor Dallarına Olan Eğilimleri ve Üniversitelerinden Sportif Beklentileri (İTÜ Örneği)

Fatih SARIKAYA[1], Bülent ARSLANTAŞ[2], Murat BİLGİN[3]

[1,2,3] İstanbul Teknik Üniversitesi, İSTANBUL

ÖZET

Giriş ve Amaç: Çalışmamızın amacı; 2022-2023 eğitim öğretim yılında İstanbul Teknik Üniversitesi'ne (İTÜ) yeni kayıt yaptıran öğrencilerin spor altyapı düzeylerini, hangi spor branşına eğilimli olduklarını, spor faaliyetleri ve spor tesisleri olarak üniversiteden beklentilerini tespit edip değerlendirmektir.

Yöntem: Yapacağımız çalışmanın örneklemi, İstanbul Teknik Üniversitesi'ne (İTÜ) 2022 – 2023 eğitim-öğretim yılı güz döneminde ilk kaydını yaptıran üniversite öğrencilerinden oluşmaktadır. Çalışmamıza katılacak olan katılımcılarda gönüllülük esastır. Çalışmanın Örneklem grubuna; spor altyapı düzeyleri, tercih ettikleri üniversiteden sportif faaliyetler ve tesisler ile ilgili olarak beklentilerini belirlemek amacıyla 11 sorudan oluşan durum tespit ölçeği hazırlandı. Çalışmamızın ölçek soruları İstanbul Teknik Üniversitesi Veri Toplama ve İstatistik Merkezi sistemine yüklendi. Katılımcıların ölçek sorularına sistem üzerinden verdikleri cevapları değerlendirilecektir. Elde edilen verilerin istatiksel analizleri için ölçek sonuçları SPSS (25.0) paket programına aktarılmaktadır. Elde edilen sonuçların istatiksel olarak frekans analizleri yapılıp değerlendirilecektir.

Bulgular: Araştırmanın bulgular bölümü, çalışmamızın elde edilen verilerin değerlendirilmesiyle ilerleyen süreçte spor bilimleri camiası ile paylaşılacaktır.

Sonuçlar: Çalışmamızın sonucunda üniversitemizin spor etkinlikleri, spor takımları ve üniversite öğrenci spor kulüplerinin amaç ve hedeflerini gözden geçirip yeniden değerlendirilmesi ve planlamaya katkı sunması amaçlanmaktadır. Spor tesislerimiz ile ilgili durum tespiti yapıp hangi tesislerin daha fazla ilgi gördüğünü belirleyip ilerleyen dönemlerde tesis planlaması için bir veri oluşturmaktır. Bununla beraber çalışmamızın sonucunda elde ettiğimiz bilgiler ışığında farklı üniversitelerde spor tesisleri ve üniversite öğrencilerinin beklentilerine yönelik planlamalara katkı sağlamak amaçlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Sportif beklenti, spor tesisleri, sportif faaliyetler, üniversite

The Sports Infrastructure of the Newly Enrolled Students, Their Tendency to Various Sports Branches and Their Sporting Expectations from their University (ITU Example)

Fatih SARIKAYA[1], Bülent ARSLANTAŞ[2], Murat BİLGİN[3]

[1,2,3] İstanbul Teknik Üniversitesi, İSTANBUL

ABSTRACT

Introduction and Purpose: The aim of the study is to determine and evaluate the sports infrastructure levels of the students newly enrolled in Istanbul Technical University (ITU) in the 2022-2023 academic year, which sports branch they are inclined towards, and their expectations from the university in terms of sports activities and sports facilities.

Materials and Methods: The sample of our study consists of university students who first registered to Istanbul Technical University (ITU) in the fall semester of the 2022-2023 academic year. Volunteering is essential in the participants who will participate in our study. The sample group of the study; a due diligence scale consisting of 11 questions was prepared in order to determine their sports infrastructure levels, their expectations from their preferred university regarding sports activities and facilities. The scale questions of our study were uploaded to the Istanbul Technical University Data Collection and Statistics Center system. The answers of the participants to the scale questions through the system will be evaluated. For the statistical analysis of the obtained data, the scale results are transferred to the SPSS (25.0) package program. Frequency analysis of the obtained results will be done and evaluated statistically.

Findings: The findings section of the research will be shared with the sports sciences community in the future by evaluating the data obtained from our study.

Results: As a result of our study, it is aimed to review and re-evaluate the goals and objectives of our university's sports events, sports teams and university student sports clubs and to contribute to the planning. It is to determine the status of our sports facilities and to determine which facilities attract more attention and to generate data for facility planning in the future. However, in the light of the information we have obtained as a result of our study, it is aimed to contribute to the planning of sports facilities in different universities and the expectations of university students.

Keywords: Sportive expectation, sport facilities, sportive activities, university

Voleybolda Görüntülü Değerlendirme Sisteminin Seyirci Bakış Açısına Göre İncelenmesi

Ramazan ÇEVİK[1], Bahar ÜNSAL YILMAZ[2] Mehmet ŞAHİN[3]

[1] İstanbul Teknik Üniversitesi - İstanbul
[2] İstanbul Gedik Üniversitesi - İstanbul

ÖZET

Giriş ve Amaç: Ülkemizde salon voleybolu milli takımlar ve kulüpler bazında yeni uluslararası başarılara imza atmaya devam etmektedir. Bu yeni başarılar kamuoyunun ilgisini çekmesiyle branşın izlenebilirliği de artırmaktadır. Bu izlenebilirliğin yarattığı rekabet ortamında hakem hatalarının en aza indirilme ihtiyacı doğmuştur. Araştırmanın amacı; salon voleybolu karşılaşmalarında doğru kararın verilebilmesi için oyun ve top hareketlerine ait görüntülerin tekrar izlenmesine olanak sağlayan sistemin, işlevselliğini seyirci görüşüyle incelemek ve sistemin geliştirilmesi yönelik görüş ve önerilerde bulunmaktır.

Yöntem: Araştırma, nicel araştırma yöntemlerinden tarama modeliyle gerçekleştirilmiştir. Araştırmada veri toplamak amacıyla Görüntülü Değerlendirme Sistemi memnuniyeti hakkında araştırmacı ve danışman tarafından geliştirilen 30 soruluk anket ile katılımcılara ulaşılmıştır. Araştırmanın örneklemini, 15-19 Aralık 2021 tarihleri arasında 2021 Kadınlar Dünya Kulüpler Voleybol Şampiyonasını Ankara Spor Salonu'nda izleyen ve Google Form linki ile katılan toplam 772 kişi oluşturmaktadır. Verilerin analizi, SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) 26.0 paket programı ile yapılmış olup demografik değişkenlere dair veriler frekans analizine göre değerlendirilmiştir. Normallik testi sonucuna göre, non-parametrik testlerden Kruskal Wallis-H testi ve Mann Whitney-U testi kullanılmıştır.

Bulgular: Yapılan araştırmada, ülkemizdeki salon voleybolu izleyen seyircilerin Görüntülü Değerlendirme Sisteminden memnuniyetinin iyi seviyede oldukları tespit edilmiştir. Cinsiyet değişkenine göre katılım oranı birbirine çok yakın olduğu, sistemden memnuniyetin istatistiksel açıdan anlamlı farklılığa neden olduğu ve kadın katılımcıların sistemden daha yüksek düzeyde memnun kaldıkları tespit edilmiştir. Ankete katılım değişkenine göre sistemden memnuniyetin istatistiksel açıdan anlamlı farklığa neden olduğu, Ankara Spor Salonu'ndan katılan katılımcıların sistemden daha yüksek düzeyde memnun kaldıkları belirlenmiştir. Yaş değişkenine göre sistemden memnuniyetin istatistiksel açıdan anlamlı farklılığa neden olduğu, 41-49 yaş aralığı katılımcıların sistemden daha yüksek düzeyde memnun kaldıkları belirlenmiştir.

Sonuçlar: Görüntülü Değerlendirme Sisteminin salon voleybolundaki hakem hatalarını minimize ettiği, pozisyonlarda doğru karar verilmesine katkı sağladığı ve sistemin önemli seviyede salon voleyboluna olumlu katkılar sağladığı seyircilerden elde edilen anket verileriyle anlaşılmıştır. Son yıllarda "biz voleybol ülkesiyiz" diyerek sloganlaştırılan voleybola ve spora taraftar ilgisini artıran bu yaklaşım, yaptığımız GDS'nin araştırılmasında seyircilerin memnuniyetini göstermiştir. Spor bilimleri alanlarına ve voleybol branşına daha fazla katkı sağlaması açısından benzer çalışmaların üst düzey antrenör, sporcu ve hakemler üzerinde de yapılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Voleybol, Görüntülü Değerlendirme Sistemi, Voleybol Seyircisi

Examination of the Video Evaluation System In Volleyball According to The Perspective of the Spectator

Ramazan ÇEVİK[1], Bahar ÜNSAL YILMAZ[2], Mehmet ŞAHİN [3]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: Indoor volleyball in our country continues to achieve new international successes on the basis of national teams and clubs. These new achievements also increase the traceability of the branch by attracting the attention of the public. In the competitive environment created by this traceability, the need to minimize referee mistakes has arisen. Purpose of the research; The examine the functionality of the system, which allows the images of the game and ball movements to be watched again in order to make the right decision in indoor volleyball matches, with the view of the spectator and to make opinions and suggestions for the improvement

Materials and Methods: The research was carried out with the screening model, which is one of the quantitative research methods. In order to collect data in the research, the participants were reached with a questionnaire of 30 questions developed by the researcher and the consultant about the satisfaction of the Video Evaluation System. The sample of the research consists of a total of 772 people who watched the 2021 Women's World Clubs Volleyball Championship between 15-19 December 2021 at Ankara Sports Hall and participated with the Google Form link. Data analysis was done with SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) 26.0 package program and data on demographic variables were evaluated according to frequency analysis. According to the normality test results, Kruskal Wallis-H test and Mann Whitney-U test, which are non-parametric tests, were used.

Findings: In the research, it has been determined that the spectators watching indoor volleyball in our country have a good level of satisfaction with the Video Evaluation System. It was determined that the participation rate according to the gender variable was very close to each other, the satisfaction with the system caused a statistically significant difference, and the female participants were more satisfied with the system. According to the variable of participation in the survey, it was determined that satisfaction with the system caused a statistically significant difference, and participants from Ankara Sports Hall were more satisfied with the system. It was determined that satisfaction with the system caused a statistically significant difference according to the age variable, and participants between the ages of 41-49 were more satisfied with the system.

Results: It has been understood by the survey data obtained from the audience that the Video Evaluation System minimizes the referee's mistakes in indoor volleyball, contributes to the correct decision making in the positions, and that the system makes significant positive contributions to the indoor volleyball. This approach, which has increased the interest of fans in volleyball and sports, which has become a slogan by saying "we are the country of volleyball" in recent years, has shown the satisfaction of the audience in the research of the GDS we have done. It is recommended that similar studies be carried out on top level trainers, athletes and referees in order to contribute more to the fields of sports sciences and the volleyball branch.

Keywords: Volleyball, Video Evaluation System, Volleyball Spectators**,**

Seçmeli Beden Eğitimi Dersi Alan Üniversite Öğrencilerinin Sportif Rekreasyonel Etkinliklere Katılımlarını Etkileyen Faktörlerin İncelenmesi (İstanbul Teknik Üniversitesi Örneği)

Murat BİLGİN[1], Fatih SARIKAYA[2], Bülent ARSLANTAŞ[3]

[1,2,3] İstanbul Teknik Üniversitesi, İSTANBUL

ÖZET

Giriş ve Amaç: Üniversite öğrencilerinin boş zamanlarını değerlendirmeleri ve rekreasyonel etkinliklere katılımlarının olumlu etkileri düşünüldüğünde, bu tür etkinliklere engel olan nedenlerin belirlenmesi ve çözüm yollarının sunulması önemli bir konu olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu araştırmada, İstanbul Teknik Üniversitesi'nde (İTÜ) seçmeli beden eğitimi dersi alan öğrencilerin sportif rekreasyonel etkinliklere katılımlarını etkileyen faktörlerin incelenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Araştırma grubu, İstanbul Teknik Üniversitesi'nde seçmeli beden eğitimi dersi alan ve çalışmaya gönüllü olarak katılacak üniversite öğrencilerinden oluşmaktadır. Çalışmada, Alexandris ve Carroll (1997)'un geliştirdiği, geçerlik ve güvenirlik çalışması ile Türkçe uyarlamasını Gürbüz ve Karaküçük (2007)'ün yaptığı ''Boş Zaman Engelleri'' ölçeği kullanılacaktır. Ölçek toplam 6 alt boyut (zaman ve ilgi eksikliği, birey psikolojisi, bilgi eksikliği, ulaşım sorunu, tesis yetersizliği, arkadaş eksikliği) ve 27 maddeden oluşmaktadır. Elde edilen veriler SPSS (Statistical Package for Social Sciences) 26.0 paket programı ile analiz edilecektir. Verilerin frekans ve yüzde değerleri belirlendikten sonra uygun istatistiksel testler yapılıp sonuçlar değerlendirilecektir.

Bulgular: Çalışmanın bulguları, elde edilen verilerin istatistiksel sonuçları belirlendikten sonra spor kamuoyu ile paylaşılacaktır.

Sonuçlar: Araştırma sonucunda, üniversite öğrencilerinin boş zamanlarını değerlendirmelerine ve rekreasyonel etkinliklere katılımlarına engel olan parametrelerin neler olduğunun belirlenmesi amaçlanmaktadır. Bu faktörler belirlendikten sonra, konusunda uzman spor ve rekreasyon bilimciler eşliğinde kampüs içerisinde öğrencilerin boş zamanlarını daha verimli kullanabilmeleri için sportif ve kültürel anlamda yeni etkinliklerin planlanması, bununla birlikte; elde edilen veriler ışığında yapılacak yeni çalışmalarla farklı üniversiterlerdeki öğrencilerin de sportif rekreasyonel etkinliklere katılımlarının belirlenip yeni planlamalara katkı sağlanması öngörülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Rekreasyon, sportif etkinlik, boş zaman engelleri, üniversite öğrencileri

Examining the Factors Affecting the Participation of University Students Taking Elective Physical Education Courses in Sportive Recreational Activities (Istanbul Technical University Example)

Murat BİLGİN[1], Fatih SARIKAYA[2], Bülent ARSLANTAŞ[3]

[1,2,3] İstanbul Teknik Üniversitesi, İSTANBUL

ABSTRACT

Introduction and Purpose: Considering the positive effects of university students' use of their free time and their participation in recreational activities, it is an important issue to determine the reasons that prevent such activities and to present solutions. In this research, it is aimed to examine the factors affecting the participation of students who take elective physical education courses at Istanbul Technical University (ITU) in sportive recreational activities.

Materials and Methods: The research group consists of university students who take elective physical education courses at Istanbul Technical University and will participate in the study voluntarily. In the study, the "Leisure Time Barriers" scale developed by Alexandris and Carroll (1997) and adapted to Turkish by Gürbüz and Karakucuk (2007) with a validity and reliability study will be used. The scale consists of 6 sub-dimensions (lack of time and interest, individual psychology, lack of knowledge, transportation problem, lack of facilities, lack of friends) and 27 items. The obtained data will be analyzed with SPSS (Statistical Package for Social Sciences) 26.0 package program. After the frequency and percentage values of the data are determined, appropriate statistical tests will be performed and the results will be evaluated.

Findings: The findings of the study will be shared with the sports public after the statistical results of the obtained data are determined.

Results: As a result of the research, it is aimed to determine the parameters that prevent university students from making use of their spare time and participating in recreational activities. After these factors are determined, new sports and cultural activities are planned in the campus in the presence of expert sports and recreation scientists so that students can use their spare time more efficiently. With the new studies to be carried out in the light of the data obtained, it is foreseen that the participation of students in different universities in sports and recreational activities will be determined and they will contribute to new plans.

Keywords: Recreation, sporting activity, leisure barriers, university students

Genç Futbolcuların Antropometrik ve Fiziksel Performans Parametrelerinin İncelenmesi

Asım Tunçel[1], Yasemin Arı[1], Bülent Kilit[1], Ilker Özmutlu[1]

[1] Tekirdağ Namık Kemal Universitesi, Spor Bilimleri Fakültesi

ÖZET

Giriş ve Amaç: Genç futbolcuların antropometrik ve fiziksel performans profillerini tanımlamak amaçlanmıştır.

Yöntem: Araştırmaya, Yaş (17,1±0,7), boy (176,9±6,9), vücut ağırlığına (68,7±6) sahip ve aktif olarak en az 3 yıl futbol oynamış 22 genç futbolcunun gönüllü olarak katılmıştır. Antropometrik ölçüm, aerobik-anaerobik güç, kuvvet ölçümü, sürat testleri gerçekleştirildi. Verilerin tanımlayıcı istatistik analizleri (aritmetik ortalama, standart sapma) SPSS-21 program ile yapılmıştır.

Bulgular: Sporcuların vücut kitle indeksi ve vücut yağ yüzdesi sırasıyla %22,2 ± 2 $kg.m^{-2}$, %10,8 ± 3,1 ve kuvvet parametreleri sağ el pençe, sol el pençe, bacak ve sırt kuvveti sırasıyla 40,7±3,9 kg, 38,7±4,4 kg, 129,6±19,8 kg ve 115,9±14,6 kg olarak tespit edildi. Ortalama dikey sıçrama yüksekliği 40,35±6,5 cm ve 30 metre sürat koşu skoru 4,21±0,28 sn olarak belirlendi. Tekrarlı Anaerobik Sprint testte ortalama güç 620,3±106,5 W, Zirve güç 841,9±195,5 W, minimum güç 455,4±70,5 W olarak sonuçlandı. Maksimum oksijen tüketimi (VO2max) 52.4±2.4 $ml.kg^{-1}.dak^{-1}$ ve VO2max'ta ortalama kalp atım hızı 202,7±10,2 Atım/dk. idi.

Sonuçlar: Bu sonuçlar literatürdeki futbol üzerinde yapılmış diğer çalışmalarla genellikle benzerlik gösteriyor. Bununla birlikte, performans değişkenleri olarak, diğer çalışmalardan elde edilen bulgulara göre hem aerobik güç (VO2max), hem de anaerobik gücünün literatür deki diğer elit oyunculara benzer veya daha düşük düzeyde olduğu görüldü. Bu çalışmada elde edilen veriler yardımıyla antrenörlerin en uygun çalışma programlarının geliştirilmesine yardımcı olabilir.

Anahtar Kelimeler: Futbol, Antropometri, Fiziksel Performans

Investigation of Anthropometric and Physical Performance Parameters of Young Football Players

Asım Tunçel[1], Yasemin Arı[1], Bülent Kilit[1], Ilker Özmutlu[1]

[1] Tekirdag Namık Kemal University, Faculty of Sport Sciences

ABSTRACT

Introduction and Purpose: It is aimed to define the anthropometric and physical performance profiles of young football players.

Materials and Methods: 22 young football players with age (17.1±0.7), height (176.9±6.9), body weight (68.7±6) and who played football actively for at least 3 years voluntarily participated in the study. Anthropometric measurement, aerobic anaerobic power, strength measurement and speed tests were performed. Descriptive statistical analyzes of the data (arithmetic mean, standard deviation) were made with the SPSS-21 program.

Findings: The body mass index and body fat percentage of the athletes were 22.2% ± 2 kg.m−2, 10.8 ± 3.1 %, respectively, and the strength parameters were right hand grip, left hand grip, leg and back strength 40.7, respectively. It was determined as ±3.9 kg, 38.7±4.4 kg, 129.6±19.8 kg and 115.9±14.6 kg. The mean vertical jump height was 40.35±6.5 cm and the 30-meter sprint score was 4.21±0.28 sec. In the Repeated Anaerobic Sprint test, the average power was 620.3±106.5 W, the peak power was 841.9±195.5 W, and the minimum power was 455.4±70.5 W. Maximum oxygen consumption (VO2max) is 52.4±2.4 ml.kg-1.min-1 and mean heart rate in VO2max is 202.7±10.2 beats/min. was.

Results: These results are generally similar to other studies on football in the literature. At the same time, as performance variables, according to the findings obtained from other studies, both aerobic power (VO2max) and anaerobic power were found to be similar or lower than other elite players in the literature. With the help of the data obtained in this study, it can help coaches to develop the most appropriate training programs.

Keywords: Football, Anthropometry, Physical Performance

Genç Futbolcularda 30m İvmelenme ve Sıçrama Performansı Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Asım Tunçel[1], Yasemin Arı[1], Bülent Kilit[1], Ilker Özmutlu[1]

[1] Tekirdağ Namık Kemal Universitesi, Spor Bilimleri Fakültesi

ÖZET

Giriş ve Amaç: Bu araştırmada genç futbolcuların 30m ivmelenme ve sıçrama performansları arasındaki ilişkinin incelenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Araştırmaya 17,18±0,73 yaşında düzenli olarak antrenman yapan 18 futbolcu (boy uzunluğu:176,85±6,96cm, kütle: 68,70±6,02kg) gönüllü olarak katıldı. 30m sürat performansı başlangıçtan itibaren her 10m mesafeye fotosel yerleştirilerek, geçiş süreleri kaydedildi. Patlayıcı güç için pasif sıçrama, elastik güç için aktif sıçrama ve anaerobik güç için dikey sıçrama yükseklikleri DSOFT ölçüm aletiyle belirlendi. Değişkenler arası ilişkiler Pearson çarpım-moment *korelasyon* analizi ile incelendi.

Bulgular: Genç futbolcuların 30m sürat performans sonuçlarında ilk 10m ile son 10m ve toplam süre arasında yüksek pozitif ilişki bulundu (sırasıyla: r=0,772 / 0,775, p<0,01). İlk 10m süresiyle pasif sıçrama performansı arasında orta düzeyli negatif korelasyon tespit edilirken (r= -0,507, p<0,05), aktif ve dikey sıçrama performansları ile ilişki bulunmadı (p>0,05). 30m sürat performansının son 10m geçiş süresi ile toplam süre arasında yüksek düzeyde ilişki belirlenirken (r=0,821, p<0.01), pasif, aktif ve dikey sıçrama sonuçları arasında orta düzey negatif ilişki tespit edilmiştir (sırasıyla r= -0,547 / -0,480 / -0,529, p<0,05). 30m toplam süre ile pasif sıçrama performansı ile orta düzeyde negatif yönlü ilişki bulunurken (r=-0,547, p<0,05) aktif ve dikey sıçrama performanslarıyla yüksek düzeyde negatif yönlü bir ilişki belirlendi (sırasıyla: r= -0,547 p<0,05, r= -0,620 p<0,01).

Sonuçlar: Patlayıcı, elastik ve anaerobik gücün göstergesi olan sıçrama performans sonuçlarına göre sıçrama yüksekliklerindeki artış sürat performansını olumlu yönde etkilediği söylenebilir. Genç futbolcularda yapılacak antrenmanlarda patlayıcı, elastik ve anaerobik güç çalışmaları sürat becerisinin gelişimi için faydalı olabilir.

Anahtar Kelimeler: Futbol, Sürat, İvmelenme, Güç, Sıçrama Yüksekliği

Investigation of the Relationship Between 30m Acceleration and Jump Performance in Young Football Players

Asım Tunçel[1], Yasemin Arı[1], Bülent Kilit[1], Ilker Özmutlu[1]

[1] Tekirdag Namık Kemal University, Faculty of Sport Sciences

ABSTRACT

Introduction and Purpose: In this study, it was aimed to examine the relationship between 30m acceleration and jump performances of young football players.

Materials and Methods: Eighteen football players (height: 176.85±6.96cm, mass: 68.70±6.02kg) regularly trained at the age of 17.18±0.73 participated in the study voluntarily. From the start of the 30m speed performance, photocells were placed at every 10m distance and transition times were recorded. Passive jump for explosive power, active jump for elastic power and vertical jump height for anaerobic power were determined by DSOFT measuring instrument. Relationships between variables were analyzed by Pearson product-moment correlation analysis.

Findings: In the 30m sprint performance results of young football players, a high positive correlation was found between the first 10m, the last 10m and the total time (respectively: r=0.772 / 0.775, p<0.01). While a moderate negative correlation was found between the first 10m time and passive jump performance (r= -0.507, p<0.05), no correlation was found with active and vertical jump performances (p>0.05). While a high level of correlation was determined between the last 10m transition time of 30m sprint performance and the total time (r=0.821, p<0.01), a moderate negative correlation was found between passive, active and vertical jump results (r= -0.547 / -0.480 / - respectively). 0.529, p<0.05). While there was a moderate negative correlation with passive jump performance for 30m total time (r=-0.547, p<0.05), a high level negative relationship was determined with active and vertical jump performances (r= -0.547 p<0.05, respectively). r= -0.620 p<0.01).

Results: According to the jump performance results, which are indicators of explosive, elastic and anaerobic power, it can be said that the increase in jump height positively affects the speed performance. Explosive, elastic and anaerobic power exercises can be beneficial for the development of speed skills in training for young football players.

Keywords: Football, Speed, Acceleration, Power, Height of Leap

Elit Futbolcuların Maç Öncesi Dehidrasyon Düzeylerinin İncelenmesi

Ömer AKYÜZ[1], Bülent TURNA[2], Güner ÇİÇEK[3], Sibel YILDIRIM[4] Burcu BAYAZIT[5], Murat AKYÜZ[6]

[1] Bartın Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Bartın
[2] Akdeniz Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Antalya
[3] Hitit Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Çorum
[4] Hitit Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Çorum
[5] Akdeniz Üniversitesi PHD, Spor Bilimleri Fakültesi, Antalya
[6] Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Manisa

ÖZET

Giriş ve Amaç: Futbolda sporcuların optimum performans sergileyebilmesi için dehidrasyon ve hidrasyon dengesinin normal olması gerekmektedir. Dehidrasyon, sporcuların performansını düşürmenin yanı sıra ciddi sağlık problemlerini de beraberinde getirebilmektedir. Özellikle futbol gibi dayanıklılık gerektiren uzun süreli müsabaka ve antrenman ortamlarında performansın maksimum düzeye çıkarılmasında sporcuların maç öncesi, esnası ve sonrası hidrasyon seviyesinin takip altına alınması ve hidrasyon seviyesinin uygun hale getirilmesi önemlidir. Bu araştırmanın amacı; Elit futbolcularda müsabaka öncesi dehidrasyon seviyelerinin incelenmesidir.

Yöntem: Araştırmaya Türkiye Futbol Federasyonu 1. Lig'inde yer alan (yaş 26,79±4,04 yıl, boy 180,63±5,36 cm, vücut ağırlığı 74,53±4,60 kg) 19 elit futbolcu dahil edilmiştir. Araştırmanın analizinde SPSS 23 analiz programı kullanılarak elde edilen veriler aritmetik ortalama, standart sapma ve yüzde delta formülü ile değerlendirilmiştir.

Bulgular: Elde edilen bulgulara göre bir futbol müsabakası öncesinde sporcuların sıvı ve elektrolit seviyeleri %21,05 'i hidrasyon, %68,42' si düşük seviyede dehidrasyon, %10,52' si orta düzeyde dehidrasyon durumundadır.

Sonuçlar: Futbolcularda müsabaka öncesinde ciddi düzeyde dehidrasyon durumu görünmesede düşük seviyede hidrasyon tespit edilmiştir. İnsan vücudundaki su oranının dengede olması hayati bir öneme sahip olduğundan ve vücut su dengesinin sağlanması açısından vücutta eksilen sıvı yeterli oranda tekrar yerine koyulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Futbol, Dehidrasyon, Hidrasyon

Examination of pre-Match Dehydration Levels of Elite Football Players

Ömer AKYÜZ[1], Bülent TURNA[2], Güner ÇİÇEK[3], Sibel YILDIRIM[4] , Burcu BAYAZIT[5], Murat AKYÜZ[6]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: In order for athletes to perform optimally in football, dehydration and hydration balance must be normal. Dehydration can cause serious health problems as well as reducing the performance of athletes. It is important to monitor the hydration level of the athletes before, during and after the match and to make the hydration level appropriate, especially in long-term competition and training environments that require endurance such as football. The purpose of this research; Examination of pre-match dehydration levels in elite football players.

Materials and Methods: 19 elite football players (age 26.79±4.04 years, height 180.63±5.36 cm, body weight 74.53±4.60 kg) in the 1st League of Turkish Football Federation were included in the study. In the analysis of the research, the data obtained by using the SPSS 23 analysis program were evaluated with the arithmetic mean, standard deviation and percent delta formula.

Findings: According to the findings, before a football match, the fluid and electrolyte levels of the athletes are 21.05% hydration, 68.42% low-level dehydration, 10.52% moderate dehydration.

Results: Although there was no serious dehydration in football players before the match, low level of hydration was detected. Since it is of vital importance that the water ratio in the human body is in balance, and in order to maintain the body water balance, the depleted fluid in the body must be replenished at a sufficient rate.

Keywords: Football, Dehydration, Hydration

İleri, Medial Rotasyon ve Çapraz Tek Bacak Sıçrama Testleri: Farklı Lig Seviyelerinde Elit Futbolcular

Sibel YILDIRIM[1], Murat AKYÜZ[2], Bülent TURNA[3],Burcu BAYAZIT[4]

Hitit Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Çorum
Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Manisa
Akdeniz Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Antalya
Akdeniz Üniversitesi PHD, Spor Bilimleri Fakültesi, Antalya

ÖZET

Giriş ve Amaç: Futbolda baskın olan enerji metabolizması aerobik olmasına rağmen maç sırasında sürat, yön değiştirme ve sıçrama gibi anaerobik yüklenmeler skora doğrudan etki eder. Bu araştırmanın amacı, alt ekstremite kas kuvvetinin değerlendirilmesinde sıklıkla kullanılan tek bacak sıçrama testlerinin, farklı lig seviyelerinde yer alan elit futbolcular arasında karşılaştırılmasıdır.

Yöntem: Araştırmaya farklı lig kategorilerinde (Türkiye Futbol Federasyonu 1. ve 2. Lig) elit düzeyde erkek futbol oyuncuları katıldı. 1. Lig (n=31, yaş 26,71±3,9 yıl) ve 2. Lig (n=21, yaş 25,58±5,9 yıl) gruplarında yer alan futbolculara ileri, medial rotasyon ve çapraz olmak üzere üç yönde tek bacak sıçrama testleri uygulandı. Elde edilen verilerin karşılaştırmaları için Independent Samples t Testi uygulandı. Verilerin analizi SPSS 23 istatistik programında $p<0.05$ anlamlılık derecesine göre değerlendirildi.

Bulgular: Futbolculara uygulanan ileri, medial rotasyon ve çapraz tek bacak sıçrama testleri karşılaştırıldığında iki grup arasında istatiksel açıdan anlamlı bir fark bulundu ($p<0,05$).

Sonuçlar: Bu bulgular, futbolcuların lig seviyeleri yükseldikçe alt ekstremite kas kuvveti değerlendirme sonuçlarının doğru orantılı bir şekilde geliştiğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Futbol, Tek bacak sıçrama testi , Anaerobik

Forward, Medial Rotational ve Crossover Single-Leg Hop Tests: Elite Soccer Players At Different Competitive Levels

Sibel YILDIRIM[1], Murat AKYÜZ[2], Bülent TURNA[3],Burcu BAYAZIT[4]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: Although the dominant energy metabolism in football is aerobic, anaerobic loads such as speed, change of direction and jumping during the match directly affect the score. The aim of this study is to compare the single leg jump tests, which are frequently used in the evaluation of lower extremity muscle strength, among elite football players in different league levels.

Materials and Methods: Elite-level male football players in different league categories (Turkish Football Federation 1st and 2nd League) participated in the research.Single leg jump tests (forward, medial rotational ve crossover) were applied to the players in the 1st League (n=31, age 26.71±3.9 years) and the 2nd League (n=21, age 25.58±5.9 years) groups. Independent Samples t-Test was used to compare the obtained data. The analysis of the data was evaluated according to the significance level of $p<0.05$ in the SPSS 23 statistical program.

Findings: When the forward, medial rotation and crossed single leg jump tests applied to the football players were compared, a statistically significant difference was found between the two groups ($p<0.05$).

Results: These findings show that the results of lower extremity muscle strength evaluation improve in direct proportion as the league levels of the football players increase.

Keywords: Football, Single-leg hop test , Anaerobics

Çıldır Başköy Kaya Resimlerindeki Geleneksel Sporların Kökenine Ait İzler

Yavuz GÜNAŞDI[1], Uğur KARCIOĞLU[2]

[1] Atatürk Üniversitesi Edebiyat Fakültesi, Tarih Bölümü, Erzurum
[2] Atatürk Üniversitesi, Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü, Erzurum

ÖZET

Giriş ve Amaç: Eski devirlerde yaşayan insanlarla ilgili bilgileri yazılı kaynaklardan öğrendiğimiz gibi arkeolojik kaynaklardan da öğrenebilmekteyiz. Hatta yazılı belgelerin olmadığı dönemlerle ilgili en önemli kaynak arkeolojik belgelerdir. Arkeolojik kaynakların en önemlilerinden birisi insanoğlunun duvarlara çizmiş olduğu kaya resimleridir. Bu resimler aracılığıyla çizilmiş olduğu dönemin sosyal, ekonomik, kültürel hatta sportif faaliyetleri ile ilgili bilgiler edinilebilmektedir. Amacımız Ardahan ili, Çıldır ilçesi Başköy kaya resimlerinden yola çıkarak geleneksel sporların kökenine ait izleri ortaya koymaktır.

Yöntem: Yüzey araştırmaları ışığında ekibimiz tarafından tespit edilen Çıldır ilçesi, Damlıca köyü, Başköy deresi içerisinde yer alan kaya resimlerindeki tasvirler incelenmiştir. Buradaki tasvirler Anadolu, Orta Asya, Kafkaslar ve İran bölgesindeki kaya resimleri ile karşılaştırılmış ve önemi ortaya konulmuştur. Ayrıca bu tasvirlerin geleneksel sporlarımızın kökeni üzerine izler barındırdığı belirlenmiş ve gerekli karşılaştırmalar yapılarak ortaya yeni öneriler sunulmuştur.

Bulgular: Pano üzerinde yer alan tasvirlerde elinde cirit sopasına benzer alet tutan süvariler belirlenmiştir. Panoda yer alan dağ keçisi tasvirlerinden süvarilerin dağ keçisi avında oldukları anlaşılmaktadır. Ayrıca her bir süvarinin av sırasında birbiriyle koordineli şekilde hareket ettiği görülmektedir. Bu tasvirler atlı cirit oyunun kökenine dair izler barındırmaktadır. Ayrıca panoda dikkati çeken bir diğer husus süvariyi kovalayan köpektir. Bu tasvirde Orta Asya'da büyük ilgi ile izlenen taygan yarışının kökenine ait izler içermektedir.

Sonuçlar: Günümüz insanları atalarına duyulan özlem ve özenme duygusundan dolayı atalarının yaşamı için gerekli olan faaliyetleri bazı etkinliklerle yaşatmaya çalışmaktadır. Yaşatılan bu etkinlikler Orta Asya'da ve Anadolu'da ortak kültür çerçevesinde geleneksel sporlar olarak devam etmektedir. Başköy Kaya Resimlerinde tasvirleri yapılan çizimlerden bazılarının günümüzdeki Atlı Cirit ve Taygan (Köpek) Yarışı gibi geleneksel sporların kökenini oluşturduğu düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kaya Resimleri, Geleneksel Sporlar, Atlı Cirit, Taygan Yarışı

Remaıns Of The Orıgın Of Tradıtıonal Sports In Çıldır Başköy Rock Paıntıngs

Yavuz GÜNAŞDI[1], Uğur KARCIOĞLU[2]

1 Ataturk University, Faculty of Letters, Department of History, Erzurum
2 Atatürk University, Institute of Turkic Studies, Erzurum

ABSTRACT

Introduction and Purpose: We can learn information about people living in ancient times from written sources as well as from archaeological sources. In fact, the most important source about the periods when there were no written documents is the archaeological documents. One of the most important archaeological resources is the rock paintings drawn by human beings on the walls. Through these pictures, information can be obtained about the social, economic, cultural and even sports activities of the period in which it was drawn. Our aim is to reveal the traces of the origin of traditional sports based on the rock paintings of Başköy in Çıldır district of Ardahan province.

Materials and Methods: The depictions in the rock paintings in the Çıldır district, Damlıca village, Başköy creek, which were determined by our team in the light of the surveys, were examined. The depictions here were compared with the rock paintings in Anatolia, Central Asia, the Caucasus and Iran and their importance was revealed. In addition, it has been determined that these depictions have traces on the origin of our traditional sports and new suggestions have been presented by making necessary comparisons.

Findings: In the depictions on the panel, cavalrymen holding tools similar to javelin sticks. It is understood from the mountain goat descriptions on the panel that the cavalrymen were hunting for mountain goats. In addition, it is seen that each cavalryman acts in coordination with each other during the hunt. These depictions contain traces of the origin of the horse javelin game. In addition, the other noteworthy issue on the board is the dog chasing the cavalry. This depiction contains traces of the origin of the taigan race, which was followed with great interest in Central Asia.

Results: Due to the feeling of longing and emulation for their ancestors, today's people try to keep the activities necessary for the life of their ancestors alive with some activities. These activities, which are kept alive, continue as traditional sports within the framework of common culture in Central Asia and Anatolia. It is thought that some of the drawings depicted in Başköy Rock Paintings constitute the origin of traditional sports such as Mounted Javelin and Taygan (Dog) Race.

Keywords: Rock Paintings, Traditional Sports, Javelin Mounted, Taigan Race

Ortaokul Öğrencilerinin Siberzorbalık Düzeyleri ile Spora Katılım Durumları Arasındaki İlişki (Pilot Çalışma)

Soner AKGÜN[1], Cengiz ÖLMEZ[2], Halit ŞAR[1]

[1] Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Yaşar Doğu Spor Bilimleri Fakültesi, Samsun.
[2] Ordu Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Ordu

ÖZET

Giriş ve Amaç: Araştırmanın amacı; ortaokul öğrencilerinin siberzorbalık düzeyleri ile spora katılım durumları arasındaki ilişkinin incelenmesidir**.**

Gereç ve Yöntem: Araştırmaya 66 kadın, 101 erkek olmak üzere toplam 167 ortaokul 8. Sınıf öğrencisi katılmıştır. Öğrencilerin demografik bilgileri için araştırmacılar tarafından hazırlanan 'Demografik Bilgi Formu' ile siberzorbalık düzeylerini belirlemek için Stewart ve ark. (2014) tarafından geliştirilen ve Küçük ve ark. (2017) tarafından Türkçeye uyarlanan 'Siberzorbalık Ölçeği' kullanılmıştır. Elde edilen verilerin analizinde Independent Samples T- Test ve One Way Anova kullanılmıştır.

Bulgular: Araştırmada elde edilen bulgular, öğrencilerin spora katılım durumları, bireysel ya da takım sporları yapıyor olmaları ve cinsiyet değişkenleri ile siberzorbalık düzeyleri arasındaki ilişkinin anlamlı olmadığını göstermektedir ($p>0.05$).

Sonuç: Sonuç olarak, bireylerin spora katılım durumları, yaptıkları sporun türü ve cinsiyetleri siberzorbalık düzeylerini anlamlı düzeyde etkilemediği söylenebilir.

Anahtar kelimeler: siberzorbalık, spora katılım, ortaokul.

The Relationship Between Secondary School Students' Cyberbullying Levels and Their Participation in Sports (Pilot Study)

Soner AKGÜN[1], Cengiz ÖLMEZ[2], Halit ŞAR[1]

[1] Ondokuz Mayıs University, Yaşar Doğu Sport Science Faculty, Samsun.
[2] Ordu University Sport Science Faculty, Ordu

ABSTRACT

Introduction and Aim: The aim of this study is to examine the relationship between the cyberbullying levels of secondary school students and their participation in sports.

Materials and Methods: A total of 167 secondary school 8th grade students, 66 female and 101 male, participated in the research. The 'Demographic Information Form' prepared by the researchers for the demographic information of the students and to determine the cyberbullying levels of students, Stewart et al. (2014) and Küçük et al. (2017) 'Cyberbullying Scale' adapted into Turkish was used. Independent Samples T-Test and One Way Anova were used in the analysis of the obtained data.

Results: The findings of the study show that the relationship between students' participation in sports, whether they do individual or team sports, and gender variables and cyberbullying levels is not significant ($p>0.05$).

Conclusion: As a conclusion, it can be said that individuals' participation in sports, the type of sports they do and their gender do not significantly affect their cyberbullying levels.
Keywords: cyberbullying, participation in sports, secondary school.

E-Sporda Hile Mümkün Mü?

Eren Kösen [1], Bahar Ünsal Yılmaz [2], Mehmet Şahin [3]

[1] Yüksek Lisans Öğrencisi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Beden Eğitimi ve Spor ABD, İstanbul
[2] Arş.Gör. İstanbul Gedik Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Spor Yöneticiliği Bölümü, İstanbul
[3] Doç.Dr. Emekli Öğretim Üyesi, Spor Bilimleri Fakültesi

ÖZET

Giriş ve Amaç: Homo Sapiens'ten Homo Ludens kavramına kadar oyunlar insanlık tarihi ile yaşıttır. Oyun oynayan insan günümüz spor ekonomisi için iştah kabartan bir alandır. Her yaşta her çağda oynayan insan olgusu bir anda, oyunları spor karşılaşmalarına, spor karşılaşmalarını uluslararası ilişkilerin merkezine getirebilimektedir. Son dönemlerde spor karşılaşmalarında yaşanan olayların benzerleri e-sporda da yaşanmaktadır. Sıklıkla tartışılan ve çözüm arayışında bulunulan konular arasında hile göze çarpmaktadır. Bu çalışmanın amacı; e-spor karşılaşmalarında yaşanmış spor ahlakının önemli bir sorunu olan hile yaparak kazanma olgusunu örnek olaylar üzerinden incelemektir.

Yöntem: Çalışmada yöntem olarak tarama ve betimsel araştırma yöntemi benimsenmiştir. 2014-2021 yılları arasında e-sporda yaşanmış, belgelenmiş ve cezai yaptırımlar ile kamuoyuna duyurulmuş hileci sporcular ele alınmaktadır. "E-spor" ve "hile" kavramları arama motorları üzerinden tarandığında bir çok farklı veriye ulaşılmıştır. Çalışmanın evreni e-sporda yaşanmış hileler ve ESIC (Espor Dürüstlük Komisyonu) tarafından verilen cezaları alan oyuncular olarak sınırlandırılmıştır. Elde edilen veriler içerik analizi ile çözümlenmiştir.

Bulgular: Tarama yöntemi ile ESIC tarafından cezaladırılmış 10 farklı veriye ulaşılmıştır. Oyuncular maçlardaki tutumlarına göre 12, 24,36,48 ve 60 ay olarak düzenlenmiş ceza yaptırımları ile karşı karşıya kalmışlardır.

Sonuçlar: Kazanma ve kaybetme, kolaylaştırılmış yoldan maddi ödüller elde etme, şan şöhrete ulaşma söz konusu olduğundan e-sporda da hileyle karşı karşıya kalınmaktadır. Toplum nezdinde sporcular kahraman ve idol olarak nitelendirilebilmektedir. Bu nedenle hile söz konusu olduğunda sporseverler olumsuz yönde etkilenmektedir. Bu noktada sporun geleceğini tehdit eden hile üzerinde caydırıcı önlemler almak, süreli ve süresiz yaptırımlarla karşılaşmak oyuncuları duraksatmasa da e-spor oyunlarını geliştirerek toplum üzerindeki etik ve ahlaki boyutunu olumlu yönde etkileyecektir.

Anahtar Kelimeler: E-spor, hile, eğitim

Is It Possible To Cheat In E-Sports?

Eren Kösen [1], Bahar Ünsal Yılmaz [2], Mehmet Şahin [3]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: From Homo Sapiens to the concept of Homo Ludens, games are as old as human history. People playing games are an appetizing field for today's sports economy. The phenomenon of people playing at all ages can suddenly bring games to sports events and sports events to the center of international relations. Similar events experienced in sports competitions in recent times are also experienced in e-sports. Among the issues that are frequently discussed and sought for solutions, cheating stands out. The aim of this study; The aim of this study is to examine the phenomenon of winning by cheating, which is an important problem of sports ethics experienced in e-sports events, through case studies.

Materials and Methods: In the study, scanning and descriptive research methods were adopted as a method. The cheating athletes experienced in e-sports between 2014-2021, documented and announced to the public with criminal sanctions are discussed. When the concepts of "e-sports" and "cheating" were scanned through search engines, many different data were obtained. The universe of the study is limited to cheats experienced in e-sports and players who received penalties given by ESIC (Esports Integrity Commission). The obtained data were analyzed by content analysis.

Findings: With the scanning method, 10 different data penalized by ESIC were reached. Players were faced with penalty sanctions arranged as 12, 24, 36, 48 and 60 months according to their attitudes in the matches.

Results: Since it is about winning and losing, obtaining financial rewards in an simplified way, reaching glory, cheating is also encountered in e-sports. Athletes can be described as heroes and idols in the society. Therefore, when it comes to cheating, sports fans are negatively affected. At this point, taking deterrent measures against cheating that threatens the future of sports and encountering temporary and indefinite sanctions will positively affect the ethical and moral dimension of the society by improving e-sports games, even if the players do not hesitate.

Keywords: E-sports, cheating, education

Oyun ve Fiziki Etkinlikler Dersinin İlkokul Öğrencilerinin Okula Bağlanma Düzeylerine Etkisinin Değerlendirilmesi

Murat Bahri Alarslan[1], Ayşe Oya Erkut[2]

[1] İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi / İstanbul
[2] Marmara Üniversitesi / İstanbul

ÖZET

Giriş ve Amaç: Okula bağlanma; öğrencinin okulun fiziki yapısı, akademik başarısı, arkadaşları, öğretmenleri ve diğer okul çalışanları ile birlikte sosyal bağlarla kendisini okulun bir üyesi olarak görüp görmemesi kanaatidir. Öğrenciler, Oyun ve Fiziki Etkinlikler Dersi ile zihinsel ve sosyal yönlerden gelişirken, dersin içerik zenginliği kültürel mirasımızın yaşatılabilmesi için de önemlidir. Bu araştırmanın amacı, oyun ve fiziki etkinlikler dersinin ilkokul öğrencilerinin okula bağlanma düzeylerine etkisinin değerlendirilmesidir.

Yöntem: Küçükçekmece ilçesinde 3. ve 4.sınıflarda öğrenim gören, yaşları 8 ile 12 arasında olan 355 kız, 340 erkek toplam 695 öğrenciden, Türkçe Formunun Geçerlik ve Güvenirlik Çalışması Savi, (2011) tarafından yapılan "Çocuk ve Ergenler İçin Okula Bağlanma Ölçeği " ile toplanan veriler analiz edilmiştir.

Bulgular: Analiz sonuçları, öğrencilerin okula bağlanma düzeyleri ile oyun ve fiziki etkinlikler dersinin düzenli olarak sınıf dışında, spor salonu ya da bahçede uygulanması bakımından anlamlı bir fark olduğunu göstermektedir. 9 yaşındaki öğrencilerin okula bağlanmaları, 10 yaşındaki öğrencilere göre daha fazladır. Devlet okulunda öğrenim gören öğrencilerin okula bağlanmaları özel okulda öğrenim gören öğrencilerden daha yüksek bulunmuştur. Öğretmenleri lisanslı sporcu olan katılımcıların okula bağlanmaları, öğretmenleri lisanslı sporcu olmayan katılımcılardan daha yüksek bulunmuştur. Oyun ve fiziki etkinlikler dersinde kullanılacak malzemeleri yetersiz olan öğrencilerin okula bağlanmaları, yeterli malzemeye sahip öğrencilerden daha yüksek bulunmuştur. Öğretmenleri 35-41 yaş grubunda olan öğrencilerin, öğretmenleri 22-28 ve 29-34 yaş grubundaki öğrencilere göre okula bağlanmalarının daha fazla olduğu bulunmuştur.

Sonuçlar: Sınıf öğretmenlerinin, Oyun ve Fiziki Etkinlikler Derslerini uygulama konusunda bilgilendirilmesi ve hızlı gelişim dönemindeki ilkokul öğrencilerinin ihtiyaçlarına yönelik olarak etkin kullanabilmesi, öğrencilerin okula bağlanmalarını yükseltebilir.

Anahtar Sözcükler: Oyun ve Fiziki Etkinlikler Dersi, Okula Bağlanma, İlkokul Öğrencileri

Ortaöğretim Öğrencilerinin Öznel İyi Oluş Düzeylerinin Bazı Özellikleri Açısından İncelenmesi (Trabzon Örneği)

Yiğit ÇAM[1], Mustafa BAŞ[2]

[1] **Avrasya Üniversitesi / Trabzon**
[2] **Trabzon Üniversitesi / Trabzon**

ÖZET

Giriş ve Amaç: Öznel iyi oluş bireylerin kendilerini iyi hissetmesi olarak nitelendirilebilir.Spor yapmanın bireylerin vücuduna her yönü ile ile iyi geldiği yapılan çalışmalarla kanıtlanmıştır.Bireyleri spora yönlendirebilmek için onlara eğitim vermek gerekmektedir.Bu araştırmanın amacı, orta öğretim öğrencilerinin öznel iyi oluş düzeylerinin bazı değişkenler açısından incelenmesidir.

Yöntem: Araştırmada ilişkisel tarama modeli kullanılarak çalışma yürütülmüştür. Araştırmanın evrenini Trabzon ili, örneklem gurubunu ise 2018-2019 eğitim öğretim yılında Trabzon da bulunan Anadolu Lisesinden 286 (%55,5) ve Spor Lisesinde ise 229 (%44,5) öğrenim almakta olan toplamda 515 orta öğretim öğrencileri oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak alanında uzman görüşler alınarak hazırlanan Kişisel Bilgi Formu, Tuzgöl-Dost tarafından hazırlanan (2004) ve Öznel tarafından geliştirilen (2005) İyi Oluş Ölçeği kullanılmıştır.

Bulgular: Araştırmada elde edilen öznel iyi oluş ölçeğinin sonuçlarına göre (yaş, düzenli spor yapma, spor yapma düzeyi, spor türü ve ailenin gelir düzeyi) anlamlı farklılık bulunmuştur. Bunun yanı sıra (cinsiyet, okul türü, kardeş sayısı, spor yaşı, anne eğitim düzeyi, baba eğitim düzeyi ve sportif aktiviteye katılım) düzeyinde anlamlı farklılık görülmemiştir.

Sonuçlar: Düzenli spor yapan orta öğretim öğrencilerinde öznel iyi oluş da anlamlı farklılıklar bulunmuştur. Bunun nedeni spor yapmanın insanları psikolojik ve fiziksel yönden pozitif olarak etkilediği yapılan araştırma sonucunda bizlere göstermektedir.Öznel iyi oluş seviyeleri düşük olan öğrenciler için olumsuz durumlar belirlenerek yeni stratejiler uygulanmalıdır.Anne ve baba eğitim düzeyi üzerinde daha kapsamlı bir çalışma yapılıp ve bu çalışmanın öznel iyi oluş ile bağdaştırılması yapılabilir.

Anahtar Kelimeler: Öznel İyi Oluş, Ortaöğretim

Some Characteristics of Secondary School Students' Subjective Well-Being Levels From the Point of View (Example of Trabzon)

Yiğit ÇAM[1], Mustafa BAŞ[2]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: Subjective well-being can be described as individuals' feeling good about themselves. It has been proven by studies that doing sports is good for individuals' bodies in every aspect. In order to direct individuals to sports, it is necessary to train them. The purpose of this research is to examine the subjective well-being levels of secondary school students in terms of some variables.

Materials and Methods: The study was conducted using the relational screening model in the research. The population of the research consists of Trabzon province, and the sample group consists of 515 secondary school students in total, 286 (55.5%) from Anatolian High School and 229 (44.5%) from Sports High School in Trabzon in the 2018-2019 academic year. Personal Information Form, which was prepared by taking the opinions of experts in the field, and the Well-Being Scale prepared by Tuzgöl-Dost (2004) and developed by Öznel (2005) were used as data collection tools in the research.

Findings: A significant difference was found according to the results of the subjective well-being scale obtained in the study (age, regular sports, level of sports, type of sports and income level of the family). In addition, there was no significant difference in the level (gender, school type, number of siblings, sports age, mother's education level, father's education level and participation in sports activities).

Results: Significant differences were found in subjective well-being of secondary school students who regularly do sports. The reason for this is that, as a result of the research, it shows us that doing sports positively affects people psychologically and physically. For students with low levels of subjective well-being, negative situations should be determined and new strategies should be applied. can be associated with.

Keywords: Subjective Well-Being, Secondary Education

Spor Bilimleri Fakültesi Öğrencilerinde Bedensel/Kinestetik Zeka Ve İletişim Becerileri Arasindaki İlişki: Aydin İli Örneği

Erkan ÇETİNKAYA[1], Mehmet ÖZDEMİR[2], Melisa Cansu UZUN[3]

[1] *Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi,Aydın,Türkiye*
[2] *Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Aydın,Türkiye*
[3] *Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Aydın,Türkiye*

ÖZET

Giriş ve Amaç: Bu araştırmanın amacı, Spor Bilimleri Fakültesinde öğrencilerde, bedensel/kinestetik zeka ve iletişim becerileri arasındaki ilişkinin incelenmesidir. Çalışma 2021-2022 yılında Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesinde öğrenim gören 146 erkek,155 kadın olmak üzere 301 öğrenci üzerinde yapılmıştır. Çalışmaya katılan erkek öğrencilerin yaş ortalamaları 22,20±2,39 yıl ve kadın öğrencilerin yaş 21,64±2,75 yıl olarak bulunurken antrenman yaşı ortalamaları ise 9,69±2,97 yıl olarak tespit edilmiştir.

Yöntem: Araştırmada veri toplama aracı olarak, kişisel bilgi formu ve İletişim Becerileri Değerlendirme Ölçeği ve Kinestetik-Bedensel Zeka Ölçeği kullanılmıştır. Araştırma nicel araştırma yöntemi kullanılarak yapılmıştır. Bu bölümde araştırma modeli araştırma grubu ve veri toplama aracı ve araştırmada kullanılarak analizler yer verilmiştir. Katılımcılardan elde edilen verilerin değerlendirilmesinde SPSS 24 istatistik paket programı kullanılmıştır. Normallik sınamasına göre, normal dağılım gösteren veriler için parametrik testlerden yararlanılmıştır. Buna göre verilerin analizinde, tek yönlü varyans analizi (ANOVA) ve t- testi kullanılmıştır. Bu çalışmada hata düzeyi, 0, 05 olarak alınmıştır.

Bulgular: Araştırmanın bulgularına göre sporcuların yaş ve cinsiyet değişkenlerine göre bedensel zekâ ve iletişim becerileri arasında anlamlı farklılık vardır. Sportif branş değişkenine göre, bedensel zeka alt boyutunda anlamlı fark bulunmazken, iletişim becerileri arasında anlamlı farklılık vardır ($p<0,05$). Yaş ve Antrenman yaşı değişkenlerine göre incelendiğinde bedensel zeka ve iletişim becerilerinde anlamlı farklılık vardır ($p<0,05$). Sınıflara göre dağılımı incelendiğinde ise bedensel zeka alt boyutunda anlamlılık bulunurken iletişim becerilerinde anlam farklılık bulunamamıştır. Fakülte bölüm değişkenine bakıldığında bedensel zeka arasında anlamlı farklılık bulunmuş ve iletişim becerileri arasında ise anlamlı farklılık tespit edilememiştir.

Sonuçlar: Cinsiyet, antrenman yaşı, bölüm ve bedensel zeka, iletişim becerileri üzerinde önemli bir etken olurken, yapılan sportif branşın ve sınıflar arası farklılığın iletişim becerilerini değerlendirmede etkili olmadığı görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Spor Bilimleri, zeka, iletişim becerileri

The Relationship Between Physical/Kinesthetic Intelligence And Communication Skills In Students Of The Faculty Of Sports Sciences: The Case Of Aydin Province

Erkan ÇETİNKAYA[1], Mehmet ÖZDEMİR[2], Melisa Cansu UZUN[3]

[1] Faculty of Sport Science, Aydin Adnan Menderes University, Aydin, Turkey.

[2] Faculty of Sport Science, Aydin Adnan Menderes University, Aydin, Turkey.

[3] Faculty of Sport Science, Aydin Adnan Menderes University, İnstitute of social sciences, Aydin, Turkey

ABSTRACT

Introduction and Purpose: The aim of this study was to investigate the relationship between physical/kinesthetic intelligence and communication skills in students at the Faculty of Sports Sciences. The study was conducted on 301 students, 146 male and 155 female, who were studying at Aydın Adnan Menderes University Faculty of Sports Sciences in 2021-2022. The mean age of the male students participating in the study was 22,20±2,39 years, the average age of the female students was 21,64±2,75 years, while the mean age of training was 9,69±2,97 years.

Materials and Methods: In the study, personal information form and Communication Skills Assessment Scale and Kinesthetic-Bodily Intelligence Scale were used as data collection tools. The research was conducted using quantitative research method. In this section, the research model is included in the research group and the data collection tool and the analysis using it in the research. SPSS 24 statistical package program was used to evaluate the data obtained from the participants. According to the normality test, parametric tests were used for the data with normal distribution. Accordingly, in the analysis of the data, one-way analysis of variance (ANOVA) and T test were used. In this study, the error level was taken as 0.05.

Findings: According to the findings of the study, there is a significant difference between physical intelligence and communication skills according to the age and gender variables of the athletes. While there is no significant difference in the sub-dimension of bodily intelligence according to the branch variable, there is a significant difference between communication skills ($p<0.05$). When examined according to age and training age variables, there is a significant difference in physical intelligence and communication skills ($p<0.05$). When the distribution according to classes was examined, while there was meaningfulness in the sub-dimension of physical intelligence, no difference in meaning was found in communication skills. When the department variable was examined, a significant difference was found between physical intelligence and no significant difference was detected between communication skills.

Results: While gender, training age, department and physical intelligence were important factors on communication skills, it was seen that the difference between sports branches and classes was not effective in evaluating communication skills.

Keywords: Sports sciences, intelligence, communication skills

Yüksek Yoğunluklu Aralıklı Antrenmanların Yağ Metabolizması Üzerinde İyileştirici Etkisi Var mıdır?

Fatma Gözlükaya Girginer[1]

[1]Pamukkale Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Denizli, Turkey, fgirginer@pau.edu.tr
Orcid ID: 0000-0002-0211-6512

ÖZET

Giriş ve Amaç: İskelet kası mitokondriyal yoğunluğu, submaksimal egzersiz sırasında substrat metabolizmasını düzenler; artan mitokondriyal içerik, yağ oksidasyonuna daha fazla bağımlılığı ve karbonhidrat oksidasyonunda orantılı bir azalmayı teşvik eder. Bu nedenle, doğru antrenman ve antrenman hacminin, egzersize bağlı mitokondriyal içerikteki artışın birincil belirleyicisi olduğu bilinmektedir. Bu bağlamda bu çalışma, HIIT'in; vücut yağ metabolizması, yağ metabolizması hormonları, vücut kompozisyon parametreleri, lipoproteinler, glukoz metabolizması gibi metabolitler üzerine etkisini incelemeyi amaçlamıştır.

Yöntem: Elektronik veri tabanı araması Eylül 2022'e kadar ulaşılabilen kayıtların PubMed, Web of Science ve Medline tarama motorları üzerinden taranmasıyla gerçekleştirilmiştir. Arama terimi dizileri, "Yüksek yoğunluklu aralıklı antrenman, yüksek yoğunluklu aralıklı koşu, aerobik aralık antrenman, sprint interval antrenmanı ve yağ metabolizması" olarak belirlenmiştir. Makale taraması tam metin ve ingilizce ile sınırlandırılmıştır. Ulaşılan makalelerin özgünlüğü çalışmaların detaylı incelenmesi ile yapılmış olup, sonrasında elde edilen veriler yorumlanarak raporlandırılmıştır.

Bulgular: Sonuç olarak; visseral yağ dokusunu azaltmada, total kolesterol, bel çevresi, vücut yağ yüzdesi, trigliserit ve LDL-C (düşük yoğunluklu lipoprotein) oranlarını azaltmada, maksimal oksijen tüketiminin (VO2max), maksimal koşu hızlarının, istirahat yağ oksidasyonunun ve insülin duyarlılığının arttırılmasında, dinlenme karbonhidrat oksidasyonunun ve sistolik kan basıncının düşürülmesinde HIIT'in orta şiddetli egzersiz modellerine göre, daha etkin olduğu bir çok çalışma tarafından vurgulanmıştır.

Sonuçlar: HIIT'in metabolitler üzerine etkilerinin daha iyi anlaşılması için daha fazla çalışmaya ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Yüksek yoğunluklu aralıklı antrenman, HIIT, Obezite, Metabolizma

Does High-Intensity Interval Training Have a Healing Effect on Fat Metabolism?

Fatma Gözlükaya Girginer[1]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: Skeletal muscle mitochondrial density regulates substrate metabolism during submaximal exercise. Increased mitochondrial content promotes greater dependence on fat oxidation and a proportional reduction in carbohydrate oxidation. Therefore, it is known that the right training and training volume are the primary determinants of the exercise-induced increase in mitochondrial content. In this context, this study focuses on HIIT; aimed to examine the effects on metabolites such as body fat metabolism, fat metabolism hormones, body composition parameters, lipoproteins, glucose metabolism.

Method: The electronic database search was performed by scanning the existing records available until September 2022 via PubMed, Web of Science and Medline search engines. The search terms were determined as "High-intensity interval training, high-intensity interval running, aerobic interval training, sprint interval training, and fat metabolism". Article search is limited to full text and English. The originality of the accessed articles was made by a detailed examination of the studies, and the data obtained afterwards were reported and interpreted.

Results: As a result, it has been emphasized by many studies that HIIT, compared to moderate-intensity exercise models, is a more effective training model in reducing visceral adipose tissue, reducing total cholesterol, waist circumference, body fat percentage, triglyceride and LDL-C (low-density lipoprotein) ratios, increasing maximal oxygen consumption (VO2max), maximal running speeds, increasing resting fat oxidation and insulin sensitivity, and reducing resting carbohydrate oxidation and systolic blood pressure.

Conclusion: More studies are needed to better understand the effects of HIIT on metabolites.

Keywords: High intensity interval training, HIIT, Obesity, Metabolism

Erzurum'da Kış Turizminin Yöresel Ürünler Üzerindeki Etkisi: Metaverse Yönelik Kavramsal Bir İnceleme

Doç. Dr. Emre BELLİ[1], MSc Student Şükran DERTLİ[2]

[1] Atatürk Üniversitesi, Erzurum
[2] Atatürk Üniversitesi, Erzurum

ÖZET

Giriş ve Amaç: Çağımızın trendi haline gelen ve hayatın her alanında yer alan dijital teknolojiler oldukça önemli bir yere sahiptir. Özellikle bilgi, iletişim ve teknolojide ki değişim ve gelişmeler yaşam alanlarını değiştirip kolaylaştırmıştır. Dolayısıyla fiziksel ve dijital yaşam alanlarının birleştirilmesi sistemine dayalı metaverse teknolojisi merak konusu olmuştur. Son yıllarda dijitalleşme, yöresel ürün, kış turizmine yönelik artan talepler konunun seçilmesinde ki en önemli etkenlerden biri olmuştur. Ortaya çıkan bu dijital dönüşümlerden yola çıkarak bu araştırmada metaverse teknolojisi, kış turizmi ve yöresel ürün ile ilişkilendirilmiştir. Bu açıklamalar doğrultusunda diyebiliriz ki çalışmamızın temel amacı Erzurum'un yöresel ürünlerin tanıtımında metaverse kış turizminin önemini vurgulayarak literatüre katkı sağlamaktır.

Yöntem: Bu çalışma metaverse teknolojisi, kış turizmi ve yöresel ürünlere yönelik teorik bir çerçeve oluşturmaya odaklanmaktadır. Bu doğrultuda Erzurum'un yöresel ürünlerinin ve kış turizminin, metaverse teknolojisi ile ilişkisi ikincil verilerden yararlanarak incelenmiştir. Bu araştırma konu ile ilgili özgün bir çalışmadır. Dolayısıyla bu çalışmayla metaverse, kış turizmi ve yöresel ürünlerin entegrasyonuna yönelik alan yazına özgün bir bakış açısı getirilmeye çalışılmıştır.

Bulgular: Metevaerse teknolojisinin Erzurum kış turizmi ve yöresel ürünler üzerindeki avantaj ve dezavantajları teorik çerçevede sunulmuştur

Sonuçlar: Kavramsal analiz sonucuna göre Erzurum'un yöresel ürünlerinin tanılırlık ve farkındalık düzeylerinin arttırılması için kış turizmi, dijitalleşme ve metaverse teknolojisinden daha fazla yararlanılması gerektiği belirlenmiştir. Aynı zamanda konu ile ilgili literatürde eksikliklerin olduğu ve araştırma konusu ile ilgili uygulamalı bir çalışmanın yapılması gerektiği belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Kış turizmi, dijitalleşme, yöresel ürün, metaverse.

The Effect of Winter Tourism on Local Products in Erzurum: A Conceptual Analysis of the Metaverse

Doç. Dr. Emre BELLİ[1], MSc Student Şükran DERTLİ[2]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: Digital technologies, which have become the trend of our age and take place in all areas of life, have a very important place. Especially, changes and developments in information, communication and technology have changed and facilitated living spaces. Therefore, metaverse technology based on the system of combining physical and digital living spaces has been a matter of curiosity. In recent years, increasing demands for digitalization, local products and winter tourism have been one of the most important factors in the selection of the subject. Based on these emerging digital transformations, metaverse technology has been associated with winter tourism and local products in this research. In line with these explanations, we can say that the main purpose of our study is to contribute to the literature by emphasizing the importance of metaverse winter tourism in the promotion of local products of Erzurum.

Materials and Methods: This study focuses on creating a theoretical framework for metaverse technology, winter tourism and local products. In this direction, the relationship between Erzurum's local products and winter tourism and metaverse technology has been examined by using secondary data. This research is an original study on the subject. Therefore, with this study, it has been tried to bring a unique perspective to the literature on the integration of metaverse, winter tourism and local products.

Findings: Advantages and disadvantages of Metevaerse technology on Erzurum winter tourism and local products are presented in a theoretical framework.

Results: According to the results of the conceptual analysis, it was determined that winter tourism, digitalization and metaverse technology should be used more in order to increase the recognition and awareness levels of Erzurum's local products. At the same time, it has been determined that there are deficiencies in the literature on the subject and that an applied study on the research subject should be done.

Keywords: Winter tourism, digitalization, local product, metaverse.

Sekiz Haftalık Temel Cimnastik Antrenmanının Üniversite Öğrencilerinin Sıçrama, Denge Ve Yılmazlık Düzeylerine Etkisi

Yusuf AKBULUT[1], Tuncay ÖKTEM[2]

[1] Bayburt Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Bayburt
[2] Bayburt Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Bayburt

ÖZET

Giriş ve Amaç: Bu araştırmanın amacı; sekiz haftalık temel cimnastik antrenmanının üniversite öğrencilerinin sıçrama, denge ve yılmazlık düzeylerine etkisinin incelenmesidir.

Yöntem: Katılımcılar yansız atama yöntemi uygulanarak deney ve kontrol gruplarına ayrılmıştır. Grupların belirlenmesinin akabinde her iki gruba da ön test ölçümleri uygulanmıştır. Ön test ölçümlerinin tamamlanmasının ardından 8 hafta boyunca deney grubuna antrenman programı haftada 3 gün 60 dakika düzenli olarak uygulanmıştır. Kontrol grubu ise ön test uygulamasının ardından 8 hafta boyunca herhangi bir deneysel uygulamaya tabi tutulmamıştır. 8 haftalık sürecin tamamlanmasının akabinde her iki gruptan da son test ölçümleri alınmış ve çalışma sonlandırılmıştır. Veri toplama amacı ile yıldız denge testi, y dinamik denge testi, dikey sıçrama, durarak uzun atlama testi ve yılmazlık ölçeği kullanılmıştır. Verilerin analizinde yüzde ve frekans dağılımları, Mann-Whitney U ve Wilcoxon İşaretli-Sıralar Testleri uygulanmıştır.

Bulgular: Araştırma sonuçlarına göre, yıldız dominant, yıldız nondominant, durarak uzun atlama, ybalance dominant, ybalance nondominant ve yılmazlık toplam puan değişkenlerine ilişkin deney grubunun ön-test ve son-test değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık tespit edilirken, kontrol grubunun ön-test ve son-test değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olmadığı tespit edilmiştir. Ayrıca dikey sıçrama değişkenine ilişkin deney ve kontrol gruplarının ön-test ve son-test değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık olmadığı tespit edilmiştir.

Sonuçlar: Sonuç olarak, temel cimnastik antrenmanının bireylerin, denge, sıçrama ve yılmazlık parametreleri üzerinde etkili olacağı söylenebilir. Bu doğrultuda bireylerin denge, durarak uzun atlama ve yılmazlık düzeylerinin geliştirilmesi için temel cimnastik antrenmanlarının uygulanması önerilmektedir.
A
nahtar Kelimeler: Cimnastik, denge, sıçrama, yılmazlık.

Not: Bu çalışma ikinci yazarın danışmanlığında birinci yazar tarafından yapılan yüksek lisans tezinden üretilmiştir.

The Effect Of Eıght Weeks Of Basıc Gymnastıc Traınıng On The Leakıng, Balance And Resilience Levels Of Unıversıty Students

Yusuf AKBULUT[1], Tuncay ÖKTEM[2]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: The purpose of this research; The aim of this study is to examine the effect of eight-week basic gymnastics training on jumping, balance and resilience levels of university students.

Materials and Methods: Participants were divided into experimental and control groups by applying the unbiased assignment method. After determining the groups, pre-test measurements were applied to both groups. After the completion of the pre-test measurements, the training program was applied to the experimental group for 60 minutes, 3 days a week, for 8 weeks. The control group, on the other hand, was not subjected to any experimental application for 8 weeks after the pre-test application. After the completion of the 8-week process, post-test measurements were taken from both groups and the study was terminated. Star balance test, y dynamic balance test, vertical jump, standing long jump test and resilience scale were used for data collection. Percentage and frequency distributions, Mann-Whitney U and Wilcoxon Signed-Ranks Tests were used in the analysis of the data. According to the results of the research, there was a statistically significant difference between the pre-test and post-test values of the experimental group regarding the star dominant, star nondominant, standing long jump, ybalance dominant, ybalance nondominant and resilience total score variables, while the control group's pre-test and post-test values were statistically different.

Findings: It was determined that there was no statistically significant difference between the test values. In addition, it was determined that there was no statistically significant difference between the pre-test and post-test values of the experimental and control groups regarding the vertical jump variable.

Results: As a result, it can be said that basic gymnastics training will be effective on individuals' balance, jumping and resilience parameters. In this direction, it is recommended to apply basic gymnastics training to improve the balance, standing long jump and resilience levels of individuals.

Keywords: Gymnastics, balance, jumping, resilience**.**

Farklı Kulüplerde Oynayan Sporcuların Duygusal Zekâ Durumlarının Araştırılması

İsa ÇİFTÇİ[*]

[*]Bingöl Üniversitesi/Spor Bilimleri Fakültesi/Bingöl

ÖZET

Giriş: Müsabaka ortamlarında sporcuların duygularını kontrol etme becerileri, kendi duygularını ve diğer insanların duygularını anlayabilme ve bu duyguların birbirinden farklı olabileceğinin farkına varabilme açısından önemlidir.

Amaç: Farklı kulüplerde oynayan sporcuların duygusal zekâ durumlarının demografik özelliklere göre farklılık gösterip göstermediğini incelemektir.

Yöntem: Örneklemi, farklı kulüplerde oynayan 36 kadın 144 erkek toplam 180 kişi oluşturuyor. Veri toplama aracı, Schutte ve ark. (1998) tarafından geliştirilen, Türkçeye uyarlaması Adiloğulları ve Görgülü (2015) tarafından yapılan ölçek 18 madde ve 5 alt boyuttan oluşmaktadır.

Bulgular: Araştırma grubundaki kadınların kendi duygularını değerlendirme ortalaması 4,444± 0,522 iken erkeklerin 4,106±0,694'tür. Kadın ve erkeklerin duygusal zekâ durumunun alt boyutlarından kendi duygularını değerlendirme boyutu ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık tespit edilmiştir ($p<0,01$). Tespit edilen bu farkın etki büyüklüğü Eta Kare ($\eta 2$)=0.04 olduğu, farkın küçük bir etkiye sahip olduğu ve toplam varyansın % 4 'ünün bağımsız değişken (cinsiyet) tarafından açıklandığını göstermektedir.
Araştırma grubunda branşı takım sporları olan sporcuların başkalarının duygularını değerlendirme ortalaması 4,140±0,558 iken bireysel sporlar olan sporcuların 3,950±0,668'dir. Takım ve bireysel sporlara göre duygusal zekâ durumunun alt boyutlarından başkalarının duygularını değerlendirme boyutu ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık tespit edilmiştir ($p<0,01$). Tespit edilen bu farkın etki büyüklüğü Eta Kare ($\eta 2$)=0.02 olduğu, farkın küçük bir etkiye sahip olduğu ve toplam varyansın % 2 'sinin bağımsız değişken (takım ve bireysel) tarafından açıklandığını göstermektedir.
Araştırma grubundaki katılımcıların başkalarının duygularını değerlendirme ile kendi duygularını değerlendirme ($r=0,451$), sosyal beceriler ($r=0,304$), duyguların kullanımı ($r=0,417$); kendi duygularını değerlendirme ile sosyal beceriler($r=0,307$), duyguların kullanımı($r=0,319$); duyguları düzenleme ile sosyal beceriler($r=0,318$), duyguların kullanımı ($r=0,496$); sosyal beceriler ile duyguların kullanımı ($r=0,425$) arasında pozitif yönde orta ve istatiksel olarak anlamlı bir ilişki tespit edilmiştir ($p<0,01$). Katılımcıların başkalarının duygularını değerlendirme ile duyguları düzenleme($r=0,213$); kendi duygularını değerlendirme ile duyguların kullanımı arasında pozitif yönde küçük ve istatiksel olarak anlamlı bir ilişki tespit edilmiştir ($r=0,249$; $p<0,01$).

Sonuçlar: Kadınların kendi duygularını değerlendirmesi erkeklere oranla daha yüksek çıkmıştır. Bir diğer değişken olan branşı takım sporları olan sporcuların başkalarının duygularını değerlendirmesi bireysel sporlara göre yüksek çıkmıştır. Sonuç olarak sporda duygusal zekâ üzerinde cinsiyet ve branşın etkisi olduğu sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Duygusal Zekâ, Spor, Kulüp

Investigation of Emotional Intelligence Status of Athletes Playing in Different Clubs

İsa ÇİFTÇİ*

*Bingol University/Faculty of Sports Sciences/Bingöl

ABSTRACT

Introduction: The ability of athletes to control their emotions in competition environments is important in terms of understanding their own emotions and the emotions of other people and being aware that these emotions can be different from each other.

Purpose: To examine whether the emotional intelligence status of athletes playing in different clubs differ according to demographic characteristics.

Materials and Methods: The sample consists of 180 people, 36 women and 144 men, playing in different clubs. Data collection tool, Schutte et al. (1998) and adapted to Turkish by Adiloğulları and Görgülü (2015), consists of 18 items and 5 sub-dimensions.

Findings: While the mean self-evaluation of women in the study group was 4.444± 0.522, it was 4.106±0.694 for men. A statistically significant difference was found between the averages of the self-evaluation dimension, which is one of the sub-dimensions of the emotional intelligence status of women and men ($p<0.01$). The effect size of this detected difference is Eta Squared ($\eta 2$)=0.04, showing that the difference has a small effect and 4% of the total variance is explained by the independent variable (gender).
In the research group, the average of "evaluating the feelings of others" of the athletes whose branch is team sports is 4.140±0.558, while it is 3.950±0.668 for the athletes who are individual sports. A statistically significant difference was found between the averages of the sub-dimensions of emotional intelligence, 'evaluating the feelings of others', according to team and individual sports ($p<0.01$). The effect size of this detected difference is Eta Squared ($\eta 2$)=0.02, showing that the difference has a small effect and 2% of the total variance is explained by the independent variable (team and individual).
The difference between evaluating the emotions of others and evaluating their own emotions (r=0.451), social skills (r=0.304), and use of emotions (r=0.417) in the research group; between self-evaluation of emotions and social skills (r=0.307), use of emotions (r=0.319); between emotion regulation and social skills (r=0.318) and use of emotions (r=0.496); A positive, moderate and statistically significant relationship was found between social skills and the use of emotions (r=0.425) ($p<0.01$). Between evaluating the emotions of others and regulating emotions (r=0.213); A small and statistically significant positive correlation was found between the evaluation of one's own emotions and the use of emotions (r=0.249; $p<0.01$).

Results: Women's self-evaluation of their emotions was higher than that of men. As another variable, the evaluation of the emotions of others by the athletes whose branch is team sports was higher than individual sports. As a result, it was concluded that gender and branch have an effect on emotional intelligence in sports.

Keywords: Emotional intelligence, Sports, Club

Sedanter kişilerde Crossfit Antrenmanlarının Bazı Fiziksel Parametrelere Etkisi

Zafer Bilgin[1], Atilla Orkun Dilber[2], Murat Taş[3]

[1] Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Manisa
[2] Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Manisa
[3] Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Manisa

ÖZET

Giriş ve Amaç: Crossfit, kuvvet, dayanıklılığı ve cimnastiği kombine ederek kullanan fonksiyonel bir antrenman metodudur. Kısa sürelerde yüksek şiddetli egzersizler içerir. Kısa süreli olması ve fonksiyonel hareketler, olimpik kaldırışlar içermesi pek çok kişi için cezbedici hale gelmiştir. Bu çalışmanın amacı; sağlıklı sedanter kişilerde Crossfit antrenmanlarının bazi fiziksel parametrelere etkisinin incelenmesidir.

Yöntem: Çalışmaya sağlıklı 10 sedanter erkek katılmıştır. 6 hafta boyunca crossfit antrenmanları uygulamışlardır. Antrenmanlar öncesinde ve sonrasında katılımcılardan vücut ağırlığı, vücut yağ yüzdesi, vücut kitle indeksi (VKİ), Sırt kuvveti, bacak kuvveti, sağ ve sol el pençe kuvvetleri ölçümleri alınmıştır.

Bulgular: Katılımcıların son test lehine sağ el pençe, sol el pençe, bacak ve sırt kuvveti değerlerinde anlamlı farklılıklar bulundu. Diğer değerlerde anlamlı farklılıklar bulunmadı.
Sonuçlar: Sonuç olarak, 6 haftalık antrenmanlar, sedanter kişilerin sol ve sağ el kavrama kuvvetlerini, bacak kuvvetini ve sırt kuvvetini geliştirmiştir. Bu nedenle kuvvet gelişimi açısından alternatif bir yöntem olarak önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Crossfit, fonksiyonel antrenman, kuvvet

The Effect of Crossfit Training on Body Composition and Muscle Strength in Sedentary Individuals

Zafer Bilgin[1], Atilla Orkun Dilber[2], Murat Taş[3]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: Crossfit is a functional training method that combines strength, endurance, and gymnastics. It includes high-intensity exercise for short periods of time. It has become attractive for many people because it includes functional movements, Olympic lifts and also it is time-efficient. The aim of this study is to examine the effects of Crossfit training on some physical parameters in healthy sedentary individuals.

Materials and Methods: Ten healthy sedentary men participated in the study. Crossfit training applied for 6 weeks. Body weight, body fat percentage, body mass index (BMI), back strength, leg strength, right and left handgrip strength measurements were taken from the participants before and after 6 weeks.

Findings: Significant differences were found in the right handgrip, left handgrip, leg and back strength values in favor of the posttest. No significant differences were found in other values.

Results: In conclusion, 6-week training improved left and right handgrip strengths, leg strength, and back strength in sedentary individuals. Therefore, it can be recommended as an alternative method in terms of strength development.

Keywords: Crossfit, functional training, strength

Amatör Futbolcuların Sağlıklı Beslenmeye İlişkin Tutumlarının İncelenmesi: Sakarya Amatör Spor Kulüpleri Federasyonu Örneği

Eda ADATEPE[1], Hüsniye ÇELİK[2]

[1] Bayburt Üniversitesi, Bayburt
[2] Bayburt Üniversitesi, Bayburt

ÖZET

Giriş ve Amaç: Bu çalışmada Sakarya Amatör Spor Kulüpleri Federasyonu'na bağlı amatör futbolcuların sağlıklı beslenmeye yönelik tutumlarının farklı değişkenler açısından incelenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Araştırmanın verileri kişisel bilgi formu ve 21 madde-dört alt boyuttan oluşan Sağlıklı Beslenmeye Yönelik Tutum Ölçeği kullanılarak elde edilmiştir. Betimsel istatistikten ve normallik testinden yararlanılmıştır. Cinsiyet, sağlıklı beslenme eğitimi alma durumu ve sporcu beslenmesi eğitimi alma durumu değişkenleri ile alt boyutlar arasındaki farklılıkları incelemek için t-testi; çalışmanın alt boyutlarının en son mezun olunan okul ve vücut kitle indeksi sınıflamasına göre incelenmesinde Varyans Analizi (ANOVA) testi, ikili karşılaştırmalarda Scheffe testi; yaş, kişisel gelir ve sporcu yaşı değişkenleri ile alt boyutlar arasında ilişkiyi analiz etmek için Pearson korelasyon analizi kullanılmıştır.

Bulgular: Erkek amatör futbolcuların sağlıklı beslenmeye yönelik tutumları kadın amatör futbolculardan daha yüksek düzeydedir ($p<.05$). Sağlıklı beslenme eğitimi alma durumu tüm ölçek ve Olumlu Beslenme, Kötü Beslenme, Beslenme Hakkında Bilgi alt boyutlarında, sporcu beslenmesi eğitimi alma durumu değişkeni ile tüm ölçek ve Beslenme Hakkında Bilgi alt boyutunda anlamlı farklılıklara vardır ($p<.05$). En son mezun olunan okul değişkeni ile tüm alt boyutlar arasında anlamlı farklılıklar tespit edilmiştir ve vücut kitle indeksi sınıflaması değişkenine göre, Beslenme Hakkında Bilgi ve Olumlu Beslenme alt boyutlarında farklılaşma vardır. Pearson korelasyon analizlerine bakıldığında, yaş ve spor yaşı değişkeleri ile Beslenme Hakkında Bilgi ve Kötü Beslenme alt boyutları arasında pozitif yönde, anlamlı ilişkiler görülmektedir, buna karşın kişisel gelir ile alt boyutlar arasında bir ilişki tespit edilememiştir.

Sonuçlar: Amatör futbolcuların beslenme konusu, sporcuların performansını ve spor hayatlarını etkileyebilecek önemli bir faktördür. Bu noktada, amatör futbolcuların hem sağlık hem de beslenme konusunda bilgilerinin yeterli düzeyde olması sağlanmalıdır. Bu çalışmada cinsiyet, yaş, eğitim düzeyi, vücut kitle indeksi sınıflaması ve beslenme hakkında eğitim alma durumlarının sağlıklı beslenmeye yönelik tutumları etkilediği görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Amatör spor kulüpleri, beslenme, amatör futbolcular

The Examination of Amateur Footballers' Attitudes Towards Healthy Nutrition: Case of Sakarya Amateur Sports Clubs Federation

Eda ADATEPE[1], Hüsniye ÇELİK[2]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: In this study, it is aimed to examine the attitudes of amateur footballers affiliated to Sakarya Amateur Sports Clubs Federation towards healthy nutrition in terms of different variables.

Materials and Methods: The data of the study were obtained by using the personal information form and the Attitude Scale towards Healthy Eating, which consists of 21 items and four sub-dimensions. Descriptive statistics and normality test were used. The t-test was used to examine the differences between the variables of gender, healthy nutrition education and sports nutrition education and sub-dimensions; Analysis of Variance (ANOVA) test in the analysis of the sub-dimensions of the study according to the most recent graduated school and body mass index classification, Scheffe test in pairwise comparisons; Pearson correlation analysis was used to analyze the relationship between age, personal income and athlete age variables and sub-dimensions.

Findings: Attitudes of male amateur football players towards healthy nutrition are higher than female amateur football players ($p<.05$). There are significant differences in the status of receiving healthy nutrition education in the whole scale and in the Positive Nutrition, Malnutrition, and Knowledge about Nutrition sub-dimensions, in the variable of receiving sports nutrition education in the whole scale and in the Knowledge About Nutrition sub-dimension ($p<.05$). Significant differences were found between the last graduated school variable and all sub-dimensions, and there was a differentiation in the sub-dimensions of Knowledge About Nutrition and Positive Nutrition according to the BMI classification variable. When Pearson correlation analyzes are examined, there is a positive and significant relationship between age and sports age variables and the sub-dimensions of Knowledge About Nutrition and Malnutrition, however, no relationship was found between personal income and sub-dimensions.

Results: Amateur footballers' nutrition issue is an important factor that can affect their performance and athletes' sports life. At this point, it should be ensured that amateur footballers have sufficient knowledge about both health and nutrition. In this study, it was seen that gender, age, education level, body mass index classification and education about nutrition affected attitudes towards healthy nutrition.

Keywords: Amateur Sports Clubs, Nutrition, Amateur Footballers

Binicilerde Bantlama Uygulamasının El Bileği Eklem Pozisyon Hissi ve Kavrama Kuvveti Üzerine Etkisi

Begüm Özdemir[1], Berfin Berşan Çalıkoğlu[1], İmge Nas[1]

[1] İstanbul Kültür Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, İstanbul

ÖZET

Giriş ve Amaç: Binicilik sporunda binicinin hareketlerinin atın hareketleri ile uyumlu olması gereklidir. Spora özgü statik ve ritmik el bileği hareketleri nedeniyle eklemin pozisyon algılama düzeyi ve kavrama kuvveti üst ekstremite yaralanmalarında etkilidir. Bantlama uygulamaları sporcularda yaralanmaların önlenmesinde sıklıkla tercih edilmesine rağmen binicilerde bantlama uygulamalarının etkisi belirsizdir. Bu çalışmanın amacı binicilere uygulanan kinezyolojik bantlama uygulamasının el bileği pozisyon hissi ve kavrama kuvvetinde yarattığı etkileri araştırmaktır.

Yöntem: Çalışmaya 25-45 yaş aralığında 24 profesyonel binici katıldı. Uygulama öncesi binicilerin el bileği pozisyon hissi universal gonyometre ile, kavrama kuvveti el dinamometresi ile değerlendirildi. Edinburg El Tercih Anketi ile dominant taraf belirlendikten sonra bireylerin dominant taraf el bileği ve önkola kinezyolojik bantlama uygulandı. Bantlama uygulaması ile birlikte 2 saat süreli at üzeri antrenmanın ardından değerlendirmeler tekrarlandı.

Bulgular: Katılımcıların (n=24) yaş ortalaması 34,16±5,56 yıl olup tamamı erkekti. Binicilerin bantlama öncesi ve sonrası verileri karşılaştırıldığında el bileği eklemi fleksiyon, ekstansiyon, ulnar deviasyon, radyal deviasyon hareketlerinin pozisyon hissinde anlamlı artış ($p<0.05$) bulundu. Bantlama öncesi ve sonrası kavrama kuvvetinde anlamlı değişiklik gözlemlenmedi ($p>0.05$).

Sonuçlar: Binicilere uygulanan bantlama uygulaması eklem pozisyon hissinde anlık olarak artış sağlamıştır. Bantlamanın mekanoreseptörleri uyararak propriosepsiyon duyusunu geliştirdiği ve eklem stabilitesini desteklediği bilinmektedir. Çalışmamızın sonucuna göre binicilerde el bileği eklemine uygulanan kinezyolojik bantlamanın olası yaralanmalara karşı önleyici bir yöntem olarak tercih edilebileceğini söyleyebiliriz.

Anahtar Kelimeler: binici, el bileği, bantlama, propriosepsiyon

The Effect of Taping Application on Wrist Joint Position Sense and Grip Strength in Riders

Begüm Özdemir[1], Berfin Berşan Çalıkoğlu[1], İmge Nas[1]

[1] **Istanbul Kultur University, Faculty of Health Sciences, Department of Physiotherapy and Rehabilitation, Istanbul**

ABSTRACT

Introduction and Purpose: In equestrian sport, the rider's movements must be in harmony with the horse's movements. Due to sport-specific static and rhythmic wrist movements, the level of position perception and grip strength of the joint is effective in upper extremity injuries. Although taping practices are frequently preferred in the prevention of injuries in athletes, the effect of taping practices in riders is unclear. The aim of this study is to investigate the effects of kinesiology taping applied to riders on wrist position sense and grip strength.

Materials and Methods: 24 professional riders between the ages of 25-45 participated in the study. Before the application, the wrist position sense of the riders was evaluated with a universal goniometer, and the grip strength was evaluated with a hand dynamometer. After determining the dominant side with Edinburgh Hand Preference Questionnaire, kinesiology taping was applied to the wrist and forearm of the dominant side of the individuals. Evaluations were repeated after 2 hours of horse training with taping application.

Findings: The mean age of the participants (n=24) was 34.16±5.56 years, and all of them were male. When the data of the riders before and after taping were compared, a significant increase was found in the position sense of wrist joint flexion, extension, ulnar deviation, and radial deviation movements ($p<0.05$). There was no significant change in grip strength before and after taping ($p>0.05$).

Results: Taping application applied to the riders provided an instant increase in joint position sense. It is known that taping improves the sense of proprioception by stimulating mechanoreceptors and supports joint stability. According to the results of our study, we can say that kinesiology taping applied to the wrist joint in riders can be preferred as a preventive method against possible injuries.

Keywords: rider, wrist, taping, proprioception

Bakım Merkezinde Yaşayan Yaşlılarda Sağlık Amaçlı Egzersiz Uygulamasının Depresyon Düzeyi Ve Bazı Hormon Durumları Üzerine Etkisi

TAB-2021-9195 kodlu bu çalışma Atatürk Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Koordinasyon Birimi tarafından desteklenmiştir.

Muhammet POLAT [1], Fatmanur ER[1]

[1] Atatürk Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Erzurum

ÖZET

Amaç: Düzenli egzersiz yaşlanmaya bağlı fonksiyonel kapasiteyi bozan fizyolojik değişiklikleri yavaşlatır ve benlik kavramı, öz yeterlilik, beden imajı, ruh hali gibi psikolojik unsurları iyileştirir. Bu çalışmanın amacı sağlık amaçlı egzersiz uygulamasının yaşlıların depresyon düzeyi ve adrenokortikotropik hormon (ACTH), kortizol, serotonin, insülin benzeri büyüme faktörü (IGF-1) hormonları üzerindeki etkisini incelemektedir.

Materyal ve Metot: Çalışmanın deneklerini İstanbul'da bulunan Çınar 2 Bakım Merkezinin Çekmeköy ve Sultanbeyli şubelerinde ikamet etmekte olan toplam 29 sedanter yaşlı oluşturmaktadır. Bunların 16'sı deney grubunu (11 erkek 5 kadın) 13'ü de kontrol gurubunu (8 erkek 5 kadın) oluşturmaktadır. Çalışmanın amacı doğrultusunda deney ve kontrol grubuna egzersiz öncesi ve sonrası Beck Depresyon Ölçeği uygulanmış ve ACTH, kortizol, serotonin, IGF-1 düzeylerinin analiz edilmesi için kan numuneleri alınmıştır. Veriler IBM SPSSfor Windows 20. Versiyonu ile analiz edilmiştir.

Bulgular: Çalışmada deney grubunun ACTH değerleri egzersiz sonrasında egzersiz öncesi değerlere göre istatistiksel olarak anlamlı derecede düşük (p<,05), serotonin düzeyi ise egzersiz sonrasında egzersiz öncesine göre istatistiksel olarak anlamlı derecede yüksek bulunmuştur (p<,001). Çalışmada deney grubunun depresyon düzeyi, egzersiz sonrası egzersiz öncesine göre istatistiksel olarak anlamlı seviyede azalırken (p<,001) kontrol grubunun egzersiz sonrası depresyon düzeyi egzersiz öncesine göre istatistiksel olarak anlamlı seviyede arttığı gözlenmiştir (p<,05). Çalışmada deney grubunun egzersiz sonrası depresyon düzeyi ile ACTH ve IGF-1, serotonin ile IGF-1 değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmuştur (p<,001).

Sonuç: 12 haftalık sağlık amaçlı uygulanan egzersiz programının yaşlıların depresyon düzeyleri ile ACTH ve kortizol düzeyini azalttığı, serotonin ve IGF-1 düzeylerini ise artırdığı bulunmuştur. Bu sonuçlar doğrultusunda egzersizin organizmanın stresle baş etmesini kolaylaştıracak bir takım kronik cevaplar oluşturarak, yaşa bağlı bazı hormonal değişimleri ve depresyon gibi psikolojik etkileri iyileştirmede faydalı olduğunu söyleyebiliriz.

Anahtar Kelimeler: Yaşlanma, depresyon, hormon, egzersiz.

Kadinlarin Bedeni Beğenme Tutumlari, Rekreasyon Farkindalik Düzeyleri Ve Arasindaki İlişkinin İncelenmesi

Sevim Bebek[1], Yasemin Çakmak Yıldızhan[2]

[1] Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Erzincan.
[2] Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Erzincan,

ÖZET

Giriş ve Amaç: Bu araştırmanın amacı; kadınların bedeni beğenme tutumlarını ve rekreasyon farkındalık düzeylerini tespit etmek, demografik değişkenlerin bu düzeyler üzerinde etkili olup olmadığını belirlemek ve bu iki kavram arasındaki ilişkiyi incelemektir.

Yöntem: İlişkisel araştırma yöntemi temel alınarak tasarlanan araştırma Gümüşhane il merkezinde ikamet eden 772 kadın katılımcı ile gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın verileri katılımcıların demografik bilgileri (yaş, vücut kitle indeksi ve medeni durum), bedeni beğenme tutumları (Bedeni Beğenme Ölçeği) ve rekreasyon farkındalık düzeyleri (Rekreasyon Farkındalık Ölçeği) şeklindedir. Verilerin analizinde betimsel analiz, bağımsız örneklem t-testi ve tek yönlü varyans (ANOVA) ve regresyon testi kullanılmıştır.

Bulgular: Analiz sonucunda; katılımcıların bedeni beğenme tutumlarının ve rekreasyon farkındalıklarının yüksek olduğu belirlenmiştir. Yaş, medeni durum ve vücut kitle indeksi değişkenlerinin bedeni beğenme ve rekreasyon farkındalığı üzerinde anlamlı bir farklılık oluşturduğu görülmüştür.

Sonuçlar: "Bedeni beğenme ile rekreasyon farkındalığı arasında doğrusal ve düşük düzeyde bir ilişki olduğu, bedeni beğenme tutumu rekreasyon farkındalığının anlamlı bir yordayıcısı olup toplam varyansın %8'ini anlamlı olarak açıkladığı tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Rekreasyon Farkındalığı, Bedeni Beğenme, Kadın,

Researching Of The Relationship Between Women's Body Attitudes, Recreational Awareness Levels Of Women

Sevim Bebek[1], Yasemin Çakmak Yıldızhan[2]

[1] Health Sciences Institute, Erzincan Binali Yıldırım University Erzincan, Turkey
[2]Physical Education and Sports, Erzincan Binali Yıldırım University, Erzincan, Turkey

ABSTRACT

Introduction and Purpose: The aim of this study is to specify the body attitudes and recreational awareness levels of women, to identify whether demographic variables are effective on these levels and to examine the relationship between these two concepts.

Materials and Methods: The research, designed on the basis of the relational research method, was conducted with 772 female participants in Turkey. The data of the research are given to be the participants' demographic information (age, body mass index and marital status), body attitudes (Body Appreciation Scale) and recreational awareness levels (Recreational Awareness Scale). In order to analyze the data, descriptive analysis, independent sample t-test, one-way analysis variance (ANOVA) and regression test have been used. The result of the analysis reveals that participants' body appreciation and recreational one-way analysis variance (ANOVA) awareness are high. The result of the analysis reveals that participants' body appreciation and recreational one-way analysis variance (ANOVA) awareness are high.

Findings: It has been observed that age, marital status and body mass index variables create a significant difference on body appreciation and recreational awareness.

Results: it has been noted that there is a linear and low-level relationship between body appreciation and recreational awareness, body appreciation attitude is a significant predictor of recreational awareness and explains 8% of the total variance significantly.

Keywords: Recreational Awareness, Body Appreciation, Women

Antrenörlerin İş Limitasyonlarının İş Değerleri ve İşe Angaje Olma Durumları Üzerine Etkilerinin İncelenmesi

İnci SEÇKİN AĞIRBAŞ[1] Emre BELLİ[2]

1- Bayburt Üniversitesi, Demirözü Meslek Yüksekokulu, Bayburt, TÜRKİYE, inciagirbas@bayburt.edu.tr, https://orcid.org/0000-0001-5899-013X2

2- Atatürk Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Erzurum, TÜRKİYE, emre.belli@atauni.edu.tr, https://orcid.org/0000-0001-8435-2529

ÖZET

Amaç: Bu araştırmanın amacı, antrenörlerin iş limitasyonlarının iş değerleri ve işe angaje olma durumları üzerindeki etkilerini belirlemek ve çeşitli demografik özelliklere göre karşılaştırmaktır.

Materyal ve Metod: Araştırmaya Türkiye'de çeşitli branşlarda görev yapan 339 antrenör gönüllü olarak katıldı. Veriler "Kişisel Bilgi Formu", "İş Limitasyonu Ölçeği Kısa Formu" ,"İş Değerleri Ölçeği" ve "İşe Angaje Olma Ölçeği" kullanılarak toplandı. SPSS 26.0 programında Independent Student T-Testi, Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA) ile Posthoc – LSD ve Bivariate- Pearson Korelasyon testleri ayrıca iş limitasyonlarının iş değerleri ve işe angaje olma durumları üzerindeki etkilerini belirlemek amacıyla da Çoklu Doğrusal Regresyon analizleri yapıldı. Sonuçlar .05 anlamlılık düzeyinde yorumlandı.

Bulgular: Yaş, medeni durum, gelir düzeyi ve eğitim düzeylerinin iş limitasyonları üzerinde ($p<.05$), yaş, gelir düzeyi ve eğitim düzeylerinin iş değerleri üzerinde ($p<.05$), çalışma süresinin ise işe angaje olma üzerinde etkili değişkenler olduğu ($p<.05$) tespit edildi. Ayrıca iş limitasyonları, iş değerleri ve işe angaje olma durumları arasında pozitif yönlü anlamlı ilişkiler ($p<.05$) olduğu ve iş limitasyon alt boyutlarının birlikte iş değerleri alt boyutlarını %53.8 ile %76.5 arasında, işe angaje olma ölçek alt boyutlarını ise %30.6 ve %44 oranlarında açıkladığı tespit edildi.

Sonuç: Araştırma sonucunda cinsiyet, antrenörlük kademesi, görev yapılan spor türünün hiçbir ölçek değerinde, çalışma sürelerinin iş limitasyonu ve iş değerleri üzerinde, gelir düzeyi ve eğitim düzeyinin ise işe angaje olma üzerinde etkileri olmadığı görüldü. Ayrıca antrenörlerin iş limitasyonları, iş değerleri ve işe angaje olma durumları arasında güçlü ilişkiler olduğu ve iş limitasyonları alt boyutlarının birlikte hem iş değerleri hem de işe angaje olma durumlarının önemli bir kısmını açıkladığı sonuçlarına ulaşıldı.

Anahtar Kelimeler: Antrenör, İş Değerleri, İş Limitasyonu, İşe Angaje Olma

Examination of the Effects Work Limitations of Coaches on the Work Values and the Work Engagement

İnci SEÇKİN AĞIRBAŞ[1] Emre BELLİ[2]

ABSTRACT

Aim: The aim of this research is to determine the effects of job limitations of coaches on their job values and job engagement and to compare them according to various demographic characteristics.

Materials and Methods: 339 coaches who are in various branches in Turkey participated in the research voluntarily. Data were collected using "Personal Information Form", "Work Limitation Scale Short Form", "Work Values Scale", and "Work Engagement Scale". The data were analyzed with SPSS 26.0 program using Independent Student T-Test, One-Way Analysis of Variance (ANOVA), Posthoc-LSD, Bivariate- Pearson Correlation tests, and and Multiple Linear Regression analyzes. The level of significance was set at $p \leq .05$.

Findings: It was determined that age, marital status, income level and education levels on job limitations, age, income level and education level had an effect on job values, and working time was found to be effective on job engagement. In addition, it was determined that there were positive significant relationships between work limitations, work values and work engagement, and the work limitations sub-dimensions together measure the work values sub-dimensions between 53.8% and 76.5%, and the work engagement scale sub-dimensions of 30.6% and 30.6%. It was determined that 44% explained it.

Results: As a result of the research, it was seen that gender, coaching level, type of sport did not affect any scale value, working hours had no effect on job limitations and work values income level and education level had no effect on job engagement. In addition, it was concluded that there were strong relationships between the work limitations, work values and work engagement of the coaches, and that the work limitations sub-dimensions together explained a significant part of both work values and work engagement.

Keywords: Coach, Work Engagement, Work Limitation, Work Values.

Gebelerde Fiziksel Aktivite, Beslenme ve Sağlık Anksiyetesi Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Erdal Bal[1], Nedim Malkoç[2], Nagehan Malkoç[3]

[1] Sağlık Bilimleri Üniversitesi, İstanbul
[2] Sağlık Bilimleri Üniversitesi, İstanbul
[3] Sağlık Bilimleri Üniversitesi, İstanbul

ÖZET

Giriş ve Amaç: Hamilelik sırasında yaşam davranışları anne ve çocuk sağlığını önemli ölçüde etkiler. Bu çalışmada gebe kadınlarda fiziksel aktivite düzeyi, beslenme davranışları ve sağlık anksiyetesi düzeylerini araştırmak ve aralarındaki ilişkiyi incelemek amaçlanmıştır.

Yöntem: Amaçlı örnekleme yöntemi kullanılarak araştırmanın evreni olan Zeynep Kâmil Kadın ve Çocuk Hastalıkları Eğitim ve Araştırma Hastanesine gelen yaş ortalaması 26,41±5,11 olan 164 gebe çalışmaya alınmıştır. Katılımcılara Uluslararası Fiziksel Aktivite Anketi (UFAA), Sağlık Anksiyetesi Envanteri (Kısa Form) ve Yaşam Davranışları Ölçeği uygulanmıştır.

Bulgular: Katılımcıların fiziksel aktivite düzeyleri incelendiği zaman %70.1'i (n=115) İnaktif, %18,3'ü (n=30) minimal aktif, %11,6'sı çok aktif olduğu bulunmuştur. Sağlık anksiyetesi envanteri incelendiğinde %10,5'i (n=17) düşük, %63,2'si (n=103) orta, %27 yüksek olduğu bulunmuştur. Gebelikte sağlıklı yaşam davranışları ölçeğinin beslenme kısmı incelendiğinde katılımcıların %31,3(n=51) kötü, %54,4(n=89) orta, %14,3 (n=24) iyi düzeyde olduğu bulunmuştur. Ölçek puanları ile nicel değişkenler arasında ilişki varlığının incelenmesi sonucunda UFAA puanları ile gebelikte beslenme (p=0,971), sağlık anksiyetesi (p=0,343), yaş (p=0,063), boy (p=0,621), güncel kilo (p=0,102), gebelik öncesi kilo (p=0,052) ve gebelik haftası (p=0,698) arasında anlamlı ilişki olmadığı tespit edilmiştir. Sağlık anksiyetesi ile yaş (p=0,796), güncel kilo (p=0,616), gebelik öncesi kilo (p=0,709) ve gebelik haftası (p=0,620) arasında anlamlı ilişki olmadığı tespit edilirken sağlık anksiyetesi ile boy değişkenleri arasında negatif yönlü çok zayıf düzeyde ilişki olduğu (p=0,019; r=-0,184) saptanmıştır.

Sonuçlar: Gebelerde fiziksel aktivite düzeyi, beslenme davranışı puanları düşük, sağlık anksiyetesi ise yüksek bulunmuştur. Bu bulgularla ilişkili faktörlerin belirlenmesi önemlidir. Gebelikte yaşam tarzı davranışları ve sağlık anksiyetesi ilişkisini inceleyen bu çalışma yapılacak ileri düzey çalışmalara öncü olabilir.

Anahtar Kelimeler: Gebelik, fiziksel aktivite, sağlık anksiyetesi

Investigation of the Relationship Between Physical Activity, Nutrition and Health Anxiety in Pregnant Women

Erdal Bal[1], Nedim Malkoç[2], Nagehan Malkoç[3]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: Life behaviours during pregnancy significantly affect maternal and child health. In this study, it was aimed to investigate the physical activity level, nutritional behaviours and health anxiety levels in pregnant women and to examine the relationship between them.

Materials and Methods: Using the purposive sampling method, 164 pregnant women with a mean age of 26.41±5.11 years who came to the Zeynep Kamil Women's and Children's Diseases Training and Research Hospital, which is the universe of the research, were included in the study. The International Physical Activity Questionnaire (IPAQ), Health Anxiety Inventory (Short Form) and Life Behaviours Scale were administered to the participants.

Findings: When the physical activity levels of the participants were examined, it was found that 70.1% (n=115) were low, 18.3% (n=30) were moderate, and 11.6% were high. When the health anxiety inventory was examined, it was found that 10.5% (n=17) was low, 63.2% (n=103) was moderate, and 27% was high. When the nutrition part of the scale of healthy living behaviours during pregnancy was examined, it was found that 31.3% (n=51) of the participants were at a bad level, 54.4% (n=89) at a moderate, and 14.3% (n=24) at a good level. As a result of examining the relationship between scale scores and quantitative variables, no significant relationship was found between IPAQ scores and nutrition during pregnancy (p=0.971), health anxiety (p=0.343), age (p=0.063), height (p=0.621), current weight (p=0.102) pre-pregnancy weight (p=0.052) and gestational week (p=0.698).It was determined that there was no significant relationship between health anxiety and age (p=0.796), current weight (p=0.616), pre-pregnancy weight (p=0.709) and gestational week (p=0.620), while there was a very weak negative correlation between health anxiety and height variables (p=0.019; r=-0.184).

Results: Physical activity level and nutritional behaviour scores were low and health anxiety was high in pregnant women. It is important to identify the factors associated with these findings. This study, which examines the relationship between lifestyle behaviours and health anxiety during pregnancy, may be a pioneer for further studies.

Keywords: Pregnancy, physical activity, health anxiety

10-12 Yaş Futbol Okulu Sporcularının 6 Haftalık Antrenmanlar Sonrası El Reaksiyon Sürelerinin Karşılaştırılması

Nedim Malkoç [1], Erdal Bal[2]

[1] Sağlık Bilimleri Üniversitesi, İstanbul
[2] Sağlık Bilimleri Üniversitesi, İstanbul

ÖZET

Giriş ve Amaç: Geçmişten günümüze sağlıklı yaşam üzerine yapılan çalışmalarda, egzersiz ve sporun insan hayatı üzerindeki pozitif etkileri gözle görülür bir hal almıştır. Ayrıca, insanın hız, sürat, denge, güç, kuvvet, esneklik, koordinasyon gibi özelliklerinin bir arada ve ayrı ayrı hangi sınırlara kadar esneklik gösterdiği önemli bir çalışma konusu olmuştur. Araştırmalarda reaksiyon zamanını etkileyen faktörlerin branş, yaş, cinsiyet, tütün ve/veya alkol kullanımı, sağlık problemleri ve kişinin yorgunluk durumu olduğu ifade edilmiştir (Binboğa ve ark., 2007; Lyon ve ark., 1975). Bu çalışmada ise spordaki sporcu kitlesi oldukça geniş olan ve kişiden kişiye esneklik gösteren, ekonomik yönü oldukça büyük olan futbolda sporcuların tepkime zamanları üzerine çalışma sağlanmıştır.

Yöntem: Bu çalışma Altınordu Ataşehir futbol okulunda eğitim gören ve TFF'nin resmî U-12 liginde lisanslı olarak oynayan 10-12 yaş aralığında toplamda 15 kişiden oluşmaktadır. Katılımcılar üzerinde uygulanan bu testte 6 hafta önce sahip oldukları ışıklı (görsel) reaksiyon seviyelerinin ve 6 haftalık temel antrenman sonrasındaki sahip oldukları ışıklı (görsel) reaksiyon seviyelerinde herhangi bir değişiklik olup olmadığını deneklerin ön test ve son testleri alınarak incelenmiştir

Bulgular: Ön test ve son test arasındaki farklılıkları ortaya çıkarmak adına yapılan Wilcoxon testi sonuçlarına göre, 6 haftalık antrenmanlar sonrasında sağ el için ön test ve son test değerlendirilmesinde istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar tespit edilmiştir ($p<0,05$)

Sonuçlar: Sağ el ve sol elin ön test ve sonra test sonuçlarından son her iki elin son testlerinin lehine reaksiyon zamanlarında anlamlı farklılık olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: reaksiyon,futbol ,antrenman

Hand Reaction Times Of 10-12 Years Old Football School Athletes After 6 Weeks Of Training Comparison

Erdal Bal[1], Nedim Malkoç[2], Çiğdem Bulgan Ercin[3], Mustafa Baş[4], Serhan Akgün[5]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: In education, a positive outlook is formed on the good life, exercise and sports. At the same time, in balance, power, speed, strength are nowadays, separately, together and together, and up to the limit which has been considered. In research, life et al., 2007; Lyon et al., 1975). In this study, it is expected to work on the reaction times of the athletes in football, which is larger on the route of the player mass in the sport and larger than the drawing.

Materials and Methods: This study consists of a total of 15 people between the ages of 10-12 who are educated in Altınordu Ataşehir football school and play licensed in the official U-12 league of TFF. In this test applied on the participants, it was examined whether there was any change in the light (visual) reaction levels they had 6 weeks ago and the light (visual) reaction levels they had after 6 weeks of basic training by taking the pretest and posttests of the subjects

Findings: According to the Wilcoxon test results performed to reveal the differences between the pre-test and post-test, statistically significant differences were found in the evaluation of the pre-test and post-test for the right hand after 6 weeks of training ($p<0.05$).

Results: It was concluded that there was a significant difference in reaction times in favor of the posttests of both hands after the pretest and posttest results of the right and left hands..

Keywords: reaction, football, training

Hakemlerin Duygu Düzenleme Durumları İle Öz Yeterlikleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Bekir Erhan ORHAN[1] Aydın KARAÇAM[1] Ali Selman ÖZDEMİR[1] Aygül ÇAĞLAYAN TUNÇ[1]

[1] İstanbul Aydın Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, İstanbul

ÖZET

Giriş ve Amaç: Araştırmanın amacı hakemlerin duygu düzenleme durumları ile öz yeterlikleri arasındaki ilişkinin bazı demografik değişkenlerle birlikte incelenmesidir.

Yöntem: Araştırma ilişkisel tarama modelinde betimsel bir çalışmadır. Araştırma evrenini 2021-2022 sezonunda basketbol, futbol ve hentbol federasyonları bünyesinde aktif hakemlik yapan bireyler oluşturmaktadır. Araştırmanın örneklemi uygun örnekleme yöntemiyle oluşturulmuştur. Araştırmaya katılan hakemlerin %18,9'u (n = 62) kadın ve %81,1'i (n = 266) erkek hakemlerdir. Bu hakemlerin %24,7'si (n = 81) basketbol, %56,4'ü (n = 185) futbol ve %18.0'u hentbol branşında hakemlik yapmaktadır. Hakemlerin yaş ortalanması 28.65 ve hakemlik tecrübeleri ortalama 7.17 yıldır. Araştırmada veri toplama aracı olarak kişisel bilgi formu, Karaçam ve Pulur (2017) tarafından geliştirilen "Hakem Öz Yeterlik Ölçeği (HÖYÖ)" ve Karaçam vd. (2021) tarafından geliştirilen "Hakem Duygu Düzenleme Ölçeği" kullanılmıştır. Verilerin çözümlenmesi SPSS 25 programı kullanılarak yapılmıştır. Araştırmada ikili karşılaştırmalarda t testi, çoklu karşılaştırmalarda ANOVA ve değişkenler arası ilişkilerin belirlenmesinde Pearson Momentler Çarpımı Korelasyon Katsayısı kullanılmıştır. Anlamlılık düzeyi $p < .05$ olarak alınmıştır.

Bulgular: Araştırma sonucunda hakemlerin duygu düzenleme toplam puanı ve bilişsel yeniden düzenleme alt boyutunda kadın hakemler lehine, fiziksel öz yeterlik alt boyutunda ise erkek hakemler lehine anlamlı fark bulunmuştur. Branşa göre karşılaştırmada tüm değişkenlerde basketbol hakemleri lehine anlamlı fark bulunmuştur. Hakemlerin yaş ve kıdemleri ile duygu düzenleme ve öz yeterlikleri arasında pozitif yönlü ve anlamlı ilişki bulunmuştur. Hakemlerin duygu düzenleme durumları ile öz yeterlikleri arasında pozitif yönlü ve anlamlı ilişki bulunmuştur.

Sonuçlar: Hakemlerin duygu düzenleme becerileri arttıkça öz yeterliklerinin, öz yeterlikleri arttıkça da duygu düzenleme becerilerinin arttığı görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Hakem, Duygu Düzenleme, Öz yeterlik, Basketbol, Futbol, Hentbol

Examination Of The Relationship Between Referee's Emotional Regulation Status And Their Self-Efficiencies

Bekir Erhan ORHAN[1] Aydın KARAÇAM[1] Ali Selman ÖZDEMİR[1] Aygül ÇAĞLAYAN TUNÇ[1]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: The aim of the study is to examine the relationship between emotion regulation status of referees and their self-efficacy with some demographic variables.

Materials and Methods: The research is a descriptive study in relational screening model. The research population consists of those who are active referees within the basketball, football, and handball federations in the 2021-2022 season. The sample of the research was formed by the convenience sampling method. 18.9% (n = 62) of the referees participating in the research were female and 81.1% (n = 266) were male referees. Of these referees, 24.7% (n = 81) are referees in basketball, 56.4% (n = 185) in football and 18.0% in handball. The average age of the referees is 28.65 years, and their refereeing experience is 7.17 years on average. Personal information form, "The Referee Self-Efficacy Scale (REFS)" developed by Karaçam and Pulur (2017) and "The Referee Emotion Regulation Scale" developed by Karaçam et al. (2021) were used as data collection tools in the research. Analysis of the data was done using SPSS 25 program. In the study, t-test was used in paired comparisons, ANOVA in multiple comparisons, and Pearson correlation coefficient was used to determine the relationships between variables. The level of significance was taken as $p < .05$.

Findings: As a result of the research, a significant difference was found in favour of female referees in the total score of emotion regulation and cognitive reappraisal sub-dimension of the referees, and in favour of male referees in the sub-dimension of physical self-efficacy. A significant difference was found in favour of basketball referees in all variables in the comparison according to the branch. A positive and significant relationship was found between the age and experience of the referees and their emotion regulation and self-efficacy. A positive and significant relationship was found between the emotion regulation status of the referees and their self-efficacy.

Results: It was observed that as the emotion regulation skills of the referees increased, their self-efficacy increased, and as their self-efficacy increased, their emotion regulation skills increased.

Keywords: Referee, Emotion Regulation, Self-efficacy, Basketball, Football, Handball

Oryantring Sporcularının Duygu Düzenleme Ve Karar Verme Becerilerilerinin İncelenmesi

Abdulsamed AKYÜZ[1] Aydın KARAÇAM[2] Aygül ÇAĞLAYAN TUNÇ[2] Ali Selman ÖZDEMİR[2]

[1] İstanbul Aydın Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, İstanbul
[2] İstanbul Aydın Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, İstanbul

ÖZET

Giriş ve Amaç: Araştırmanın amacı oryantiring sporcularının duygu düzenleme becerileri ile karar verme becerileri arasındaki ilişkinin bazı demografik özelliklerle birlikte incelenmesidir.

Yöntem: Bu araştırma, ilişkisel tarama modelinde betimsel bir araştırmadır. Araştırmanın evrenini İstanbul ilinde 2021-2022 aktif spor yapan 18 yaş üzeri oryantiring sporcuları oluşturmuştur. Araştırmanın örneklemini uygun örnekleme yöntemiyle seçilen 300 aktif oryantiring sporcusu oluşmaktadır. Bu sporcuların %82'si (n:246) erkek ve %18'i (n:18) kadın sporcular dır. Oryantiring sporcularının karar verme becerilerinin ölçülmesinde İme vd. (2020) tarafından geliştirilen "Akılcı ve Sezgisel Karar Verme Stilleri" ölçeği ve Oryantiring sporcularının duygu düzenleme becerilerinin ölçülmesinde Tingaz ve Altun (2021) tarafından geliştirilen Sporcu Duygu Düzenleme Ölçeği (SDDÖ) kullanılmıştır. Verilerin analizinde SPSS 25.0 programı kullanılmıştır. Verilerin analizinde, betimsel istatistikler, ikili karşılaştırmalarda t testi ve Pearson Korelasyon testi kullanılmıştır.

Bulgular ve Sonuçlar: Sporcu duygu düzenleme ölçeğinin cinsiyete göre değişimi incelendiğinde; kadınların sporcu duygu düzenleme düzeyi erkeklerden anlamlı derecede daha yüksektir. Akılcı ve sezgisel düşünme ölçeğinin cinsiyete göre değişimi incelendiğinde; ölçeğin toplamı cinsiyete göre erkekler lehine anlamlı düzeyde farklılık gösterdiği görülmüştür. Akılcı ve sezgisel karar verme ölçeği toplamı sporcu duygu düzenleme ölçeği geneli ile .327 düzeyinde pozitif yönlü, bastırma alt boyutu ile .302 düzeyinde pozitif yönlü, bilişsel yeniden değerlendirme ile .241 düzeyinde pozitif yönlü anlamlı ilişkisi bulunmuştur. Akılcı alt boyutunun sporcu duygu düzenleme ölçeği geneli ile .242 düzeyinde pozitif yönlü, bastırma alt boyutu ile .181 düzeyinde pozitif yönlü, bilişsel yeniden değerlendirme ile .234 düzeyinde pozitif yönlü anlamlı ilişkisi bulunmuştur. Sezgisel alt boyutunun sporcu duygu düzenleme ölçeği geneli ile .256 düzeyinde pozitif yönlü, bastırma alt boyutu ile .266 düzeyinde pozitif yönlü, bilişsel yeniden değerlendirme ile .149 düzeyinde pozitif yönlü anlamlı ilişkisi bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Oryantiring, Duygu düzenleme, Karar verme

Examination Of The Relationship Between Emotion Regulation And Decision-Making Skills Of Orienteering Athletes

Abdulsamed AKYÜZ[1] Aydın KARAÇAM[2] Aygül ÇAĞLAYAN TUNÇ[2] Ali Selman ÖZDEMİR[2]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: The aim of the study is to examine the relationship between emotion regulation skills and decision-making skills of orienteering athletes together with some demographic characteristics.

Materials and Methods: This research is descriptive research in relational screening model. The sample of the study consisted of orienteering athletes over the age of 18 who were active in 2021-2022 in Istanbul. The sample of the research consists of 300 active orienteering athletes selected by convenience sampling method. Of these athletes, 82% (n: 246) are male and 18% (n: 18) are female. The "Rational and Intuitive Decision-Making Styles" scale developed by İme et al. (2020) was used to measure the decision-making skills of orienteering athletes, and the Athlete Emotion Regulation Scale developed by Tingaz and Altun (2021) was used to measure the emotion regulation skills of orienteering athletes. SPSS 25.0 program was used in the analysis of the data. In the analysis of the data, descriptive statistics, pairwise comparisons t test and Pearson Correlation test were used.

Findings and Results: When the change of the athlete emotion regulation scale according to gender is examined; female athlete emotion regulation level is significantly higher than males. When the rational and intuitive decision-making styles scale according to gender is examined, it has been observed that the total of the scale differs significantly in favor of male according to gender. The total rational and intuitive decision-making scale was positively correlated with the overall athlete emotion regulation scale at the level of .327, with the suppression sub-dimension at the level of .302, and with cognitive reappraisal at the level of .241. It was found that the rational sub-dimension was positively correlated with the athlete's emotion regulation scale at the level of .242, positively at the level of .181 with the suppression sub-dimension, and positively at the level of .234 with the cognitive reappraisal. It was found that the intuitive sub-dimension had a positive correlation at the level of .256 with the athlete's emotion regulation scale, a positive correlation at the level of .266 with the suppression sub-dimension, and a positive correlation at the level of .149 with the cognitive reappraisal.

Keywords: Orienteering, Emotion regulation, Decision-making

Özel Yetenek Sınavına Katılan Bireylerin Sınav Kaygısı Ve Özgüven Düzeylerinin İncelenmesi

Bekir Erhan ORHAN[1] Aygül ÇAĞLAYAN TUNÇ[1] Ali Selman ÖZDEMİR[1] Aydın KARAÇAM[1]

[1] İstanbul Aydın Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, İstanbul

ÖZET

Giriş ve Amaç: Bu çalışmanın amacı; özel yetenek sınavına katılan bireylerin sınav kaygısı ve özgüven düzeyleri arasındaki ilişkisinin incelenmesi ve sınav kaygısı ve özgüven puanlarının bağımsız değişkenlere göre değerlendirilmesidir.

Yöntem: Araştırmanın örneklemini, 2021–2022 eğitim-öğretim yılında İstanbul Aydın Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi özel yetenek sınavına katılan bireyler arasından basit tesadüfi örnekleme yöntemiyle seçilen 232 kişi oluşturmaktadır. Araştırma ilişkisel tarama modeline göre tasarlanmıştır. Veri toplama araçları olarak sosyodemografik bilgi formu, sınav kaygısı envanteri ve özgüven ölçeği kullanılmıştır.

Bulgular ve Sonuçlar: Sınav kaygısı envanteri ve özgüven ölçeği bağımsız değişkenlere göre değerlendirildiğinde cinsiyete ve yaşa göre sınav kaygısı ve özgüven düzeyleri istatistiksel olarak anlamlı düzeyde farklılaşmamaktadır. Sınav kaygısı ile özgüven arasında istatistiksel olarak anlamlı, düşük düzeyde ve negatif bir ilişki bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Sınav kaygısı, Özgüven, Özel yetenek sınavı

Examination Of Test Anxiety And Self-Confidence Levels Of Individuals Who Take The Special Talent Examination

Bekir Erhan ORHAN[1] Aygül ÇAĞLAYAN TUNÇ[1] Ali Selman ÖZDEMİR[1] Aydın KARAÇAM[1]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: The aim of this study; the aim of this study is to examine the relationship between test anxiety and self-confidence levels of individuals participating in a special talent examination and to evaluate test anxiety and self-confidence scores according to independent variables.

Materials and Methods: The sample of the research consists of 232 people selected by simple random sampling method among the individuals who participated in the special talent examination of Istanbul Aydın University Faculty of Sports Sciences in the 2021-2022 academic year. Sociodemographic information form, test anxiety inventory and self-confidence scale were used as data collection tools.

Findings and Results: When test anxiety inventory and self-confidence scale are evaluated according to independent variables, test anxiety and self-confidence levels do not differ statistically significant according to gender and age. A statistically significant, low, and negative relationship was found between test anxiety and self-confidence.

Keywords: Test anxiety, Self-confidence, Special talent examination

Serbest Zaman Doyumunun Mutluluk ve Umutsuzlukla İlişkisinin İncelenmesi

Ömer Kadir ÖNDER[1], Ülviye BİLGİN[2]

[1] Osmaniye Korkut Ata Üniversitesi Kadirli Uygulamalı Bilimler Fakültesi, Osmaniye
[2] Gazi Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Ankara

ÖZET

Giriş ve Amaç: Yapılan bu araştırmada, dünya genelinde yayılım ve etkisini gösteren Covid-19 pandemi sürecinde üniversite öğrencilerinin serbest zaman doyumlarının mutluluk ve umutsuzlukla ilişkisinin incelenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Araştırmada betimsel çalışmaya dayalı ilişkisel tarama modeli kullanılmıştır. Araştırmanın örneklemini Gazi Üniversitesi ve Atatürk Üniversitesi'nde öğrenim gören 1131 sağlık bilimleri ve spor bilimleri fakülteleri öğrencileri oluşturmuştur. Üniversite öğrencilerinin serbest zaman doyumlarını belirlemek için Beard ve Ragheb (1980) tarafından geliştirilen, Türkçe uyarlaması Gökçe ve Orhan (2011) tarafından yapılan "Serbest Zaman Doyum Ölçeği", mutluluk düzeylerini ölçmek için Hills ve Argyle (2002) tarafından geliştirilen Türk diline uyarlaması Doğan ve Çötok (2011) tarafından yapılan "Oxford Mutluluk Ölçeği Kısa Formu" kullanılmıştır. Katılımcıların umutsuzluk durumlarını belirlemek için ise Beck ve diğerleri (1974) tarafından geliştirilen Türkçe' ye uyarlama çalışması Dilbaz ve Seber (1993) tarafından yapılan, güvenilirlik ve geçerlik çalışması Seber, Dilbaz, Kaptanoğlu ile Tekin (1993) ve tekrar geçerlilik çalışması Durak ve Palabıyıkoğlu (1994) tarafından yapılan "Beck Umutsuzluk Ölçeği" uygulanmıştır. Araştırma verilerinin analizinde SPSS Statistics 26 programı kullanılarak; yüzde dağılım tabloları, sıklık analizi (Frekans), aritmetik ortalama ve standart sapma, t-testi ve Regresyon analizlerinden yararlanılmıştır.

Bulgular: Serbest zaman doyumu ile mutluluk arasında pozitif yönde düşük düzeyde anlamlı ilişki olduğu bulunmuştur [(p<0,001), (ß: ,354), (r2: ,110)]. Serbest zaman doyumunun umutsuzluk ile ilişkisinde negatif yönde düşük düzeyde anlamlı ilişki tespit edilmiştir [(p<0,001), (ß:-,354), (r2: ,059)]. Umutsuzluk ve mutluluk arasında ise negatif yönde orta düzeyde anlamlı ilişki olduğu belirlenmiştir [(p<0,001), (ß:-,389), (r2: ,283)].

Sonuçlar: Üniversite öğrencilerinin serbest zaman doyum düzeyleri arttıkça mutlulukların arttığı, umutsuzluk düzeylerinin azaldığı sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Pandemi, Serbest Zaman Doyumu, Mutluluk, Umutsuzluk

Examining the Relationship of Leisure Satisfaction with Happiness and Hopelessness

Ömer Kadir ÖNDER[1], Ülviye BİLGİN[2]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: In this study, it was aimed to examine the relationship of leisure satisfaction with happiness and hopelessness level of university students during the covid-19 process which has spread and affected worldwide.

Materials and Methods: The relational screening model based on descriptive study was carried out in the research. The sample of the study included 1131 students studying at Faculty of Health Sciences and Faculty of Sport Sciences at Gazi University and Atatürk University. The "Leisure Satisfaction Scale" developed by Beard and Ragheb (1980) and Turkish adaptation of the scale made by Gökçe and Orhan (2011) to measure leisure satisfaction levels, the "Oxford Happiness Scale Short Form" developed by Hills and Argyle (2002) and adapted into Turkish language by Doğan and Çötok (2011) to measure happiness levels of university students were used. In order to determine the hopelessness of the participants "Beck Hopelessness Scale" developed by Beck et al. (1974) and adaptation into Turkish language was carried out by Dilbaz and Seber (1993), the reliability and validity study was conducted by Seber, Dilbaz, Kaptanoğlu and Tekin (1993), and the revalidation study was performed by Durak and Palabıyıkoğlu (1994) was applied in the study. The SPSS Statistics 26 programme was handled for analysis of the research data utilized by percentage distribution tables, frequency analysis, arithmetic mean and standard deviation, t-test and Regression analysis.

Findings: According to the results of the research, it was found that there is a positive and low level significant relationship between leisure satisfaction and happiness [(p<0,001), (ß: ,354), (r2: ,110)]. A negative and low-level significant relationship was found in the relationship between leisure satisfaction and hopelessness [(p<0,001), (ß:-,354), (r2: ,059)]. It was determined that there was a moderate and significant negative relationship between hopelessness and happiness [(p<0,001), (ß:-,389), (r2: ,283)].

Results: It was concluded that as the leisure satisfaction levels of university student increased, their happiness increased and hopelessness levels decreased.

Keywords: Covid-19, Pandemic, Leisure Satisfaction, Happiness, Hopelessness

Spor Dalı İl Temsilcisi Seçimi

Mustafa Ertan TABUK[1]

[1] **Hitit Üniversitesi, Çorum**

ÖZET

Giriş ve Amaç: Türkiye'de spor yönetiminin yerel unsurlarından spor dalı İl Temsilcisi; faaliyet programını hazırlamak, talimat ve duyuruları ilgililere iletmek, eğitim hizmetlerini organize etmek, sportif kayıtları tutmak ve il hakem kuruluna ilişkin görevleri yürütmekten sorumlu ve yetkili bulunan, ilgili spor dalının faaliyetlerinin resmi ve teknik merciidirler. İl temsilcileri ilgili oldukları spor dalında sporcu, hakem, antrenör veya yöneticilik yapmış, spor çevresinde tanınmış ve iyi eğitim almış olma gibi nitelikleri taşımaları beklenir. İl temsilcisi başvurularında adayın mesleği, öğrenim durumu, varsa spor geçmişi, aktif sporculuk ile hakemlik bilgisi ve varsa il temsilciliği tecrübesi gibi bilgiler talep edilmektedir. Bu araştırmada İl Temsilcisi seçim süreci incelenmiştir.

Yöntem: Araştırmada doküman incelemesi yöntemi ile yürürlükte olan İl Temsilcisi Talimatı'nın ilgili maddeleri incelenmiştir.

Bulgular: İl Temsilcisi başvuru evrakına göre, adayın mesleğinin önemi ve niteliği ile iyi eğitimli olduğunun değerlendirilmesinde İl Müdürü yetkilidir. Görüldüğü üzere herhangi bir değerlendirme kriteri bulunmayan bu süreçte il müdürünün uygun görmesi olarak ifade edilen subjektif bir değerlendirme yapılarak ilgili spor dalında dört yıl süreyle sporun sevk ve idaresini yapacak olan kişi belirlenmektedir.

Sonuçlar: 1990 yılında yayınlanan talimata göre spor kulüplerinin katılımı ile yapılan seçim süreci ile belirlenen temsilcilik, 2002 yılında yayınlanan yeni talimat ile il müdürüne verilen yetki ile değiştirilmiştir. Yapılan değişiklik ile sporun çok boyutlu (Kulüp/hakem/organizasyon) yapısı seçim sürecinin dışında bırakılmıştır. Bu durum Ulusal ve Uluslararası Federasyon yapılarında görülen temsil anlayışına aykırı olmakla birlikte katılımcı demokrasi ile çatışmaktadır. İl temsilciliği görevinin şeffaflık, adalet ve yönetim bilgi ve becerisi gerektirdiği bu nedenle atama için gerekli yeteneklerin ağırlıklandırılması, mümkünse bir puanlama tablosu oluşturulması gerektiği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Spor yönetimi, İl spor dalı Temsilcisi, Temsilci seçimi

Sports Branch Provincial Representative Election

Mustafa Ertan TABUK[1]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: Provincial Representative of sports branch, one of the local elements of sports management in Turkey; They are the official and technical authority of the activities of the relevant sports branch, responsible and authorized to prepare the activity program, to convey instructions and announcements to the concerned, to organize training services, to keep sports records and to carry out the duties related to the provincial referee board. Provincial representatives are expected to have qualifications such as being an athlete, referee, trainer or manager in the sport they are interested in, well-known and well-educated in the sports environment. In applications for provincial representatives, information such as the candidate's profession, education level, sports history, if any, active sportsmanship and refereeing knowledge, and provincial representative experience, if any, are requested. In this study, the selection process of the Provincial Representative was examined.

Materials and Methods: In the research, the relevant articles of the Provincial Representative Instruction in force were examined with the document review method.

Findings: According to the Provincial Representative application documents, the Provincial Director is authorized to evaluate the importance and quality of the candidate's profession and whether he is well-educated. As can be seen, in this process, which does not have any evaluation criteria, a subjective evaluation is made, which is expressed as the approval of the provincial director, and the person who will carry out the management and administration of sports for four years in the relevant sports branch is determined.

Results: The representative office, which was determined by the election process with the participation of sports clubs according to the instruction published in 1990, was replaced by the authority given to the provincial director with the new instruction published in 2002. With the amendment made, the multidimensional (club/referee/organization) structure of sports was excluded from the selection process. Although this situation is against the understanding of representation seen in the National and International Federation structures, it conflicts with participatory democracy. It is thought that the duty of the provincial representative requires transparency, fairness and management knowledge and skills, therefore, the necessary skills should be weighted for the appointment and, if possible, a scoring table should be created.

Keywords: Sports management, Sports branch provincial representative, Representative election

Badmintoncularda Life Kinetik Antrenmanlarının Bazı Koordinatif Yetenekler Üzerine Etkisi

Muhammed Ali KURT[1], Mergül ÇOLAK[2]

[1] Milli Eğitim Bakanlığı Hamdi Oral Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi/Yahyalı-Kayseri
[2]Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi /Erzincan

ÖZET

Giriş ve Amaç: Badminton teknik ve taktik becerilerin, fiziksel, fizyolojik uygunluğun, psikolojik gücün bileşiminden oluşan çok yönlü spordur. Birçok beceriyi içinde barındıran karmaşık oyun yapısı nedeniyle badmintonda sporcuların performansını artırmak için farklı antrenman yöntemleri uygulanmaktadır. Bu yöntemlerden birisi de life kinetik antrenman metodudur. Bu çalışmanın amacı 10-14 yaş grubu elit badmintoncularda life kinetik antrenmanlarının bazı koordinatif yeteneklere etkisini incelemektir.

Yöntem: Bu çalışmada ön-test son-test kontrol gruplu yarı deneysel araştırma modeli kullanılmıştır. Çalışma grubu 10-14 yaş aralığında olan 20 elit badmintoncu ve spor geçmişi olmayan 10 gönüllüden oluşmuştur. Katılımcılar üç gruba ayrılmıştır. Kontrol grubu (KG) sporcu olmayan ve deneysel uygulama koşullarını almayan 10 gönüllüden oluşmuştur. Badminton kontrol grubu (BKG) ve deney grubu (DG) sporcuları haftada 6 gün ve 3'er saat badminton antrenmanı yapmışlardır. DG'nda yer alan sporcular aynı zamanda 8 hafta boyunca haftada iki gün life kinetik antrenmanı gerçekleştirmişlerdir. Koordinatif yetenekler flamingo denge, T çeviklik, numaralandırılmış sağlık topu, reaksiyon zamanı ve 10 metre sürat testleriyle belirlenmiştir.

Bulgular: Denge, çeviklik, 10 metre sürat, sağ ve sol el işitsel, sağ el görsel ve basit reaksiyon zamanları bakımından grup içi ve gruplar arasında anlamlı fark bulunmamıştır ($p>0.05$). Oryantasyon yeteneğinde, grup içinde sadece KG'nda, gruplar arasında ise KG ile DG arasında istatistiksel olarak anlamlı fark tespit edilmiştir ($p<0.05$). BKG ve DG'nun son test sol el görsel reaksiyon zamanlarında ön teste göre anlamlı düşüş meydana gelmiştir ($p<0.05$).

Sonuçlar: Badminton antrenmanlarıyla birlikte uygulanan life kinetik antrenmanlarının 10-14 yaş grubu elit badmintoncularda koordinatif yeteneklerin gelişimine anlamlı katkı sağlamadığı belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Life kinetik antrenman, çeviklik, denge, reaksiyon zamanı

The Effect of Life Kinetic Training on Some Coordinative Abilities in Badminton Players

Muhammed Ali KURT[1], Mergül ÇOLAK[2]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: Badminton is a versatile sport consisting of technical and tactical skills, physical, physiological fitness and psychological strength. Due to the complex game structure that includes many skills, different training methods are applied to increase the performance of athletes in badminton. One of these methods is the life kinetic training method. The aim of this study is to examine the effects of life kinetic training on some coordinative abilities in elite badminton players aged 10-14.

Materials and Methods: In this study, a semi-experimental research model with pre-test post-test control group was used. The study group consisted of 20 elite badminton players between the ages of 10-14 and 10 volunteers without any sports background. The control group (CG) consisted of 10 volunteers who were not athletes and did not receive the experimental application conditions. Badminton control group (BCG) and experimental group (EG) athletes practiced badminton 6 days a week for 3 hours each. Athletes in EG also performed life kinetic training twice a week for 8 weeks. Coordinative abilities were determined by flamingo balance, T agility, numbered medicine ball, reaction time and 10 meter sprint tests.

Findings: There was no significant difference within and between the groups in terms of balance, agility, 10 m speed, right and left hand auditory, right hand visual and simple reaction times ($p>0.05$). In orientation ability within the group only in CG but between groups difference between CG and EG were statistically significant ($p<0.05$). There was a significant decrease in the posttest left hand visual reaction times of BCG and EG compared to the pretest ($p<0.05$).
Results: It was determined that life kinetic training applied together with badmin
ton training does not significantly contribute to the development of coordinative skills in elite badminton players aged 10-14.

Keywords: Life kinetic training, agility, balance, reaction time

Yüzücülerde Eşik Dayanıklılık Antrenmanının T-3000 Test Performansı ve Solunum Fonksiyon Test Parametreleri Üzerine Etkisi

Ayşegül Yapıcı[1]

[1] **Pamukkale Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Denizli**

ÖZET

Giriş ve Amaç: Yüzme, üst düzey aerobik ve anaerobik dayanıklılık, kuvvet, esneklik, sürat, çabukluk, ritim, koordinasyon gibi sportif performans ve teknik beceri gibi birçok faktörü içinde bulunduran bir spor branşıdır. Bir yüzücü dayanıklılığını bölgesel kas sisteminin dayanıklılığı ve solunum-dolaşım sisteminin dayanıklılığı olarak suda ve karada geliştirebilir. Bu çalışmanın amacı; 12-14 yaş grubu yüzücülerde 6 haftalık eşik dayanıklılık antrenmanının T-3000 test performansı ve solunum test parametreleri üzerine etkisini araştırmaktır.

Yöntem: Çalışmaya faal olarak yüzen 15 erkek, 8 kadın toplam 23 yüzücü ($\bar{X}_{yaş}$:13.13±1.14yıl, $\bar{X}_{boy}$:149,73 ± 9,18cm, $\bar{X}_{va}$:43,05 ± 9,55kg) gönüllü olarak katılmıştır. Yüzücülere 6 haftalık eşik dayanıklılık antrenman programı (End-2) uygulanmıştır. T-3000 testinde yüzücüler 30 dk boyunca yüzdürülmüş ve katettikleri mesafe kaydedilmiştir. Yüzücülerin solunum parametreleri BTL marka Spirometre ile ölçülmüştür. Solunumla ilgili zorlu vital kapasite (FVC), bir saniyedeki zorlu ekspirasyon volümü (FEV1), Tiffeneau İndeksi (FEV1/FVC), maksimum istemli ventilasyon (MVV) ölçümleri alınmıştır. Verilerin analizinde grupların ön-test ve son-test değerleri arasındaki farka bağımlı gruplarda t-test analizi ile bakılmıştır.

Bulgular: Yüzücülerin T-3000 yüzme performansı, FVC, FEV1, MVV ve FEV1/FVC ön-test ve son-test değerleri arasında anlamlı bir fark bulunmuştur ($p<0.05$).

Sonuçlar: Sonuç olarak; bu çalışmada T-3000 test performansı ve solunum parametreleri 6 haftalık dayanıklılık antrenman sonrasında anlamlı bir artış göstermiştir. Yüzmede performans kriterleri laboratuvar ve havuz testleri ile desteklenmeli, dayanıklılık antrenmanlarının dahil olduğu yüzme sezonları oluşturulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Yüzme, Dayanıklılık, T-3000, Solunum Fonksiyonu

The Effects of Threshold Endurance Training on T-3000 Test Performance and Pulmonary Function Test Parameters in Swimmers

Ayşegül Yapıcı[1]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: Swimming is a sport branch that includes many factors such as high-level aerobic and anaerobic endurance, strength, flexibility, speed, quickness, rhythm, coordination, sportive performance and technical skills. A swimmer can develop her endurance in the water and on land as the endurance of the regional musculature and the endurance of the respiratory-circulatory system. The aim of this study; to investigate the effect of 6-week threshold endurance training on T-3000 test performance and respiratory test parameters in 12-14 age group swimmers.

Materials and Methods: A total of 23 swimmers ($\bar{X}_{age}$:13.13±1.14 years, $\bar{X}_{height}$:149.73 ± 9.18 cm, $\bar{X}_{weight}$:43.05 ± 9.55 kg) actively swimming, 15 male and 8 females, participated voluntarily in the study. 6-week threshold endurance training program (End-2) was applied to the swimmers. In the T-3000 test, the swimmers swam for 30 minutes and the distance they traveled was recorded. The respiratory parameters of the swimmers were measured with a BTL Spirometer. Respiratory forced vital capacity (FVC), forced expiratory volume in one second (FEV1), Tiffeneau Index (FEV1/FVC), maximum voluntary ventilation (MVV) measurements were taken. In the analysis of the data, the difference between the pre-test and post-test values of the groups was examined by t-test analysis in the dependent groups.

Findings: A significant difference was found between the swimmers' T-3000 swimming performance, FVC, FEV1, MVV and FEV1/FVC pre-test and post-test values ($p<0.05$).

Results: As a result; in this study, T-3000 test performance and respiratory parameters showed a significant increase after 6 weeks of endurance training. Performance criteria in swimming should be supported by laboratory and pool tests, and swimming seasons including endurance training should be established.

Keywords: Swimming, Endurance, T-3000, Respiratory Function

Sirkadiyen Ritim Açısından Sportif Aktivite ve Egzersiz Zamanlaması

Buket Karadağ[1], Tamer Civil[2]

[1] Trabzon Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği ABD
[2]Trabzon Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Beden Eğitimi ve Spor Bölümü

ÖZET

Giriş ve Amaç: Organizmanın biyolojik saati anlamına gelen sirkadiyen ritim, dünyanın kendi ekseni etrafında 24 saat süren dönüşünün canlılar üzerinde oluşturduğu davranışsal, fizyolojik ve biyokimyasal ritimlerin tekrar edilmesidir. Vücudumuzda bulunan sirkadiyen saatler aktiviteler için uygun zamanı algılar ve uyku, hormon salınımı, sindirim, kan basıncı gibi temel metabolik olayları uyum içinde yürütür. Egzersiz vücutta periferik sirkadiyen ritmi düzenleyen önemli bir zamanlama olayıdır. Bu çalışmada sportif aktivite ve egzersize başlamak için günün uygun zamanlarının sirkadiyen ritim açısından tartışılması amaçlanmaktadır.
Spor ve egzersiz zamanlaması sağlık açısından insanın ana biyolojik ritimlerinden biri olan sirkadiyen döngüyle yakından ilişkilidir. Doğru zamanda yapılmayan egzersizlerin sirkadiyen döngüye olumsuz etkileri bulunmaktadır. Sirkadiyen ritimdeki uyanıklığa bağlı olarak günün erken saatlerinde tüm motor beceriler yerine kaba becerilerin zirve performans gösterebileceği ifade edilmektedir. Kas kuvveti, anaerobik güç çıkışı, eklem hareketliliği gibi pek çok performans ölçüsü vücut sıcaklığındaki sirkadyum eğrisi ile ilgilidir. Bu tür egzersizlerin öğleden sonraki saatlerde yapılmasının performans geliştirilmesi ve sirkadiyen ritimin bozulmaması için önemlidir. İnsan sirkadiyen fizyolojisi gündüz aktivitede bulunma ve beslenme, gece uyuma ve beslenmeme gibi faaliyetleri desteklemektedir. Bu bağlamda geç saatte egzersiz yapılması ile birlikte, egzersiz sonrası gıda tüketiminin ve uyku-uyanıklık döngüsünün bozulması insan sirkadiyen ritmine bozucu etkisi olduğu söylenebilir.

Sonuçlar: Sonuç olarak sirkadiyen ritmi etkileyen pek çok faktör bulunmaktadır. Bu faktörlerden biri de egzersizdir. Egzersizin sıklığı, süresi, şiddeti ve türü sirkadiyen ritmin düzenlenmesi veya bozulmasında önemli etkenler olarak değerlendirilmek ile birlikte egzersizin günün hangi saatinde yapıldığı da performansın geliştirilmesi açısından önemli bir etken olarak düşünülebilir.

Anahtar Kelimeler: Sirkadiyen ritim, Sportif Aktivite, Egzersiz

Sports Activity and Exercise Timing in terms of Circadian Rhythm

Buket Karadağ[1], Tamer Civil[2]

ABSTRACT

Introduction and Purposes: The circadian rhythm, which means the biological clock of the organism, is the repetition of the behavioral, physiological and biochemical rhythms created on living things by the 24-hour rotation of the earth around its axis. The circadian clocks in our body detect the appropriate time for activities and carry out basic metabolic events such as sleep, hormone release, digestion and blood pressure in harmony. Exercise is an important timing event that regulates the peripheral circadian rhythm in the body. In this study, it is aimed to discuss the suitable times of the day in terms of circadian rhythm to start sports activity and exercise.
The timing of sports and exercise is closely related to the circadian cycle, which is one of the main biological rhythms of human health. Exercises that are not done at the right time have negative effects on the circadian cycle. It is stated that, depending on the alertness in the circadian rhythm, gross skills may show peak performance early in the day instead of all motor skills. Many performance measures such as muscle strength, anaerobic power output, joint mobility are related to the circadian curve at body temperature. Performing such exercises in the afternoon is important for improving performance and keeping the circadian rhythm intact. Human circadian physiology supports activities such as daytime activity and feeding, nighttime sleeping and not feeding. In this context, it can be said that, together with late exercise, food consumption and disruption of the sleep-wake cycle after exercise have a disruptive effect on the human circadian rhythm.

Results: As a result, there are many factors that affect the circadian rhythm. One of these factors is exercise. Although the frequency, duration, intensity and type of exercise are considered as important factors in the regulation or disruption of circadian rhythm, the time of day that exercise is performed can also be considered as an important factor in improving performance.

Keywords: Circadian rhythm, Sportive activity, Exercise

Yetişkin Kadınlarda 8 Haftalık Pilates Egzersizleri Sonrası Depresyon Durumlarının İncelenmesi

Doç. Dr. Çiğdem Bulgan Ercin[1] , Arş. Gör. Mustafa Baş[1]

[1] Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Hamidiye Yaşam Bilimleri Fakültesi, Egzersiz ve Spor Bilimleri Bölümü, İstanbul

ÖZET

Giriş ve Amaç: Depresyon, kişinin derin bir üzüntü, gelecekle ilgili karamsar düşünceler, geçmişle ilgili yoğun pişmanlıklar, suçluluk duygu ve düşünceleri, bazen ölüm, bazen de ölüm düşünceleri yaşadığı, yaşama istek ve zevkinin yitirilmesidir. Depresyon bireyleri, günlük aktivitelere gönüllü ve sevgiyle katılma konusunda isteksiz kılar ve hayattan zevk almalarını engeller. Bu olumsuz tutum günlük yaşama, kişilerarası ilişkilere, sosyal hayata ve eğlence hayatına yansıyarak okul, iş ve sosyal hayatta performans düşüklüğüne yol açar. Depresyonun tedavisinde ve önlenmesinde egzersizin rolüne ilişkin kanıtlar cesaret vericidir. Düzenli egzersiz, vücut farkındalığını ve benlik saygısını geliştirmek için alternatif tedavi yöntemi olarak seçilebilmektedir. Pilates, Joseph Pilates tarafından lomber ve pelvik stabiliteye dayalı olarak geliştirilmiş bir zihin ve beden merkezleme tekniğidir. Tüm vücudun esnekliğini ve gücünü artırmak için tasarlanmış bir dizi düşük yoğunluklu egzersizden olumaktadır. Bu çalışmanın amacı, 8 haftalık pilates egzersizlerinin yetişkin kadınların depresyon durumlarına olan etkilerinin incelenmesidir.

Yöntem: Araştırmaya yaş aralığı 18-40 yaş olan ve özel bir pilates salonuna üye olan 64 kadın (yaş ortalaması (yıl) 29,45±6,4; boy ortalaması (cm) ise 166,18±9,06; kilo ortalaması (kg) 63,18±12,10) gönüllü olarak katılmıştır. Tüm kadınlara 8 haftalık, haftada 3 gün ve 50dk lık pilates egzersizleri uygulatılmış ve egzersizler öncesinde ve sonrasında Beck Depresyon Ölçeği, ön test ve son test olarak uygulanmıştır. Elde edilen veriler, SPSS Statistics 25.0 programında istatistiksel olarak değerlendirilmiştir. Tanımlayıcı istatistikler; nitel değişkenlerde frekans (%), nicel değişkenlerde ortalama± standart sapma, normal dağılmayan nicel değişkenler medyan ile raporlanmıştır. Verilerin normal dağılımının değerlendirilmesinde Shapiro Wilk testi kullanılmıştır. Normal dağılıma uygunluk göstermeyen, bağımlı iki ölçüm arasındaki farklılık Wilcoxon testi kullanılarak analiz edilmiştir. Analizlerde güven düzeyi %95 olarak alınmıştır.

Bulgular: Kadınların, Pilates egzersizleri öncesi depresyon durumlarına bakıldığında; 7 (%11) kişinin minimal depresyon, 12 (%19) kişinin hafif depresyon, 27 (%42) kişinin orta depresyon ve 18 (%28) kişinin şiddetli depresyon düzeyine sahip oldukları görülmektedir. Pilates sonrası depresyon durumlarına bakıldığında; 38 (%59) kişinin minimal depresyon, 22 (%34) kişinin hafif depresyon ve 4 (%6) kişinin orta depresyon düzeyine sahip oldukları tespit edilmiştir. Beck Depresyon Ölçeği puanları ön test ve son test karşılaştırılması sonucunda istatistiksel olarak anlamlı farklılık tespit edilmiştir (Z=-6,903; p=,001; p <,05).

Sonuçlar: Sonuç olarak, Pilates egzersizler sonrası Beck Depresyon Ölçeğine 8,5(1-18) verilen puanların, Pilatesten önce 22(5-51) verilen puanlardan düşük olduğu tespit edilmiştir. Yetişkin kadınlarda uygulanan pilates egzersizlerinin depresyon durumlarına olumlu yönde etki ettiği bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Pilates, Egzersiz, Kadın

An Investigation of Depression Conditions After 8 Weeks of Pilates Exercises in Adult Women

Çiğdem Bulgan Ercin[1] , Mustafa Baş[1]

[1] **Health Sciences University, Hamidiye Life Sciences Faculty, Department of Exercise and Sport Sciences, İstanbul**

ABSTRACT

Introduction and Purpose: Depression is a person's deep sadness, pessimistic thoughts about the future, intense regrets about the past, feelings and thoughts of guilt, sometimes death, sometimes death thoughts, and loss of will and pleasure in life. Depression makes individuals reluctant to participate in daily activities voluntarily and lovingly and prevents them from enjoying life. This negative attitude is reflected in daily life, interpersonal relationships, social life and entertainment life and leads to poor performance in school, work and social life. The evidence for the role of exercise in the treatment and prevention of depression is encouraging. Regular exercise can be chosen as an alternative treatment method to improve body awareness and self-esteem. Pilates is a mind and body centering technique developed by Joseph Pilates based on lumbar and pelvic stability. It consists of a series of low-intensity exercises designed to increase flexibility and strength of the whole body. The aim of this study was to examine the effects of 8-week pilates exercises on depression status of adult women.

Materials and Methods: 64 women (mean age (years) 29.45±6.4, mean height (cm) 166.18±9.06, mean weight (kg) 63.18±12.10) participated voluntarily. Pilates exercises for 8 weeks, 3 days a week and 50 minutes were applied to all women, and Beck Depression Scale was applied as pre-test and post-test before and after the exercises. The obtained data were statistically evaluated in SPSS Statistics 25.0 program. Descriptive statistics; frequency (%) for qualitative variables, mean±standard deviation for quantitative variables, and median for non-normally distributed quantitative variables. Shapiro Wilk test was used to evaluate the normal distribution of the data. The difference between the two dependent measures that did not conform to the normal distribution was analysed using the Wilcoxon test. Confidence level was taken as 95% in the analysis.

Findings: Considering the depression status of women before Pilates exercises; It is seen that 7 (11%) people have minimal depression, 12 (19%) people have mild depression, 27 (42%) people have moderate depression, and 18 (28%) people have severe depression. Considering the post-Pilates depression status; It was determined that 38 (59%) people had minimal depression, 22 (34%) had mild depression, and 4 (6%) had moderate depression. A statistically significant difference was found as a result of the comparison of Beck Depression Scale scores in the pre-test and post-test ($Z=-6.903$; $p=.001$; $p<.05$).

Results: As a result, it was determined that the scores given to Beck Depression Scale of 8.5(1-18) after Pilates exercises were lower than the scores given to 22(5-51) before Pilates. It has been found that pilates exercises applied to adult women have a positive effect on depression.

Keywords: Pilates, Exercise, Women

Elit Futbolcuların Aerobik ve Anaerobik Performansı: Sezon Öncesi Değerlendirme

Bülent TURNA[1], Sibel YILDIRIM[2], Burcu BAYAZIT[3], Ömer AKYÜZ[4], Mehmet KÖSE[5]

[1] Akdeniz Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Antalya
[2] Hitit Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Çorum
[3] Akdeniz Üniversitesi PHD, Spor Bilimleri Fakültesi, Antalya
[4] Bartın Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Bartın
[5] Gençlik ve Spor İl Müdürlüğü, Çorum

ÖZET

Giriş ve Amaç: Aerobik ve anaerobik enerji metabolizması bileşenleri futbol oyununda performansın önemli bir belirleyicisi olarak kabul edilir. Bu çalışmanın amacı elit futbol oyuncularında hazırlık döneminde uygulanan 8 haftalık aerobik ve anaerobik dayanıklılık antrenmanlarının seçilmiş fiziksel ve fizyolojik özellikler üzerine etkisini araştırmaktır.

Yöntem: Araştırmaya sağlıklı ve elit düzeyde aktif erkek futbol oyuncuları (n=11, yaş 26,72±6,13 yıl) katıldı. Katılımcılar 8 haftalık bir süre boyunca aerobik ve anaerobik performans geliştirici driller içeren 40 egzersiz seansı gerçekleştirdi. Katılımcılar 2 farklı durumda değerlendirildi. 8 haftalık Antrenman uygulaması öncesi ve sonrasında sporculara Aerobik (Yo-Yo Intermittent Recovery test level 2) ve Anaerobik (dikey sıçrama, çeviklik ve 20 metre sprint) testler yapıldı. Elde edilen verilerin karşılaştırmaları için Paired Samples t Testi uygulandı. Verilerin analizi SPSS 23 istatistik programında $p<0.05$ anlamlılık derecesine göre değerlendirildi.

Bulgular: Futbolculara uygulanan Aerobik performans (Max VO2 ve YOYO kat edilen mesafe) ve anaerobik performans (dikey sıçrama, çeviklik ve 20 metre sprint) öntest-sontest verileri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur ($p<0.05$).

Sonuçlar: Bu bulgular, genel hazırlık döneminde uygulanan aerobik ve anaerobik performans geliştirici drilleri içeren antrenman programının elit futbolcuların seçilmiş fiziksel ve fizyolojik özelliklerini geliştirdiğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Futbol, Aerobik ve Anaerobik performans

The Aerobic and Anaorobic Performance of Elite Soccer Players: Evaluation Of-Pre Season

Bülent TURNA[1], Sibel YILDIRIM[2], Burcu BAYAZIT[3], Ömer AKYÜZ[4], Mehmet KÖSE[5]

[1] Akdeniz Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Antalya
[2] Hitit Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Çorum
[3] Akdeniz Üniversitesi PHD, Spor Bilimleri Fakültesi, Antalya
[4] Bartın Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Bartın
[5] Provincial Directorate of Youth and Sports, Çorum

ABSTRACT

Introduction and Purpose: Aerobic and anaerobic energy metabolism components are considered to be an important determinant of performance in the football game. The aim of this study is to investigate the effect of 8-week aerobic and anaerobic endurance training applied in the preparation period on selected physical and physiological characteristics of elite football players.

Materials and Methods: Healthy and elite active male soccer players (n=11, age 26.72±6.13 years) participated in the study. Participants performed 40 exercise sessions that included aerobic and anaerobic performance-enhancing drills over an 8-week period. Participants were evaluated in 2 different situations. Aerobic (Yo-Yo Intermittent Recovery test level 2) and Anaerobic (vertical jump, agility and 20 meter sprint) tests were performed on the athletes before and after the 8-week training practice. Paired Samples t-Test was used to compare the obtained data. The analysis of the data was evaluated according to the significance level of $p<0.05$ in the SPSS 23 statistical program.

Findings: A statistically significant difference was found between the pretest-posttest data of the Aerobic performance (Max VO2 and YOYO distance covered) and anaerobic performance (vertical jump, agility and 20 meter sprint) applied to the football players ($p<0.05$).

Results: These findings show that the training program, which includes aerobic and anaerobic performance enhancing drills applied during the general preparation period, improves the selected physical and physiological characteristics of elite football players.

Keywords: Football, Aerobic and Anaerobic performance

Fiziksel Aktivite Düzeyinin Cinsiyet Özelliği Açısından İncelenmesi (Bir Meta-Analiz Çalışması)

İdris Kayantaş[1], Mehmet Özdemir[2], Erhan Buyrukoğlu[3]

[1] Bingöl Üniversitesi, Antrenörlük Eğitimi Anabilim Dalı, Bingöl
[2]Adnan Menderes Üniversitesi, Sporda Psikososyal Alanlar Anabilim Dalı, Aydın
[3]Adnan Menderes Üniversitesi, Spor Yönetim Bilimleri Anabilim Dalı, Aydın

ÖZET

Giriş ve Amaç: Fiziksel aktivite, günlük yaşamda kas ve eklemler aracılığıyla enerji tüketerek, kalp ve solunum hızını artıran farklı şiddetlerle sonuçlanan aktiviteler bütünü olarak değerlendirmektedir (Bek, 2008; Hegde ve Solomon, 2015). Bir çok çalışmadan elde edilen bulguları entegre etme ihtiyacı, meta-analiz araştırmanın arzu edilir olmasını sağlamakta ve günümüzde üretilen geniş araştırma kitlesi meta-analiz çalışmalarının yürütülmesini mümkün kılmaktadır. Meta-analiz yöntemi ile gerçekleştirilen çalışmaların sayısı her geçen gün artmakta ve bir yılda yayınlanan meta-analiz sayısının iki katına çıkması 5 yıldan az sürmektedir (Haidich, 2010; Bu çalışmada; Yayımlanmış lisansüstü tezlerden ve özgün makalelerden tarama usulüyle deneysel yöntemlerle fiziksel aktivite düzeyinin cinsiyet özelliği açısından incelenmesinin araştırıldığı çalışmaların etki büyüklüklerinin birleştirilmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Fiziksel aktivite düzeyinin cinsiyet özelliği açısından incelenmesine meta-analiz yöntemiyle bakılmıştır. Hangi çalışmaların bu araştırmaya dâhil edileceğine yönelik belli ölçütler kullanılmıştır. Bunlar lisansüstü tez olması veya özgün makale olması, çalışmaya dâhil edilen grupların cinsiyet özelliğinin belirtilmiş olması, standart sapma ve p puanları veya t puanları olan çalışmaların olmasıdır. Deneysel meta-analizde Comprehensive Meta Analysis (CMA) programından faydalanılmıştır**.**

Bulgular: Fiziksel aktivite düzeyinin cinsiyet özelliği açısından incelenmesine meta-analiz yöntemiyle bakılmıştır. Deneysel meta analizde Comprehensive Meta Analysis (CMA) programından faydalanılmıştır.Bu metaanaliz araştırmasına dâhil edilen 9 çalışmaya ait yayın yanlılığı, heterojenlik testi ve sabit etkiler ile rastgele etkiler modeline ait analizler yapılmıştır.

Sonuçlar: Fiziksel Aktivite Düzeyinin Cinsiyet Özelliği Açısından İncelenmesi amacıyla yaptığımız bu çalışmanın meta-analiz sonuçlarına göre, fiziksel aktivite düzeyinin etki büyüklüğü erkekler lehine daha fazla etki büyüklüğüne sahiptir.

Anahtar Kelimeler: Egzersiz, Fiziksel Aktivite, Meta-Analiz

Examination of Physical Activity Level in Terms of Gender (A Meta-Analysis Study)

İdris Kayantaş[1], Mehmet Özdemir[2], Erhan Buyrukoğlu[3]

[1] Bingol University, Department of Coaching Education, Bingöl
[2]Adnan Menderes University, Department of Psychosocial Fields in Sports, Aydın
[3]Adnan Menderes University, Department of Sport Management Sciences, Aydın

ABSTRACT

Introduction and Purpose: Physical activity is considered as a set of activities that result in different intensities that increase the heart and respiratory rate by consuming energy through muscles and joints in daily life (Bek, November 2008; Hegde and Solomon, 2015). The need to integrate the findings obtained from many studies makes meta-analysis research desirable, and the large body of research produced today makes it possible to conduct meta-analysis studies. The meta-analysis method performed with the number increases every day and in a year published meta-analyses as it doubles the number of lasts less than 5 years (Haidich, 2010; in this study, experimental methods and procedure with a scan of the original article published in the thesis of the level of physical activity was investigated in terms of the gender feature of the investigation aims at combining the effect sizes of the studies.

Materials and Methods: The analysis of physical activity level in terms of gender characteristics was examined by meta-analysis method. Certain criteria have been used to determine which studies will be included in this research. These are graduate theses or original articles, the gender characteristics of the groups included in the study are indicated, there are studies with standard deviation and p-scores or t-scores. In the experimental meta-analysis, Comprehensive Meta-Analysis (CMA) program was used.

Findings: The analysis of physical activity level in terms of gender characteristics was examined by meta-analysis method. In the experimental meta-analysis, Comprehensive Meta-Analysis (CMA) program was used.Publication bias, heterogeneity test, constant effects and random effects model analyses of the 9 studies included in this meta-analysis research were conducted.

Results: According to the results of the meta-analysis of this study, which we conducted to examine the Level of Physical Activity in Terms of Gender Characteristics, the effect size of the level of physical activity has a greater effect size in favor of men.

.**Keywords:** *Exercise, Physical Activity, Meta-Analysis*

Profesyonel Futbolda Mevkiye Göre Kişilik Özeliklerinin Oyun Performans Göstergeleri Açısından Önemi

Fatih Bedir[1], Levent Önal[1]

[1]*Faculty of Sport Science, Atatürk University Erzurum, Turkey.*

ÖZET

Giriş ve Amaç: Bu çalışmanın amacı, sahip olunan kişilik özelliklerinin futbolcuların oynadıkları mevkide belirleyici rolünü inceleyerek, oyun performans göstergeleri (GPG) açısından önemini ortaya koymaktır. Çalışmada, benzer kişilik özellikleri gösteren oyuncuların aynı mevkide oynama olasılıklarının ve oyun performans göstergelerinin incelenmesi, futbolda yetenek seçiminin yanı sıra kişilik özelliklerine göre mevki tayininin yapılmasının oyun performans göstergelerini yükselteceği varsayımı ileri sürülmektedir. Çalışmada kişilik özellikleri ve oyun performans göstergeleri literatür taraması yöntemi kullanılarak derlenmiştir. Sporda psikolojik faktörlerden biri olan kişilik özelliklerinin sportif performans açısından incelenmesi sık olarak görülmesine rağmen mevki seçiminde bu faktörün yeteri kadar incelenmediği ayrıca oyun performansını kişiliğin nasıl etkilediği üzerine neredeyse hiç çalışmanın yapılmadığı görülmektedir.

Sonuçlar: Sonuç olarak, futboldaki mevkiler ve bu mevkilerde oynayan oyuncuların fiziksel özelliklerinin yanı sıra sahip oldukları kişilik özellikleri oynanan mevkiinin gereksinimlerini karşılayabilme adına önemli görünmektedir**.**

Anahtar Kelimeler: Futbol, Başarı, Kişilik, Mevki.

The Importance in terms of Game Performance Indicators of Personality Traits According to Position in Professional Football

Fatih Bedir[1], Levent Önal[1]

ABSTRACT

Introduction and Purposes: The aim of this study is to examine the determining role of the personality traits of the football players in the position they play, and to reveal their importance in terms of game performance indicators (GPI). In the study, it is hypothesized that examining the probability of playing in the same position and game performance indicators of players with similar personality traits and determining the position according to personality traits in addition to talent selection in football will increase the game performance indicators. In the study, personality traits and game performance indicators were compiled using the literature review method. Although personality traits, which are one of the psychological factors in sports, are frequently examined in terms of sportive performance, it is seen that this factor has not been sufficiently examined in position selection and almost no studies have been conducted on how personality affects game performance.

Results: As a result, in addition to the positions in football and the physical characteristics of the players playing in these positions, their personality traits seem important in order to meet the requirements of the position played.

Keywords: Football, Success, Personality, Position.

Bireylerin Çalışma Hayatına İlişkin Faktörlerin Genel Sağlık Durumları Üzerindeki Etkisi: Türkiye Örneği

İ. Yusuf YARBAŞI[1], Ensar BALKAYA[2], M. Şamil ŞIK [3]

[1] Erzurum Teknik Üniversitesi, İİBF, Ekonometri Bölümü, Erzurum.
[2] Atatürk Üniversitesi, İİBF Çalışma Ekonomisi ve Endüstri İlişkileri Bölümü, Erzurum.
[3] Erzurum Teknik Üniversitesi, İİBF, Ekonometri Bölümü, Erzurum.

ÖZET

Giriş ve Amaç: Bireylerin yaşam kalitesini iyileştirmede en önemli unsurlardan biri genel sağlık durumudur. Dünya sağlık örgütü sağlığı "sadece hastalık olmaması değil, fiziksel, ruhsal ve sosyal yönden tam bir iyilik hali" olarak tanımlamaktadır. Bu tanıma göre genel sağlık durumundaki iyileşme çeşitli sosyo-ekonomik faktörlere bağlı olmaktadır. Özellikle sosyo-ekonomik faktörler içerisinde yer alan ve bireylerin günlük yaşamından toplumsal statüsüne dek hayatın geneli için önemli bir faktör olan çalışma hayatı, genel sağlık durumunu önemli ölçüde etkileme potansiyeline sahiptir. Bu çalışmada, Türkiye'de yaşayan bireylerin çalışma hayatları ile ilgili faktörlerin, bireylerin genel sağlık durumlarını nasıl etkilediğinin tespit edilmesi amaçlanmaktadır.

Yöntem: Bu doğrultuda, TÜİK'in 2019 yılında gerçekleştirdiği Türkiye Sağlık Araştırması (TSA 2019) Mikro Veri Seti kullanılacaktır. Bağımlı değişken olan genel sağlık durumunun üç kategori (kötü, orta ve iyi) ve sıralı bir yapı izlemesi sebebiyle, sıralı tercih modelleri kullanılarak analizler gerçekleştirilecektir. TSA 2019 veri seti, 9740 hanede 15 yaş ve üzerinde yer alan 17084 kişiyi yapılan anket bilgilerini kapsamaktadır.

Bulgular: Ankete katılan bireylerin %59'u genel sağlık durumlarının kötü, %31'i orta ve %10'u ise iyi olduğunu belirtmiştir.

Sonuçlar: Çalışma sonucunda genel sağlık durumunun; eğitim, çalışma statüsü, iş sürekliliği ve yarı veya tam zamanlı çalışma şekli ile istatistiki olarak ilişkili olduğu tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Sıralı Tercih Modelleri, Genel Sağlık Durumu, Çalışma Hayatı

The Effect of Individuals' Working Life Factors on Their General Health Status: The Case of TurkeY

İ. Yusuf YARBAŞI[1], Ensar BALKAYA[2], M. Şamil ŞIK[3]

[1] Erzurum Technical University, Department of Econometrics, Erzurum.
[2] Atatürk University, Labor Economics and Industrial Relations, Erzurum.
[3] Erzurum Technical University, Department of Econometrics, Erzurum.

ABSTRACT

Introduction and Purpose: One of the most important factors in improving the quality of life of individuals is the general health status. The World Health Organization defines health as "a state of complete physical, mental and social well-being and not merely the absence of disease". According to this definition, improvement in general health status depends on various socio-economic factors. Working life, which is included in socio-economic factors and is an important factor for the general life of individuals from daily life to social status, has the potential to significantly affect the general health status. This study aims to determine how the factors related to the working life of individuals living in Turkey affect their general health status.

Materials and Methods: For this, Turkey Health Survey (TSA 2019) Micro Data Set, which was carried out by TURKSTAT in 2019, will be used. Since the dependent variable, general health status follows three categories (poor, moderate, and good) and an ordered structure, analyses will be performed using ordinal choice models. The TSA 2019 dataset includes the survey information of 17084 people aged 15 and over in 9740 households.

Findings: 59% of the individuals who participated in the survey stated that their general health status was poor, 31% moderate, and 10% good.

Results: As a result of the study, it was determined that there is a statistical relationship between general health status and education, employment status, job continuity, and part or full-time employment.

Keywords: Ordinal Choice Models, General Health Status, Working Life

Beden Eğitimi Öğretmen Adaylarının SARS-CoV-2 Pandemisinde Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimleri

Üstün TÜRKER[1]

[1] **Bayburt Üniversitesi, Bayburt**

ÖZET

Giriş ve Amaç: Bireyin davranış değişikliği kazanmasında önemli bir rolü bulunan öğretmenlerin niteliksel gelişiminde yaşam boyu öğrenmeye dikkat çekilmektedir (Scales, 2015). Çünkü eğitimcinin nitelikleri, yetiştireceği bireylerin gelişimine de yansıyabilmektedir (Erden, 1998). Bu doğrultuda araştırmanın amacı, Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümü (BSÖ) öğrencilerinin SARS-CoV-2 pandemisinde yaşam boyu öğrenme (YBÖ) eğilimlerinin belirlenmesi ve demografik özelliklerine göre karşılaştırılmasıdır.

Yöntem: Bu çalışmada tarama modeli kullanıldı ve betimsel bir araştırma olarak desenlendi. Veriler Diker Coşkun (2009) tarafından geliştirilen 'Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimi Ölçeği' ile toplandı. Örneklemi BSÖ öğrencilerinden 521 öğrenci oluşturdu. Veriler Google Formlar kullanılarak toplandı ve SPSS aracılığıyla $p<.05$ anlamlılık düzeyinde analiz edildi.

Bulgular: BSÖ öğrencilerinin YBÖ eğilimlerinin 81.74±20.9 düzeyinde ve ortalamanın altında olduğu görüldü. Motivasyon ve öğrenmede kararlılık boyutunda erkekler lehine ($p<.05$), düzenleyememe ve merak yoksunluğunda ise kadın öğrenciler aleyhinde anlamlılık görüldü ($p<.000$). Yaş gruplarında anlamlı farklılığa rastlanmasa da 22 yaş üzeri öğrencilerin motivasyon ve öğrenmede kararlılık değerleri alt yaş gruplara göre daha yüksek düzeydedir. Motivasyon ve sebat boyutunda 3 ve 4'ncü sınıf öğrencilerinin 1. sınıf grubuna göre anlamlı düzeyde fark oluşturduğu ($p<.05$), düzenleyememe ve merak yoksunluğunda ise en yüksek değerlere 1. sınıf öğrencilerinin ulaştığı tespit edildi.

Sonuçlar: BSÖ bölümündeki öğretmen adaylarının SARS-CoV-2 pandemisinde YBÖ eğilimleri düşük düzeydedir. Uzaktan eğitimin sürdürüldüğü dönemde erkek öğrenciler motivasyon ve öğrenme kararlılığında, kadın öğrenciler ise merak yoksunluğu ve öğrenmeyi düzenleyememe eğiliminde daha yüksek düzeydedir. Ayrıca 3 ve 4. sınıf öğrencilerinin 1. sınıf öğrencilerine göre daha yüksek düzeyde motivasyon ve öğrenme kararlılığı eğiliminde olduğu sonucuna ulaşıldı.

Anahtar Kelimeler: Öğrenme, Öğrenme eğilimi, Yaşam boyu öğrenme, Öğretmen, COVID-19

Lifelong Learning Tendencies of Physical Education Teacher Candidates in the SARS-CoV-2 Pandemic

Üstün TÜRKER[1]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: Attention is drawn to lifelong learning in the qualitative development of teachers, who have an important role in the individual's gaining behavioral change (Scales, 2015). Because the qualifications of the educator can also be reflected in the development of the individuals he will train (Erden, 1998). In this direction, the aim of the research is to determine the lifelong learning (LLL) tendencies of the students of the Physical Education and Sports Teaching Department (PEST) in the SARS-CoV-2 pandemic and to compare them according to their demographic characteristics.

Materials and Methods: In this study, scanning model was used and designed as a descriptive research. Data were collected with the 'Lifelong Learning Tendency Scale' developed by Diker Coşkun (2009). The sample consisted of 521 students from PEST students. Data were collected using Google Forms and analyzed via SPSS at a significance level of $p<.05$.

Findings: It was observed that the LLL tendencies of the BSS students were at the level of 81.74±20.9 and below the average. Motivation and determination in learning dimension were significant in favor of males ($p<.05$), and inability to organize and lack of curiosity were found to be significant against female students ($p<.000$). Although there is no significant difference in age groups, the motivation and determination in learning values of students over the age of 22 are higher than those of lower age groups. It was determined that the 3rd and 4th grade students made a significant difference compared to the 1st grade group in the dimensions of motivation and persistence ($p<.05$), while the 1st grade students reached the highest values in the inability to organize and lack of curiosity.

Results: In the SARS-CoV-2 pandemic, pre-service teachers in the PEST department have a low level of LLL tendencies. In the period when distance education is maintained, male students have a higher level of motivation and determination to learn, while female students have a higher tendency to lack curiosity and not being able to organize learning. In addition, it was concluded that 3rd and 4th grade students tended to have higher levels of motivation and learning determination than 1st grade students.

Keywords: Learning, Learning tendency, Lifelong learning, Teacher, COVID-19

Beden Eğitimi Öğretmeni Adaylarının SARS-CoV-2 Pandemisinde ve Sonrasında Akademik Motivasyonlarının Karşılaştırılması

Üstün TÜRKER[1]

[1] **Bayburt Üniversitesi, Bayburt**

ÖZET

Giriş ve Amaç: Dünya üniversitelerinin neredeyse tamamı bireysel ve toplumsal sağlığı koruyabilmek amacıyla SARS-CoV-2 sürecinde zorunlu bir dijital dönüşüm gerçekleştirdi. Bu dönüşümle birlikte literatürde eğitim-öğretim faaliyetleri ve COVID-19 pandemisiyle ilişkili birçok araştırma yapıldı (Cao vd., 2020; Fawaz ve Samaha, 2020; Hasan ve Bao, 2020). Bu doğrultuda araştırmanın amacı, E-Öğrenme sistemlerinin kullanıldığı SARS-CoV-2 pandemisinde ve örgün eğitime dönüş sonrası Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümü (BSÖ) öğrencilerinin akademik motivasyon düzeylerinin belirlenmesi, karşılaştırılması ve bazı demografik özelliklere göre incelenmesidir.

Yöntem: Çalışmada tarama modeli kullanıldı ve betimsel bir araştırma olarak desenlendi. Veriler COVID-19 pandemisinde ve sonrasında olmak üzere iki aşamalı olarak Vallerand ve ark. (1992) tarafından geliştirilen 'Akademik Motivasyon Ölçeği' kullanılarak Google Formlar aracılığıyla toplandı. Örneklem grubu BSÖ bölümünde öğrenimlerine devam eden ilk aşamada 249 ve son aşamada 240 gönüllü aynı öğrencilerden oluşturuldu. Veriler SPSS aracılığıyla $p<.05$ anlamlılık düzeyinde analiz edildi.

Bulgular: Öğretmen adaylarının SARS-CoV-2 pandemisinde ve sonrasında akademik motivasyonları karşılaştırıldığında; içsel motivasyonda bilme, başarma ve hareket boyutlarında, dışsal motivasyonda ise tanınma, kendini ispat ve düzenleme boyutlarında örgün eğitime tekrar geçiş yapılan dönem lehine yüksek düzeyde anlamlı farklılık görüldü ($p<.000$). Ayrıca öğretmen adaylarının motivasyonsuzluk değerlerinde örgün eğitime kıyasla COVID-19 pandemisi aleyhinde istatistiksel olarak anlamlı düzeyde farklılık tespit edildi ($p.<.05$).

Sonuçlar: Beden Eğitimi Öğretmeni adaylarının akademik motivasyonları uzaktan eğitim yöntemlerinin kullanıldığı SARS-CoV-2 dönemine kıyasla örgün eğitime tekrar dönüldükten sonra içsel motivasyonda %40.5 oranda, dışsal motivasyonda ise %34.4 düzeyinde pozitif yönde değişim gerçekleştiği, motivasyonsuzluk değerlerinde de benzer şekilde olumlu yönde ve %52.2 oranında değişim oluştuğu sonucuna ulaşıldı.

Anahtar Kelimeler: Motivasyon, Akademik motivasyon, Öğretmen, SARS-CoV-2, COVID-19

Comparison of Academic Motivation of Physical Education Teacher Candidates during and after the SARS-CoV-2 Pandemic

Üstün TÜRKER[1]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: Almost all of the world's universities carried out a mandatory digital transformation during the SARS-CoV-2 process in order to protect individual and social health. With this transformation, many researches related to educational activities and COVID-19 pandemic have been done in the literature (Cao vd., 2020; Fawaz ve Samaha, 2020; Hasan ve Bao, 2020). In this direction, the aim of the research is to determine, compare and examine the academic motivation levels of the students of the Department of Physical Education and Sports Education (PEST) during the SARS-CoV-2 pandemic, where e-learning systems are used, and after returning to formal education, according to some demographic characteristics.

Materials and Methods: In this study, scanning model was used and designed as a descriptive research. Data were collected by Vallerand et al. in two phases, during and after the COVID-19 pandemic. (1992) using the 'Academic Motivation Scale' developed by Google Forms. The sample group consisted of 249 volunteers at the first stage, and 240 volunteers at the last stage, from the same students who were continuing their education in the PEST department. Data were analyzed using SPSS at the $p<.05$ significance level.

Findings: When the academic motivations of teacher candidates during and after the SARS-CoV-2 pandemic were compared; a high level of significant difference was observed in the dimensions of knowing, achieving and acting in intrinsic motivation, and in recognition, self-proofing and regulation dimensions in extrinsic motivation in favor of the period when the transition to formal education was made again ($p<.000$). In addition, a statistically significant difference was found against the COVID-19 pandemic in the values of unmotivated teacher candidates compared to formal education ($p<.05$).

Results: Compared to the SARS-CoV-2 period in which distance education methods were used, the academic motivations of the physical education teacher candidates showed a positive change at the rate of 40.5% in intrinsic motivation and 34.4% in extrinsic motivation after returning to formal education. It was concluded that change occurred.

Keywords: Motivation, Academic motivation, Teacher, SARS-CoV-2, COVID-19

Spor Bilimleri Fakültesi Okuyan Öğrencilerin Dijital Oyunlara Karşı Tutumlarının İncelenmesi MAKÜ-SDÜ Örneği

Mehmet KUMARTAŞLI [1], Süleyman YILDIRIM [2], Abdullah Yavuz AKINCI[3]

[1] Süleyman Demirel Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Isparta
[2] Süleyman Demirel Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, YL Öğrencisi, Isparta
[3] Süleyman Demirel Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Isparta

ÖZET

Giriş ve Amaç: Günümüz dünyasında sürekli gelişen ve değişen teknoloji faktörü, birçok alanda etkisini göstermektedir. Bu etkilerden kendisine oldukça pay biçen alanlardan biri de dijital oyun sektörüdür. Dijital oyun sektörü kendini sürekli geliştiren ve yenileyen durumdadır. Dijital oyunlar, yazılımlar ve donanımlar sayesinde diğer birey ve kültürlerle sosyalleşme imkânı sağlayan geniş yelpazeli platformlardır. Dijital oyunlar; çevrimiçi, çevrimdışı, tekli veya çok oyunculu şekilde yapay zekâlarla ya da kişilerce karşılıklı oynanabilen oyunlardır. Dijital oyunu sadece oyun olarak düşünmek yetersiz bir düşüncedir. Eğitim, sağlık, askeri, sosyal, psikomotor gibi birçok alanda yer edinen dijital oyunlar, gerekli donanım, yazılım ve simülasyonlar sayesinde yapay ortamlar sunarak bireyin tecrübe kazanmasını sağlamaktadır. Dijital oyun süreçlerinin planlamasında dikkat edilmelidir. İyi veya kötü oyunlar, içeriği faydalı veya faydasız oyunlar, bağımlılık düzeyi yüksek oyunlar gibi durumlar göz önünde bulundurulmalı, bireyin oynadığı oyunlar bireyin bilişsel, duyuşsal ve sosyal boyutlarını etkilediği unutulmamalıdır. Biz bu çalışmamızda ise spor bilimleri okuyan öğrencilerin uzaktan eğitimin yaygın olduğu günümüz şartlarında Dijital Spor Oyunları Motivasyon Ölçeği (DSOMÖ) ile dijital spora karşı tutumlarını incelenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Araştırmaya MAKÜ ve SDÜ Spor Bilimleri Fakültesi Lisans ve Lisans Üstü Bölümlerini okuyan tesadüfi yöntemle seçilmiş 420 öğrenci katılmıştır. Araştırmada kişisel bilgi formu ve Kılcı (2020) tarafından Türkçeye uyarlanmış Dijital Spor Oyunları Motivasyon Ölçeği veri toplama aracı olarak kullanılmıştır. Katılımcıların ölçeklerden aldıkları puanlar aritmetik ortalama ve standart sapma X±Ss olarak sunulmuştur. İkili karşılaştırmalarda T-testi uygulanırken üç ve fazla değişkenin karşılaştırılmasında ANOVA testi kullanılmıştır.

Bulgular: Çalışmamızda; Cinsiyet değişkenine göre; "Takıma Bağlılık tutumu" ve "Sosyalleşme" alt boyutlarında anlamlı bir fark oluğu, Okul değişkeninde ise "Takıma Bağlılık tutumu" ve "Eğlence" alt boyutunda anlamlı bir fark olduğu, katılımcıların bölüm değişkenine göre ise "Eğlence" alt boyutunda ise anlamlı bir fark olduğu tespit edilmiştir.

Sonuçlar: Antrenörlük Bölümü öğrencilerinin, Yöneticilik Bölümü öğrencileri ve Öğretmenlik Bölümü öğrencilerine göre Eğlence tutumlarının daha yüksek olduğu tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Spor Bilimleri, Dijital Oyun, Tutum.

Investigation of Attitudes of Students from Faculty of Sport Sciences towards Digital Games. MAKÜ-SDU Example

Mehmet KUMARTAŞLI [1], Süleyman YILDIRIM [2], Abdullah Yavuz AKINCI[3]

[1] Suleyman Demirel University Faculty of Sports Sciences, Isparta
[2] Suleyman Demirel University Faculty of Sports Sciences Graduate Student, Isparta
[3] Suleyman Demirel University Faculty of Sports Sciences, Isparta

ABSTRACT

Introduction and Purpose: In today's world, the constantly developing and changing technology factor shows its effect in many areas. One of the areas that has a large share of these effects is the digital game industry. The digital game industry is constantly developing and renewing itself. Digital Games are a wide range of platforms that allow socializing with other individuals and cultures through software and hardware. Digital Games are games that can be played online, offline, single, or multiplayer with artificial intelligence or people. It is an understatement to think of digital gaming as just a game. Digital games, which have a place in many fields such as education, health, military, social and psychomotor, provide the individual to gain experience by providing artificial environments through necessary hardware, software and simulations. Care should be taken in the planning of digital game processes. Situations such as good or bad games, useful or useless games, games with a high level of addiction should be considered, and it should not be forgotten that the games played affect the cognitive, affective and social dimensions of the individual. In our study, it is aimed to examine the attitudes of students studying sports sciences towards digital sports with the Digital Sports Games Motivation Scale (DSOM) in today's conditions where distance education is common.

Materials and Methods: 420 students selected randomly from MAKU and SDU Faculty of Sports Sciences Undergraduate and Graduate Departments participated in the research. Personal information form and Digital Sports Games Motivation Scale adapted to Turkish by Kılcı (2020) were used as data collection tools in the research. The scores obtained by the participants from the scales were presented as arithmetic mean and standard deviation X±Ss. While T-test was applied in pairwise comparisons, ANOVA test was used to compare three or more variables.

Findings: In our study; According to the gender variable, there is a significant difference in the sub-dimensions of “Team Loyalty” and “Socialization”; In the school variable, on the other hand, there was a significant difference in the sub-dimensions of "Attitude of Engagement to Team" and "Fun"; According to the department variable, there was a significant difference in the "Entertainment" sub-dimension.

Results: It has been determined that the students of the Coaching Department have higher entertainment attitudes than the students of the Department of Management and the students of the Teaching Department.

Keywords: Sports Science, Digital Game, Attitude.

Tekvandodaki Kural Değişikliklerinin 2012 İle 2018 Yılları Arası Yapılan Uluslararası Düzeydeki Turnuvaların Müsabaka Performansı Üzerine Etkisinin İncelenmesi

Mehmet KUMARTAŞLI [1], Olcay SALİCİ[2], Özgür GÜLEN[3]

[1] Süleyman Demirel Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Isparta,Türkiye
[2] Süleyman Demirel Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Isparta,Türkiye
[3] Süleyman Demirel Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Isparta,Türkiye

ÖZET

Giriş ve Amaç: Bu çalışmada 2012 Londra Olimpiyatları,2016 Bakü Grand Prix Finali ve 2018 Fajuirah Grand Prix Finali izlenerek teknik analizi yapılmıştır. Bu bahsedilen organizasyonların hepsinde finallere kalan kadınlar 46 kg,57 kg,67 kg,+67 kg ile erkekler 58 kg,68 kg,80 kg,+80 kg olmak üzere toplam 8 sikletten 16 sporcu gözlemlenmiştir. Bu sporcuların 8'i kadın,8'i erkek olarak seçilmiştir.

Yöntem: Toplamda 48 sporcunun tekvando müsabakası gözlemlenmiştir. Bu gözlem yapılırken performans değerlendirmesine bakılmak amacıyla teknikler olarak yumruk, palding, pusachagi, yopchagi, dwitchagi, neryochagi, dollyochagi, pandedollyo kullanım sayıları kayıt altına alınmış ve buna ek olarak ceza ve puan kayıtları tutulmuştur. Elde edilen veriler paket istatistik programında yüzde ve frekans olarak analiz edilmiş, anormal dağılan veriler için ikili karşılaştırmalarda Man-Whitney U testi ile çoklu karşılaştırmalarda Kruskal Wallis testi kullanılmıştır. Çoklu karşılaştırmalarda ortaya çıkan farkın nedenini anlamak amacıyla yapılan post hock testi sonucunda elde edilen değerler harflendirme sistemiyle ortalamaların yanında sunulmuştur.

Bulgular: 2018 yılında yapılan turnuva ve 2012-2016 yıllarında yapılan turnuvalar arasında yumruk kullanım ortalamasında bakımından anlamlı düzeyde bir farklılık görülmektedir. ($p<0,05$) Palding tekniği 2012 ve 2018 yıllarında yapılan turnuvalarda istatiksel olarak anlamlı bir fark gözlemlenmiştir ($p<0,05$). Yopchagi tekniğine bakıldığında 2012 yılında yapılan turnuva ile 2018 yılında yapılan turnuva arasında teknik kullanım ortalamaları bakımından anlamlı bir fark gözlenmiştir. ($p<0,05$) 2012 yılında yapılan müsabakalarda alınan toplam puan ortalaması 2016 ve 2018 yıllarında artış göstermektedir. Kural değişiklikleri ile yıllar içerisinde sporcuların kullandığı teknikler ve tekniklerin kullanım sıklıkları değişkenlik göstermektedir.

Sonuçlar: Sonuç olarak bu artışları değişen kurallar ile bağdaştırılabilir.

Anahtar Kelimeler: Taekwondo, Uluslararası Turnuva, Müsabaka Performansı.

Investigation of the Effect of Changes in Taekwondo Rules on Competition Performance of International Level Tournaments Between 2012 and 2018

Özgür GÜLEN[1], Olcay SALİCİ[2], Mehmet KUMARTAŞLI[3]

[1] Süleyman Demirel University Institute of Health Sciences, Isparta,Türkiye
[2] Suleyman Demirel University Faculty of Sports Sciences, Isparta,Türkiye
[3] Suleyman Demirel University Faculty of Sports Sciences, Isparta,Türkiye

ABSTRACT

Introduction and Purpose: In this study, technical analysis was made by watching 2012 London Olympics, 2016 Baku Grand Prix Final and 2018 Fajuirah Grand Prix Final. In all of these mentioned organizations, 16 athletes from 8 weights in total, including women 46 kg, 57 kg, 67 kg, +67 kg, and men 58 kg, 68 kg, 80 kg, + 80 kg, who made it to the finals, were observed. Eight of these athletes were selected as female and 8 as male.

Materials and Methods: In total, taekwondo competitions of 48 athletes were observed. While making this observation, the number of punch, palding, pusachagi, yopchagi, dwitchagi, neryochagi, dollyochagi, pandedollyo usage as techniques were recorded in order to look at the performance evaluation, and in addition, penalty and score records were kept. The obtained data were analyzed as percentage and frequency in the package statistics program, Man-Whitney U test was used for pairwise comparisons and Kruskal Wallis test was used for multiple comparisons for abnormally distributed data. The values obtained as a result of the post hock test performed in order to understand the reason for the difference in multiple comparisons are presented next to the averages with the lettering system.

Findings: There is a significant difference between the tournament held in 2018 and the tournaments held in 2012-2016 in terms of the average use of punches ($p<0,05$) A statistically significant difference was observed in the palding technique in the tournaments held in 2012 and 2018 ($p<0,05$). Considering the Yopchagi technique, a significant difference was observed between the tournament held in 2012 and the tournament held in 2018 in terms of technical usage averages ($p<0,05$). The total average score obtained in the competitions held in 2012 increases in 2016 and 2018. With the changes in the rules, the techniques used by the athletes and the frequency of use of the techniques vary over the years.

Results: As a result, these increases can be attributed to changing rules.

Keywords: Taekwondo, International Tournament, Competition Performance.

Öğretmenlerin Bilinçli Farkındalık Düzeyi İle Koronafobi Düzeyleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Yıldız ERZİNCANLI[1], Gönül AKBULUT[1], Esra BAYRAKÇEKEN[1], Halil Gökhan TAŞ[1], Kadir AYDIN[1]

[1]Atatürk Üniversitesi, ERZURUM

ÖZET

Amaç: Bu çalışma, öğretmenlerin bilinçli farkındalık düzeyleri ile koronafobi düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi amacıyla yapılmıştır.

Materyal ve metot: Bu araştırma tanımlayıcı türde yapılmış ve araştırmanın evrenini; Erzurum il merkezinde çalışan öğretmenler oluşturmuştur. Araştırmanın örneklemini ise, Kolay Örnekleme yöntemiyle ulaşılan 450 öğretmen oluşturmuştur. Verilerin toplanmasında kişisel bilgi toplama formu, bilinçli farkındalık ölçeği ve Covid-19 korku ölçeği kullanılmıştır. Araştırmada toplanan verilerin analizinde; yüzdelik, ortalama, standart sapma, t testi, anova, man whitney U, kruskal wallis ve korelasyon analizleri uygulanmış ve bu analizler SPSS- 20 (Statistical Package fort he Social Science-20) paket programı kullanılarak yapılmıştır.

Bulgular: Bu çalışmada; Öğretmenlerin bilinçli farkındalık düzeyleri ile koronafobi düzeyleri arasında zıt yönde anlamlı bir ilişki bulunmuştur ($r=-.219, p<.01$). Araştırmanın sonucunda kadın öğretmenlerin koronafobi düzeyleri erkek öğretmenlere göre anlamlı derecede yüksek bulunmuştur ($U=16102{,}500$, $p<.05$). . Öğretmenlerin pandemi süresince koronafobi düzeyleri ile internetten gıda alış verişi yapma durumu ($r=.198, p=.001$) ve giyime yönelik alış veriş yapma ($r=.131, p=0.024$) durumu arasında pozitif yönde bir ilişki bulunmuştur. Pandemi süresince bekarların giyime yönelik alışveriş harcamaları evlilere göre anlamlı derecede daha yüksek bulunmuştur ($t_{295}=-2.921, p=.004$). Hane halkında kronik hastalığı olanların pandemi süresince gıda alışveriş harcamaları hane halkında kronik hastalığı olmayanlara göre daha yüksek bulunmuştur ($t_{295}=2.071, p=.039$).

Sonuç: Bu çalışmanın sonucunda Öğretmenlerde bilinçli farkındalık düzeyi arttıkça koranafobi düzeyinin düştüğü bulunmuştur. Ayrıca kadın öğretmenlerin koronafobi düzeyleri daha yüksek olarak saptanmıştır. Öğretmenlerde bilinçli farkındalık düzeyi düştükçe giyim ve gıda alışveriş harcamalarında artış olduğu belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Bilinçli farkındalık(Mindfulness),Covid-19, Öğretmen

Examınatıon Of The Relatıonshıp Between Teachers' Level Of Conscıous Mındfulness And Level Of Coronaphobıa

Yıldız ERZİNCANLI[1], Gönül AKBULUT[1], Esra BAYRAKÇEKEN[1], Halil Gökhan TAŞ[1], Kadir AYDIN[1]

ABSTRACT

Introduction and Purposes: This study was conducted to examine the relationship between teachers' level of conscious mindfulness and level of coronaphobia.

Materials and Methods: This research was made in a descriptive type and the universe of the research; It consisted of teachers working in Erzurum city center. The sample of the study consisted of 450 teachers reached by the Easy Sampling method. Personal information collection form, conscious mindfulness scale, and Covid-19 fear scale were used to collect data. In the analysis of the data collected in the research; percentage, mean, standard deviation, ANOVA, Man-Whitney U, and correlation analyzes were applied and these analyzes were performed using the SPSS-20 (Statistical Package for the Social Science-20) package program.

Findings: In this study; A significant opposite relationship was found between teachers' mindfulness levels and coronaphobia levels. ($r=-.219, p<.01$). As a result of the study, the coronaphobia levels of female teachers were found to be significantly higher than male teachers ($U=16102{,}500$, $p<.05$). A positive correlation was found between teachers' coronaphobia levels during the pandemic and their online shopping for food ($r=.198, p=.001$) and their shopping for clothing ($r=.131, p=0.024$). During the pandemic, shopping expenditures of singles for clothing were found to be significantly higher than those of married people ($t295=-2.921, p=.004$). During the pandemic, food shopping expenditures of households with chronic diseases were found to be higher than those without chronic diseases in households ($t295=2.071, p=.039$).

Results: As a result of this study, it was determined that the level of coronaphobia decreased as the level of conscious mindfulness of teachers increased. In addition, female teachers were found to have higher coronaphobia levels. It was determined that as the conscious mindfulness level of teachers decreased, there was an increase in clothing and food shopping expenditures.

Key Words: conscious mindfulness, COVID-19, teacher

Rekreasyonel Spor Merkezlerine Katılan Bireylerin Hizmet Kalitesinin İncelenmesi (Erzurum İli Örneği)

Yunus Emre Çingöz[1]

[1]Bayburt Üniversitesi, Bayburt

ÖZET

Giriş ve Amaç: Bu çalışmanın amacı, Erzurum ilinde rekreasyoel spor merkezlerine katılan bireylerin hizmet kalitesinin incelenmesidir.

Yöntem: Araştırmaya Erzurum ilinde çeşitli meslek ve yaş gruplarından 171'i Erkek 137'si kadın olmak üzere toplam 308 kişi katılmıştır. Bireylerin demografik bilgilerine yönelik kişisel bilgi formu ve "Rekreasyonel Spor Hizmetleri Kalite Ölçeği" kullanılmıştır. Ölçek 10 alt boyutlu olup 38 maddeden ve 7'li likertten oluşmaktadır. Bu ölçekte bulunan alt boyutlar, "program çeşitliliği" (3 madde), "çalışma zamanı" (2madde), "bilgi" (4 madde), "müşteri-çalışan etkileşimi" (6 madde), "müşteriler arası etkileşim" (2 madde), "fiziksel değişim" (5 madde), "birleşim değeri" (2 madde), sosyalleşme (3 madde), "tasarım" (5 madde), "malzeme" (4 madde)'dir. SPSS 22.0 paket programı ile incelenen verilerin frekans değerleri alınarak bağımsız değişkenleri karşılaştırmak için T testi ve Anova testi uygulanmıştır. Bulgular .05 anlamlılık düzeyine göre yorumlanmıştır

Bulgular: Araştırmada var olan anlam faktörü değerlendirildiğinde etkileşim kalitesi alt boyutlarında özel sektör çalışanları lehine anlamlı sonuca rastlanmıştır ($p<0,05$). Cinsiyet ve Meslek grupları ile tüm alt boyutlar karşılaştırıldığında herhangi bir anlamlı sonuca rastlanmamıştır ($p>0,05$).

Sonuçlar: Sonuç olarak yapılan araştırma sportif rekreasyon ve spor merkezlerinde yapılacak çalışmalara çeşitli örneklem grupları ile katkı sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Erzurum, Spor Merkezi, Hizmet Kalitesi

Investigation Of The Service Quality Of Individuals Attending Recreational Sports Centers (Erzurum Provincial Example)

Yunus Emre Çingöz[1]

ABSTRACT

Introduction and Aim: The aim of this study is to examine the service quality of individuals participating in recreational sports centers in Erzurum.

Method: A total of 308 people, 171 men and 137 women, from various professions and age groups, participated in the research in Erzurum. The personal information form for the demographic information of the individuals and the "Quality Scale of Recreational Sports Services" were used. The scale has 10 sub-dimensions and consists of 38 items and a 7-point Likert scale. The sub-dimensions in this scale are “program diversity” (3 items), “working time” (2 items), “knowledge” (4 items), “customer-employee interaction” (6 items), “interaction between customers” (2 items). “physical change” (5 items), “combination value” (2 items), socialization (3 items), “design” (5 items), “material” (4 items). T test and Anova test were applied to compare the independent variables by taking the frequency values of the data analyzed with the SPSS 22.0 package program. The results were interpreted according to the .05 significance level.

Results: When the existing meaning factor in the research was evaluated, a significant result was found in favor of private sector employees in the interaction quality sub-dimensions ($p<0.05$). When gender and occupation groups and all sub-dimensions were compared, no significant results were found ($p>0.05$).

Conclusions: As a result, the research will contribute to the studies to be carried out in sportive recreation and sports centers with various sample groups.

Keywords: Erzurum, Sports Center, Service Quality

2022-2023 Sezonu Avrupa Futbol Liglerinin İlk Yedi Haftalık Sakatlık Prevelansı: Kesitsel Araştırma

Hamit Cihan[1], Abdullah Çetindemir[1], Mehmet Yavuz[2]

[1] Trabzon Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Trabzon
[2]Avrasya Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Trabzon

ÖZET

Giriş ve Amaç: Bu araştırmanın amacı; 2022-2023 sezonu Avrupa futbol liglerinin ilk yedi haftasında yaşanan spor sakatlıklarının araştırılmasıdır.

Gereç ve Yöntemler: Araştırma grubunu "Transfermarkt" internet sitelerinde bildirilen 2022-2023 sezonuna ait Türkiye-Süper Lig'i, Almanya-Bundesliga, İtalya-Serie A, İngiltere-Premier League ve Fransa- Ligue 1'da mücadele eden profesyonel kulüp sporcuları (n=621) oluşturmaktadır. Bunun için "Transfermark" internet sitesinden takım ve sporcu bilgilerine ulaşılarak, ilgili veriler python yazılımı aracılığıyla bilgisayar ortamına aktarılmıştır. Erişilen bilgilerin içeriğinden, sakatlıkların bölgesel ve yapısal özellikleri, sakatlıklardan sahaya geriye dönüş süreleri, lig ve puan sıralamaları incelenmiştir. Nicel araştırmalardan doküman analiz yöntemi kullanılmıştır. Verilerin analizinde SPSS 23 paket programı kullanılarak, istatistiki yöntem olarak; frekans ve yüzde dağılımı kullanılmıştır.

Bulgular: Sezon boyunca en yüksek sakatlık oranı sırasıyla Almanya-Bundesliga (n=195, %31,4), İtalya Seria A (n=187, %30,1), Türkiye-Süper Lig (n=105, 16,9), İngiltere-Premier League (n=84, %13,5) ve Fransa Ligue 1 (n=50, %8,1) olarak tespit edilmiştir. Sakatlık türlerinin dağılımına göre ilk üç sıralama sırasıyla şu şekildedir; kas (n=262, %42,2), ligament (n=130, %20,9) ve onu takip eden kemik yaralanmaları (n=59, %5,3). Süreleri açısından sakatlık kategorilerinin dağılımının en yüksek bölümünü ciddi boyuttaki sakatlıkların (n=249, %40,1) oluşturduğu ve lig puan sıralamasına göre en yüksek sakatlık orasını sırasıyla 6.sıra (n=56, %9), 2.sıra (n=53, %8,5) ve 8.sıra (n=51, %8,2) olarak tespit edilmiştir.

Sonuç: 2022-2023 sezonu, Avrupa futbol liglerinde oynanan (23/09/22'ye kadar) yalnızca 7 haftalık bölümünde görülen spor sakatlıklarındaki dramatik artış önceki yıllarda pandemiden dolayı verilen aralar ve bunun sporcular üzerindeki olumsuz etkileri birim antrenman ve hazırlık dönemindeki işleyişine yansımış olabilir. Dolayısıyla bu durum, oyuncuları sakatlıklara daha açık bir hâle getirmiştir.

Anahtar Kelimeler: Futbol; Spor sakatlıkları; Avrupa ligleri

Injury Prevalence in the First Seven Weeks of European Football Leagues in the 2022-2023 Season: Cross-sectional Research

Hamit Cihan[1], Abdullah Çetindemir[1], Mehmet Yavuz[2]

[1] Trabzon University, Faculty of Sport Sciences, Trabzon
[2]Avrasya University, Faculty of Health Sciences, Trabzon

ABSTRACT

Introduction and Purpose: The purpose of this research; It is investigation of sports injuries experienced in first seven weeks of 2022-2023 season of European football leagues.

Materials and Methods: Professional club athletes competing in Turkey-Super League, Germany-Bundesliga, Italy-Serie A, England-Premier League and France-Ligue 1 for the 2022-2023 season reported on the "Transfermarkt" websites (n=621) forms. For this, team and athlete information was accessed from the "Transfermark" website, and the relevant data were transferred to the computer environment via python software. From the content of the information accessed, the regional and structural characteristics of the injuries, the time to return from the injuries to the field, league and score rankings were examined. Document analysis method was used from quantitative research. In the analysis of the data, using the SPSS 23 package program, as a statistical method; frequency and percentage distribution were used.

Findings: The highest injury rate during the season was Germany-Bundesliga (n=195, 31.4%), Italy Seria A (n=187, 30.1%), Turkey-Super League (n=105, 16.9), England -Premier League (n=84, 13.5%) and French Ligue 1 (n=50, 8.1%). According to the distribution of disability types, the first three rankings are as follows; muscle (n=262, 42.2%), ligament (n=130, 20.9%) and subsequent bone injuries (n=59, 5.3%). Severe injuries (n=249, 40.1%) constitute the highest part of the distribution of disability categories in terms of duration, and the highest disability rate according to league score ranking is 6th (n=56, 9%) and 2nd place (n= 53, 8.5% and 8th place (n=51, 8.2%).

Results: In the 2022-2023 season, the dramatic increase in sports injuries seen only in the 7-week part played in European football leagues (until 23/09/22) the breaks due to the pandemic in the previous years and its negative effects on the athletes may be reflected in the functioning of the unit during the training and preparation period. Therefore, this situation has made the players more vulnerable to injuries.

Keywords: Football; sports injuries; European leagues

Spor ve Farklı Değişkenlere Göre Üniversite Öğrencilerinin Egzersiz Sağlik İnanç ve Fiziksel Aktivite Durumlarının Karşılaştırılması

Bahar ZEZE[1], Bülent TATLISU[2], Öztürk AĞIRBAŞ[3]

1- Bayburt Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı Doktora programı, Bayburt/TÜRKİYE, zezebahar28@gmail.com
2- Bayburt Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Antrenörlük Eğitimi Bölümü, Bayburt/TÜRKİYE
3- Bayburt Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Antrenörlük Eğitimi Bölümü, Bayburt/TÜRKİYE

ÖZET

Giriş ve Amaç: Hayat standartlarını yükselterek yaşamak, günümüzde uzun yaşamak kadar önem arz etmektedir. Bu nedenle sportif aktiviteler hem koruyucu bir sağlık hizmeti hem de sağlık şikâyetlerinin çözümü sırasında yaşanan maddi kayıpların en aza indirilmesini sağlamaktadır. Bu doğrultuda fiziksel aktivite ile ilgilenen üniversite öğrencilerinin sağlık inancı merak uyandırmaktadır. Bu araştırmada spor ve farklı değişkenlere göre üniversite öğrencilerinin egzersiz sağlık inanç ve fiziksel aktivite durumlarının karşılaştırılması amaçlanmıştır.

Yöntem: Genel tarama modeli ile gerçekleştirilen araştırmanın örneklem grubunu 2021-2022 öğretim yılı Bahar döneminde, ülkemizin farklı üniversitelerinden çeşitli bölümlerde öğrenim gören öğrenciler oluşturmaktadır. Veri toplama araçları olarak araştırmacılar tarafından geliştirilen "Kişisel Bilgi Formu" ile birlikte Esparzo- Del Villar ve ark. (2017) tarafından geliştirilmiş ''Egzersiz Sağlık İnanç Modeli Ölçeği'' ve Crag ve arkadaşları tarafından (2003) yapılan Öztürk (2005) tarafından Türkiye'de geçerlilik ve güvenirlilik çalışmaları uygulanan ''Uluslararası Fiziksel Aktivite Ölçeği'' kullanıldı. Elde edilen veriler SPSS 26.0 for Windows paket programı ile incelendi. Bağımsız değişkenin kategori sayısına bağlı olarak ikili gruplarda Independent Student T-Testi, çoklu gruplarda ise Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA) ile Posthoc testlerinden LSD testi kullanıldı. Değişkenler arasında olan ilişkinin incelenmesi amacı ile regresyon analizi kullanıldı. Sonuçlar .05 anlamlılık düzeyinde yorumlandı.

Bulgular: Araştırma sonuçlarında öğrencilerin cinsiyet, aile gelir düzeyi, eğitim görülen alan, alkol alma durumu, sigara kullanma durumu, spora teşvik edilme durumu ve düzenli spor yapma durumları fiziksel aktivite düzeylerini etkilediği; eğitim düzeyi, kronik rahatsızlık durumu, yapılan spor türü ve ailede başka spor yapan var olma durumlarına göre ise etkilemediği;

Sonuçlar: Egzersizde sağlık inancı ölçeği sonuçları incelendiğinde ise katılımcıların cinsiyet, aile gelir düzeyi, eğitim düzeyi, eğitim görülen alan, kronik rahatsızlık durumu, alkol alma durumu, sigara kullanma durumu, spora teşvik edilme durumu, düzenli spor yapma durumu, yapılan spor türü ve ailede başka spor yapan var olma durumlarına göre ölçek alt boyutlarında anlamlı farklılıklar olduğu tespit edildi.

Anahtar Kelimeler: Egzersiz, Fiziksel Aktivite, Sağlık İnanç, Spor.

Comparison of Exercise Health Belief and Physical Activity States of University Students According to Sports and Different Variables

Bahar ZEZE[1], Bülent TATLISU[2], Öztürk AĞIRBAŞ[3]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: Living by raising living standards is as important as living longer today. For this reason, sports activities provide both a preventive health service and minimizing the financial losses experienced during the resolution of health complaints. In this direction, the health belief of university students who are interested in physical activity arouses curiosity. In this study, it was aimed to compare the exercise health belief and physical activity status of university students according to sports and different variables.

Materials and Methods: The sample group of the study, which was carried out with the general screening model, consists of students studying in various departments from different universities of our country in the spring semester of the 2021-2022 academic year. Esparzo-Del Villar et al. together with the "Personal Information Form" developed by the researchers as data collection tools. (2017) "Exercise Health Belief Model Scale" developed by Crag et al. (2003) and "International Physical Activity Scale" by Öztürk (2005) whose validity and reliability studies were applied in Turkey were used. The obtained data were analyzed with SPSS 26.0 for Windows package program. Independent Student T-Test was used in paired groups, One Way Analysis of Variance (ANOVA) and LSD test from Posthoc tests were used in multiple groups, depending on the number of categories of the independent variable. Regression analysis was used to examine the relationship between the variables. The results were interpreted at the .05 significance level.

Findings: In the results of the research, it was determined that the students' gender, family income level, education area, alcohol consumption, smoking status, encouragement to sports and regular sports activities affect their physical activity levels; education level, chronic illness, type of sport and the presence of other sports in the family;

Results: When the results of the scale of health belief in exercise are examined, it is seen that the participants' gender, family income level, education level, field of education, chronic illness status, alcohol consumption status, smoking status, encouragement to sports, regular sports status, type of sport and other sports in the family. It was determined that there were significant differences in the sub-dimensions of the scale according to the presence of the participants.

Keywords: Exercise, Health Belief, Physical Activity, Sport.

Sporda Irkçılık Üzerine Bir Örnek Olay Analizi: Rusya'nın Ukrayna'yı İşgalinde Sembol Haline Gelen "Z" Harfi

Hikmet Türkay[1], Hatice Nur Yıldırım[2]

[1] Osmaniye Korkut Ata Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Osmaniye
[2] Gümüşhane Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Gümüşhane

ÖZET

Giriş ve Amaç: Günümüz toplumlarında farklı yapılara sahip insanlar bir arada yaşayabilmelerine rağmen farklı nedenlerden dolayı bazen ırkçılık problemiyle uğraşmak zorunda kalmaktadırlar. Spor tüm ırksal yaklaşımlardan bağımsız bir yapıda olduğu için toplumlar arası sosyo-kültürel bağlar kurmaktadır. Buna rağmen sporda da zaman zaman ırkçılığı çağrıştıran girişimler görülebilmektedir. Bu çalışmada da Katar'ın başkenti Doha'da düzenlenen Dünya Aletli Jimnastik Kupası'nda Rus jimnastikçi Ivan Kuliak'ın madalya töreninde birinci olan Ukraynalı rakibi Illia Kovtun'un yanında podyuma çıkarken üniformasına Rusya'nın Ukrayna'yı işgalinde bir sembol haline gelen "Z" harfini iliştirdiği olay incelenmiştir.

Yöntem: Sporda ırkçılığın incelendiği bu çalışmada, nitel araştırma yöntemi kapsamında örnek olay analizi deseni kullanılmıştır.

Bulgular: Araştırma sonucunda, Uluslararası Jimnastik Federasyonu'nun Ukraynalı rakibinin yanında üniformasına savaş yanlısı "Z" işareti takan Rus jimnastikçi hakkında disiplin soruşturması başlatmış ve çeşitli yaptırımlar uyguladığı görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Spor, Sporda Irkçılık, Z Harfi

A Case Analysis On Racism In Sports: The Letter "Z" Become Symbol In Russia's Invasion Of Ukraine

Hikmet Türkay[1], Hatice Nur Yıldırım[2]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: Although people with different structures can live together in today's societies, they sometimes have to deal with the problem of racism for different reasons. Since sports is independent of all racial approaches, it establishes socio-cultural ties between societies. Despite this, attempts to evoke racism can be seen in sports from time to time. In this study, while he was on the podium next to his Ukrainian rival Illia Kovtun, who won the medal ceremony of Russian gymnast Ivan Kuliak at the World Equipment Gymnastics Cup held in Doha, the capital of Qatar, he wore the "Z", which became a symbol in Russia's invasion of Ukraine, on the podium. The case to which the letter " is attached has been investigated.

Materials and Methods: In this study, which examines racism in sports, case study analysis design was used within the scope of qualitative research method.

Results: As a result of the research, it was seen that the International Gymnastics Federation initiated a disciplinary investigation and imposed various sanctions against the Russian gymnast who wore the pro-war "Z" sign on her uniform next to her Ukrainian rival.

Keywords: Sport, Racism in Sport, The Letter Z

Türk Futbolunda Seyircilerin Video Yardımcı Hakem (Var) Uygulamasına Bakış Açılarının İncelenmesi

[1]Özlem EKİZOĞLU, [2]Mahmut Sami AKYÜZ

[1]Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi, Erzincan
[2]Nişantaşı Üniversitesi, İstanbul

ÖZET

Giriş ve Amaç: Yakın zamanda Türk futbolunda kendini gösteren ve varlığını kanıtlamaya çalışan Video Yardımcı Hakem (VAR) uygulaması, tüm spor ilgileri tarafından farklı değerlendirilmektedir. Bu çalışmanın amacı VAR sistemine futbol seyircilerinin bakış açısını farklı değişkenlere göre incelemektir.

Yöntem: Veri toplama yöntemi olarak Kayhan, Bardakçı ve Caz (2020) geliştirdiği "Türk Futbolunda Video Yardımcı Hakem (VAR) uygulamasına yönelik Tutum Ölçeği" kullanılmıştır. Ölçek 4 alt boyuttan ve 20 maddeden oluşmaktadır. Ölçek; seyir zevki, adaleti sağlama, devamlılık ve bilgi sağlama alt boyutlarından ve 7'li likert'ten oluşmaktadır. Veriler normal dağılım gösterdiğinden katılımcıların cinsiyete göre farklılaşma durumu İndependent T testi ile yaş ve eğitim durumlarına göre farklılaşma durumu ise One way Anova analiziyle incelenmiştir. Ayrıca frekans analizi kullanılarak 318 seyircinin her bir maddeye verdiği cevaplar yüzdelik oranlarıyla sunulmuştur. Analizler sonucunda seyircilerin VAR uygulamasına yönelik tutumlarının cinsiyete, yaşa ve eğitime göre anlamlı farklılıklar göstermektedir.

Bulgular: Kadınlar, adaleti sağlama alt boyutunda erkeklerden daha yüksek puan almıştır. Ayrıca 35-44 yaş seyircilerin VAR uygulamasının devamlılığı alt boyutunda diğer yaş guruplarından daha yüksek puan alırken lisansüstü eğitime sahip katılımcılarında VAR uygulamasının adaleti sağlama ve uygulamanın devamlılığı konusunda diğer eğitime sahip olanlardan daha yüksek puan aldığı tespit edilmiştir.

Sonuçlar: Sonuç olarak, VAR uygulaması seyircilerin çoğunluğuna göre; seyir zevkini azalttığı, heyecanı sekteye uğrattığı, topun oyunda kalma süresini azalttığı ve futbolcuların motivasyonunu düşürdüğü tespit edilmiştir. Diğer taraftan, futbol ilgililerinin yeterli bilgiye sahip olduğunu, uygulamanın adaleti sağladığını ve buna bağlı olarak VAR uygulamasının devam etmesi gerektiği sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Futbol, Video Yardımcı Hakem (VAR)

Analysıs Of The Vıdeo Assıstant Referee (Var) Perspectıves Of The Vıewers In Turkısh Football

[1]Özlem EKİZOĞLU, [2]Mahmut Sami AKYÜZ

ABSTRACT

Introduction and Purposes: The Video Assistant Referee (VAR) application, which has recently appeared in Turkish football and tried to prove its existence, is evaluated differently by all sports interests. The aim of this study is to examine the perspective of football spectators on the VAR system.

Materials and Methods: Attitude Scale for Video Assistant Referee (VAR) in Turkish Football" developed by Kayhan, Bardakçı and Caz (2020) was used as a data collection method. The scale consists of 4 sub-dimensions and 20 items. The scale consists of sub-dimensions of viewing pleasure, providing justice, continuity and providing information, and a 7-point Liket. Since the data showed a normal distribution, the differentiation status of the participants according to gender was examined with the Independent T test, and the differentiation status according to age and education status was examined with the One-way Anova analysis. In addition, using frequency analysis, the answers given by 318 spectators to each item were presented with percentages.

Findings: As a result of the analysis, the attitudes of the audience towards the VAR application show significant differences according to gender, age and education. Women scored higher than men in the justice sub-dimension of the VAR application. In addition, the 35-44 age groups scored higher than the other age groups in the sub-dimension of the continuity of the VAR application. It has been determined that the participants with postgraduate education have higher scores on ensuring the justice and continuity of the VAR application than those with other education (VAR).

Results: As a result, it has been determined that the VAR application reduces the pleasure of watching, interrupts the excitement, reduces the pleasure of watching and reduces the motivation of the football players compared to the majority of the audience. On the other hand, football players have sufficient knowledge and the application ensures fairness and accordingly, it was concluded that VAR implementation should continue.

Keywords: Football, Video Assistant Referee (VAR)

UYGULAMALI BİLİMLER ALANINDAKİ ÖĞRETMENLERİNİN MESLEKİ ALANLARINA VE SERBEST ZAMANLARINI DEĞERLENDİRMESİNE GÖRE COVİD-19 İLE İLİŞKİLİ PSİKOLOJİK SIKINTI DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

[1]Eren YETİM, [2]Özlem EKİZOĞLU

[1]Nişantaşı Üniversitesi, İstanbul
[2]Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi, Erzincan
[1]Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi, Erzincan

ÖZET

Giriş ve Amaç: Bu çalışmada uygulamalı bilimler çatısı altındaki beden eğitimi ve spor, görsel sanatlar, müzik ve robotik kodlama/ bilişim teknolojisi öğretmenlerinin, COVİD-19 ile ilişkili psikolojik sıkıntı düzeylerini mesleki alanlarına ve serbest zamanlarını değerlendirmesine göre incelenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Karabük ilindeki tüm milli bağlı ortaöğretim kurumları gezilerek yüz yüze anket çalışması gerçekleştirilmiştir. Çalışmaya gönüllü 116 kadın ve 186 erkek olmak üzere 104 beden eğitimi ve spor öğretmeni, 71 görsel sanat öğretmeni, 80 müzik öğretmeni ve 47 robotik kodlama/bilişim teknolojisi öğretmeni olmak üzere toplam 302 öğretmen katılmıştır. Araştırma Ay, Oruç ve Özdoğru (2021)'nun Türkçe' ye uyarladığı "COVİD-19 ile ilişkili psikolojik sıkıntı ölçeği" kullanılmıştır. Ölçek 12 maddeden ve 2 alt boyuttan (Korku ve kaygı, şüphe) oluşmaktadır. Veriler normal dağılım göstermediğinden non-parametrik testlerden Mann Whitney U testi ve Kruskal Wallis testleri uygulanmıştır.

Sonuçlar: Araştırmanın sonucuna göre araştırmaya katılan uygulamalı bilimler öğretmenlerinin, COVİD-19 ile ilişkili psikolojik sıkıntı düzeyleri mesleki alanlarına ve serbest zamanlarını değerlendirmesine göre anlamlı düzeyde farklılık göstermektedir. Beden eğitim ve spor öğretmenleri en yüksek COVİD-19 kaygı ve korku düzeylerine, müzik öğretmenleri ise en yüksek şüphe düzeylerine sahiptir. Serbest zamanında yurt içi ve yurt dışı seyahat edenlerin COVİD-19 şüphe, kaygı ve korku düzeyleri diğerlerine göre daha yüksek olduğu belirlendi. Ayrıca robotik kodlama/ bilişim teknolojisi öğretmenleri, COVİD-19 korku, kaygı ve şüphe düzeyi en düşük olan gruptur. En düşük korku ve kaygı düzeyine sahip olanlar, serbest zamanında kitap okuyanlardır. Doğada vakit geçirmeyi tercih edenlerin COVİD-19 şüphe düzeyleri düşük bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Branş Öğretmenleri, COVİD-19, Psikolojik Sıkıntı, Serbest Zaman

Examınatıon Of The Levels Of Psychologıcal Dıfficulty Related To Covıd-19 Accordıng To The Assessment Of Theır Professıonal Fıeld And Free Tıme Of Teachers In Applıed Scıences

[1]Eren YETİM, [2]Özlem EKİZOĞLU

ABSTRACT

Introduction and Purposes: In this study, it was aimed to examine the psychological distress levels associated with COVID-19 of physical education and sports, visual arts, music and robotic coding / information technology teachers under the umbrella of applied sciences according to their professional fields and leisure time evaluation.

Materials and Methods: All secondary education institutions affiliated to the Ministry of National Education in Karabük were visited and a face-to-face survey was conducted. A total of 302 teachers, including 116 female and 186 male volunteers, 104 physical education and sports teachers, 71 visual arts teachers, 80 music teachers and 47 robotic coding/information technology teachers participated in the study. The "COVID-19 related psychological distress scale" adapted into Turkish by Ay, Oruç, and Özdogru (2021) was used in the research. The scale consists of 12 items and 2 sub-dimensions (fear and anxiety, doubt). Since the data did not show normal distribution, Mann Whitney U test and Kruskal Wallis tests, which are non-parametric tests, were applied.

Results: According to the results of the research, the psychological distress levels related to COVID-19 of the applied sciences teachers participating in the research differ significantly according to their professional fields and their leisure time evaluations. Physical education and sports teachers have the highest levels of COVID-19 anxiety and fear, and music teachers have the highest levels of suspicion. It has been determined that those who travel domestically and abroad in their free time have higher levels of COVID-19 suspicion, anxiety and fear than others. In addition, robotic coding / information technology teachers have the lowest level of fear, anxiety and suspicion of COVID-19. Those who have the lowest level of fear and anxiety are those who read in their free time. The level of suspicion of COVID-19 was found to be low in those who prefer to spend time in nature.

Keywords: Branch Teachers, COVID-19, Psychological Distress, Leisure Time

FARKLI YERLEŞİM MERKEZLERİNDE YAŞAYAN İLKÖĞRETİM ÇAĞI ÇOCUKLARIN BESLENME BİLGİ DÜZEYİ VE BESLENME ALIŞKANLIKLARININ İNCELENMESİ

Özge ÖZYAPICI [1], Elif AKKUŞ[2]

[1] Turaç Ortaokul, Erzurum
[2] Atatürk Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Erzurum

ÖZET

Giriş ve Amaç: Bilindiği gibi okul çağında bulunan çocuklarda beslenme bozuklukları ve yetersizlikleri yaygın olarak görülmekte ve , literatürde yer alan araştırma bulguları da bu görüşü desteklemektedir. Bu çalışmanın amacı farklı yerleşim merkezlerinde yaşayan ilköğretim çağı çocukların beslenme bilgi düzeylerini ve beslenme alışkanlıklarını tespit etmek ve köy, ilçe ve il bazında incelenmektir.

Yöntem: "Bu araştırmada nicel araştırma yöntemlerinden genel tarama modeli kullanılmıştır.Çalışmamız Erzurum İl Milli Eğitim Müdürlüğü'ne bağlı farklıyerleşim merkezlerinde bulunan ilköğretim 6, 7 ve 8. sınıf öğrencilerine uygulanmıştır.Bu çalışmada %50,4 erkek %49,6 kız toplam 391 öğrenci yer almıştır.Araştırmada antropometrik testler gerçekleştirildikten sonra beslenme alışkanlıkları bilgi formu ve beslenme bilgi düzeyi testiuygulanmıştır.Verilerin analizi SPSS Versiyon 22.0.(IBM Corp., Armonk, NY, USA) programı vasıtasıyla gerçekleştirilmiştir.

Bulgular: Araştırmada 11-13 yaş aralığında 194 kız 197 erkek katılımcı yer almıştır. Katılımcıların 147 si köy 89'u ilçe ve 155'i il'deyaşamaktadır.Obezite prevelansları incelendiğinde %20,2 si zayıf %63,2 si normal %16,6 sı kilolu olduğu tespit edilmiştir.Günlük üç öğün tüketenlerin oranı köyde yaşayanlarda (%66,7) ilçede(%62,9) ve ilde(%51) oranında tespit edilmiştir.Tüketilen besinlere göre il, ilçe ve köy bazında farklılaştığını tespit ettiğimiz bazı bulgular ise şöyle;peynir tüketiminde köyde yaşayanlar en yüksek orana (%87,) sahipken, sucuk, sosis (%56,8) ve ekmek (%71,6) tüketimimde ilde yaşayanlar en yüksek orana sahiptir.Büskivi vb (%29,7), çikolata, tatlı (%28,4) ve fastfood (%21,9) en fazla ildetüketilmektedir.Yumurta tüketiminde her gün yumurta tüketenlerin oranı en yüksek köyde yaşayanlarda tespit edilmiştir. Bisküvi, kola, meyve suyu, kahve ve çikolata tüketmeyenlerin oranı en yüksek köyde tespit edilmiştir.Margarin tüketmeyenlerde en yüksek oran (%56,5) köydekilerde yer alırken hergün tereyağı tüketiminde en yüksek oran (%65,3) köydekilerde tespit edilmiştir.Hamburger ve pide, lahmacun tüketmeyenlerin oranı en yüksek köyde en düşük ilde tespit edilmiştir.Ayrıcaçocukların yaşadıkları yerleşim birimlerine göre beslenme bilgi düzeyleri arasında belirgin bir farklılık tespit edilememiştir.

Sonuçlar: Çocukların yaşadıkları yerleşim birimlerine göre beslenme bilgi düzeyleri arasında belirgin bir farklılık görülmemektedir.Beslenme alışkanlıkları açısından değerlendirdiğimizde ise; köy çocuklarının daha düzenli beslendikleri görülmektedir. Ayrıca ilde ve ilçede yaşayan çocukların hazır yiyecekleri daha çok tükettiği ve daha sağlıksız besinlendikleri, köydeki çocukların ise daha çok protein ağırlıklı ve sağlıklı beslendikleri görülmektedir.Bu sonuçlara göre beslenme bilgisi konusunda yetersiz çocuklara eğitimler verilmeli ayrıca kente yaşayan çocukları sağlıklı besinlere yönlendirici çalışmlar yapılmalı ve aileler biliçlendirimelidir.

Anahtar Kelimeler: Beslenme bilgi düzeyi, beslenme alışkanlıkları, kırsal, kentsel, obezite, ilköğretim

Exploring The Nutritional Knowledge Level And Nutritional Habits Of Primary School Age Children Living In Different Settlements

Özge ÖZYAPICI [1], Elif AKKUŞ[2]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: As it is known, Nutritional disorders and deficiencies are common in school-age children, and research findings in the literature support this view. The aim of this study is to determine the nutritional knowledge levels and eating habits of primary school children living in different settlements and to examine them on the basis of villages, districts and provinces.

Materials and Methods: In this study, the general survey model, one of the quantitative research methods, was used. Our study was applied to 6th, 7th and 8th grade primary school students in different settlements affiliated to Erzurum Provincial Directorate of National Education. A total of 391 student stook part in this study, 50.4% male and 49.6% female. After the anthropometric tests were carried out in there search, the nutritional habits information form and the nutrition knowledge level test were applied. The analysis of the data was carried out using the SPSS Version 22.0 (IBM Corp., Armonk, NY, USA) software.

Findings: There were 194 female and 197 male participants between he ages of 11-13 in the study. 147 of the participants live in villages, 89 in districts and 155 in city center. When the prevalence of obesity is examined, 20.2% it was determined that 63.2% were normal and 16.6% were overweight. The rate of those consuming three meals a day was determined as 66.7% in the village (62.9%) and in the province (51%). According to the foods consumed some of the findings that we found to differ on the basis of province, district and village are as follows; While those living in the village have the highest rate of cheese consumption (87%), those living in the province have the highest rate of consumption of sausage, sausage (56.8%) and bread (71.6%) dessert (28.4%) and fast food (21.9%) are consumed the most in the city center. The rate of those who consume egg everyday in egg consumption is determined by those living in villages. The highest rate of those who do not consume biscuits, cola, fruit juice, coffee and chocolate has been determined in the village. The highest rate of those who do not consume margarine (56.5%) is in the village, while the highest rate of Daily butter consumption (65.3%) is found in the villagers. The rate of those who do not consume hamburger, pitaor lahmacun was determined in the lowest province in the village. Moreover, there was no significant difference between the nutritional knowledge levels of the children according to the settlements they live in.

Results: There was no significant difference between the nutritional knowledge levels of the children according to the settlements they live in. When we evaluate in terms of nutritional habits; It is seen that village children are fed more regularly. In addition, it is seen that the children living in the city center and the district consume more ready-made foods and eat more unhealthy, while the children in the village eat more protein-weighted and healthy. According to these results, education should be given to children who are deficient in nutritional information, and studies should be carried out to guide children living in the city to healthy foods, and families should be informed.

Keywords: nutrition knowledge level, nutrıtıonal habıts, rural, urban, obesity, primary school

Özel Yetenek Sınavına Katılan Bireylerin Gelecek Zaman Algısı Ve Kariyer Kaygısı Düzeylerinin İncelenmesi

Aygül ÇAĞLAYAN TUNÇ[1] Aydın KARAÇAM[1] Ali Selman ÖZDEMİR[1]

[1] İstanbul Aydın Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, İstanbul

ÖZET

Giriş ve Amaç: Bu çalışmanın amacı, özel yetenek sınavına katılan bireylerin gelecek zaman algısı ve kariyer kaygısı düzeyleri arasındaki ilişkisinin incelenmesi ve gelecek zaman algısı ve kariyer kaygısı puanlarının bazı bağımsız değişkenlere göre değerlendirilmesidir

Yöntem: Çalışmanın örneklemini özel yetenek sınavına katılan bireyler arasından basit tesadüfi örneklem yöntemiyle seçilen 178 kişi oluşturmaktadır. Araştırma ilişkisel tarama modeline göre tasarlanmıştır. Veri toplama araçları olarak sosyodemografik bilgi formu, gelecek zaman algısı ölçeği ve kariyer kaygısı ölçeği kullanılmıştır.

Bulgular ve Sonuçlar: Araştırmadan elde edilen bulgular; cinsiyete göre gelecek zaman algısı ve genel kariyer kaygısı puan ortalamaları farklılaşmamaktadır. 18 yaş üstü katılımcıların meslek seçimi ve genel kariyer kaygısı puanı 18 yaş altı katılımcılardan yüksektir. Üniversite temel yeterlilik sınavı puanı 191 puan altı olan katılımcıların kariyer kaygısı aile etkisi puan ortalaması 191 puan üstü olanlardan yüksektir. Gelecek zaman algısı ölçeği bağlılık alt boyutu ile genel kariyer kaygısı puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı düşük düzeyde ve negatif bir ilişki vardır.

Anahtar Kelimeler: Özel yetenek sınavı, Gelecek zaman algısı, Kariyer kaygı

Examination Of Future Time Perception And Career Anxiety Levels Of Individuals Who Take The Special Talent Examination

Aygül ÇAĞLAYAN TUNÇ[1] Aydın KARAÇAM[1] Ali Selman ÖZDEMİR[1]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: The aim of this study is to examine the relationship between future time perception and career anxiety levels of individuals who participated in the special talent examination and to evaluate their future time perception and career anxiety scores according to independent variables.

Materials and Methods: The sample of the research consists of 178 people selected by simple random sampling method among the individuals who participated in the special talent examination. The research was designed according to the relational screening model. Sociodemographic information form, future time perception scale and career anxiety scale were used as data collection tools.

Findings and Results: Findings from the research; future time perception and general career anxiety average scores do not differ according to gender. Vocational choice and general career anxiety scores of the participants over the age of 18 are higher than those under the age of 18. The career anxiety family effect average score of the participants with a university basic proficiency exam score below 191 points is higher than those with a score above 191 points. There is a statistically low, and negative correlation between the commitment sub-dimension of the future time perception scale and the general career anxiety score.

Keywords: Special talent examination, Future time perception, Career anxiety

Gençlik Ve Spor İl Müdürlüğü Çalışanlarının Örgütsel Sinizm Tutumlarının İncelenmesi (Karabük İli Örneği)

Onur AKTÜRK[1], Samet ZENGİN[1]

[1] Trabzon Üniversitesi/Trabzon

ÖZET

Giriş ve Amaç: Yapılan bu çalışmada amaç Karabük ili Gençlik ve Spor İl Müdürlüğü'ne bağlı çalışanların örgütsel sinizm tutumlarını belirlemektir.

Yöntem: Bu çalışmanın evrenini Karabük ilindeki Gençlik ve Spor İl Müdürlüğü bünyesinde çalışan personel, örneklemini ise basit rastgele örnekleme yöntemi ile ulaşılabilecek personel oluşturacaktır. Araştırmada veri toplama aracı olarak "Kişisel Bilgi Formu" ve "Örgütsel Sinizm Ölçeği" kullanılmıştır. Araştırmanın deseni ise Karabük ili Gençlik ve Spor Müdürlüğü'ne bağlı çalışanların örgütsel sinizm tutumlarının incelendiği bu çalışma betimsel bir nitelik taşımakta olup tarama modeline göre gerçekleştirilmiştir.

Bulgular: Katılımcıların cinsiyetleri ile duyuşsal (t=2,19; p=0,02) ve davranışsal (t=2,74; p=0,00) alt boyutlarda kadın katılımcılar lehine istatistiksel olarak anlamlı fark olduğu tespit edilmiştir. Bilişsel alt boyuttta ise istatistiksel olarak anlamlı fark olmadığı görülmektedir (t=1,32; p=0,18). Bunun yanında katılımcıların medeni durumları ile "Örgütsel Sinizm Ölçeği" alt boyutları arasındaki farkı incelemek üzere yapılan analize göre, tüm alt boyutlarda anlamlı farklılık tespit edilmemiştir. Ayrıca korelasyon tablosuna bakıldığında da, yaş ile örgütsel sinizm ölçeği bilişsel alt boyutu arasında negatif yönde düşük düzeyli anlamlı ilişki olduğu, meslekteki ve kurumdaki çalışma yılında anlamlı ilişki olmadığı görülmektedir.

Sonuçlar: Araştırmanın sonuçlarına bakıldığında, yaş ve sinizm arasında anlamlı bir ilişki olduğu görülmüştür. Bunun yanında cinsiyet ile duyuşsal ve davranışsal alt boyutlarda anlamlı bir fark tespit edilmiş olup, bilişsel alt boyutta fark bulunamamıştır. Medeni durum değişkenine göre, örgütsel sinizm puanları arasında anlamlı bir ilişki göze çarpmamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Gençlik ve Spor, Örgüt, Sinizm

Investigation of Leadership Tendencies of Students in Sports Science

Samet ZENGİN[1], Mustafa Barış SOMOĞLU[2]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: The aim of this study is to determine the organizational cynicism attitudes of the employees affiliated to the Provincial Directorate of Youth and Sports of Karabük province.

Materials and Methods: The universe of this study will consist of the personnel working within the Provincial Directorate of Youth and Sports in Karabük province and the sample will be the personnel who can be reached by simple random sampling method. In the study, "Personal Information Form" and "Organizational Cynicism Scale" were used as data collection tools. The pattern of the research is that this study, which examines the organizational cynicism attitudes of the employees affiliated to the Karabük Youth and Sports Directorate, is descriptive and was carried out according to the screening model.

Findings: It was found that there was a statistically significant difference between the gender of the participants and the affective (t=2.19; p=0.02) and behavioral (t=2.74; p=0.00) sub-dimensions in favor of the female participants. In the cognitive sub-dimension, there was no statistically significant difference (t=1.32; p=0.18). In addition, according to the analysis conducted to examine the difference between the marital status of the participants and the “Organizational Cynicism Scale” sub-dimensions, no significant differences were detected in all sub-dimensions. In addition, when the correlation table is examined, it is seen that there is a negative low-level significant relationship between age and the cognitive sub-dimension of the organizational cynicism scale, and that there is no significant relationship in the occupational and institutional working years.

Results: When the results of the research were examined, it was seen that there was a significant relationship between age and cynicism. In addition, a significant difference was found in gender, affective and behavioral sub-dimensions, and no difference was found in the cognitive sub-dimension. According to the marital status variable, there is no significant relationship between organizational cynicism scores.

Keywords: Youth and Sports, Organization, Cynicism

Ortaokul ve Lisede Öğrenim Gören Öğrencilerin Ebeveynlerinin Beden Eğitimi ve Spor Dersine Yönelik Tutumlarının Fiziksel Aktivite Düzeylerine Göre İncelenmesi

Çağla Topal[1], Ayşe Oya Erkut[2]

[1] **Haliç Üniversitesi, İstanbul**
[2] **Marmara Üniversitesi, İstanbul**

ÖZET

Giriş ve Amaç: Çocukların eğitim ve öğretim dönemleri boyunca gördükleri Beden Eğitimi ve Spor dersi; onlara sağlıklı aktivite alışkanlığı kazandırmak, fiziksel uygunluğu hayat boyu devam ettirmek gibi belirginleşen amaçları kapsamaktadır. Ülkemizde, çocukların aktif spora katılımlarının yönlendirilmesi, aileler tarafından, okudukları okul ortamından ya da çevreden gelen taleplerle sağlanabilmektedir. Bu araştırmanın amacı ortaokul ve lisede öğrenim gören öğrencilerin ebeveynlerin beden eğitimi ve spor dersine yönelik tutumlarının, fiziksel aktivite düzeylerine göre incelenmesidir.

Yöntem: Araştırmanın örneklemini, İstanbul'un Beykoz ilçesindeki rastgele seçilmiş 3'ü ortaokul, 3'ü lise olan 6 okuldan toplam 500 öğrencinin ebeveynleri oluşturmuştur (291 kadın, 209 erkek). Araştırmada, araştırmacının hazırladığı "Kişisel Bilgi Formu", Öncü ve Güven'in (2011) geliştirdiği "Ana- Babalar için Beden Eğitimi Dersi Tutum Ölçeği" ve Uluslararası Fiziksel Aktivite Anketi ile toplanan veriler analiz edilmiştir.

Bulgular: Çalışmaya katılan ebeveynlerin, beden eğitimi ve spor dersine yönelik tutumları cinsiyet değişkenine göre karşılaştırıldığında istatistiksel açıdan anlamlı bir farklılık tespit edilememişken, eğitim durumu değişkenine göre karşılaştırıldığında istatistiksel açıdan anlamlı farklılık tespit edilmiştir. Lise öğrencilerinin anne babalarının toplam met değerleri ve tutum puanları, ortaokul öğrencilerinin anne babalarının toplam met değerleri ve tutum puanlarından daha yüksek bulunmuştur. Fiziksel aktivite ve tutum ölçeğinin alt boyutları arasında negatif ve pozitif yönde ilişkiler gözlemlenmiştir.

Sonuçlar: Ailelerin, çocuklarının beden eğitimi ve spor aktivitelerine katılımına yönelik olumsuz tutumlarını değiştirmek amacıyla öncelikle ana- babalara yönelik bilinçlendirme çalışmaları yapılmalı, beden eğitimi ve sporun önemi kavratılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Beden Eğitimi ve Spor, Fiziksel Aktivite, Tutum

Examination of the Secondary and High School Students' Parents Attitudes Towards Physical Education and Sports Courses According to Their Physical Activity Levels

Çağla Topal[1], Ayşe Oya Erkut[2]

[1] Haliç Üniversitesi, İstanbul
[2] Marmara Üniversitesi, İstanbul

ABSTRACT

Introduction and Purpose: Physical Education and Sports lessons that children take during their education and training periods; It includes clear goals such as giving them healthy activity habits and maintaining physical fitness throughout their lives.In our country, directing children's participation in active sports can be provided by families, by the demands coming from the school environment or the environment. The aim of this study is to examine the parents' attitudes towards physical education and sports lessons of secondary and high school students according to their physical activity levels.

Materials and Methods: The sample of the study consisted of the parents of a total of 500 students from 6 schools, 3 of which are middle school and 3 of which are high school, randomly selected in Beykoz district of Istanbul. In the research, the data collected by the "Personal Information Form" prepared by the researcher, the "Physical Education Attitude Scale for Parents" developed by Öncü and Güven and the International Physical Activity Questionnaire were analyzed.

Findings: There was no statistically significant difference between the gender and the attitudes of the parents who participated in the study according to gender variable. When the physical activity levels of the parents were compared according to the gender variable, it was seen that there was a statistically significant difference between the genders. Total MET values and total attitude scores of the parents of the high school students were higher than total MET values and total attitude scores of the parents of the secondary school students. Negative and positive relationships were observed between the sub-dimensions of physical activity and attitude scale.

Results: In order to change the negative attitudes of families towards their children's participation in physical education and sports activities, first of all, awareness-raising activities should be carried out for parents, and the importance of physical education and sports should be understood.

Keywords: Physical Education and Sports, Physical Activity, Attitude.

Rekreasyonel Akiş Deneyimi, Serbest Zaman Tutumu Ve Mutluluk Arasindaki İlişki: Doğa Sporlari Örneği

Cihan AYHAN[1*], Özkan IŞIK[2]

[1]*Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Sakarya, Türkiye*
[2]*Balıkesir Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Balıkesir, Türkiye*

ÖZET

Giriş ve Amaç: Bu çalışmada, doğa sporlarına katılan bireylerde rekreasyonel akış deneyimi, serbest zaman tutumu ve mutluluk arasındaki ilişkinin incelenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Çalışmada, katılımcıların rekreasyonel akış deneyimlerini ölçmek için Ayhan, Eskiler ve Soyer (2020) tarafından geliştirilen Rekreasyonel Akış Deneyimi ölçeği, serbest zaman aktivitelerine yönelik tutumlarını ölçmek için Ragheb ve Beard (1982) tarafından geliştirilen Serbest Zaman Tutum ölçeği ve mutluluk düzeylerini ölçmek için Hills ve Argyle (2002) tarafından geliştirilen Oxford Mutluluk ölçeği kullanılmıştır. Örneklem seçiminde kasti örnekleme yöntemi, verilerin toplanmasında ise yüz yüze anket yöntemi tercih edilmiştir. Elde edilen verilerin analizinde SPSS paket programı aracılığıyla Tanımlayıcı İstatistikler ve Pearson Korelasyon Analizi kullanılmıştır. Araştırmaya, doğa spor aktivitelerine katılan 124 Erkek (%51), 119 Kadın (%49) olmak üzere toplam 243 kişi gönüllü olarak katılım göstermiştir.

Bulgular: Araştırma bulguları incenlendiğinde, rekreasyonel akış deneyimi, tutum ve mutluluk arasında pozitif yönlü ilişki olduğu tespit edilmiştir.

Sonuçlar: Sonuç olarak, bireylerin doğa sporlarına yönelik tutum düzeyleri arttıkça rekreasyonel akış deneyimi ve mutluluk düzeylerinin de artış gösterdiği gözlemlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Rekreasyonel Akış Deneyimi, Serbest Zaman Tumumu, Mutluluk

The Relationship Between Recreational Flow Experience, Leisure Attitude, And Happiness: Example Of Outdoor Sports

Cihan AYHAN[1], Özkan IŞIK[2]

[1]*Sakarya University of Applied Sciences, Faculty of Sport Sciences, Sakarya, Turkey*
[2]*Balıkesir University, Faculty of Sports Sciences, Balıkesir, Turkey*

ABSTRACT

Introduction and Purpose: In this study, it was aimed to examine the relationship between recreational flow experience, leisure attitude, and happiness in individuals participating in nature sports.

Materials and Methods: In the study, the Recreational Flow Experience scale developed by Ayhan, Eskiler, and Soyer (2020) to measure the recreational flow experiences of the participants, the Leisure Attitude scale developed by Ragheb and Beard (1982) to measure their attitudes towards leisure activities, and the Oxford Happiness scale developed by Hills and Argyle (2002) to measure happiness levels were used. The deliberate sampling method was preferred in sample selection and the face-to-face survey method was preferred in data collection. In the analysis of the obtained data, Descriptive Statistics and Pearson Correlation Analysis were used through the SPSS package program. A total of 243 people, 124 men (51%) and 119 women (49%) participating in nature sports activities, participated voluntarily in the research.

Findings: When the research findings are examined, it was determined that there was a positive relationship between recreational flow experience, attitude, and happiness.

Results: As a result, it has been observed that as individuals' attitudes towards outdoor sports increase, their recreational flow experience and happiness levels also increase.

Keywords: Recreational Flow Experience, Leisure Attitude, Happiness

Examining the Performance Values of the National Teams participating in the 2021 UEFA U-21 Tournament

Abdullah Bora ÖZKARA[1]

[1] **Karadeniz Technical University, Trabzon**

ABSTRACT

Introduction and Purpose: In this research, some performance parameters of the under-21 football championship, which is a professional tournament organized by the Union of European Football Associations (UEFA) for young people, were examined. The Uefa Under-21 Championship is an organization that will be held for the 26th time in 2021

Materials and Methods: In this organization, the number of teams whose format was changed, which previously included 12 countries, was increased to 16. Only players born on or after January 1, 1998 have earned the right to participate in this organization.

Findings: A total of 265 matches were played in this organization, the final of which was held in 2021. The total number of goals in these competitions was recorded as 825. According to UEFA, the average of goals per game is 3.22. A total of 1129 yellow cards and 63 red cards were shown in the organization. While the winning rate of the home and visiting teams was 50%, 12% of the matches ended in a draw. Due to the pandemic, the average age of the players participating in the tournament with the option granted only for this year is 22.26. A total of 2259 players succeeded in taking part in this tournament. The longest winning streak in the tournament, in which Germany is the champion, belongs to the Switzerland U-21 team with a total of 7 matches.

Results: U-21 teams, most of which are made up of players who have become professionals or are about to become professionals, represent their countries, and at the same time serve European football as an organization that trains both coaches and players

Keywords: Football, UEFA, Youth football, Under-21

Investigation of Performance Values of U19 Teams of Clubs Participating in the 2021-2022 Season Champions League

Abdullah Bora ÖZKARA[1]
[1] **Karadeniz Technical University, Trabzon**

ABSTRACT

Introduction and Purpose: In this research, it is aimed to examine the performances of the U-19 teams of the clubs participating in the champions' league, the most important organization of the Union of European Football Associations (UEFA), according to some parameters.

Materials and Methods: As it is known, UEFA includes the U-19 teams of the clubs that have succeeded in participating in the Champions League in an organization called the Youth League, which will be similar to the champions league format, in order to prepare them for the future. The 2021-2022 season was held with the participation of a total of 32 teams. According to Uefa, the average age of these 32 teams is 18.98, and the number of players participating in the tournament is 901.

Findings: In the organization where a total of 167 matches were played, 671 goals were scored. Considering the ratio of goals per match, it is seen that an average of 3.42 goals has been reached. Completing the tournament as champion, Benfica U-19 team achieved the longest winning streak of the tournament with 7 wins in a row. The team participating in the tournament with the lowest average age is the Ajax U-19 team. 342 yellow cards and 20 red cards were shown in the tournament

Results: This organization, which is organized for young players, provides important contributions to the development of the teams and the country's football at the point of the development of infrastructures.

Keywords: : Football, UEFA, Youth football, Under-19

Üniversite Öğrencilerinin Boş Zaman Tutum Düzeylerinin Araştırılması

Emine KÖSE YİĞİT [1], Utku IŞIK[2]

[1] Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi, Rize
[2] Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi, Rize

ÖZET

Giriş ve Amaç: İnsanlar, gelişmekte olan teknoloji ile beraber yaşantılarında mevcut olan boş zaman dilimleri daha da artmaktadır. Her ne kadar bu zaman diliminde artış olsa da bu zamanı doğru kullanabilmek zamanın var oluşundan daha fazla öneme sahip olduğu bilinmektedir. Mieczkowski (1990) serbest zamanı, her hangi bir etkinlik olmadan geçirilen zaman olarak, boş zamanı (leisure) ise; özel sayılabilecek nitelikteki etkinliklere dahil olarak geçirilen zaman şeklinde belirtmiştir. Geçmişten günümüze sağlıklı yaşam üzerine yapılan çalışmalarda, egzersiz ve sporun insan hayatı üzerindeki pozitif etkileri gözle görülür bir hal almıştır. Ayrıca, insanın hız, sürat, denge, güç, kuvvet, esneklik, koordinasyon gibi özelliklerinin bir arada ve ayrı ayrı hangi sınırlara kadar esneklik gösterdiği önemli bir çalışma konusu olmuştur. Yapılan araştırmalar, sanayi bakımından ileri olan ülkelerde hayat şartlarının olumlu yönde ilerlemiş olması ve sağlık alanındaki gelişimler ile birlikte insan yaşamının da uzadığını göstermektedir. Eski zamanlara oranla kişilerin daha az çalıştığı ve ömrün daha fazla olduğu görülmektedir. Bu tür gelişmeler kişilerin boş zamanlarındaki artışa neden olmakta ve dolayısıyla rekreasyon etkinliklerine katılma fırsatı bulabilmektedirler (Demir ve Çevirgen, 2006). Bu çalışmada ise üniversite öğrencilerinin yaş,cinsiyet,okul türü, eğitim durumu, baba eğitim durumu, doğum yeri, yaşadıkları yerleşim yeri, boş zaman etkinliklerini nasıl değerlendirdikleri ve boş zaman aktivitelerine katılım sıklıkları boş tutumları açısı üzerine çalışma sağlamıştır.
Yöntem: Bu çalışmada Trabzon Üniversitesinde öğrenim gören 189'u kadın, 118'I erkek olmak üzere toplamda 307 kişiden oluşmaktadır. Katılımcılara Boş zaman Tutum Ölçeği kişisel bilgi envanteri ile birlikte uygulanmıştır. Üniversite öğrencilerinin doğum yeri, yaşadıkları yerleşim yeri, boş zaman etkinliklerini nasıl değerlendirdikleri ve boş zaman aktivitelerine katılım sıklıkları boş tutumları açısından karşılaştırılmıştır.
Bulgular: Üniversite öğrencilerinin boş zaman tutum düzeylerinin incelenmesi amacıyla yapılan bu araştırmaya katılan 307 kişiden 53'ü büyükşehirde (%17,3), 56'sı köyde (%18,2), 96'sı şehirde (%31,3) ve 102'si ilçede (%33,2) doğmuştur. Katılımcıların 54'ü köyde (%17,6), 60'ı büyükşehirde (%19,5), 78'i şehirde (%25,4) ve 115'i ilçede (%37,5) yaşamaktadır. Katılan öğrencilerin 18'i kültürel etkinliklere (%5,9), 34'ü diğer etkinliklere (%11,1), 103'ü sportif etkinliklere (%33,6) ve 152'si sosyal etkinliklere (%49,5) katılım yapmaktadır. Öğrencilerin 55'i ayda 5-6 kez (%17,9), 74'ü ayda 3-4 kez (%24,1), 86'sı ayda 1-2 kez (%28) ve 92'si ayda 7 kez ve üzeri (%30) boş zaman etkinliklerine katılmaktadır. Öğrencilerin duyuşsal (p=0,921), bilişsel (p=0,912) ve davranışsal (p=0,205) puanlarının incelenmesi sonucunda anlamlı bir farklılık bulunmamıştır (p>0.05). Öğrencilerin duyuşsal (p=0,666) ve bilişsel (p=0,982) puanlarının (p>0.05) değerinde anlamlı farklılık bulunmazken; davranışsal (p=0,008) alt boyutunda büyükşehirde yaşayan öğrencilerinin ortalamaları (X=3,93+/-0,70), köyde yaşayan öğrencilerin ortalamalarından (X=3,50+/-0,64) anlamlı bir şekilde yüksek olduğu görülmüştür. Öğrencilerin duyuşsal, bilişsel ve davranışsal alt boyut ortalamalarında anlamlı farklılıklar ortaya çıkmıştır. Duyuşsal ortalamalar (p=0,000) incelendiğinde, spor etkinliklerine katılan öğrencilerin ortalamaları (X=4,28+/-0,54) ile sosyal etkinliklere katılan öğrencilerin ortalamaları (X=4,09+/-0,54) diğer etkinliklere katılan öğrencilerin ortalamalarından (X=3,76+/-0,88) anlamlı şekilde daha yüksektirler. Bilişsel ortalamalar (p=0,025) incelendiğinde, spor etkinliklerine katılan öğrencilerin ortalamaları (X=4,32+/-0,60) diğer etkinliklere katılan öğrencilerin ortalamalarından (X=3,95+/-1,19) anlamlı şekilde daha yüksektir. Son olarak davranışsal ortalamalara (p=0,000) bakıldığında, spor etkinliklerine katılan öğrencilerin ortalamaları (X=3,90+/-0,59) ile sosyal etkinliklere katılan öğrencilerin ortalamaları (X=3,72+/-0,64) diğer etkinliklere katılan öğrencilerin ortalamalarından (X=3,37+/-0,71) anlamlı şekilde daha yüksek olduğu görülmüştür. öğrencilerin bilişsel (p=0,103) ve davranışsal (p=0,091) değerinde anlamlı farklılık bulunmazken (p>0.05); duyuşsal (p=0,054) ortalamalar incelendiğinde, aktivitelere ayda 7 kez ve üzeri katılan öğrencilerin ortalamaları (X=4,23+/-0,63) ayda 1-2 kez etkinliklere katılan öğrencilerin ortalamalarından (X=3,98+/-0,70) anlamlı şekilde daha yüksek olduğu görülmüştür.
Sonuçlar: Katılımcıların boş zaman tutumları doğum yerine göre karşılaştırılmış ve herhangi anlamlı bir farklılığa rastlanmamıştır. Ancak katılımcıların yaşadıkları yerle boş zaman tutumları karşılaştırıldığında ise davranışsal alt boyutunda büyükşehirde yaşayanlar köylerde yaşayanlara göre anlamlı şekilde daha yüksek ortalamalar elde etmişlerdir. Katılımcıların katıldıkları aktivite türleri ile katılımcıların boş zaman tutumları arasında anlamlı farklılıklara rastlanmıştır. Sportif etkinliklere katılan katılımcıların diğer boş zaman etkinliklerine katılan katılımcıların ortalamalarından anlamlı şekilde daha yüksek olduğu anlaşılmaktadır. Aktiviteye katılım sıklığı katılımcıların boş zaman tutum davranışlarından duyuşsal alt boyutlarının ortalamalarını anlamlı şekilde etkilememektedir. Aktiviteye katılım sıklığı arttıkça duyuşsal alt boyut ortalamalarında da anlamlı artışlar meydana gelmiştir.

Anahtar Kelimeler: Boş Zaman, Tutum, Aktivite

Investigation of University Students' Leisure Attitude Levels

Emine KÖSE YİĞİT [1], Utku IŞIK[2]

ABSTRACT

Introduction and Purpose: With the developing technology, people have more leisure time in their lives. Although there is an increase in this time period, it is known that using this time correctly is more important than the existence of time. Mieczkowski (1990) free time is the time spent without any activity, and leisure time is leisure; defined as the time spent involved in activities that can be considered special. In the studies on healthy life from past to present, the positive effects of exercise and sports on human life have become visible. In addition, it has been an important subject of study that human characteristics such as speed, speed, balance, power, strength, flexibility, coordination, together or separately, to what extent they show flexibility. Researches show that life conditions have advanced positively in industrially advanced countries and human life is extended with the developments in the field of health. Compared to the old times, it is seen that people work less and have a longer lifespan. Such developments cause an increase in people's spare time and therefore they can find the opportunity to participate in recreational activities (Demir and Çevirgen, 2006). In this study, university students' age, gender, school type, education level, father's education level, place of birth, place of residence, how they evaluate their leisure activities and their frequency of participation in leisure activities have provided a study on their empty attitudes

Materials and Methods: In this study, a total of 307 people, 189 women and 118 men, were studying at Trabzon University. Leisure Attitude Scale was applied to the participants together with the personal information inventory. University students' place of birth, place of residence, how they evaluate their leisure activities and their frequency of participation in leisure activities were compared in terms of their idle attitudes.

Findings: Of the 307 people who participated in this study, which was conducted to examine the leisure attitude levels of university students, 53 (17.3%) were in the metropolitan area, 56 (18.2%) in the village, 96 (31.3%) in the city and 102. He was born in the district (33.2%). 54 of the participants (17.6%) live in the village, 60 (19.5%) in the metropolitan area, 78 (25.4%) in the city and 115 (37.5%) in the district. Of the participating students, 18 (5.9%) participated in cultural activities, 34 (11.1%) participated in other activities, 103 (33.6%) participated in sports activities and 152 (49.5%) participated in social activities. is doing. 55 of the students (17.9%) were 5-6 times a month, 74 of them 3-4 times a month (24.1%), 86 of them 1-2 times a month (28%) and 92 of them 7 times a month and more (30%) participate in leisure activities. As a result of the examination of the students' affective (p=0.921), cognitive (p=0.912) and behavioral (p=0.205) scores, no significant difference was found (p>0.05). While there was no significant difference in the students' affective (p=0.666) and cognitive (p=0.982) scores (p>0.05); In the behavioral (p=0.008) sub-dimension, the mean of the students living in the metropolitan city (X=3.93+/-0.70) was found to be significantly higher than the mean of the students living in the village (X=3.50+/-0.64). There were significant differences in the affective, cognitive and behavioral sub-dimension averages of the students. When the affective averages (p=0.000) are examined, the average of the students participating in sports activities (X=4.28+/-0.54) and the average of the students participating in social activities (X=4.09+/-0.54) of the students participating in other activities they are significantly higher than their mean (X=3.76+/-0.88). When the cognitive averages (p=0.025) are examined, the averages of the students participating in sports activities (X=4.32+/-0.60) are significantly higher than the averages of the students participating in other activities (X=3.95+/-1.19). Finally, when the behavioral averages (p=0.000) are examined, the averages of the students participating in sports activities (X=3.90+/-0.59) and the averages of students participating in social activities (X=3.72+/-0.64) are compared to other activities. It was observed that the mean score of the participating students (X=3.37+/-0.71) was significantly higher. while there was no significant difference in the cognitive (p=0.103) and behavioral (p=0.091) values of the students (p>0.05); When the affective (p=0.054) averages are examined, the averages of the students who participate in the activities 7 times or more per month (X=4.23+/-0.63) are higher than the averages of the students who participate in the activities 1-2 times a month (X=3.98+/-0). ,70) was found to be significantly higher.

Results: The leisure time attitudes of the participants were compared according to the place of birth and no significant difference was found. However, when the place where they live and their leisure time attitudes are compared, those living in metropolitan cities achieved significantly higher averages than those living in villages in the behavioral sub-dimension. Significant differences were found between the types of activities participated by the participants and their leisure time attitudes. It is understood that the participants participating in sports activities are significantly higher than the averages of participants participating in other leisure activities. The frequency of participation in the activity does not significantly affect the mean of the affective sub-dimensions of the leisure attitude behaviors of the participants. As the frequency of participation in the activity increased, there were also significant increases in affective sub-dimension averages.

Keywords: Leisure time, Attitude, Activity

INVITED SPEAKERS

An Overview of Development of Recreational Sport for Handicapped in Ukraine

Andriy Vovkanych

Lviv State University of Physical Culture named after Ivan Boberskyj, Lviv, Ukraine

Introduction and Purpose: Some 30 years the life of thousands of handicapped people in Ukraine which has just gained independence was very poor. Many of them were segregated in special establishments, actually isolated from the other part of the society for all their life; many stay all their life at home, not able to receive education or to find a job and most of them lived in an environment which was absolutely not adapted to their needs without the possibility to go somewhere out from their flat. They did not receive qualified rehabilitation help and quietly died because of different complications. It was not ethical to raise questions concerning problems of handicapped at those times. And actually, there was no possibility for them to go in any kind of sport on professional basis or as a recreational one. Only after the collapse of the Soviet Union and Ukraine independence the situation began to change. Handicapped organized first non-government organizations which started to struggle for their rights and, first of all, for the possibility for them to become the active members of the society. In Lviv first groups of such a kind were Association of parents whose children have cerebral palsy `Nadija` (`Hope`), leaded at that time by Mykola Swarnyk and Lviv Branch of Ukrainian Fund `Rehabilitation of Handicapped` with chairman Yaroslaw Hrybalskyj. The latter was the organizer for the first time in Ukraine with a help of Swedish organization `Reckryterings Gruppen` of the camps of active rehabilitation of handicapped with spinal cord injury. Different kinds of sport activities, such as archery, table tennis, weightlifting, wheelchair riding are being used at such camps with rehabilitative purposes. But after people went back home there was no possibility for them to continue their sport practice, because of the absence of adapted sport facilities and trained instructors. Another problem was that camps were organized only once or two times a year and only 15-16 people could participate in them. So, all the others could not even try to go in for any kind of sport. Trying to solve this problem the Fund turn to its partner organization Lviv State University of Physical Culture (LSUPC), students and teachers of which participated actively in conduction of the camps of active rehabilitation.

Findings: LSUPC has started in 1995, for the first time in Ukraine, training of specialists in physical rehabilitation. We were lucky to establish contacts with joint Ukrainian-Canadian program `Partners in Health` and with this help we managed to develop a rehabilitation curriculum for which in 1997 University received special award for its work in the field of reforming the health care system of Ukraine. But it appeared hard for us to give any support to handicapped people in the field of recreational sport because of lack of appropriate knowledge. The situation changed due to efforts of our friends from Holland who helped us in establishing contacts with RESPO DS-DI organization. People in Lviv and actually in Ukraine have been acquainted with activities of RESPO DS-DI for the first time in 1996. Dr.Tony Roodvoets (the leader of this organization) delivered a speech at one of the meetings during the celebration of the 50-th anniversary of the LSUPC describing philosophy of RESPO DS-DI and the main fields of its work. Recreational sport is one of means of physical and social rehabilitation and makes it possible to get the pleasure from movement and happiness due to communication with friends. Recreational games provide necessary level of movement activity, assists physical development, help in increase of belief in oneself capability and could initiate necessity in systematic physical activity and sport and conduction of healthy way of life.
This speech has been listened to with a great interest and the decision has been made to begin co-operation with this organization in a field of recreational sport for handicapped. In 1997 Mr.Jaap

Brouwer and Mr.Jens Boe Nilsen visited Lviv to investigate the possibilities of such a co-operation. The result of this visit was a start of joint Dutch-Ukrainian project designed as a combination of two different projects: Wheelchair repair shop; Development and Stimulation of Recreational Sport and Movement for people with a disability financed by Dutch Ministry of Foreign Affairs according the MATRA program. This project began in 1998 and lasted till 2001. The main aim of RESPO part of the project was to introduce recreational sport for handicapped in Ukraine and to train people who would continue to work in this field after its end. The first step was the seminar `Recreational sport for handicapped` which has been organized jointly by the LSUPC, Lviv regional branch of Ukrainian Fund `Rehabilitation of Handicapped` and the Fund of Social Protection of Handicapped and took place in Lviv in September 1998. More than 110 people - teachers and students of the Universities of Physical education, representatives of non-government organizations and sport clubs of handicapped, specialists of physical rehabilitation from 10 regions of Ukraine participated in the seminar. 8 different kinds of sport for handicapped have been presented at it: wheelchair fencing, basketball, rugby, sitting volleyball, swimming, archery, bocce and recreational games. This seminar had several different outcomes. First of all, students and graduates of the University who participated in it decided to start the regular recreational activities with handicapped people. They officially registered as a Group of Active Rehabilitation of Handicapped "Stymul" ("Stimulus"). The group consists of graduates and students of the University. Each week they organize some recreational activities for different groups of handicapped - with spinal cord injury, children with cerebral palsy, mentally handicapped. At the beginning of XXI century, they involved in their activities deaf and blind people. Besides they have managed to organize days of recreational activities for handicapped. Handicapped from 5 regions of Western Ukraine participated in these games. The group use for its activities not only the sport facilities of the LSUPC but work in the boarding schools (for deaf and blind children) and on the territory of some sports club in Lviv and near it. One of the other outcomes of the seminar was strengthening of existing and creation of new sport groups of handicapped. If we should look at Lviv we have to mention, first of all the group of archers, who are being trained in the sport club of Lviv National Medical University and two years after beginning of regular training (in 2001) Ukrainian national archery team, the core of each is formed from Lviv archers, won three gold medals at the European championship. The group of fencers in the wheelchairs has been organized just after the seminar. Fencers received different equipment and methodic materials from RESPO and now their group grows and they have achieved already some serious results in big sport. We have to say that the similar processes we can see in many other cities of Ukraine, representatives from which took part in the seminar. For example, there is a sport club for handicapped directed by man with spinal cord injury in Kyjiv. Handicapped and not handicapped people are going in it to participate in different recreational activities. In Mykolajiv, the regional centre at the southern part of Ukraine handicapped united in a sport club `Victoria` (`Victory`) where they are practicing table tennis, fencing, track and field. People from there organized the Days of Recreational Sport for representatives from different parts of our country which has been supported by local administration and the State Centre of Sport for Handicapped. The seminar in Lviv was also one of the factors to stimulate introduction of such a subject as `Principles of Sport for Handicapped` into curriculum of the LSUPC. Now all the students of the 4-th year of education study this subject. The specialization `Paralympic Sport` has been opened for those students who want to become more proficient in the field of physical activities of handicapped. The next step of the project was the seminar for teachers and students of the University of Physical Education which was held in July of 2000. The aim of this seminar which had almost 60 participants was to prepare instructors who could work with handicapped in the field of recreational activities, namely in wheelchair basketball and rugby, table tennis, fencing and recreational games. Information concerning the seminar was published in regional and Ukrainian newspapers and there was a report about it on our local TV. This seminar was of a great help for our teachers involved in training process of handicapped and it was a good chance for students and

graduates who work with handicapped to improve their knowledge of how to organize and implement different kinds of recreational activities. In 2002 and 2003 we have performed two more seminars aimed at specificity of sport activities with deaf and blind. Beginning from 2000 each year our group “Stymul” organized in Lviv open regional games for people with broken backbone with participation of people from nearby regions of Ukraine. Participants play wheelchair basketball and rugby, table tennis, hockey, bocce, darts. Beginning from 2006 the group organizes children festival “All children are the same”. The aim of this activity is to attract society`s attention towards the problems of handicapped children, involvement of handicapped children and youth into recreational or professional sport. Children play bocce, darts, basketball, volleyball, hockey, table tennis, different recreational games (with balls, inflatable pools, etc.) Beginning from 2007 this group organizes seminars in Technique and method of transportation of people who use wheelchair for hospital personnel, people working at airports, railways as well as for students who worked as volunteers and members of the families of handicapped. From 2012 they added the part dealing with moving people after stroke and with problems of muscular-skeletal system. They have managed to film the methodic movie: "Technique and method of transfer of people who use wheelchair".

Results: We have to admit that there is a great interest in development of recreational sports in other regions of Ukraine. People from there are eager to organize the similar seminars in their cities. So, representatives of “Stymul” went to different cities of Ukraine as instructors to help in spreading the philosophy and ideas of RESPO over all the Ukraine. As a result, we have now volunteer organizations in different cities of Ukraine who perform regular sport and recreational activities with handicapped; training of specialists who can perform these activities on professional basis and be the coaches in sport for handicapped, but the problem of adapted sport facilities remains still acute. And, of course, recreational sports became the basis for the formation of national teams in various types of sports for the disabled. Our Olympic Team was 6-th at the last Summer Olympic Games (with 98 medals including 24 gold ones) and 2-nd the Winter Olympic Games (with 29 medals including 11 gold ones).

Key words: Handicapped, recreational sport, volunteer organizations

The Importance of Physical Activity of School-Age Children

Abdyrakhmanova D.O.

Faculty of Sports Sciences, Kyrgyz-Turkish Manas University, Bishkek, Kyrgyzstan, Pr. Mira, 56, Bishkek,
Email: jiparkul.abdyrahmanova@manas.edu.kg, https://orcid.org/0000-0002-7569-1286.

Physical preparedness is considered to be one of the indicators reflecting the quality of physical health and the level of motor activity of the younger generation. According to a number of authors, the level of motor abilities of modern schoolchildren reaches only 60% of the results of their peers in the 80s and 90s. Moreover, human health is only 10-15% dependent on the health system and 80-85% dependent on living conditions and lifestyle, of which physical education of a person is an important component.

At present, the state of the physical education and sport programme in general secondary schools is unanimously assessed by specialists, independent experts and researchers as being in crisis. As physical education programs in secondary schools that provide solutions to health, educational and pedagogical tasks are not fully implemented. Therefore, it is necessary to implement a physical education programme as well as to improve the effectiveness and the quality of teaching physical culture in general education schools.

The implementation of the system of physical education and the preservation of pupils' health is possible through the systematic monitoring of physical preparedness indicators. This will make it possible to identify individuals with low, average, or high levels of physical qualities, and to carry out the correction of physical qualities in weakened students; to form value orientations for the physical development of the individual; to increase motivation for regular physical activity. Therefore, the identification of the level of physical preparedness should be an obligatory component of the pedagogical control system in the process of physical education of schoolchildren.

The relevance of the problem lies in the fact that the lifestyle of children has a huge impact on the development of the body and strengthening the health of any person, especially the younger generation, as well as on the preservation and development of the gene pool of the nation.